

இப்புத்தகத்தில் ஆடங்கியவை.

					பக்கம்.
க.	முடிவுரை ..	...	...	...	க.
உ.	திருக்காளத்திசீமீதவாரமழுத்தலிய திருமுறைகள்				க - உச
ங.	திருக்காளத்தியினமகீமைகளைப்பலப்படுத்துமீவறு				
	நூல்களின் செய்யுள் கள்...		...	உரு - சஅ.	
ச.	திருக்காளத்திநாதா கட்டளைக்கவிப்பா		...	சக - ருங்.	
ரு.	திருக்காளத்திநாதா பதிக முதலியன		...	ருங் - ருள.	
சு.	பிழையுமிருத்தமும	...	...	ருஅ.	
௭.	திருக்காளத்திப்புராணம் மூலம்.		...	க - உங்.	
	பாயிரம்	...	...	க.	
	கடவுளவாழ்த்து	...	..	...	"
	நூலியற்றும் தற்குக்காரணம்			..	சு.
	அவையடக்கம்	...		...	"
	நூலவரலாறு			...	எ
	பதிகம் ..	...		-	"
க.	அருச்சுனன தோததயாதிறை புரைத்த அத்தியாயம்				க
உ.	பரத்த வாச தரிசனமுரைத்த அத்தியாயம்				க உ
ங.	பலரும்கிழையுமி புசித்த அத்தியாயம்	..			உ அ
ச.	பிரமா வரம்பெற்ற அத்தியாயம்	...			ங ரு
ரு.	காளான அத்தி முத்தியடைந்த அத்தியாயம்	...			உ க
சு.	சிவமான மயமுனைக்க அத்தியாயம்	...			ரு க
௭.	பஞ்சாககரமகிமை, சாக் தலி உடமுதலிய உரைத்த				
	அத்தியாயம் ..	...	...	...	ருக
௮.	திருக்காளத்தி யுலபுகூறிய அத்தியாயம்		...	...	௭ க.
௯.	சம ததிலின யுலபுரைத்த அத்தியாயம்				௮ (1).
௧0.	கணமந் ருபணமுரைத்த அத்தியாயம்				௮ (2)
௧௧.	வருணசாரமுரைத்த அத்தியாயம்				௯ க
௧௨.	நாலவகையாசிரமமுரைத்த அத்தியாயம்				௯ சு.
௧௩.	பொதுவொழுககூறிய அத்தியாயம்				௧0 (1)
௧௪.	தானமகிமையுரைக்க அத்தியாயம்				௧0 (2)
௧௫.	திவலி கருணா முரைத்த அத்தியாயம்				௧௧ க.
௧௬.	தாருகாவன விகாரமுரைத்த அத்தியாயம்				௧௨ (1).

இப்புத்தகத்தில் ஆடங்கியவை.

				பக்கம்.
க	முடிவுரை .	...	...	க.
உ	திருக்காளத்திதீர்த்தவாரமமுதலிய திருமுறைகள்			க - உச
ங	திருக்காளத்தியினமகிமைகளைப்புலப்படுத்தும் வேறு நூல்களின் செய்யுட்கள்...			உரு - சஅ.
ச	திருக்காளத்திநாதா கட்டளைக்கலிப்பா	...		சக - ருந.
ரு.	திருக்காளத்திநாதா பதிகமுதலியன	...		ருந - ருள.
ஈ	பிழையும் திருத்தமும்	...	...	ருஅ.
௭	திருக்காளத்திப்புராணம் மூலம்.	...		க - உநக.
	பாயிரம்	...	...	க.
	கடவுள்வாழ்த்து	..	...	”
	நூலியற்றத்தற்குக்காரணம்			ச.
	அவையடக்கம்	...	..	”
	நூல்வரலாறு			எ
	பதிகம்	...		”
க.	அருச்சுனன தீர்த்தயாதிரையுரைத்த அத்தியாயம்			க
உ	பரததுவாச தரிசனமுரைத்த அத்தியாயம்			கந
ங	பலரும்சிலந்தியும் பூசித்த அத்தியாயம்	..		உஅ
ச	பிரமா வரம்பெற்ற அத்தியாயம்	..		நரு
ரு.	காளன அத்தி முததியடைந்த அத்தியாயம்			உக
ஈ	சிவமானமியமுரைத்த அத்தியாயம்	..		ருக
௭.	பஞ்சாககரமகிமை, தீர்த்தவிட்சுடமுதலியஉரைத்த அத்தியாயம்	..	...	ருக
அ	திவுகளின் இயல்புகளிய அத்தியாயம்	..		எச
ஈ	சம்புததிவின் இயல்புரைத்த அத்தியாயம்			அ()
க()	கனமநிஞபணமுரைத்த அத்தியாயம்			அரு
கக	வருணசாரமுரைத்த அத்தியாயம்			கக
கஉ	நாலவகையாசிரமமுரைத்த அத்தியாயம்			கக
கங	பொதுவொழுகங்குடரிய அத்தியாயம்			க(())
கச	தானமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்			க(())
கரு	சிவலிங்கத்தோற்றமுரைத்த அத்தியாயம்			ககந.
கக	தாருகாவன வீகாரமுணர்த்திய அத்தியாயம்			கஉ()

இப்புத்தகத்தில், அடங்கியவை

க௭. கருமக்ரணங்கூறிய அத்தியாயம் ...	...	...	க௭௨.
க௮. ஞானயோகமுணர்த்திய அத்தியாயம் ...	...	...	க௭௬.
க௯. விசிட்டத்தனமுணர்த்த அத்தியாயம் ...	...	...	க௭௭.
௨௦. தூற்றுப்பன்னிருவர் முத்திசாதனம்பெற்ற அத்தியாயம் ..	...	...	க௭௮.
௨௧. காளத்திமகிமையுரைத்த அத்தியாயம் ...	...	...	க௭௯.
௨௨. வசிட்டர்வினாவிய அத்தியாயம் ...	...	...	௧௮௨.
௨௩. உலகின்தோற்றமுணர்த்திய அத்தியாயம் ...	...	...	௧௮௪.
௨௪. தலவிசிட்டமுணர்த்திய அத்தியாயம் ...	...	...	௧௮௭.
௨௫. விசேடபூசையுணர்த்திய அத்தியாயம் ...	...	...	௧௮௮.
௨௬. திருவெண்ணீற்றின்மகிமைகூறிய அத்தியாயம் ...	...	...	௧௮௯.
௨௭. உருத்திராக்கமகிமையுரைத்த அத்தியாயம் ...	...	...	௧௯௦.
௨௮. பிரணவமகிமையுரைத்த அத்தியாயம் ...	...	...	௧௯௧.
௨௯. வருணச்சிரமங்கூறிய அத்தியாயம் ...	...	...	௧௯௨.
௩௦. யுகதருமங்கூறிய அத்தியாயம் ...	...	...	௧௯௩.
௩௧. ஞானோபதேசமுணர்த்திய அத்தியாயம் ...	...	...	௨௦௦.
௩௨. இருபு நிதாஹக்ருபதேசித்த அத்தியாயம் ...	...	...	௨௦௧.
௩௩. பின்னவன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம் ...	...	...	௨௦௨.
சிறப்புப்பாயிரம் ...	...	...	௨௦௩.
அ. கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முததியடைந்த அத்தியாயம் ...	...	...	௨௦௪.
க. திருக்காளத்திப்புராண அரும்பதவுரை ...	...	...	௨௦௫.
க௦. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ...	...	...	௨௦௬.

கணபதிதுணை. முகவுரை

“காளீத்தி காண்ப் பெற்றகண்களே கண்க ளென்றுங்
காளத்தி நகருக் கேசுவங் கால்களே கால்க ளென்றுங்
காளத்தி புகுங்க ருத்தே கிருத்தென்றுங் கைலை நாமக்
காளத்தி புகழு நாவே நாவென்றுங் கற்றோர் சொல்வர்”

*திருக்காளத்தியென்பது தொண்டைநாட்டில் தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்று. இந்தஸ்தலத்துக்குத் தக்ஷிணகைலாஸம் அல்லது தென்கயிலாயம், தென்சயிலை, திருக்காளத்தி, ஸ்ரீகாள ஹஸ்தி அல்லது சீகாளத்தி, காளத்தி, சிவநந்தகிரி, சிவநந்தகை ரிலயம், லிஞ்ஞானகேசுத்திரம், கண்ணப்பபுரம், மும்முடிச் சோழபுரம் முதலிய வேறு காரணப்பெயர்களுமுண்டு.

தக்ஷிணகைலாஸமென்னும் பெயரின்காரணம், இப்புராணம், ௩௨ - ம் பக்கம், ௨௭ - ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலும், திருக்காளத்தி யென்னும் பெயரின்காரணம், ௪௮ - ம் பக்கம், ௩௧ - ம் செய்யுள் முத லியவற்றாலும் விளங்கும். இப்படியே பிறபெயர்களின் காரணம் இந் நூலாலும் பிறநூலாலும் நன்கு உணரலாகும். இஃது ஐந்துயோசனை அகலமும், பத்தியோசனைநீளமுமுள்ளது. †(ப. ௧௫0; பா. ௨௭.) “மண்டியோ ச்ணையந் தகலமுமிரட்டி நீளமும் வயங்குதென் கயிலை” (க. ௭. ௪௧.) என்னும் சூதசங்கீதையாலும் இது விளங்கும்.

மஹாபுராணங்களுள்ளும், உபபுராணங்களுள்ளும், மற்றஸ்தல புராணங்களுள்ளும் இத்தலமகிமையைச் சொல்லாதவை பெரும்பா லும் இல்.

மெய்யன்பையே திருவுருவமாகக்கொண்ட ஸ்ரீ கண்ணப்பநாய னார் இடையீடின்றி வழிபட்டு ஆறுநாட்களில் முத்திபெற்ற பெரும்பு கழ் வாய்ந்தது இது. இன்னும் விராட்புருஷனுடைய விசேத்தஸ்தான மென்றும், பிரமதேவருடைய ஆநாகதஸ்தானமென்றும், பஞ்ச பூதஸ்தலங்களுள் வாயுஸ்தலமென்றும், பஞ்சாக்ஷரஜபஸ்திதியை

தெண்டைநாட்டில், ௨௪ - கோட்டங்களுள் ஒன்றாகிய வேங்கடக் கோட்டத்துத் தொண்டைமான் பேராற்றார்நாட்டு மும்முடிச் சோழபுரமெ ன்றும், ஆற்றார்வளாட்டு மும்முடிச் சோழபுரமென்றும் சிலாசாசனங்களில் இதன்பெயர் காணப்பெறுகின்றது. † ப. பக்கம். பா. பாட்டு.

விரைவில் தந்தருளுவதென்றும், சிவஞானத்தை அடிக் கவல்லஸ்தலங்
கள் * நான்கனுள் ஒன்றென்றும் ஒருநாளேனும் வியமத்துடன் வசி
ப்பவர்களுக்குக் கலியின்பீடையை மஹிப் பிறவித்தயரை நீக்க
வல்ல ஸ்தலங்கள் † இரண்டனுள் ஒன்றென்றும் நூல்களிற் பாராட்
டப்பெற்றது இத்தலமே. இத்தலம்கிமையும், தீர்த்தவிடேடும்,
வழிபட்டுப் பேறுபெற்றோருடைய மேம்பாடுகளும் இந்நூலாலன்றி
இதன்பின் காட்டப்பெற்றுள்ள தேனாமுதலிய திருமுறைகளாலும்
வேறுநூல்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டிய* செய்யுட்களாலும் புலப்
படும். இத்தலம் சிவஸாரூபியம் தருமென்பதை,

“புலிபுலி யதரு டிக்கும் பொருகரி கரித்தோல் போர்க்கும்
வலியவா னானே நேறும் வாளரா வாவம் பூணு
மெலியியன் மான்மா னேந்தும் வெந்திறற் சீயஞ் சீயத்
தலைபுனை தருந்தென் வெள்ளிச் சயிலத்தி லிறக்கின் மன்னே.”

(சீகாளத்திப்புராணம், தென்கயி. சுஅ.)

என்னுஞ் செய்யுளால் ஒரு புலவர் பெருமான் தெரிவித்திருக்கும்
அழகு பாராட்டற்பாலது.

ஸ்தலவிநாயகர் இருவர்: (க) பஞ்சசந்திவிநாயகர் [பஞ்சசந்தி
விநாயகரெனவும், அஞ்சந்திவிநாயகரெனவும் இவர் கூறப்பெறுவர்],
(உ) பாதாளகணபதி.

ஸ்வாரியின் திருநாமங்கள்: தென்கைலைநாதர், திருக்காளத்தி
நாதர், ஐங்குடுமித்தேவர், ஐந்துகொழுந்து, குடுமித்தேவர், ஆரா
வமுது, கணநாதர், கல்லாலடியார், கல்லாலடியிற்குடும்பு, மருந்து,
மலைமேல்மருந்து, காபாலி (காவாலி), காளத்தி, காளத்திக்கற்பகம்,
சோதிவிடங்கர், பொன்முகரித்துறைவர் என்பவை முதலியன.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள்: ஞானப்பிரஸாதினம்பிகை, ஞான
ப்பூங்கோதை, ஞானக்கொழுந்து, ஞானசுந்தரி, ஞானப்பேரொளி,
சிற்புட்பகேசி, வண்டார்குழலாள் என்பவை முதலியன.

ஸ்தலவிருகுகங்கள் இரண்டு:—(க) அகண்டனிலவம், (உ) கல்
லால்.

இத்தலத்திற்குரியநதி, பொன்முகரி. இது சந்தியில் உத்தா
வர்கனியாய்ச் செல்லுதலின் டிகச்சிறந்ததாகக் கூறப்பெறுகின்றது.
இதன்மகளை, இந்நீலுள் அங்கங்கே பாக்கக்காணப்படுவதன்றி,
வேறுநூல்களிலும் காணப்படும்;

* காசி, சிதம்பரம், விருத்தாசலம், காளத்தி என்பன.

† காசி, காளத்தி.

“தத்து வங்மீடர் தொளிர்கிறை முக்கணன் றின்னோ
டொத்த செத்தமிழ் முனிவரூன் பல்பக லுழந்த
மெய்தீர்த வந்தர வந்தவில வற்றொடீர் வேந்த
னுற்றோன்பிவடி டந்ததோர் கங்கையோ வொக்கும்.”

“குடதி சைக்கட லுடைந்தொரு வழிக்கொடு குணது
கடல்வயிற்புக வெழுந்தென வெழுந்தவிக் கடுகீ
ருடனெ ருத்தனுண் டஞ்செவி யொழுக்கிய நீருங்
கொடிக் கிழத்தசெந் நீருமோ நிகர்ப்பன கூறின்.”

“இடன கன்றவீல் வாறுதன் கட்படா விறந்த
முடிவில் வெஞ்சினக் குஞ்சா முதலிய வற்றி
னுடலை வெண்டிரைக் கருங்கட லுய்த்துமன் னுயிரைக்
கடவுள் வெள்ளியங் குணறினமே லேற்றிடுங் கடிது.”

“உலகி லெங்கணு மில்லதோ ரதிசய மொன்றித்
தலைமை கொண்டபொன் முகரியுட் டாழ்ந்தவர் யாருந்
தொலைவி றுன்பங்கள் பலதருஞ் சூழ்வினைப் பிறப்பா
மலைநெ டங்கடற் கரையிசை யேறுவ ரன்றே.”

(சீகாளத்திப்புராணம், பொன்முகரி. அஅ - ௧௧.)

தன்பவற்றாலும் விளங்கும்.

மற்றத்தீர்த்தங்கள் : பிரமதீர்த்தம், ஸாஸ்வததீர்த்தம், இந்திர
தீர்த்தம் அல்லது வச்சிரதாரை, மாயூரதீர்த்தம், உருத்திரதீர்த்தம்,
மாரக்கண்ட தீர்த்தம், அரகரதீர்த்தம், மகாமோகினிதீர்த்தம், மணி
கன்னி அல்லது மணிகர்ணிகை, பகவததீர்த்தம், பைரவதீர்த்தம்,
மாகாளதீர்த்தம், மகாகாளிதீர்த்தம், முகதீர்த்தமுதலியன. இவற்
றுள் இந்திரதீர்த்தம் முதலியவற்றின் பெருமைகள்,

“இருவினை மலையொ லைக்கு மிந்திர தீர்த்தம் பாவ
வாவடர் மயூர தீர்த்த மாரூர்ப் பிறவி யென்னு
முருகெழு புரந்தி யூட்டு முருத்திர தீர்த்தம் பேழ்வாய்
வெருவரு தழற்கட் கூற்றம் வெல்லுமார்க் கண்ட தீர்த்தம்.”

“அரகர தீர்த்தம் யாரு மவாவுமோ கினிதீர்த்தம்வெண்
டிரையெறி தருமா காள தீர்த்தமென் றிவைமுன் னாய
பரமபுண் ணியதீர்த்தங்கள் பலபடிந் தவரை விண்ணோ
நிரைதொழ விருத்தல் செய்து நிலவுமாற் புலவு வேலோய்.”

(சீகாளத்திப்புராணம், பொன்முகரி. க்க, ௧௪.)

என்னுஞ் செய்யுட் களாலும் விளங்கும்.

இதனைச்சூழ்ந்துள்ள மலைகள், கனகதுர்க்கைமலை, குமாரகிரி,
இந்திரகிரி, லீலகிரி, வித்தகிரி என்பன.

பீடங்கள் இரண்டு — (க) ஆகமபீடம் (உ) வைதிதபீடம். இவற்றுள் முதலாவது திருக்காளத்திராதருக்ஞசூரியத் திருண்டாவது தக்ஷிணாமாததிக்குரியது. வைதிதபீடம் தென்பீடமெனவும் வழங்கும்.

இத்தலத்திலுள்ள வேறுகோயில்கள். — பகவதிகோயில், இராதாதிகோயில், மணிகாணிகோயில்கோயில், காலபைரவர்கோயில், ஆயிரவிளிகுப (ஸ்வஹஸாவிகுப) பெருமான்கோயில், மூலகோயில், மகிஷாசுரமாதானிகோயில், முராககண்டேசாகோயில், யக்ஷசுவாகோயில் முதலியன.

வழிபடப் பேறுபெற்றோ. — திருமால், திருமகள், பிரமதேவா, ஸர்வதே, சிலந்தி, காளனென்னும் பாம்பு, யானை, பிரமரிவிகளாகிய ஸனகாதிகள், சுவேதாசுவதாதுதியாகவுள்ள நூற்றுப்பன்னிரண்டு தேவரிவிகள், உரோமசா, அகஸ்தியா, வஸிஷ்டாமுதலிய மகரிவிகள், அஷ்டதிபாலகா, யோகினியாகிய நீலமுதலியோரா, அகனிபிரபனமுதலிய அசுரர்கள், மணிரானமுதலிய யக்ஷர்கள், ஆதிசேஷன்முதலிய நாகர்கள், முசுருதனமுதலிய அசுரர்கள், சங்கபபுலவராகிய நகரீரா, பதுரைக்கன்னியரிருவா, யாதவீவரதன் முதலியோர்.

இதன் பழையவரலாறுகளைத் தெரிவிக்கும் நூல்கள், வடமொழியில் ஷ்டீத்தியாயி, ஸ்ரீகாஹஸ்திமாஹாதமியம் [இது கூட - அத்தியாயம் உள்ளது], தக்ஷிணகைலாஸமாஹாதமியம், ஸ்வாணமுகரிமாஹாதமியம், ஸுதஸம்ஹிதையிலுள்ள ௩ அத்தியாயங்கள் அடங்கிய புஸ்தகமொன்று, வாஸிஷ்டலைகததிலுள்ள ௧௨ - அத்தியாயங்களடங்கிய புஸ்தகமொன்று ஆகிய இவைகளும், தெலுங்கில் வழங்குகிற தூர்ச்சுமிகலிசெயக புராணமொன்றும் ஆகிய இவைகளாம் இவை இப்போது கிடைக்கின்றன.

இவற்றையன்றி வடமொழியிற் பாவதமாஹாதமியமென ஒன்றுண்டு என்று சொல்லுகின்றனர். அது கிடைக்கவில்லை.

ஸ்வாணமுகரி மாஹாதமியத்தில் ௧௮ - அத்தியாயங்கள், ஸுதஸம்ஹிதையில் ௩ - அத்தியாயங்கள், வாஸிஷ்டலைகததில் பன்னிரண்டு அத்தியாயங்கள் ஆகிய இவற்றின் மொழிபெயர்ப்பே இதற்குக்காளத்திப்புராணம் இஃது இப்புராணத்தினால் நூலவரலாற்றால் அறியலாகும்.

“தலத்துமானமியம் வேறினிகாணினும்” எனலும் நூலவரலாற்றிச் செய்யுளால், இவ்ருக்கு மேற்கூறிய மூன்று நூல்களே கிடை

த்திருந்தனவென்றும், இக்காலத்திற் காணப்படும் இத்தல சம்பந்தமான வேறு வடொழிநூல்கள் கிடைக்கவில்லையென்றும் தெரிகிறது.

இப்புராணத்தால், பொன்முகரிசனியின் மகிமையும், இத்தலத்துள்ள புற்றத்தீர்த்தங்களின் பெருமைகளும், இதனைச் சூழ்ந்துள்ள மலைகளின் வரலாறுகளும், இதனையடைந்து பேறுபெற்ற தேவர்களாலும் முனிவர்கள்முதலியோர்களாலும் பிரதிஷ்டித்துப் பூசிக்கப்பெற்ற தைலிகும், ஆர்ஷம்முதலிய மஹாலிங்கங்களின் பெருமைகளும், வழிபட்டுய்ந்தோர்களுடைய அரும்பெற்ற சரிதங்களும், உத்தாகைலாசம் முதலிய ஸ்தலங்களுள்ளும் புஷ்காமுதலிய தீர்த்தங்களுள்ளும் முக்கியமானவற்றின் அரிய வரலாறுகளும், சிவோத்கர்ஷமும், குணமூர்த்திகளின் அருளிச்செயல்களும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம், விபூதி, நுததிராக்ஷம் இவற்றின்மகிமைகளும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரஜபத்தாலும், நுததிராக்ஷதாரணத்தாலும் மேம்பாடுற்றவர் இன்னுரின்னரென்பதும், தர்மாதாமங்களின் வகைகளும், அவற்றின் பயன்களும், வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களும், பொதுவாழுக்கங்களும், தானங்களும், அவற்றின்பயன்களும், பலசமயக் கீகாடபாடுகளும், தாருகாவனத்து முனிவர் நாரபத்தெண்ணாயிரவரை இறைவன் ஆட்கொண்டருளிய அருமையும், கர்மகாரணங்களும், ஞானயோகமும், புத்திசாதனமும், திருக்காளத்திராதருடைய கருணையைப்பெற விரும்புவோர் மாதங்கள், திதிகள், வாரங்கள், நக்ஷத்திரங்கள் இவற்றில் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய விதங்களின் வகையும், யுகதாமங்களும், ஸ்ரீ காளஹஸ்தி வாஸததால் கலிபீடை நீங்குமென்பதும், சிவஞானமும் முததியும் வாய்க்குமென்பதும், இவைவீபகலவன பிரவும் அறியலாகும்.

இவற்றை இப்புராணத்திலிருந்து அறிந்துகொள்வதற்கு இந்நூல் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சிறந்தகருவியாக இருக்கும்.

நூ லா ச் ரி ய ர்.

இந்நூலாசிரியராகிய ஆனந்தக்கூடத்தரென்பவர் பாணியாட்டில் (திருநெல்வேலிலுள்ள) தாயபிரபர்ணி நதிக்கரையிலுள்ள வீரவநல் ஹரிநிபிரததவர் (ப. உ.க.); நல்லாசிரியரிடத்தே சிறந்த இலக்கியங்களையும் தொல்காப்பியமுதலிய இலக்கணங்களையும் முகையேகற்றுச் சிந்தித்துத்தெளிந்தவராகிய அவராலும் மறையோராலும் பயிற்செய்து விக்கப்பெற்றுச் செய்யுள் செய்தலிலும் வல்லாராயவா (ப. ந.); சைவ நூல்களிலும் நல்ல பாண்டித்தியமுடையவர். இவருடைய ஞானசிரி

யாது பெயர் 'சத்தியஞானி' அல்லது சத்தியஞானதேசிகரென்பது. பாபநாசகேசுத்திரத்தின் தமிழ்ப்புராண நூலாசிரியருடைய ஞானசிரியர்பெயரும் சத்தியஞானியென்று காணப்படுகின்றது; அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ விளங்கவில்லை.

இவர் ஸ்தலயாத்திரைசெய்துகொண்டு திருக்காளத்தியைப்படைந்து பொன்முகரியில் நீராடிக் காலந்தோறும் ஸ்வாமிதரிசனம்செய் பவராய்ச் சிலநாள்தங்கி, அங்கே செந்தமிழ்ப்பயிற்சியும் சிவநேசச் செல்வமும்வாய்ந்த பெரியோர்களோடு அன்வளரவிவருங்காலத்தில், இவருடையகல்வித்திறத்தையும் இனியசெய்யுள்இயற்றும் வன்மையை அறிந்த அவர்கள் "இத்தலபுராணத்தைத் தமிழில் செய்யுள் நடைபாக இயற்றுதல்" என்றுகூற, அவர்கள்சொல்லைச் சிரமேற்கொண்டு இவர் அங்கனமேஇயற்றி அவர்களை மகிழ்வித்தனர் (ப. ௬.).

இவருக்கு வடநூலை மொழிபெயர்த்தனித்தவர், மேற்கூறிய வீரவநல்லரிளிருந்த பெளராணிகராகிய சங்கரநாராயணரென்னும் ஒரு வேதியர் (ப. ௫.).

இவருடையசெய்யுள்ளினிமையையறிந்த அக்காலத்துப்பெரியோர்களால் இவரடைந்தசிறப்புப்பெயர் பரிமளகவிராயர் என்பது (ப. ௨௩௬.).

இப்புராணத்துள்ளகதைகளை அங்கங்கேபடுத்தாண்டிருப்பதும், பழையநூல்களின் சிறந்தகருத்துக்களை உரியஇடங்களில் அழகாக அமைத்திருப்பதும், வேறுஸ்தலபுராணகதைகளை அங்கங்கேபடுத்தாளுவதும் திருக்காளத்திராதருடைய மகிமையையும், ஸ்தலமகிமையையும், பேறுபெற்றோருடைய அருஞ்செயல்களையும், மனமுருகிப்பாடிக்கொண்டு செல்லுதலும், பிறவும்ஆகியஇவற்றை உற்றுநோக்குகையில் இவருடையஇயற்பெயரும், சிறப்புப்பெயரும் இவருக்குத்தகுமென்றே தோற்றுவித்தது.

ஸ்ரீகாசியிலேனும் திருக்காளத்தியிலேனும் ஒருநாள் நியமத்துடன் வசித்து ஸ்வாமிதரிசனம்செய்பவர்களுக்குக் கலியின்பிடை நீங்குமென்றும் அவர்களுக்குப் பிறவிப்பிணிநீருமென்றும் இப்புராணம்தெரிவித்தலை அறிந்தஇவர் இதில்வசித்ததுபோலவே ஸ்ரீகாசியிலும் வசிக்கவேண்டுமென்றுஎண்ணி அங்கேசென்று சிலநாள் நியமத்தோடிருந்து சிவபதமடைந்தார். (ப. ௨0௪, ௨௩௬.)

இவரைப்பற்றியமற்றவாலாறு யாதும் புலப்படவில்லை.

இப்புராணம், பாயிரமும், கடவுள்வாழ்த்தும், நூலியற்றுதற்குக் காரணமும், அவையடக்கமும், நூல்வாலாறும், பதிகமும், முறையே அமைப்பபெற்று, அருச்சுனன்நீர்த்த யாத்திரை உரைத்த அத்தி

மு க வு ரை

யாயம்மூதலிய ஈக - அத்தியாயங்களாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதன்செய்யுட்டுடொகை, கஎஉக.

“ஆதரித்தகா ளத்திகுரீன் மியமென வறைந்தேன்” (ப. எ, பா. உ) என்று நூலாசிரியர் கூறியதைக்கொண்டு இந்நூற்பெயர் காளத்திபாண்மியமென வழங்குதற்குரியதாயினும் ஏட்டுப்பிரதிகளில் திருக்காளத்திப் புராணமென்றே வரையப்பட்டிருந்தமையின், அப் பெயரையே இதற்கு வைக்கும்படிநேர்ந்தது. *

கிடைத்ததமிழ்ப்புராணக்கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

க. திருக்கலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதறை யாதீனத்துப் பிரதி	...	...	...	க.
உ. செப்பறையைச்சீர்ந்த இராஜவல்லிபுரம் ஸ்ரீ பொன்னம் பலதேசிகர்மடாலயத்துள்ள ஸ்ரீ கனகசபாபதிதேசி கரவர்கள் பிரதி	...	...	...	க.
ங. தொழுவூர், ஸ்ரீ வேலாயுதமுதலியாரவர்கள் பிரதி	...	...	...	க.
ச. ம-ா-ா-ஸ்ரீ, காஞ்சி - நாகலிங்கமுதலியாரவர்கள் பிரதி...	...	...	...	க

இவற்றுள், “கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்” என ஓர் அத்தியாயம் அதிகமாக இருந்த பிரதியில் (ப. உ.௩௭.) பதிகத்தின் ஈ - ஆம் செய்யுளின் நான்காம் அடி, “கண்ணிய சிலம் பிய மிபமுங் காளனும்” எனவும், ச - ஆம் செய்யுள் “நந்திவகோசா நாம வேதனும், பொற்சிலைத் திண்ணனும் பூசை செய்தனஞ், சிற்பா னுண்மையுஞ் சிவனுக் குத்தம்ப, பற்பல தலங்களா வுள்ள பான்மையும்” எனவும், முதல் இரண்டு அத்தியாயங்களும் ஒன்றுபடுத்தப்பட்டு, அதன்பெயர், “அர்ச்சுனன்தீர்த்தயாத்திரை பரத்துவாச தரிசனம் உரைத்த அத்தியாயம்” எனவும், நான்காம் அத்தியாயத்தின் இறுதிச்செய்யுள், “என்று கூறு முனிவனை யேந்தலு, நனை சேர் சிவ கோசாநம்பியும், வென்றி வெஞ்சிலை வீரனும் பூசைசெய், தொன்று மின்பமுணர்ந்தென வோதினா” எனவும் காணப்பட்டன.

இப்புராணதையன்றி இததலத்திற்குரிய தமிழ்நூல்கள் கக - ஆம் திருமுறையில் உள்ளனவாகிய நக்கீர்தேவாராளிச்செய்த கைலாபாதி காளத்திபாதித்திருவந்தாதியும், போற்றிக்கலிவெண்பாவும், கண்ணப்பதேவர்கிருமறமும், கல்லாடதேவாராளிச்செய்த கண்ணப்பதேவர் திருமறமும், கருணைப்பிரகாசர்முதலிய மூவரியற்றிய சீகாளத்திப்புராணமும், திருக்காளத்தி நாதரூலாவும், திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமாலையொன்றும், திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைககலிப்பாவும், திருக்காளத்திநாதர் பதிகமும், திருக்காளத்திக்கோவையும் ஆகிய இவைகளாம். கோவையிற் காப்புச்செய்யுள்மட்டுமே இப்போது காணப்படுகின்றது தனிப்பாடல்கள் பல.

இந்நூலாராய்ச்சிக்குக் கிடைத்த வடமொழிப்,
புராணக் கையெழுத்துப்பிர்திகள்.

- க. ஸ்ரீகாளஹஸ்தி, ஸ்ரீமத் குமார்குளஹஸ்தி சிவசாரிய
ரவர்கள் அளித்த ஸ்வர்ணமுகரீ மாஹாத்மியமும் வாசி
ஷ்டலைங்கமும் அடங்கிய பிரதி ... .. க.
உ. ஷெயூர் 'ஸ்ரீமத் முத்துகுமார காளஹஸ்தி சிவசாரிய
ரவர்கள் அளித்த தக்ஷிணைகலாஸமாஹாத்மியப்பிரதி க.
ங. ஷெயூர் பிரஹ்மஸ்ரீ. சாமிவாத்தியாரவர்கள் அளித்த
ஷடத்தியாயி பிரதி.. .. க.

இவற்றுள் முதலாவது பிரதியே இந்நூலாராய்ச்சிக்கு மிக
வும் இன்றியமையாததாக இருந்தது.

தேவிகோட்டை ஸ்ரீமான். மே. அரு. நா. இராமநாதன் செட்டி
யாரவர்களும், ஸ்ரீமான். மே. அரு. அரு. அருணாசலஞ்செட்டியாரவர்
களும் இந்நூலைப் பதிப்பித்ததில் எனக்குப் பொருட்கவலையுண்
டாகாவண்ணம் செய்வித்த பெருந்தகைமை மிகப்பாராட்டத்தக்கது.
சிவஸ்தல சம்பந்தமான கற்பணி முதலியவற்றிற் போலவே சொற்
பணியிலும் இவர்கள் அன்புவைத்திருத்தல் இதனால் நன்கு புலப்
படுகின்றது.

இதனை ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பிக்குங்காலத்தில், திருமயிலை,
பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய மா-மா-ஸ்ரீ, இ. வை. அந
ந்தராணையரவர்கள் வழக்கம்போலவே உடனிருந்து உதவிபுரிந்துவர்
தார்கள்.

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் வழக்களை விவேகிகள் பொறுத்தும்
வார்களென்று நம்புகிறேன்.

விருத்தம்.

“மருப்படிக்கொண் டெழுமுடிபா ரெண்ணிறந்தார் வாரிப்புக்கு
வருந்துநெஞ்சே, கருப்படிக்கா லருந்தியெனக் களித்தெழுபே ரன்பி
னெடுங் கவின்காளத்திப், பொருப்படிக்கீழ்க் கண்ணப்ப ரருந்வேட்
டம் புரிகாற்பொன் னடியிற் பூண்ட, செருப்படிக்கீழ்ச் சிறுமண
லாய்க் கிடவாது திவினைக்கென் செய்கு வோமே ” (சு)

வேண்பா.

சிலந்தியொடு காளனத்தி திண்ணர்தமை யாண்ட

நலந்திகழும் காளத்திநாதா - அலந்துஞ்

சகமயக்கர் ஸ்ரீரேணுன் முண்பலரை யுன்னி

அகம்பக்கர் தீர அருள்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

நெருக்காஸ்தீத்தேவாரம்.

தருளு னசம்பந்தமூர்த்திநாயகீர்

புண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சத்தமாரகிலொடுசாதிதேக்கம்மா
முத்துமாழுகலியின்கரையினிலுமையொடு
மந்தமார்பொழில்வளர்மல்குவண்காளத்தி
யெந்தையாரிணையுயென்மனத்துள்ளவே. (க)

ஆலமாமரவமோடமைந்தசீர்ச்சந்தனஞ்
சாலமாபீலியுஞ்சண்பகமுந்தியே
காலமார்முகலிவந்தணைதருகாளத்தி
நீலமர்கண்டனைநினையுமாநினைவதே. (உ)

கோங்கமேசூரவமேகொன்றையம்பாதிரி

லாங்கமர்காளத்தியடிகளையடிதொழ
வீங்குவெநதுயர்கெடும்வீடெளிதாசுமே. (ங)

கருமபுதேன்கட்டியுங்கதலியின்கனிகளு
மரும்புரீர்முகலியின்கரையினிலணிமதி
யொருங்குவாசடையின்காளத்தியொருவனை
விரும்புவாரவர்கடாம்விண்ணுலகாள்வரே. (ச)

வரைதருமகிலொடுமாமுத்தமுநதியே
திரைதருமுகலியின்கரையினிறேறமலர்
விரைதருசடைமுடிக்காளத்திவிண்ணவ
னிரைதருகழிணைந்திலுநினைமினே. (ரு,சு,ள)

முத்துமாமணிகளுமுழுமலாத்திரள்களு
மெத்துமாழுகலியின்கரையினிலெழில்பெறக்
கத்திடவாக்கனைக்கால்விரலான்றிப
வத்தனற்காளத்தியனைவதுகருமமே. (அ)

மண்ணுமாவேங்கையும்மருதுகள்பீழ்ந்துந்
நண்னுமாழுகலியின்கரையினின்மைசேர்
வண்ணமாமலரவன்மாலவன்காண்கிலா
வண்ணலார்காளத்தியாங்கணைந்துய்ம்மினே. (இ)

விங்கிவவுடவினர்விரிதருதுவருடைப்
பாங்கிலார்ச்சாலைஷிடும்பாநடிப்பணியுமி
னோங்குவண்காளத்தியுள்ளமோடுணர்தொ
வாங்கிடும்வினைகளைவானவர்க்கொருவனே. (க0)

அட்டமாசுததிகள்
வட்டவார்ச்சடையனைவயலணிகாழியான்
சிட்டநான்மறைவலஞானசம்பந்தன்சொ
லிட்டமாப்பாடுவார்க்கிலையாம்பாவமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராசம்.

பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவர்கடானவர்கள்வாதைபடவந்ததொருமாகடல்விடந்
தானமுதுசெய்தருள்புரிந்தசிவன்மேவுமலைதன்னைவினவி
லேனமினமானிடுனாகுள்ளே தினைகொள்ளவெழிலார்கவணிநாற்
கானவர்தமாமகளிர்கனகமணியிலகுகாளத்திமலையே. (க)

முதுகிலைவண்ணர்புரமுன்றுமொருநொடிவரையின்முளவெரிசெய்
சுதூர்மதிபொதுசடையர்ச்சங்கரர்நிரும்புமலைதன்னைவினவி
லெதிரெதிரவெதிர்பிணையவெழுபொறிகள்கிதறவெழிலேனமுழுத
கதிர்மணியின்வீளரொளிகளிருளகலநிலவுகாளத்திமலையே. (உ)

கொல்லெனவிடுத்தருள்புரிந்தசிவன்மேவுமலைகறிவினவிற்
பல்பலவிருங்கனிபருங்கிமிகவுண்டனெநெருங்கியினமாய்க்
கல்லதிரின்னுகருமத்திவினையாகுகாளத்திமலையே. (ங)

வேய்ணையேதொளுமையொர்பாகமதுவாகவிடையேறிசடைமேற்
றாயமதிசூடிசூடுகாடினடமாடிமலைதன்னைவினவில்
வாய்க்கசமாக்கழிபாடுசெயும்வேடன்மலராருநயனங்
கூய்க்கணியினிடந்தீசனடிகுகுகாளத்திமலையே (ச)

மலையின்மிகுத்தனின்முகில்பொல்வருவதொருமதகரியை மழைபொல
கொலைசெய்துழையஞ்சவுரிபோர்த்தசிவன்மேவுமலைகறிவினவி [லறக்
கொடு
ஒல்கொண்டவாளிகொள்ககிர்மக்கமவைநிக் ககாளத்திமலையே. (ரு)

பாரகம்புவிளங்கியுபகீர்தனநுந்தவநுபன் றபணிகண்
டாரநுள்புரிந்தலைகொள்கங்கைசனையேற்றவான்மலையினவில்
வாரதரிநுநுதவநுச்சேவலின்முத்தவநுரிந்தேவிறகற்
காரிகிலிருப்புகைவிசும்புகம்முத்கின்றகாளத்திமலையே (௬)

ஆருநெரிநாரதவலியாகியசலந்தரீனையாழியதன
லீரும்வகைசெய்தருள்புரிந்தவனிருந்தமலைதனைவினவி
லூருமாவமொளிகொண்மாமணியுமிழ்தவையுலாவிவரலற்
காரிருள்கடிந்துகனகம்மெனவிளங்குகாளத்திமலையே. (௭)

எரியனையசரிமயிரிராவணனையிடழியவெழில்கொள்கிரலாற்
பெரியவனாரயூன்றியருள்செய்தசிவன்மேவுமலைபெற்றினினில்
வரியசிலைவேடுவர்களாடவர்கண்டுவரையுடுவரலாற்
கரியினெடுவரியமுலையரியினமும்வெருவுகாளத்திமலையே. (௮)

இனதளவிவிவனதடியிணையுமுடியறிதுமெனவிகலுமிருவா
தனதுருவமறிவரியசகலசிவன்மேவுமலைதனைவினவி
புனவர்புனமயிலையமாதொடுமைத்தருமணம்புணருநாட்
கனகமெனமலர்களணிவேங்ககணிலாவுகாளத்திமலையே. (௯)

நின்னுகவளம்பலகொள்கையரொடுமெய்யிவிடுபோர்வையவரு
நன்றியறியாதவகைதின்றசிவன்மேவுமலைநாடிவினவி
குன்றின்மலிதுன்றுபொழினின்றகுளிர்சந்தின்முறிதின்னுகுலவி
கன்றினெடுசென்றுபிடிநின்னுவனையாடுகாளத்திமலையே. (௧௦)

காடதிடமாகுடமாகிவன்மேவுகாளத்திமலையை
மாடமொடுமாளிகைகண்டுவுளர்கொச்சைவயமன்னுதலைய
னாடுபலரீடுபுகமுஞானசம்பந்தனுரைநல்லதமிழின்
பாடலொடுபாடுமிசைவல்லவர்கணல்லர்பாலோகமெளிதே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விறுநொன்றில்லாதநல்கூர்ந்தான்காண்
வியன்கச்சிக்கம்பன்காண்பிச்சையல்லாண்
மற்றுநொன்றில்லாதமாசுநுரன்காண்
மயானத்துமெந்தன்காண்மாசொன்றில்லாப்

திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம்.

பொற்றுர்க்காண்மாமணிநற்குன்றெரப்பான் காண்
பொய்யாதுபொழிலேழுந்தாங்கிநின்ற
கற்றுண்காண்காள் தீதிகாணப்பட்ட
கணநாதன்காணவனென்கண் ணுளானே.

(க)

இடிப்பான் காணென்வினையேகம்பன்கா
ணெலும்பர்ப்பாணன்காணெல்லாமுன்னே
முடிப்பான் காண்மூவுலகுமாயினுன்காண்
முறைமையாலேம்புரியும்வழுவாவண்ணம்
படித்தான்றலையறுத்தபாசுபதன்காண்
பராய்த்துறையான்பழனம்பைஞ்ஞையான்காண்
கடித்தார்கமழ்கொன்றைக்கண்ணியான்காண்
காளத்தியானவனென்கண் ணுளானே.

(உ)

நாரணன்காணன்முகன்காணல்லீவதன்காண்
ஞானப்பெருங்கடற்கோர்நாவாயன்ன
பூரணன்காண்புண்ணியன்காண்பூரணன்றன்காண்
புரிசுடைமேற்புனலேற்றபுனிதன்றன்காண்
சாரணன்காண்சந்திரன்காண்குதிரோன்றன்காண்
டன்மைக்கட்டானேகாண்டக்கோர்க்கெல்லாங்
காரணன்காண்காளத்திகாணப்பட்ட
கணநாதன்காணவனென்கண் ணுளானே.

(ங)

செற்றன்காணென்வினையத்தியாடிகாண்
டிருவொற்றியூரான்காண்சிந்தைசெய்வார்க்
குற்றன்காணெகம்பமேவினான்கா
ணுமையாணற்கொழுநன்காணிமையோரேத்துஞ்
சொற்றன்காண்சொற்றுத்துறையுளான்காண்
சுருவேந்தனெவலத்தைநீரோக்கக்
கற்றன்காண்காளத்திகாணப்பட்ட
கணநாதன்காணவனென்கண் ணுளானே.

(ச)

மனத்தகத்தான்றலேமேலான்வாக்கி ணுள்ளான்
வாயாரத்தன்னடியேபாடுந்தொண்ட
ரினத்தகத்தானிமையவர்தஞ்சிரத்தின்மேலா
வேழுண்டத்தப்பாலானிப்பாற்செம்பொன்
புனத்தகத்தானறுங்கொன்றைப்போதி ணுள்ளான்
பொருப்பிடையாடுருப்பிடையான்காற்றி ணுள்ளான்
கனத்தீகத்தான்கயிலாயத்துச்சியுள்ளான்
-- ஈத்தியானவனென்கண் ணுளானே.

(ஊ)

எல்லாமுன்னேருமேதோன்றினான்கா
ணெகம்பமேயான்காணிமையோரேத்தப்

பெல்லாப் பூலனைந் தும்போக் கினுன் காண்
பூரிசடைமேற்பாய்கங் கைப்பூரித்தான் கா
ணல்லனிடையேமெற்கொண் டிருக்கம்பூண்டி
நளிசிரமென்றேந் தியோர்நாணயற்ற
கல்லாடையேமெற்கொண் டகாபாலிகாண்
காளத்தியானவனென்கண் ணுளானே.

(சு)

கரியுருவுகண்டதீதன்கண் ணுளான்காண்
கண்டன்காண்வண் டெண்டகொன்றையான்
மெனரிபவளவண்ணன் தானேகம்பன் கா
மெண்ணிசையுந்தா னையகுணத்தினுன் காண்
பூரிபூங்கடையிட்டதீயாடிகாண்
மெனிகைகடர்த்திடுமென் சிந்தையான்காண்
கரியுரிமெய்ப்போரீ த்துகந்தகாபாலிகாண்
காளத்தியானவனென்கண் ணுளானே.

(எ)

இல்லாடிச்சிலப்பலிசென்றேற்குன்றான் கா
ணிமையவர்கடொழு திறைஞ்சவிருக்கின்றான் காண்
வில்லாடிவேடனாயோடி னுன்காண்
மெண்ணா லுஞ்சேர்ந்தவகலத்தான் காண்
மல்லாடுதிரடோண்மேன்ம முவாளன்காண்
மலைமகடன்மணுளன் காண்மகிழ்ந னுமுன் னாட்
கல்லாலின் கீழிருந்தகாபாலிகாண்
காளத்தியானவனென்கண் ணுளானே.

(அ)

தேனப்பூவண் டெண்டகொன்றையான் காண்
பூருவேகம்பத்தான் காண்டேனாந் துக்க
ஞானப்பூங்கோதையாள்பா கத்தான் கா
ணம்பன் காண்ஞானத்தொளியானுன் காண்
வானப்பேருருமறியவோடி
மட்டித்ததுநின்றான் காண்வண்டாரீர்சோலைக்
கானப்பேருரான் காண்கறைக்கண்டன்காண்
காளத்தியானவனென்கண் ணுளானே.

(ஆ)

இறையவன்காணேமுலகுமாயினுன் கா
ணேழ்கடலுஞ்சூழ்மலையுமாயினுன் காண்
குறையுடையார்குற்றேவல்கொள்வான் னுன் காண்
குடமூக்கிறகீழ்க்கோட்டமேலினுன் காண்
மறையுடையவானோர்பெருமான் னுன் காண்
மறைக்காட்டுறையுமணிகண்டன்காண்
குறையுடையகண்டத்தெங்காபாலிகாண்
காளத்தியானவனென்கண் ணுளானே.

(இ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம்.

உண்ணுவருஞ்சமுண்டாண்னா
 ணாழித்தீயன்னைகாணுகப்பார்காண்பு
 பண்ணாரபல்லிலயம்பாடினன்காண்
 பயின்றநால்வேதத்தின்பண்பினுன்கா
 ணண்ணாமலையான்காணடியாரீட்ட
 மடியினைகடொழுதேத்தவருளுவான்காண்,
 கண்ணாக்காண்பார்க்கேகார்காட்சியான்காண்
 காளத்தியானவனென்கண்ணுளாரீண்.

(கக)

திருச்சிற்றபலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பண் - நடராசம்.

திருச்சிற்றபலம்.

செண்டாடும்விடையாய்சிவனையென்செழுஞ்சுடரே
 வண்டாருங்குமுலாளுமைபாகமகிழ்ந்தவனே
 சுண்டார்காதலிக்குங்கணநாதனென்காளத்தியா
 யண்டாவுண்ணையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

(க)

இமையோர்நாயகனேயிறைவாவென்னிடர்த்துணையே
 கமையார்கருணையினையகருமா முகில்போன்மிடற்ற
 யுமையோர்கூறுடையாயுருவே திருக்காளத்தியு
 ளமைவெயுண்ணையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

(உ)

படையார்வெண்மழுவாய்பகலோன்பல்லுகுத்தவனே
 விடையார்வேதியேனவிளங்குங்குழைக்காதுடையாய்
 கடையார்மாளிகைசூழ்கணநாதனென்காளத்தியா
 யுடையாயுண்ணையல்லாலுந் தேத்தமாட்டேனே.

(ங)

மறிசேர்கையினேனமதமாவிரிபோர்த்தவனே
 குறியேயென் னுடையகுநீவெயுன் றூற்றேவல்செய்வே
 நெறியேநின்றடியார்நினைக்குந் திருக்காளத்தியு
 ளறிவேயுண்ணையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

(ச)

செஞ்சேலன்னகண்ணாந்திறத்தேகிடந்துற்றலறி
 நஞ்சேனாடி யேனலமொன்றறியாமையினற்
 றஞ்சேனாளுருகாற்றொழுதென்றிருக்காளத்தியா
 யஞ்சாதுண்ணையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

(ரு)

பொய்யவனாயடியேன்புகவேநெறியொன்றறியேன்
 செய்யவனாகிவந்திங்கிடானவைநீர்த்தவனே
 மெய்யவனே திருவேளினங்குந்திருக்காளத்தியென்
 னையுன்றண்ணையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

(சு)

தேவாரம்

கடியேன்காதன் ஷமீயாற்கழற்போதிறியாதவென்னுட
முடியாக்கேயில்கொண்டகுளிர்வாரசடையெங்குழகா
முடியால்வாணவர்கண்முயங்குந்திருக்காளத்தியா
யடியேனுன்னையல்லாலறியென்மற்றொருவரையே.

(௭)

நீரூர்மேனியனேநிமலாநினைபன்நிமற்றுக்
கறேனுவனென்கொழுந்தேயென்குணக்கடலே
பாரூர்வெண்டலையிற்பலிகொண்டுழல்காளத்தியா
யேறேபுன்னையல்லாலினியேத்தமாட்டேனே.

தளிர்போன்மெல்லடிபாடனையாகுத்தமர்ந்தருளி
யெளிவாய்வந்தெனுள்ளம்புகுதவல்லவெம்பெருமான்
களியார்வண்டறையுந்திருகாளத்தியுள்ளிருந்த
வெள்ளியேபுன்னையல்லாலினியொன்றுமுணரேனே.

(௯)

காருநம்பொழில்சூழ்கணநாதனெங்காளத்தியு
ளாராவின்னமுதையணிநாவலாருன்சொன்ன
சொன்செந்தமிழ்கள்செப்புவார்நினையாயினபோய்ப்
பேராவின்னுலகம்பெறுவார்பிழைப்பொன்றிலே.

(௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேறுதலத்துப் பதிகங்களிலும் பொதுப்பதிகங்களிலும்

இத்தலப்பெயர்வந்தவற்றுள்,

இப்பொழுதுதேரீந்த தேவாரங்கள் வருமாறு:—

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உழையாடுகரதலமொன்றுடையான்கண்டா
யொற்றியூரொற்றியாவுடையான்கண்டாய்
கழையாடுகழுக்குன்றமமர்ந்தான்கண்டா
காளத்திக்கற்பகமாய்தின்றான்கண்டா
யிழையாடுமெண்புயத்தனிறைவன்கண்டா
யென்னெஞ்சத்துண்ணிங்காழ்வம்மான்
குழையாடநடமாடுங்குத்தன்கண்டாய்
கோடி காவமர்ந்துறையுங்குழகன்றனே.

அல்லாய்ப்பகலானையீயேயென்று
மாதிக்கயிலாயனீயேயென்றுங்

கல்லாலமர்ந்தாய்நீயேயென்னுங்
காளத்திக்கற்பகமுநீயேயென்னுஞ்
சொல்லாய்ப்பொருளானாய்நீயேயென்னுஞ்
சோற்றுத்துறையுறைவாய்நீயேயென்னுஞ்
செல்வாய்த்திருவானாய்நீயேயென்னு
நின்றநெய்த்தானுவென்னெஞ்சுளாயே.

செல்லானைச்சுடர்ப்பவளச்சேனதியானைத்
தொல்லவுணர்புரமுன்றுமெரியச்செற்ற
வில்லானையெல்லார்க்குமேலானானை
மெல்லியலாள்பாகனைவேதநான்குங்
கல்லாலினீழற்கீழறங்கண்டானைக்
காளத்தியானைக்கயிலைமேய
நல்லானைநம்பியைநள்ளாற்றானை
நானடியேனினைக்கப்பெற்றுய்த்தவாழ்ற.

கயிலாயமலையுளர்காரோணத்தார்
கந்தமாதனத்துளர்காளத்தியார்
மயிலாடுதுறையுளர்மகாளத்தார்
வக்கரையார்ச்சக்கரமாகீர்த்தார்வாய்ந்த
வயில்வாயகுலமுங்காபாலமு
மமருந்திருக்கரத்தாரானேறேறி
வெயிலாயசோதினிளங்குநீற்றார்
— வீழிமிழலையேமேனிஞரே.

பிண்டத்தைக்காக்குட்பிரானுர்போலும்
பிறனியிறனியிலாதார்போலு
முண்டத்துமுக்கண்ணுடையார்போலு
முழுநீறுபுகமுதல்வார்போலும்
கண்டத்திறையேகழுத்தார்போலும்
காளத்திகாரோணமேயார்போலு
மண்டத்துக்கப்புறமாய்நின்றார்போலு
மணியாரூர்த்திருமூலட்டானஞரே.

சுற்பகமுமிருசுடருமாயினானைக்
காளத்திகயிலாயமலையுளானை
விற்பயிலுமதனழியவிழித்தான்றன்னை
விசயனுக்குவேடுவீனாய்நின்றன்றனைப்
பொற்பமரும்பொழிலாரூர்மூலட்டானம்
பொருந்தியவெம்பெருமானைப்பொருந்தார்சிந்தை
பற்புதனையநெறியிலப்பன்றன்னை
யடைந்தடியேனருவினேநோயறுத்தவாழே.

தேவாரம்.

திருநீர்ப்புணர்கெடிலவீரட்டமுந்
 திருவனப்பூர்தெற்கேறுசித்தவடம்
 வருநீர்வளம்பெருகுமாநிருபமும்
 மலிலாப்பின்மன்னினார்மன்னியேத்தும்
 பெருநீர்வளர்சடையான்பேணிநின்ற
 பிசும்புராஞ்சுழியல்பெண்ணாகடங்
 கருநீலவண்டாற்றுங்காளத்தியுங்
 கயிலாயந்தம்முடையகாப்புக்களே.

பொற்றுண்ணப்புலாநூறுகடர்லமேந்திப்
 புவலோகமெல்லாமுழிதந்தாணை
 முற்றுவெண்டிங்கட்கண்ணியாணை
 முழுமுதலாய்மூவுலகுமுடிவொன்றில்லாக்
 கற்றுணைக்காளத்திமலையான்றனைக்
 கருதாதார்புரமூன்றுமெரியவம்பாற்
 செற்றாணைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றனைத்
 தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாமே.

கல்லலகுதாங்கொண்டுகாளத்தியார்
 கடியவிடையேறிக்காணக்காண
 வில்லமேதாம்புகுதாவிடுமின்பிச்சை
 யென்றாருக்கெதிரெழுந்தேனெங்குங்காணேன்
 சொல்லாதேபோகின்றீரும்மூரேது
 துருத்திபழனமோநெய்த்தானமோ
 வல்லலேசெய்தடிகள்போகின்றீர்தா
 மழகியரேயாமாத்தூரையனாரே.

மருவினியமறைப்பொருளைம்றைக்காட்டாணை
 மறப்பிலியைமதியேந்திசடையநூன்றனை
 யுருநிலவுமொண்சுடரையும்பராணை
 யுரைப்பினியதவத்தாணையுலகில்வித்தைக்
 கருநிலவுகண்டனைக்காளத்தியைக்
 கருதுவார்மனத்தாணைக்கல்விதன்னைச்
 செருநிலவுபடையாணைத்திருமாற்பேற்றெஞ்
 செம்பவளக்குன்றினைச் - - - றடைந்தேனே

வானகத்திலவளர்முகிலைமதியுந்தனை
 வணங்குவார்மனத்தாணைவடிவார்பொன்னை
 யூனகத்திலுறுதுணையயுலவாதாணை
 பொற்றியூருதமனையூழிக்கன்றைக்

கானகத்துக்கருங்களிற்றைக்காளத்தியைக்
கருனுவார் கருத்தாணைக்கருவைமூலத்,
தேனகத்திலின்சுவையைத்திருமாற்பேற்றெஞ்
செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேனே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பொது.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

பண் - இந் தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணாமலையிங்கோயும்த்திமுத்தா
ற்கலாமுதுருன்றங்கொடுங்குன்றமுங்
கண்ணார்கழுக்குன்றங்கயிலைகோணம்
பயில்கற்குடி காளத்திவாட்போக்கியும்
பண்ணர்மொழிமங்கையோர்பங்குடையான்
பாங்குன்றம்பருப்பதம்பேணிநின்றே
பெண்ணையிரவும்பகலுமிடும்பைக்
கடனீந்தலாங்காரணமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருந்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைச்சிற்றம்பலமுஞ்செம்பொன்பள்ளி
தேவன்குடிசிராப்பள்ளிதேங்கூர்
கொல்லிக்குளிரறைபபள்ளிகோவல்
வீரட்டங் கீகா கர்ணங்கோடிகாவு
முலலைப்புறவமுருகன் பூண்டி
முழையூர்பழையாறைசத்திமுற்றங்
சலீலிறற்கிழ்சீரார்காளத்தியுங்
பயிலீயநாதனையேகாணலாமே.

...தமாதனங்கயிலைமலைகேதாரங்

காளத்திகழுக்குன்றங்கண்ணாரணன்

தேவாரம்.

மந்தபுரம்பொழிற்சார்வடபர்ப்பத

1. மலேந்திரமாமலைமேமகடம்

விந்தமாமலைவேதஞ்சையமிக்க

2. வியன்பொதியின்மலைமேருவுதயமத்த

மிந்துசேகரனுறையுமலைகண்மற்று

மேத்துவோமிடர்கெடின்னேத்தேத்துவோமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்திஸ்தலவிருக்ஷமாகிய கல்லாலையும் பொன்முகரியாற்றையும் வழிபட்டுப்பேறுபெற்ற சிலந்திமுதலியவற்றையும் கண்ணப்பநாயனார் முதலியோராரையும் மற்றுமுள்ள இத்தலவிசேடங்கள் பலவற்றையும் பாராட்டிக்கூறும் தேவாரமுதலியவைகளும் பழையதூல்களிலுள்ள அருமைச்செய்யுட்களும் பிரபந்தங்களும் வருமாறு :—

கல்லால்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

பண் - இந் த ள ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லானிழன்மேயவனேகரும்பின்

வில்லானெழில்வேவனிழித்தவனே

நல்லார்தொழுநாகேச்சுரநகரின்

செல்வாவெனவல்லின்தேயந்தறுமே.

பண் - நடபாடை.

கல்லானிழற்கீழாயிடர்கீவாயெனவானே

ரெல்லாமொருதேராவயன்மறைபூட்டினிறுய்ப்பட

வல்வாயெரிகாற்றீர்க்கரினேகால்வாசுகிராண்கல்

வில்லாவெயிலெய்தானிடம்வீழிம்மிழலையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பனைநாஸ்தேவதங்கரைகண்டானை

ஞானப்பெருங்கடலைநன்மைதன்னைக்

கம்பனைக்கல்லாலிருந்தான் றன்னைக்
 கற்பகமாயடியார் கட்கருள் செய்வானைச்
 செம்பொன்னைப்பவிரித்தைத் திரளுமுத்தைத்
 திங்களை ஞாயிற்றைத்தீயைநீரை
 யம்பொன்னை யாவடுதெண்ணுறையுண்மேய
 வரனடியேழுடிநாயேனடைந்துய்ந்தேனை.

சொல்லார்ந்தசோற்றுத்துறையுன் றன்னைத்
 தொன்னகருன்னெறியாற்றுர்ப்பான் றன்னை
 ளில்லாணமீயச்சூர்மேவினானை.

வேதியர்களுல்வர்க்கும்வேதஞ்சொல்லிப்
 பொல்லாதார்தம்மாணமுன்றும்பொன்றப்
 பொறியரவமார்பாரப்பூண்டான் றன்னைக்
 கல்லாலின்கீழானைக்கழிஞ்ஞாநைக்
 காரோணத்தெஞ்ஞான்றுங்காணலாமே

எனத்திளமருப்புப்பூண்டார்போலு
 மிமையவர்களைத்தவிருந்தார்போலுங்
 கானக்கல்லாற்கீழ்நிழலார்போலுங்
 கடனஞ்சமுண்டிருண்டகண்டர்போலுங்
 வானத்திளமதிசேர்சடையார்போலுங்
 வான்கயிலைவெற்பின்மகிழ்ந்தார்போலு
 மானத்துமுன்னெழுத்தாய்நின்றார்போலு
 மணியாருர்த்திருமுலட்டானானாரே.

நீரேறுசடைமுடியெந்நிமலன்றன்கா
 ணெற்றிமேலொற்றைக்கண்ணிறைவித்தான்காண்
 வாரேறுவனமுலையாள்பாகத்தான்காண்
 வளர்மதிசேர்சடையான்காண்மாதேவன்காண்
 காரேறுமுகிலனையகண்டத்தான்காண்
 கல்லாலின்கீழறங்கள் கொல்வினான்காண்
 சீரேறுமணிமாடத்திருவாருறிற்
 றிருமுலட்டானத்தெஞ்செல்வன்றானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பண்டகொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருக்கருஞ்சமுதுண்டகல்லாலன்கொல்லேற்றன்
 தருக்கருக்களைச்செற்றுக்கந்தான் றன்முடிமே

தேவாரம்.

லெருக்கநாண்மலரிண்டைபுமத்தமுஞ்சூழ்
யிருக்கெழுமரைய்தமாநிடைபுயாறிடைமருதே.

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

துருத்திச்சுடரேநெய்த்தானத்தாய்சொல்லாய்கல்லாலா
பருத்திரியமத்துறைவாய்நெயிலாய்ப்பலவாய்க்காறறனுய்
திருத்தித்திருத்திவந்தென்கிந்தையிடங்கொள்கயிலாயா
யடைந்தாள்நீன்களகலவருளாநீய.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலந்தி.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலந்திக்கருண்முன்னஞ்செய்தான்கண்டாய்
திரிபுரங்கடவாய்ப்படுத்தான்கண்டாய்
நிலந்துக்கரீர்வளிநீயானுன்கண்டாய்
நிருபியாயுருபியுமாய்நின்றான்கண்டாய்
சலந்துக்கச்சென்னிச்சசுடையான்கண்டாய்
தாமரையான்செங்கண்மாறான்கண்டாய்
மலந்துக்கமால்நிடையொன்றார்ந்தான்கண்டாய்
மறைக்காட்டுறையுமனான்றானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பண் - தக்கேச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நற்றமிழ்வல்லுநானசம்பந்த
ஹிணுக்கரையனையோவா ஹங்
கற்றகுதனற்சாக்கியன்சிலந்தி
கண்ணப்பன்கணமபுலலனென்றிவர்குள
குற்றஞ்செய்யினுங்குணமெனக்கருதுங்
கொள்கைகண்டுநின்றகுறாகழலடைந்தே.

பொற்றிரண்மணிக்கமலங்கண்மலரும்
பொய்சைகுழிநுப்புன்கூருளாளே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணப்பநாயனார்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கூ ட ச து கீ க ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணனுநான் முகன்காண்பரியார்
வெண்ணாவல்லிநம்புமயேந்திரநுங்
கண்ணப்பர்க்கருள்செய்தகயிலையெங்க
ளண்ணலாநூராதிராணைக்காவே.

பண் - கொல்லி.

நம்மவன்கண்ணாடந்தபயர்
வானலைக்குந்தவத்தேவவைத்தானிடர்
தானலைத்தெள்ளமூர்தாமரைத்தண்டுறை
தேனலைக்குவயற்றென் குடித்திட்டையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

தி ந த் த ஷ ட க ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்ணப்பவிச்சாதர்களைத்தவிரிகதிரானெரிசுடரான்விண்ணுமாகிப்
பண்ணப்பன்புத்தர்மனத்துளையும்பசுபதிபாசுபதன்றேசமூர்த்தி
கண்ணப்பன்சூண்ணப்பக்கண்டுகந்தார் குழிப்பாலேமேயகபாலப்பனார்
வுண்ணப்பினிமாயயாக்கைநீங்கவழிவைத்தார்க்கவழியேபோதுகாமே.

பண் - திருநேரிசை.

குவப்பெருந்தடக்கைவேடன்கொடுஞ்சிலையிறைச்சிப்பாரர்
துவர்ப்பெருஞ்செருப்பானைக்கித்தனயவாய்க்கலசமாட்ட
வுவப்பெருங்குருதிசோரவொருகணையிடந்தங்குப்பத்
தவப்பெருந்தேவுசெய்தார்சாயுக்காடேமேவினாரே.

தேவாரம்,

காப்பதோர்நீல்லுமம்புங்கையதோரிறைச்சிப்பாரர்
தோற்பெருஞ்செருப்புத்தொட்டித்துயவாய்க்கலசமாட்டித்
திப்பெருங்கண்கள்செய்யகுருகிரீரொழுகத்தன்கண்
கோப்பமுமபற்றிக்கொண்டார் குறுக்கைவீரட்டனாரே.

திருத்தரண்டகம்.

ஆவ் லமுண்டுகந்தவா திகண்டா
மடையலர் தம்புரமுன்றுமெய்தான்கண்டாய்
காலாலக்காலையுங்காய்ந்தான்கண்டாய்
கண்ணப்பர்க்குருள்செய்தகானைகண்டாய்
பாலாருமொழிமடவாள்பரீகன்கண்டாய்
பசுவேறிப்பலிதிரியும்பண்பன்கண்டாய்
மாலா லுமறிவரியமைந்தன்கண்டாய்
மழபாடிமன் னுமனாளுன்றானே.

வானவன்காண்வானவர்க்குமேலானன்காண்
வடமொழியுந்தென்றமிழுமறைகணைஞ்
மானவன்காணானைந்துமாடினான்கா
ணையன்காண்கையில்னலேந்தியாடுங்
கானவன்காண்கானவனுக்கருள்செய்தான்காண்
கருதுவாரிதயத்துக்கமலத்தாறுந்
தேனவன்காண்சென்றடையாச்செல்வன்றான்காண்
சிவனவன்காண்சிவபுரத்தெஞ்செல்வன்றானே

ஆமயந்தீர்த்தடியேனையாளாக்கொண்டா
ரதிகைவீரட்டானமாட்சிகொண்டார்
தாமரையோன்சிரமரிந்துகையிற்றொண்டார்
தலையதனிற்பலிகொண்டார்நிறைவார்தன்னீம
வாமனனார்மகாயத்துதிரங்கொண்டார்
மானிடங்கொண்டார்வலங்கைமழுவாள் கொண்டார்
காமனைபுழுடல்கொண்டார்தண்ணைனோக்கிக்
கண்ணப்பர்பணியுங்கொள்கபாலியாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பண் - தக்கிகேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அணிபொளையம்பூணணிமாலை
புழுதுசெய்தமுதம்பெறுசண்டி

யிணைகொளேமெழுநூற்றிருபனுவ
 வீன்றவள்நிருநாவினுக்கரையன்
 கலைகொள்கண்ணப்பனென்றுவர் பெற்ற
 காதலின்னருளாதரித்தடைந்தேன்
 யிணைகொள்செந்தமிழ்பைங்கிளிதெரியுந்
 செவ்வத்தென்றிருநீன்றியூரானே.

பண் - கீ கா ம ர ம் .

எறிந்தசண்டியிடந்தகண்ணப்பனேத்துபத்தர்கட்கேற்றநல்கினீர்
 செறிந்தபூம்பொழிற்றேன்முனிவீசுந்திருமிழலை
 நிறைந்தவந்தணர்நித்தநாடொறுநேசத்தாலுமைப்புகிக்குமிட
 மறிந்துவீழிகொண்டாடியேற்குமருளுதிரே.

திருத்தொண்டத்தொகை, ௨.

இலைமலிந்தவேனம்பியெறிபத்தற்கடியே
 னேனாதிநாதன்றனடியார்க்குமடியேன்
 கலைமலிந்தசீர்நம்பிகண்ணப்பர்க்கடியேன்.
 கடவுளிற்கலயன்றனடியார்க்குமடியேன்
 மலைமலிந்ததோள்வள்ளன்மானக்கஞ்சாற
 னெஞ்சாதவாட்டாயனடியார்க்குமடியேன்
 அலைமலிந்தபுனன்மங்கையானாய்க்கடியே
 னொருனொருநிலம்மாணக்காளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகம்.

திருக்கோத்தும்பி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணப்பனொப்பீதாரன்பின்மைகண்டபி
 னென்னப்பனென்னொப்பிலென்னையுமாட்கொண்டருள்
 வண்ணப்பணித்தென்னைவாவென்றவான்கருணைச்
 சுண்ணப்பொன்னற்றற்கேசெனறுதாய்கோத்தும்பி.

திருத்தொணுகீகம், ௩.

பொருட்பற்றிச்செய்கின்றபூசனைகள் போல்விளங்கச்
 செழுப்புற்றசீரடிவாய்க்கலசமுனமுதம்
 விரூப்புற்றுவேடனார்சேடரியமெய்குளிர்த்தங்
 கருட்பெறுநின்றுவாதோணுக்கமாடாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குக - ஆம் திருமுற்.

நக்ரதேவர்.

கயிலைபாதிகாஸ்தீபாதீந்திருவந்தாதி.

நேரிசைவெண்பா

செரீலலும் பொருளுமே தூததிரியு நெய்யுமா
நலவிடிஞ்சி லென்னுடைய நாவாகச - சொல்லரிப
வெண்பா விளக்கா வியனகயிலை மேலிருந்த
பெண்பாகாக கேற்றினேன் பெற்று

•... ..

க00 மறறும் பலபிதற்ற வேண்டா மடநெஞ்சே
கற்றைச சடையண்ணல் காளத்தி - நெற்றிக்கண்
ணூரா வழுதின றிருநாம மஞ்செழுத்துஞ்
சோராம லெப்பொழுதுஞ் சொல

திருக்கண்ணப்பதேவர்திருமறம்.

அகவற்பா.

... ..

கடுமபகல வேடடையிற காதலிற றடிந்த
வுடுமபொடு சிலகணை யுடைததீதால் செருப்புத
தொடாந்த நாயொடு தோன்றினன் நேருநலுஞ்
செல்வன் றிருக்கா ளத்திய ளப்பன்
றிருமேனியின் மூன்றுகண்ணு
யாவகொரு கண்ணிலு முதிர
மொழியா தொழுக விருந்தன் னாக।
பாத்தது நடுக்குறறுப பதைத்து மனஞ்சமுனறு
வாயப்புனல் சிந்தக கண்ணீ ரருவத
கரமபயில் சிலைகணை கவசத் தழிந்தா
சிலம்படப புரண்டு நெடிதினிற் நேறிச
சிலைக்கொடும படைகடி தெடுகதுப படுத்தவ
ரடுத்த விவவனத துளரெனத திரிந்தாக
கினமை கண்டு நனமையிற

* இத்திருமுறையிலுள்ளனவாகிய திருக்காளத்திகுரிய கயிலைபரதி
காளத்தீபாதீத் தீருவந்தாதி முதல், கல்ண்டிதேவாருளிச்செய்த திருக்கண்
ணப்பதேவர்திருமறம் இறுதியாகவுள்ள பிரபந்தங்களும், செரியபுராணத்
துள்ள கண்ணப்பநாய புராணமுதறும் “சர்க்கேறி”, “சாததானத்
தில்”, “பங்கயனாபெற்றிடு” எனனும் திருபுகழ்ச்செய்யுட்களமுதலிய
பிறவும் இவ்வே பதிப்பித்தற்குரியனவாயினும் விரிவஞ்சியே அவற்றின் சிற
சிலபகுதிகளமட்டும பதிப்பிக்கப்பெறுகின்றன.

றக்கன மநூந்துகள் பிழியுவும் பிழிதொறும்
 நெக்கு நெக்கிழி குருதியைக் கண்டு நிலைதளர்ந்தே
 னத்தனுக் கடுத்ததென தத்தனுக் கடுத்ததென்
 றன்பொடுங் கனற்றி
 யித்தனை தரிக்கில னிதுதனைக் கண்டவென்
 'கூண்டனை யிடந்து கடவுடன் கண்ணுறும்
 புண்ணி லப்பியுங் காண்ப நென்றொரு
 உண்ணிடைக் கணையது மடுத்துக்
 கையில் வாங்கி யணைதர வப்பின
 னப்பலுங் குருதி நிற்பதொத் துருப்பெறக்
 கண்டு நெஞ்சகந் துகந்து மற்றைக்
 கண்ணிலும வடிக்கனை மடுத்தனன் மடுத்தலு
 நில்லுகண் ணப்ப நில்லுகண் ணப்பவென்
 னன்புடைத் தோன்ற னில்லுகண் ணப்பவென்
 றின்னுரை யதனொடு மெழிறசிவ லிங்கந்
 தன்னிடைப் பிறந்த தடமலர்க் கையா
 லன்னவன றன்கை யம்பொடு மகப்படப்
 பிடித்தருளின னருளலும்
 விண்மிசை வானவர் மலர்மழை பொழிந்தனர்
 வளையொடு படகந் தூந்துபி கறங்கின
 தொல்சீர் முனிவரு மேத்தினர் வல்லே
 சிவகதி பெற்றனன் றிருக்கண் ணப்பனே.

வெண்பா.

தத்தைதா யாநதந்தை நாகனாந் தன்பிறப்புப்
 பொத்தப்பி நாட்டுடுப்பூர் வேடுவனாந் - தித்திக்குந்
 திண்ணைப் பனாஞ்சிறுபேர் செய்தவததாற் காளத்திக்
 கண்ணப்ப னாய்நின்றான் காண்.

பரணதேவர்.

சிவபெருமான் திருவந்தாதி.

உஅ. சென்றுசெருப் புக்காலாற் செல்ல மலர்நீக்கிச்
 சென்று திருமுடிவாய் நீர்வார்த்துச் - சென்றுதன்
 கண்ணிடந் தப்புங் கருத்திற்குக் காட்டினான்
 கண்ணிடந் தப்பாமைப் பார்த்து.

அ௦. நிணையடைந்தேன் சித்த நிலையாகும் வண்ண
 நிணையடைந்தேன் சித்த நிமலா - நிணையடைந்தேன்
 கண்டத்தாய் காளத்தி யானே கனலாருங்
 கண்டத்தாய் காவாலி கா.

பெரியபுராணம்

நம்பியாண்டார்நம்பி.

கோயிற்றிநுப்பண்ணியர் திருவிநீத்தம், ௨௦.

ஏவுசெய் மேருத் தடக்கை யெழிற்றில்லை யம்பலத்து
மேவுசெய் மேனிப் பிரானன்றி யங்கணர் மிக்குளரே
காவுசெய் காளத்திக் கண்ணுதல் வேண்டும் வரங்கொழித்துத்
தேவுசெய் வான்வாய்ப் புனலாட் டியதிறல் வேவேனே.

தருத்தொண்பரிதருவந்தாதி, ௧௧.

சிலத்திற் திகழ்திருக் காளத்தி யார்திரு நெற்றியின்மே
னலத்திற் பொழிதரு கண்ணிற் குருதிகண் டெண்ணெக்கி
வலத்திற் கடுங்கணை யாற்றன் மலர்நகண் ணிடந்தப்பினுன்
குலத்திற் கிராதனங் கண்ணப்ப னுமென்று கூறுவரே.

பெரியபுராணம்.

கண்ணப்பநாயனாற்புராணம்.

[சீவகோசரியார்கனவில் திருக்காளத்திநாதர் கூறியருளல்:]

கருக - கூட.

அன்றிரவு கனவின் கணருண்முனிவர் தம்பாலே
மின்றிகழுஞ் சடைமவுலி வேதியர்தா மெழுந்தருளி
வன்றிறல்வே வெனென்று மற்றவனை நீதினையே
னன்றவன்றன் செயறன்னை நாமுரைப்பக் கேனென்று.

அவனுடைய வடிவெல்லா நம்பக்க லன்பென்றும்
அவனுடைய வறிவெல்லா நமையறியு மறிவென்றும்
அவனுடைய செயலெல்லா நமக்கினிய வாமென்றும்
அவனுடைய நிலையிவ்வா றறிநீயென் றருள்செய்தார்.

பொருப்பினில்வர் தவன்செய்யும் பூசனைக்ஞ முன்பென்மே
அருப்புறுமென் மலர்முன்னை யவைகீக்கு மாதரவால்
விருப்புறுமன் பெணும்வெள்ளக் கால்பெருகிற் நெனவிழ்ந்த
செருப்படியல் விளம்பருவச் செயடியிற் சிறப்புடைத்தால்.

உருகியவன் பொழிவின்றி நிறைந்தவவ னுருவென்னும்,
பெருகியகொள் கலமுகத்திற் பிறங்கியினி தொழுதுதலால்
ஒருமுனிவன் செனியுமிழு முயர்கங்கை முதற்றீர்த்தப்
பொருபுனலி னெனக்கவன்றன் வாயுமிழும் புனல்புனிதழ்.

இம்மலைவர் தெனையடைந்த கானவன்ற னியல்பாலே
மெய்ம்மலரு மன்புமேல் விரிந்தனபோல் விழுதலாற்
செம்மலர்மே லயடுனுமொன் முதற்றேவர் வந்துபுனை
யெம்மலரு மவன்றலையா லிடுமலர்மோ லெனக்கொவ்வா.

வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெனுமுனபா
னையுமனத் தினியையினினையமிச மென்றிடலாற்
செய்யுமறை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருந்தவியி
னெய்யும்வரிச் சிலையவன்றா னிட்டலு நெனக்கினிய.

மன்பெருமா மறைமொழிகண் மாமுனிவர் மகிழ்ந்துரைக்கு,
மின்பமொழித் தோத்திரங்கண் மந்திரங்க ளியாவையினு
முன்பிருந்து மற்றவன்றன் முகமலாவகநெகிழ்ந்த
வன்பினினைத் தெனையல்லா லறிவுறு மொழிநல்ல.

உனக்கவன்றன் செயல்காட்ட நானேர் யொளித்திருந்தா
லெனக்கவன்றன் பரிவிருக்கும் பரிசெல்லாம் காண்கின்றாய்
மனக்கவலை யொழிகென்று மறைமுனிவர் கருள்செய்து
புனற்சடிலத் திருமுடியா ரெழுந்தருளிப் போயினார்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாற்புராணம்.

௧௨.

ஆங்கண் வான்மிசை யரம்பையர் கருங்குழற் சுரும்பு
பொங்கு புண்முலைக் கொடிச்சியர் குழன்முள்கிப் போகாச்
செங்கண் மால்விடை யார்திருக் காளத்தி பென்னு
மங்குல் குழ்வரை நிலவிய வாழ்வினான் மல்கும்.

திருநாவுக்கரசுநாயனாற்புராணம்.

௩௪௩ - அ.

பல்பதியு நெடுக்கிரியும் படர்வனமுஞ் சென்றடைவார்
செல்கதிமுன் னளிப்பார்தந் திருக்காரி கரைபணிந்து
தொல்கலையின் பெருவேந்தர் தொண்டர்களின் னும்பார்குழா
மல்குதிருக் காளத்தி மாமலைவர் தெய்தினார்.

பொன்முகரித் திருநதியின் புனிதநெடு தீர்த்தத்தின்
முன்முழுகித் காளத்தி மொய்வரையின் ருழ்வரையிற்
சென்னியுறப் பணிந்தெழுநது செங்கண்விடைத் தனிப்பாகர்
மன்னுமலை மிசையேறி வலங்கொண்டு வணங்குவார்.

காதணிவெண் குழையானைக் காளத்தி மலைக்கொழுந்தை
வேதமொழிபுலத்தை விழுந்திறைஞ்சி யெழுந்துபெருங்
சூதல்யுரி மனங்கனிப்பக் கண்கனிப்பப் பரவசமாய்
நாதனையென் கண்ணுள்ளா னெனுந் திருத்தாண் டகநவின்னார்.

மலைச்சிகரச் சிகாமணியின் மருங்குறமுன் னேநிற்குஞ்
சிலைத்தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்பாதஞ் சேர்ந்திறைஞ்சி
யலைத்துவிழுங் கண்ணருவி யாகத்துப் பாய்ந்திழியத்
தலைக்குவித்த னையினாய்த் தாழ்ந்துபுறம் போந்தனைந்தார்.

சேனிலவு திருமலையிற் றிருப்பணியா யினசெய்து
தா னுலினை யம்மலைமேற் றுன்பணிந்த குறிப்பினர்
பேணுதிருத் தயிலைமலை விற்பிறந்த பெருங்கோலங்
கா னுமது உதவித்தார் கலைவாய்மைக் காவலனர்.

வேறு.

ஆங்கண மூமலை மேன்மருந்தை வணங்கி யாரா ளான்மிசை
பொங்கு காதலி னுத்த ரத்திசை மேல்வி ருப்பொடு போதுவார்
துங்க மால்வரை கானியாறு தொடர்ந்த நாமு கடந்துபின்
செங்கண் மால்விடை யண்ணன் மேவு திருப்பருப்பத மெய்தினர்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

க0க௩ - உஅ.

மன்னுதிருப் பதிகவிசை பாடிப் போற்றி வணங்கிப்போந் தப்
பதியில் வைகி மாடு, பிஞ்ஞகர்தம் வெண்பாக்க முதலர் வள்ள பிற
பதிகள் பணிந்தணைவாச் பெருகு மன்பான், முன்னிறைந்த திருவாய்
மஞ் சனரீ ராட்டி முதல்வேடர் கண்ணப்ப நாய னாரை, யுன்னி
யொளிர் காளத்தி மலைவ ணங்க வற்றபெரு வேட்கையுட னுவந்து
சென்றார்.

மிக்கபெருங் காதலுடன் றெண்டர் சூழ மென்புனைட் டினை
யகன்று வெற்புங் காணர், தொக்கபெரு வன்புலக்கா னடைந்து
போகிச் சூலகபா லக்கரத்துச் சுடரு மேனி, பூக்கண்முதற் றலைவ
னிட மாகி யுள்ள முகினெருங்கு காரிகரை முன்னர்ச் சென்று, புக்
கிறைஞ்சிப் போற்றிசைத்தப பதியில் வைகிப் பூதியரோ டென்மகி
ழ்தார் புகலி வேந்தர்.

இறைவர்திருக் காரிகரை யிறைஞ்சி யப்பா லெண்ணில்பெரு
வகாகளிற் றருங்கு மெங்கும், *சிறையருளி நிரைபலவாய் மணியும்
பொன்னும் நிறைவைலை புடைசிதறி நிகழ்ப வாசி, யறைகழல்வா
னவர்க்கிறைவன் குலிச வேற்று லற்றசிறை பெற்றவன்மே லெழுவ
தற்குச், சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்த போலுஞ் சிலைநிலத்தி
லெழுந்தருளிச் செல்லா நின்றார்.

மாதவர்க ணெருங்குழாம் பார்து செல்ல மணிமுத்தின் பரிச்
சின்னம் வரம்பின் ருகப், பூதிநிறை கடலணைவ தென்னச் சண்பைப்
புரவலா ரெழுந்தருளும் பொழுது சின்னத், தீதிலொலி புலமுறை
யும் பொங்கி பெங்குர் திருஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்று, நீத்
நிறை செவியினவாய் மாக்க ளெல்லா நலமருவு கினைவோன்றாய் மரு
ங்கு நண்ண.

கானவர்தங் குலமுலகு போற்ற வந்த கண்ணப்பர் திருப்பாதச்
செருப்புத் தோய, மானவரிச் சிலைவேட்டை யாடுங் காணும் வான்

மறைய நிலைபெரிய ஸாமுந் தூறும், ஏனையிமை யோர்தாமு மிறைஞ்சி யேத்தி பெய்தவரும் பெருமையுலா மெண்ணி லாத, தானமுமற் றவைகடந்து திருக்கா ளத்தி சாரவெழுந் தருளிநாற் சண்டல வேந்தர்.

அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத் தமு துண்ட பிள்ளையா ரணைந்தா ரென்று, செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்கா ளத்தி சேர்ந்ததிருத் தொண்டர்குமா மடைய விண்டிப், பம்புசுடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையர் யலவேடச் சைவர்குல வேடர் மற்று, மும்பர்தவம் புரிவாரப் பதியிலுள்ளோ ருடன்விரும்பி யெதிர்கொள்ள வுழைச்சென் றுற்றார்.

திசையனைத்து நீற்றினொளி தழைப்ப மண் மேற் சிவலோக மணை ந்ததெனச் சென்ற போது, மிசைவிளங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும் வேதபா ரகரிழிந்து வணங்கி மிக்க, அசைவில்பெருந் தொண் டர்குமார் தொழுது போற்றி யாவெனுமோ சையிலண்ட நிறைப்ப வன்பால், இசைவிளங்குந் தமிழ்விசைத் திருக்கா ளத்தித் திருமலை யிம் மலைகளில்பா தென்று கேட்டார்.

வந்தணைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்த்து மறைவாழ்வே சைவசிகா மணியே தோன்றும், இந்தமலை காள்ளை டத்தி தம்மி லிகலிவழி பாடுசெய விறைவர் மேவும், அந்தமில்சீர்க் காளத்தி மலையா மென்ன வவனிமேற் பணிந்தெழுந்தஞ் சலிமேற் கொண்டு, சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம் வானவர்க டானவரென் றெடுத்துச் செல்வார்.

திருந்தியவின் னிசைவகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர் திருத்தொ ண்டி சிறப்பித்துத் திகழப் பாடிப், பொருந்துபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து பொன்முகரிக் கரையணைந்து தொழுது போகி, யருந் தவர்க ளெம்மருங்கு மிடைந்து செல்ல வாளுடைய பிள்ளையா ரய ன்மா றேடு, மருந்துவெளி யேயிருந்த திருக்கா ளத்தி மலையடிவா ரஞ்சார வந்து தாழ்ந்தார்.

தாழ்ந்தெழுந்து திருயிலையைத் தொழுது கொண்டே தடஞ்சிலா தலசோபா னத்தா லேறி, வாழ்ந்தபையோர் குழாநெருங்கு மணிரீள் வாயின் மருங்கிறைஞ்சி யுட்புகுந்து வளர்பொற் கோயில், குழ்ந்து வலங் கொண்டிறைவர் திருமுன் பெய்தித் தொழுதுதலை மேற் செங்கை தொண்டு போற்றி, வீழ்ந்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன்காண் பார்மோன் மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார்.

உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெய்ம்மை யுருவினை யு மவ் வன்பி னுள்ளை மன்னும், வெள்ளச்செஞ் சடைக்கறறை நெற்றிச் செங்கண் விழலரையு முடன்கண்ட விருப்பம் பொங்கிப், பள்ளத்தி லிழிபுனல்போற் பார்து செல்லப் பைம்பொன்மலை வல்லிபரிந் தளி த்த செம்பொன், வள்ளத்தின் ஞானவா ரமுத முண்டார் மகிழ்ந்தெ ழுந்து பலமுறையும் வணங்கு கின்றார்.

பங்கயககண ணருவிநீர் பாய்நின்று பரவுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடி யாடித், தங்குபெருங் களிகாந் தகைந்து தப்பத் தம்பெருமான் கழல்போற்றுக தனமை நீட, அங்கரிதிற புறம்போந்தக் கயனமால் போற்ற வரிபோதந் திருமலைக்கீ முனைநதி றைஞ்சிப, பொங்குதிருத தொண்டர்மடங் காட்ட வங்குபு புககருளி யினிதமார்தாடி புகளி வேந்தர்.

யாவாகீந மறிவரிய விறைவன றன்னை யேழுலகு முடையாண யெண்ணி லாத, தேவாகடம் பெருமாணைத் திருக்கா ளத்தி மலையின மிசை வீற்றிருந்த சிசய்ய தேனைப், பூவலரும் பொழிலபுடைசூழ் சண்பை யாளும் புரவலரை காலங்க டோறும் புககுப, பாவலாகொண்ட புறேறறிப பருகி யாராது பண்பினிய திருப்பதியிற் பயிலு நாளில்.

அங்கணவட இசைமேலுங் குடக்கின மேலு மருந்தமிழின் வழக்கங்கு நிகழா தாகத், இங்குளபுனை முடியாராத் தானந் தோறுஞ் சென்றுதமிழிசைபாடுஞ் செய்கை ஃபால், மங்கையுடன் வானவா கள போற்றி சைப்ப வீற்றிருந்தார வடகயிலை வணங்கிப் பாடிச், செங்கமல மலாவாவித் திருக்கை தாரந் தொழுதுதிருப் பதிகவிசை திருந்தப் பாடி.

கூறுதைத்தார மகிழ்ந்தகோ கரணம் பாடின குலவுதிருப் பருப் பத்ததின கொள்கை பாடி, யேற்றினமிசை வருவாரிந் தானந் நீலப் பருப்பதமும் பாடிமகிழ்ந் திறைவா தானம், ஃபாற்றியசொன் .மலா மாலை பிறவும் பாடிப் புகலியாதம் பெருந்தகையா புனித மாகு, நீற்றினணி கோலத்துத் தொண்டா சூழ் நெடிதுமகிழ்ந் தப்பதியி னிலவு கின்றார்.

தேன்றிசையிற் கயிலையெனந் திருக்கா ளத்தி ஃபாற்றியினி தமாகின்றார் திரைசூழ் வேலை, பொன்னுதிரு வொற்றியு ருறைவார தமமை யிறைஞ்சுவது திருவுள்ளத் துன்னி யங்கண, இனறமிழின் விரகாருள பெற்று மீளவா ரேநதையா ரிணையடியென் மனத்த வேன்று, பொன்றாளங் கொழித்திழிபொன் முகரி கூடப் புனைந் திருப் பதிகவிசை போற்றிப் போந்தார்

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாபுராண

[சுந்தரமூர்த்தநாயனார்சீர்த்தாம்:]

ககரு - ஏ.

மன்னு திருமாற் பேறனைந் து வணங்கிப் பாவித் திருவல்லந் தன்னு ளையதி யிறைஞ்சிப்போய்ச் சரிந் மேலபாற் சடைக்கழறைய

பின்னன் முடியா ரீடம்பலவும் பேணி வணங்கிப் புபெருந்தொண்டர்
சென்னி முகிறேய் தருங்குவட்டுத் திருக்கா ளத்தி மலைசேர்தார்தார்.

தடுக்க லாகாப பெருங்காதற் றலைநின் றருளுங் கண்ணப்பர்
இடுக்கண் களைந்தாட கொண்டருளு மிறைவர் மகிழ்ந்த காளத்தி
யடுக்கல்சேர வணைந்துபணிந் தருளா லேறி யன்பாறு,
மடுப்பத் திருமுன் சென்றெய்தி மலைமேன் டுநுந்தை வணக்கினார்.

வணங்கி யுள்ளங் களிகூர மகிழ்து போற்றி மதுரவிசை
யணங்கு செண்டா டெனுப்பதிகம பாடி யன்பாற கண்ணப்பர்
மணங்கொண மலாசசே வடி பணிந்து வாழ்து போந்து மன்னுபதி
யிணங்கு தொண்ட ருடன்கெழுமி யின்புற நிருக்கு மநந்ரளில்.

திருமூலநாயனார்புராணம்.

ச - ரு.

கங்கைநீர்த துறையாடிக் கருததுறைநீள கடலேற்று
மங்கணாதா மகிழ்தருளு மவிழுததம பணிந்தேத்ததி
மங்குலவளர் வரைவிந்த மன்னுபருப பதமிறைஞ்சித்
திங்களணி சடையர்திருக் காளத்தி மலைசேர்தார்தார்.

நீடுதிருக் காளத்தி நிலவுதா னுவைவணங்கி
யாடுதிரு வரங்கான வாலவனந தொழுதேத்ததித்
தேடுமிரு வருககரியார திருவேகாம பரமபணிநது
மாயொமா மதிறகாஞ்சி வளநகருள வைகினார்.

திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.

கண்ணப்பநாயனார்.

வேடாதி பதியுடுபபூ வேந்த னாகன
விளங்கியசேய் திண்ணனா கன்னி வேட்டைக்
காடிலவாய் மஞ்சனமுங் குஞ்சிதரு மலருங்
காய்ச்சினமென் றிடுதசையுங் காளத்தி யார்க்குத்
தேடருமன் பினிலாறு தினத்தளவு மளிப்பச்
சீறுசிவ கோசரியுந் தெனியவிழிப புண்ணீ
ரோடவொரு கண்ணபபி யொருகண் ணப்ப
வொழிகவேனு மருளகொடரு குறநின் றுரே.

வேறு நூல்கள்.

கல்லாடம்.

கஅ.

முன்னொரு காலத் தடுகொலைக் கணைந்த
முகிலுருப் பெறுமோர் கொடுமாக் கிராதன்
அருமறைத் தாபத னமைத்திடு செம்மலைச்
செந்ப்புடைத் தாளால் விருப்புடன் றள்ளி
வாயெனும் குடத்தில் வரம்பற வெடுத்த
அழுதுகூடற் றள்ளு மணிநீ ராட்டிப்
பின்னல்விட் டமைந்த தன்றலை மலரினைத்
தருமலர் விண்புக மணிமுடி நிறைத்து
வெள்வாய் குதட்டி ய விழுதுடைக் கருந்தடி
வைத்தமை யாமுன் மகிழ்ந்தமு துண்டவன்
மிச்சிலுக் கின்னு மிச்சைசெய் பெருமான்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

தனிப்பாடல்கள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பத்தும் புகுந்து பிறந்து வளர்ந்துபட் டாடைசுற்றி
முத்தும் பவளமும் பூண்டோடி யாடி முடிந்தபின்பு
செத்துக் கிடக்கும் பிணத்தரு கேயினிச் சாம்பிணங்கள்
கத்துங் கணக்கென்ன காண்கயி லாபுரிக் காளத்தியே. (க)

பொன்னாற் பாயோசனம் பொன்படைத் தாற்கூண்டு பொன்
படைத்தோன், றன்னாற் பாயோசனம் பொன்னுக்கங் கேதுண்டத்
தன்மையைப்போ, லுன்னாற் பாயோசனம் வேணுதல் லாமுண்
டுனைப்பணியு, மென்னாற் பாயோசீன மேதுண்டு காளத்தி யீச்சுரனை.

வாளான் மகவிரிந் தூட்டவல் லேனலன் மாதுசொன்ன
சூளா விளமை துறக்கவல் லேனலன் றெண்டுகெய்து
நாளாற்றிற் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல னுனிவிச்சென்
றளாவ தெப்படி யோதிருக் காளத்தி யப்பனுக்கே. (க)

முப்போது மன்னம் புசிக்கவுந் தூங்கவு மோகத்தினுந்
செப்போது தினமுலை யாருடன் சேரவுரு சிவன்விடு
மப்போது கண்கலக் கப்பட வும்மமைத் தாயையனே
யெப்போது காணவல் லேன்றிருக் காளத்தி யீச்சுரனை. (ச)

இரைக்கே ரிரவும் பசுவந் திரிந் திங் கிளைத்துயின்னு
ரைக்கே யவலக் குழியருகேயசும் பார்த்தொழுகும்

புரைக்கே யுழ்நூந்தமியேனை யாண்டருள் பொன்முதரிக்
கரைக்கேகல் லால நிழற்கீ முமர்ந்,ருள் காளத்தியே.

(ரு)

கந்தபுராணம்.

ஆற்றுப்பல்லம், சு.

பூட்டு கார்முதந் தன்னொடுந் தோன்றியபுயல்வா
பூட்டு தண்புன னந்தியங் கிரிமிசை யுகுத்தல்
வேட்டு வக்குலத் திண்ணனார் மஞ்சனம் விமலந்
காட்டு கின்றதோர் தனிச்செயல் போன்றுள தன்றே.

வழிநடைப்படலம், ஏ.

சிலந்தி மாசுண மும்மதக் கரிசிவ கோசன்
மலைந்தி டுஞ்சிலை வேட்டுவன் கீரனே மடவார்
பலந்த ரும்வழி பாட்டினுற் பாட்டினுற் பாளைக்
கலந்து முத்திசேர் தென்பெருங் கயிலையுங் கண்டான்.

கந்தபுராணச் சூருக்கம்.

உற்பத்திகாண்டம், கருஉ.

கருக்கடல் கடப்பவருள் காசிரகர் கண்டு
பருப்பத மெனும்பெயர் பரித்தகிரி கண்டு
விருப்பமுள வேங்கட வியன்குவடு கண்டு
மருக்குலவு தென்கயிலை வண்சிகரி கண்டு.

உபதேசகாண்டம்.

சிவபூசைமாண்மியச்சூருக்கம்.

கக. மொழிந்த தெய்வனிங்* கத்திடைச் சதாசிவ மூர்த்தமா
யினிதுவந் திருப்போம், பொழிந்த பத்தியிற் பூசனை புரிபவர் பொரு
புனற் காசிகே தார, மிழிந்த தெள்ளரு வியனிருத் தாசலஞ் சிதம்பர
மருணையெப் பவமுங், கழிந்த தென்கயி லாயமை யாறுவெண் காடு
தென் மதுரையம் மருதூர்.

உ0. குடந்தை சீகுலப் பருப்பதங் காஞ்சிரா மேச்சுர மண்டக
டங்க ளுடன்பு டுந்திருக் கயிலையோ ரிரண்டுபொன் மேருனி னுச்சிமற்
றிவற்றின், மடந்தை யோடுநங் கணத்தொடு மைந்தொழில் வகுத்
தினி துண்மையா யுறைவோ மிடம்ப டுந்தல மிதுவென வுளத்துண
ர்ந் தெண்ணியெம் மருச்சனை புரிவீர்.

வேறு.

வேளைத் தீப்பட நெற்றி விழித்தருள் விடையோனைக்
தாளத் தியில்வழி பட்டன னன்னிலக் கடவுட்கோ

வாளப் புனிபடு மன்பதை மனைநீனை விராகிற்போய்
மீளப் பெவது தன்னல நிலையெனும் விறல்பெற்றான்.

தீருமால் சிவாச்சினைச்சுருக்கம், ௧ - ௭.

மொழிகூறு திரிந்தான் அருவாசன் முளரிபூத்த முகில்வண்ண,
னுழந்து துயரி னலமந்தா நெழிப்ப தெதுவென் அளநினைந்தான்,
பொழிந்த, சுருணைத் திருப்பவளப் பொருப்பைப் போற்றப் போமெ
னவுற், நெழுந்து நடந்தான் நெழுந்திரிய திருக்கா ளத்தி யெனு
மெல்லை.

சென்று பவளக் கொடிவேணித் திருக்கா ளத்திச் சிவபெருமான்
மன்றன் முளரிப் பரிபுரப்பொற் நிருத்தா டொழுது வலம்வந்தா
னன்று தொடுத்தெம் பெருமானை யவன துறையி னருச்சித்தான்
வென்று புரஞ்செற் தவன்சிலநாள் கழிந்த பின்னர் வெளிப்பட்டான்.

பிரமன்சிவாச்சினைச்சுருக்கம்.

௧௫. பரவகா ளத்திபுட் புகுந்து பண்டைநாட்
புரமெரித் தவனடித் தொண்டு போற்றினான்
வரந்தி நெடுமுடிச் சடிவ வானவன்
விரைமல ரவற்கெதிர் வெளிப்பட் டானதோ.

௧௬. பின்னரு மாங்கவன் பேதை பாகனை
மின்னொளி விரவுதென் கயிலை மேவியே
பொன்னடித் துணைமலர்க் கமலம் பூசியா
வுன்னரும் பற்பக னெடிது னேம்பினான்.

தீர்புரவியச்சுருக்கம், ௬௭.

கொற்றவார் குடைதிழற்றி யமருலக மினிதளிக்குங் குவிசவேற்
தன், கற்றைவார் சடையானைக் காளத்தி முக்கண்ணைக் கருதிப் பூசித்,
தற்றைநா ளவனருள வலாகாணை யுயிர்செகுத்தா னீவனியோடும்,
பெற்றவா னவருலகுந் துயரொழித்தான் வலாரியெனும் பெயரும்
பெற்றான்.

அர்பிரமாதியர்பூச்சினைச்சுருக்கம், ௧௮.

என்னப் பலவா நெடுததேத்தி நின்றிந்து
பன்னிப் பரசதலு நன்கருணை பாவித்தான்
பொன்னொத் திலங்கு சடையோற் புகழ்க்கணத்து
மன்னிப் புகப்பணித்தா டென்கயிலை மன்னினான்.

சூ த ச ன் கி லை த்.

சிவபூகாவீத்யும் செயதோர் பெருமையுந் உரைத்தஅத்தியாயம், ௫௨.

கார்தவழ் சிமயத்தென் கயிலை கண்டவர்க்
கார்தா னின்பரு ளக்கி னீச்சாஞ்
சீர்தரு சீகா தீர்த்தம் வெவ்வீனை
வோறுத் தருள்செய்யவன் மிக கேத்திரம்.

விமலன் வாதுராயணன் முதலியோர் சங்கைதீர்த்த அத்தியாயம்.

நக. பிறங்குதேன் கயிலை யெனுந்திருத் தலீழும் பிரியமிக் கது
நமக் கதன்பா, லறங்கிளர் தீர்த்த மெவைக்குமோ ருறையு ளாய
பொன் முகரியுண் டதன்கண், ணிறங்கிளர் கதிர்வா ரங்குக்கு மகரீ
டியவிதி பாத்திந் நாள்கண், மறங்கெடப் படிந்தோ ராண்டெமை
யாங்கு வணங்குவோ ரிணங்குவர் முத்தி.

சச. தண்டுழாய் முகுந்தன் கமலைபின் ரெட்டாத் தகுபரி சன
முஞ்சூழ் தரக்கா, மண்டுலையா சனையைந் தகலமு மிரட்டி ரீளமும்
வயங்குதேன் கயிலை, விண்ணவை யடைந்தான் முகரியிற் படிந்தான்
விழைந்துபல் லண்டமு மென்றுந், தொண்டிபூண் டிறைஞ்சுங் கட
வுளைப் பணிந்தான் றரிசற வெண்ணிய பெற்றான்.

தீர்த்தமாண்மியமுரைத்த அத்தியாயம், ௨௬ - ௧.

திங்களுட லுரினுமுடித் தேன்கயிலை வீற்றிருக்கு
மங்கனெனவ் வுயிருமெளி தரும்போகங் கதியடையத்
தங்குமரு ளான்மாசி மகத்தமைத்த தடந்தீர்த்தம்
பொங்குசுவ ணங்கொழிக்கும் பொன்முகரி யெனுங்குடினை.

ஆயதிரு நதியின்க ணம்மாசி மகநாளின்
மாயிருளு லத்துளபல் வகைத்தீர்த்த மெலாந்தம்பாற்
ரோய்பவர்கள் கழித்தடைத்த தொகுபாவர் தொலைத்திவான்
பாய்தருமன் பொடுவந்து படிந்துகனித் தேகுமால்.

யாரேனு மந்தியி லந்நாளிற் படிந்திதழித்
தாரேறு முடியாணைத் தவளநிறப் பொடியாணைக்
காரேறு களத்தாணைக் கண்ணேறு குளத்தாணை
யேரேறு மொருமாணையேந்தியவெம் பெருமாணை.

புனிதருளம் புகுளுனப் பூங்கோதை நாயகனைக்
கனிதருமம் பொழில்சூழ்ச் காளத்தி மாமணியை
யினிதகவன் பினிற்றழுவார்க் கெவ்வகைப்போ கமுமுண்டா
முனிதரலில் பேரின்ப முத்தியுமெண் மையினுறுமால்.

பிரமஸ்முனோர் தில்லையில் நோற்று நானம்பெற்ற அத்தியாயம், ௮௧.

தலங்கன்பல் லவற்றுளுஞ் சாற்று மேன்மைநந்
தலங்களை யுத்தமந் தகும வற்றுளு
மலங்களை வாரண வாசி காளத்தி
மூலங்களில் லாதசி சூயில மாத்தலம்.

*முத்திசாதனவிசாரமுரைத்த அத்தியாயம், ௧௧ - ௧௭.

பூநிரை மீசவனத்துப் புண்ணியமா தவப்பெரியீர்
ரீவிருமெம் மானருளா னிரம்பிதெமைக் கொண்டென்றீர்

இந்த அத்தியாயமுழுவதும் திருக்காளத்தியின்பெருமையைக்கூறுவது,

காவியலுந் தென்கயிலை கரைதருபஃ றலங்களினும்
மேனியவுத் தமமென்றே மெய்ம்மையுற வுணர்ந்திடுமின்.

துன்னுகழ்ச்சி, காளத்தி தொழார் திருமான் முதலியார்க்கு
மின்னுகயி லைப்பானே வேந்தனென வாய்ந்துணரார்
பன்னுவரு ணுச்சிரமப் படிநடவார் சிவஞான
மன்னுதலே லார்முத்தி மருவார்பல் பவமுறினும்.

பிரசாதக்கிரமமுரைத்தஅத்தியாயம், ௩௦.

சீர்வளர் திலலை முன்றூர் தென்கயி லாய வேங்க
லேர்வளர் காசி யின்னு மியைதலம் பலவு மன்னுங்
கார்வளர் கண்டத் தோணைக் கருதுதன் முதலாச் செய்யும்
பேர்வளர் யாவு மன்னுன் பிரசாதம் பெறுதற கன்றே.

சிவதலவிசாரமுரைத்தஅத்தியாயம், ௩௨.

நிறைகடல் வறப்ப வாய்மடுத தெழுந்த நெடுங்கமஞ் குறபசு
முகிலைக், கறையடி நால்வாய்க் காறறெறி செனிககார்க் கடம்பொழி
களிறெனக் கருதி, யறைமுழக் கெழுப்பி முடங்குளே மடங்க லச்ச
றப பாய்ந்துபின் வெள்குந், துறைபல மருவி நெடுவளம்படைத்த
துயகா ளத்திமால் வரையும்.

சிவபிரீதிகாமுரைத்தஅத்தியாயம், ௩௩ - ௩௪.

ஊழ்வலியா லவன்புணர்ச்சிக் குடமபட்ட வந்தணன்பின்
வாழ்வகை தென் கயிலாய மருவுதற்கு வெளிக்கொண்டான்
குழ்வினைபோ லவனும்பின் றொடாநதாண்மற றென்செய்வான்
றுழ்வினையா மென்றுணர்ந்துஞ் சமமதித்து நடந்தனனே.

சிகாளத் தியையடைந்து சிவபிரான் சேவைபுரிந்,
தாகாயத் தவாவணங்கு மததலவா சஞ்செய்தான
போகாளற பொடுமவற்குப் பிபாருந் துபணி வினைசெய்து
மாகாதற கொடியமுடன் வந்திதனளா நெடுங்காலம்.

காளத்திமாண்மியமுரைத்தஅத்தியாயம்.

௩ - ௩௬.

விலகி வில்லுமிழ் மணிபபணிக் கங்கண விகிர் த
னலகி னாமங்கள் வழுத்துவாஞ் சையினுள மமைந்தி
ருலகு போற்றிடு குருமா பறிதா வுரைததா
மிலகு காளத்தி மாண்மியஞ் சிறிடுததித் திசைப்பாம்.

அள்ளிக் கொள்ளலாம பேரொளி யழகுற வீசும
வெள்ளித் தெய்வமால வையமா விமலனை விமலை
யுள்ளிப போற்றிமுன னொருதின முததியெவ வுயிர்க்கும்
புள்ளித் தோலபுனைந் தாயவினைந் தருடலம் புகழி.

எனவினாவலு மெம்பிரா னென்றுமெவ் வுயிர்க்கு
மநக மார்கதி விடைநதரு ளொருதல மறைவாங்
கனம்வி ராவிய கருங்குழல் வெண்ணகைக் கரும்பே
மனநி லாவறக் கேண்மதி யென்றுவாய் மலரும்.

அறம் னுத்துணைச் செயினுமே ருவிற்பெரி தாக்கு
முறநி னைப்பினுங் கேட்பினு முறுபல னளிக்கு
மழமி குத்தவ ரெய்தொண மனமியத் ததுவா
னறம லர்ப்பொழிற் றெனகயி லாயநா றலமே.

அழிவி லததலத துயர்குலத் துதித்தவ ரமையா
விழிகு லததுதித் தவர்மறறி யாவனா யெனினும்
பழித பப்புரு தொருவரு டததுணை பகரிச்
செழித லததுறை வாமெனு நியதிசெய் தனராய்.

ஆடு சேர்மதிச் சித்திரை நாளணி யிடப்
நீடு மாமதி விசாகநா ணிறைபுகழ் மிதுனங்
கூடு மாமதி மூலநாள் குறிகொளுங் கடகப்
பாடு சோமதி யடுத்தபூ ராடநாள் பாவாய்.

சிங்க மாமதி வருதிரு வேணநாள் கன்னித்
துங்க மாமதி நாழிநா டிலாமதி முதனாள்
பொங்கு நலவிருச் சிகமதிக் கார்த்திகை பொலிநா
டங்கு கார்முகத் திருமதி மருவுமான் றலைநாள்.

மகர மாமதிப் பூசநாள் குடமதி மகநா
ணிகரின் மீனமா மதிநிக முத்தர நெடுநாள்
புகரி லிததிரு நாள்களிற் பொங்குபொன் முகரிப்
பகரு நீரிடைப் பத்தியின் மூழ்கிரீ றணிநது.

ஆங்கு வைகுறு நின்னையு நமமையு மன்பி
னோங்கு பூசனை புரிந்துறப் பணிந்துகூழ் வுற்றுத்
தாங்கு தன்பொரு ளளவைக்குத் தககதா னமும்பொய்த
தீங்கு தீர்த்தவர்க் கீத்திரா வுண்ணுதல் செய்து.

இனைய வாரொரு வருடமு மித்தகு விரதம்
புனையச் செய்துறை வாரொளிற் பாதகப் புகர்தீர்ந்
தினைவி லாமுத்தி யெய்துவ துண்மையே யென்றான்
வீனையு மெம்பிரா னுமையவள கேட்டுள மகிழ்ந்தாள்.

பத்தி மாதவத் தீருல குறறபல் லுயிரும்
புத்தி முத்தியு மடைதப் பொலியுந் தென்கயிலை
யுத்த மததிரு மான்மிய முளததுறக் கொண்டின்
முத்த லங்களும படிப்பதித் தலமுமுச் சீரே.

உயிர்கள் முத்திபுதுவதற்கேதுவுரைத்தஅத்தியாயம், ௩-௭.

மன்னிய தெய்வச் சிதம்பரங் கமஞ்சூன் மழைதவழ் சிகரத் தன்கயிலை, லின்னிய விருத்தா சலஞ்சார் நாளும் ஹிருப்புறு கோப ருப் பதஞ்சா, துன்னிய வன்மீ கங்கசா ரணியஞ் சோமநா தஞ்செ லிச் சுரமே, பொன்னியல் புரிசை சூழ்தரு மாதி புரத்தலம், போற் றுகோ கருணம்.

நறைமலர்ப் பொழிற்சி மேச்சுரம் புன்னை நறுமணங் காண் மறைக் காடு, நிறைபுகழ்ச் சுவேதா ரணியங்கே தார நெடும்புணற் றங்கைசூழ் காசி, துறைநெழு பொன்னி சூழ்கும்ப கோணந தூமறை முழங்கிடை மருது, நறைதரு மிராமேச் சுரந்திரு வால வாயிவை

எத்தலத் தேனு நம்மடிப் பூசை யியற்றிமெய் யன்பினிற் சூழா வுத்தம பஞ்சாக் கரந்தினம் பன்னி ராயிர முளத்துறச் செபித்துப் பத்தர்க ளடியும் போற்றினன் குறைவார் பரகதி யடைவது திண்ண முத்தவெண் மூரற்றிருமகள் களப முலைபொ ந மொய்ப்புடை மாலே

மரணகீதறியுரைத்த அத்தியாயம், ௩ ௦.

திருக்கா ளத்தி வரையென்னுந் திசைபோஞ் சீர்த்தித் தலமடைந்து கருக்கா ளத்தி யக்கமறக் ககிர்பொன் முகரி யாடிமதப் பெருக்கா ளத்தி யுரிபோர்த்த பிராணை யுமையாள் கலந்ததிரு வருக்கா ளத்தி யீச்சுரனை யொழியா வன்பிற் றொழுதேனும்.

சிவசேஷத்திரவிளக்கம்.

காதல்கா ளத்திவாழ் காளத்தி நாதர்
கோதை ஞானபபூக் குளிர்பொன் முகரி

கோயிற் புராணம்.

(இரணியவன்மீசநக்கம், ௧௭

பருபத மிறைஞ்சினிழி சோதிபயில் வித்துத் திருத்தகு நதிப்பொருவி நீர்த்தமவை யாடி யருத்திமிகு காளனுட னைத்திபணி சித்தன் பொருப்புற வுடனொழுது போதலுறு நாளில்.

சிதபபுராணம்.

திருச்சிற்றம்பலச்சநக்கம், ௪௮.

தேனாறருவித் தாளத் திரள்சேர் திருவேங்கடமென் றுயரோடுங் ளீனின், றாளு நெறிகு ரறிவா லெஹமீ யன்பால் வழிபட் டென்பூ

டுருகத், தானு னெனுமா நிகர்வோர் புகழுந் தருபொன் முகரிக்
கரையிற் பொழிஸிற், காணர் திருதென் கயிலைக் கிரியென் காளுத்
தியெமக் காஸ்பொற் பதியே.

திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

சுவேதவன்ச்சநூக்கம்.

௨௫. கங்கைநதி யமுனைநதி வானியாறு கருதுசிந்து நன்மதை
யே கண்ண வேணி, துங்கமிசு பம்பைநதி *கோதா வேரி சுதுக்
கிரியே யதுக்கினிய சோண வாறு, மங்கரிய போன்முகரி பாலியாறு
மறையூரிற் சேயாறு மணிமுத்தாறு, பொங்கியவெள் ளாறிரண்டு
வரு காவேரி புதியவையை நதியொடுதண் பொருரை யாறு.

௨௭. தீர்த்தகிரி காளத்தி மலையே தாரத் திருக்கழுக்குன் றிராம
கிரி யேம கூடம், வாய்த்தமுது குன்றுகயி லாயங் கந்த மாதனபா
ணிக்கமலை திரிசி ராவெற், பேத்தரிய நமதுவரை பிறவும் வாழ்த்த
யெழுவிடங்கம் வீரட்ட மெட்டும் போற்றிக், கார்த்திகைக்குக் கார்த்
திகைநா ளருணை வெற்பிற் கவுரியிடு மணித்திபங் கண்டான் முத்தி.

சீகாழித்தலபுராணம்.

சண்பையானவத்தியாயம், ௨௭.

காசிபிர யாகைகயை திருச்சயிலங் காளத்தி காஞ்சி தில்லை
ஆசின்மயூ ரங்கழுக்குன் றருணையிடை மருதுகுட மூக்கை யாறு
வாசமளி பழமலைவெண் காடுகட லூர்வேத வனங்கோ டிக்கா[னன்றே
ஓசைபெறு கோகரண மிவற்றினுமைந் தெழுத்தையினி துரைத்த

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

வாலாம்பிகை அநுச்சினைசெய்சநூக்கம், ௧௧ - ௧௨.

குலஸிய குருக்கேத் திரத்தினி தமர்ந்த கொன்றைவே ணியன்
றனை வணங்கி, யலகிலவண் புகழ்ச்சேர் திருச்சயி லத்தி லங்கன
னினையடி பணிந்து, பலதுதி வேத வாக்கிய மதனூற் பரவீரீ ணகிடல
கடந்து, நலமிசூந் திடுபொன் முகரிசூழ் மலைவா னன்னு[கா ளத்தி
வந்தனளால்.

செம்பொன்மால் வரையின் நெடுத்திடுஞ் செல்வி திகழ்தனி மலை
தனில் விளங்கு, மம்பிகா பதியை யரியகா ளத்தி யையனைப் பூசை
செய் நெழூந்து, கம்பைமரீ நதிகுழ் காஞ்சிமா நகரைக் கண்டுகண்
களித்தருள் பழுத்த, வெம்பிரா னைகாம் பரணநாண் மலரா லெழி.
பெற வருச்சனை செய்தாள்.

திருவாளொளிப்புநூர்ப்புராணம்.

வாளொளிப்புநூர்ப்படலம், அ.

கரையெறியுந் திரைக்கங்கைப் புனன்மூழ்கி யதுசுமக்குங் காமர்
வேணி, யுரையெறியும் பெரும்புகழ்விச் சுவராதன் றுமரைத்தா ளுந்
தாம் போற்றி, னிரையெறியு மலர்ச்சோலை மிகப்பொலியுந் திருச்சயில
மேவிப் போற்றிக், குரையெறியும் பொன்முகரி படிந்துதிருக் காள
த்தி குறுகிப் போற்றி

ஆற்றூர்ப்புராணம்.

பலவிசேடந்தேவிக்ருணர்த்தியபடலம், ௩.அ.

பாங்குன்றங் கழுக்குன்ற முதுகுன்ற நெற்குன்றம் பாவு வோர்
க்கு, வாங்குன்றா தருள்புரியுந் கொடுங்குன்ற முதலாக வகுக்கு
மற்றுந், திரங்கொண்ணா மலையின்கோய் மலைதிருக்கா ளத்திமலை
தேவர் போற்றி, யிரங்குறுமா ணிக்கமலை மரிகந்திரமா மலைமுதலா
னிகைக்கு மற்றும்.

உறையூர்ப்புராணம்.

உதங்கமுனி பொலிவடைந்தபடலம், அக.

நீளத்தி கிழிதரப்பாய் நெடுமுகரிப் புனன்மூழ்கி
வாளத்தி மாலையொடு மதியுமணி வாழையூற்
றாள்த்தி யுரியானைச் சலதாமே லுலவுதிருக்
காளத்தி மலையானைக் கைதொழுது போற்றினான்.

வேடன் முத்தியடைந்தபடலம், சுச.

தன்னிழ லெனத்தொ டர்ந்த சுற்றமுந் தவாம னெஞ்ச
மன்னிய கோற லாதித் தொழில்களு மறியத் தள்ளித்
துன்னிய வன்புந் தானுந் துனியற நடந்துசென்று
கன்னியோர் பாகத் தெம்மான் காளத்தி வரையைப் போற்றி.

செவ்வந்திப்புராணம்.

திருமலைச்சுருக்கம், சுள - அ.

வந்து வாபுவும் வந்துவந் தறைந்தனன் வரையை
முந்தி வேரறப் பறித்தனன் கெடிய முடி மூன்றை
யந்த மூன்றையுந் கொடுநமன் றிசையினி லடைவே
சுந்தி னுன்றல மூன்றிலே விழுந்தன சுகம்.

முன்னர் வீழ்ந்துடு சுகரிகா ளத்தியா மொழிவர்
பின்னர் வீழ்ந்தது திரிசிரா மலையெனும் பிறங்க

லன்ன திண்பிற கமைந்திது கோணமா வசல
மின்ன முன்றையுந் தெக்கண கயிலையென் றிசைப்பார்.

திருநல்லூர்ப்புராணம்.

சத்தசாகாய்வரவழைத்தசநூக்கம், ௧௧.

சேணிற் காணினுஞ் செல்கதி யுதவுச் சைலத்
தாணிப் பொன்னினைக் கைகொழு தவ்விட நீங்கி
மாணிக் கத்துடன் வயிரமும் வரன்றுபோன் முகரி
பேணிக் காளத்தி மலையினை வலம்வந்து பெயர்ந்தே.

கோவிலாத்துவசச்சநூக்கம், ௧.

வயங்கலம் புசத்தின் வன்னிநற் றீர்த்த மணிகுட மென்னுமத் தலத்தி
யங்கெழு திரிபுட் காச்செழுந் தீர்த்த நாடுசத் தாரணி யத்திற்
பயங்கெழு பிரம தீர்த்தம்போன் முகரி பரவுகா ளத்திமால் வரையில்
வியந்திடு வளங்கூர் பரபாசமற் றதன்கண் மேதகு வருணமெய்த் தீர்த்தம்.

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

தலவிசேடப்படலம், ௨.

வெள்ளியங் கயிலை விளங்குச் சைல மேதகு பெரும்புகழ்க் காசி
வள்ளிய மறைகுழ் சிதம்பர மதுரை வான்றவ பூரதநா சலம்வா
னுள்ளிய திருக்கா ளத்திகோ கன்ன மோங்குகோ டச்சா மோத்து
ரள்ளிய சிறப்பிற் பொலிதிரு வாரு ராடகேச் சரமறைக் காடு.

மருதவனப்புராணம்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு, ௬.

துங்க வெற்பினிற் கருமுகில் சிலையோடுந் துன்னிப்
பொங்கு தீம்புனல் சொரிதரல் புறையுநீ டெழிலா
ரெங்கள் காளத்தி யிடத்திலோ ரன்பன்வா யிரிநீர்
சங்க ரன்றிரு முடிமிசை புமிழ்ந்திடுந் தன்மை.

சேடி தலவிசேடச்சநூக்கம், ௧௨, ௧௩.

தாரணி தன்வயிற் றிகழ்ந்திடு தலங்களு ளான்ற
ஹேணை காசிகா ளத்திகே தாரந்தென் னாநர்
திருவ லஞ்சுழி யேரகந் தில்லைவெண் காடு
மருவி தன்பொழிற் குடந்தைபொன் வளரிடை மருது.

ஆதி யாகிய முத்திதந் தருளிடு தலங்கள்.

திருத்துருத்தப்புராணம்.

சுந்தராகீர்த்தபட்டலம், ௧௫௦

ஒங்கு திருக்கா ளத்திமலை யுற்று முதல்வர் கீழலிறைஞ்சிப்
பாங்கு பெறுகண் ணப்பற்புகம் பணிந்துள் னுருகிப் புளகத்து
வீங்கு புகழ்சால் செண்டாடும் விடையா யென்னுந் தமீழ்பாடி
யாங்கு மருவிப் பருப்பதநதாழ்ந் தமைய மாணு மெனப்பாடி.

மரூரப்புராணம்.

தீலீபஸ்மீர்த்தியடைந்தபட்டலம், ௨௧.

மாதார நிறத்தா னுதி வானவர் வணங்கிப் போற்றுங்
கேதார மேய பெம்மான் கிளர்மலர்ச் சாணந தாழ்ந்து
தீதார வுடன்ப டரது செறிந்தவர்க் கருளி யென்று
மாதாம மாரி னுனைக் காளத்தி யணைந் து போற்றி.

திருவம்பர்ப்புராணம்.

நந்தன்வழிப்படுபட்டலம், ௩௧.

நீளத்தி கிரிப்பொ ருப்பு னிறையுயி ருப்பு மாகார்
கோளத்தி யுடுத்த மைநக குவலய மோலி யாகி
வாளத்தி யணிவா னென்றும வைகுறப் பெற்ற தாஞ்சி
காளத்தி யெனுநா மத்தென் கயிலையை வணங்கிப் போற்றி.

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

தலவிசேடபட்டலம், ௨௪.

மன்னுமில் விலங்க லென்றும் வடகயி லைபேர் சீமவத்
துன்னுதேன் கயிலை யாகித் தூத்தவக் காளனத்தி
யென்னுமில் விரண்டுமன்பி னிகலுபு பூசையாற்றப்
பன்னும்வான் பேறுநல்கிப் பதிபுமோர் சிலம்புமுண்டால்.

நாராகக்ஷித்தியடைந்தபட்டலம், ௪.

சையை சீவனயுயி சீமலா

முத்தியை வேண்டியு மொய்த்துப்

பத்திசெய் வார்பா வுங்கா

ளத்தி யடைந்து பணிந்து.

திருவாரூர்ப்புராணம்.

வுண்டதேக்கரீரங்குங்கம், ௨௧

மாவேன் வனப்பி னீதி மாட்சியின் மனுவேன் மைந்தன்
வீரவன் சிறப்பின்மேக மிகுபெருங் கொடையின் முக்கட.

கார்தவழ் கண்டணன்பிற் கண்ணப்ப னிதிக்கோன் செல்வத்
தார்தரு கல்வி தன்னி ணந்தனென் றகில மேத்த்.

திருவாரூர்த்தியாகராசலீலை.

திருநாடடுப்ப்டலம், ௨௮.

இழிதக விறைச்சி யெச்சி லெம்பிரா ணுண்ண நல்கி
யழிவின்பே ரின்பர் துய்த்த வன்பர்நண் ணப்ப ரேபோ
லிழிதக வுவாரீ ரெச்சி லெழிவிச ஞுண்ண நல்கி
யழிவினின் சுவைய நன்னீ ரருந்திய தாழி மாதோ

வேதாரணியபுராணம் (அகோரமுனிவர்.)

ஓங்காரக் கங்கைநதி யுவரியுறுந் தலமுளத்தின்
பாங்காய மாகாளங் கோகரணம் பருப்பதஞ்சீர்
நீங்காத காளத்தி நிகழ்காஞ்சி முதுகுன்றம்
பூங்கான மலியண்ண மலைவிரிஞ்சி புரம்பொதுவே.

வேதாரணியபுராணம் (பரஞ்சோதிமுனிவர்.)

தலவிசிட்டச்சுருக்கம், ௧௩.

கம்பனூர் விரிஞ்சை புள்ளூர் சேதுமா யூரங் காழி
சம்புரீஸ் வனங்கா ளத்தி குடந்தைமுச் சாலம் வெண்கா
டிம்பரின் மதுரை வாஞ்சி யிடைமரு தருணை யையா
றம்பலமாநூர் காசி யிவற்றினு மதிகமா மால்.

திருவிளையாடல்.

தலவிசேடம், ௩, ௪.

அவ்வகைய மூன்றின்முதற் றலப்பெருமை தனைச்சுருக்கி யறையக்
னெவ்வகைய வுலகத்துந் தருமதல மதிகமவற் றீறிலாத [கேண்மி
சைவதல மதிகமவற் றறுபத்தெட் டதிகமவை தமிழீ ரெட்டுத்
தெய்வதல மதிகமவற் றதிகதல நான்கவற்றைச் செப்பக் கேண்மின்.
அன்னமலி வயற்புலியூர் காசினகர் காளத்தி யாலவாயாம்.

வேள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம், ௧.

திருவள ராநூர் மூலத் திருவாணைக் காவே நாபி
மருவளர் பொழில்சு முண்ண மலைமணி பூர நீனி
ரிருவருங் கண்ட மன்ற மிதயமார் திருக்கா ளத்தி
பொருவருங் கண்ட மாகும் புருவமத் தியமாவ் காசி.

தருமீகீதப்பொங்கிழியுளித்தபடலம், ௧௦௦.

பரவினீ வழிபட்டேத்தும் பாஞ்சுடர் திருக்தா ளத்தி
யரவுநீர்ச் சனிபுயார் பாகத் தமர்ந்தனா னப்பூங் கோதை
யிரினினீர்ங் குழலு மற்றே வெனவல்து மற்றே யென்னு
வெருவினான் சலமே முற்றச் சாதித்தான் வினாவு நோக்கான்,

கோனகீகரையேற்றியபடலம், ௧௩, ௧௪.

போதையா நலக மீன்ற புனிதையார் பாஞா னப்பூங்
கோதையார் குழற்குத் தீங்கு கூறிய கொடிய நாவின்
றிகையார் பொறுப் பரேயோ வவான்றித் திருக்கா ளத்திக்
காதையார் குழையி னுரைக் தாளத்தி கரிலை யென்னு.

எடுத்தசொன் மாறி மாறி யிசையநே ரிசைவெண் பாவாற்
றெடுத்தவர் தாதி சாத்தத் துணைச்செனி மடுத்து நேர்வர்
தடுத்தவன் கையைப் பற்றி யகன்கரை யேற்றினார் தான்
கொடுத்தெழு பிறவி வேலைக் கொடுக்கரை யேற்ற வல்லார்.

அருச்சுனைப்படலம், ௧௩.

விற்பயி றடக்கை வேடன் மென்றவூன் பாகம் பார்த்தோன்
பொற்புறு கிரியி தண்டம் புழைபட விடத்தா ணீட்டி
அற்புதன் காளி தோற்க வாடிய தினுமா நீழ்ந்
கற்புடை யொருத்தி நோற்கும் பிலமிது காண்மின் காண்மின்.

திருவாலவாயுடையார் திருவினாயாடற்புராணம்.

கடவுள்வீழ்த்து, ௧௧.

ஆடுபவர் மாடுமறை யேடுதிர்தெ னுடுவகை யாடவினா யாடு
பெரியோர், வேடனாடு ஆடினிய கேடிநகை நாடுபவர் வேடனுடல்
விட வடுவோர், செடன்மதி யோடுநதி யோடுதலை யோடுவிதி தேடு
முடி சூடு முாவோர், கூடுமிட நீடுசது மாடமென மூடிமுகில் கூடு
முயர் கூட னகரே.

௧௬.—கிழியறுத்த திருவினாயாடல், ௨௬.

வளந்தரு மடநான் முன்னு வருங்குண நிட்ட மாழை
ஹளங்கவ ரிருள்வா சந்தே சுரியன நிட்ட மாகுந்
தெளிந்தறிந் திலையோ பேதாய் *சிற்புட்ப கேகி பென்று
குளிர்ந்தமா மறைக னுன்குங் கூப்பிடு சின்ற வாறு.

* ஞானப்பூங்கோசை.

இன்னபூ வடிகேசி தன்னையா ரறியா ரென்னப்
பின்னொருத் தாமுமின்றிப் பேரழற் கண்ணால் வெந்து
தன்னுளை பரித வித்துத் தண்ணினீர் வேட்டுக் கூப்பிட்
டன்னமார் வாளி யிற்போய் வீழ்ந்தன னற்றானை.

கள் - நக்கிரானகீ கரையேற்றின திருவிளையாடல், ௧௨.

ஆங்கவர் பணியத் திருவுளத் தாங்கி யங்கனை யொடுமட வன்
னந், தூங்கலர் வாலிக் கரையடைந் திருந்து *சொல்லெனுஞ் செழுந்
தமிழ் கேட்டுப், பாங்குடை யுளஞ்சேர் நின்றுவாடு நீங்காப்பரிவொடு
முறுவல்கூர் திமைப்பிற், றாங்குதல் கொடாது மலர்க்கரங் கொடுத்
துத் தடத்தினின் றடுத்தினி கெடுத்தான்.

கடம்பவனபுரணம்.

வேதாகமங்கள் பிபவனமானசநகீகம், ௩௭, ௩௮.

சேர்ந்திடு முலகி ரேழுமெய் யாகச் செறிதர வுயர்விராட் புருடந்
கேய்ந்த வாதார மாறினிற் கமலை யியன்றநா வற்பதி யருணை
யார்ந்தவம் பலங்கா ளத்திற் காசி யாறினமேற் கயிலை மேற்றுவாத
சார்ந்தமேற் சீவன் முத்திமா நகர்வாழ் தற்பர னெவர்க்குமே லானேன்

மண்புன லனலகால வான்கதிர் மதுச் சீ வன்வடி
மன்னுந், தண்பொலி காலை நாவல்சீ ரருணை தடங்கொள்கா ளத்தி
நென்றில்லை, விண்புகழ் திரிசி ராமலை சீவன் முத்தமார் தலம்வியன்
கருவூ, ரெண்பெருந் தலமுன் னாகவொவ் வொன்றிற் கியைந்தநா
விருதல மியம்பும்.

* தேவியறவ்வளித்தவத்தியாயம், ௧௪.

முத்தி நல்குபொன் முத்தி குழந்தகா

பத்தி யாற்பணிந் தேத்திப் பாங்கர்க்கும்
மெய்த் தலங்களும் வினாந்து போற்றினான்.

நிலைநகரிகரவத்தியாயம், ௮௨, ௮௩.

அம்பலமா றூர்காசி காளத்தி ஸ்ருததகரி யதிக்க ராம
முப்பர்புகழ் திருவெண்கா டையாறு வேதவன முயர்கோ கன்ன
நப்பர்திரு வாணக்காக் கேதாரம் கோவரைந் கும்பகோணந்
தம்பமுறு மிடைமருது விமேசஞ் சோமநா தமிரா மீசம்.

இத்தலங்க டமிற்பஞ்சாக் கரப்பிரண வத்தோடு மியையக் கூட
டிப், பத்தியினாற் பன்னீரா றிரஞ்செபித்துத் தரிசிக்குங் காலம் பா
த்து, நித்தியமுஞ் சேவைசெய்து நீங்காமல் வசிக்கினெய்தும் விசேட

* கயிலைபாதிகாளத்திபாதித்திருவந்தாதி.

முத்தி, சத்தியமித் தொகுத்தலுள் கனின்மேலுஞ் சீவன்முத்தித்
கலமொன் னுண்டால்.

திருவாப்பனார்ப்புராணம்.

அசிச்சந்திரன் தீர்த்தயாத்திரைச்சுருக்கம், கள.

அறுசுவையுண் மறைபவரை யருத்தினன்பின் கையவந் தடைந்
தியல்பற் குணிதோயந்து, சிரார்த்ததருப் பணத்தோ, நெறுநீரோ
தனபிண்ட முதவிவர நதிபோ யுவர்கலக்கு மிடம்படிந்தா யிரங்
குடஞ்சுட் டளித்துத், நெறுபவந்தீர்த் தாருச்சகரா தம்பணிந்தெம்
பெருமான் சீசைலங் காளத்தி வேங்கடஞ்சென் றிறைஞ்சி, மறைபயி
லே காம்பரத்தெம் பரம்பரனை வணங்கி வாதரா சனைத்தெரிசித் தேத்
தியக மகிழ்தான்.

திருப்புவணப்புராணம்.

கங்கோதிநீர்த்தயாத்திரைச்சுருக்கம், ௨௨.

சம்பரா லயநீட நங்கதலி கானந் தகுஞ்சீர் விநுபாக்கங் தகு
கோயு யீச, மம்புவி தொழுவ்சிட் டாச்சிரம மன்ப ரமர்கபிலை யீசுர
மருட்காள கண்டம், வம்புலவு கின்றமா வனகரா மேவான் வாளு
ற்று வளமிக்க காளத்தி மலைசே, ரம்பிரான் மகிழ்தங்கு பம்பாதி
யீச மிருளோட வருண்மேவு திரிகூட வீசப.

திருக்குற்றாலத்தலபுராணம்.

அவையடக்கம்.

கவையடி விலங்கின் வல்லுன் கண்ணப்பன் கனிவா யேறி
யளிகளி னமிழ்தின் மிக்கா வமலனுக் காணற் போலக்
குவிதரு நெறியொன் றில்லேன் குறைமொழி நிறைசொன் மேலோ
செவிபுகிற் றிரிகூ டத்துச் செல்வனுக் கினிய தாமால்.

திருக்குற்றாலத்தலமகிமைச்சுருக்கம்.

௨. வரமேவு திருவாரூர் காளத்தி யருணைதில்லை மதுரை காஞ்சி,
புரமாத் தி பலதலத்தும் போரதுறைத லொவ்வொருவூர் பொரு
ட்டே யாகும், பரமான தனிமுதல்வ னுழிதொறு முலகமெல்
லாம் டடைத்துங் காத்துந், திரமாக வரசிருக்கும் பரமாக சியத்
தானந் திருக்குற் றுலம்.

௧௦. ஆல வாய்திருக் காளத்தி காசியன் னுபலை திருவாரூர்
மேல மன்றகந் திருவிநா மீசகாப விடுபணைக் கவாகச்
சூல பாணியார் மறுபுள தலபெலாந் துணர்த்தபைஞ் சினைபாக
மூல மாகவே யுலகெலாந் தழைத்திட முளைத்து குறறுலம்.

திருநடச்சுநக்கம், ௩௦.

அருணைகே தாரர் இல்லை காளத்தி யாருர் காசி
திருமறைக் காடு கீர்ஞ்சி செங்காடு வெண்கா டாதி
யொருதலத் தோரோர் கூறே யுறைகுவந் திரிகூட்டத்து
நிருமல் வடிவாய் ஞானக் கஷேமெலா நிரம்பா நிற்பேம்.

பா வ ந ற் ச த் த ல பு ர ண ம்.

சிவதலவிசிட்டச்சுநக்கம், ௬.

தேவாருந் இல்லையிலா காயலிங்கம் வாபுலிங்கந் திருக்கா ளத்தி
யோவாத தேபுலிங்க மருணையிலா னைக்காவி லுதக விங்கும்
பூவாருந் திருநாளும் போற்றுபிரு நிவினங்கம் புகழா ஞநிற்
பாவாணர் பணிபாவ நாசலிங்கம் பாஞ்சோதியிலிங்க மாமால்.

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

திருநாடபுபடலம், ௪

கடமை பன்றிமான் முதலிய மிருகஆன் கவர்ந்து
சுடர்கொ ஞந்தழற் காய்ச்சுபு தேனிற்றோய்த் தருந்து
மடமை யென்னெனக் கிராதரை யிகழவா யுண்டோ
படவ ராவணி காளத்தி யார்செயல் பார்த்தும்.

நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்துபூசீத்தபடலம், ௮.

சாநாக மொருமூன்றுட் டாநாக மல்லாத
வுரனாக விரோதித்துத் தொழுவரைமற் றதுகாண்மின்
கரவார்பூல் வஞ்சமிலார் வஞ்சநிழல் காதலித்து
விசுவானன் கமர்தான மெய்த்தவத்தீ ரிதுகாண்மின்.

வீ ர வ ன ப் பு ர ண ம்.

வீரசேகாரி திருமுடித்தழும்புற்றபடலம், ௩௩, ௩௪.

பாம்பான் முடியிற் றழும்புறச் செய்தேம் பாவியே மென்றீ
கவல்ல, பிரம்படித் தழும்பும் வில்லடித் தழும்பும் பெயர்த்தெறி
கல்லடித் தழும்பும், வரம்பறு சிறப்பிற் செருப்படித் தழும்பும் வயங்
கிய வாள்வெட்டுத் தழும்பு, நிரம்பிய வியலிற் பரிக்குரத் தழும்பு
நிகழுறு பூசைவாய்த் தழும்பும்.

குடம்புரை செருத்தற் றேனுவிவா டடுத்த குழக்கன்றின் குளப
படிச் சுவரீர், ஈடம்புயத் தொருவன் கதையடிச் சுவடுந் தாங்கிய
நமக்கிகோர் பொருளோ.

வீ ர த் த லு பு ரா ண ம்.

சித்திரசேனச்சுருக்கம், ௧௪.

வணங்கியே பூர்த்தி தந்தை வழிபட்டு மற்று முள்ள
குணங்குறி கடந்தோன் வாழ்ந் குவலயம் வணங்கிப் போற்றி
பணங்குடன் காஞ்சி யெய்திக் காளத்தி வழிபா டாற்றிக்
கணந்திகழ் மங்கை யேந்திக் கழுக்குன்றங் கலந்து போற்றி.

அ ரு ண் ண ச ல பு ரா ண ம்.

திருநகரச்சுருக்கம்.

- அ. கம்பைநதி கும்பநதிக் காவிரிகோ தாவேரி கண்ண வேணி,
பம்பைநதி வேகவதி வேகவதி சாயுநதி பரமங் கங்கை, செம்பு
நதி பொன்முகிநல் யமுனைநதி நருமதைமேற் செப்புஞ் சோணை,
அம்புனியின் மிகவுளவங் காடினர்தம் வினையகற்றும் துவல்லாமல்.
- கரு. விருப்படியார் சொரிந்தவறு கலருடனே விழியிடந்த வேடர்
காலிற், செருப்படியு முகந்தபிரான் காளத்தி நகரமெனுந் தெய்
வப் பூமி, பருப்பதமா கியும்விளங்குந் தண்ணறுக் கொழிக்குமல
ர்ப் பதுமையோடு, மருப்படியுந் துழாய்மார்பன் வடமலைமே
விருந்துகண்டு வணங்க மாதோ.

வில்லைப்புராணம்.

சகலாங்கரேளந்தரிசுருக்கம்.

- சக. கண்டமால் வரையைத் தாழ்ந்து கடவுளை வழத்தி யிப்பாற்
றெண்டைநா டெனலுங் கேட்டுப் போதலுந் தூரத்தேயோ
ரண்டீள் குவடு தோன்ற யாதென வரன்கா ளத்திக்
கொண்டறைய்சயில மென்னக் கொம்புநர் தொழுதுபோந்தார்.
- சஎ. முகரியா நிழிந்து மூழ்கி முக்கணன் கோயில் புக்கு
மகரயாழ் முரலப் பாடி வலங்கொடு வணங்கி மீண்டு
நகரிசூழ் மறுகு நோக்கி நாரியர் கயிலை சாரப்
பகரொணு வளமை பார்க்கும் வேட்கையிற் பாளி நின்றார்.
- ருஎ. இவ்வளம் பிறவும் வெற்பி னீரிரு மருங்கு நோக்கிக்
கைவளை கறங்கக் கூப்பி மலர்கொய்து கயங்களாடி
மொய்வளந் தாவோர் வைகன் முகரியங் கரையில் வைகி
மைவளர் விழியா ரோடும் புலரியும் வணங்கிப் போனார்.

கா ஞ் சி ப் பு ரா ண ம்.

திருநாட்டுப்படலம், ௫௦.

அன்பு லாமொரு பிழம்பெனத் திரண்டகண் ணப்ப
னெம்பி ராற்கொரு விழியிடத் தப்புகா ளத்திப்

பொன்பி றங்கிய முகரிசூழ் கயிலையம் பொருப்புந்
தன்பு லத்திடை யுடையத் தடவரைக் குறிஞ்சி.

தலவீசேடப்படலம், ௧௬, ௧௭.

ஆலவனங் தூளத்தி திருச்சயிலஞ் சித்தவட மடியார் னைவக்
கோல் நிறை விருபாக்கந் திரியம்ப் கந்திருக்கோ கண்ண மின்பஞ்
சாலவத வுஞ்சயினி மாகாளங் காசிகே தாடிமென்றுங்
காலனுரூப் பிரபாச மிமயமலை மந்தரஞ்சீர்க் கயிலை யாதி

எண்ணிலவாயாமருவுமிடங்கள்.

இருபத்தேண்டளிப்படலம்.

சங்கின முயிர்த்த நித்திலம் வரன்றித் தமனியங் கொழித்து
வார்த் தொழுகி, கொங்கலர்ப் பொதும்பர்த் சுண்ணமூந் தளிருங்
குலாய்த்துறை தொறுமெழில் களுற்றும், பொங்குவெண் டாங்க
முகலியா றடிக்கட் போர்ப்பரீண் முடிக்கண்வான் செழுநீர்க், கங்கை
போர்த் தொளிர்நென் கயிலைமால் வரையிற் காளத்தி நாதனே
யெனவும்.

திருக்கூவப்புரணம்.

திருத்தலச்சுருக்கம், ௩௮.

கயிலைகே தாரங் காசி கச்சிதென் மதுரை சோண
சயிலமா ஞர்கா ளத்தி தடம்பணைத் தில்லை யாதி
யியலுறு தானந் தோறு மிருந்திறை பகர்வ தெல்லாம்
பயிலுமா தவர்வாழ் கூவப் பதிப்பெரும் புகழே யம்மா.

திருவாலங்காட்டுப்புரணம்.

சுந்தரீ உபதேசச்சுருக்கம், ௩௮.

வீறுசுர நதிக்காசி காஞ்சியவர் திகைமதுரை மிக்க மாயை
யூறுமலர்த் தேன்பரவு துவரைதிரு வயோத்தியே யுரைத்த வேழுங்
கூறுசிதம் பாஞ்சேது வாதபுரி யம்பைகோ கரண முத்திப்
பேறுதவு காளத்தி கழுக்குன்றந் திருவோத்தூர் பெருமை சாலும்.

திருப்பாஞர்ப்புரணம்.

நாட்டுச்சிறப்பு, ௧.

விளங்கிவா தியெண்ணெண் விளையாடல் புரியுங் கூடல்
வளம்பதி தன்னின் மிக்க வளர்பதி கோர் நாடித்
துளங்கொளிக் கயிலை தென்பாற் றாயகா ளத்தியென்றங்
குளங்கொடு துதித்துக் கூறற் குடையதித் தொண்டை நாடு.

வேறுநூல்கள்

திருவொற்றியூர்ப்புராணம்.

திருத்தலச்சுருக்கம், ௧௫.

நண்ணியே பழின் றுளைக் கமலத்தாற் பூசை செய்து
கண்ணர்கண் ணிடந்து சாத்தி யாழிகைக் கொண்ட தங்கண்
திண்ணியீ வாய்நீ ராட்டி மென்றைச் சூட்டிச் சேர்ந்து
திண்ணர்கண் ணிடந்து சாத்திச் சிவகதி யடைந்த தங்கண்

திருவேற்காட்டுப்புராணம்.

வேதவனச்சுருக்கம், ௫௦.

மையாருங் காளத்தி யிடைமருதூர் கழுக்குன்றம் வயித்ய நாத
மையாறு திருச்சயிலம் வான்மியூ ருச்சயினி யாலங் காடு
செய்யாரும் வடமுல்லை வலிதாயஞ் சித்தவடந் திகழ்கே தார
முய்யான நிறைவிரிஞ்சை விருபாக்கம் பிரபாச மொளிகே ரோத்தூர்.

திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.

நாட்டுச்சுருக்கம்.

௫. குறிஞ்சிதென் கயிலை வெற்பு மருணைப்பொற் குவடு மாக
நிறஞ்செயு மொற்றி யூரு மயிலையு நெய்த லாக
நறுஞ்செழு முல்லை வாயி னகுமுல்லைத் திணைய தாக
வறஞ்செயு மருத நாப்ப ணைப்பெற் றுளதந் நாடே.
௬. ஆத்திணைக் கயிலைப் பாம்பொன் றுணையொன் றெருவிலு வேடன்
மெய்த்துணை சிவனே யென்றென் றிறைஞ்சி வீடடையப் பெ
னித்திய னருணை சன்ற ணிலமகழ்ந் தேன மொன்று [ற்ற
பத்தியிற் றேடிற் றென்ற லிவற்றினும் பலித்த துண்டோ.
௭. முகரிசே யாறு பாலி முரிறைக் கம்பை பம்பை
யகருவே நானும் பெண்ணை யருநதிரு நதியந் நாட்டின்
மகரவா ரியினும் பொங்கி மடைதொறும் பிரிந்தொன் றாகு
பிகரிலான் பலதே வாத னிகரெனக் காக்கு மன்றே.

உருத்திரகோடிச்சுருக்கம்.

காசி யம்பலங் கமலேசோ ணுசலங் காஞ்சி
மாசில் காளத்தி மதுரையா திப்பதி யங்கம்.

நீத்தச்சுருக்கம், ௧௦.

கங்கைகா ளிந்தி வாணிலை தாணி கவுதமை மலப்பிர தாணி
துங்கபத் திரைநர் மதைகம்பை பம்பை சோமுனை முகரிதென் குமரி
சிங்கைகண் டகிவேத் திரவதி பிராயி தேவிகை பிணிகனி பாலி
கொங்குலாம் பொருகைத் தாம்பிர பருணி கோவதி சிநதுகோ மதியே,

தலவிசிடட்சுருக்கம், ச, (

ஆரையர் வசைத்தோனாயாகக் கருதி வெள்ளி
வரையினுள் குவடு மூன்று வைத்துயவை யென்றெஃதேவப்
புரைதபு பருப தத்திற் காளத்திப் பொருபி விர்த
வுரைதெரி வேத வெறபி னநதிவந துய்த்துப் போனான்.

கயிலையிற் சிகர மூன்றுக காளத்தி பருபப் பத்தோ
டெயில்கெழு வேத வெறபி னேரோனா னிருக்கு மாற்ற
லயிலவன் றநதைக கிரத வசலகண் மூன்று மென்றும
வெயிலவன் குலவேந தேதென கயிலையாய் விளங்குக கண்டாய்

தில்லைக்கலம்பகம், ௩௨

கடலவிட நுகாநத காசினி யிலிங்கக காஞ்சிமா நகருறை யிலிங்
கக - காவிரி வடபால் வருதிரு வாணை காவிரி லபுலிங் கமதாா,
வடதுசை யண்ணு மலையினி லிலிங்கம வன்னியின வடிவுகா ளத்தி -
வாபுலிங் கமதாஞ் சிதம்பா லிங்க மாசிலா காயலிங் கமதாம, குட
துசை யதனின் மருவுகுற றுலங் கோதறு சித்திர சபையாங் - குறற்
மில் குணக்கிற பழையனூர் மன்றங் குலநவ ரதனமன றென்பா, ரட
லவிடைப் பாக னெல்லையம் பதியி லம்பலந தாமபிர சபைபா - மால்
வாய மதுரை வெள்ளியம் பலமா மணிதில்லை பைம்பொனம் பலமே

காசிக்கலம்பகம், ௮௮.

கூற்றடிக் கஞ்சி முறையோ வெனக்குல நானமறையும்
போற்றடிக் கஞ்சம் புகலடைந் தேழுணைப் போல வைத்தாற
சேற்றடிக் கஞ்ச வயற்காசி நாதசெ ருப்படிக் கும
மாற்றடிக் குந்தொண்டா விலவடிக் குமபுகன மறநிலையே.

திருவாருத்தியாகராசதேசிகாசேயத்

ஆன்பர் போற்றி க்கலி வெண்பா.

போததமிழ் நாடுபெயூர் போற்றுகிண்ண னாறுநாள
காத்தொப்பில் பூசைசெய்து கண்கலக்கம்—பாத்தப்பாற
றண்ணப் பணிவார தடங்கணிற்றன கண்ணப்பிக்
கண்ணப் பான கதை போற்றி.

சோமேசர் முதுமொழிவெண்பா, ௪௨

ஊனுக்க னென்னு முரைகண் பெருதனரே
துநற்சீரக் கண்ணப்பா சோமேசா—வானதனாற

கற்றில னுயினுங் கேட்கவொதொருவற்
கொற்கத்தி லுற்றார் துணை.

முதுமொழி மேல்வைப்பு.

கண்ணுதலோன் கண்ணோவு் கண்டளவிற் கண்ணப்பன்
கண்ணினீர் சோரங் கதறுமா—லுண்ணெடுமு
மன்பிறகு முண்டோ வடைக்குதா ழார்வலர்
புன்கணீர் ழுச றநும.

திருவிடைமருதூர் உலா.

சகச. வேடரெச்சி லல்லாது வெங்கா னுதுலுமற்றை
வேடரெச்சி லும்முணவாய் மேவுமே.

சஉரு கண்ணப்பர் பா தங் கமழ்செருப்புத தோயுமென
வெண்ணப் படுவ திதற்குண் டோ.

சருசு-எ. மண்டுபுலால், ஏங்கொடுக்க மாட்டதென் றெங்கட் குரைத
தாங்கொடுக்கும் போதெல்லாந் தானுண்டான். [தொருவர்

ருசரு. கண்ணப்பர் கையிற கலந்ததவ நாய்நானின்
வண்ணப் பொலிவின் வருபதத்தான்.

பிரபுலிங்கலீ

முனிவார்கதி, சு.

அன்பனாய்க் கண்ணாடந் தப்பும் சீவடனுக்
கின்பமீ குதல்புகழ்க் தேற்ற தன்றுநான்
வன்பனாய்த் திரியுமீம் மறவற் காப்பலென்
றென்பொலா மணிமன மிரங்கிற றென்பவே.

ஆரோகணகதி, ரு

கண்ணப்ப னன்பி னானே நறியென வமைத்த ஓனை
புண்ணப்ப னானின் வேறு முயிருணி னமைவ னென்று
வண்ணப்பொன் னனைய சென்ன வசவதே சிகன்வ ணங்கி
• லிண்ணப்பஞ் செய்தான் றங்க விடைமுகங் கார்தா னேடு.

சோணசைலமலை, கூ.

மாணமும் பிறவித துயருநீங் குறமூல வாய்ச்சிலம் பிகருள்
புரிந்த, கருணியென் றுனைவ, தடைந்தன னினிநின் கருத்தினை
யின்னதென் றறியேன், முாணிபம பருஉகை தலையிசை யெடுப்ப

முழைக்கரும் பாம்பென மணித்தேர்த், தாணியுள் வெருவி யகன்
றிஞர் சோண சைலனே கைலைந யகனே.

பழமலையந்தாதி.

கஉ. கொல்லைக் குறவரை வாயனை யார்கரிக் கோட்டைவினை
நெல்லைக் குறவரை யாதுகொள் காளத்தி நேயரைவான்
றில்லைக் குறவரை நம்முது குன்றரைச் சேர்வலென்று
ரெல்லைக் குறவரை மாத்திரைக் கேநல மீருவரே.

திருவெங்கைக்கலம்பகம்.

தாழ்சை.

க. நீர்ப்புல வருந்திலெரி நிரயத்தி லிடுவமெனத்
தேவமெமக் கியம்பினை நீ சிலவேட னிடும்பிசிட
மாவலொடு மிசைந்தவனுக் கருளினைமெய்க் கதியென்கொல்.

அகவல்.

கசு. நின்னொரு விழிசெந் நீர்கொளக் கலங்கித்
தன்னொரு விழிவெஞ் சாத்தினு லீடந்து
சாத்தி மற்றைத் தடங்கணவ் வகைபெற
வின்னமுண் டொருக ணென்றுளங் களித்து
மற்றதுங் களைவான் வானிரட் டவனே

வேறு.

கஉ. காணும லயன்றேடு நின்மு டிக்கட் கண்ணப்பன் றெடு
கழற்கால் வைத்த போதிற், கோணு க முரிந்துவோ குளிர்வெண்
டிங்கட் கொழுந்துபொறு தொதுங்கிறே நீர்ப்பெ ணன்பு, பூணு
லருவருத்து நோக்கி னுள்கொல் பொன்னிதழித் தொடையல்குழர்
திழுத்ததோசொல், வீணுப்பட் டழியாத வன்பர்க் கன்பாம் விட
லனே வெங்கைவரு மமர ரேறே.

திருவெங்கைக்கோவை.

(விநந்திறைவிரும்பல்.)

கசச. நானுக் களப முலையீரெனக்கு நவில்வதென்னீர் [கள்
வீனத் தவர்தொழு தேத்துறுஞ் சீர்வெங்கை வாணர்க்குங்
கான்க் குறவ ரிறைமகன் றுன்முனங் கல்லையிற்பெய்
யேனத் தசைக்கறி யன்றோ மிகவு மினியதுவே.

குறுங்கழிநெடில், அ.

ஆடுற வடியேன் புதுக்குடர் தருநீ மன்பன்வாய்ப் புனலுனக்
காமோ, கூண்டியின் மலர்பித் தையிற்றரு மலரோ கூறுமென் கவி
யவன் மொழியோ, நாடரு மொருநீ யிறையெனும் வழக்கை ஞானசம்
பந்தனாற்றிட்ட, வேடுரை செய் வன்கரத் திருக்கு மீசனே மாசி
லா மணியே.

சிவஞானபாலையதேசிகர் நெஞ்சவிடுதூது.

கண்ணி, ௧௬().

கண்ணபரா மெனறசையைக் காளத்தி யார்தமமை
யுண்ணப்ப வென்றுமுன மூட்டியதும்.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

வெண்பா.

காளத்தி கண்டத்தே காளத்தி நெற்றியிலே
காளத்தி யுன்றன் கரத்திலே—காளத்தி
அங்கமெங்கும் வெவ்வழலை யாற்றினான் ஞானப்பூங்
கங்கையென்னும் பெண்ணொருத்தி கண்டு.

அம்மாண.

கல்லாவின் கீழிருக்குங் காளத்தி நாதருக்குப்
பொல்லாச் சிலந்தி புகுந்ததுகா ணம்மாண
பொல்லாச் சிலந்தி புகுந்ததுவே யாமாயின்
வல்லா நொருபணிக்கன் வாரானே வம்மாண
வந்தல்லோ பண்டு வடுப்பட்ட தம்மாண.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வில்லா லடிக்கச் செருப்பா லுதைக்க வெஞன்டொருவன்
கல்லா லெறியப் பிரம்பா லடிக்கவிக் காசினியில்
அல்லார் பொழிற்றில்லை யம்பல வாணற்கொ ரண்ணபிதா
இல்லாத தாழ்வல்ல வோவிங்க னேயெளி தானதுவே.

மண்ணென்ற மண்டல மெல்லாம் புரக்கும் வழுவசுற்றுந்
தண்ணென்ற நெஞ்சந் தரித்தில னேதனு வேடனெச்சில்
உண்ணென்ற போதுண் டவர்கொக்கர் பாதி யுடலம்பச்சைப்
பெண்ணென் றறிந்து மடித்தா னெவ்வாறு பிரம்புநெண்டே

சேராத வேடன் செருப்பா லடிக்கவுந் தீண்டவுந்தன்
நீர்வா யுமிழவு முச்சிட்டம் போடவு நீண்டசிலைத்
தாரா லடிக்கவுங் கண்ணீர் ததும்பவுந் தாய்தமர்கள்
ஆரா கிலுமில்லை யோதிருக் காளத்தி யப்பனுக்கே.

வேண்பா.

முக்கண்ணென்றானே முன்னோர் மொழிந்திடுவார்
அக்கண்ணற் றுள்ள தரைக்கண்ணே—மிக்க
உமையாள்கண் ணென்றரைமற் றான்வேடன் கண்ணென்
றமையுமித னுலென் றறி.

விரந்தம்.

செல்லாரும் பொழில்புடைசூழ் புலியூரம் பலவாண் தேவா வும்
மைக், கல்லாலும் வில்லாலுஞ் செருப்பாலும் பிரம்பாலுங் கடிந்து
சாரும், எல்லாரு நல்லவரென் றெண்ணியரு ளீந்ததென்ன விதழ்ச்சி
யொன்றும், சொல்லாமன் மலரால்விட் டெறிந்தவனைக் காய்ந்ததெ
ன்ன சொல்லு விரே.

நல்லாளை யிடமருவுந் தியாகையா வுமதிடத்தின் ஞாயங்கா
ணைங், கல்லாலே யெறிந்தோர்க்குஞ் செருப்படியா லுதைத்தோர்க்
குங் கடிந்து போரில், வில்லாலே யடித்தோர்க்குங் கொடுத்திரே யல்
லாமல் விழிநீர் சோர, எல்லாமுன் செயலென்றே யிருப்போருக் கியா
தேனு மிக விரே.

திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமலை, ௩.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தருமந் தவஞ்சற் றறியாத வேடுவன் றன்செருப்பு
மருமுந்து வேணிக் கணிமா மலரவன் வாயுதகந்
திருமஞ் சனக்குடம் பல்லா லவன்மென்று தின்றதசை
யருமந்த போனக மன்றோநங் காளத்தி யப்பருக்கே.

திருக்காளத்திக்கோவை.

காப்பு.

சீர்க்கோவை சேர்தென் கயிலாயர் தம்மைத் தெரிந்தன்பினுன்
மாற்கோவை யானு முரைத்திடவேபனி மால்வரைபோற்
கார்க்கோவை மேனியஞ் சந்திக்கணபதி கஞ்சமலர்த்
தார்க்கோவைத் தாளினையே துணையா வந்து சந்திக்கவே.

இக்காப்புச்செய்யுள், திருநெல்வேலி ஸ்ரீ அம்பலவாண கவிராயவர்கள்
வீட்டிறிகிடைத்த திருக்காளத்தி நாதருவா எட்டுப்புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டி
ருந்தது; தூல் எங்குங்கிடைக்கவில்லை.

செங்கோட்டை
ஸ்ரீபாவநாசதேசிகரியைவ.

5. திருக்காணத்திநாநர்கட்டளைக்கலிப்பா.

அத்திமுகத், துத்தமனை
நித்தநினை, சித்தமே.

க. இருப்புக் காவினும் வன்காலென் காறின
மிரப்புக் காக நடக்கவென் றுலெந்தை
பொருப்புக் கால்வலஞ் செய்பென்று மேலவர்
புகன்றக் காவிது பொய்க்காலென் சொல்லுவேன்
செருப்புக் காலெற்றிச் செவ்வாய்ப் புனல்விட்டுச்
சென்னிப் பூப்பெய்து செங்கையி னூன்வைத்துக்
கருப்புக் கான்மட்டுந் தினு லெனநின்ற
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.

ரப் பஞ்சிறி யேன்மாற்ற மற்றம்
தொன்று மில்லைவெங் கூற்றவன் சேற்றமே
பண்ணப் பங்கம் வருமுன்ன முன்னிரு
பாதப் பங்கயப் பாக்கியம் வேண்டுமா
லுண்ணப் பங்குசெய் துன்சுவை பார்த்தவற்
றெவ்வொன் றுவெடுத் துண்ணுமென் றேயன்று
கண்ணப் பன்றா வாபூறி நின்றகங்
காத ராதிருக் காளத்தி வாணனே.

ங. பருப்புக் குக்கொதி பாலுக்குச் சீனிக்குப்
பட்டு டைக்குப் பணிக்குப் பணத்துக்கு
விருப்புக் குச்சடை யாமட வீருக்கு
வீணுக் குச்சழல் வேனிது வேட்கையா
செருப்புக் குச்சப்புல் செவ்வாய் கலசம்பூஞ்
சென்னி கூடைகை செம்பொற்றம் பாளமாக்
கருப்புக் குச்சரி யாவண முன்னின்று
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.

ச. வண்ணப் பாவையர் மீதாசை யான்மன
மறுகிப் பாயும் விருப்பிர தத்தின
லெண்ணப் பாடன்றி மேம்பா டிலைப்புண்பா
டிந்தப் பாட்டுக் கிடம்பாடி தாகுமோ
வுண்ணப் பால்வைத்த ஆன்வேடன் கண்ணப் ப
வொளித்துப் பார்க்கு மொலிமறை யோன்முன்பு
கண்ணப் பாவென் றொருமாற்ற மோதுமுக்
கண்ணப் பாதிருக் காளத்தி வாணனே.

௫. குடன் காட்டுஞ் சுடர்ப்பொதி போலுஞ்சொ
 ருபங் காட்டிச் சுகங்காட் டியநின்னை
 நீடன் பாற்றுகித் தேந்நாளுன் னானந்த
 நிருத்தங் காண்பதின் நேரமவந் தாட்டுகொள்வாய்
 வேடன் கோத்திர நாணன்முன் னேசெல்ல
 விரைந்து காந்தமு மூசியும் போற்பற்றிக்
 காடன் காட்டவென் கோனிவ னுமென்று
 கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வடிணனே.
- க. விண்ணி டந்தப்பி மீப்போம் விரிஞ்சனும்,
 விண்டு வும்பண்டு தேடரி யாய்மலைப்
 பெண்ணி டங்கொண்ட கோவே யெனவிந்தப்
 பேதை யேன்செய் பிழைபொறுத் தாட்டுகொளவாய்
 மண்ணி டந்தப்பிக் கானிட முந்தப்பி
 மலையி டந்தப்பி வந்துவந் தூனுக்கன்
 கண்ணி டந்தப்பிக் கைகூப்பிக் கூப்பியே
 கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- எ. நீளுந் திக்கரை நாணிட்டுப் பூணிட்டு
 நேத்தி ரங்கட்டிக் காத்திரங் கெட்டியா
 யானுந் திப்ப மதனூலெ னீதிக்
 தாட்டுகொண் டாலன்றி யாளாவ தாரையா
 மீளுந் திக்கெங்கும் போய்ப்போய்நல் லூன்கொண்டு
 வெண்டி ரைத்தொனி நீத்தோ ருருக்கொண்டு
 காளுந் திப்பெய ராறுநின் றுலென்னக்
 கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- அ. ஒன்று தேட வல்தொழிந் தேமறுத்
 தொன்று கூடு முலகத்துள் ளோர்செய
 லென்று தேடுந் திரவிய நின்னரு
 ளென்ன முன்னிநின் றேத்துவ னேவையா
 மன்று தேட மறைதேட வேதனு
 மாலுந் தேட மருந்தொன்று தேடியான்
 கன்று தேடிக் கதறுதல் போனின்று
 கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- க. துரிய மாய்த்துரி யாதீத மாய்ப்பாஞ்
 சோதி யாய்ச்சுட ராய்விந்து நாதமா
 யரிய மாயை யகன்றேசுற் றம்பலத்
 தாடுஞ் சேவை யடியனுங் காண்பனே
 வரிய மான்மரை பன்றிபுல் வாய்புலி
 யுல்வுங் கானதத் தூன்கொணர்ந் தேடுநடுங்
 கரிய மாணிக்க மால்வரை போனின்று
 கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.

௧0. அடநின் றுனை யுதைத்தாய் கணைகொடெய்
யாநின் றுனை வதைத்தாய் திரிபுரத்
திடநின் றுரைச் சிதைத்தா யுனதரு
மென்னென் றேத்தி யியம்பிடக் கூடுமோ
தொடநின் றுமெனவன் கொல்லென வேதியன்
முன்னென் றுர்த்தொளிப் பத்தோன்றி யேபெருங்
கடனின் றுலெனக் கங்குலெல் லாநின்று
கண்ணப் பன்புணி காளத்தி வாணனே.
௧௧. நாள் கண்டக முண்டகப் பூம்பத
நாணுங் கண்டகத் தானந்த மெய்திட
நீள கண்ட பரிபூ ரணமென
நிறைந்த கோலமெந் நேரத்துக் காண்பனே
தாள் கண்ட முயங்கிட வேயண்டர்
சந்தித் தேத்துந் தலைவா புதியவெங்
காள் கண்டவண் டாபா னுமுன்பு
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
௧௨. நீவ லாரியென் றற்பரைப் பாடிய
நினைவ லாலுனை நேசித்துப் பூசித்துப்
பூவ லாம்புயத் தாள்பணி கின்றிலேன்
புரவ லாவென் பிழைபொறுப் பாயையா
பூவ லாகிக்கண் ணீர்வா ரமெய்குழைந்
தழுத ரற்றியம் பும்நிலுந் தாங்கமெய்
காவ லாயிர வெல்லாந் தனிநின்று
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
௧௩. மாநெ லாந்தண் டெலஞ்சா கினிகொக்கு
வடுவெ லாஞ்சமைத் தூட்டிய பேர்முன்பு
நாமெ லாமறிந் தேனென்று பேசுமென்
னவையெ லாம்பொறுத் தாட்டுகொள்ள வேண்டுங்கா
ணுமெ லாமொரு கையேந்தி யேவெயர்த்
துடம்பெ லாங்கட் டழிந்துகண் ணீர்மல்கக்
காமெ லாந்திரிந் தோடிவந் தேயன்று
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
௧௪. வெதிர்வந் தாலன தோளிபங் காபா
வெளிவந் தாலென வெள்ளிடை மேலெனக்
கெதிர்வந் தாலிரு கண்கொள்ளு மோவுனை
யேன்வந் தாலென் றிசைப்பவ ராரையா
அதிர்வந் தார்ப்பெழு தொண்டகங் கோடிப் ப
வம்பும் விலலுந் தடக்கையு மாய்க்கருங்
கதிர்வந் தோர்புடை நின்றேத்து மாநெனக்
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.

- கரு. வண்ண நாண்மல ரிட்டுனைப் பூசித்து
வாண னுமென மார்க்கண்ட னுமென
வெண்ண நாண மிலீரநாயி னேனும்வந்
தினிய னுமிகை யாலர்ச்சிப் பேன்கண்பார்
திண்ணை னுமெனப் பொத்தப்பி நாட்டுளோர்
செப்பும் பேர்கொண்டு செந்தா மரைத்தடங்
கண்ண னூர்வந்து தெண்டனித் டாலென்க
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- கக. அருவ மாயுரு வாகிப் பிரமமா
யங்க மாய்த்துங்க மாய்ச்சிவ மாய்விச்வ
சொருவ மாய்வளி யாய்வெளி யாய்ப்பரஞ்
சோதி யாமுன் சொருபமென் சொல்லுவேன்
வெருவ மானின மெய்தூன்கை மீதிலை
மேல்வைத் தோரிலை மேன்முடி வந்தொரு
கருவ லாரியர்ச் சித்தா லெனநின்று
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- கௌ. குட்டிக் கொண்டு சுமுகனைப் போற்றவுங்
குறித்துக் கொண்டு குகன்றனை வாழ்த்தவுங்
கிட்டிக் கொண்டுன தன்பரொப் பாகவுங்
கருபைக் கொண்டலொப் பாயருள் கூரையா
லுட்டிக் கொண்ட தொருதண்ணென் றெண்ணுமுன்
நெருக னுங்கு ருதிபாயக் கண்டஞ்சிக்
கட்டிக் கொண்டு கதறிக்கண் ணீர்மல்கிக்
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- கஅ. அலம்புந் தேற விளங்கினி போன்மொழி
யரிவை யர்க்கென் னகமுரு கித்தினம்
புலம்புந் தேவ கணமாஞ் சிலந்தியும்
புயங்க முந்தொழும் பொற்பதங் காண்பனோ
சிலம்புஞ் சாரலஞ் செங்குன்றி லேலில்லைச்
செருப்புக் காலின் மெலவுன்றி யேபடைக்
கலம்பின் னாகச் சிறுநா னெலிகொண்டு
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- கக. பவனி வார்சடை யுந்திரு ஞானப்பூம்
பாவை மேவிய பாகமு மார்பிடைத்
துவள நூலணி யுந்திருத் தோலமுந்
தொழப்பெ றும்பயன் சொல்லவுங் கூடுமோ
தவள வாளியுஞ் சோகியுந் தூவியுந்
தங்கு வாகு வலயமுங் கொண்டொரு
கவள வாரண மேபணிந் தாலொப்பக்
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.

உ.0. குருவி யோடிய குன்றிடத் தே
 குருதி யோடிய கொள்கையைப் பார்த்துளம்
 வெருவி யோடி யிலைமருந் தியாவையுமீ
 விரைய வேகுழைத் திட்டொன்றுங் காண்கிலாப்
 பெருவி யாகுலத் தோடென்செய் வேனெனப்
 பேத வித்தினி யூனே மருந்தென்று
 கருவி யோடுங் கனிவொடும் வில்லொடுங்
 கண்ணப் பண்டுணி காளத்தி வாணனே.

உ. திருக்காளத்திநாதர்பதிகம்.

சீரேறு பொற்கமல பீடிகைச் செல்வன்
 நிருக்கர வருத்தமுந்தென்
 நிசைநாத னுள்ளத்தி லோயா வருத்தமுஞ்
 செனனந் தொறுஞ்சுமக்கு
 நாரேறு சிந்தைமா தாவருத தழுமேக
 நாயினுங் கடைபட்டிடு
 நா னுமொரு கதிசேர்ந் திளைப்பாற வேண்டியு
 னலம்புரிசந் நிதியடைந்தேன்
 போரேற தாய்ச்சுமந் தானுமடி காணாத
 புண்ணியா நண்ணியார்கைப்
 புகுநெல்லி யங்கனியி னெளிதுகண் டேத்தும்.
 புராதன வினியிரங்காய்
 காரேறு நீள்சிமைய விபினவைப் பெங்குங்
 கலந்தமரர் கணநெருங்குங்
 காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதருக்
 கண்ணப்பா காதன்மலையே.

உ. பாணந் கருங்கட் பசுந்தோகை யனையபொற்
 பாரமுலை யார்தமக்கும்
 பைம்பொனணி பட்டாடை யானமா தியபொருட்
 பகுதிக்கு மிகுதிவளமார்
 தேனக்க மலர்வாவி சூழ்புவிக்குங்காதல்
 செய்துகிற தெய்வமேத்துஞ்
 சிற்றறிவி னோர்செலுஞ் சிறுநெறிச் செல்லாத
 சிவஞான தீரர்கூட்டர்
 தானுற்று வெம்பசிக் கொருமருந் தாய்ப்பிச்சை
 தரவேற் றருந்தியுன்பொற்
 னுணிழற் கீழிரவு பகலற்ற வீட்டிலே
 தனியிருந் திடவைத்திடாய்

கானக் குறச்சிறுமி மாரொடு மரம்பையர்
கலந்துவினை யாடுசெல்வக்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

௩. தண்டரள மணிகொழிக் குந்திரைப் பொன்முகரி
தாழ்ந்துநீ ராடிநீறுஞ்
சண்ணித் தருட்சாத நம்பூண்டு நின்வரைச
சாரல்வல மாகவந்தே
யண்டர்கண மிடைதிருமுன் வீழ்ந்தெழுந் தானந்த
மாராத நட்டமாடி
யன்புவட் டெறிதுதிகள் செய்துபன் னுள்கண்பு
தாய்க்கழித் திடவருள்செய்வாய்
துண்டமதி நுதன்ஞான மலரளக வல்லிபுணர்
சுந்தரச் சந்தமார்பச்
சோதியே யகிலகா ரணமுமா யொன்றினுந்
தோயாது நின்றகடரே
கண்டவர்க டவினைகள் காணுது பரமகதி
காணவே றிடுமேணியாங்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

முந்திரிகை யிற்பாதி பொன்னாகி லுங்கொடா
முடராம் லோபர்தமையும்
முழுதுமருள் கற்பகத் தாருவே யென்றுபொய்
மொழிக்கவிகள் பாடியலையா
தெந்தைநின் றிருவடிக் கென்னு லியன்றபா
* வினமாலை சாத்தியேத்தி
யிறைவநி னருட்பணிக் குரியனாய் வீட்டின்ப
மெய்துபெரு வாழ்வளிப்பாய்
அந்தரத் தமரர்வினை யாடுபொற் சிமையநிரை
யகடுமிடை பகடுவின்போந்
தலர்நூவு கற்பகப் பூங்கொம் பொசித்துவயி
ருரவுண் டடிவரைச்சார்
கந்தரத் தொடுமாறு கொண்டுபிளி றித்தேவ
கங்கைநீர் வீசியாடுங்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

௫. வாள்ளைய கூர்விழி மடந்தையர்க ளேமனு
* வழுத்துகுரு வாகவீன்ற
மையந்தர்கண மான்மார்த்த விங்கமா கச்சுற்ற
மருவுசங் கமமதாகத்

உ. திருக்காளத்திநாதர்பதிகம்.

தாள்வலியி னால்வருஞ் செல்வபோ கங்களை
தனியின்ப வீடதாகத்
தும்மிலே மகிழ்மா யாசால பந்தந்
தவிர்த்தாண்டு நின்னையென்னைக்
கோளுறு பெரும்பாச மதனைவெவ் வேறாக்
குறிக்கொள வுணர்த்தினின்றான்
கூடுசுத் தாத்துவித நிலையிலவைத் தின்பங்
கொடுத்தமெய்க் குருமூர்த்தியே
காளனுட னத்திதித மிதவிவழி பாடுபுரி
காரணக் குறிபூண்டிடுங்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

க. பைக்கடு விடத்தீ மிடற்றடக் கித்தமது
பாவையர்க டாலிகாத்தும்
பங்கயக் கண்ணேற தேறிமூப் புரமழல்
படுத்துபுதம் வாழ்வளித்தும்
மைக்கரு நிறத்தந்த காசுரற் கொன்றுகர
வளைமாற்று வித்துமுள்ள
மயநீர்கி லாதுசெத் துப்பிறக் குந்தெய்வ
மால்கொள்வ ரமரென்று
லிக்குவல யத்தேழை மானிடப் பிறவியேற்
கெந்தைநின் நிருவடியலா
விண்ணமொரு தெய்வமுண் டென்னவறி யாதவாழ்
வீந்ததற் புதமற்புதங்
கைக்கவுண் மதக்களிறு கற்பகத் தளிர்கொய்து
கயமுனி யருந்தவூட்டுங்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

எ. மணமருவு கற்பகப் பூங்கா நிழற்கனக
மணியாச னத்தும்பர்வான்
வாழ்த்தவர சாட்சிபுரி பதமூமலர் வேதிகையின்
வைகியுல குதவுபதமும்
பணமருவு துத்திரெட் டிடலனைத் துஞ்சுமப்
பதமும்வேண் டேனுனதுபொற்
பதமலர் புனைந்தமுடி யடியாழ்த மடியார்கள்
பதம்வேண்டி யானலந்தேன்
குணமருவு மன்பர்சிந் தணையறிந் துதவுநீ
குற்றமே சகசமாம்பொய்க்
கொடியனேற் குணதுதிரு வுளமிரங் கிக்காதல்
கொண்டவா மீதுதருவாய்

கணமருவு புயலினைத் தேறியடி வரைமேவு
கனிஞ்ஞெடும் மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

அ. வெங்கொடிய வாணவப் பார்தள்வாய்ப் பட்டுமதி
வீயவிரு வினையடவிராய்
விடயவைம் புலவேட ராஜலைப் பத்தன்மம்
விட்டுமற நெறிபோய்ச்சமன்
கங்கரர்க ளாம்புலிக் கிரையாகி மீளவுங்
கெடுசென்ம வாரியலையிற்
கீழ்மேல தாய்ச்சுழல் கறங்கெனச் சுழலுமிக்
கீழ்மைதீர்த் தாண்டுகொள்வாய்
கொங்குலவு ஞானமல ரளகமின் புணரருட்
கொண்டலே தண்டதானுங்
கூற்றகல மிடிபடத் திருவடி நிமிர்த்தன்பர்
குறைதீர்த்த குணவாரியே
கங்கைநதி தோயவெண் பிறைதவழ வவிர்சடைக்
காட்டழகு சென்னிகாட்டுங்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

க. வளையேந்தி வேற்கடைக் கஞ்சனந் தீட்டிமண
மஞ்சட்ட விக் கந்தமார்
மான்மதம் பூசிமணி யணியாடை தாங்கிமலர்
மாலேசுற் றுபுநாபுரத்
தனைபூண்டு திரிமுடைப் புன்றசைக் கூடதைத்
தமதாவி யென்றுமதுரந்
தருமமுத மேயென்று மால்கொண்டு கொட்புறுஞ்
சஞ்சலப் பித்தவுலகக்
கிளைநீங்கி மும்மலப் பிணிநீங்கி யின்பங்
கிடைத்தபா முத்தர்குழுவிற்
கிட்டவைத் தாண்டாய்க்கொர் கைம்மாறு தேடியுங்
கிட்டுகில தென்செய்குவேன்
கையோங்கு சாரற் பரப்பினிறை மணிநிலவு
காட்டியிர வோட்டுதெய்வக்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர்காதன்மலையே.

க0. பஞ்சுணைய சிற்றடிப் பேரமர்க் கட்டுகொடிய
பாவையர் திறத்துமழலைப்
பன்மகார் தந்திறத் துந்தேக வபிமான
பாசநே சத்திறத்தும

மிஞ்சுபல காலம்பான் பாழுக் கிறைத்தமன
 வெப்பெலா மாறுமாறு
 விதினா சுருட்டுமணி யொளிவீசு பொன்முகரி
 வெள்ளை ராடுவித்துத்
 தஞ்சமா முன்றிருச் சேவையெனு மமுதசஞ்
 சீவியுந் தந்தளித்தாய்
 ஞரையில்லா னினிவாழுவீ யுற்பவக் கொடியவெந்
 தனையுந் வரமளிப்பாய்
 கஞ்சனங்-கஞ்சவிழி மஞ்சனங் தேடக்
 கனற்பிழை பானவொளியே
 காளத்தி மலைமேவு கருணைமலையே கிருக்
 கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

தனிச் செய்யுட்கள்

வெண்பா.

என்றுவந்து சேவிப்பே னென்றிருந்த காதன்முற்ற
 வின்றுவந்துன் சந்திப்பே றெய்தினேன் - றுன்றுபொழிற்
 காளத்தி நாதா கடைக்கணித்துத் தநகருள்வாய்
 மீளத் திரும்பாத வீடு

(க)

விருத்தம்.

அன்புபிழம் பானதிருக் கண்ணப்பர் போன்பி எனத்தே பொங்
 கும், பொன்புரிசெஞ் சடைக்கருண ந்தியேயுள் றிருமுன்பு புகுந்து
 போற்றி, யின்பவெள்ளத் தாடியுய்வ தென்றோவென் றிருந்தேனின்
 றெய்தப் பெற்றேன். துன்பமலம் வேரோடுங் களைந்தேன்மற் றினி
 யேதுந் தொடக்கிலேனே.

(உ)

கானப்பும் பொழிலுடுத்த காளத்தி மலைமேவு கருணை வெற்பே
 ஞானப்பும் கோதையிடம் பிரியாக வானந்த நறுந்தே னேயெழ் [ன்
 தானப்பும் பொழில்புரக்கும் பெருவாழ்வு மருவருத்துத் தள்ளி யுன்ற
 மானப்பும் கழலடைந்தா ரடியாருக் கடிபேனும் வரமீ வாயே.

(ங)

வண்டமர்ப்பூங் குழல்போற்றி மதிமுகமண் டலம்போற்றி மலர்
 வாய் போற்றி, கண்டவாழி வினையோட்டுங் கடைக்கணருள் போற்றி
 யெழிற் கண்டம் போற்றி, துண்டமதிச் சடிலந்திரு மாப்பகலாப்
 பொற்கலசத் துணைகள் போற்றி, செண்டமருங் கைபோற்றி ஞானப்
 பூங் கோதையம்மை திருத்தாள் போற்றி.

(ச)

அல்லலுறுத்துங் காளகண்டர்க் கமுதருத்தும் பெருவேட்கை
 யதனால் வேட்டம், வில்லுறுத்துங் கைவேடர் பிரான்புரியுந் காளத்தி
 வெற்பைச் சூழ்ந்து, கல்லுறுத்த வலம்புரியுந் காலினான் றோவாசர்
 கதிர்கான் மோலி, யெல்லுறுத்து மணியுறுத்துங் காலினரா யுலகாளு
 மியற்கை யோரே.

(ரு)

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	ச	௨	பீந்தனை	யங்களை
௨௨	ஞச	ச	தியையீண்டு	தியொடண்டு
௪௦	எ	௩	தொழுந்து	தெழிந்து
நுந	கந	க	ஞாதுரு	ஞாதிரு
நுச	நச	௩	டரய	டரைய
ஞ௭	சந	௨	ஞசிப்	ஞகிப்
ஈந	௨அ	க	கீப்பா	கீழ்பா
ஈச	நக	ச	மிலிங்க	விலிங்க
ஈசு	நக	௩	புரைக்	புரை
ஈக	அந	௨	நாட்டொ	நாட்டொ
௭ந	ககந	க	தண்டை	தண்டு
௭க	௨௨	௪	ருணை	ரிணை
௪	௪	௩	கள்விக் கியாதர்	களைபீதர்
அ௨	கந	ச	யிரமாண்டு	யிரவாண்டு
க௨	க௨	௩	லீகை	லீய்கை
ககக	ச௭	௪	நிலைச்	நிலை
௪	சக	ச	நிலைப்	நிலை
ககச	௩	க	மொடை	முடை
க௨ச	௨அ	௨	மாதவர்	மாவவர்
கநந	௨ந	௩	மதி	மதி
கசக	அ	ச	யத்	நத்
௪	க	ச	பிணையலணி	பிணையலணி
௪	கக	க	தனப்	தனம்
கச௨	௨ந	௩	ஞகி	ஞகி
கசந	சந	ச	மாய்முத்	மாமுத்
கநக	௩ச	௩	க௦அஅ	க௦அக
கந௨	ந	௨	துமெவ்வழ	தும்மெவ்வழ
கநச	கக	க	முழக்கு	முழுகு
௪	௨க	௨	திதிக்	திதிக்
க௭௭	௩	௩	லாதவன்	லாதவன்
கஅக	க௨	௩	விலக்கிய	விலக்கித்
கக௨	௩க	௨	சன்னத்த	சன்னத்
௨௦௦	கந	க	சியசிலா	சியசிலர்
௨௦ச	சக	ச	எருருந்த	எருருந்த
௨௦ந	க	௩	சின்னையின்	சின்னையன்
௪	ச	ச	மென்னுன்	மென்னுன்
௨௦௭	கக	௪	பெற்றவன்	பெற்றவர்
௨௦௭	க௦௦	௨	மன்றன்	மன்றன்
௨௨ச	௩௨	ச	மெனை	மெனை
௨௨ந	ச௦	௨	மெப்பொரு	மெப்பொரு
௨௩௨	௨ந	ச	நயமொடு	நயமொடு
௨௪௦	௨ச	க	எய்ச்சது	எய்ச்சன்
௨௪௩	ச௭	ச	நீரான்	நீரார்
ஐஅக	சஅ	சஅ	சித்தி - சித்திரை	சித்திரை

கணபதிதுணை.

சிவமயம்.

திருக்காளத்திநாதர்துணை.

திருக்காளத்திப்புரானம்.

பாபிரம்.

காப்பு.

செழுளிய வடமொழி தென்மொழிப்பட
மொழிவுறு மாக்கதை முழுதுங் காக்குமாற்
குழவியந் திங்கள்வெண் கோட்டு மும்மதத்
தழைசெளிப் புகர்முகத் தடக்கை வேழமே. (க)

* ஐஞ்சுந்திவிநாயகர். வேறு.

செஞ்சந்தக் களபக் கொங்கைச் செழுமலை யிமய மங்கை
கஞ்சந்தங் கியபொன் போற்றங் கருணைஞா னப்பூங் கோதை
நஞ்சந்தெள் ளமிர்தா வுண்ட நாதனோ நிவந்து பெற்ற
வஞ்சந்திப் பிள்ளை செம்பொ னடிமலர் முடி மேற் கொள்வாம். (உ)

கடவுள்வாழ்த்து.

திருக்காளத்திநாதர். வேறு.

சீர்பூத்த பேரொளியாய்ச் சித்துருவாய் நித்தமாய்ச் சிவமா யொன்றா
யேர்பூத்த சத்தாகி நிருமலமா யநாதியா யாண்டு மாகிப்
பேர்பூத்த வகளமா யகண்டமா யுயிர்க்குயிராய்ப் பிரியா தோற்குங்
கார்பூத்த காவுகுழி காளத்திப் பரம்பொருளைக் கருத்துள் வைப்பாம். (ஓ)

ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

அளவிலாத் தோற்றமீ ருயவற்றிற் போகவீர வலைந்தெஞ் ஞீன்று
மளவிலா வழிதுயரா னொந்தினேத்த வளவிலா யுயிர்க்குந் தாயா
யளவிலா வருட்டம்பா வினிதருத்தி யளவிலா லுழி வாழ்
வளவிலா வானந்த மருண் ஞானப் பூங்கோதைக் கன்பு செய்வாம். (ஐ)

* பஞ்சஸந்திவிநாயகர்.

திருக்காளத்திப்புராணம்.

வேறு.

கானப்பூங் குழல்போற்றி கருணைபொழி விழிபோற்றி
தானப்பூங் களபமுலை தாங்கிதுடங் கிடைபோற்றி
வானப்பூந் தருமகவான் வணங்குதிருக் காளத்தி
ஞானப்பூங் கோதையுமை நற்கமல பதம்போற்றி. (ங)

ஐந்தந்திவிநாயகர். வேறு.
செஞ்சந்தச் சேறளவிச் செழுந்தலை பொதிந்தமுலைப்
பஞ்சந்த மெல்லடியிற் பணிவனாரா மகஞ்ஞாயிர்க்கத்
வஞ்சந்திப் பிள்ளையெனு மருவிமத மழகனிற்றை
நெஞ்சந்தங் கியவுவப்பான் முச்சந்தி தொறுநினைவாம். (ச)

முருகக்கடவுள்.

முழுதுலகங் களிசிறப்ப முனிவர்குழா மமரர் குழாங்
கழிபெருந்துன் புறவெழுந்த *கனித்தலைமா முதறடிந்து
பொழிமதவெள் ளாணைமிசைப் புரந்தரணுக் கரசளித்த
கெழுசுடர்வே னம்பிதண்டைக் கிண்கணிச்சீ ரடிதொழுவாம். (ரு)

திருநந்திதேவர். வேறு.

அந்தி வெண்பிறை சூடு மவிர்சடை
முந்து மான்மழு மூன்றுக ணைக்குதோ
ளெந்தை போல்வெள்ளி வெற்றி வினிதார்
நந்தி சேவடி நாண்மலர் போற்றுவாம். (க)

கலைமகள். வேறு.

புத்தகஞ் செபவடம் புனித ஞானமா
முத்திரை குண்டுகை முழுது மேந்தெழிற்
கைத்தலத் தமிழ்நீனைக் கலைம டந்தையை
முத்தமிழ்க் கிழத்தியை முடிவ ணங்குவாம். (எ)

வேறு.

ஞான முத்திரை நற்குண் டிகையறி
வான புத்தக மங்கைச் செபவடந்
தான மைத்துவெண் டாமரை மேயிய
பானி ரத்தவன் பாதம் பணிசுவாம். (அ)

அகத்தியமுனிவர். வேறு.

விந்தகிரி யொன்றடக்கி வேதமொரு நான்கடக்குஞ்
சின்னத்தனி லைந்தடக்கிச் சிறுகரகத் தாறடக்கி

“கீழ்மே னின்றவக் கொடுந்தொழிற் கொக்கு” என்பது கல்லாடம்
முருகக்கடவுள்துதி.

வந்துகடி லோரோமும் வயிற்றடக்கிப் *பொன்முகரி
முந்துதவத் தாற்கொணர்ந்த முனிவனடி முடி புனைவாம். (௯)

சிலந்தி, காளன், அத்தி.

பொலங்குவட்டுத் தென்கயிலைப் புனிதனடி க் காளாய
சிலந்தினைச் சிந்தித்தே மெம்பிணியுந் தீர்த்தொழிந்தே
நலந்திகழ்மா காளனென்று னந்திபொற்றா ணண்ணுவேம்
வலந்தருசி ரத்தியென்றால் வானரசம் 'வெண்டேமே. (௧0)

கண்ணப்பநாயனார்.

மண்ணிடந்து மணிவண்ணன் மருவருஞ்சே வடியார்க்கு
விண்ணிடந்து மறைக்கழுவன் விரவரும்பொன் முடியார்க்குக்
கண்ணிடந்து சாத்தியிரு கண்ணுக்குக் கண்மூன்று
பெண்ணிடங்கொண் டவருளாற் பெற்றவர்தான் பெற்றறிவாம்.(௧௧)

†சிவகோசர். வேறு.

†கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பின்மை யெனக்கழறி
வண்ணச்சொன் மாணிக்க வாசகர்வாக் காற்புகழ்ந்த
திண்ணற்கு நிகராகச் சிவபூசை செய்துமுத்தி
நண்ணிக்கண் களித்தசிவ கோசாக்கு நாமடியேம். (௧௨)

சமயாசார்யரீழார். வேறு.

தெளிந்தபுனற் றீபொன்முகரிந் கணாமர்த்தார் திருவருளா
லுளங்குளிர்வா விக்கரையி லுறைமுலைபா லுண்டார்க்குங்
களங்கமின்றிக் கடற்கரைக்கீக கன்மிதபயிற் சேர்த்தார்க்குங்
குளங்கரையின் முதலைவாய் மதலைத்தார்க் குங்குடிநாம். (௧௩)

திருவாதவூரடிகள்.

குருத்தடங்கண் ஞானப்பூங் கோதையொடுங் ||கல்லாவின்
விரிந்தநறு நீழலிடை விற்றிருந்த பெருமானைக்
குருந்தமலர்த் தண்ணிழற்கே குருவடிவா வருவித்துப்
பெருந்துறையி லுபதேசம் பெற்றவர்தான் பெற்றறிவாம். (௧௪)

‘பொன்முகலி’ எனவும்வழங்கும்.

‘சிவகோசரியார்’ எனவும் இவர்கூறப்பெறுவர்.

“கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபி, னென்னப்ப னென்
னெப்பி லெண்ணையுமாட் கொண்டருளி, வண்ணப் பணித்தென்னை வாவெ
ன்ற வான்கருணைச், சுண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றதாய் கோத்தும்பி”
என்பது, திருவாசகம், திருக்கோத்தும்பி. ௪.௨

§ பொன்முகரிக்கரையென்றதற்கேற்ப, வாலிக்கரை, கடற்கரை, குளங்
கரையென்று அமைத்திருக்குமழகு பாராட்டற்பாலது.

|| கல்லால் - இந்தஸ்தலவ்ருகம்; “கல்லாவின் கீழிருந்த காபாலிகாண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணுளானே” என்னுந் தேவாரத்தாலுமுணங்க.
இதபற்றியே திருக்காளத்திநாதரைக் கல்லாவிடக்கரும்பென்றும், கல்லா

திருக்காளத்திப்புராணம்.

ந க் கீ ர நே வ ரீ.

செந்தாது நறைதுளித்த செழுங்கமல மேயானு.

பைந்தாம நறுந்துழாய்ப் படலைமுடிப் பசியானு.

மந்தாதி காண்பரிய காளத்தியண்ணலார்க்

*கந்தாதி கண்டவருந் தமிழ்ப்புலவர்க் ஞானானேம். (கரு)

க ன் னி ய ரீ ரு வ டீ.

பொருகன்னி குமரிமுதற் தீர்த்தமெலாம் போற்றுக்ககை

யொருகன்னி சடாமகுட மிசைவாழ வுலகேழுந்

தருகன்னி யுடன்வாழ்வார் தம்பால்வாழ்க் கைப்பட்ட

†விருகன்னி மார்கமலச் சீறடி க னேத்துவாம். (கக)

ய ரீ த வ வே ந் த ரீ.

கதியிலிபோற் கல்லாலின் கீழ்வருந்த கண்ணுதற்கு

மதிதவழ்பொற் கோபுரமு மணிமதினு மண்டபமு

முதுசுடர்மா மாளிகையே முதலாய மந்தெவைபுழ்

விதிமுறையே யமைத்தளித்த யாதவீலர் திணைப்புகழ்வாம். (கஎ)

லடியின்கனியென்றும் வழங்குவதுண்டு; அது, “கல்லா லடியிற் கரும்பினிர் தந்தனே, எல்லாருங் கண்ணு லினிதருந்தீர்”, “ஆரென்றாள் கல்லா லடிக்கரும்பென் றுரத்தினத், தாரு மெனக்கெனைத் தாய்மாருங் - காரிகையே, இந்தக் கரும்பெவர்க்கு மெய்தாக் கரும்புகாண், அந்தவயன் மாலுக் கரிது காண் - செந்தமிழ்சேர், ஆலைவா யிற்பண்டு மாடுங்கா ன்றடியுங்கல், லாலை யடைந்துமழி யாதுகாண் - சாலவொரு, சற்றுங்கோ தில்லைக்காண் சாற்றி லதிகங்காண், சிற்றின்பர் நாவிற்கே ராதுகாண் - முற்றும்பே, ரின்பப் பெருக கங்கா ணிச்சை கடந்தேறும், அன்பர்க்கோ ராரா வமுதங்காண்”, “அங் சென்று கல்லா லடியிற் கரும்பிலுயர், அஞ்சு கொழுந்தி னடிபாடி”, “கனி யார்கல் லாலின் கனியார் மடவார்க், கனியா ரினியாரிங் கென்பார்” (திருக் காளத்திநாதருலா) என்பவற்றால் அறியலாகும்.

* அந்தாதி - கைலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி.

† ‘இருகன்னிமார்’ என்றது, மதுரையிலிருந்த மாணிக்கவல்லியென் னுங் கணிகையின்மகளிரிருவரை. இவர்களவரலாற்றைச் சீகாவத்திப்புரா ணத்துள்ள கன்னியர்கதைச்சுருக்கத்தாலுணர்க.

† யாதவ வேந்தராவார்: பண்டைக்காலத்தில் நாராயணநகரத்தில் அரசு புரிந்திருந்தவர். திருக்காளத்திநாதர், ஓரடியார்வேடங்கொண்டுசென்று இத் தலவிசேடங்கோக்கூறி இவரை ஆட்கொண்டு பணிபுரியும்படி கட்டளையிட்டு மறைந்தருள, இவர் அங்ஙனமே இத்தலத்திற்குரிய பல்வகைப்பணியும் கல் முறப்புரிந்து பின்பு முத்திபெற்றனர். இவை, சீகாவத்திப்புராணத்துள்ள விடசங்கமச்சுருக்கத்தாலும், சிவந்திமுதலியவற்றின் முற்கதைச்சுருக்கத்தின் கூட - ம் செய்யுள்முதலியவற்றாலும் அறியலாகும்; “யாதவற்குத் தாலமீ னீளோப் புல்கீர், போதியெனப் போதுபோய்ப் போந்தானே - யாதவனுஞ் சீரளகக் கொய்யத் திரும்பிவந்து ணைவானேத், தாரளகங் கூடத் தடவியே

ஒருபொன்முகரியின் இருகரைவாழ்வோர்.

அருந்தவர்க ணனிவேண்ட விருந்தமிழ்மா முனியழைப்பப்
பெருந்தரையீ லுயிர்க்கெல்லாந் தாயாகப் பெரிதுவந்து
புரிந்தமிர்தப் பாலுட்டி வளர்த்தருளும் பொன்முகரி
விரந்தகரை யிருமருங்கும் வதித்தவரை மிகப்பணிவாம்.

(கஅ)

மற்றுச்சீவநேசச்செல்வர்.

முன்னுளி லிறையவன்ரு ளினிதடைந்த முதியோர்கள்
பின்னுளி லன்னவற்றைப் பெறலுற்ற பெற்றியோ
ரிந்நாழிற் பெறுகின்றோ ரெனுஞ்சிவவே டத்தெவர்க்கு
மந்நீர்மை வைதிகசை வத்தெவர்க்கு மடியேம்யாம்.

(கக)

நா னு சி ரி ய ர்.

நசனீநீ பூசனீசெய் யென்றுமையோ டினிதறித்து
மாசிலா வருள்பொழிந்த வளர்ஞான சிகாமணியைப்
பாசமுதன் மூன்றுணர்த்திப் பிறப்பொழித்த பரஞான
தேசிகனுஞ் சத்தியஞா னியைப்பலிந்து சிந்தைசெய்வாம்.

(உ௦)

நமிழாசிரியர். வேறு.

எழுத்தொடு சொற்பொரு ளுணர்த்தி யின்புற
வழுத்திடு கவிதையும் வருவித் தாயையு
மழுத்தியா தொன்றினை யறிவித் தாயையு
விழுத்தகு முவப்பொடு மிகவ ணங்குவாம்.

(உக)

வடநூல் மொழிபெயர்த்தளித்த பெளராணிகர்.

எண்ணிய விக்கதை பெயர்க்கு ணர்த்திய
நண்ணிய சங்கர நார ணன்னெனும்
புண்ணியன் வீராவாழ் புராணி கன்றனை
வண்மையே தியர்குல மணியை வாழ்த்துவாம்.

(உஉ)

பேரவென, வந்தானைக் கூடந்தல் வருவித்தா ராரென்னத். தந்தாரைச் சொல்ல
விறை தான்போற்றி - எந்தாய், தலமே தெனக்கயிலைச் சங்கமனா முன்னை;
நலமேவப் பண்ண நடந்தே - முலகில், இரும்பெல்லாந் கூட்டென் றிரதவா
தஞ்செய், தரும்பொ னளக்கேச னுக்கித் - திரும்பவுந்தன், கொபுரங்கண் மண்
டபங்கள் கோயில் வலமேறு, மாபுரங்கொள் வீதி மணித்தோர்கள் - சோப
னங்க, ளாகத் திருப்பணிகொண் டந்தத்தி லேயவனை, யோகக் கதவுதிறந்
துட்கொண்டோன்” (திருக்காவந்தநாதருளா. ௬௬ - ௭௨) என்பதனாலும்
விளங்கும்.

திருக்காளத்திப்புராணம்.

நூலியற்றுதற்குக்காரணம்.

பொன்கொழிக்கும் வெண்டரங்கப் பொன்முகரி சூழ்போந்த
தென்கயிலை மால்வரையாய்த் திகழ்திருக்கா ளத்திருநகர்
நன்கதையை நூன்முறையே தென்மொழியி னடாத்துகென
வன்பொடுசொற் றனரென்னைச் சந்திதிக்க ணுமர்பெரியேநர். (க)

தெரிசுநாப்பே றிம்மையிலே திருவருள்பா ளித்ததெனப்
பெருகவுளங் களிசிறந்தேன் கவிதைநலம் பெற்றறிநீய
ஹரைசெயுமா நென்கொலென வொல்கினை னானும
பெரியவர்தர் திருவாக்கு மருமைபே நெனத்துணிந்தேன். (உ)

அ வை ய ட க் க ம்.

வேதமுனி சூதமுனி மெய்ஞ்ஞான சம்பந்தர்
காதலினு வுக்கரையர் கண்ணுன வாநூர்
வாதலூர் மாணிக்க வாசகனார் நக்கீர
ராகியசான் றோர்புகழ்ந்த வத்தலத்தை யென்சொல்கேன். (க)

நானினையுஞ் சொன்முழுது நாவாணர் சொல்லாகும்
யானினியிங் கென்செய்கே நெச்சிலாய்ப் போனவெலா
மானதா லெச்சிலுமில் வண்ணலார்க் கமிர்துன்றே
*கானவன்ற நெச்சிலையுங் கனியமிர்தாக் கைக்கொளலால். (உ)

மருப்படியும் பைங்கடம்பன் றழுவுபொன்மார் பினில்வேடன்
செருப்படியும் படப்பொறுத்த செய்தியாற் நென்குநிலைப்
பொருப்படியில் வீற்றிருக்கும் புண்ணியற்கென் புன்சொல்லும்
வீருப்படியர் செஞ்சொலென விழுமியதாய் விளங்குமால். (ங)

தியவிட வரவுமிழ்ந்த செஞ்சுடர்மா ணிக்கமதன்
வாயினில்வந் ததுவென்னத் தள்ளுவரோ மகிழ்ந்துகொள்வ
ராயதனாற் றாயதமி முறியாத சிறியேன்சொ
னாகன்றன் சரிதமென நயந்துகொள்வர் நல்லோரே. (ச)

நூ ல் வ ர லா று.

வாய்ந்த பல்புரா ணந்தொறுங் காளத்தி மகிமை
யாய்ந்தி டும்பொழு தளப்பில வெனக்கவை யடங்கா
கார்த நூலினுட் டுர்த்தவை பவமெனுங் கண்டத்
தேய்ந்த பொன்முக ரிக்கதை யிற்சில வெடுத்து. (த)

* கானவன் - கண்ணப்பநாயனார்; “கானவனுக் கருள்செய்தான்காண்
என்பது தேவாரம்.

சூத சங்கிதை தன்னிலு மியன்றவை தொழுத்து
 னாதொ டைப்படக் கூட்டுபு வாசிட்ட லைங்கத்
 தேத *மின்றிய சிலதெநிர் திவற்றொடு மியைத்தே
 ராத ரித்தகா ளத்திமான் மியமென் வறைந்தேன். (உ)

தலத்து மான்மியம் வேறினிக் காணினுந் தமிழிற்
 புலப்ப டுத்திடல் வேண்டுமேற் புலமையின் வல்லோர்
 நலத்த கும்படி புரிகு நானறிந் துளதாய்ச்
 சொல்கத் குங்கதை கண்டதைக் கொண்டி யான் சொற்றேன். (ங)

மற்று நான்குடைப் படுத்திய புராணமூ வகைக்கு
 முற்ற வத்தியா யந்தனை பொருங்குற வுரைக்கிற்
 பற்றி மும்பதி னெட்டொரு மூன்றுபன் விரண்டு
 முற்று மோர்தொகைப் படுத்துநின் முப்பத்து மூன்றால். (ச)

பரத்து வாசன்முன் விசயனுக் குரைத்ததோர் பாற்று
 மருத்து மூயவன் மலரவன் மாதவ ருமைக்குக்
 கரத்து மான்மழுக் கடவுள்கட் குரைத்ததோர் கதையாம்
 விருப்பி னாலவன் வசிட்ட னாக் குரைத்ததோர் விதமாம். (ரு)

ப தி க ம்.

சிறப்புடை யருச்சுனன் தீர்த்த யாத்தினை
 புறப்படு ஞான்றுபொன் முகரிப் பூம்புனற்
 றுறைப்படிந் திறைவனைத் தொழுது மால்வரை
 மறைக்குலத் தவரொடும் வலஞ்செய் காலையில். (க)

பாங்கரில் வதிந்துள பரத்து வாசனை
 யாங்கவன் கண்ணுறு வடிப ணிர்தெனக்
 கிங்குள் சரிதைநீ யியம்பு ரென்னலு
 மோங்கிய வருந்தவ னுணர்த்து மேல்வையில். (உ)

ஒண்மறைக் கிழவனு முரைக்கி முத்தியு
 மெண்ணிலா வமரரு முனிவர் யீவரும்
 விண்ணவர் மகாரி ரு மண்ணின் வேந்தரும்
 புண்ணியச் சிலந்தியும் பூசை செய்ததும். (ங)

இன்றிய' என்னும்சொல்லை இத்தாலிற் பரக்கக்காணலாகும். இதில்
 உங்கனம் வரும்சொற்கள் இன்னும்சில.

துத்திவெம் பொறிமணிச் சுயகைக் காளஹ
மத்தமால் யானையும் வணக்கஞ் செய்தது
மத்தன துண்மையு மதிக மாகியே
யுத்தமத் தலங்களா யவனுக் குள்ளவும். (ச)

தலநதிகழ தீர்த்தமுந் தவமுந் தானமும்
பொலஞ்சுட ரிலிங்கமும் புதுமை புள்ளவு
மிலங்கிழை யுமையொடு மிறைவன் றெல்கிரி
வலம்புரி கருணையு மற்றி யாவையும். (ரு)

வெள்ளியஞ் சுடர்க்கயி லாய வெற்பிருந்
தள்ளிலை மழுப்படை யண்ண லம்மையோ
டொள்ளிய மழவிடை யும்பர்ப் போந்துலாய்த்
தெள்ளுசீர்த் தென்கயி லாயஞ் சேர்ந்ததும். (சு)

மேவிவீற் றிருந்துமை விழைந்து கேட்கவே
திவிரு மூன்றினு ளுள்ள செய்தியும்
நாவலந் திவினி னலமு நல்வினை
பாவமென் றிருவகைப் பகுதி யானவும். (எ)

நண்ணுமாச் சிரமநாற் குலத்தொ முக்கமும்
புண்ணிய வுயிர்க்கெலாம் பொதுவொ முக்கமும்
தண்ணளி தழைத்தரு டான மேன்மையும்
எண்ணருஞ் சுடர்ச்சிவ லிங்கத் தோற்றமும். (அ)

இன்னுயிர் துன்பமு மின்ப மும்பெற
முன்னுள காரண முறையு முத்திசேர்
நன்னல மாகிய ஞான யோகமும்
இன்னவை யுமையவட் கிறைவன் சொற்றதும். (க)

வெண்ணிலாப் பரந்தென விரிந்த பாயொளித்
தண்ணுலா நித்திலந் தனைப்ப ரப்புற
விண்ணுலா நெடுந்திரை வீசந் தெய்விகப்
புண்ணியப் பொன்முக ரிப்பொ லங்கரை. (கௌ)

உத்தமத் தலமிறை யரிக்கு ரைத்ததும்
பத்தீர்க ணுற்றொரு பத்தி ரண்டுபேர்
மெய்த்தகா ளத்தியின் ஞான மேயது
முத்திசா தனமுமைக் கரன்மொ ழிந்ததும். (கஃ)

அருச்சுனன்றிர்த்தயாத்திரையுரைத்த அத்தியாயம்.

கூ

அருந்தவ வசிட்டன்மு னுண்டொ ராயிர
மிருந்தவ மிழைத்தபின் னிறைவன் னேருன்றிடாப்
பரிந்தவன் வினவிய படிக்கப் பண்ணவன்
நெரிந்தனன் முறைமுறை செப்ப லுற்றதும். (கஉ)

உலகுடைத் தேற்றமு முயர்த லங்கனும்
பலபுல விசேடமாய் பயிலும் பூசையு
மிலகிய திருவெண்ணீர் நியல்பும் யாவரும்
பலனுறுமகநுமா மணியின் பான்மையும். (கங)

தாரக மந்திரத் துண்மைத் தன்மையும்
பாரினி னால்வர்கள் பயிலொ முக்கமுஞ்
சீரிய *வருணிமுன் னவர்கள் செய்தியு
மோருதற் கரியநா லுகத்தி னுண்மையும். (கச)

தண்ணடை பொதுளிய தாரு காவினி
னண்ணுமா தவர்க்கருண் ஞான போதமும்
†வெண்ணிறக் கமலமேல் வீற்றி ருந்தரு
ளண்ணலுக் கொருமக வளித்த செல்வமும். (கரு)

பரசிவ யோகியைப் பணிந்த பண்பினால்
விரகுறு பின்னவன் வீடு பெற்றதும்
வரன்முறை யிவையென வசிட்ட மாமுனிக்
குரைசெய்த காதையோ டொருங்கு செப்புணை. (கஃ)

ஆகத்திருவிருத்தம்,

மு த லா வ து

அருச்சுனன்றிர்த்தயாத்திரையுரைத்த
அ த் தி யா ய ம்.

நறைகமழ் பூந்தண் சோலை ஸாமிசா ரணியத் தன்னி
லறுதொழில் வளர்த்து வைகுஞ் சவுனக ராதி யானே
ருறுபுலப் பகையை வென்றே ருழையதட் போர்வை மார்பா
மறுனில்சீர் முனிவர் தீர்க்க சத்திர மரசிற் செய்தார். (க)

* வருணி - பிரமசாரி.

† “சாமவெண்டாமரைமேலயனும்” (திருவக்கரைநீலவாரம்),
“வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புலபோ, லெம்பெருமான் நேவர்பிரா
னென்று.....உரையாய்” (திருவாசகம், திருத்தசாங்கம், க.) என்பவற்றால்,
பிரமதேவர் வெண்டாமரையிலும் வீற்றிருப்பவரென்று விளங்குகின்றது.

செய்யுமக் காலந் தன்னிற் சூதமா முனிவன் செல்ல
மையறு காட்சி மேலோர் மற்றவன் வரவு நோக்கி
யையநீ யெம்பா லீண்டுப் போந்தினி தணையப் பெற்றே
மெய்திய விர்தா ளன்றோ *வேலவு மினிய தென்றார் (உ)

ஆதனத் திருத்தித் தூய வருக்கிய மாதி நல்கி
யோதரு மகிழ்தூங் குள்ளத் துளுற்றுநல் லறத்தின் டேலா
மாதவக் கிழவர் யாரு மாங்கவன் வதன நோக்கிச்
சூதநீ யெமக்கு முன்னுட் சொற்றபல் புராணந் தம்முள். (ங)

கந்தவேள் புராண நூலிற் காளத்தி நகரின் காதை
முந்தநீ மொழிந்தா யின்னுங் கேட்கவே முறுகு காதல்
சிந்தையு ளமையா தம்ம திஞ்சுவை யமிர்த முண்டே
யுய்ந்தவர் பின்னு முண்டா லுவர்க்குமோ வுவரா தென்றார். (ச)

வேறு.

அந்த னாள் ரிவைபுரைப்ப வாலம் பழுத்த மணிமிடற்றி
னெந்தை பாத நினைந்துபுன விருகண் டெளிப்ப மயிர் பொடி ப்பச்
சிந்தை யார்வங் கரைபுரளத் தொழுது சூதன் றிருநந்தி
கந்தன் வியாத நென்னுமிவர் கமல பதமும் கருத்திருத்தி. (ரு)

முழுதும் வெண்ணீர் றொளிபழுத்த முனிவர்க் கதனை மொழிந்திவான்
பழுதில் சூத நெதிர்நோக்கிப் ப்பனவீர் காணீர் வினவுகதை
யழகி தழகி தம்மவிது சால வினிய தனைவோர்க்கு
மெழுதொ ணுத மறைச்சிரத்தி விருக்குஞ் சித்தி யளித்திமொல். (க)

வினையைத் தூக்க வல்லதிது மேனாட் பரத்து வாசமுனி
குனிவிற் றடக்கை விசயனுக்குச் சொற்ற துமக்குக் கூறுகின்ற
மனைய விதனை யெல்லீரு முள்ள மொருப்பட் டாதரவா
வினிது கேண்மி நென்றுரைத்தான் புராண மெவையு மியம்பவல்லோன்.

வேறு.

தண்ணளி தழைத்த வுள்ளத் தருமனா தியரா மைவ
ரெண்ணருங் டீகரிபு ரத்தை யிகந்துகாண் டவப்பி ரத்த
நண்ணிமுன் றந்தை யாண்டு நல்கிய பாதி நாடுந்
*திண்ணிதிற் கைக்கொண் டானை செலுத்தியாங் கிருந்தா ரன்றே. (ஈ)

அந்நிலையவரிருப்ப வகிர்கட ராழி யானுந்
தன்னக ரீடைந்தா னன்ன காலையிற் றரும னாதி

வலவும் - மிகவும்.

முறுகு காதல் - கடுகியிருத்த அன்பு.

பனவீர்காள், நீர்.

கரிபுரம் - அஸ்திபுரம்.

முன்னவ ரைவர் தம்பான் மாடக மகதி வீணை
பின்னிசை தெளிந்த தெய்வ முனிவன்சென் றிதனைச் சொல்வான். ( )

காவியம் கருவிகட் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கமழ்மென் கூந்த
லோவியழ் பொருவு மெய்யி னொருத்தியை யைவர் தாமு
மேனியிண்புருந்திர் மந்திரேர் வேலையில் வேறு பாடாய்த்
தேனியின் மொருட்டு நுழ்மிற் செற்றம்வா ராமற் சொல்கேன். (க0)

அவ்வொரு வருட, காஷ மோரொரு வருக்குப் பாங்கா
வைவரும் வேறு வேறிங் கரிவையை முயங்கல் வேண்டு
மில்வகை யிருவர் கூடி யிருக்கமற் றொருவர் காணி
னவ்வள வவர்தார் தீர்த்த யாத்திரை யாக வென்ன. (கக)

இம்முறை நடத்திக் கொள்வேம் யாமென வியைந்து தம்மி
லம்முறை நடத்துமாறு மருந்தவ னறியக் கூறித்
தம்முளு பனைய வாறே தனித்தனி வகுதனாக் கொண்டு
கொம்மையங் கொங்கை வருகிக் கொடியொடு மின்பந னுய்த்தார். ( )

இன்னவா ரொழுகு நாளி லிணையவர் தேயந தன்னிற்
துன்னுமோர் மறையோ னில்லிற் சாபியைச் சோரர் கொண்டா
ரன்னபோ தவன்மற் றேங்கி யரசறிந் திடவே வாய்தன்
முன்னர்ப்போய் *முறையிட டானை யருச்சுனன் முகமன் கூறி.(கங)

கடிதெழுந் துள்ளே சென்று களிற்றினை வீழ்க்கும வாளி
யடுகிலை யுடன்கைக் கொள்வா னாபுந சாலை நண்ணிச்
கூடர்கெழு மணிபூண் மார்பிற் றருமனுஞ் சுணங்கு பூத்த
தடமுலை யணங்கு தானுந் தமிழராயிருததல் கண்டான. (கச)

காண்டலுந் திரும்பா னாகிக் கவிழ்தலை யொடுமபோய்க் கைவி
லாண்டணைந் தெடுத்து மீண்டு கள்வரை யடர்த்துப் ப்பெற்ற
†மீண்டன னாகிப் போந்து வேதியற் களித்துப் போக்கிச்
சேண்டொடர் மதியந் தோயுந் திருமணி மாடஞ் சேர்ந்து. (கரு)

முன்னவன் தனக்குப் பெற்ற மீட்டமை மொழிந்து முன்னுட்
சொன்னசொற் றவரு வண்ணந் தீர்த்தயாத் திரையையச் சொல்லி
யன்னவன் றாளில் வீழ்ந்தே யருளுதி விடைபென் றோத
மின்னவிர் கழற்கால் வெம்போர் விசயனுக் கவன்சொல்வானால். ( )

* 'முறையிட்டானைநோக்கி' என ஒருசொல்வருவிக்க.

† பெற்றம் - பசுக்கள். ‡ மீண்டனனாகி - மீட்டு; மெலித்தல்

மறையவா நிமிதத மாக வானபசுப பொருட்டே யாக
வறைவது பொய்யென றுலு மமமொழி மெய்மமை யாங்காண்
முறைமையீ தாத லாலே முநதுநா மொழிநத சொற்குக்
குறைவிலை வாய்மை யாகக் கொள்ளுதி குணத்தின மேலோய் (௧௭)

மானிலம புரக்கு ிதி மன்னவன றனது தேபுத
தானபுல லுயிரக்குத துனப மணைநதிடி னதனைத் தீர்த்துத
தானுயிர காவா னுயிற் றவறுகா னுத லாலே
பூனமன றிதுதா னென்றான றனஞ்சய னுரைப்பான பின்னும. (௧௮)

அறநெறி பலவு மாராய்ந தநிந்தபே ரறிஞ நீயே
திறனல பகர லாமோ செபபிய சபதந தனனைக்
குறைவற நடாதத லன்றே குணத்தினமிக கவாகள கொள்கை
யறைதரும் வாயமை பொய்ப்ப தழுகிதோ வறிஞாக கமமா (௧௯)

செபபிய சபதத தாலே தீர்த்தயாத திரைக்குச செலகை
யொப்பல வெனதத டுத்தோ ரொருசொலே நடத்தி னுனை
றிப்புவி தனிலவ ருதத வல்லரோ விலையென றுலுந
தப்புரை யாகா வண்ணஞ சபதமே நடாத்து கென்ன (௨௦)

அன்னவை யியம்பி முன்னோ னனுமதி பெற்றே யனனு
மின்னவா கழற்கால செனனி மிசைகொண்டு விடைகொண்டேகித
தன்னுடைச செலவி னுக்குந தருமஞ்செய வதற்குந தக்க
பொன்னினை யுழைந ரானோ பொறுத்தனா புடையிற் போத. (௨௧)

அருமறைக கிழவ ரோடும புரோகித ரமைச்சா சூழப்
பொருதிற் றபடைககை வீரா புடைதழீஇ யொருங்கு போதத
திருநக ரெலலை நீங்கி வழிகொடு செலவோன நெண்ணீர்
விரிநிறை முததஞ் சிந்துங் கங்கைமா நதிககண மேவி (௨௨)

வேறு.

கங்கை சூழ்தரு காசி வளமபதித
திங்க ளஞ்சுடாச செஞ்சடை யண்ணலைப்
பங்க யப்பதந தாழ்ந்து பழிச்சினன
பொங்கு தென்கடற் றேயம புகுந்தன்ன. (௨௩)

பூவு சோ*நா சிங்கப் பதிபுகாக
குனீர்பு னற்றினைக் கோதா வரியடைந

நாசிங்கப்பதி, 'விஹமாசலம்' என்று இருதப்பகுதியின முதனூலாகிய
ஸவாணமுகரீமாஹாத்மியத்திற் கூறப்பெற்றுள்ளது.

தரிய தெண்புன லாடி யளித்தனன்
சுருதி மேலவர்க் கன்பொடு தூநிதி: (௨௪)

*கண்ண வேணி கடந்து நடந்தனன்
றண்ணி லாமுடிச் சம்புவிள் றுனமாய்
நண்ணும் வாயில்க ணுன்கு நலந்திகழ்
பண்ண வன்றன் †பருப்பதம் போற்றினு (௨௫)

வீங்கு தண்புனல் ‡வேக வதிரதி
நீங்கி வேங்கட நீனிற மாயவன்
வாக்கு தெண்டிரை வைய மளந்தருள்
பூங்க முற்றுணை போற்றி யகன்றனன். (௨௬)

§வினையி னீங்கி விளங்குந தமிழ்முனி
நனித வஞ்செய் தழைப்பவெஞ் ஞான்றினு
முனிவர் சித்தர் குழாங்கொடு மொய்ப்பதோ
ரினிய பொன்முக ரிக்கரை யெய்தினான். (௨௭)

அருச்சுனன்றி நீதயாந்திரையுரைத்த அத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம், எஃ.

இரண்டாவது

பரத்துவாச தரிசனமுரைத்த அத்தியாயம்.

—***—

பூவுல கதனிற் றேவுல கெனலாம் பொன்முக ரித்திரு நாடு
தேவுல கதனிற் றிருவுல கெனலாந் திகழ்திருக் காளத்தி மூதூர்
மூவுல குள்ளு முதலுல கிதுவே முருகவிழ் நறியகற் பகப்பூக்
காவுல கதனி லமர்மாத் திரையே கடவுளர் யாவரு மிங்கே. (௧)

கண்ணவேணி - கிருஷ்ணவேணிநதி.

† பருப்பதம் - பூசைலம். இதுலுள்ளதிற்குக்கோயிலில் சாங்குவாசல
களுள்ளனவென்பது இதன்முதனாலாலும் தெரிகின்றது.

‡ வேகவதி - காஞ்சியம்பதியைச்சார்ந்த நதிகளேழனுள் ஒன்று.

§ இவர் முதனாலாகிரியரென்பார், “வினையி னீங்கி விளங்கிய வுறி
வின், முனைவன்” (தொல். மா.) என்னும் குத்திரத்தைத் தழுவிக்கூறினார்.

கனவரை யுலகு^௧நெட்டிலைச் சூலக் காளிதன் வாழ்க்கைய வுலகும் பனிமலர்த் தளவக் காழிறை யுலகும் படுகிறைத் தீம்புன லுலகு நனைகமழ் புன்னைப் பெருமண லுலகு நவின்றிடிற் குறிஞ்சிவெம் பா^௨ யினிதமர் முல்லை மருதமே நெய்த் லென்றைந்து மிருகரை யியைவ. (௧)

குறிஞ்சி.

அருவரைச் சந்துங் டகாரகின் முருடு மளாய்வரு மருன்பு^௩ யொழுக்கு, மருவிரு டீங்கும் வறியவாய் முழையும் வார்குவட் டுருள் வயி றழிந்து, பாவுசெந் தேற விழிவது ட்மிறடிப் பைம்பெரும் போ^௪ விரித் துதறுங், கருநிறக் டுகழைவிற் குன்றவர் குழாமுங் கருந்^௫ ணைப் பைங்கிளி கடிவோர். (௧)

கடுங்கீகழைத் தட்டைக் குன்றவர் மகளிர் காவலுங் குரையைந்^௬ கூத்துந், தடஞ்சினை வேங்கைப் பொற்றகட் டலாதுய்த் தண்டையா தாளுடை முருகற், கடங்கருஞ் சிறப்பின் விழாவயர் வறலுங் கா^௭ வர் தொண்டகத் தார்ப்பு, நெடுங்கழை மிடறு காய்ந்தாற் றுவது நீ^௮ கிடா நலத்தது குறிஞ்சி. (௧)

பாலை.

அங்கியங் கடவு ளாசுவீற் றிருப்ப வாள்வழக் கற்றவெங் கா^௯ னுஞ், செங்கையா லள்ளித் தெளித்தன போன்று சில்விடைப் புன் லிரன் னிழலும், பொங்கெரி மேய்^{௧௦}து கரிபடு புலமும் பொருதுதிச சிறுபான் முரம்பும், வெங்கடிக் தெறலாற் காய்ந்துடல் வறந்த வெ^{௧௧} ரி யவா முதுமா நிலையும். (௧)

நிலத்தலை கிழித்த நெடுவிடர்ப் பிளப்பு நெடிதுகாற் றுருத்தெறி^{௧௨} நிலனு, முலப்புற வுணங்கு வயிற்றுநெட் டைப்பே ட்யுலறலு முயர்ந்த கள் ளிகளுந், திலத்தின தளவு மூற்றுநீ ரில்லாச் சேற்றுநீர்க் கூ^{௧௩} வ லின் றிரளுங், கலக்கமுற் றுழைக ளுணற்குநீ ரின்றிக் கண்ணினீர் சுவைப்பதும் பாலை. (௧)

குறிஞ்சிமுதலியவற்றை உலகென்றது, “மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்” (தொல். பொ. கு. இ.) என்பதைநோக்கி. இச்செய்யுள் நிரளிறை

† ‘காழகில்’ என்றும்பாடம். † இறடி - தினை.

‡ கழைவில் - மூங்கில்வில்.

§ கழைத்தட்டை - மூங்கிலாற்செய்த தட்டையென்னுங்கருவி; தினைப் புனங்காப்போர் இதனாற் கிளியை ஒட்டுவர்; “ஒலிகழைத் தட்டை புடை யுநர் புனந்தொறுங், கிளிகடி மகளிர் விளிபடு பூசல்” என்பது, மலைபடு கடாம், ௩௨௮ - ௬.

§ ‘அலறலும்’ என்றும்பாடம்.

மு ல் லை.

அரும்பற வெடித்த முல்லையங் காணு மாம்பலந் தீங்குழ லிசையங், *குருந்திணர்க் கண்ணி நெற்றியம் பொதுவர் கொன்றையந் தீங்குழ லிசையு, நிரந்தரம் பதலை வெண்டயி ருடைக்கு நெடுநிலை மத்தெறி முழங்கும், பரந்திடு புனிற்றாக் கணைகுர லொலியும் பாய்குழங்கன்றினாப் புரவும். (எ)

வெண்டயிர்ப் புள்ளி யாரமா லிகையாம் வெம்முலை நெய்ம்முடைக் கூந்த, லொண்டொடி மாத டுளேவிலை வாழ்க்கை யோகையு முடம்புகுன், படலு, மண்டிய தாம்பு மெருத்துடைக் களமு மன்றமு லானிலை யொழுங்குங், கண்டவ ருள்ளங் கவர்த்திடம் வணப்பிற் களிசிறந் துள்ளது முல்லை. (அ)

நெ ய் த ல்.

அரிபடு பவள நெடுங்கொடிப் பரப்பு மரில்வலை யுணங்குமுன் லில்கரு, மிரைதரு பாவை யெறிகுறப் பகடு மிளநிலா நிகர்மணற் பரப்பும், பாவையின் றேவைப் படர்குறக் கோட்டிற் பரவுறு மிடமும் பல் பொருளும், வரையறக் கொணர்ந்து கரையினிற் சொரியும் வண்மைபெற் றுளகரும் படகும். (க)

கருங்கடல் வயிறு கான்றவெண் முத்துங் கருங்கடற் செங்கய லுணங்கு, மருங்கினி லளவர் குரம்பையுங் கமஞ்சுல் வளைதவழ் கைதையங் காணங், குரும்பையம் பெண்ணைக் கரும்புறத் தனசெம் பழங்களும் புன்னையங் குழாமு, மிருந்துறைத் தூங்கு மியன்றநா வாயுங் கழியுமாங் கியைவது நெய்தல். (க0)

மருதம். வேறு.

இந்நிலமற் றெருநான்கும் வேறுவே றியற்கையவா மர்நிலைமை திரிந்தனைத்துந் தீம்புனனு டதுபோலப் பொன்முகரிக் கால்வாய்க ளிருமருங்கும் புடைதழீஇத் தென்னிலையின் பகுதியெனத் திசைமுழுதும் பரத்தலால். (கக)

“குருந்தம்பூங்கண்ணிப்பொதுவன்” என்பது கவித்தொடர். (கக.)

அரவும் - அரவமும்.

“ஆய்மக, ளுளேவிலை யுணவிற் கிளையுட னருத்தி” என்பது பெரும் பாடலுப்படை, ௧௪௩.

§ தென்னிலை - தென்னையின் இலை; “பழங்கொடெங்கிலையெனப் பரந்த பாய்புனல், வழங்கமுன்னியற்றிய சுதைசெய் வாய்த்தலை” (சீவக. ௪௦) என்பதில் இவ்வுவமை அமைந்திருத்தல் காண்க.

வேறாய விர்நான்கு மென்பாலாய்த் தனையடைந்து
சேறாரு மகன்கழுனிச் செந்நெலடர் புலமாக
வாறாருங் கால்வாயு மணிபழன முந்திகழ்ந்து
மாறாத விளையுள்பெற்று வயங்குவது தண்மருதம். (௧௨)

வேறு.

ஆற்றுநீர்ப் படுக ரஞ்சிறை *வாக மலம்புறு தொழுதியு மருகே,
பூற்றிருந் தொழுகு நறுமலர்ப் பொதும்ப ரொண்சிறை வண்டி னே
தைகளு, நாற்றிசை மருங்கு நாகிள வாளை யுகண்டெழு நதிகறங்
குவதுஞ், சேற்றிதழ்க் கமலச் செழும்புனற் கழனி யுழுவரோ தையு
தின மடங்கா. (௧௩)

அளியின முரல்வ வரக்கிதழ்க் குவளை யரும்பற வெடித்தசே
தாம்ப, லொளியுமிழ் நிலவு திரண்டன டுபுளினத் தோலொடு தவழ்
வன பணிலங், களிமட வன்னம் பெடையொடு மினிது கலந்து வீற்
றிருப்பன கமலங், கிளியினம் பூவைக் குழாத்தொடு மழலை கிளப்பன
கெழுமணி மாடம். (௧௪)

சூலைகவி ழாம்பைப் படப்பைக ளெங்குங் கொழுமடற் சூலைக்
கழு கெங்குந், தலைவிரி குரும்பைக் சூலைபொரு தலையுந் தடமுதற்
ருழைக ளெங்குங், குலவுமுட் புறத்த குடக்கனி முருகு கொப்புளித்
தெழுபல வெங்குங், டுசூலைடி யாவ மொழிவற வந்தீங் கனிசொர்
சூதங்க ளெங்குங். (௧௫)

ஆர்க்கும்வெண் டிராக டீர்க்கும்வெண் டரளத் தறலெதி ரேறுவ
கெண்டை, நீர்த்தடந் துறையி லரில்வலை கீண்டு நிமிர்ந்தெழு வனவ
ராற் பகடு, போர்க்கடங் காத வடுபடை மள்ளர் போன்றெதிர் பொரு
வன வாளை, கார்க்கரும் பாற்றுங் கடிமலர்த் தேறல் குதித்தெழு
பாய்வன கயல்கள். (௧௬)

மரகதப் புழைத்தா ணிமிர்ந்தகுற் கொண்டு வரம்பெலாம் வழி
யில வாகக், குரகத முகமா யொருங்குற நெருங்கிக் கூன்பிடர் கொன்
வன சாஸி, விரைகமட் தேறல் வாய்மடுத் தறுகான் மென்சுரும் டுபரிப்
பன சுன்ன, விரைநிறை பவளக் கொடியொடு வல்லிக் கொடிபடர்
கின்றன. நெடுங்கா. (௧௭)

வாகம் - சக்கரவாகப்பறவை.

புளினத்து ஒலொடு - மணற்குன்றுகளில் முழக்கத்துடனே.

கலை - முசுக்கலைகள்.

“வண்டரிப்பவொண்கமலம்” என்பர்பின்னும்; ௩௧.

குடம்படு செருத்தற் பால்வளஞ் சுரக்கு நாகிள மேதிகள் குண்டு, தடங்களிற் படிந்து வள்ளைவாய் குத்திடுந் தண்பழ னம்புடை தழீஇய, நெடுங்கரை யலைத்துக் கழையினை மாய்த்து நிறைகடுங் கலுழிவாய் நீத்த, மடங்குறாக் கடலுஞ் சுருங்கிடப் பெருகியலைசுருட் வெதுபென் முகரி. (௧௮)

வேறு.

கழைக்க னுடைக்குங் கொழுஞ்சாறுங் கவரிப் பாளைக் கமழ்ந்தேனும் பழுக்குந் தேமாங் களிநறவுந் பசுந்தாற் றரம்பைச் செழுமதுவுங் [ய் குழைக்கும் வருக்கைக் குடக்கனியிற் குலவு நறுவுங் குழீஇயொன்றா வழக்கும் பீடி செஞ் சேராகி வழிக டோறு மழிவனவால். (௧௯)

வாளைக் குழைக்கண் நெழுத்தாவி வருக்கை போழ வளர்வபலா வாளைப் பகடு விழிதுங்க மாறாப் புனல்பாய் வனமதகு வாளைக் களிறு வாய்மடுப்ப வண்மங் கனிகள் சொரிவனமா வாளைக் கன்றும் வராத் பகடும் விளையாட் டயர்வ வாவியெலாம். (௨௦)

கணைக்காத் பசிய செங்குவளை களிவண் டலம்பக் கட்டவிழ்வ துணர்ப்பூந் துறையி னெறிமருப்பிற் கயவாய் மேதி மடிசுரந்து பணைத்தாள் வழிதீம் பாவிழியப் பங்கே ருகத்திற் பார்ப்பையிற் கணைத்தே துயிலு மடவன்னத் தருகே கிடந்து மூச்செறிவ. (௨௧)

செந்நெற் காடு செழும்பவளக் கொடிபோன் மிடைந்த செழும்பழனங் கன்னற் காடு விளிம்புதித்து வேலி யாகுங் காட்சியன துன்னற் காடாங் கன்னற்குச் சுற்றும் வேலி சோலையெலாம் பன்னற் கரிய விவையனைத்தும் பதிக ளெவைக்கும் படர்வேலி. ( )

வேறு.

கண்ணகன் கழனிக்குடைசியர் குரவை கலித்தெழு கம்பலை யெங்குந், தண்ணெயும் புனலிற் றடங்கரை யெங்குஞ் சாற்றிடு கிணையொலி யெங்குந், திண்ணிய காரே றுழக்கிடக் களமர் செயற்படக் கருந்தொளி பழுக்க, வெண்ணிலாப் பகடு நடாத்திடு முழவி னோதைக் களிடையற வெங்கும். (௨௩)

களளடு கின்ற நெடுஞ்சுடர்ப் புனைககள் கமழ்வன கழனிக ளெங்கு, மள்ளர்திங் கருப்பம் பாகடு புனைகண் மணப்பயிற் றுலைக் ளெங்கு, மொள்ளிய மறையோர் மகப்புனை வாச முலாவுவ வொண்

கழையினை மாய்த்த - ஓடந்தள்ளுமங்கிலைமறைத்து; “கழையாய் கல்பொரு திரங்க” என்பது, அகநானூறு, எஉ.

மனை யெங்குந், தெள்ளுமா தவத்தோர்க் கமுதடு புகைகள் கமழ்வன
திருமட மெங்கும். (உச)

வேறு.

இன்ன வாகிப் பொன்முகரிக் கடவு ணதியி னிருமருங்குந்
துன்னும் பலசீர் நகர்பலவுந் துவன்று காவும் பூந்தடமும் ,
பொன்னம் புரிசைச் சினகரமும் புனிதன் விழாவும் வதுவைகளு
மன் னூஞ் சிறப்பின் வளநாடு நோக்கிக் கரையின் வழிச்செல்வோன்.()

திருக்காளத்திநகர். வேறு.

இந்நதிக் குணபா லேகி வடபாலி செய்து மெல்லைச்
செந்நெறி நதிக்குக் கீழ்பாற் றென்கயி லாயங் கண்டான்
பன்னுபா ரதத்திற் பாசு பதம்பெறப் *பசியா னோடு
மன்னுசீர்க் கலுழன் மீப்போய் வடகயி லாயங் காண்போன். (உ௬)

ாடிரை நதியின் வாளை வ்ரைகமழ் கான்ற் பாய
வண்டமர் காவிற் பைந்தேன் வந்துமா நதியிற் பாயக்
கொண்டல்பொன் மதிலி னாடுங் கொடிநிழற் றுஞ்சக் கொண்டன்
மண்டலங் கடந்தப் பாலும் வளர்பொற்கோ புரங்கண் டாளுல். (உ௭)

வேறு.

பைங்கட் கருப்பங் காடுமுக்கிப் பவளச் செந்நெற் காய்கறித்துச்
செங்கட் பனைத்தாட் கருமேதி செருத்தற் செழுந்தீம் பால்பொழியா
வங்கட் கமலத் தடநிரப்பிக் கிடந்தாங் குயிர்க்கு மகன்பழனச்
சங்கத் தரள நிலவெறிக்குந் தமிழ்க்கா ளத்தி நகர்கண்டான். (உ௮)

கன்னி வாளைப் பகடெழுந்து பசிய கமுகந் தாறொடித்துத்
தென்னம் பழத்தைச் சிதறிநறுந் தேமாங் கனியின் றிரள்கிந்தித்
துன்னும் பலவின் குடக்கனியைக் கீண்டு துதைந்த கோழியை
பின்னுங் கதலிக் குலைசாய்த்துப் பழனத் திடையே பெரிதுதிர்ப்ப.()

வேறு.

கூன்பழுத்த செழும்பவளக் கொழுஞ்சாவிக் கதிர்க்குலை
டேன்பழுத்த நெட்டிலைய வாழையின்றேம் பழத்தாறு
கான்பழுத்த தீஞ்சுவைக்கட் கன்னலங்காட் டொண்முத்தம்
வான்பழுத்த தாரகையி னுலகெனவே வயங்குவன. (௩௦)

ஊறுமதுச் சாடியென வண்டரிப்ப வெண்கமல
நாறுநடு கடைசியர்க ணறவினிது மாந்துதலால்
வேறுபடு சேதாம்ப லெனவிளர்ப்ப வெள்ளாம்ப
தேறுமிரு பைங்குவளை யெனச்சிவப்ப செங்குவளை. (௩௧)

பசியான் - கண்ணபிரான்.

மண்மலிசே யுதழ்க்கமல மலர்ப்பொருட்டின் மடவண்ணர்
துணையினொடு மினிதமாச் சூல்வளைய சங்குதவழ்
குணகரையி னீடந்துதெய்வக் குரைபுணன்மா நதியாடித்
தணிவரிய நன்னியதி மாபுளிசா லவுமுளுற்றி. (௩௨)

வேறு.

கடியகல் லறுத்து மிடைந்தகோ புரத்திற் கவினுற துடங்கு
வெண் கொடியி, நெய்த தம் பருவாய் மகாய் நீழ் னிழற்றிய நெடும
புன லாடு, கொடியகோட் சுற்வச் குழாமுமுன் னெயிற்ற விடங்கரு
முடற்றுகுண் டகழி, புடைதழீஇ யுயர்ந்த பொன்மதில் வாயில் கடந்
துமா நகரிஓட புக்கான். (௩௩)

மண்டலந் தன்னின் மற்றுநே ரின்றி மனங்கவர் வனப்புடைத்
தாகி, யெண்டிசை வளனு மொருங்குதொக் கீண்டி யெற்றைஞான்
றினுநிலை யெய்தி, யண்டர்கோ னாசு நடாத்து பொன்னகரு மளகை
யம் பதியுமொன் றாகக், கண்டதோர் சிறப்பின் மல்கிவாழ் வுறுதென்
கயிலையா மந்நகர் கண்டான். (௩௪)

அளந்திட லரிய வரும்பெறல் வளம்பெற் றதிர்கடற் பேரொலி
மேவி, விளங்கிய *வடையா நெடுங்கடை மருவி விண்டொட நிவந்த
மே னிலங்க, னொளிர்த்திடு கனகப் பொருப்பென வுயர்ந்த வொழு
ங்குறு மாளிகை பலவும், பளிங்கினி லிழைத்த மாடவா டாங்கும்
பைம்பொன்மே டைகளுநோக் கினனாள். (௩௫)

ஆரணக் கிழவர் தோரண மறுகு மனுதினம விழவறா வீதிப்
பூண குமப நிரைநிரை யமைத்த பொற்கபா டத்தவா யில்களுளு
சீரணி வதுவை தினமுமா ருது தினைத்திடு மின்பமுளு சிறப்புந்
காரணி கூந்தல் வயங்கிழை மகளிர் காணையர் களிப்பதுங் கண்டான்.)

எழுதுபொற் சுவரிற் றவளமா டத்தி லீரமு மன்றலுங் கொ
ண்டு, குழவியந் தென்ற றவழுவற விமையோர் குழாமுமணின் மக
ளிரும் போன்று, விழுவிய மகர யாழிலே ழிசையை வீற்றுவீற்
றெழுப்பிமெல் லமுதை, யழகுறச் செவியி லுகுத்தெனப் பாட லயர்
பவ ரிருக்கைகண் டனனாள். (௩௬)

இளவெயிற் குடுமிப் பதுமரா கத்தி னிருஞ்சுடர்க் கனகமா
ளிகையிற், நெளிதரு மறையின் முறைவழி வேள்வி செய்தருள்

* அடையாநெடுங்கடை - இரவலர்முதலியோர்க்கு அடையார்த நெடிய
வாயில்; “அடையா வாயிலவ னருங்கடை” (சிறுபாணுற்றுப்படை, ௨௦௬),
“அடையா நெடுங்கடையு மஞ்சலென்ற சொல்லு, முடையான்” (கம்பீர்
வாக்கு) எனபவை இங்கே அறியற்பாலன.

வைதிக மேலோ, மொள்திக முனிபபா கங்கொளபண ணவரை யொருந்
குற மந்திர விதியாற, களிசிறந தழைக்கு மோதைகள் பலவுந கரு
ணையி னிலைமையுந கண்டான (உஅ)

இளங்கதிர மணியா விழைத்தமே னிலத்தி விழையொளி துளு
மபுரீ லத்தாற, றுளங்குமா டாங்கிற பைமொனமே டைநளிற் சுடா
கெழு ஷாள் மருங்கில, வளங்கெழு பசும்பொற பூவையுஞ் செவ
வாய மழலையுந கிள்ளையின குழாமுக, களங்கனி மிடற்றோ னரு
ளுமா கமநூல் கனிநதுபாட டயாவன கண்டான் (உக)

உலகமீக கூறும புகழுடை யதனி லுருவவெண் டுகிறகொடி
துடங்கி, யிலகுமா டாங்கி லினனிசைச சுருதி யாழ்சுதி முழவிசை
யியைநது, திலகவா னுதலின சேயரிக ஈருங்கட செய்யவாயப் பசிய
பொன னோலை, கலவமா மஞ்ஞை மெல்லிய லுருதா கன்னிய ராடல
கண்டனனூல (ச0)

நெடியமே னிலத்தி னேரிழை மகளிர் ரொற்குமுற கமழுகிற
புகையின், படலமு மாகுத தவழ்தரு மேக படலமும பாகுதல்
பாரத்தா, *னுடைமணி கடடி யொண்சிறா சிறுதே ருருட்டுபொன
வீதிகண் வெந்தான, கடையளந தறியாக கனநிதிக குடபை யாவன
முமபல கண்டான (சக)

அண்ணலக களிநல யானை ளுலாவு மாடகக கொடிமதின மறு
குந, திண்ணிய கவனப் பாயபரி நடாததூ தெவவடு விராவாழ்
தெருவும், விண்ணுய ரம்பொற கொடிஞ்சியந தடநதோ விழவரு
வீதிகள் பலவு, மெண்ணிலா வளங்கு யாவையுந கண்ணுற றிழை
வனூ லயமடை தனனூல (சஉ)

வேறு.

மணியினிற் குயிறறு மம்பொற கோபுர வாயில புகுத
திணிசுடாக கொடிககம் பதஞ்ச செங்கணமால் விடைமுன ருழநது
பணைமுலை நறுமென கூந்தன ஞானபூக கோதை பாகத
துணைவனை கண்ணுற ருங்குச சூழநதுமுன பணிரது போற்றி ()
தனையவிழ மலரால் வாசக கண்ணுறம் புனலா நீடு
மளவிலா வபிடே கத்தா லம்பொனூ டையினு லனபி
னொளிசுடா மணிப்பொற பூண லுறுசுவை திவேத னத்தால்
வளரொளிதீதிப தூப மறுநுல லுபசா ரத்தால் (சச)

இவ்வடி, “உடைமணி கடடிச சிறுதே ருருட்டி யுலாததரும்
கடைமணி” (உஅ௫) என னும் திருக்கோவையாரைத் தழுவிவந்தது.

பாங்குடன் வழிபா டாற்றிப் பழமறைத் துதிக ளாகி
யோங்குமர் திரத்தால் வாழ்த்தி யுளமகிழ் சிறந்து நாளு
நீங்கரும் பெட்டி னோடு நெக்குநெக் குருகிப் போற்றிப்
பூங்கழ ரொழுது பின்னர் விடைகொண்டு போத லுறநுன். (சுரு)

தழைவுறு கருணை பெற்றுத் தந்தித தலைவ ரோடு
மழைதவழ் திருக்கா எத்தி மால்வரை வலங்கொண் டாங்கு
சிழுமிய சிறப்புக் காண்பான், விழைநதன னாகி யம்பொ
னழகின லயமு நீங்கி நகரமு மகன்ற னப்பால். (சுக)

வேறு.

ஆறுபா யருவி யாரிரம் படைத்த வண்ணலங் குவட்டனு
தினமு, மீறிலா விருவின் நேணினை யிருகோட் டிளமதி யிழிக்கும்
வெற் பெய்தி, மாறிலா வானத் தரம்பயர் தினைக்கும் வார்சுனை
பூத்தபைங் காவி, நாறுதண் சோலைக் குலவரைச் சார னண்ணின
னயந்துகண் ணுறலும். (சுஎ)

கல்லெனக் கறங்குங் கனிழ்தலை யருவி களிற்றுமும் மதங்கமழ்
சார, லெல்லையில் சிறப்பிற் கற்றைவெண் கவரி யினிதுமேய் வன
வொரு பாலின், மல்லன்மா ஞால் வரைப்புமெண் டிசையு மணங்
கமழ் மறுவிலா நரந்த, நல்கியெம் பரம னணிந்திட வுதவு நானிமேய்
வனவொரு பாலில். (சுஅ)

விரிசிறைப் பைம்புள் புலப்பகை கடிந்தோர் மெய்த்தவப் பாச
டைப் பள்ளி, யருகுசூழ் போந்த தண்ணறும் பொதும்ப ராயிடை
வதிந்தவர் பயிலுந், தருமநூல் பலவுஞ் செவிமடுத் துணர்வு சார்ந்
தனி தடங்கின *வேத, கிரியிடை வதிபுள் ளெனவிரண் டன்றி
யாவையுந் தவங்கெழி யினவால். (சுக)

உளக்கணிற் காணு முணர்வுடை மேலோ ருள்ளொளி
யாமொரு பொருளைத், துளக்கறக் காண்பா னேற்றிய ஞானச் சோதி
தூண் டாவிளக் காகி, விளக்கமாய் மேன்மேற் கொழுந்துவிட்
டெழுந்து விரிசுடர் பரப்பிவி டிலவா, லாபபரும பெருமைக் காஞ்
சிமா வடிக்கீ மும்மைதூண் டாவிளக் கதுபோல். (ரு0)

பொறிவரி யாவும் வயப்புவிப் போததூர் புவிபுகழ் தேன்கயி
லாயத், துறைதரப் பெற்ற வுபர்தவப் பயனோ வுறுபுலனைந்தவித்
துள்ளோர், முறைமைநூல் கேள்விப் பட்டதோர் நலனோ முழுச்சுட

* வேதகிரி - திருக்கழுக்குன்றம்.

ர்க் கனகமன் றதினு, ளறிவுடை முனிவ ரிருவர்தம் முறவா மகை
தியோ வமைந்தங் கின்வால். (ருக)

முடங்குளை யரிமான் மும்மதக் களிற்றை முடுக்கு முதல்வனை
வழிபட், டடைந்ததற் கினமென் றெண்ணியோ வன்றி படரினுஞ்
சிம்புளொன் றந்நான், மடங்கலைத்தொலைத்த திவணுள் தென்றோ
வழுஷவயு மதனையஞ் சாது, கொடுஞ்சினக் டகளிற்சிறக் குறுமுய
றுரத்து வனங்கொலோ குலகிரித் தலமே. (ருஉ)

களிமட மஞ்ஞை கறையிடற் றரவைக் கண்ணெதிர் காணினுங்
கவ்வா, தொளிமணிச் சடிகைக் காளனுக் கினமென் றுன்னியோ
வுரகமு மதற்குத், தளர்வுறு திரண்டுந் தம்மிலொன் றுகிச் சார்ந்தன
தண்ணிலா மதியுந், துளையெயிற் றரவு மொன்றிவாழ் சடிபன் றெருல
கிரி மகிமையோ விதுவே. (ருஉ)

புள்ளினஞ் சிலம்பு சுனைகளிற் செங்கேழ்ப் பூங்கம லத்துவென்
பணிலம், வள்ளையங் குழையின் றிருவொடுங் கொழுநன் வந்தன
னிவனென வழுததும், வெள்ளையோ திமம்வெண் டாமரை யொரு
ங்கு விரவின விபன்மறைக் கிழவன், நெள்ளிய நாவின் கிழத்தியை
யீண்டுச் சேர்ந்தன னெனுங்குறி செப்பும். (ருச)

மாடு பொய்கை நறைகமழ் கழுரீர் மலர்வன மலைமகண் மலா
க்கை, நீடு குவளை நிகர்வமா வடியி னிமலனுக் கணிவன நேர்வ,
நாடொறுஞ் செவ்வி நனிமிகச் சிறப்ப நான்கலர் யாவுமம் முறைப,
வேடவிறந் தினிது முப்பொழு தலர்வ ட்செருத்தணிச் சுனைமல
ரெனலா. (ருரு)

கிள்ளைகள் காவிற் கேழ்கிளர் கமலக் கெண்டையங் கண்ணினு
ளங்கை, விள்ளருங் கிள்ளை மிழற்றுவ போன்று மிழற்றுவ மென்
மொழி குயில்க, ளொள்ளிணர் குழைத்து விண்டொட நிவந்த
பொதும்பரு ளா லுவ வயர்வே, டெள்ளிய ட்சின்னக் குயிலினும் பெரிய
சிவன்றிருச் செவிபுகு மொலியால். (ருசு)

பலபல புட்க ஞாயிர்க்கொலை தவிர்த்துப் பைங்கனி காய்முத னுகாவ
சிலசில ஐம்பு ளருந்தவர் தினமுஞ் செய்பவி மிசைவன சிலபுள்

* முனிவரிருவர் - பதஞ்சலிமுனிவர், வியாக்கிரபாதமுனிவர்.

† களிற்றைமுயல் தூத்தியவனம் - காஞ்சி.

‡ செருத்தணி - திருத்தணிகைமலை.

§ சின்னக்குயில் - சின்னமாகிய குயில்.

ளிவகுதென கயிலை யமையவா நாதன சினகரத தினிதிடு பழதி
னலமலி மிசசின் மிசைவன கூட னுரையி னறிவுநண ணின்னவோ ()

தொழுதின னொழியாக குரீஇயினம் பலவுந தூயநல லறிவின
வாகி, முழுவது தமமி லொன்றுபட டமரு முறைமைய *வொன
நிலா தரண வழிபடாத தூரது வலியனென ரெருபோ படைக்கல
பறவையு ளொல்லாக, கழிப்பி காக்கை யடாமலவெல கூடற தருந
குரு ளிபினக ளிலவால (ருஅ)

மன்னுயி ரெவையு கதகமக குரிய பழவினு கிளமுலை சாரத,
வினனமு தருத்தி வளாததிடும பிறவற நிளங்குழ விககுமுட வெ
யோ, வுன்னுழி யீணடை விலங்குபுள பிறவற ரெண்குழ விககுமுட
வெபால, பொன்னெயிற கடமப வனததப்புல வாய்க்குப புவிமுலை
யளித்தபுண ணியம்போல (ருக)

†சிகரியை யாவஞ சேறல விதுவுஞ செழுமறை வனத்துழி நாம
பொன, முகரியந துறைவற ரெமுகென முனனா முயனறது பூசை
டென றுணாநதோ, வகலசிறைக கலுமுன ருனுமவா ளரவை யடுகல
||வேடகந கனிபை, பகவண்ப பாரிதாந கிங்கிது பரமற பணிநத
தென றுணாநதுள பரிவோ. (ரு௦)

தண்ணுஞ சாரற நவமுழுகி படலஞ சாறறுவ சகமகன வரவை
வெணமது யுலவுப விரைமலாக காலின மிடாநதுள வானர வெளள
ரணணின விராம னெனறுநா வெகற கேதுவா ரணபுறு முசுகக
ளண்ணலை முசுகுந தனுமவழி பட்ட தறிவதற கொருகுறி யாவ ()

மனிதாக ளறிவிற ருசுநதவா ளரவும *வழுவையு வழிபட லாற
றற, கினியநல லறிவு பெற்றன வவறறி னிழிநதுள †சிலநதியு மீங்கு,
நனிதவப பூசை யிழைத்ததுள கதினா காடநகவா ரண நிழற நருவுந,
கனியொடு தண்டேன கடிமலா சொரிநது கடவுளை வணங்குகாட
சியவே (ருஉ)

நறவத திணணா தங்குலத துதிகக வருவத்தா ரணமையை
முத்திப, பெற்றன ரெயினா தெனகயிலாய வரையினை கண்டப

* ஒன்றிலாது - ஒன்றுபடுதலினறி, விரோதமுற்ற

† “புலிமுலை புலவாயக கருளினே போற்றி” என்பது திருநாசகம்,
போற்றித்திருவகவல, உரு இது ஸ்ரீ சோமகந்தரக்கடவுளுடைய திரு
விளையாடல்களுள் ஒன்று. † சிகரி - எலி

மறைவனம் - வேதாரணியம் திருவேடகம் - கருடனபூசித்ததலம்

வழுவை - யானை. \$ ‘சிலம்பியும்’ எனவுமபாடம்

பெறலா, நெறஹொன் றுள்ளு மிறந்திடா தின்புற் றிருக்குமார்க்
கண்டனும் பவிக்கப், பெற்றிடும் பேற்றை யவன்கூடிப் பிறந்தோ
பெறலருந் தவத்தினுந் பெறல்போல். (௬௩)

வேறு.

ஈங்கினி திவ்வா றுய விருஞ்சிலம் பந்தண் சாரற்
பாங்குறச் செல்வோன் வாசப் பணிமலர் நநீவ மாந்நி
யாங்குள மயர்ந்து சோரு மழுதுறழ் மழலைத் தீஞ்சொற்
பூங்குழ லார்க ளோடுங் கின்னார் பொலிதல் கண்டான். (௬௪)

ஆர்க்கிதழ்க் காரத ளங்கை யேற்புழி யலர்ந்த வேங்கை
நிரைத்தபொன் சொரியுஞ் சார நெடுவரை முழையி னூடு
விருப்பொடு வெறுப்பு மின்றி மெய்யுணர்ந் தைய மில்லாக்
கருத்துறு சிவத்தி யான யோகிய ரிருத்தல் கண்டான். (௬௫)

அகின்முரு நுருட்டி வீழு மருவியஞ் சிலம்பி லார்த்த
முகிலினை யணையா நின்ற மும்மதக் களிநல் யானை
யிகல்படு கலிறென் றெண்ணி யிடிபடப் பிளிறி யேற்கும்
புகரிற்சீர் முழைக்கட் *பன்ன போசனர் தம்மைக் கண்டான். (௬௬)

அருவரைச் செய்ய சார்தங் காரகி லளாவி வீசு
மிரைபுன லருவி யார வடமென விமைக்குஞ் சாரல்
விரிசுடர் மணிகள் சோதி விளக்கிடு முழையிற் றெண்ணீர்
பருகியூண் வெறுத்து வைகு மருந்தவர் பலரைக் கண்டான். (௬௭)

காரகிற் புகையிற் றேய்ந்து †கனமுடல் வெதும்புஞ் சாரல்
வார்புன லருவி பாய்ந்து மழைமதக் களிநல் யானை
வீரவெண் மருப்பின் முத்தஞ் சிந்திய வியன்பா றைக்க
ணீரையு மறுத்து வாயுப் பருகுநர் இலையை கண்டான். (௬௮)

பரத்துவாசாச்சிரமக்காட்சி. வேறு.

இரைத்தெழு மருவியஞ் சிலம்பி லின்னவை
விருப்பினி னோக்கிய விசயன் கண்டனன்
நிருத்தகு மவ்வரைத் தென்பு றத்தினிற்
பரத்துவா சன்றவப் பன்ன சாலையை. (௬௯)

தேம்பொழி வாழையின் நிரளுந் தெள்ளமிர்
'தாம்பசங் குரும்பைக ளடருந் தாழையு
'மேம்படு வருக்கையி னினமு மென்கவை
மாம்பழக் குவைசொரி தருவு மல்குவ. (௭௦)

பன்ன போசனர் - இலையை உண்பவர். † கனம் - மேகம்.

பொன்னிதழ்ச் சண்பகப் பூந்த ருக்களுந் *
தன்னிகர் சந்தனத் தருவி னீட்டமுங்
கன்னியங் கதலியங் கான முங்குலை
துன்னுபைம் பூகதத் தொகையுந் சூழ்வன. (௭௧)

தாதலிழ் பிண்டியுந் தழைதக் கோலமுந்
தீதில்சீர்ச் சாளமுந் தேவ தாருவும்
பாதிரி யீட்டமும் பைங்க டம்புநீண்
மாதளை வருக்கமு மலிந்த வெங்கணும். (௭௨)

இலங்குசூழ் குலியமு மிலவங் கங்களுந்
துலங்குபுச் சிலைகளுந் சூழ்ம தூகமும்
பலம்படு நரந்தமும் படர்சம பிரமு
நலங்கிள ரின்னன பிறவு ஞாங்கரில். (௭௩)

கற்பகஞ் சூழ்தரு காம வல்லிபோற்
பொற்புறு தருக்கள்பூங் கொடிபொ திர்தன
நிற்பன மதுத்துளி நிரப்பு கின்றன
பற்பல நறுமலர் பரிம ளிப்பன. (௭௪)

அரக்கித ழூம்பலின் மடுவு மாயிடை
முருக்கிதழ் மடந்தையர் முகம லர்ந்தென
மருக்கமழ் சேயிதழ் வனச வானியுந்
திருக்கிளர் காவியந் தடமுஞ் சேர்வன. (௭௫)

அன்னமு *மகன்றிலு மாடன் மஞ்ஞையுந்
தன்னிகர் கம்புளுஞ் சக்ர வாகமு
மன்னுகா ரண்டமு மழலைக் கிள்ளையும்
பன்னுசொற் பூவையுங் குயிலும் பாங்கெலாம். (௭௬)

பண்டைநாட் †கோதமன் பன்ன சாலையி
லொண்டொடி யுமைசெலப் புதுமை யுற்றென
மண்டுமெவ் வுயிர்களு †மாற்ற மின்றிவாழ்
தண்டவப் பள்ளியின் வாய்தல் சார்ந்தனன். (௭௭)

மகன்றில் - நீர்வாழ்பறவைச்சாதிகளுள் *ஒன்று ; “ அன்னமு மகன்
நிலு மணிந்து தாமரைப், பன்மலர்க் கிடங்கு ” (சீவக. ௧௨௫௦).

† கௌதமாச்சிரமத்தில் உமாதேவியார் எழுந்தருளியுள்ளபொழுது உற்ற
புதுமை - வனம் கற்பகவனம்போற்கணப்பட்டமை. இது, அந்நூலுபுரா
ணம், திருக்கண்புதைத்தசுருக்கம், ௫௬ - ம்மெய்யுள்முதலியவற்றால் அறியு
வாகும்.
மாற்றம் - விரோதம்.

பொருபுடை வீரரைப் புறநி றுத்தினு
 னிருபுடை மறையவ ரினிது போதர
 விரிகடர் மணிக்கலன் விளங்கு மார்பினுன்
 பரிவுடன் புகுந்தனன் பன்ன சாலையுள். (எஅ)

வேறு.

மூசில் செந்தழல் வயங்கும் வண்ணம்போ
 லாசில் பேரொளி யழகு மெய்யினிற்
 பூச வெண்பொடிப் புதுநி லாவொளி
 வீச வெள்ளிவெற் பெனவி ளங்குவான். (எஆ)

சுருதி யாவையுந் தொல்பு ராணமு
 மிருதி யாவுமோர் மேனி யாயுளா
 னரிய திப்பிய ஞான மானதற்
 குரிய *சோபனத் தான மொத்துளான். (அ0)

†தயிரி யம்பொறை யுவகை சாந்தியாக்
 கயனெ டுங்கனார் நாளுந் காதலா
 லுயிரி லுஞ்சிறந் துள்ள கொண்கனென்
 றயர்வ தின்றிவந் தடைந்த பெற்றியான். (அக)

ஆழிவி லின்பமாக் கமைந்த தன்மையான்
 முழுதொ ருங்குணர் முதல்வன் போன்றுளான்
 கழிபெ ருந்தவக் கருணை மாமுனிக்
 குழுவ லீந்ததோர் குணக்குன் றாயினான். (அஉ)

இன்ன பான்மையா லிருந்த வன்றனை
 முன்னர் நோக்கிப்போய் முளரி யம்பதந்
 தன்னில் வீழ்ந்தனன் றனஞ்ச யன்முனி
 யன்ன வன்றனை யங்கை யாலெடா. (அங்)

ஆங்க வன்றனக் கமைந்த பண்பினுற்
 பாங்க ருக்கிய பாத்தி யங்கொடா
 வீங்கு வாவென விருத்தி யாதனத்
 டோங்கு வாழ்த்தொடு முகம னேகினான். (அச)

* சோபனத்தானம் - சுபஸ்தானம்.

† தைரியமுதலியவற்றைப் பெண்பாலாகக்கூறியது, வடமொழிமுறை
 மைபற்றி. தைரியம் திருதியெனவும் பொறை கூர்ந்தியெனவும் உவமை
 துஷ்டியெனவும் முதலூலிற்காணப்படுகின்றன.

ஒது நன்மொழிக் குத்த ரங்களாத்
தீதி னன்னயஞ் செப்பி யொப்பிலா
மாத வன்றனை மகிழ்வித் தான்மலர்த்
தாத லர்ந்ததண் டாம மார்பினுன்.

(அரு)

தோமில் காட்சியன் றுறவின் மேலையோன்
காம தேனுவைக் கருத்தி லுன்னினுன்
மாம கிழ்ச்சியால் வந்த தாலது
கோம கற்* கனங் கொடுத்தி யென்றன்.

(அசு)

அனைட் காலையி லறுசு வைப்பட
வினிய வோதன மியற்றி யன்னது
நனிய ளித்திட நன்க ருந்தினுன்
மனது சுற்றமுந் தானு மென்பவே.

(அஎ)

துய்த்த சாலையின் மீண்டு தொன்மறை
வித்த கன்றனை மேவி நன்கதை
யுத்த மன்சொல வுவந்து கேட்டன
னத்த மிக்குமுன் னாய போதெலாம்.

(அஅ)

மாலே யம்பொழு தனைய மற்றவன்
சாலு மன்பினிற் சந்தி செய்துபின்
வேலை வெந்தழல் வேட்டு மீண்டனன்
பால்வெண் ணீற்றொளி பழுத்த மெய்யன்பால்.

(அசு)

முன்னி ருந்திரா முனிவன் வாக்கினுற்
பன்ன ருங்கதை பலவுங் கேட்டினி
யிற்றெ டும்பதி யியல்பு கேட்பமென்
துன்னி னுன்றொலைந் துளது கங்குலே.

(அ௦)

பாத்துவாச தரிசனமுரைத்த அத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம், ௧௬௬.

* அனமென்றது, உண்ணுதற்குரியபொருள்களை.

† இரா - இராத்நிரியில்.

மு ன் று வ து

பலருஞ்சிலந்தியும்பூசித்த அத்தியாயம்.

கங்குல் புலரக் கடிதெழுந்து காலைப் பொழுதிற் கடவ்முடித்து
மங்குழவமு மலர்ச்சோலைத் திருக்கா ளத்தி மருங்கணைந்து
தங்கும் பரத்து வாசமுனி தன்பா லெய்தித் தாள்வணங்கி
யங்க ணிருந்து கேட்கலுற்றா னடுவெஞ் சிலைப்போ ராண்டகையே.)

சிரத்து வாச நறையிதழி மிலைந்த வானேன் றிருவருள்சேர்
பரத்து வாச முனிவரகேள் யானே மிகவும் பாக்கியன்காண்
பெருத்த காத றன்புதல்வ ரிடத்தே வைத்த பிதாவெனநீ
கருத்தி னிறைந்த கருணையென்பால் வைத்தே புரக்குங் காரணத்தால்.

நினது கருணை யென்னுழைநீ நிறைத்த வதனான் மகிழ்தூங்கு
மெனது மனநின் வாக்கமுதை யினிது பருக வெண்ணியதால்
பனிவெண் குழவி மதிதவமும் பவழச் சடிலன் பாவையுடன்
புனித நதிக்கண் வதிந்துளவிப் பொருப்பே தினைய தலமேது. (௩)

யாவ ரீண்டு வழிபட்டோர் யாவ ரீண்டு வரம்பெற்றோர்
தேவ தேவன் றிருமுன்னர் தீர்த்த மேது பலனேது
மூவர் தமக்குண் முதலாய முக்கட் பகவன் முகிறவமும்
*பூவர் சோலை பொதிதருமிப் பொருப்புற் றதுவென் புகலுதியால்.)

பத்தர் மருங்கு தண்ணளியைப் புரித லுனக்குப் பரமெனலா
லத்த விவற்றை யுணர்த்துவதற் கடிமந்தோ னீயென் றவன்கூறத்[யெம
தத்து திரைவெண் மணிகொழிக்குந் தடம்பொன் முகரித் தண்டுறை
மத்தன் றிருக்கா ளத்திமுத லனைத்து முரைப்பா னருமுனிவன். (௫)

முரசு முழங்க மணிமுன்றின் முத்த மாலைக் குடைநிழற்றப் [கொண்
பிரசந் துளிக்கு நறுந்தொடையற் புயத்தார் பார்தட் பிடர்ச்சுமை
டரசு புரிய முடிமன்ன ரளப்பி லாரை யறிவேய்யாம்
புரசை வயப்போர் மால்யாணைப் பொருவிற் றடக்கைப் போரேறே. (௭)

குருமா ழாபு தழைக்கவந்தோய் கோடா வாய்மைக் குலவேந்தர்
பெருமாண் றரும புத்திரன் னுடனே பிறந்த பெருந்தகாய்

* பூவர்சோலை - பூக்களையுடைய சோலை; அர், பகுதிப்பொருள் விசுதி
‘பூவர் சோலை புகுவெலென் றெண்ணிலுள்’ (சீவக. ௧௩.௨௮) என்பதனுரை
யால் அறிக.

தருமா தரவா ழிலாழுக்கத்தாற் சார்த குணத்தாற் றிரியிந்தாற்
றிருமா நிலத்து மன்னவரி னீயே சாலத் திண்ணியனே. (61)

சால வுயர்ந்து வுழிவழியாய்த் தழையுஞ் செல்வந் தயங்குகல்வி
யேல வமைந்த பெருமைபெற்று மிறையுஞ் செருக்கி லா திருந்தாய்
சில மிருந்தா யாதலினு னினக்கிக் கதையைத் தெளியவே
மேலை நாளெங் குருவெமக்குச் சொற்ற முறையே விளம்புதுங்கேள்.

... வேறு.

இத்த லத்தினின் மான்மியம் யாவனே பகர்வா
ருத்த மத்தினு முத்தமத் தலமிஃ துலகி
லெத்த லத்தினு மிதற்கெதி ரொருதல மின்ற
லத்த லந்தொழு பலனெலா மித்தல மளிக்கும். (௬)

வேறு.

உலகெலாம் விதித்த நான்முக னுலகி லூரெலா முணர்பவ னல
னோ, வலகிலாத் தலங்க ளெவற்றுளு மிதுவே யதிகமென் றறிந்ததா
லன்றோ, மலருளோன் றுனு மனைவியோ டிங்கு வதிந்துமா தவமினி
தாற்றிப், பலனெலாம் பெற்றான் கற்றைவார் சடையிற் பாய்புனல் சூடு
மெம் பானல். (௧0)

உறையெலாந் தெளிந்த வியாதன்வை குண்ட மலர்மகள் கொ
ழுநனை வினவுங், குறையினுக் கவனும விடைதெரி யாது குழாத்
தொடுங் கயிலையிற் குறுகி, யிறைவனைக் கேட்ப வெவற்றையு முணர்
ந்தோ னிவையென வவற்றினை யுணர்ந்தே, யறையுந்நாற் பதியு ளார்
க்குமேலாய வரியுமிங் கடைந்தன னம்மா. (௧௧)

தென்மலை முனிவன் கொணர்ந்ததன் ட்பொருநக திரைபொரு
காவிரி யுடனே, பொன்முக ரிபையு மொன்றெனப் புணர்த்துப் புகல்
வது புகழ்மைய தன்று, லுன்னருந் தீர்த்த மூன்றரைக் கோடி யுள்
ளுமே லாமொரு கங்கை, மன்னுசீர்க் கோதா வரியிதின் மூழ்கி வரம்
பல பெற்றுள வென்றால். (௧௨)

* இச்செய்யுளின் கூறப்பெற்ற வரலாற்றை இப்புராணத்தின் ௧௧ - ம்
அத்தியாயத்தாலும், சூதசங்கிதையிலும், சிவமான்மியகாண்டத்தில் விமலன்
வாதாராயணன் முதலோர் சங்கைதீர்த்த அத்தியாயத்தாலுமுணர்க.

† நாற்பதியாவன : காசி, திருக்காளத்தி, சிதம்பரம், திருமுதுகுன்றம்.

‡ பொருநகை - தாம்பிரபன்னிநதி; இத்தனை அகத்தியமுனிவர் கொணர்
ந்தாரென்பது பாபநாசபுராணத்தால் அறியலாகும். [ஹிஷ புஷணம், பார்
வதி திருக்கல்யாணச்சுருக்கம், ௨௮ - ம் செய்யுளையும், அகத்தியர் வரவுரைத்த
சுருக்கம், ௧௮ - ம் செய்யுளையும் திருமணக்கொலக் காட்சித்தந்த சுருக்கம் ௧௮-ம்
செய்யுளையும், தாம்பிரபன்னிச்சுருக்கத்தையும் பார்க்க.]

* இனையதோர் நதியு மருந்தமிழ் முனிவ னிருந்தவ மினிழத் தழைத் ததனாற், புனிதன்வீற் றிருக்குஞ் சந்திதிப் படமுற் புண்ணி யம் யாதுசெய் ததுவோ, குனிசிலைத் தடக்கைப் பகீர்தன் றவத்தாற் கொணர்ந்தவப் பகீரதி காசி, தனையடைந் திகிலே சன்றிரு முன்னஞ் சார்ந்திடப் பெற்றநற் றவம்போல். (௧௩)

யறுவறு சிறப்பி னனைத்துல கழுமோர் வடிவமாய்த் தனக்கு வாய்த் துற்ற, சிறையளி முரலு நறைகமழ் பதுமச் செழுந்தவி சுவ ந்தவன் றிருமெய், யறுவகை யாதா ரங்களு ளிதனை யநாகத மாமென வறிந்தோர், குறையற் வியம்புந் தகைமையா விதன்சீர் கூறுதற் கெ ளியதொன் றன்றே. (௧௪)

தண்ணிலா முடித்த வண்ணலார் கமலத் தாளினை யருச்சனை செய்தோ, ரெண்ணிலா விமையோ ரெண்ணிலா முனிவ ரெண்ணி லாக் கடவுளர் யோக, ரெண்ணிலா வியக்க ரெண்ணிலா வேந்த ரெண் ணிலா வரமடந் தையர்க, ரெண்ணிலா ரீண்டு வரம்பல பெற்றோ ரெண்ணிலார் முத்தியெய் தினரே. (௧௫)

அருந்தவச் சுவேத வச்சுவ தானீ ருயநூற் றொருபதோ டிருவர் திருந்திய நீலை திகழ்மணி மான்முன் னியக்கர்க டிகழ்முசு சூந்தன் பெருந்திற விராமன் முதலிய வரசர் பின்னரு மற்றுமற் றெவருங் கருந்தடங் கண்ணி பாகனை யீண்டுக் கழலினை வணங்கின ருயந்தார்.

பாயொளி யெறிக்கும் வெள்ளியம் பொருப்பிற் பண்ணவர் யாண டுனின் முன்னு, ளாயிரம் யாண்டு காறருந் தவமுற் றருந்ததி கேள் வனா ணகன்று, வாயுவைப் பருகி யைந்தழ னுப்பண் மாதவஞ் செய மழ விடையோ, னீயுநந் திருக்கா ளத்தியிற் போதி டிகழ்கதி பெறு வதற் கென்றன். (௧௬)

பின்னவ னொருவன் முன்னவ னருளப் பெற்றுள பேற்றை யென் சொல்கே, னன்னவன் றன்பா லொருசுவ யோகி யருநெற் றடந்தினைத் தணுகத், தன்மனைக் கிழத்தி யொடுமவன் மெய்யைத் தைவந்து தளர்வினை நீக்க, வுன்னருங் கனிப்புற் றடைதிகா ளத்திக் கிவளொடு முய்தியென் றேவ. (௧௭)

வந்தன னின்கே யவளொடு நதியின் மூழ்கினன் வணங்கின னிறையை யிந்திர னுகி யமர்க டொழுவீற் றிருந்தனன் மறித்துமிங் கெய்தி

* இனையதோர்நதி - பொன்முகரியாறு.

† அகிலேசர் - ஸ்ரீ விசுவநாதா.

‡ 'சுவேதவச்சுவதான்முன்னாய' என்றும்பாடம்.

யெந்தையை வழிபட் டிருந்தனன் பின்ன ரிந்திர பதமும்விட் டலர்மே
லந்தனை னாகி யவண்வநிற் தப்பா லரும்பெறன் முத்தியு மடைந்தான்.

வடகயி லாய மகிமையா வையுமித் தென்கயி லாயமும் வாய்க்
குங், கடவுளர் முனிவர் சித்தர்க ளியக்கர் கந்தரு வர்கள்கண நாதர்,
புடைதழீஇ யிருப்ப வுமையவ னோடும் புனிதனுங் கமர்வது போல,
விடைவிடா தெற்றை ஞான்றுமப் பரிசே யீ ண்டுமெம் மானினி திருப்
பன். (௨௦)

வேறு.

இனைய மால்வரைப் பெயர்திருக் காளத்தி யென்பர்
வினவு தென்கயி லாயமென் றும்பெயர் மேனாட்
புனித னுந்திருக் காளத்தி நாதனே புகலிற்
றனிர கர்ப்பெய ருந்திருக் காளத்தி தானும். (௨௧)

குரைபு னற்றிரைப் பவமு முத்தமுங் கொழித்துக்
கரைபு ண்டொன் முகரிகா ணின்னதி கழறிற்
பரமர் சந்நிதித் தீர்த்தம்யாம் பகர்வதற் கெளிதோ
மருவு ருத்திர தீர்த்தமென் றேபெயர் வழங்கும். (௨௨)

இத்த டங்கிரிப் புதுமைக ளளப்பில வென்றுஞ்
சித்தி பற்பல வளிப்பவாய்த் தேவரி னமுதாய்த்
தத்து தீம்புனற் றடஞ்சுனை சூழ்ந்துசந் ததமுஞ்
சுத்த நற்றவ முனிவார் துவன்றினர் வதிய. (௨௩)

தேவர் விஞ்சையர் சித்தர்கந் தருவர்க டிகழப்
பாவை பங்கினன் பரஞ்சுட ரிலிங்கமாம் படிவ
மேவி யீண்டையின் விளங்குகின் றுனிதன் மேன்மை
யாவர் சொல்வரென் றியம்புறத் தனஞ்சய னிசைப்பான். (௨௪)

அருந்த வம்பெரி திழைத்துள வந்தணர்க் கரசே
திருந்து மிவ்வரை தென்கயி லாயமாந் திருப்போர்
பொருந்து காரண மினையதென் றறைகெனப் புகல
விரிந்த மின்னென வலிர்சடை முனிவரன் விளம்பும். (௨௫)

தேற லின்றுளி பிலிற்றுசெந் தாமரைப் பொகுட்டின்
வீறு நான்மறைக் கிழவன்முன் னுள்விரி சடைமே
லாறு சூடிய வாகியம் பண்ணவ னருளான்
மாந் லாவினை தீர்த்தனன் பெற்றனன் வாங்கள். (௨௬)

பெற்ற நான்மறைப் பெருந்தகை பின்னரும் பிறைசேர்
கற்றை வார்சடைக் கண்ணுத லண்ணலைத் தொழுதே
யெற்றை ஞான்றுமில் வ்ரையினி லேந்திழை யுடன்
சுற்று பல்கணத் தொகையொடும் வைகெனச் சொற்றான். (௨௭)

சொற்ற வண்ணமே சுடர்ளிடு மழுவலான் சொல்வா
னின்றை வைகறொட் டென்றும்பா மினையுமால் வரையிற்
கற்றை யங்குழ லுமையொடுங் கணத்தொடும் வதிவேரம்
பெற்ற திவ்வரை தென்கயி லாயமாம் பெயசே. (௨௮)

என்ற வாய்மொழி யிருங்கடற் புவிமுழு தியற்று
மன்ற னுண்மலர்த் தவிசின்மே லவனுக்கு வழங்கி
யன்று தொட்டுமிங் கமர்ந்தன னம்மைபங் காள
னென்று மிவ்வரை தென்கயி லாயமா யினதே. (௨௯)

பூம கன்பெறு வரத்தினிற் கிழத்தியாப் புகன்ற
நாம டந்தையு மிவ்வரை நண்ணியே நாதன்
றேம லர்ப்பத மருச்சனை செய்தன டேவர்
கோம கன்முதற் றிசைபுரப் பவர்களுங் குழுமி. (௩௦)

மலர்சொ ரிந்தனர் வானவர் தானவர் தாழு
மலர்பொ ழிந்தன ரமலனை வணங்கின ரமா
ருலக மர்ந்தருள் யோகினி நீலையென் பவளுந்
தலைவ னம்புயத் தாளருச் சித்தனள் சால. (௩௧)

முழங்கு தெண்டிறைப் பாவைகூழ் நெடுநில முழுதுந்
தழங்கு தன்புக மெறித்திடத் தனிக்குடை நிழற்றி
வழங்கு நூன்முறை நடாத்திய மாமுசு குந்தன்
விழைந்த காதலா லருச்சனை புரிந்தனன் விசயா. (௩௨)

ஆத ரந்திக முக்கினிப் பிரபனு மசான்
ருத விழ்ந்ததண் மலர்கடீ யிறைஞ்சினன் றலைநான்
மாத வம்புரி வசிட்டமா முனிவனும் வணங்கி
யாதி யம்பா மன்றிரு வருளடைந் தனனால். (௩௩)

அருந்த விம்புரி கோசிக னருச்சனை செய்தான்
பரந்த வையம்பொறி யெறிந்திடு மத்திரி பணிந்தான்
வருந்தி நோற்றுள கோதம மாமுனி யாய
பெருந்த வன்முத லோர்வழி பட்டனர் பிரானே. (௩௪)

துத்தி வெம்பொறிக் கணபணச் சுடர்மணிச் சுடினிகப்
பத்தி தங்கிய பஹலை யந்தன்முற் பார்த
ளித்த லந்தனி விளம்பிறை குடுமெம் மிறையைப்
பத்தி யன்பொடும் பணிந்தன வின்னமும் பகர்வாம். (௩௫)

வினையி னீங்கிய விளங்கிய வறிவுடை மேன்மைச்
சனக னுதிய யோகியர் தாங்கள் பூ சித்தா
ரினிய சித்திர சேனன்முன் னுனயா ழிசையிற்
பனிவி சும்பிடைக் கந்தரு வரும்பணிந் தனரால். (௩௬)

குறைவில் சீர்மணி மான்முத வியக்கர்கள் குழுமி
நறைக மழ்ந்துதண் டளையவிழ் நரண்மலர் பெய்தார்
சிறிய நுண்ணிடைக் கனதனச் சிறித்ச் செவ்வாய்
மறுவில் வெண்ணகை யரம்பையா தியர்வணங் கினரால். (௩௭)

பூத்த தண்ணுந் தொடைகமழ் பொருசிலைத் திணிதோட்
பார்த்த கேண்மதி சாலவோ ரதிசயம் பகர்வா
நாத்த மும்பெழு மாரண னூணன் காணுப்
பார்த்தி பன்றனை யொருசிலந் தியும்பணிந் ததுகான். (௩௮)

வேறு.

தன்னுத ரத்திற் றேன்றுந் தந்துவைத் தனது வாயான்
முன்னுற விழைத்தே வான முகடுதோய் கயிலை போன்று
மின்னவிர் பிறையொப் பாகி விளங்குவெங் கோட்டுச் செங்கண்
மன்னிய வடுபோர் வெள்ளை மழவிடை வடிவம் போன்றும். (௩௯)

தண்டுளி நறவு கான்று தளையவிழ் ஶாசப் பொற்பு
வண்டினங் கறித்த *தெய்வத் தருகிழல் வளமை போன்றுங்
கோண்டவி னகடு போழ்ந்த குடுமியஞ் சிகரம் போன்று
மண்டர்தம் பெருமான் கோயிற் பிரதிமை யவையே போன்றும். (௪௦)

இன்னவா வெள்ளி வெற்பி லெவையுள வவைமற் றெல்லாம்
பன்னுநுண் ணிழையாற் கோட்டிப் பண்டுசெய் தவத்தி னாலே
முன்னவன் றுளி னேய முற்றியிவ் வாறு பன்னு
நூன்னரும் பணிக ளாற்றி வருதலு மவற்றி லோர்நாள். (௪௧)

ஆங்கத னன்பை யார்க்கு மறிவித்தல் வேண்டி யம்பொற்
கோங்குறழ் குவிமென் கொங்கை ஞானப்பூங் கோதை பாகன்

* தெய்வத்தரு - கற்பகத்தரு.

றேங்குறு முவப்பி னாலே சிலந்திசெய் துள்ள வெல்லா
மோங்கொளித் தீபம் பட்டு வெந்திட வுஞ்றறி னானே. (௪௨)

இழைந்திடு மிழையிற் பன்னு ளியற்றிய பணிகள் யாவுந்
தழைத்திடா தொருக ணத்திற் நயங்கிய தீபத் தால்வெந்
தொழிந்தது சிலம்பி காணு வுளநனி மிகவுந் சோர்வுந்
றழுங்குறு துயர்பொ ரும லதுசெய்த தாரே சொல்வார். (௪௩)

புழுவுடைக் குடம்பை யின்னும் பொறுத்துநா னிருப்ப தென்னே
மழுவலான் றிருத்தா னன்றிப் பிறவிநோய் மருந்தொன் றில்லை
விழுமிய திதுவே யென்று விமலனை நினைந்து தீபத்
தழவிடை யுடல மெல்லா மாகுதி பண்ணிற் றம்மா. (௪௪)

பண்ணிய துணிவு நோக்கிப் பவழமால் வரைபோன் மேனிக்
கண்ணுதல் கருணை பொங்கிக் கணங்களின் றலைமை யீந்தான்
விண்ணவர் தமக்கு மெய்தா வாழ்வது மேனிற் றென்றாற்
புண்ணியப் பயனால் வந்த பூசையின் பலன்யார் சொல்வார். (௪௫)

ஈங்கிது பெற்ற பேற்றை யார்சில ரினிது கேட்பார்
திங்குமற் றெவையு நீங்கிச் சிவபா னருளி னாலே
துங்கிருள் பருகிச் சோதி கான்றெழு பரிதி சோம
னாங்கவ ருள்ள காறு த்மமருல கெய்தி வாழ்வார். (௪௬)

சிறியதோர் சிலந்தி யீண்டுச் செய்தது பூசை யென்ற
லறிவினா லுயர்ந்த ஞான யோகரை யறைவ தென்னே
நறியபூந் தருக்க டாமு நாண்மலர் கனிக ணல்கி
மறுவில்சீர்ச் சார லென்றும் வழிபடா நிற்கு மாதோ. (௪௭)

கற்பக நீழல் வாழுங் காவல னேவ லாலே
பொற்பதி யமர்ந்த பெண்மைக் கரும்பெனும் பூவை நல்லா
ரப்புத நாத கீத முழவினாப் பாவத் தாலே
சிற்பாற் குறுகிச் சேவை யுஞ்றுவார் தினமும் வந்து. (௪௮)

இம்மட மாதர் சேவை யிசைப்பதென் குறவர் மாதர்
கொம்மைவெம் முலையின் லுள்ளி குலத்துள நலத்தி னாலோ

௧௮ - ௪௫. “நெஞ்சிலந்தி வண்ணனே நித்தா வெனப்போற்றிச், செஞ்
சிலந்தி தூவினாற் செய்கோயில் - பஞ்சிலங்கு, தீபம் படவதுதன் சீவன் விட
தோன்றி - தீபம் கயத்தாளி னில்லென்றேன்” - திருக்காளத்திநாதருள்,
௧௬, ௪௦,   † அமருவகு - அமரருவகு; தேவருவகம்.

செம்மணிக் குன்றி பூண்டு பைந்தழை யாடை சேர்த்தி
யம்மைபங் காளற் காண்டான் சினகரத் தணையப் பெற்றால். (௪௬)

அங்கண்மா ஞாலத் துற்ற வரும்பெற்ற நீர்த்தம் யாவுங்
கங்கையே யாதி யாய கடவுண்டா நதிகண் முற்றும்
பொங்குவெண் டிரைகள் வீசிப் பொருகடன் முழுது மீங்குத்
திங்களங் கண்ணி வாளை னருளினற் சேர்வ வென்றான். (௫௦)

ஐகச்செய்யுள், ௨௧௬.

நா ன் கா வ து

பிரமா வரம்பெற்றஅத்தியாயம்.

—*—

என்றலும் பரத்து வாச முனிவனை யினிது நோக்கி
வென்றிபஞ் சிலைக்கை வெம்போர் விசயனென் னுரைக்கு மேனான்
மன்றலங் கமலப் புத்தேண் மாதவ மிழைத்தா னென்றாய்
நன்றதை விரித்துச் சால நவில்கென நவில லுற்றான். (௧)

வேறு.

முன்னொர் கால முகிழ்த்த நிலாவணி
மன்னன் மாயை மயக்குற நான்முகன்
பன்னெ டம்பகல் பாரியொ டின்புறத்
தன்ம றந்து தவிர்ந்தனன் றன்செயல். (௨)

இன்ன வாறிவ னின்புறு நாளினிற்
அன்னு மூடர் பிறர்மனை தோய்பவ
ருன்ன ருஞ்செருக் குற்றுள மைந்தராய்
முன்னு தித்தனர் முப்பதி னாயிரர். (௩)

கடிய ராகி யுதித்தவக் காழகக்
கொடியர் வந்து குழுமிக் குரைகடற்
படியி னேர்படு பாவைய ரைத்தழீஇ
முடிவி லின்ப முயக்கமுற் றாரோ. (௪)

முயங்க லுற்ற முகிழ்முலை மாநூர்பாற்
*கயங்கு நெஞ்சடைக் கண்டக ராய்ப்புவி
நயங்கெ டெத்து நவிதரு டீதீம்பரா
யியங்கி ராக்கத ரெண்ணிலர் தோன்றினர். (௫)

*யங்கல் - கலங்கல்.

† தீம்பர் - தீமையையுடையவர்.

தோற்ற முற்ற வரக்கர் தொகுதியான்

*மாற்ற முற்று மறிதிரை வையக

மாற்ற ருந்துய ரெய்தி யலைவுறப்

போற்று வானவர் கண்டு பொருமையால்.

(௧)

கழியுங் காமக் கவலை மிகுந்துணர்

வழியுஞ் சிந்தைய னுகி யடைந்துள

பழியுந் தேறல னுகிய பன்மறை

மொழியின் பண்ணவன் பான்முறை யிட்டனர்.

(௨)

முறையி டுந்தொனி கேட்டலு முதுணர்

மறைவி ரிஞ்சனவ் வஞ்சப் புதல்வரு

மறனி மூந்த வரக்கரு மாண்டிட

வுறுதி மைந்த டுனெருவனைப் பெற்றனன்.

(௩)

பெற்ற போதப் பெருந்திறன் மைந்தனாற்

குற்ற மேவு கொடியரு மாங்கவர்

பற்றி னல்கிய பாலர்கள் சார்ந்துளோர்

முற்று மொல்லை முடிந்து தொலைந்தனர்.

(௪)

தொலைந்த பின்னைத் தொடுகடல் வையக

நலந்தழைந்து சிறந்தது நாடொறு

மிலங்கு சோதி யிமையவர் யாவரும்

பொலஞ்சு டர்த்துறக் கத்திடைப் போயினார்.

(௫)

புண்ட ரீக னதன்பின் பொருக்கெனப்

பண்ட மர்ந்த வியற்கையைப் பாற்றிமால்

கொண்ட தீங்கைக் குறித்துப் புணர்ச்சியை

விண்டு ளத்திடை நொந்து விளம்புவான்.

(௬)

இக்க மங்கொலைக் கையரை யாதுக்கு

மக்க ளென்று பயந்தனன் மற்றியான்

மிக்க வங்கவர் தங்களை மீளவு

மொக்க யாதின் பொருட்டுயி ருண்டதே.

(௭)

கறங்கு தெண்டரைக் காசினிக் கிங்கிவர்

பிறந்து துன்பம் பெரிதும் விளைந்ததா

லறிந்த பின்ன ரவர்களுக் கென்பொருட்

பிறந்து பாடுவர் தெய்திய தென்பவே.

(௮)

இணைய பாதகம் யானினி நீங்குறப்
புனித வெண்பிறை சூடும் புரிசடைத்
தனிமு தற்பொரு டாளருச் சித்தவ
னினிய நல்லரு ளாலின்ப மெய்துவேன் (கச)

தன்ன டைந்தவர் தங்கட் குறுதுணை
யன்ன வன்றனை, யன்றிமற் றில்லென
விரெடு மெங்கிரி யெய்தி யருச்சனை
புன்ன ருந்தவத் தோடு முஞ்றினான். (கரு)

மாசித் திங்கண் மகததொரு மைந்தனை
நேசித் திங்கொரு நீள்விர தத்தொடு
*மாசைத் திங்க ளவிர்சடை யண்ணலைப்
பூசித் தன்பொடும் போற்றின னாங்கவன். (கக)

வேறு.

தேற்றறு மெழுத்தோ ரைந்து மாரினிற் செபித்துத் தேவை
நூற்றுட னிருநான் காய வலஞ்செய்து நூன மின்றி
யேற்றுமத் தொகைவி டாத வணக்கமு மியல்பி னுற்றிப்
போற்றினன் றெழுது நின்றான் பொருகடர்ப் புலவு ளேலோய். (கஎ)

இம்முறை யருச்சித் தேத்து மேல்வையி லெழுதொ னாத
வம்மறை யவனைச் சால வகமகிழ்ந் தகில மீன்ற
கொம்மையங் கொங்கைச் செவ்வாய் ஞானப்பூங் கோதை யோடும்
வெம்மழ விடையென் றாய வெள்ளியங் கிரியின் மிதே. (கஅ)

சேட்டிளம் பரிதி கோடி திரண்டெழுந் தனைய சோதி
யீட்டமாஞ் செய்ய மேனிக் கருமிடற் றிறைவன் றேன்றிப்
பாட்டளி முரலப் பைந்தேன் றுளித்தலர் பதம மேலோய்
கேட்டவை யாவு மீவாம் வேண்டுவ கிளத்தி யென்றான். (கக)

பற்றிய மோகத் தாலே பழிபடு பாவஞ் செய்தே
னெற்றுநீர்ப் பாவை ஞால மிருனிசம் பிகழ வென்பா
லுற்றுள பாவந் தன்னை யொழித்தருள் புரிதல் வேண்டு
மற்றிது வன்றி யின்னும் வரமொன்று கேட்பன் மன்னே. (உ௦)

சொல்லரு மதியி னின்னே டொத்திடுந் தூயோ னாகி
யெல்லையி னுலகுக் கெல்லா மினிதுப காரி யாகி

ஆசைச்சடையெனக் கூட்டிப் பொன்போலுஞ் சடையெனப் பொ
ருள்கொள்க.

வல்லுவோர் புதல்வன் றன்னை வழங்கிடல் வேண்டு மற்
தல்லது வரமொன் றின்னு மறைஞவ னமா ரேறே. (௨௧)

இத்திரு நகரி னின்னை யார்சில ரினிது போற்றிப்
புத்திரன் வேண்டு மென்று புகன்றன ரனையக் கெல்லா
மத்திற மளித்தல் வேண்டு மென்றன னகல்வி சும்புந்
தத்துரீர் வரைப்பும் யாவும் விதித்தபூந் தளிசின் மேலோன். (௨௨)

என்றிவை நவின்ற போழ்தி லினிதுவந் திறையோன் சொல்வான்
மன்றலங் கமலப் புத்தேண் மற்றுநீ மயக்கத் தாலே
யொன்றுமிங் குணர்வி லாம லுஞ்நிறிய பாவம் போயிற்
நின்றநூந் தவத்தை யாற்றி யீண்டெமைப் பணிந்த ஞானே. (௨௩)

மைத்தனை விழைவுந் றெம்மை வலஞ்செய்து வணக்கஞ் செய்தா
யந்தண்மா மலரின் மேலோ யாதலா லருண்மெய்த் ஞானஞ்
சந்ததம் விளங்கி நானூந் தகைமைசா நவத்திற் றாய
புந்திமே லவனா யிங்கோர் புதல்வன்மற் றுனக்குண் டாக. (௨௪)

விசிவெண் டாங்க முத்தங் கொழிக்குமில் விரிநீர் யாற்றின்
மாசிமா மகந்தொ டங்கி மற்றைமா மகத்தின் காறு
நேசமாய்ச் சங்கந் பித்து மகந்தொறு நெறியின் மூழ்கி
யாசிலா நியம சீல னாகையந் தெழுத்து முன்னி. (௨௫)

உன்னருங் காத லோடு வலம்வரா வுவந்து தாழ்ந்து
தன்னுளத தியன்ற வாறு தயவொடு தானஞ் செய்து
மன்னுமில் விரத மிவ்வா நிறைத்திட வல்லா னென்னி
னன்னதோர் வருடத் தீற்றி லவற்குநன் மகவுண் டாக. (௨௬)

ஆரும்பெறற் புதல்வ னைய வனையவ னதிக வாண
ணிரம்பிநல் லுடம்பு பெற்று நீடிருஞ் செலவ மோங்கிப்
பெரும்புக மெய்தி நானூஞ் சுகத்தினைப் பெற்று வாழ்வ
னிரும்புனி மதிக்க வென்ன மறைந்தன னிமையோர் நாதன். (௨௭)

ஆந்தணன் றுனு யிர்த்த புதல்வரை யடர்த்த பாவஞ்
சுந்தின னதன்பின் னாகச் சிவபா னருளி னாலே
யந்தமில் பரம ஞானி யாகவே ரிபுவென் றுங்கோர்
மைத்தனைப் பயந்தான் சால வாழ்ந்தனன் மகிழ்சி நந்தே. (௨௮)

குறையுந் கங்கை வேணிக் குழகன்முன் சொற்ற வாறே
தரையினில் யாவ ரேயித் தலத்திலிந் நோன்பு தன்னை

மாபுளி வழாம லாற்றி வணங்குந ரவர்க்கு வாய்ந்த
வரியநற் புதல்வர் தாம்வந் தவதரித் திடுவ ரன்றே. (௨௬)

விசயகேள் பரம ஞானம் விளங்கிய ரிபுவு மேனூன்
லசையில்சீர் நிதாக னென்னு மறையவன் றனக்கு வந்திங்
கசைவிலா வணைய ஞான முபதேசித் தருள்செய் தேகத்
திசைபுகழ் நிதாகன் ருணஞ் சனகனா நியர்க்குச் செப்பா. (௩௦)

அன்னவர் தாமும் வாணோர்க் கருளுட னுணர்த்தா நிற்பச்
சொன்னனிம் முறையே ஞானம் வழிவழிக் தொடர்ந்து போந்த
தின்னதோர் பெருமைத் தாய வித்தல மெவைக்கு மேலா
முன்னருஞ் சேவை செய்வார்க் கெளிதினி லுய்கற் பாற்றும். (௩௧)

என்றிவை பரத்து வாச னியம்புறச் செவிமடுத்த
மன்றலந் தொடையன் மார்பின் வரிசிலை விசயன் சொல்வா
னன்றுதென் கயிலை யாகி யகவிரு விசம்பு தோய்ந்து
நின்றது திருக்கா எத்தி யாயதென் னிகழ்த்து கென்றான். (௩௨)

இன்னண முனிவன் பார்த்தற் கினிதறி வித்த காதை
நன்னெறி யறியும் வண்ண னைமிசா ரணியந் தன்னின்
மன்னிமுப் பொறியும் வென்ற மாதவக் கிழவர் யார்க்கு
தொன்முறை புரைத்தான் மாய சூதமா முனிவன் மாதோ. (௩௩)

ஆசச்செய்யுள், ௨௪௬.

ஐந்தாவது

காளன்அத்தி முத்தியடைந்த

அத்தியாயம்.

ஆதியே தென்கயிலை யாகியனிப் பொலங்கிரியி லமர்ந்த ஞானச்,
சோதிதனைக் காளனெனுஞ் சுடிகைமணித் துளையெயிற்றுத் துத்தி
நாகங், காதலால் வழிபட்ட தஞ்ஞன்றோர் புகர்முகத்த களநல்
யானை, தீதிலா முற்றவத்தாற் ருனுமினி தருச்சித்துத் திரிந்த தன்றே.

அநகிலையிற் பைனிரிந்த கவர்படுநாப் பருவரீய்வா ளாவு நாளும் [ய
பொன்னிலகு மிளஞாயிற் றொளியினைவெல் சுடர்மணியாற் பூசைசெய்
வுன்னரிய பிறைமருப்பிற் றழைசெவிய மால்யானை யுரகஞ் சாத்து
மின்னவிர்செம்மணிபலவுநதள்ளிநெடும்புழைக்கரத்துமிகவுங்கொண்டு.

தண்புனலை¹ யினிதாட்டித் தனையவிழ்மென் கமலமலர் பலவுஞ் சாத்தி, யொண்பரிவேர் டருச்சித்த திம்முறைநாள் சிலகழிய வென் றுக்கொன்று, பண்புடைநற் பூசனையை யழிக்கையாற் பொருதுதம மிற் பகைமை யெய்திப், புண்படுநெஞ் சுடையவா யமையாத வெஞ் சினத்தாற் புழுங்கிச் சொல்வ.

(ந)

என்பூசை யழித்தானை யாவனென வுணர்சிலே நென்னுந் காளன், நன்பூசை தடுத்தவன்றான் பாவனென நினைந்தழுங்குந் தட க்கை வேழ, நன்பூசை சிதைத்ததமை யறியாதிவ வாறுசில நாள் செல் போது, பின்பூசை செயவொருநாட பிறைபெயிற்று வாளரப பெரிதும் போந்து.

(ச)

எறித்தகடர்த் திபபியமா மணிகள்சொரிந் தருச்சனையை யிழை த்துப் பின்னர்க், குறித்ததொரு நினைவதனாற் றினந்தினம்பூ சித்த குரு மணிகள் யாவும், பறித்தெறிநது பாஞ்சோதி திருமுடியிற் பது மத்தைப் பல்காற் சூட்டுங், கறுத்தமனத் தவனைநெறி யில்லாண்ப பாதகனைக் கண்ணிற் கண்டு.

(ரு)

இன்றளவே மறவிவாய்க் கிரையாக்கிப் பின்னரியா நெனது பூசை, யொன்றியநற் பயன்பெறுவே நெனததுணிநது பனைக்கரத்த னுயர்வே முதத்தைப், பொன்றுவிததற் பொருட்டாகப் பொருவில்சில லிங்கத்தின் பின்னே போநது, மன்றவுமால் யானைவரும் வரவுபாந் திருந்ததங்கன் வாள ராவே.

(4)

அவ்வேலை மேன்மேனற் சிவபூசை யிழைப்பமத வருவி் பாயுக, கைவேழம் வந்திலகுங் கதிர்மணியாற் செய்பூசை கண்ட போழ்தே, வெவ்வேகங் கொதித்தொழுநது கலங்கியுளம பதைபதைத்து விரைய வொன்று, செவ்வேதன் னுள்ளத்திற் குறிக்கொண்ட தடுசிலைக்கைத் தெவ்வ ரேறே.

(எ)

தன்னுயிரை வேண்டாத யாவனே யிழைத்தானித் தவறு தன்னைப், நன்னறவங் கொப்புளித்த கமலத்தாற் றண்கழுநீர் நறு மென் போதாற், றுன்னியவென் பூசனையைத் துணிநதழித்துக் கடின மாய்ச் சுமத்த லாற்றா, வன்மைமிகு நிலத்தலைக் கற்களாற் சிவபானை மறைத்திட் டானால்.

(அ)

கல்வினுன் மறைத்தபொல்லாக் கயவனைநா னிக்கணமே கண்டு விட்டி, நல்லதோர் மகிழ்சிறநது நாடியவென் 'பயன்பெறுவே னன்கென் றெண்ணி, வெல்லொனா வொருதுணிவான் மிகவடங்கித்.

திருமுன்னே விரைய நண்ணி, மல்குருஞ்ச் சூர்மணிக டள்ளிநெடும்
புழைக்கரத்து மாரீ ராட்டி. (௯)

பூங்கமல நாரண்மலரு முகைவிண்ட செங்குவளைப் போதும்
பெய்து, திங்கனியு மின்சவைத்தா மரைக்கிழங்குந் திருவமுது செய்
வித் தன்பால், வீங்கிளமென் முலையுமையா டமுவுதிரு மேனிதனை
வேழந் தானுந், தாங்கரிய மிகுத்துங்கு முளத்தினெடும் புழைத்தாத்
தாற் றழுவிற் றன்றே. (௧௦)

தழுவுகையிற் றழலுமிழ்கட் போரவஞ் சிற்றுருவர் தனைக்கொண்
டின்னே, வழுவையுயிர் நீப்பனென வன்மடக்கை யுட்புகலு மருண்டு
வேழ, மழிதுயர்கொண் டென்பினிறி யாற்றரிதாய்த் தலையுதறிற்
றனைய காலே, பெழுதுபொறி வரியரவர் தலையாறு துழைந்துகுடைந்
திட்ட தம்மா. (௧௧)

குடைந்துகுடைந் திடர்விளைப்பக் குஞ்சாஞ்செஞ் சடைமவுலிந்
குழகன பின்னே, தடம்பொருப்பி னெடுங்குவட்டிற் சாலவுந்தன்
றலைமோதத் தலைமொத் துண்டு, நெடுங்கிரியும் பொலங்குவட்டோ
டலைந்துபெரும் பாறைகளுஞ் சிதறி நீங்க, வுடன்களிறுந் தலைவிண்டு
பாஞ்சுடரை நினைநதாவி யொழிந்த தம்மா. (௧௨)

ஒழிந்திடலுந் தலையறைந்த வலியினு லென்புதைத்தவ் வரகந்
தானு, மழுந்தியுட னெருங்கியரு ளமலனடி நினைந்துடனே யாவி
நீங்கி, விழுந்ததவை யோரிரண்டும் விண்ணவர்நா யகன்றுய மேனி
யாகிக், கொழுஞ்சுடர்க்க னெருமூன்றுங் குழனிமதி யவிர்சடையுங்
கொண்ட மாதோ. (௧௩)

வேறு.

கொண்ட போதவர் கண்டு குழைவுற

†வண்ட லம்பு மலர்க்குழ லாளொடு

மண்டர் நாயக னவ்வினில் கத்துணின்

றொண்டி மல்விடை யூர்ந்தெதிர் தோன்றினான்.

(௧௪)

க - ௧௩. “கடுவரிக்கா என்மணியைக் கல்லென்று தள்ளித், தடமத்
க்கை நீராட்டித் தந்தி - இடுமலரைச், செற்றையெனப் பாம்பிகழுச் செயந்
நாளின் மற்றிரண்டு, மொற்றை யொருநா ஞவாவாலும் - புற்றாவும், மூக்கிற்
புருத்து. முடிஞடைய வெய்யவிடந், தாக்கித் தலைமண்டை தான்கொண்டு -
மாக்கிரியை, முட்டிநா கப்பெட்டி முத்துமா ணிக்கத்தின், பெட்டிபோற்
கும்பம் பிளந்திரண்டும் - பட்டளவிற, கைந்நாகந் பைந்நாக கங்கணம்பூணப்
பொருமப், பைந்நாகங் கைந்நாகப் பட்டுடுக்க - முன்னுகித், தாளிற் கலந்தவற்
றும் றன்பேருங் கொண்டுருங், காளத்தி யூராகக் கற்பித்தோன்.” ஸ்ரீநக்கா
ஸத்திநாதருலா, ௪௧ - ௪.

† “வண்டாருங்குழலா ஞமை பாகமகிழ்ந்தவனே” என்பது திருக்கா
ஸத்திநாதருலா.

ஆர ணன்றன் னனத்தி னனைந்தன
 னா ணன்புள் ளாசினி னண்ணினான்
 பேர ணங்கொடும் பெற்றத் தமர்ந்தருள்
 பூர ணன்றனைப் போற்றினின் ரூர்புடை.. (௧௫)

கொள்ளை மும்மதக் குஞ்சா மாழுகப்
 பிள்ளை மூடிக மேல்வரப் பெற்றன
 னள்ளி லைச்சுடர் வேற்படை யங்கையின்
 வள்ளி கொண்டனு மஞ்ஞையிற் போந்தனன். (௧௬)

பிருகு மாதவன் பீடுடை யங்கிராப்
 பொருவி லத்திரி மாசில் புலத்திய
 னருள்வ சிட்டன்முன் னாய வருந்தவர்
 சுருதி நூன்மனு வாற்றுதி செய்தனர். (௧௭)

மாதி ரங்கள் பரிப்போர் வசக்களென்
 ரோது மெண்மர் பதினோ ருருத்திர
 ரேத மற்ற விருவர் மருத்துவர்
 சோதி யாறிரு சூரியர் சூழ்ந்தனர். (௧௮)

சித்தர் சாத்தியர் சேரத் துவன்றினர்
 தத்து பாற்கடற் றண்ணமிர் தின்கவை
 யொத்த யாழினி லுள்ள முருக்கியே
 மொய்த்த கின்னார் செங்கை முகிழ்த்தனர். (௧௯)

தேங்கு புட்கா மாதிய தீர்த்தமும்
 வீங்கு வர்க்கட லாதிய வேலையு
 மோங்கு கங்கைமுன் மாநதி யுள்ளவும்
 பாங்கு ருக்கொடு போந்து பணிந்தன. (௨௦)

வேறு.

பருப்பத முதல வாய பனிவரை பலவும் பைந்தேன்
 மருப்பொழி தேவ தாரு வனமுதல் வனங்கள் யாவுந்
 திருத்தகு காசி யாதித் தெய்வமா நகருந் தேவர்
 விருப்புறு சோதிட் டோம முதனிய வேள்ளி யாவும். (௨௧)

அரிதுணர் வேத நான்கு மங்கமோ ராறு முள்ளத்
 துரைடுதும்பர் திரமு மாதி புராணமு மொருங்கு போந்த
 பொருநில்கந் தருவர் செங்கைத் தாளத்தி னுடனே போத
 மருவுகின் ணியுயே றென்ன வானதுந் துபிக ளார்த்த. (௨௨)

சுந்தரத் தெய்வக் கங்கை வெண்டிரைத் துளிய ளாவி
யிர்திரன் மலர்த்தண் காவின் வாடையோ டினிது கூடி
யந்தரத் தமர ரம்பொன் விமானமேற் கொடிய சைத்துச்
செந்தமிழ் மணத்தி னோடு தென்றலங் கன்று லாவ. (உ௬)

துன்னுமெண் டிசைப்பா னோந்துஞ் சொரிமதக் கலுழி நால்வாய்
மின்னவிர் பிழைவெண் கோட்டு வேழமா மதம்விட் டோடிப்
பன்னரும் பசுந்தேன் மாந்திப் பாட்டளி முரன்று பற்றப்
பொன்னிதழ்த் தருவினீ வாசப் பூமழை பொழிந்த வன்றே. (உ௭)

வேழ.

குருந்த மலர்ந்து குளிர்ந்துள போதும்
விரிந்தெழு தண்மதி வெண்ணில வும்போற்
பரந்து விளங்கிய பானிற மெய்யுந்
திருந்தி யொளிர்ந்து சிறந்தகண் மூன்றும். (உ௮)

நயங்கெழு சோதி நகைமுக மைந்தும்
வியந்த*கட் டங்கமுஞ் சூலமும் வேலும்
வயங்க பயம்வடி வாளுடன் வாய்ந்து
தயங்கும் வலத்த தடக்கர மைந்தும். (உ௯)

வெறிமம முற்பலம் வெய்ய கணிச்சி
யுறுசுவை மாதனை யொண்கனி செங்கட்
பொறியர வக்க மணித்தொடை பூண்டங்
கெறிசுடர் வீச மிடக்கர மைந்தும். (உ௧)

படர்த்தொளிர் புன்சடை மீது பரந்த
தடந்திரை யாலலை தண்பிழை தாறு
முடங்குளை யீரத ளாடையு மூசு
விடம்பயி னாகமுந் தூலும் விளங்க. (உ௨)

கண்ணெதிர் வந்தருள் கண்ணுத லோனை
யண்ணலை நாகமு மத்தியு மாளோர்
மண்ணில் விழுந்து விழுந்து வணங்கி
யுண்ணிறை காத லுடன்புகழ் கின்றார். (உ௩)

இந்த இடத்தில் முதலாவற் கட்வாங்கமென்னும்பெயர் காணப்படு
கின்றது.

† முடங்குளையீரதளாடை - சிங்கத்தோலாகிய ஆடை; முடங்குளை - சிங்
கம்; சிங்கத்தோலுபுணர்தமை, “அடையரி மாவொடு வேங்கையின்னோல்,
புடைபட வரைமிசைப் புணர்தவனே” என்னும் தேவாரத்தாலும் விளக்கு
கின்றது.

வேறு.

உயர்வுறு முழுதுல குடையாய் சயசட
மயிலியன் மடமொழி மதிதுத லுமையவன்
கயல்விழி மலைமகள் கணவா சயசய
தயவுடை யடியவர் தாயே சயசய.

(௩௦)

நின்னொரு சத்தியி னிகழு மிராசுத
மன்னி யனைத்துல கங்களு மறைமுறை
பொன்னி னிதழ்க்கம லத்தமர் புங்கவ
னென்ன விதித்தரு ளிறையவ சயசய.

(௩௧)

ஏத்தரு நின்னுடை யிச்சையி லேயுயர்
சாத்துவி கங்கொடு தண்டுள வோனென
வாய்த்திடு வடிவொடு மாபுளி யுலகவை
காத்தினி தருள்பொழி கருணைய சயசய.

(௩௨)

திருத்தகு நின்னொரு திருவரு ளாலுல
கரித்திடு தாமத மதுகொடு யாவையும்
விரித்துணர் ஞான மிருநது விளங்கிய
வுருத்திர னேயெமை யுடையவ சயசய.

(௩௩)

* மூவகை யாகிய சத்தியின் மூவுரு
வாவை விகார மகன்றனை யுறுகதி
மேவிலை யன்புற வெளிவரு வாயுனை
நாவினி னெவ்வகை நவில்வது சயசய.

(௩௪)

ரீயே வினைமுத னீயேட்காணமு
ரீயே காரண ரீயே காரிய
ரீயே தருபவ னீயேட்கான்றொரு
ரீயே யிவையினு ணீங்கினை சயசய.

(௩௫)

மாயை கடந்தனை மாயையின் வேறலை
ரீயுடல் சேர்கலை யாகிய நின்றனை
யாய்வுறு சாங்கிய ஸ்ரிருபதொ டைந்தினு
மீயுய ரொன்றென விழைகுவர் சயசய.

(௩௬)

* மூவகையாகியசத்தி - இச்சாஞானக்கிரியைகள்.

† தரணம் - இங்கே கருணைக்காரணம்.

‡ சான்று - சாக்ஷி

§ இருபதொடைந்து - இருபத்தைந்துதத்துவங்கள்; ஞானேந்திரியங்கள், ௮; கன்மேந்திரியங்கள், ௮; பூதங்கள், ௮; தன்மாத்திரைகள், ௮; அத்தக்கரணங்கள், ௪; புருடன், ௧.

அருமறை நுண்பொரு ளாய்ந்து துறந்தவர்
விரிசக் மாயையின் விதமென விட்டுணைத்
தெரிவரு நல்ல சிதானந்த மாகிய
வொருதனி யுயிரென வுணர்குவர் சயசய. (௩௭)

உன்னரும் யோகிக ளெண்வகை யோகினின்
மன்னிய வாயுவை வலிது தகைந்துணை
நன்ன ருளத்திடை நாடுவர் நாடி ட
வந்திலை யவ்வுரு வாருவை சயசய. (௩௮)

மந்திரம் வல்லவர் மற்றவ் வெழுத்தினின்
முந்துறு மங்க நியாச முடித்தே
சிந்தனை செய்து செபிப்பர் செபிக்கு
*மந்திர வருவென வருகுவை சயசய. (௩௯)

சைவர்க ளைவகை தங்கிய சுத்திசெய்
தைவகை யாவர ணத்தொ டருச்சனை
யெவ்வகை செய்துனை யேத்துவ ரவ்வகை
யுவ்வகை யாவரு ளொருமுதல் சயசய. (௪௦)

ஆய்ந்த டகணாதர்க ளம்புயன் முதலென
வாய்ந்தபுல் லீறென மருவுமெவ் வுலகையு
மேந்தலுன் வடிவென வெண்ணுவ ரவ்வகை
தோய்ந்தவர் கண்ணெ திர் தோன்றுவை சயசய. (௪௧)

மன்னிய தாரணி முதலிய வடிவினி
னுன்னரும் யாவு மொருங்கு வளைந்தனை
நின்னுழை யாவு நிறைந்தன நின்னல
தன்னியம் யாதுள தறைகுதி சயசய. (௪௨)

இலையெனு மவர்க ளிடத்திலு முண்டென
நிலையுறு மவர்கண் மருங்கிலு நீயுனை
பலவித வன்பர்கள் பாவனைப் படியுளத்
திலகுவை யவாநினை விற்படி சயசய. (௪௩)

‘மந்திரமுந் தந்திரமு மாயவடி’, ‘மந்திரமுந் தந்திரமு *மருந்த
மாகுத, திராரோய் தீர்த்தருள வல்லான்றன்னை’ என்னும்திருவாக்குக்கள்
இங்கேகருதற்பாலன.

† கணாதர்கள் - காணாதர்கள்; தார்க்கீகர். இப்பாடம்முதலிலுந்ரு ஒத்
தது; ‘கணதிபர்’ எனவும்பாடம்.

தூங்கிநீ ளல்லவ சோதியு மல்லவ
வோங்கு புறத்துட னுள்ளிவை யல்லவ
தாங்கு மசத்தொடு சத்தசத் தல்லவ
வீங்குனை யறிசுவ தெவ்வகை சயசய.

(சச)

நுண்மையு மல்லவ நுவலுநு பருமையின்
வண்மையு மல்லவ வான்மையின் வடிவொடு
பெண்மையு மல்லவ பேடியு மல்லவ
வுண்மையை யெவ்வகை யுணர்வது சயசய

(சரு)

வேறு.

அரிய தீர்த்த யாத்திரையா லாக மெலிந்து பயனென்னே
பெரிய யாக மினிதிழைத்துப் பெறுதற் கரிய பேறென்னே
கரிய மிடற்று வெண்ணீற்றுக் கருணைக் கடலுன் றிருநாம
முரிய வுலப்பின் வருத்தவல்லார்க் கெல்லாப பயனு முளவாமால். ()

தண்ணங் கமலத் தவிசுலுறை தலைவன் றுனும் பசுந்துளவ
வண்ணங் கரிய திருமாலும் வயிரப் படைவேற தனுமுதலா
வெண்ணுங் கணிப்பி லுயிரெவையும் பசுவாம் பசவுக் கிறையவனீ
யண்ண லதனாற் பசுபதியென் றறைவார் நின்னை யறிந்தோரே. (சஎ)

கற்ப முடிவாக் கடைநாளிற் கணிப்பி லுயிர்க் ளெவற்றினையு
மற்கற் தவிருன் னிச்சையிலே யுரோதிப் பிப்பா யாதவினாற்
பொற்கென் றிலகுஞ் சடைமௌலிப் புனிற்று மதியெம் போரேறே
நிற்கண் ணெர்ந்த முனிவருநத் திரனென் றுன்னை நிகழ்த்துவரே. ()

திதி லாத கற்பத்தி னாதி தனிலே செம்பொனிதழ்த்
தாது கமழ்தன் டாமரைமேற் றனிவீற் றிருக்குஞ் சதுமுகற்கு
நாத வடிவாம் வேதத்தை யுருதம் பண்ணு நலத்தாலு
மோத வரிய நின்னையுருத் திரனென் றுரைப்ப ருயர்ந்தோரே. (சசு)

ஓமென் பதனுக் குயிராகி யோங்கா ரத்தி னுருவமுரீ
யாமென் பதனு லருமறையின் வடிவா யதனுக் காவியுமாய்த்
தோமின் றிலகு மெவற்றினையுந் திராவம் புரியுந் தொழிலாலுங்
காமங் கடிந்தோர் நின்னையுருத் திரனென் றுரைப்பர் கண்ணுதலே ()

உலகு முடலு முதலியவா மவற்றின் றுயரைத் திராவணஞ்செய்
யிலகு கருணை யாலுமுருத் திரனென் றுன்னை யினிதுரைப்பார்
தலைவா நின்னிற் சிவதரமாம் பொருள்வே றின்மை யாலுயிர்க்கு
நலமே புரிகை யாலுன்னைச் சிவனென் றுரைப்பார் நல்லோரே. (ருக)

யாவும் பவிக்கு நின்னிடத்தே யெவற்றி னுழையு ரீபவிப்பா
யாவும் பவிப்பிப் பாய்ரீயே யென்றும் பவியா தேமிகு வாய்
பாவர் தவிர யூருநின்னைப் பாவித்திடுவர் பவங் கடத்து [தோர்.
மேவும் பொருட்டா தலிற்பவனென் றுரைப்பர் வேத முடிவுணர்

அளவி லுலக மெவற்றையுரீ யறுக்கின் றதனாற் சருவனென்ப
ரளவில் பிறப்பை யழித்துலகு மழிக்கின் றதனா லரனென்ப
ரளவி லுலகை யாள்கையினு ளளவி லுலகை யாள்வதனுக்
களவில் பெருமை யுடைமையினு ளளவு தலினு லீசனென்பார். (௫௩)

வரம்பி விமையோ ரிடத்திலொரு கா லுந ஐரும்பா மகத்துவரீ
நிரம்பு மதனான் மாதேவ னென்பார் நின்னை மறையீற்றிற்
பரம்புங் கிரோ தாரகமோ பனிமால் வரையோ பைம்புயலோ
விரும்பு மவற்றொன் றினிற்கிடநது கிரிச னெனும்பேர் மேவுதியால்.

அரிய பிருகத் துவமுடையை யதனா லுன்னைப் பிரமமென்பர்
விரிய யாண்டு நிறைந்திடலால் விண்டு வெனவே விளம்புவர்கள்
பொருளி லொருவாச் சுகமுண்டா வதற்கு ரீயே பொருட்டெனலாற்
கருத வரிய சம்புவென வுயர்ந்தோர் நின்னைக் கட்டுரைப்பார். (௫௪)

நின்னா மத்து ளொருநாம நிகழ்த்தும் பயனை நிச்சயித்தூத் [தெவ
தொன்னான் மறையுஞ் சொலமாட்டா வெம்போ னெய்யர் சொல்வ
னன்னான் முகனு நாரணனு மறையுந தெரியா ஞானவுயி
ரென்னா நின்ற வுனைச்சடமாம் யாமோ துதிப்ப மென்றார்கள். (௫௫)

வேறு.

என்றெதிர் வழுத்திய விருவர் தம்மையும்
பின்றிகழ் வார்சடைப் பிறைக்கொ முந்துடன்
கொன்றையந் தொடைபுனை குழக னோக்குபு
நன்றுற விவையிவை நலில்கின் றுனரோ. (௫௬)

அத்தியுங் காளனு மாசு மன்பர்காள்
பத்தியின் மகிழ்ந்தனம் பாலர் காளுமை
யுத்தமக் குணமுடையுமக்கு வேண்டிய
மெய்த்தரல் வரந்தா விளம்பி டிரென்றான். (௫௭)

என்ன லு மிருவரு மிறைஞ்சி யாரினு
முன்னவ வெமக்குரீ முன்னின் ருண்டனை
நின்னுனீழ யடியரே நிகழ்த்தும் வாய்மொழி
யின்னரு ளுடனுவர் தினிது கேட்டியால்.

மன்னிய வுருட்கட லேம கோதய
தன்னிக ரில்லவ தவறு ருவகை
யுன்னிடத் தெங்களை *யுசுப்பித் துக்கொள்வாய் ,
முன்னவ வெமக்கிது முந்து மோர்வாம். (௬௦)

சங்கினிப் பெறுவா மிற்றை நாண்முத ,
நூங்குமித் தென்கயி லாயந் தன்னையே
வாங்குதெண் டுரைக்கடற் புலியும் வானமு
மோங்குகா ளத்திவெற் பெனவு ரைக்கவே. (௬௧)

கொவ்வையங் கனியிதழ்க் கோதை பாககே
ளெவ்வகை யுயிர்கண்மற் றெனினு மீண்டையின்
வவ்வுறு முடல்விடி னனைய மன்னுயி
ருய்வுற முத்தியிங் குறுதல் வேண்டுமால். (௬௨)

இந்நதித் தடங்கரை யினிது வைகய
நின்னைவா னவர்முத னிறைந்த பாவரு
நன்னல முதவுகா ளத்தி நாதனென்
றுன்னரும் பெயரினி யுரைத்தல் வேண்டுமால். (௬௩)

நின்னடி வழுத்துற நிகரி லன்பினுற்
றுன்னுமிக் கடவுளர் தொகுதி யாவையுந்
தன்னிக ராயனித் தலத்திற் சந்தத
மன்னிய வுவப்பொடு வதிதல் வேண்டுமால். (௬௪)

எறிந்நிரைப பாவையா மீரமுங் கங்கைமு
னுறுசுவைக் கடவுண்மா நதிக ளுள்ளவும்
பிறிதுள தீர்த்தங்கள் யாவும் பெட்பினுன்
மறுவில்சீ ரிவ்வயின் வதிக வைகலும். (௬௫)

என்றவ ரிவையிவை யியம்ப வேடவிழ்
கொன்றையஞ் சடைமுடிக் குழகன் கூறுவா
னன்றுநீ ருவநதெமை வேண்டு நல்வா
மன்றவு மனையவா ருகி வாய்க்கவே. (௬௬)

இலங்குசீர்த் தென்கயி லாய மென்றவிப்
பொலங்குவட் டண்ணலம் பொருப்பிந் நாண்முத
னலற்கொள்கா ளத்திவெற் பென்னு நாமத்தா
லுலம்புதெண் டுரைக்கட லுலகி லோங்குக. (௬௭)

நம்மையுங் காளத்தி நாத !

மும்மைநீ லெகுளோர் மொழிக யாமுமிச்
செம்மணிச் சுடர்கெழு சிகரஞ் சேணுய்
ரிம்மலை யதனுழை யென்றும் வைகுதும்.

(சுஅ)

நந்தமைத் தொழுதுட னணிய தேவரு
முய்ந்திடு பழமறை யுணர்ந்து நாடொறு
மந்தமி லருந்தவ மின்றி னுற்றிடுஞ்
சிந்தைகூர் முனிவருங் கடவுட் டீர்த்தழும்.

(சுக)

முருகவிழ் நான்மலர் மொய்வ னங்களுங்
கரைபொரு நதிகளுங் கறங்கு தெண்டிறை
விரிதரு பரவையும் வெற்பி யாவையு
மருமறை முறையினி தமைக்கும் யாகழும்.

(எ0)

தத்தம துருன்னிற் றங்கும் 'பத்ததா
லித்தலத் தமர்கமற் றெமதொ ராணையாற்
றத்துமித் தீர்த்தமுஞ் சகல தீர்த்தத்து
ளுத்தம தீர்த்தமா யுலகி லோங்குக.

(எக)

கங்கைவெண் டிரைபொரு காசி யுங்கதி
பொங்குதண் புனற்பிர யாகை யும்புகழ்
தங்குகே தாரமுஞ் *சயில மேமுத
லெங்குள தலமுமிங் கினிது வைகுக.

(எஉ)

இன்பமுற் றெவர்கில ரித்த லத்திலே
தென்புலத் தவர்கடன் தீர்க்கின் றுரவர்
முன்புள கயைதனின் முயன்ற வற்றினு
நன்பலன் சதமடங் காக நண்ணுக.

(எங)

எரிசுடர் யாகமு மிழைக்குந் தானமு
மரிதுசெய் பூசையு மாதி யாகிய
வுரியநற் கருமங்கள் பலவு மோர்முறை
பொருவிவித் தலத்திடைப் புரிந்த போதினில்.

(எச)

உ வ ரு.

எற்றுதிரை வார்கட விரும்புவி யிடத்தன
மற்றுமுள புண்ணிய தலங்களின் மகிழ்ந்தே

யுற்றவொரு கோடிவித மாமிவை யுஞ்நறிப்
பெற்றிடு பலத்தையிவை பெற்றிடுத நிண்ணம். (௭௫)

இப்பொழுது நீரேமை யிறைஞ்சியினி தேத்து
மெய்ப்புகழை யாவனொரு வன்விழைவி னோதி
யப்படி வழத்துவ னவன்வினை யனைத்துந்
தப்பியிடு மின்பமொடு வாழ்வுக டழைக்கும். (௭௬)

ஆதிமறை நான்குமுய ரங்கமவை யாறு
மோதுறு பலத்தையவ னுற்றொழிவி லாத
நீதிவள மெய்திடுவ னித்தம துரைப்போர்
திதுதவிர் யோகிகள் பலன்பெரிது சேர்வார். (௭௭)

அருந்தவ மிழைத்தமுனி வோர்பயனு மார்வார்
பரிந்தினை யாவனொரு வன்பகர்வ னானும்
விரும்புமவ னிம்மையில் விழைந்தவை நுகர்ந்து
திருந்தமறு மைக்கணம் தோருலகு சேர்வான். (௭௮)

என்றருள் புரிந்தருளு மெல்லையிரு பேரு
மன்றவிமை யோர்முனிவர் மற்றுமுளர் காணப்
பின்றிகழும் வார்சடைய பிஞ்ஞகன்மெய்ஞ் ஞானக்
குன்றனைய மேனியொடு கூடினர் கலந்தார். (௭௯)

வேறு.

*தென்ற லம்புகழ் தென்கயி லாயமால் வரையு
மன்று தொட்டருட் காளத்தி வெற்பென லாகி
நின்றி லங்கிய திறைவனை யாவரு நிறைவுற்
றென்று மன்பொடு காளத்தி நாதனென் றுரைத்தார். (௮௦)

மாறி லாவுவப் பெய்திய வானவர் களித்துத்
தேற லூற்றிருந் தொழுகுபு மழைசித் தினரால்
வேறு வேறுமற் றனைவரும் வியப்புற வுமையோ
டாறு சூடினோ னருட்சிவ லிங்கத்து ளமர்ந்தான். (௮௧)

இனைய விக்கதை யினிதுகேட் கின்றவர் யார்க்கும்
வினைய னைத்தையும் வீட்டிடு மிகவுரைப் பவர்க்குங்

* ௭௬ - ம் செய்யுளின் பின், ஒருபிரதியில், “தென்கயிலை யாகிய செழுஞ்
சயில மன்றே, யன்பர்கள் வணங்குகா ளத்திவரை யாகி, நன்பெயர் படைத்
தலக நானுயினி தேத்த, மன்புகழ் தழைத்திட வயங்கியது மாதோ,” என்ற
ஒருபாடல் காணப்படுகின்றது.

கனியு நெஞ்சொடு கேட்பவர்க் குங்கதி யளிக்கு
மனம்வி னைந்துள மன்பெருஞ் செல்வமும் வழங்கும். (அஉ)

என்றி வற்றினைப் பரத்துவா சன்பெரி தியம்பிப்
பின்றை யேசிவ மான்மியம் பேசுவா னெனவே
மன்ற லம்பொழி னைமிசா ரணியமா தவர்க்கு
நன்று சொற்றனன் சூதமா முனிபின்னு நவில்வான். (அங)

, ஆகச்செய்யுள், ௩௩௨.

ஆ ரு வ து

சிவமான்மியமுரைத்த அத்தியாயம்.

வரிசிலைத் தடக்கை வரையுறழ் திணிதோள் வர்கழற் றனஞ்
சய னுவப்ப, விரிசுடர்த் தவள நீறறொளி பழுத்த மேனிமா முனிவ
ரன் விளம்பும், பரிசடைத் தவத்தாற் பரமயோ கத்தாற் பயின்றதா
னங்களாற் பாவக், கரிசிலைத் துடைப்பார்க் கினிதுமுன் னிற்குங்
கடவுள்கா ளத்திரா யகனே. (க)

அன்னதோர் தலத்தி லரும்பெறற் றீர்த்த மாடியவ் வருட்சிவ லிங்கந்
தன்னையா தரித்து வழிபட லுற்றார் சதமொடு பத்துறழ் புரவி
நன்மக மவற்றைப் பழமறை விதியி னனியிழைத் திடவரும் பயனும்
பன்னுமத் தொகைய வாசபே யஞ்செய் பயனுயிங் கெய்துவர் பார்த்த.

உவந்தருட் சேவை புரிகையிற் பயன்வே ரொன்றையும் பெட்
புற துளுற்றி, னவந்தனி லமுந்தி யுளங்கவன் றிரங்கு மழிதுயர்
தானுமிட் டகன்று, நிவந்தொளிர் பசும்பொற் கற்பக தருவி னெடு
நகரின்பமு திறையத், தவழ்ந்துபன் னெடுநா ணீர்தரும் பிறவித் தடங்
கட றனைபுரீந் துவவே. (ங)

விரிதரு புவன மூன்றினிற் கடவுட் டீர்த்தங்கண் மிகப்பல விளங்குந்
தெரிதரு மவற்றுட் சிறந்தகா ளத்தித் தலத்துள தீர்த்தமோ டிணையா
வுரைசெயுந் தீர்த்த முன்னுள வாய வவற்றுளு முலகினி வினிமேல்
வருவன வாய வளங்கெழு தூய வார்புனறீ றீர்த்தத்து மிலையால். (ச)

ஏந்தெழிற் குடுமி யிலகுமிப் பொருப்பி லெரிபுரை தூற்றையஞ்
சடைமேற், பூந்துண ரிதழி பொருதிரைக் கங்கை புனிற்றிள மதி
புனை புனிதன், வாய்ந்தபே ரொளியாய் வயங்கில னென்னின் வன்பு

வப் பிணிப்பினால் வருந்தி, யாய்ந்திடு முணர்வின் மாந்தருக் கெவ்வா
றளவிலெவம் பாவம்விட்டகலும். (௫)

ஆயுதான் மறையு மளப்பருஞ் சோதி யங்கண்மா ஞாலத்தி
லெவர்க்குந், தாயுமா யுயிர்த்த தந்தையு மாகித் தணப்பருஞ் சுற்ற
முந் தானாய்த், தூயவின் னருள்சேர் குடிவனு மாகித் தொழுகுல
தெய்வமு மாகி, நேயமாய்ப் புரக்குந் தலைவனு மாகி நிரந்தர மிவ
ணமார் தனனூல். (௬)

அறிவிலா மையினுற் றுயருழப் பவனா யாங்கிடை யூறுவந்
தடையின், மறுகியுள் ளழியு மனத்தன யுடையோர் மற்றொரு வரு
மில் னாகிச், சிறிதுமோர் கிளையி லாத்தமி யனுக்குத் தெய்வநா யகன்
றுணை யல்லா, லுறுதுணை பிறிதொன் றில்லைமற் றடந்தோ ளுமிழ்
சுடர்ப் புலவுவே லுரவோய். (௭)

பல்குணங் கடந்து விகாரமு மிகந்த பாசிவன் குணத்தொடும
பழகி, பெல்லையில் விகார மெப்தியிவ் வுலகை யினிதளிக் குதுமென
விரங்கிச், சொல்லருந் தனதோ ரிச்சையா லரிய சுடர்ச்சிவ லிங்க
மாய்த் தோன்றி, மல்லன்மா ஞாலத் தின்னுயி ருய்யும் வகைவினை
யாடலுற் றனனூல். (௮)

ஆங்கவன் றனது மாயையொன் றுளதா லளப்பிலா வுலகினுக் கதுதா
னீங்கரும் பிறவி நிமித்தமா மதனா னீடுல கியாவையு மயங்கு
மீங்கது பிறவித் குருடர்மற் றறியா ரின்னவை மாயையின் றன்மை
யோங்கொரு பெயருந் தனக்கில னாகி யொளியுரு வாகிய லொருவன்.

பல்பல பெயரும் பரித்தவ னாகிப் பல்வகை யுலகுமே விலனாய்த்
தொல்லைய வுலகிற் றேய்ந்தவ னாகித் தொழிற்படும் வினையில னாகி
யெல்லையில் கரும் நிரதனு மாகி யிருப்பனென் றிருந்தவ னியம்ப
வல்லியங் கமல முகமலர்ந் தினிதி னருச்சுன்ன வினவலுற் றனனூல்.)

அருந்தவக் கிழமை யந்தணர்க் கரசே யமலன்யா துருவமா
யமர்வன், றிருந்திய குணத்தோ டெவ்வகை சேர்வன் சேருமக் குண
மெது தேவன், விரிந்திடு மாயை யெவ்வகைத் தாகும் விரித்திவை
விளம்புதல் வேண்டும், பரிந்தெனைப் புரத்தல் வல்லநீ யிவற்றின் பரு
தியெப் படியினு முணர்த்தாய். (௧௧)

என்றுவ னிசைப்ப றிருந்தவ முனிவ னியம்புவா னெழுவலித்
தடந்தோள், வென்றிவார் சிலைக்கை விசயகே ளணைய விமலன தியற்
கையாம் வடிவை, யொன்றுற யாரு முணர்வுற மாட்டா ராயினு முவர்

தநங் குரவ, னன்றெமக் குணர்த்த நாமுணர்ந் தவந்றையறிந்தவா
நவிற்புல முனக்கே. (௧௨)

நாதன திருவம் வெலற்கரி தாகி ஞாதுரு ஞேயபா வகமா,
போதுறு மொழிக்கு மண்டரி தாகி யசைவில தாகியொற் றுமையாற்,
பேதமி லின்பப் பேரும்பெருக் காகு மின்னதோர் வடிவுடைப் பெம்
மான், சேதன னடிவ னாகியா வைக்கும் விளக்கமே செய்யலுற் றனனூல்.

எண்ணுறு முப்பத் தாறின்மே லாய விறைவனை யாவரே யறி
வார், பண்ணரு றுண்மை தனிலுறுண் மையனாய்ப் பருமைதன்
னினும்பரு மையனா, யண்ணுறு மெவையு மாய்சிலை பெற்ற வவன்
றனை மனமொடு மொழியு, நண்ணுற மாட்டா வென்னினிங் கவனை
யென்னென நவிற்புல நாமே. (௧௩)

சித்தமாய் விழைவும் வெறுப்புமின் றுகி நீக்கரி தாயளப் பரி
தாய்ச், சுத்தஞா னத்தா லுணர்வதாய்க் குணத்திற் றேய்விலாப்
பொருள்சில னவன்றான், புத்தியு மல்லன் மனமுமே யல்லன் பொறி
யலன் பூதங்க ளல்லன், மொய்த்திடு மிருளோ டொளியல னதனாற்
குணத்தினைக் கடந்தவன் முதல்வன். (௧௪)

புத்தியை விதித்த கருத்தனா மவனைப் புத்தியு ளடங்கினு
னென்று, சிந்தைசெய் துரைப்பர் சிலருனர் வில்லோ ராங்கவ ர்த்
திறஞ் செப்ப, விர்தனஞ் சுடுவ தென்றுரை செய்து மெரிதழ விர்தன
மதனான், வெந்திடப் பட்ட தென்றுமே விளம்பும் விரகலா லன்றிவே
றன்றே. (௧௫)

அணியனே யாகி யுள்ளினுட் சிறிது மமைத்திடப் படாதவனாகித்
துணியுறு நினைவு ளடங்கிடா தவனாய்த் தொல்குணங் கடந்தவ னாகி
யிணையிலி யாய வன்னவன் றன்னை யுணர்விலா ரெய்திட மாட்டார்
வினைமுதலன்றாய் மறைக்கவொண் னாத விரிசுட ராய்விளங் குற்றான்.

இன்னவன் றன்னை யறிவிலா தவர்தாம் யாவைக்குங் கருத்
தனென் றிசைப்பர், மன்னிய வொட்டை மாத்திரை யாகி வயங்
குல னென்பர்மற் றவன்றா, னின்னதை யிழையென் றேவுவா னல்ல
விழைத்திடே லென்பவ னல்லன், மன்னுமெவ் வினைக்குஞ் சான்றவ
னென்று மதியுளோ ரவன்றனை மதிப்பார். (௧௬)

குணந்தனை யிகந்தா னென்னினு மொருகாற் குணத்தொடுங்
கூடுவ லுயிர்க், டுணந்திடா திழைக்குஞ் செய்வனை விழைந்து சகத்
திலவ் லுயிர்களைப் புரப்பா, லுணர்வதுள தனதோ ருளினாற் குண

த்தோ முற்றிடி மெண்சுடர்ப் பளிங்கிற், நிணிந்தொளிர் புனித மேனி
தண் மதிபோற் றிருமுக மண்டலந் திகழ்ந்து. (௧௬)

குழன்யந் திங்க டவழசடை மவுலி கூர்நுதி மழுப்படை மறி
மான், றமுவி யிருகை வாதமோ டபயந் தங்கிய தடக்கைமாத் தறுக,
ஹுழுவையின் புள்ளி யதளுடை யாக *வொண்சுடர்ப் பூணிவை
யெள்ளி, விழுமிய ஞான சுந்தரி யோடும் விளங்குவன் பங்கயத்
தவிசில். (௨௦)

பலபல வாகப பண்ணவர் தவததர் பழிச்சின ரருச்சனை பண்ண,
மல்குசீர் வித்தேச் சுார்முதற் கணத்தோர் மாதிரம் பரிப்பவர் சுவ,
வெல்லையில் கருணை பொழிந்தினி தமர்வ னிவன்பிர விருத்தியை
யெண்ணிற், சொல்லநங் குணத்திற் றேய்குவ னிவிர்த்தி விழை
வுறிற் குணத்தொடுந் தோயான். (௨௧)

படைத்தபல் விதமாய்ப் பார்தவிவ் வுலகம் பரியதோ ருருவவன
றனக்குக், கிடைப்பரு துண்மை யுருவமுன் னெடுத்துக் கிளத்திய
நாமமும் வடிவுந், துடைத்திடு வியோம வடிவமாய் விளங்கும் வர்
யளி துதைந்துபாட்டயர், வுடைத்தெழு பசுந்தே னூற்றிருந் தலர்தர்
நூனுடைத் திணிதடந் தோளாய். (௨௨)

குணங்கடந் தவனாய்த் தன்னுட னிரண்டாய்க் கூறுதற் கொரு
பொரு ளின்றி, யிணங்கருஞ் சிறப்பி னொருவனாய்த் தான்மற நியா
தினும் விழைவில னாகித், துணிந்தொரு வகைக்குங் காரண மின்றி
யிருப்பினுந் தொல்லுயிர்க் கெல்லாந், தணந்திட லரிய மலத்தினைத்
தவிர்ப்பன் றவிர்ப்பது மியல்பவன் றனக்கே. (௨௩)

அற்றமி லுயிர்கள் யாவையுந் தத்தம் வினையினுன் மாயையி லக
ப்பட், நெற்றதோர் பிணிப்புண் டெலுமாங் கதனை யுருற்றின னவ
னென வுரைப்பர், சொற்றவம் மாயை யின்னதென் றளந்து சொல்
லொணுச் சத்திகள் பலவாய், முற்றுமே மறைத்து நின்றிடு மதுவு
மொழிவுறி னவன்வய மாக்கும். (௨௪)

காரியத் துடனே காரணம் விரும்பிற் கலக்குவன் மாயையைக்
கலக்கி, னுரிபன் கருணை யடைந்துளார் தம்மை யாங்கதன் சத்திவிட்
டகலும் பாரிய வுலகோ டிருப்பினு மவர்கள் பன்னிறம் பத்தியாய்
தாலுஞ், சீரிய படிசுந் தன்னிறந் திரியாத் தெளிவெனத் தெளிந்தசுந்
தையதே.

ஆங்கவன் மாயை யவத்தைமூன் றுகி யாற்றுமுத தொழிலினுக்
கிடமா, மிங்குமுத் தொழிலி லழிவுசெய் கருத்தா வெனுமவன்
காலமென் பதுவே, பொங்கொளி வடிவாய்க் கொள்பவன் போன்று
பொலிசுவ னியற்கையாம் புனிதன், மங்குலி னிறத்துக் காண்டிவத்
தடக்கை மடங்கலே றனைபுமன் னவனே. (௨௬)

நாளொடு திங்கள் வருடமே கற்ப முதலிய வளவையை நண்ணி *
நீளுமக் கால மளவுகோல் போன்றுநிகழ்மற் றதனிமித் தமதாய்
முன்று மவ்வவ் வளவையி னுலக முழுவது முயன்றிட வுளவாய்
மீளவு மழிக்கப் பட்டன வதனால் யாவரு மவன்வயம் விசய. (௨௭)

ஆன்னவ னொருத்தர் வயத்தினு மாகா ளளவிறோற் பாவையாட்
டயர்வோன், பின்னிய நாணிற் பிணித்தினி தாட்டிம் பெற்றிபோற்
பிரானுமா யையினுன், மன்னுயிர் முழுது நராதிரை மாண வகையின
லாட்டுதல் வல்லான், மின்னவிர் கழற்கா லன்னிலை யொள்வே லடு
படை விரவல ரேறே. (௨௮)

உன்னரும் பவனே சருவனே யொப்பி லுருத்திர னுக்கிரன் வீமன்
மன்னிய சிறப்பிற் பசுபதி யீசன் மாதேவ னெனும்பெயர் முறையே
துன்னுமைம் பூதந் பரிதிவென டிங்கள் சுடரிய மாண*னென் வடிவா
மன்னின னிதலை மதித்தருச் சிக்க வல்லவன் மற்றவன் றானே. (௨௯)

தழைவுறு முவப்பின் யார்சில ரவன்றன் சத்தியோ சாதமுன்
னய, விழுமிய வைந்து பிரமமும் பகுத்து விரித்துணர் கின்றவ
ன்னே, ரழிவிலாப் பரம முத்தியை யடைவ ரவன்றிருப் பெயரளப்
பிலவாம், வழிபடு குணத்தான் மருவிய வவற்றை மறைவலோர்
தெருண்வொழ்த் துவரால். (௩௦)

ஆங்கவ னிச்சை ஞானமே கிரியை யாயதன் சத்தியென் றவற்று
லோங்குவை பவமு மொழிவில்சம் பத்து முடையனா குவனவன் சரித
மீங்களர் தறிதற் கரியன தொல்லோ ரேத்துவ வதிகுசித் திசைப்ப
பாங்கினி லவற்றைப் பன்னுவன் கடைநா ளாடல்கண் டமையவன் பழிச்சு.

எண்ணிலா வுலக முழுவது மேகப் பிரளய மாக்கிமற் றேவ,
என்னுதன் மாயை யான்மயங் குற்ற நாரண நான்முகர் தங்கட்,
கொண்மைய சிவலிங் கத்தனி வடிவா யுவந்திருந் துணர்வினை பூதனி,
யன்னுற வெவையு மவர்க்கினி துரைத்தா னன்னவன் குணத்தொடு
மமைந்தோன் (௩௧)

சேயிதழ்க் கமலப் பொருட்டில்வீற் றிருக்குந் திசைமுகக் கட
வுள்பாற் றிரும்பத், தூயதன் னுழைய தொன்மறை யளித்துத் தூ
ளில்சீ ரவன்றனைத் தூண்டி, மாயிரும் புவன நிற்பன நடப்ப வாகிய
மன்னுயிர் வடிவ, மீயுய ரஞளால் விதித்திடு வித்தா நெவனவன்
குணத்தொடு மேயான். (௩௩)

ஆரியதொன் மறையும் புராணமு மிருதி யாயது மென்றிவை
யனைத்தும், விரியவாய்ந் துணர்ந்து வியனுல கதனிற் றருமத்தை
விதிமுறை நடாத்தற், குரியகற் பகநாட் டரபனு தியரை முனிவரை
மனுக்கலை யுதவிப், பெரிதுமின் னருளைப் புரிந்தவன் யாவ னாங்கவன்
குணத்தினைப் பெற்றோன். (௩௪)

மிருந்ததோர் கருணைச் சுவேதனே யென்றும் விளங்கிய லகு
ளியே யென்றுஞ், சுகந்தொழு வுணர்த்துஞ் சாந்தனே யென்றுஞ்
சைவதே சிகர்வடி வாகி, யுகந்தொறுஞ் சைவத் திப்பிய ஞான முஞ்
ற்றிமன் னுயிர்களுய்ந் திடுவான், மகிழ்ந்தினி தளிக்க வல்லவன்
யாவன் மற்றவன் குணமரு ளினனால். (௩௫)

களங்கனி வண்ண னிழைத்த பூசனையிற் கமலமா மலரொன்று
குறைய, வுளங்கனி வெய்தித் தனதுகண் ணகழ்ந்தங் கொருங்குதன்
மலரொடும் வனைய, வளங்கொழு பரிதி விரிசுடர் மட்க வயங்குபே
ராழியம் படையைத், துளங்குசீர் நெடுமாற் களித்தவன் யாவ னனை
யவன் குணத்தினைத் தோய்ந்தான். (௩௬)

நறையிதழ்க் கமலை கொழுநா ணைக்கு நனையவிழ் கற்பக ரீழ்,
லுறைதரு தேவர் தங்களா ணைக்கு மொல்குறா துலகம்யா வைக்கு,
மிறுதியை விளைத்துத் திரைக்கட னுப்ப நெழுதரு கடுவினை யெ
ழுதா, மறையவன் வழுத்த மிடற்றினி லமைத்தோ நெவனவன்
குணமரு வுற்றான். (௩௭)

அலங்குளைப் புரவி யருமறை யாக வகளில மாழியந் தேராய்
பொலஞ்சுடர்ப் பரிதி மதியுரு ளாகப் பூமகன் பாகனே யாக
விலங்குபொற் குவடு வரிசிலை யாக விர்திரை கொழுநனம் பாக
நலம்பெறச் சாதித் தடுபடை வீர னுனைனத் தேரினை நடாத்தி. (௩௮)

மீமிசைத் திருவிற் றகோலமே கொண்டு மற்றடம் புயத்துவில்
லேந்திக், காமர்வில் லாளி யாகியுங் கரித்துக் கடிதெழுப் பியகொடுங்
கனலாந், ருமத மின்றி யிமைக்குமுன் கொடிய தடமதின் மூன்றை
யும் யாவன், றோமில்சீர் வலியாற் றுகள்படுத் தின்னால் கனையனே
குணத்தொடுந் தோய்ந்தான், (௩௯)

தண்டுமாய் மார்பன் புலோமசை கேள்வன் சபையினிற் றலைவரா யிருப்ப, மண்டுமோ தாக்கண் மரீசிமுற் பதினமர் வாய்ப்பமற் றுணையைக் கடந்து, மிண்டினுற் றக்கன் விதித்துள வேள்வி சிறிதெவன் வெகுளுமுன் விரைந்து, துண்டுக ளாகி யொருத்தரா னிறுத்தா விறு தியை நொடிக்குமுன் னடைந்து. (ச௦)

அற்றிடு தலையு முடைந்தபொன் முடியு மாயின ராயிடைச் சில்லோ, ரிற்றிடு கரமு மிழந்திடு பதமு மெய்தினர் சிலர்சிலர் மூக்குந், துற்றவெள் ளெயிறுஞ் சுழல்கணுந் கோற்றுத் துடித்தனர் சிலர்சில ரிவைபோன், முற்றமங் கழிந்தார் யாவரு மிறந்தா ரவன்குணந் தழு விய முதல்வன். (ச௧)

வேதமா ஞமலி விரைந்துபின் றொடர விண்ணவர் வெங்கண் னாத, ராதியா மவரோ டருவனத் திடையே யடுதிறல் வேடுவ னாகிப், போதவிழ் நறுமென் புரிசுழற் றுவர்வாய்ப் பொறிசுணங் கிள முலைப் பொருப்பின், மாதுமோர் கிராதி யாய்மருங் கணைய வரிசிலை யொடுவனம் புகுந்து. (ச௨)

முள்ளுடை மூல முண்டக முதல்வன் முயங்குவான் புதல்வியை முடுகப், புள்ளிமா னாகிப் புதல்வியோ டலுந்தான் புரிமருப் பிரலை யாய்த் தொடர்ந்து, தெள்ளிய வுணர்வு நிறைபொறை சால்பு சிலைம தன் பகழியாற் றேம்பக், கிள்ளினு னன்னேன் றலையினை யாவ னனை யவ னேகுணங் கெழிஇயோன். (ச௩)

வரியா வணிந்து மூவிலை வைவேல் வரைபுறழ் திணிபுயத் தேந் திக், குரைபுனல் புலராச் சடையொடுங் குறுகிக் குழுமிய வானா மகளிர், திரைகட லுலக மடந்தைய ரகரத் தெரிவையர் செங்கண்வா ளரவ, வரிவையர் குழாங்கொண் டிடுபலி யுவந்தா னெவனவன் குண த்தினை யடைந்தோன். (ச௪)

மைவரை புரையு மறலியை வெருவி மலர்க்கழற் சிந்தனை யோடுங், கைவரு பூசை நிலைபிடித் துளமார் கண்டனை முண்டகன் முதலா, வெவ்வெவ ருள்ளு மிணையிலா திருப்ப விவன்மிருத் தஞ்சய னென வைத், துய்வகை யமனைத் தூர்தவன் யாவ னுங்கவன் குணத்தொடு முற்றேன். (ச௫)

சேயிதழ்க் கமலத் திருவடிப் பூசைத் திடமுறு சுலேசனென் றியம்பு, நேயமன் னவனை நெட்டிலைச் சூல நெருப்புமிழ் செங்கண் வெள் ளெயிற்றுக், காய்சின மறலி பிணித்திடக் கொணர்ந்த கயிற்

றினம் மறவியைத் தானே, யாயிடைச் சிக்க வெவன்பிணிப் பித்தா
னங்கவன் குணத்தொடு மமர்த்தோன். (௪௩)

திவ்விய வடிவின் ரிகமொளி விளங்கத் தென்றிசைத் திருமுக்
கோக்கி, வெவ்வினை யொருவி யாற்றருந் தவத்தை விதியினி னிழைத்
தவே தியரா, மெவ்வமின் முனிவர்க் கினியனா னத்தை யெதிரிந்
தருளியாங் குணர்த்திச், செவ்விதற் கருணை பொழிந்தவன் யாவ
னங்கவன் குணத்தொடுஞ் சேர்ந்தோன். (௪௪)

எற்றைஞான் றினுந்தான் யாவன்மற் றொருவ னிச்சையிற் செய்
வன செய்து, பொற்றகட் டிதழின் பொருட்மறை புத்தேண் முதலிய
புங்கவர்க் கெய்தாப், பெற்றிமை யொடுந்தன் வடிவினைத் தானே
பெரிதுணர்ந் தழிவிலா னந்த, முற்றுநித் தியனா யுயிர்க்குயி ராகி
யுவமைபற் றெவற்றையு முடையோன். (௪௫)

இனியவெப் பொருளு மிருந்திட லூர்தி யெருதுதன் விருப்
பிடஞ் சுடலை, கனல்விழிப் பருவாய்க் கட்செவி பணியூன் கழியும்
வெள் ளென்புகண் மாலு, நனிபடை பூத மதளுடை நீறு நறியசூர்
தூண்பலி யாயுந், தனையடைந் தவர்க்கெவ் வாழ்க்கையுந் தருவோ
னெவனவன் குணத்தினைச் சார்ந்தோன். (௪௬)

மனமொழி யிகந்த வனையவன் சரிதம் வாய்மையிற் பற்பல
வகைய, வினையவென் றவற்றை யாவரே தெளிவா ரீண்டவன் பெரு
மையை யளந்து, நனிமிக வுரைக்க வல்லரு முளரோ நாடரும் பழ
மறை நவில்வ, தனையவ னளப்பி லானந்த நிலையை யுருத்திர வத்தியா
யத்தில். (௫0)

எண்ணில வாய விலங்கொளி வதன மெண்ணில வாகிய நயன
மெண்ணில வாய தடம்புய நோன்றா னிவற்றொடு கூடியெய் மருங்குந்
தண்ணளி வடிவிற நயங்குறு மவனைச் சகத்துளும் புறமுமானவனென்
றுண்ணினைந் துணரு மறிஞனே பிறவி யொழிந்தவ னன்றியா ரொழிவர்

திங்களங் கடவுள் செஞ்சுடர்ப் பரிதி தெண்புனல் சேயுயர்
விசம்போ, டங்கண்மா ஞால மாடகப் பசும்பொ னமருல கான்பவ
னழல்வாய்ப், பொங்கொளிச் சுடிகைக் கண்பணச் சேடன் பொருந்
திரைச் கருங்கடல் வண்ணன், பங்கய னெனப்பேர் படைத்துருப்
பலவா யுலகெலாம் பரிக்குந னவனே. (௫௨)

இன்னண மளவில் பெருமைய னாகி யெழுதொண்ப் பழமறை
யீற்றிற், சொன்னதோர் ஞானச் சுடர்வடி வாகிக் குடிலையிற் றெல்

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௫௯

பொருளாய, வன்னவனில்லை பெனுமவர்க்கில்லை யவனுளனென்பவர்க்குளனே, தன்னையெவ்வண்ணமன்பர்க்கணினவர் தானுமவ்வண்ணமாய்ச் சாரும். (௫௩)

இன்பமா கின்ற யாவையும் விழைந்தோர்க்கினிதளித்திரொடுபிறவித், துன்பமிங் கொழிக்கு மவன்வினை யாட றாயமெய்ஞ் ஞான வா தனைபெற், றொன்பதி னானு தத்துவங் கடந்த யோகரெப் பொழுதினுள் னுவர்க, ளன்புட னப்போழ் தவாநினைந் துள்ள வவ்வுருக் கொண்டருள் புரிவான்* (௫௪)

ஆதலா லவன்றன் றிருவரு ளாலே யவன்றிரு மேனியை நன்மை, காதலிப் பவர்கள் கருதுவர் சின்பாற் கனக்கநாம் விருப்பம் வைத் ததனா, வீதெலாஞ் சொற்றே மிச்சிவ ஞான மிச்சையால் வைக லுங் கேட்டிங், காதரித் துணர்ந்து தினஞ்சிவ போத மடைபவ ரவ னடி யடைவார். (௫௫)

ஆகச்செய்யுள், ௩௮௭.

ஒழா வ து

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலிய
உரைத்தஅத்தியாயம்.

— ❦ —

இன்னு மற்றொரு மறையுள மொழியியம் புதுங்கே
ளன்ன தோர்மொழி நன்மைக ளனைத்திரகு முதலா
யுன்ன ரும்பரி பூரண ஞானத்தை யுதவு
மின்னி லங்கிய கணிகமுற் சுடரிலே வேலோய். (௧)

ஆதி யேரம வென்பதாய்ச் சிவாயவென் றந்த
மோது மைந்தெழுத் துரைப்பருங் குடினையோ டேனுஞ்
சோதிமா யையின் வீசமோ டென்னினுற் தொடரிற்
றீதி லாறெழுத் தாமிது சிவன்றிரு மேனி. (௨)

இனைய் தோர்நிரு மேனியி லினிதுள முவந்து
முனைவன் வைகுவ னினுபிரா சாதமே முதலா
மனுவை யெண்ணுறிற் பலபல வகையவாய் வயங்குங்
கனக வெற்புறழ் திணிபுயக் கதிர்மணிப் பூணய். (௩)

* தீர்த்தவிரத பஞ்சாக்கர மகிமையுரைத்த அத்தியாயமென்றும் பிரதி
பேதமுண்டு. † மாயையின் வீசம் - மாயாபீசம்.

முன்னர் மாதிரு காரியா தந்தனை முடித்துப்
பின்ன ரக்கா நியாதமே செய்ததன் பின்பைப்
பன்னு மங்கமோ ராரையு நியாதங்கள் பண்ணி
யுன்னு மைந்துடன் பிரணவ முறச்செப முஞற்றின். (ச)

குருந்த லர்ந்திடு கொழுமலர் வண்ணமும் குளிர்த்து
விரிந்த தண்மதி வண்ணமும் போன்றொளிர் மெய்யு
மரிந்த கூர்மழு மான்மறி வரதமோ டபயம்
பொருந்து கைத்தல நான்கும்வெம் புலியத னுடையும். (ரு)

மூன்று நீராக்கமு முனாமதி யவாசடை முடியு
மான்ற வின்னருள் வாணகை முகிழ்த்தவா னனமுந்
தோன்று நல்லெழி விலக்கணம் யாவையுஞ் சுடா
வீன்ற தாயினு மினியனை நினைக்கவவ் வேல்லை. (க)

மாயை வீசமோ டைந்தெழுத் தின்செபம் வருத்திற்
றாய வெண்பிறை மெளலியுஞ் சுடர்முக மைந்தும்
பாய பேரொளித் திருக்கரம் பத்துமப் படையு
நேய மாகிமுற் சொற்றவா ரெழிந்தவு நிலவ. (௭)

நறவு பில்கிய நனையவிழ் நளினவா தனத்திற்
பிறைநு தறறுவர் வாயுமை யெதிர்தொழப் பெற்று
நிறையு மின்னரு ணன்னகை நீணிலா முகிழ்ப்ப
மறைமு தற்பொரு ளினினுயிற் றிருப்பது மதிக்க. (௮)

செவ்வி திற்பிரா சாதமுன் னுனமந் திரங்கட்
கவ்வ வற்றுநா லறைந்துள் வடிவீமா யழகா
யெவ்வி லக்கணத் தொடுமியைந் திருப்பதா யெதிரே
கொவ்வை யங்கனி வாயுமை தொழுவதாக் குறிக்க. (௯)

செவமு டிந்தபின் மறைவழிச் செந்தழ லோம்பித்
தவறி லன்பொடு தருப்பணம் புரிந்துசந் ததமு
முவம மின்றிய வவ்வவ றான்முறை யொழுகிப்
பவம கன்றிடு பூசனை பரிவொடும் புரிக. (க0)

ஓது மிம்முறை யருச்சனை யா நியா வுஞற்றி
மா த வங்களை யிழைத்திட வல்லவன் மனத்தில்
யாது யாதுதான் விழைந்தனன் விழைந்தவா றினிது
பேத மின்றிமற் றன்னதை யன்னதைப் பெறுவான். (க1)

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௧௧

இன்ன பானமைய மந்திர மறைகளை யாவன் ,
பன்னி யீண்டுனர் விப்பவ னவன்றனைப் பாரின்
மன்னு மானிடத் தொருவனென் றெண்ணினோன் மலரோன்
றுன்னு கற்பஞான் றளவுமெவர் நரகிடைத் துயர்வான். (௧௨)

இங்கி யார்சில ரிம்முறை யாகவைந் தெழுத்தும்
பொங்கு பெட்டினுற் கருத்துற வருஞ்செவம் புரிவ
ரங்க வர்க்குமை யவளெட்டு மானகப் பட்டுப்
பொங்கு சீர்திகழ் வாழ்வோடு வீடருள் புரிவான். (௧௩)

இன்ன மந்திர மொருமுறை செபித்தவ ரெழுதாப்
பன்னு துண்மறை முழுவதும் பயின் றுள பயனு
முன்னி யெவ்வகை யாகமுஞ் செய்பபன் முறுந்
துன்னு வாரவர் முழவுறழ் திணிதடந் தோளாய். (௧௪)

வேறு.

செந்திரு மார்பினனுந் தேமலர் மேயானு
மந்தமில் வானவரு மரிதுணர் சித்தர்களு
முந்திய கந்தருவர் முற்று மிராக்கதரு
முய்ந்த சனநகுமா னுதிய யோகிகளும். (௧௫)

மாதமிழ் நன்முனியும் வாய்ந்த விராகவன்முன்
னோதிடு மன்னவரு மேனைய வுத்தமரு
நாத னடிக்கமல நன்கு நினைந்திதனை
நீதியி னாற்செபியா நீள்கதி பெற்றனரால். (௧௬)

ஞான வருட்குருவு நாடு மெழுத்தைநதுந்
தேனலர் பொன்னிதழித் தேவர்க டேவனுமொன்
றுன வரும்பொருளென் றாய்ந்து தெளிந்தொருவன்
றுனனி யன்புசெயின் வாழ்வெவை யுந்தழைவான். (௧௭)

தண்மதி வார்சடிஸச் சம்புவை யுண்ணினையு
முண்மைய பாவனைக ளுணரு முபாயவகை
திண்மைய வாகவுரை செய்தன மிதுகேட்போர்
வண்மையி னாற்பெறுவார் வேண்டிய வாழ்வென்றான். (௧௮)

என்றலும் விசயன்று னிவ்வரை புடைகுழந்து
துன்றிய மாதிர்த்த மெத்துனை தொழுதெய்வ
மன்றவு மீமர்கோட்ட மெத்துனை மற்றிங்ங
னன்றுசெய் விரதங்க ளெத்துனை நவில்கென்றான். (௧௯)

தேந்தொல்ட மணிமார்பா தெவ்வடு போரேறே
யேந்தெழி லுயர்கோட்டி னிவ்வரை யிடமாக
வரய்ந்துள மாதீர்த்தம் பண்ணவர் வாழ்கோட்டி
மாய்ந்தினி துரைசெய்வா முந்துற வவைகேண்மோ. (௨௦)

இக்கிரி வடபாலே யிரைபுனல் யாற்றுக்கு
மிக்குயர் கீழ்கரையில் விண்டொடு பொலங்கோம்பு
மைக்குல வரைமீதே பகவதி வாழ்கோட்டந்
தக்கவர் புகழ்தீர்த்த மொன்றுள தாலங்கண். (௨௧)

அங்கதி னீராடி யாயிழை யவள்பூசை
கொங்கவிழ் மலராலே கோதற வினிதாற்றி
மங்கையை வழிபட்டோர் வயிணைவ யாகங்க
ளிங்கொரு நூறுசெய்தோ ரெய்துறு பயனடைவார். (௨௨)

அன்னத னிடைமூழ்கி யாயிடை வதிவுற்ற
மின்னவிர் சடையோனை யுமைதனை மிகமோனந்
தன்னொடு பூசித்துத் தாள்பணி பவர்தூறு
துன்னிய பரிமேதப் பயனவை தோய்குவரால். (௨௩)

இந்திர கிரியுளதா லிவ்வரை யின்கீழ்பா
விந்திர நாதனென விலகுமொர் சிவலிங்க
மிந்திரன் வெம்படையாற் பாறையை யெதிர்கீள
வநதுள தொருதீர்த்தம் வச்சிர தாரையென. (௨௪)

அப்புன லுடுபடிந் தாயிடை யமர்கின்ற
செப்பிள முலைபாகத் தேவர்கள் பெருமானைக்
கைப்புது மலர்தூனிக் கழலீனை தொழுமோர்கண்
மெய்ப்பரி மகநூறு தருபயன் மேவுவரால். (௨௫)

உரைதரு மதன்வடபா லோங்கரு வித்தாரை
யாகர வெனின்விழு மாகர தீர்த்தமெனச்
சார்முனி வார்சொற்றார் தோய்வுறி னொருநூறு
மருவிய*சோதிட்டு மகப்பலன் வருமென்பார். (௨௬)

வேறு.

மழைதவழ் திருக்கா ளத்தி வரைமிசை மயூர தீர்த்தம்
விழுமிய தீர்த்தம் யாவுந் தருபயன் மிகவு நல்கு
முழுகவுல் லவர்க ணூறு பரிமக முயன்ற செல்வர்
தழைகுவ ரென்று விண்ணோர் முனிவார் சாற்றி னாரால். (௨௭)

சோதிட்டமகம் - சோதிட்டோமம்.

பஞ்சாக்காமகிமை தீர்த்தலிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௬௩

பொருதிரை கறங்கு தெய்வப் பொன்முக ரிக்குக் கீபீபா
வருள்பொழி திருக்கா ளத்தி யண்ணறன் நிருமூன் இக
வுரியபே நெவையு நல்கு முருத்திர தீர்த்த மோங்கும்
விநிதரு புவன மூன்றுக் கேற்றிய விளக்குப் போன்று. (௨௮)

அன்னதி னறுமென் கூந்த லனநடை யமிர்தத் திஞ்சொன்
மின்னிடைக் சூவவுக் கொங்கை வெண்ணைகப் பசிய சாயற்
பொன்னிதழ் கமலச் செய்ய சிறடிப் பொருப்பின் மாதோ
ன்னரும் புராரி மூழ்க் வருத்திர தீர்த்த மென்பார். (௨௯)

ஆங்கதி னானஞ் செய்வோ ராயிரம் புரவி மேதம்
பொங்குபன் னூறு சோதிட் டோமங்கள் புரிந்தோ ரொப்ப
ரிங்கிதற் கைய மில்லை யாவனோர் மனிதன் மூழ்கித்
திங்களம் கண்ணிவானோன் நிருவடி தொழுது மீள்வான். (௩௦)

அன்னவன் பிறவி யாவு மகல்வனென் றலரின் மேலா
மன்னவன் சொற்றான் றாய மாகத்தின் மகத்தில் வந்து
பொன்னொடு துகிரு முத்துங் கொழிக்கும்பொன் முகரி யாறு
மின்னவிர் திருக்கா ளத்தி வெற்பினை யடைந்த தன்றே. (௩௧)

அணையதோர் வேலை தன்னி லாகியும் பகவன் சோதிப்
பணிமதி வதன வேற்கட் பனைமுலைப் பசிய வேயத்தோட்
கனிதரு துவர்வாய்த் திஞ்சொற் கனங்குழைக் கருணை மேனி
வனிதைதன் னுடனே போந்து மஞ்சன மாடி னானல். (௩௨)

ஆதலிற் நிருக்கா ளத்தி யண்ணலம் பொருப்பைச் சேர்ந்த
சிதனுண் டுவலை விசுந் தெய்வப்பொன் முகரி தன்னை
யாதொரு தீர்த்தத் துள்ளு மீங்கிது பெரிதென் நெண்ணித்
திதெறிந் தினிது நோற்ற செழுந்தவ முனிவர் சொற்றார். (௩௩)

ஆங்கதிற் நிருவா றுட லாகியார் தீர்த்த வேளைப்
பாங்கம ருமையா னோடும் பணிமதிச் சடிவன் மூழ்கிற்
றுங்குரு மொருங்கு மூழ்கத் தக்கவர் யாவ ரன்னோ
ரோங்கொளி வடிவ மாமவ் வொருவன துருவஞ் சேர்வார். (௩௪)

அன்னது தனக்குத் தென்பா லருண்மணி கன்னி யென்னு
முன்னெடுந் தீர்த்த மொன்று மூவகை யுலகை நாளு
மன்னிய புனித மாக்கு மணிகன்னி கேச நென்றோர்
தன்னிகர் சோதி விங்க மாயிடைத் தயங்கு மாதோ. (௩௫)

ஆதரித் தந்நீ ரீடி யப்பாஞ் சடரைப் போற்றிக்
காதலித் திறைஞ்சிற் றேற்ற மீறிவை கடக்க லாமத்
தீது தீர்த்தத் தென்பாற் றிருந் தனக்குக் கீழ்பான்
மீதுயர் கரையி னிற்கும் விண்டொடு நீல வெற்பில். (௩௩)

முத்தலை வேற்கைக் கால வயிரவ முதல்வன் வைஞ்
மத்தலைப் புனித மான வயிரவ தீர்த்த மாடிக்
கைத்தலங் கூப்பிக் கால வயிரவற் றெழுவோர் தாங்கள்
பைத்தலை யுலகி னூறு பரிமகப் பயன்பெற் றேரே. (௩௪)

கங்குலிற் சென்றுகால வயிரவன் கனகக் கோயிற்
றங்குசா தகர்விண் மாதர் தனிநட மினிது காண்பர்
மங்குலி னுருமே றென்ன வானவர் முழவி னேதை
யங்கிரு செவியுங் கேட்ப வாவா ரிக்கு மன்றே. (௩௫)

காயுமுத் தலைவேற் கால வயிரவன் கருணை பெற்றோர்
துயநல் லணிமா வாதி சித்தியோ ரெட்டுந் தோய்வர்
மீயுயர் நீல வெற்பில் விளங்குமே னிலத்து மீதே
யாயிர மிலிங்க மாக வாதியெம் பரமன் வைகும். (௩௬)

ஆங்கவன் றெழுது தன்னை யடைந்தவர் பிறவி தீர்ப்ப
னேங்குமத் தலத்து மேனா னுறுபுலப் பகையை வென்று
திங்ககன் முனிவ ரோரா யிர்தவஞ் செய்த கலை
யிங்குநல் வாங்க ணல்க வாயிர விலிங்க மாணன். (௪௦)

ஆயிடை மயிடற் காய்ந்த வணங்கினி தமர்வா டன்னை
நேயமுற் றிறைஞ்சி னோர்க்கு நீங்கருந் துயர நீக்கி
மேயவெப் பயமும் போக்கி வேண்டிய வரங்க ணல்கித்
துயநல் யோகர் போற்ற வதிவளத் தூர்க்கை யாங்கு. (௪௧)

ஆவ்வுழி விளங்குந் தீர்த்த மடைந்தினி தாடி யாங்குச்
சைவமா முனிவ ரேத்துஞ் சகத்திர விலிங்கந் தன்னை
வெவ்வழற் றிகிரி பேந்து மின்னெடுந் தொழுவோர் நூறு
தெய்விக ராய ருயஞ் செய்கதோர் பயனைச் சேர்வார். (௪௨)

வின் னுயர் நீல வெற்பின் றென்றிசை யதனின் மேன்மை
நண்ணிய மூக தீர்த்த நாடொறு மிலங்கு மங்க
ண்ணலி னருளான் மூழ்கி னகிராத் தூறு செய்த
புண்ணிய மடைவ ரம்மா பொருசுடர்ப் புலவு வேலைய். (௪௩)

பஞ்சாக்காமகிமை தீர்த்தலிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௬௫

அடைந்தவர்க் கருளை வைப்பா னழற்பொலி சூல மேந்துந்
தடங்கிநித் திணிதோட் கால் வைவான் நயங்கு மாங்கே
தொடர்ந்தவன் னன்னைப் போற்றிற் சுடர்த்தழல் வேள்வி யாவு
நெடுங்கடல் வரைப்பிற் செய்த நிறைபலன் பெறுவர் மாதோ. (௬௪)

நேசமாரக் கண்டன் றன்பேர் நிகழ்சிவ லிங்க மங்ஙன்
பூசனை செய்து னாங்குப் புனல்படிந் ததனைப் போற்றின்
வாசபே யங்க ணூறும் வாம்பரி மகங்க ணூறு
மாகிலா தினிதி னைத்த வரியபே நெளிதி னுமால். (௬௫)

ஆங்குமு வருடம் வைகி யைம்பொறி யடக்கி யன்பிற்
பாங்குந வநீ ராடித் தானமும் பரிநிற் செய்து
தீங்கிலா நியமத் தோடுந் திரியம்ப கப்பேர் பெற்ற
வோங்குமந் திரத்தை நாளி னுறச்செபித் தோமஞ் செய்து. (௬௬)

நித்தமு மினைய வாறே நிகழ்த்திமு வருட நீங்கு
மத்தினத் தினைய நோன்பை முடித்தவ ரார்க்குந் தோலா
முத்தலை வேற்கைக் காலன் றன்னைய முடுகி வெவலர்
கைத்தவெம் பிணிகள் யாவுங் கடந்துளங் களிசி றப்பார். (௬௭)

பாய்மதக் கலுழி நால்வாய்ப் பனைமருப் பியானைக் கஞ்சார்
காய்கனற் செங்கட் சிற்றக் கடும்புலி தனக்கு மஞ்சார்
தீயினுங் கொடிய கள்வர் தங்களுக் கஞ்சார் சிந்தை
மேயவா றிறுதி யெய்தி விண்ணவர் வணங்க வாழ்வார். (௬௮)

சுண்டுமற் றுள்ள தீர்த்தம் யாவையு மினிது மூழ்கி
னாண்டவை தமக்குச் சொற்ற வவ்வவப் பேற ளிக்குஞ்
சேண்டோட நிவந்த செம்பொற் சிகரநீ டிருக்கா ளத்தி
வேண்டிய தீர்த்தந் தம்முட் சிலசில விளம்பி னேமால். (௬௯)

பனிவிசும் பகடு தோய்ந்து பாயொளிப் பதும ராகந்
தனிவெயி லெறிக்க வோங்குஞ் சாரலின் றலங்க ளெங்கு
மனைவரு முணர்த நேற்ற வடிக்கடி தீர்த்த மாரு
மினையுவென் றளக்க வொண்ணு வினிவிந் தங்கள் சொல்வாம். (௭௦)

வேறு.

எவர்கிலர் நல்வள னினிது பெற்றுளா
ரவர்கிலர் விரதமீண் டாற்ற வல்லறேற்
சிவனடித் தாமரை சேர்வ ரன்னவார்
தவறிலா விரதம்யாஞ் சாற்றந் கேட்டியால். (௭௧)

பாயிருநர் சித்தெழு பரிதி வானவன்
 றாயதோர் மகரமா தத்திற் றேன்றுநான்
 மீயுயர்ந் திலங்குகா ளத்தி வெற்பினை
 நாயகன் வலமுற நண்ணு வானரோ. (௫௨)

நண்ணுமப் பொழுதுதா னகுவெண் டிங்களை
 விண்ணுயர் பரிதியை யராவி முங்குமப்
 புண்ணியப் போழ்தினும் பொலிவிற் றுமதி
 லண்ணலோ டென்வரி னவனு நுக்கொள்வார். (௫௩)

அனையதோர் காலையி லகில நாயக
 னனையவிழ் வாசிகை நறவு கான்றொளிர்
 பனிமல ரிண்டைதண் சுருக்குப் பைந்தொடை
 வனைதரு சூட்டிவை வாச மல்கவே. (௫௪)

மழைதவழ் சூவட்டுயர் மலயச் சந்தனம்
 விழுமிய சாந்தமென் களப மேதகு
 கொழுவிய காரகிற் குழம்பு குங்குமம்
 புழுகுபொன் னம்பர்பூ வம்பர் பொங்கவே. (௫௫)

விரிசுடர் மணிமுடி வெயிலெ றித்தெழப்
 பொருளைநித் திலவடம் புதுநி லாவெழ
 வெரிகதிர் லீலமா விகையி ருண்டிட
 மாகத மணிக்குழை பசுமை வாய்க்கவே. (௫௬)

இன்னண மிறையவ னினிது போதா
 வந்நிலை நாரத னருள கத்தியன்
 பன்னரும் வசிட்டனத் திரிப ராசரன்
 மன்னுசீ ரருந்தவர் மற்றி யாவரும். (௫௭)

பொற்றுணர் முகையவிழ் புதிய நாண்மலர்
 துற்றிய வரியளி துதைந்து பாட்டயர்
 கற்பக நறுநிழற் கனக நாடருஞ்
 சிற்பர னெயிலஞ் செய்து போதா. (௫௮)

அரும்புறழ் வெண்ணகை யன்ன மென்னடைச்
 சுரும்பமர் புரிசுழற் றெண்டை யஞ்செவாய்க்
 குரும்பையங் குவிமுலைக் கொடிது சுப்புரைக்
 கரும்பெனு முருத்திர கணிகை மாரொலாம். (௫௯)

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௬௭

அம்பொனிலுலவட்டங்கள் கைக்கொளப்
பைம்பொனி னடைப்பைகள் பாங்கர் நண்ணுறச்
செம்பொனின் களாசியு மருங்கு சேர்வுற
வம்பலிழ் குழலியர் *சுருள்கண் மல்கவே. (௬௦)

அருமறைப் புகழ்ச்சியா லமரர் மாதவர்
பரவுறு வாழ்த்தொலி திசைப் பம்புற
முரசொடு பெருங்குட முழுவ மாதியா
யுருமொலி கடலிலாவி யொப்ப வோலிட. (௬௧)

சுரும்பினு மினியமென் சுருதி கூடிய
நரம்புளர் மகரயாழ் நாத கீதமு
மொருங்குமத் தளமொடு சதியு மொத்தெழ
வரம்பையர் நடத்தினு மாடல் வாய்த்திட. (௬௨)
களங்கனி வார்குழற் கலச மென்முலை

ருளங்கனி வினோதமோ டொண்செஞ் சிறுதத்
துளங்குபொற் பரிபுரத் தொனியுந் துற்றிட. (௬௩)

குவளையுண் கண்ணியர் கவரிக் கொத்தெழப்
பவளநன் குடைவரப் பதும ராகத்தாற்
றிவளுமொண் குடைவரத் தெண்ணி லாவிரி
தவளதுண் கவிகையுந் தாம்பொ திந்திட. (௬௪)

நெட்டிலை யரம்பைக ணிறைய விண்ணினைத்
தொட்டியர் மகரதோ ரணந்து தைந்திடக்
கட்டெழிற் கரும்புகள் கவினக் காவணப்
பட்டிடை விதானமும் பரம்பப் பாங்கெலாம். (௬௫)

பொன்னெழுத் தெழுதுசே ருடி பொற்புற
மின்னழுத் தியதெனப் பதாகை மீதெழ
மன்மதக் கடவுளைத் தொலைத்த வாகைபோன்
முன்மக ரக்கொடி முழுது மொய்ப்பவே. (௬௬)

மாமணிக் குப்பைகண் மாக தக்குவால்
காமரு வச்சிரங் கதிர்வெண் ணித்தீல
மேமுறு செந்துகி ரிந்தா நீலமிங்
காமவை பரப்புற வாவ ணம்மெலாம். (௬௭)

* சுருள்கள் = வெற்றிலைச்சுருள்கள்.

கனககுண் டஷ்மணிக் கடகந் தோள்வளை
புணைசுட ராழிபொன் னாரம் பொங்கொளி
வணையுதித் திலவட மற்று மாணிழை
யினிதினிற் பரப்புற வெங்கு மெங்குமே. (௬௮)

விரபா ளிதப்படாம் வெண்பட் டாடைநற்
சீருலாம் பசியபட் டாடை செம்படாஞ்
சூரியப் படாஞ்சுடர் பொன்னெ முத்திவை
யேர்பெற விரித்திட வெங்கு மெங்குமே. (௬௯)

வாசநீர்ப் பந்தர்கள் வழியின் வைக்குந்
ராசிலா வறுசுவை யடிசி லீசுநர்
வீசுபா ளிதமொடு பாகு வெள்ளிலை
நேசமாய் வழங்குநர் நிறைய நீணெறி. (௭௦)

அறிவினி லுயர்ந்துளோ ராகி நல்லற
நெறியினி லுஞற்றுவே ராகி நீண்மழு
மறிதிகழ் கரத்தினுன் மலர்ப்ப தத்திலன்
புறுதியுள் ளவர்மிடைந் தொருங்கு போதா. (௭௧)

இன்னன விருஞ்சிறப் பிரும ருங்கினுந்
துன்னுற விமையவர் மாந்தர் துற்றிட
மின்னுற பூவீர்ச்சடை வெண்ணி லாவணி
மன்னவன் வலம்வரும் வளமை யார்சொல்வார். (௭௨)

ஆற்றருந் தவங்களு மளிக்குந் தானமு
மாற்றரும் விரதமு மகங்கள் யாவையும்
போற்றுமிப் பொருப்பினிற் புரிவ லங்களி
லேற்றிய வொன்றினுக் கிணையன் றென்பரால். (௭௩)

என்றியா மறிந்தவ ரியம்பக் கேட்டன
மன்றவு முணர்வினி லுயர்ந்த மாட்சியோர்
கொன்றையஞ் சடைமுடிக் குழகன் றன்னொடு
மன்றுதா மும்புடை. சூழ்வ ரக்கிரி. (௭௪)

ஆன்னவ ரொருவலஞ் செய்தங் காயிரம்
பன்னரும் பரிமகப் பயனை பெய்துவர்
துன்னிய னுறுபல் சோதிட் டோமழு
முன்னிழைத் திடுபயன் முழுதுங் கொள்வரே. (௭௫)

பஞ்சாக்கரமாகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௧௧

யாவனே யாயனு மயாண்டு தோறுமிப்
பூவல யம்புகழ் பொருப்பைச் சூழ்வனென்
மூவிலை வேற்படை முதல்வன் றன்வடி
வாவன்மற் றவனிதற் கைய மில்லையால். (எசு)

வேறு.

தென்புலத்தார்க் கீண்டொருவன் செயற்குரிய செய்கின்ற
னன்பினொடு மவர்பிண்ட மிகின்ற னவனுடைய
நன்பிதிரா யினர்பரிதி காண்மதிபி னான்வரையு
மின்பமொடு வீற்றிருப்ப ரினிதுதுகர் போகமுடன். (எஎ)

• விழைதருநல் லுணவினதாய் வெண்டிம்பால் பொழிசேதா
வழகுபெற வலங்கரித்து மழவிளங்கன் றதனோடு
மொழுகியநல் லொழுக்கமொடு முணர்வுதனி லுயர்ந்தவனாஞ்
செழுமறையோன் றனக்கீண்டுத் தானமாச் செய்தக்கால். (எஅ)

செய்யுமவன் கரைபொருவெண் டிரையெறிதன் பிரயாகை
மையறுசீர்த் தலத்திடையா யிரம்புனிற்ற ழுழங்கியது
மெய்யுணர்ந்த வைந்தவித்தார் வீற்றிருக்குங் காசியின்க
ணையமற வயுதநிறை யருள்பயனும் பெறுதன்மெய்கே. (எக)

இத்தலத்தி லெவனொருவ னெழுதரிய பழமறைதே
ருத்தமனுக் கொருமுழமா யினும்பூமி டுவநதளிப்பிற்
பைத்தலைக்குச் சமையாய பார்முழுதும் பாவித்த
வித்தகன்பெற் றிடுபயனை யெளிதிலவன் மேவுவனாள். (அ0)

மல்லவளஞ் சிறந்தோங்கு மிந்கநின் மாகம்வரு
மெல்லைதனி லெறிதிரைரீ ரினிகாடிக் குளிர்பொரு
நல்லொழுக்கந் தலைநின்ற வுத்தமார்க்கு நனிவளர்த்திட்
டொல்லையழல் காய்வித்தோ ரொழியார்விண் ணுலகின்பம். (அக)

மூன்றுநான் மாகத்தின் முக்குறம்பு மெறிந்துள்ள
மன்றதோர் னாய்மையொடு மலையெறிதண் புனல்படிந்தோர்
மன்றல்கர் மதியுடையார் தாங்கடக்க மாட்டாத
தோன்றுதுயர்ப் பிறவிநெடுங் கடல்கடப்பர் சுடர்வேலோய். (அஉ)

நல்லறத்தி னிருப்பிடமாய் நலந்திகழ்கா எத்தியெனுந்
தொல்லெனெடும் பதியதனின் மாகநாட் டொடங்குற்ற
வெல்லெனெடுத் ததனிறுதி வரையுமுழு கிடுமொருவ
னெல்லுமவகை யாற்றினழு முதவுறுதா னமுமுரைப்பாய். (அஃ)

ஆதியாந் திதியோன்றி னவிரோளிய பைம்பொன்னுங்
கோதிலிரண் டாந்திதியிற் கொழும்பவளச் சாலிகளு
மோதுமூன் றுந்திதியி லுறுசுவைக்கண் னலின்பாகு
நீதியினுன் காந்திதியி னிலவனைய வெள்ளுப்பும். (அ௪)

ஐந்தாய திதிதன்னி லகிசீத சந்தனமு
நந்தாத திதியாறி னறியவிரை நான்மலநு
முந்தாய திதியேழின் முகிர்பாகும் வெள்ளிலையும்
பைந்தாம மணிமார்பா திதியெட்டிற் பசுநெய்யும். (அ௫)

பரவுதிதி யொன்பாநிற் பசுந்தோட்டுச் சாகினியு
மருவுதிதி யொருபத்தின் மாச்சுக்குந் துவர்க்கடுவும்
விரவுதிதி பதினென்றிற் சேதாவெண் டம்பாலுங்
கருதுதிதி பனிரண்டிற் கனிந்தசுவை மோதகமும். (அ௬)

வற்றுதிதி பதின்மூன்றி லின்னமிர்தாம் வெண்டயிரும்
போற்றுதிதி பதினென்கிற் பொங்கொளிய பசும்பொன்னுஞ்
சாற்றுதிதி பதினைந்தி லிடைமுரியாத் தண்டுலமுந்
தேற்றமுதி பரிதியைச்சேர் திதியதனிற் சிறுதிலமும். (அ௭)

ஆன்னமுறை மறையவர்கட் கின்தளர்த்து மாதிர்த்தந்
தன்னிடைத்தோயந் தினையதொரு தருமத்தை முடிக்கவல்லோர்
பொன்னினிதழ்ப் பொலந்தருவிற் பூரிழலி லமார்தொழ
மின்னவிரவச் சிரத்தடக்கை வேந்தனென வீற்றிருப்பார். (அ௮)

வேறு.

இத்த லத்துழி நல்லற னேனுவா
மைத்த டங்கிரி யேறி மடிவதுந்
தத்து நீரிடை யாந் தணப்பதுங்
கொத்து வெவ்வழ லாடு குதிப்பதும். (அ௯)

ஒன்று தானு முணவு கொளாமலே
மன்ற வுங்கிடந் தாருயிர் மாய்ப்பது
மென்ற நான்கினு ளொன்றா லிறப்பவர்
நன்று கட்சிவ மாய்நனி வாழ்வரே. (௯0)

பாகு நேர்மொழிப் பாவைபங் காளனா
மேகன் வாழ்திருக் காளத்தி யென்பதின்
மாக மாதம் வருபூ ரணைதொடுத்
தாரு நோன்பினி தாற்றுதல் கேட்டியால். (௯௧)

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௭௧

ஒப்பில் வண்மை யுருத்திர தீர்த்தமா
மப்பு னற்படிந் தன்பி னடங்குறாத்,
தப்பில் சீர்ப்புண்ணி யாகமுந் தந்துபின்
செப்பு மவ்விர தத்தினைச் சிந்தியா. (௬௨)

தண்டு லம்மொரைஞ் ஞாழி தயங்குதுண்
பிண்டி யாக்கியப் பிண்டியிற் பீடமு
மண்டர் போற்று மருட்சிவ லிங்கமுங்
கண்டு வப்பக் கவினொ டி யற்றாறு. (௬௩)

அலங்க ரித்ததை யம்பொற் சிவிகைமே
லிலங்க வேற்றி யிறைவன் சினகரம்
வலங்கண் மும்முறை வந்துள் புகுந்தருட்
பொலஞ்ச டர்ச்சிவ லிங்கம் பொருந்திட. (௬௪)

பீட மீமிசைப் பெட்புடன் வைத்தபின்
றேடு பூசையா மந்தொறுஞ் செய்துநல்
லாடல் பாட லணிமுழ வாதுயாற்
பாடு தோத்ர புராண படனத்தால். (௬௫)

கங்குற் போழ்து கழித்துப் புலரிவா
யங்குப் பூம்புன லாடி யகமகிழ்
பொங்கித் துய நியதி புரிந்துவெண்
டிங்கட் கண்ணியஞ் செஞ்சடை வானவன். (௬௬)

புனிதச் செம்பொற் சினகரம் புக்கதி
லினித மர்ந்த வினிக் மிரண்டையும்
பனுவல் சொற்ற பரிசு வழாவகை
தனிய ருச்சனை செய்து தயாவுடன். (௬௭)

முத்தி வேண்டி னும் வாழ்க்கையை முன்னினும்
பத்தி யாலப் பயன்பெற வேண்டினோர்
புத்தி விங்க மதனைப் பொருளொடு
மத்தன் கையி லளிக்கநற் றுனமா. (௬௮)

அருளும் வேலை யருமறை யந்தனா
ரிவ லாள ரிளைத்தவர் பங்கினர்
மருங் மந்தர் வெதிரம்ற் றேனையோர்க்
குருகு முள்ளொ டொல்லும் வகையினால். (௬௯)

முல்லை வெண்முனை போன்ற முதிர்ச்சவை
நல்ல வுண்டி நவையறு மென்றுகின்
மல்ல லோங்கு நிதியும் வழங்குபு
மெல்ல வுண்மகிழ் வித்து விடுத்தபின். (க00)

சுருதி மேலவர் தம்மொடுஞ் சூழ்வுறு
பரிசு னத்தொடும் பைம்பொன் மனைபுகா
வருகி ருத்தி யறுசுவை யோதனம்
பரிவு தன்னொடு பாரணம் பண்ணுக. (க0௧)

அனைய நோன்பையவ் வாறு முடித்தவன்
புனித கங்கைப் புரிசடை வானவன்
றனது நல்லருள் பெற்றுத் தணந்திடா
வினிய செல்வமுற் றின்புற் றிருந்துபின். (க0௨)

வேறு.

மன்னுயிர் தணந்திடின வயங்குகண நாதன்
றன்னுருவ மாகியி ருங்குபு குலாவு
மின்னொளிர் விமானமிசை மேவின னுருத்ர
கன்னியர்க ளாடலொடு பாடலவை காணு. (க0௩)

நெஞ்சமகிழ் தூங்கநிக ரின்றிய வருத்தர்
விஞ்சையர்கள் கந்தருவர் மேவினர் வழத்தக்
கஞ்சமல ரிற்கடவுள் கற்பக நிழற்கீ
முஞ்சுட ரடற்குவிச பாணிமுத லானோர். (க0௪)

பற்பலர் மருங்குற நெருங்கினர் பழிச்ச
நற்கனக மானமிசை பெங்கணு நடந்தோர்
கற்பமள வுங்கருது மின்பமவை கண்டு
சிற்பரம தாகிய சிவத்தினொடு சேர்வார். (க0௫)

மல்லவள மோங்குநெடு வானுலகில் வாழ்வோர்
தொல்லைமறை யின்றுறைகள் போயதுற வேர்கள்
செல்வம்வளர் கின்னர ரியக்கொடு சித்த
ரெல்லையில் வளம்பெரிது மெய்தினரிந் நோன்பின். (க0௬)

பலபல வெடுத்தினி யுரைப்பதெவன் பல்கா
னலனுற நினக்குறுதி நாமிக வுரைத்தே
முலகினி விதற்குநிக ரோர்விரத மில்லை
சிலைகெழு புயத்தினுயர் தெவ்வாட லேறே. (க0௭)

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். எந்

இழைத்திடு தவங்களி னினேத்திடுவ தென்னே
யழற்பொலி மகம்பலவு மாற்றும்வகை யென்னே
செழித்தபல தானமவை செய்யும்வகை யென்னே
விழுத்தகைய தீர்த்தம்விழை கின்றவறி வென்னே. (க0அ)

இத்தகைய நோன்பினை யிழைக்கினெனி தாக
வத்தகைய புண்ணிய மனைத்துமுற லாகு
மெத்தலமு மிவ்வித நோற்றிடுத லேற்கு
முத்தம மிகப்பெரிது மித்தல முஞ்றிந். (க0க)

மற்றிதனை யிம்முறையின் மாகமதி யல்லா
லுற்றபதி னென்றினு முஞ்றுதல் சொலக்கே
னொற்றையட லாழியை யுருட்டியுல கெங்குங்
கொற்றமதி வெண்குடை நிழற்றரசர் கோவே. (க0க0)

பங்குனியி லத்திதியின் முன்சொல்படி. மாவிற
றிங்களணி யண்ணலொடு செங்கனெடு மாலிப்
பொங்குமொரு பீடமுறு பொற்பினி வியற்றி
யங்கவ ரிரண்டுருவு மப்பரி சரிக்க. (க0க1)

மழுமறி தரித்தகரம் வரதமப யங்க
டழுவுகர மாகிய தடக்கையொரு நான்கும்
விழிகளொரு மூன்றுமொளிர் வெண்பிறையும் வேணி
யழகும்வரி வேங்கையத ளாடைய மமைக்க. (க0க2)

சங்கொடு பொலந்திகிரி தண்டைநற வீசஞ்
செங்கமல மேந்திய திருக்கையொரு நான்கும்
பொங்குமணி மாமவுலி பொன்னினுடை மாப்பர்
தங்குறு கவுத்துவ மிவற்றொடு மமைக்க. (க0க3)

சித்திரையி லிங்கவரொ டுந்திசை முகத்தோ
னத்திரு வருத்தனை யமைக்கமுடி நான்கு
மெய்த்தசெப மாலிமிளிர் குண்டி கைமெய்ஞ் ஞான
முத்திரையி னோடபய கைத்தல முயன்றே. (க0க4)

சிரியவை காசியுயர் தெற்குமுக நோக்கு
மாரியனை யாடரவ மாகியமுந் நூலும்
வீரிய மிகுந்தவரி யாதனமும் வீறு
மேரியலு மாலநிழ லெய்திய விருப்பும். (க0க5)

துயின் வராசடையு முக்கணு முழந்தா
 ணளினமிசை யட்டிய விடப்பதமு நல்ல
 குளிர்நகையு மக்கமணி முத்தமொடு கோத்த
 வொளிவடமு மொள்ளழனு முற்றவிரு கையும் (ககக)

புத்தக மமைத்தகா மும்புனித ஞான
 முத்திரை மலர்க்கரமு முத்தமிழ் தெளித்த
 வித்தகன்முன் னானவர்செய் சேவையு மிகப்பா
 லொத்ததிரு மேனியு முஞ்நறியருள் செய்க. (கக௪)

ஆனிதனி லம்பொன்மணி மன்றுளினி தாடும்
 ஞானவடி வானவனை ஞான்றசடை யோடு
 மேன்மையொ டெடுத்தபதம் வீசுகர மாகத்
 தானுரு வமைத்தனைய தன்மையி னளிக்க. (கக௫)

ஆடிதனி லம்மையொரு பாகமுற வம்பொற்
 பாடக மணிந்தவடி பட்டுடை பசும்பொற்
 சூடக மலர்க்கைசுருள் வார்சூழல் சுயற்கட்
 கோடனைய கொங்கையொ டமைத்தெதிர் கொடுக்க. (கக௬)

வேறு.

தொல்லா வணியிற் கங்காள வேடஞ் சூல கபாலமொடு
 நல்லார் புகழுங் கட்டங்க நவ்விக்க கரமு நகைமுகமுஞ்
 செல்லா நடையும் விழிமயக்குந் தேவர் மகளிர் முதலாய
 வெல்லா நுளமுங் கவர்பாட விசைவு மியற்றி யினிதளிக்க. (க௨௦)

வடுவில் சிறப்பிற் புரட்டாசி கிராத வடிவை வலிகெழுதோட்
 கொடுகிற் குழைத்துக் கூர்ப்பகழி கோத்த தடக்கை யொடுங்குடி
 யடலிற் பெருத்துச் சரசரத்த வுரோமத் தகன்ற தசைமார்புஞ்
 சுடர்விட் டெறிக்குங் கருகிறமுங் கொடிய நோக்குந் தோற்றுளிக்க.

அளவில் சிறப்பி னைப்பசியிற் கால கால னவ்வடிவை [முகமும்
 முனைவெண் மதிபோன் முடங்கியவென் னெயிற்றால் வெருவந் தி
 வளர்வெஞ் சினத்தான் மூவிலைவேன் மறவி யுடல்கோத் தெடுத்தகையு
 மொளிருங் கணிச்சி கட்டங்க மடமான் கரங்க ளொருமுன்னும். ()

நீண்ட பவளப் படர்ச்சடையு நிலவெண் மதியு ரெடுவிகம்பை
 மூண்ட சினத்தி னோக்குகின்ற நோக்க மூன்று முனிவர்விண்ணோ
 ராண்டு வெருவந் தடியினைக்கீ ழொதுங்கிப் பாவு மந்திலையும்
 பூண்டு வகுத்துப் புதுமலரா லருச்சித் தன்பு புரிந்தளிக்க. (க௨௩)

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். எரு

நன்கார்த் திகையின் மழவிடைமே னயன மூன்று னைகமுகமு
மின்கான் நிலரு சடைமுடியும் விளங்கு மழுமா னிருகாமுந்
தன்கா தலியைத் தழுவுமிரு காமும் பால்பேர் றவளமெய்யு
மின்கா தவினா லமைத்தருச்சித் தனைய விதியா வினிதளிக்க. (கஉச)

மாசில் சிறப்பின் மார்கழியில் வயங்குந் தவள மகிதிறமும்
பூசல் வரிவண் டரற்றுதொடைப் புரிமென் கூந்தற் பொருகயற்கட்,
டேச திகமுந் திதலைமுலைச் செவ்வாய்ப் பசிய தேறலொடு
மாசில் வடிவேற குமாலைடு மமர்ந்த வடிவ மமைத்தளிக்க. (கஉரு)

தையிற் பெரிதாஞ் சிவலிங்கந் தனிவென் விடைமுன் னுறத்தந்து [னை
பையிற் பொறி கொள் வெள்ளெயிற்றுப் பசுவாய்ப் பார்த்தப் பள்ளிய
மையிற் சுடரு மணிவண்ணன் வனசப் பொருட்டு மறைக்கிழவன்
மெய்யிற் கீழ்மே லேனமன மாகித் தேடல் விதித்தளிக்க. (கஉரு)

இன்ன முறையி னிந்நோன்பை யினிதி னிழைத்தோ ரிவ்வுலகிற்
றுன்னும் விசும்பிற் றொலைலாப் பலனை யடைவர் தூதிதியந்
தன்னிற் குறைவு வாராமற் றிங்க டோறுந் தனித்தனியே
மன்னு சிவலிங் கமும்பிறவு மொருங்கே வகுத்து வரனமுறையால். ()

திங்க வீரா றிலும்பூசை செய்து சிவலிங் கமும்பிறவு
மங்கை பாகற் கினிதளித்தான் மற்றங் கவன்றன் வடிவாவன்
செங்கட் பசிய கடவுள்வெள்ளை யன்ன ஆர் தி செழுங்குவிசத்
தங்கண் விசும்பி னரசிமையோ ரவனைப் பூசித் தாதிரிப்பார். (கஉய)

புனிதன் மொழிந்த வா கமத்திற் புராண மவற்றிற் புகன்றமுறை
வினவி விரதந் தானங்கன விசேடித் தீண்டுப் புரிந்துக
பனிவெண் டிங்கட் கொழுந்தணிந்த பரமன் றிருக்கா எத்திநகர்க்
கினிய வுலக மூன்றுள்ளு மென்கா லத்து மிணையின்றால். (கஉக)

இன்ன முறையா வித்தீர்த்த வளமை குறையா தியம்பினேந்
துன்னும் விழைவோ டிக்காலை துணிந்து கேட்டோ ரந்நிலையே
முன்ன மிசைத்த பூசனையின் பயன்கண் முழுது மடைந்திடுவர்
பொன்னங் கழற்கான் மழைத்தடக்கைப் பொருவே லரசர் போரேறே.

முந்தோர் காலத் தித்தலத்தின் முற்ற முலையின் முகிழ்க்கையிற்
பைந்தார் நறுமென் சுருளளகப் பவளக் கனிவா யுமைகேட்பக்
கொந்தா ரிதழித் தண்படலைப் பவளச் சடிலக் குழகனென்று
நந்தாப் பிறவி கடப்பதற்குப் பரம ஞான நவின்றனனால். (கஉக)

எக்.

திருக்காளத்திப்புராணம்.

அன்ன காலே யனையதொரு பரம ஞானஞ் சனற்குமான்
முன்னம் யோகர் தாமுமுடன் கேட்டார் முன்னைத் தவப்பயனாற்
பின்ன ரதனைச் சனற்குமா னுயர்நா ரதற்குப் பெரிதுரைத்தா
னன்னா ரதன்பா லங்கிரா வுணர்ந்தா னவன்பா னுமறிந்தேம். (க௭௨)

என்று பரத்து வாசனினி தியம்ப வவனை யெதிர்நோக்கி
யன்று பரமன் மலைமகளுக் கருண்ஞா னத்தைக் கேட்பதற்கு
நன்றும் விழைந்த தென்னுள்ள மதனை யெனக்கு நவிறுமென்றான்
மன்றல் கமழ்தே னூற்றிருந்து வரிவண் டெழுத மலர்த்தாரான். (க௭௩)

ஆகச்செய்யுள், ௫௦௧.

எ ட் ட ல வ து

தீவுகளின் இயல்புகடறிய அத்தியாயம்.

வகுழைத்து வைந்துதிய பகழி கோத்துத் தெவ்வேந்தர் கட
ற்றானை சிதறி யோட, மலையுறழ்திண் டோள்வலியால் வாகை ஞி
மறங்கெழுபோ ரருச்சுன்னுண் மகிழ்ந்து கேட்ப, வுலகமெலா மீன்
றளிக்குந் தாயாய் ஞான லொளிவடிவா முமையவருக் குரவோன்
சொற்ற, பலர்புகழு ஞானத்தை யியம்ப லுற்றான் பழமறைநான்
முழுதுணர்ந்த பரத்து வாசன். (க)

மறிதிரைய கடலுலகின் மாந்தர் யாதோர் மாக்கதைகேட் டர்
நிலையே மறுவின் ஞானம், பெறுகுவாக் கதையைநினக் கறைத லுற்
றும் பிறைக்கொழுந்து தவழ்சடையெம் பிரானைமுன்ன, ணறுததன்
மென் சுருளளகக் குவளை யுண்க ணகைமதிவான் முகத்துமையா
ணயந்து வேண்ட, விறைபவனங் கவனோடு மகிழ்தூங் குள்ளத்
திரியவருள் பொழிந்துபுலிக் கெய்தி னுனால். (உ)

மலர்தலைய நிலவுலக மடைவே காண மலைமகட்டு வா னுயர்மால்
வரைகள் காட்டி, யலர்கமழ்ந்து தேன்றுளிக்கும் வனங்கள் காட்டி
யலையெறிதண் புனற்கடவு ணதிகள் காட்டிப், பலவளஞ்சேர் தேயங்க
ளினிது காட்டிப் பாவையொடுத் தவமுனிவர் பாங்குசூழ, விலகுதிருக்
களத்தித் தலத்தி லெய்தி யினிதமர்ந்து வீற்றிருந்தா னிறைவன்
மாதோ. (ங)

செந்துகிரும் வெண்முத்தும் பசிய பொன்னூர் திரைகொழித்
கும் பொன்முகரித் தென்றல்வீசப், பைந்தொடியோ மெவந்திருந்

வேலை தன்னிற் பரமனவன் முகநோக்கிப் பகர லுற்றான், சுந்தரஞ் சேர் கருணையுடையஞ் ஞானந் தானுந் தாயதொரு வடிவாய தோகா யிங்கு, வந்துபுவி காண்பதற்கு விருப்ப மான மற்றுனக்குக் காண் பித்தே மரபின் யாவும். (ச)

எண்ணரிய, வுத்தமமாம் பூமி முற்று மிருவிசம்பு தொடுகுவட்டு வரைகள் யாவும், புண்ணியவா ரணியங்கள் பலவும் பொங்கிப் பொரு திரைத்தெண் கடல்பலவும் புனித மாகி, நண்ணியமா நதிகளுநற் றேயம் யாவு நலங்கொ ள்புரஞ் சூழ்கரப பதியு நாளும், பண்ணரிய பஹ்ருழில்சேர் மாந்த ரோடு பசுமுதற்பல் விலங்கு புள்ளும் பார்த் தாய் மாதோ. (ரு)

இனிதினக்குக் கேட்கவேண் டியதி யாதொன் றிங்கதனைக் கேண்மோவென் றிறைவன் கூறப், பனிமதிவா ணுதலங்கை கூப்பி யன்பிற் பணிந் துளத்தி லற்புதமாப் பகரா தின்று, டனிமுதல்வ வித்த ரணி யெவ்வா றுஞர் தரணியினு வலந்தீவின் றன்மையே து, னரிய தனில் வருடங்க ளெனைய வங்க னார்புயலுந் தொழில்யாவை நனி ற்று கென்றாள். (சு)

என்னலுமே யுமைகேளா யுயிர்பா வைக்கு மினிதுநன்மை வேண்டுமென விச்சை கூர்ந்து, பன்னரிய வருளின்வடி வான ரீதான் பரிந்துவினா யதுசொல்வாம் பரவு மிப்பார், துன்னுமெழு தீவுடனே கூடி யைந்து தொல்பூத குணங்கட்கு மிருப்பா யெல்லா, மன்னுயிர்க் குத் தாரகமாய் நம்ம தாணை மற்றொன்று மேககோக ணுகி வைகும். ()

உவரியொடு மினியகன்ன றேற நெய்யே யுறுசுவைவெண் டாரிர் தீம்பா லுவந்த நன்னீ, ரிவையேழு கடல்கூழ்வ திப்பா ரேழுக் கிடை யிடையோ ரொன்றாக வேழு தீவுண், டவைநாவ லிறவிசான் மலித ருப்பை கிரவுஞ்சஞ் சாகம்புட் கரமென் றுஞர், தவறாம லெழுகடற்கு மப்பாற் பூமி தண்புனலின் வடிவமாய்த் தயங்கு மாதோ. (அ)

தண்புனலின் வடிவாய வெட்டாம் பூமி தன்னுழையே மன்னு யிர்மற் றில்லை யப்பா, லொண்புகழ்ச்சக் கரவாள் சயிலஞ் சூழு மோர யுத் யோசனைகா நகன்றே யோங்கி, வண்பரிதி மதிக்கிரகம் வான மீன்கண் மற்றிவற்றின் சோதிதன்னுள் வயங்க நிற்குந், திண்புறமற் றவ்வண்ண மிருளா மப்பாற் நிகழண்ட பித்திகைபார் பொதிந்து சேரும். (ஆ)

கருகினிதீ னுட்பட்ட பூமி யைம்பான் கோடியோ சனையண்ட கபாலத் தோடு, மருவுமிது மறிகடலும் வயங்குந் தீவு மால்வரையு

மாந்தியு முடைந்தாய வைகும, பெருகொளிய மணிகடகு கருப்பை
யாகிப் பிறங்குவசந தரையெனனு பெபராற னுனனி, விரிசெடிக
கும் பைமபயிராகுங் கொடிககு கீழி மிடைதருவுக் குமபிறப்பு வினை
க்கு மாதோ (௧0)

இப்புவிபி லேகோனற விருதகன மாயத லிலகுமுததி பெற
விவற்ற லிதனை யாருளு, செப்புவாகண மகியென னு நாவறவீவு திகழி
லகக யோசனை பி னகலஞ் சேரு, முப்புததி புமமனைய விரிவிற றுரு
முயாநாவற வீவுமுத லோமேழ தீவுந, தப்பரிய வொனறுககொ
நிரட்டி யாகித் தாமவிரியுங் கட லகளுமித் தகைய வாமே (௧௧)

நனபுனலசே ராழிகும பாலா ழிககு நடுவேபுட காததிவு
நண்ணு மாங்கே, தனபெயாதான மானசோத காமென றேறு தட்ட
பொருப்பு வட்டமாயச சகடச காலபோல, வனபுனியைப் பகுநு
கொடு நிறகு ஞானனீர மறிகடறகு மனையமால் வரைக்கு ராப்ப, னின்
பமவளா மாவிர் வருடம் வைகு மினியபோ காதருவ ததுதா னென
றும் (௧௨)

மானசோத தாகிரிக்குப் பாலா ழிககு மத்தியத்திற் றுதகியம்
வருட மங்கன, மேனிவந்த வவவரைய யன்றிப் பார வியனகிரிக
வேறிலலை வெறபிற றேற்ற, மானநகி தானுமின்று மறையோ ராத்
யாயவரு ணமுமின்று கடவுட பூசை, தானுமின்று புடகாததி வியலு
சாற்றிற றடைபுலகிற பொன னுலகாயத் தயங்கு மனறே (௧௩)

ஆயிடையின வதிகென்றே ராபுன சொல்லி னயுகவரு டஞ்
சுகமே யமாவ ரிப்பாற, ராயபா லாழிகுத் ததிவே லைக்கு துலங்கு
நடுச சாகத்தி வதனைச் சொல்லின, மேயவெழு வருடமெழு வெறு
மேவும் வியனசலசக குமாரமொடு சுருமா ரதான, பாயமணி சக
ருசோத தாஞ்ச மீகம் படாதுரும மெழுவருடம் பகருங் காலே (௧௪)

தனியுதயஞ் சலதார மிரைவ தஞ்சீச சாமமமபோ கிரியாபி
கேயஞ் சிங்க, மினியவெழு வருடத்து மிலகும் வெறபோ ரேழிவை
யாஞ் சுருமாரி குமாரி யெனறும், புனிதமுறு நளினிவே னுனையே
யிககுப் புகழ்தேனு கைகபத்தி புகன்ற வேழு, மனையவெழு வரு
டத்து நதிக ளாகு மாங்க மருஞ் சாதிவகை யறையக் கேட்டி (௧௫)

மாலிலா மாயாமா கதரே தூய மானதாமந தகாமறையோ ராத்
நால்வா, பூசையிழைப் பாபரிதிப் புத்தே டனனைப் புகலவரு-
மொன்பதின யிரமா மாயுள், வீசியவென டயிரக்கடறகு பெயா

ழிக்கு மிகுநாப்பட் கிரவுஞ்சத் தீவு மேவும், பேசிலெழு வருடமிதிற்
பிறங்கு ஞானப் பேரொளியாக திருவுருவப் பேதை கேளாய். (௧௬)

தொல்குசலை மருணமலெமமை பீவ ரததான னுன்னுமந்த கார
முனி துந்து பிப்பேர், வல்லவெழு வருடமிவை கிரவுஞ் சஞ்சேர்
வாமனகம் வளநுமந்த கார வாய்த்த, வெல்லொளிய மணிவரையே
திவாக ரத்தோ டெழிற்புண்ட ரீகநுந் தாடியிவ் வேழு, நல்லனவா
மவ்வருட மேழி னுன்னு ஞாங்கோங் கியவரைக ளாகி நண்ணும்.)

இருங்கவரி குமுத்துவதி சநதி யைமற் றிராத்திரியே மனோ
செவையே யிசைக்கி யாதி, யருமபுண்ட ரீகைநதி யாக வேழா மந்த
ணர்முன் னுல்வரையு மறையச் கேளாய், தருட்புகழ்சேர் புட்கார்புட்
கலர்க்கோடு தன்னியரே பாணவந் சாதி நான்காம், விரும்பியவெண்
னாயிரமாம் வருட மாயுள் விளங்கிழாய் நமைப்பணிவர் விழைவுற்
றின்றோர். (௧௮)

தத்துதிரை நெய்க்கடற்கு மதுவே லைக்குந் தயங்குநடுக் குசத்
திவத் தீவு கன்னிற், சநதமுறு முற்புகமே வேணு மத்துத் துவிர
தமே யிலம்பனமே திருதி காணே, வைத்திரி பாகரமே கபில
மேயேழ் வருடமிவை வித்துரும வயங்கு மேம, மேய்த்துதிமான்
புட்பவான் குசேச யத்தோ டரிதகமந தாமிவையேழ் வெற்பு மோங்
கும். (௧௯)

அருந்துத பாபைசிவை பவித்திரைப்பே ராறுமிகு சம்மதையே
வித்துத் தம்பை, திருநதுமகி யிலையேழு கடவுள் யாறு தெமிக
ரோடு சுண்மிகளே சினேகா செல்வம், பொருநதியமந தேகரிவை
சாதி நான்காம் புகவினிவர் திசைமுக்களைப் பூசை செய்வர், கருநதடங்
கண் ஞானப்பூங் கோதை கேளாய் கனித்திடு லே முாயிரம்பாண்
புலர்கள் காலம். (௨௦)

செந்தேற லாழிக்குங் கன்னற் சாறுத தினைக்கடற்கு நடுவே
சான் மலித்தீ வாகு, நநதாத சுவேதமரி தஞ்சீ மூத நண்ணுமுனோ
கிதநலஞ்சேர் வயித்து தநதான், முநதாய மானசஞ்சுப் பிரப மென்று
மொழிவருட மேழ்குமுத முன்பு தஞ்சீர், வந்தேறு பலாககமே
துரோணங் கங்க மகிடமொடு கருததுமான் வரைக ளேழாம். (௨௧)

பரவுமதி தோயைவிதி ருணையே சநத்தை பாங்குறுசக் கீழைவி
மோ சனியே பாரம், விரிதிரைகீர் திவிருத்தி மிருதி யேழும் வியன
தியாக் கபிலாரு ணர்கள்விக் கியாதர், மருவுகண்ணர் மறையவர்முன்

வருண நான்கா மீற்றிவர்க்கா றுயிரமே வருடம் வாணன், கருகினிவர்
வாபுவையே யாரா திப்புர் கருணையொரு வடிவான கயற்கண் மாதே.

இரைகருப்பங் கடலுக்கு முவரா ழிக்கு மிடையிறவித் தீவநற்
சார் தபய மின்ப, மருவுசுசி ரம்மகோ தயமா னந்த மகிழ்சிவங்கே
மகந்துருவம் வருட மேழு, விரிசுடர்க்கோ மேத்கஞ்சார் திரமே
லோங்கி விண்டொடரு நாரதந்துந் துபிமா மேன்மை, பொருளில்சோ
முஞ்சுமனம் வைப்பிராசம் புகல்வருட மேழிலெழு பொருப்பு
மாதோ. (௨௩)

தெழித்தபுன லனுதத்தை சிகிவி பாபை திருகிவைசீ ரக்கிலமை
யமித்தை செம்பொன், கொழித்துவரு சுகிர்தைநதி யேழு சாதிகுறி
டினா சாரியர்கள் குரவர் தூய்மை, யழுத்தியசீர் வித்தியர்பா விரா
மாயு னையாயி ரம்மதியை யாரா திப்புர், மழைக்குலஞ்சேர் பொலங்கு
வட்டு நறுத்தண் சாரன் மலைபரச னினிதுயிர்த்த மஞ்ஞை போல்வாய்.

இன்னமுறை யியம்பிவந்த வாறு தீவு ளியம்பாத வகைமுழுது
மெடுத்துக் கூறிற், றுன்னுமலர்க் காவுகு முந்தண் சாரற் றாங்கருளி
வீங்குபுனற் சனைப்பைங் காவி, மென்மலர்ச்செந் தேறல்பொழி சிறிய
வெற்பும் வெண்டிரைநா நதியும்விரி புனலின் காலு, மன்னவையா
வையுமயுத முளனித் தீவு ளனைவோரு மொருவர்போ லமர்வர்
மாதோ. (௨௪)

ஆகச்செய்யுள், ௧௪௩.

ஒ ன் ப தா வ து

சம்புத்தீவின் இயல்புரைத்த

அ த் தி யா ய ம்.

கார்பூத்த சுருளளகக் கருந்தடங்கட் கனிவாயா
யேர்பூத்த வுவர்க்கடல்குழந் தித்தீவு கட்கிடையே
சீர்பூத்த நாவலர்தி வுளதாலத் தினிநடு
நீர்பூத்த செழுங்கமலக் கண்ணிகைபோன் மேருநிற்கும். (௧)

பலவகைய வானவரு மருந்தவரும் பயில்வாநி
லிலகூமெண்ணி ராயிரயோ சீனைநிலத்தி னிடைத்தாழு
நலமலியு முன்னதமெண் பத்துநா லாயிரமார்
தலைவிரிவு முப்பத்தி ராயிரந்தா ளதிற்பாநி. (௨)

தங்கத்தின் விரிசுடராற் றயங்குமணிச் சோதியா
லங்கண்விசும் பிணைவிளக்கு மறுபதின யிரம் வரைக
ளிக்கிதனைச் சூழ்ந்துளவா விலகுமஞ்ச வான்கங்கம்
பொங்குதிரி கூடமுரு சகரான்கு பொலங்கிரியும்.

(௩)

குணதிகையே முத்தலாகக் குலவுதிகை நான்கினிற்குந்
தணிசபக்கஞ் சிசிரமொடு சங்ககூ டம்விருட
மிணையிலா விர்நான்கு மீரிருகோ ணத்திலகு
மணிதிகழிவ் வரையெட்டு மழகியகே சரமாக.

(௪)

வருடங்கள் புறவிதழா மாசிலந்தா மரைமலராப்
பொருவில்சுடர் மேருவரை பொற்பொருட்டாப் பொலிந்திலங்கும்
பரவுறுகீழ்த் திகைமுத்தலாப் பைங்கடம்பு நன்னுவல்
விசைகமழ்தொன் மரம்போதி விதிமுறைதின் நிடுமாதோ.

(௫)

மற்றிமுறை யருணமே மானதமே பத்திரமே
யெற்றுபுணர் நிரோதமே யெனுநான்கு தடஞ்சூழ்ஞ்
சொற்றமுறை சாதித்தாகத் தோடவிழ்பூ நங்கனஞ்சீ
ருற்றிசொ வித்திரம்வைப் பிராசமென வுளபொழில்சூன்.

(௬)

பக்கவரை நான்கினிற்கும் பைம்பொன்மே ருவினவடபாற்
றிக்கினுயர் லீலகிரி சுவேதகிரி சிருங்கவா
னிக்கிரிகள் குணகடலும் குடகடலு மியைந்துதிர்குந்
நெக்கிணத்தம் முறைநிடத மேமமிம கிரிசேரும்.

(௭)

அம்பொன்மே ருவின்குணபான் மாலியவா னெனுமசல
மும்பருயர் லீலதிட தங்களைத்தொட் டோங்கிதிற்குஞ்
செம்பொன்வரை யதன்மேல்பாற் கந்தா தன்சிகாற்
தம்பமா யம்முறையே யிருபாலுந் தழீஇதிற்கும்.

(௮)

இந்நிலைய வித்தீவி லெய்திடுமொன் பான்வருட
மன்னவற்றின் பாகங்க ளறைகின்ற மணங்கரசே
மின்னுசுடர்ச் சிருங்கவான் வெற்பினுக்கு முவர்க்கடற்குந்
துன்னுநடுக் குருவருட மெனுங்கண்டஞ் சுடருமால்.

(௯)

ஆங்கதனில் வதிவார்க்கு லீலநிற மவருணவு
பாங்குடைய திஞ்சவைப்பால் பதினாலா யிரம்வருட
மோங்குமவ ராயுளமை யுவந்துபணி வாரணியோ
ரீங்கினிக்கேள் சிருங்கவான் சுவேதநடு விரணியவான்.

(௧0)

ஆன்னதோர் கண்டத்தி லமர்வார்நல் லுத்தமர்கண்
மின்னுறுசெம் பொன்னனைய மேனியராய் விளங்குறுவர்
மன்னுசம்பி ரக்கனிகண் மாந்துவர்மற் றவராயுள்
பன்மூவா யிரத்திருநா றந்ச்சிப்பார் பகலோனை (௧௧)

நீடுசுவே தந்தனக்கு நீலநெடு வரைக்குநடு
நாடிவிர மியவருட நண்ணுவார் நிறம்பெள்ளி
பீடுகெழு தண்சினையா லம்பழமுண் பெருங்கடவு
ளாடலழல் பதினேரா யிரத்தைஞ்ஞா றவராயுள். (௧௨)

வேறு.

நிவப்பின்மா லியவான் கந்த மாதன நிடத நீலத்
திவற்றிடை மேருச் சூழ விளாவிர தங்கா ணங்க
ணுவப்புடன் வதிவார் நாவற் கனிதிற்ப ருடலம் வெண்மை
யவர்க்குவெண் மதியே தெய்வம் பதின்மூவா யிரமாண் டாயுள். (௧௩)

நிடதநீ லக்குன் றுக்கு நீடுமா லியவா னுக்கும்
படுகுண கடற்கு நாப்பண் பத்திரா சுவமாங் கண்ட
மடைபவர் படுக வண்ண மாங்கனி றுகர்வ ராயு
டொடர்வுறு மயுத மாக்கும் வாயுவைத் தொழுவ ரன்னோர். (௧௪)

மேல்கட றனக்கு நீல வெற்பொடு நிடதத் திற்கும்
வாலிதி னுயர்ந்த கந்த மாதன வரைக்கு நாப்ப
ணேலுறு கேது மாலங் கருமையாக் கிருப்போர் வண்ணஞ்
சாலவு மயுத மாயுள் வருணனே தலைவ னுமால். (௧௫)

இலங்கொளி நிடத வெற்போ டேமகூ டத்தி னுப்பட்
லெங்கரி வருடத் துள்ளோர் தூநிறம் பொன்மை யாகு
நலந்திகழ் கன்னற் சாறு நாடொறு முணவு தெய்வம்
ஊலம்புரித் தடக்கைப் புத்தேண் மற்றவர்க் கயுதம் வாணுள். (௧௬)

இருவிசும் பகடு தோய்ந்த வேமவெற் பிமய நாப்பண்
மருவுகிம் புருட மாங்கு வதிபவர் வண்ணம் பொன்மை
யரியநல் விறலி யந்திங் கனியுண வபுதம் வாணுண்
முருகவிழ் கமல பீடப் பழமறை முதல்வன் றெய்வம். (௧௭)

பனிவரை வடபா லுள்ள பாங்குறு வருட மெட்டு
மினிதமர் தெய்வ பூமி யாங்கவற் றிடையே வாழ்வோர்
தனிவிசும் புலகில் வாழு மிமையவர் தம்மை யொப்பப்
புனிதவுள் ளத்த ராகி நன்மையிற் பொலிவர் யாரும். (௧௮)

இன்ன கண்ட மெட்டி னிருங்குல வரைக ளன்றி
நின்னவிர் குவட்டி னேங்கு வேறுபல் வெற்பும் யாறு
மன்னிய சிறப்பின் மல்குந் தெய்விக வனங்க டாமும்
பன்னரும் புகழி னீடிப் பலபல வாகி மல்கும். (௧௯)

மற்றவண் வதிவார்க் கெல்லா மனைவாழ்க்கை முயற்சி யாதி
யுற்றிடு கவலை யில்லை யொண்குல வொழுக்க மில்லை
பெற்றைஞான் நினும்பொ ருத குளிர்வெம்மை யிரண்டு மில்லை
பற்றிய தத்த மிச்சைப் படிபயன் றுய்ப்போ ராகி. (௨௦)

மாந்தரு மகனிர் தாழு மனத்தினுக் கியைந்த வாறே
பூந்தரு நீழற் கண்ணும் பொலங்கிரி முழையி னூடு
மேந்தெழிற் குவட்டின் மீது மிருள்படப் பொதுளுஞ் சோலை
வாய்த்தணை சாரற் கண்ணு முயங்கினர் வதிவர் மனனே. (௨௧)

இலங்கிழை மகனி ரென்று மெண்ணிரு பிராயம் புக்க
நலங்கெழு செவ்வி மிக்கோர் நவையறு சிறப்பின் மாந்தர்
வலந்திக ழிருபத் தைந்து பிராயம்புக் கவராய் வைகிக்
கலங்குத லின்றி பூக்கம் வலியுடன் களித்து வாழ்வார். (௨௨)

பொறியர வவமி ருத்துப் புன்கனே யச்ச மில்லைத்
தெறுசின மழுக்கா றில்லைச் சிந்தையின் கலக்க மில்லை
மறுகுறு தீன மில்லை வலிவலி யின்மை யில்லைக்
குறைவதி கங்க ளாதி வேறுமோர் குறைபா டில்லை. (௨௩)

அவ்வவ வருடத் துள்ளோ ராருமோர் செயலு மின்றிச்
செவ்விதிங் கிருந்து தத்தங் காலங்கள் சிதையுங் காறு
மெவ்வமற் றியல்பின் வாழ்வ ரிமவரை வடபா லாய
வவ்வுறு வருடம் யாவும் வகுத்துரைத் தனங்காண் மாதே. (௨௪)

பாரத வருடத் துள்ள பரிசினைப் பகரக் கேட்டி
சீரிய விமவா னுக்குந் தென்கட றனக்கு நாப்ப
ணைப்பெற வதுதான் வைகு மியற்றுமெக் கருமங் கட்கு
மோரிருப் பிடமா மன்ன தொன்பது கண்ட மாறும். (௨௫)

வேறு.

அன்னவற்றொவ் வொன்றுக்குப் பதினெண் *வவுண் டாய்வின
ங்கு மிடையிடையே யாழி மேவும், பன்னதிக ளங்கங்கே யுள்ள

தீவென்பது தேயமென்றும் பொருளில்வந்தது.

வாகு மிந்திரமே கசேருகமே தாம்ப்ரா பன்ன, மன்னியசீர்க் கபத்திமா
னாகம் வண்மை வாய்த்தசவு மியம்வளர்கந் தருவத் தோடு, துன்னுறு
வா ருணமே *பாரதமொன் பானுஞ் சொற்றவ கண்டத்தின் ரெருகு
தியாமே. (உசு)

இங்கிவற்றுட் பாதகண்டந் தன்னி னாளு மிலகுமல யஞ்சத்தி
மூனே விந்தந், தங்கியசீர் மகேந்திரமே பாரி யாதார் தகுமிருக்க
வான்சைய மிவைதா மேழும், பொங்குமணி களுந்தாது மருந்தி
யாவும் பூத்திடுமற் றையபொருப்புப் பலவுஞ் சூழும், கங்கைநதி
யமுனைநதி யிரேவை யாறு கவுதமிபா ரதிகண்ண வேணி சிந்து. (உஎ)

எண்ணியவிந் நதியேழு மற்றி யாறு மெண்ணிலாப் புள்ளிலங்
குக் கிடமே யாகித், தண்மலர்கள் பலவகையாய் மலர்ந்த தெய்வத்
தருமிடைந்த வாரணியம் பலவுஞ் சாரு, நண்ணியமால் வரைவனங்க
ணதிகள் சால நடுநடுவே நகர்பலவு நண்ணி வைகு, மொண்ணுதலே
பாதகண்டத் துள்ள வாகி யோங்குசன பதங்கடமை யுரைப்பக்
கேண்மோ. (உஅ)

வேறு.

கருதுறு மங்கம் வங்கங் கலிக்கமோ யுலாடங் காதன்
மருவுகூர்ச் சரங்கு ருச்சீர் வாய்ந்த மாளவந் தெலுங்கம்
திரவிடங் கருந டங்கோ சலந்திகழ் குந்தளத்தோ
டுரைசெய்த னிவையு மன்றித் தேயங்கள் பிறவு மோங்கும். (உசு)

பரம்புமித் தேயம் யாவும் பலபல பொருள்க ளோடு
நிரம்பிடு மறையோ ராதி நிகழ்த்துபல் வருணங் கட்கும்
ஈரும்பிடு வாச மாகி வேந்தராற் பரிப்ப வாகி
வரம்பில்பல் வளனுந் துன்னு மலையா சுயிர்த்த பாவாய். (நஃ)

பழிப்பில்சீர்ப் பத்தி ராசு வத்தொடு பார தஞ்சீர்
விழுத்தகு கேது மாலங் குருவென விரிந்த கண்டத்
தழற்பொலி திகிரி மாய னடுபரி வதன மாமை
வழுத்திடு கேழன் மீன வடிவமாய் முறையின் வைகும். (நக)

இலஞ்சீர்ப் பாத கண்டத் தினிதமர் மாந்தர் மேனிப்
பலபல நிறத்தோ ராகிப் பலபல கடவுட் போற்று
நலமுறு மன்ப ராகிப் பலபல வுணவு நண்ணிப்
பலபல வருத்த முற்றுப் பலபல செயலுஞ் செய்வார். (நஉ)

* பாரதமென்றது பாதகண்டத்தை.

ஆயுளும் வருட நூறு யமர்வரிப் பார தந்தான்
மேயதோர் கரும் பூமி யாமிகில் வினைக்கீ டாகக்
காயம தெடுப்போர் துய்ப்பர் சுபாசுப மவர்க் ருத்தூர்
துயநல் லறம்பா வங்கட் கொத்ததாய்த் துணிவு சேரும். (௩௩)

ஆங்கவ ரிணைய கீண்டத் தப்பய னுகர்தற் காய
திங்கிலாப் புந்தி யோடுஞ் சேர்க்கையாங் கிளைஞ ரோடும்
பாங்குறு தொழிலி னோடுங் கூடியக் கருமம் பற்றி
நீங்கிடா வனுப வத்தின் மகிழ்ச்சியை நெடிதும் வைப்பார். (௩௪)

இன்னணர் தொழிலை மேன்மே லீட்டியத் தொழிலுக் கேற்ற
பின்னமில் பயனைப் பெற்றுப் பிறந்துதுய்த் திறந்து பின்னு
மன்னவா நிறுதி தோற்ற மளவின்றித் தொன்று தொட்டுப்
பன்னருந் துயரு ளாழ்ந்து பவக்கடல் கடக்க மாட்டார். (௩௫)

இத்தடம் புனியிற் செய்தி யாவையும் விரித்திப் போது
மைத்தடங் கண்ணாய் சொற்றோ மற்றினி யாது கேட்கப்
புத்தியின் விழைந்தா யென்னப் பொருசுடர் மழுவ லான்சீ
ருத்தமிக் கியம்ப வன்னான் றனக்கிலை யுரைக்க லுற்றான். (௩௬)

இங்கிவர் தொழில்கள் யாவை தொழில்களி னியற்கை யேது
சங்கையற் றுணரு மாறு சாற்றுதல் வேண்டு மென்னத்
திங்களங் கண்ணி வாளைன் நிருவருள் பொழிந்து சாலப்
பொங்கிய வுலகை யெய்தி யாங்கவை புகல லுற்றான். (௩௭)

ஆகச்செய்யுள், ௫௮௨.

ப த் தா வ து

கண்மநிருபணமுரைத்தஅத்தியாயம்.

தீர்மம் புனையு நறுங்கூந்தற் சாந்தம் புனையுந் தடங்கொங்கைத்
தேமென் கிளவிப் பசுங்கிளியே திரைநீர் ஞாலத் தின்னுயிர்க்
டாமிங் கிழைக்குங் கருமங்க டருமம் பாவ மென்றிரண்டா
மாமென் றுணர வலையிரண்டு முள்ள முறையி னறைகுவாம். (௧)

கொல்லா மைமெய் கள்ளமை பிரம சரியங் குலவுதெய்வ
நல்லா தாரந் பூசையரு ணட்பின் விழைவு மனவடக்க
மல்லா லுவகை குலவொழுக்க மமராச் சிரம வடைவீகை
யொல்லா நிற்கும் பரலோகக் கருத்தைம் பொறியு மொடுக்குறுதல். (2)

காமம் வெகுளி முதலியவை கடிதல் கருத வரியதவர்
தோமில் பிறர்க்கு நன்றிழைத்தல் பயனல் லவற்றைத் தொகுத்தறித
லாமிங் கிவற்றைப் புண்ணியமென் றருமா மறைவல் லவாறைவர்
துமென் சிறைவண் டறைநறவர் துளிக்குங் கமழ்பூஞ் சரிசுழலாய்.()

கொலையும் பொய்யுங் கொடுங்களவும் பிறரை வருத்துங் குணக்கேடு
மிலசூங் கடவுட் பழிப்பதுவு மியார்க்கு மிடம்பை யெண்ணுவது
முலைவில் பிறனில் விழைவதுவு மொன்று முதவா திவறுதலுங்
குலநல் லொழுக்கந் தவறுதலு மறுமை யின்மை கூறுதலும். (ச)

பொறிகண் முழுது மைம்புலனிற் போக விடுக்கும் புல்லறிவுஞ்
சிறிதென் றறத்தை பெள்ளுவதுஞ் செய்யா வொழுக்கஞ் செய்வதுவு
மறையின் வரம்பு கண்டவர்க ளிவற்றைப் பாவ மெனவகுப்பர்
நறவு பொழிந்து நனையவிழ்பூந் தாமக் கூந்த னன்னுதலே. (ரு)

தீய செயலெத் துணையிழைத்தான் சேரும் பழங்க ணத்துணையுந்
துய செயலெத் துணையிழைத்தான் றொடரு மின்ப மத்துணையு
மாய வழிச்செல் பவர்தமக்குக் கள்வ ருமுனை யாதியச்ச
மேயு முறைபோற் பாவி கட்டு மெய்து மிழைத்த பவப்பயனே. (௩)

அறத்தை யாற்றி னவர்தமக்கு மவ்வா றடையு மதன்பயனென்
றெறிக்குஞ் சுடர்வெண் குழவிமதி தவழுஞ் சடி லனியம்புதலுங்
கறுக்குங் கமஞ்சூற் கொண்டல்புரை நறுமென் கூந்தற் கருந்தடங்க
ணறைக்குங் குமத்தண் களபமுலை ஞானக் கொழுந்து நவின்ரிடுமால்.

வையத் தெனினுஞ் சேண்விளங்கு வானத்தெனினு மற்றினிமே
லெய்தக் கடவ பவத்தெனினு மிழைத்த வினையின் பயனையு
ரையப் படாம லடையுமென வருள்செய் தனையாங் கதுதன்னைச்
செய்திப் பித்தித் தெளித்தியென்று டேவர் பெருமா னருள்செய்வான்.

மழலைக் குழவி வேட்பவரம் மகத்தை யாற்றி யுயிர்ப்பதுபோல்
விழையப் பட்ட பொருளனைத்துந் தவங்க ளிழைத்து மேவுதல்போற்
பழுதி லுயிர்தம் வினைப்பயனிப் பவத்தி லெனினும் பனிவிசும்பிற்
றழுவு முடம்பி லெனினும்வரு பிறப்பி லெனினுந் தாமடையும். (௪)

போகம் பலவுஞ் சிலர்வெறுத்துத் தானமுதல புண்ணியஞ்செய்
தாகும் பயனை வருபிறப்பி லடைவ ரதுபோற் தீவினைகண்
மோகந் தன்னு விழைத்தவரு மவற்றின் பயனை முயங்குவர்கா
ணேகுந் தகைத்தோ புசித்தன்றி வினையின் பயன்ருன் யாவர்க்கும்.()

யாவ னொருவ னிரநிலத்தி லெடுத்த பிறப்பிற் றுனிழைத்த
வோவில கரும் நனறெனினு ளீய தெனினு முஞறறியவா
றுவி தணந்த பிணறையவ ன்னைய பயனை பருகிடுவன
வாவு திரைகீ ரூலமல்லா வுலகி லிருந்து வாணுதலே (கக)

எழுகா மறைக்கீரா திருட்கட்கும யாக மிழைத்தே யிமையவாக்கும
வழுவா மகவாற பிதிராகட்கு மகிழ்ச்சி புதவு மகியுடையோ
தொழுதா தரிகத்தே யாமகனிர துவன நிச குழ கூ சேவைசெய
வழுகா துறக்க கீடுலக் ளளப்பில் கால மமுகுவாசல (கஉ)

சுரபி யிடையு நெய்திடினுள் சுருகி மறையோ துயருநினும
பரிவி னெடுந்தம முயிரிடுகதுப பாது காக்க பண்புடையோ
பொருளில் குலிசப பதையாளி முதலா மமரா டூசிப்பத
கருவி னுலகிற் பன்னெநிரா ளிருந்து போக கனிதுகாவா (கஃ)

யாவ னொருவன் புனிர் றைய பிரிந்து வளைந்து புகார்குத
தாள் லுவப்பி னெடுமவழவகு யகனு லோயவ களிவென்றுக
கோளி லோரா யிரமடந் து பருவ மாக வொளிபுமிதுபொற
றேவ ருலகில் வீற்றிருப்பன செவ்வாய்ப பசிபுகளாழுதே (கச)

பழைய மறையு மிருதிகளும பகாக்க வொழுககம் வழாதொருவ
னெழுகி நிலைநி றிடினனனே லுவப்புற நிமையோ ரருசசிப்பத [று
கழைதண னறுமபா சடை பொதுளித தண்டேன றுளிப்ப வண்டாற
மழகு திகழ்பொடா றருமீழற பன்னு ளாமாவ னுணங்கே (கரு)

மறையைப் புரக்க வானவரை யுவப்பித் திடான மன்னுயிரை
முறைபி னளிப்பத க நுமங்கண முழுது முலகிற் றுடுக்க
நறைகொப் புனிக்கும பொற்றகடந் தாளின்ப பொகுட்டு நானழுகத்தி
னிறைவன விதித்த வந்தணாக்கு வேண்டு மவற்றை பிரித்தறித்து ()

உள்ளங் களிப்பப் பலபோக துகாவிச சுவரை யோமபுமவன [பன
நெளளும புகழ்சோ பொன்னுடைய பன்னா செல்வா தினைத்திருப்
பள்ளங் குலவு திரைக்கடல்குழ பாரிற் புனல் லெட்ட வாக்களித்தோன
முள்ளுமபசிக்கங் குணவளிகதோன சொல்லு வசனா தவறுதோன

சுந்தா மணியாற நிகழ்கின்ற சிம்மப்பொருப்பிற் புத்தேளிர்
நந்தா வனத்தில வினோகித்து நனியீற் றிருப்பன றனமனைவி
சுந்தா கொங்கை நலந்துயப் தலலாற பிறரைத் தழுவாதோன
கொந்தார் குழலவா னாமகனிர குழமித் தொழிண குலவுவனா (

வேறு.

யாவர் தாஞ்சிலர் வைகலு மன்னையை யின்றதா தையைத்தம்முன்
மேவி னேன்றனைத் தேசிகர் தங்களை விழைவொடும் வழிபட்டார்
பூவர் கற்பகக் காவுகூழ் பொன்னகர்ப் பொலஞ்சுடர் விமானத்திற்
மேவர் பூசனை யாற்றிடச் சென்றுநற் செல்வமுற் நிருப்பாரே. (௧௯)

பிணியுழப்பவ ருய்குவான் மருந்தினைப் பெட்பொடு மனித்தந்நோய்
தணிய வேபுரந் தளிப்பவ ரெவரவர் தடங்கடன் முகட்டிற் போர்
திணையில் செங்கதிர் பரப்பிய வோருரு ளெழுபரித் தேரேறி
நணுகு வானவ னுலகிடை வேண்டிய திருவொடு நனிவாழ்வார். ()

பிறர்ப் பழங்கனை யாவரீக் குராவர் பெரிதுள மகிழ்நூங்க
வெறிக டர்ப்படைக் குலிசவேந் துலகிடை யினிதுவீற் நிருப்பார்கள்
வறிய வேதியர்க் கிருதிதி தானியம் வழங்குபு மகிழ்வித்தோர்
குறையில் பன்னெடுங் காலமேழ் முனிவர ருலகினிற் குடியவார். ()

நாளும் வெந்தழல் வேள்ளியை யினிதுற நடாத்தலுற் நிருநல்லோர்
மூளு மன்பினின் மூவெழு சுற்றமு மெழுவகை முனிவோர்க
ளாளு நல்லுல கத்தினி லேற்றியே யன்னவர் தாமும்போய்
நீளு மிந்திர பதமுதற் பதங்களி னெடிதுவாழ் குவர்மாதோ. (௨௨)

பைம்பொ னல்குவோர் திலத்தினை யளிப்பவர் பகவினை வழங்குந்நோர்
தம்ப மாம்புவி யுதவின ரிவைமுதற் றுனங்கள் பலசெய்தோர்
கம்ப மும்மதக் கலுழிநால் வாயுயர் களிரல்யா னையிற் போது
மும்பர் வேந்தென வும்பர்வாழ்த் துறவம ருலகினி லுறைவாரால். ()

இனைய பண்பினால் வைகலு நல்லறத் திச்சையா யொழுஞ்ந்நோ
ரனைய புண்ணியப் பேற்றினு லடைந்திடு மரும்பெறற் நிருவோடு
நினைவ ரும்பெருங் களிசிறற் தென்கணு நிலவிநா டொழும்வாழ்வர்
புனித நல்லறம் யாவையு மிழைத்துள புண்ணிய வடிவொப்பாய். (௨௩)

ஈண்டு ரைத்தவிம் முறைகளிற் றவறியே மறுமைவே நிலையென்று
வேண்டு காமமே முதலிய குணங்களில் வீழ்ந்தவர் மிகுதுன்பம்
பூண்ட மாசவு சுவமுத னாகிடைப் புழுங்குவர் பிறர்கட்கு [வர்.
மூண்டி டுந்துயர் விளைத்தவர் கொதிக்கொளுந் தயிலமூழ் கினர்வே

அனைய ரின்னுயி ராற்றருந் துயரின லகன்றிடும் பலகாலுந்
துனைய வந்திடு மிம்முறை துயர்வார்நற் றென்மறை யிகழ்கின்னோ
ரெனைய ரன்னவர் நானினைப் பன்முறை பிடுங்கியே யம்துதர் .
நனிய ரிந்திடு வாரவர் படுதுயர் நனின்றிடு தகைமைத்தோ. (௨௪)

சாது வாமவர் தங்களை யார்சிலர் காரணந் தானின்றி*
வாதை செய்குநர் வயிர்த்தவுள் ளத்தராய் மற்றவர் வானின்றும்
போத வேபொழி பொருபடை மழைகளாற் புலாலுடைத் தம்மேனி
நோதன் மீக்கொள வெள்ளெளா யரிபட்டு துண்டுக ளாவாரே. (௨௭)

உளங்க வார்த்தமெய் வணப்பினு விளமையா லுண்மதர்ப் புடன்யாவர்
களங்க னிச்சுரு ளோதியிற் பிறர்மனைக் கலவிவேட் குநரன்னோர் .
துளங்கு மாண்குறி யரிந்தரிந் தேயம தூதராங் கவர்வாயில்
விளங்கி மும்படி பன்முறை கவ்வுனித திடுவர்வெஞ் சிற்றத்தால். (௨௮)

தந்தை யானவன் முனிவொடு நோக்குநிற் றுணுமங் கஞ்சாமன்
மைந்த னுமவன் வெகுண்டெதிர் பார்த்திடின் மற்றவன் விழிதன்னில்
வெந்த துண்மணல் சொரிந்திட வழங்குபு வெந்நர கிளைப்பல்கா
லந்த மின்றிய துயரொடு மடைவனங் கவனிடர் சொலற்பாற்றே. ( )

யாவ னோறி வில்லவன் றன்னொரு குரவனை யெண்ணுமற்
போவெ னுஞ்சொலாற் கடியினு நீயெனப் புன்மொழி புகன்றாலு
நாவை யந்தகன் றா துவ ரென்னெளா யரிகுவர் நாடோறும்
பாவ காரிக ளிம்முறை ரவுரவ மாதியிற் படிவாரே. (௩௦)

அந்த ணன்கொலை தள்ளுணல் பொற்கள வருளுடைக் குருதற்பஞ்
சின்தை செய்வினை யிவற்றைமா பாதக மென்பர்சீ ரியமேலோர்
வந்து மற்றிவர் தம்மொடுங் கூடுபு மகிழ்துண்டு துயில்கொண்டு
சந்த தம்மொராண் டுணங்குத லோடுமா பாதகந் தாமைந்தாம். (௩௧)

ஈங்கி வற்றினை யிழைத்தவ ரிறதபி னெண்ணரு நெடுங்கால
மாங்கு வெந்நர கடைசுவ ரடைந்தபி றுண்புழ வவைவாசி
யோங்கு பல்விவங் காதுயா யுதிபபர்கள் பின்னரு முலப்பெய்தி
நீங்க ருங்கொடுங் துயரினை ிறைத்திடு தியம தடைவாரால். (௩௨)

ஈண்டி வர்க்கொரு பிரமகற் பத்தன வின்னண மிடரல்லால்
யாண்டு முய்வழி யில்லைமற் றிவற்றுட னெதிர் சொலத் தகுபாவ
முண்டு ஞற்றிய விழுதையர் சாலவு முடிவில்வெந் துயரெய்தி
யாண்ட தற்கதற் கியைந்தவெந் தியமே யருதுவ ரெனச்சொற்றான்.

சொற்ற வாய்மொழி கேட்டவென் னமுமைதன் றுணைவனை யெ
கிர்நோக்கி, மற்றி வற்றினுண் மறையவன் கொலைக்குநேர் வருகின்ற
தொருபாவ, மெற்றெ னப்புகன் றிடுதலு மியம்புவா னிளநிலாத்
தவழ்சோதிக், கற்றை வார்சடை நெற்றியங் கண்ணுடை யொற்றை
வெண் குழைக்காதன். (௩௩)

அழிபெ ருப்பசி யந்தணர்க் கடிசில்யா னனிப்பனவா வெனச் சொல்லி, மொழியை, நம்பியாங் கவன்செலச் சென்றபின் முனி, துண விலையென்றேன், பழுதில் வேதியற் செகுத்தவ னிகர்தரு பாதக னெனச்சொல்ல, ரழக னைத்துமொன் ருய்த்திரண் டனையதோ ரமுதினு மினியாயே. (௩௫)

கல்வி யாவையுங் கற்றதான் ணறிவுடைக் கருதரு மறையோன்றன் செல்வம் யாவன்மற் றபகரித் தானவ னந்தணற் செகுத்தோனாஞ் சொல்ல வேதுவொன் றின்றிய முனிவினாற் றொல்புர நகர்துய நல்வ னந்தழ லூட்டினேன் ருனுமந் நலமலிக் கொப்பாவான். (௩௬)

தாக மாகிவந் தானினந் தண்புனல் பருகுறிற் றகைதீர்முன் னாகு லப்பட வவற்றினைத் தூர்தவன் ருனுமங் கவன்போல்வான் [த மோக நல்லெழில் விஞ்சைமெய் யிளமைமா முதுக்குறை வொழுக்கத் தாகு நன்மறை யவன்றனக் களித்திடா தரும்பெறன் மகடன்னை. (]

குணமு மின்றிநல் லொழுக்கமு மின்றியே குலத்தினு மிழிர்காளு யுணர்வி லாவொரு வன்றனக் கிச்சையி னுதவினே னவற்கொப்பான் றணிலில் கண்ணிலர் வெதிரர்கள் பங்கினர் தம்பொருள் விழைவுற்றுத் துணிவொ பங்கவர் கின்றவ னெவனவன் ருனுமுந் சொற்றேனே (]

முறையி கந்ததோர் செயலினாற் பொய்மையான் மூதுணர் மறை யோர்க்குப், பொறைய ருந்துய ரிழைப்பவ ரெவாவர் பூசுந் செகுத் தார்தா, மறைய வன்கொலை நிகர்சில பாவங்கள் வருத்தன மற்றின்னு, மறைகு தஞ்சில பாவங்கள் வேறுள வாற்றரி தவைகேட்பின். (௩௭)

கொடிய பாதக மெவற்றுளு மந்தணன் கொலைகொடி ததுவேபோ லொடிவி லாவற மெவற்றுளும் பரிமக முயர்ந்ததா முமையேகேள் வடுவி னற்குல வொழுங்கினுக் குரியதா மாபுறு செயலாற்றி னெடிது மன்னதே தானம்யா கந்தவ நிறைபயன் றருமாதோ. (௪௦)

மன்னு யிர்த்துணை யாகிய வருணவாச் சிரமங்கள் வழுவற்றோர் துன்னு மெவ்வகைப் பாவமுந் தருபயன் றுய்ப்பார்தொல் லுலகத்தை நன்ன லம்பெற வளித்திடச் சிருட்டியி னாதுரி னாஞ்சொற்று . முன்னு ளல்லொழுக் கந்தரு பத்ததி புந்தியி லுதித்தோற்கே. (௪௧)

உந்தி மாமல ருதித்தவ னுணர்த்துற நாரத னுயர்குற்சன் செந்த மிழ்க்குறு முனிவான் வசிட்டனத் திரிமனு முதலாய வந்த மின்றிய பெரியவர் தாமுணர்ந் தந்நெரி நிலைநின்றார் முந்த மிவ்வரு ணுச்சிர மத்தொழின் முயன்றினி திழைத்தோர்தாம்.

இம்மை தன்னிலு மறுமைதன் னிலுமழி வின்றிய பேரின்ப, மம்ம வெய்துவ ரிருவினை முறைமையை வினாவினை யவைசொற்றா, நம்மை யிண்டினிக் கேட்பதி யாததை நவிலென நவில்கின்றாள், கொ ம்மை வெம்முலைக் கொடியிடைப் பிடிநடைக் குயின்மொழி மயில் போல்வாள். (௪௩)

சங்க வெண்குழைக் காதுடை யிமையவர் தலைவவார் சடைமீது திங்க ளங்கதூர்க் குழுவியை மிலைத்தவ செப்பிய வருணத்தி னங்க மாகிய வொழுக்கமு மாச்சிர மங்களு மவாவற்றே னிங்கி யம்புதி பென்றனன் யாவையு மீன்றவெம் பெருமாட்டி. (௪௪)

ஆகச்செய்யுள், ௬௨௬.

ப தி னு ன் று வ து

வருணாசாரமுரைத்த அத்தியாயம்.

—***—

பனிமால்வரை தருபைந்தொடி பதுமத்திரு வதனந் தனிமான்மழ விடையூர்தரு தலைவன்னெதிர் நோக்கி யினிதாகிய குலநான்கினுக் கியைவுற்றிடு மொழுக்கங் கனிவாய்மலர்ந் துரைசெய்குவன் கருணைக்கடன் மன்னோ. (௧)

வேறு.

அந்தணர் செய்தி வேள்வி யாற்றுக லாற்று வித்தல் சந்தமா மறைக ளோத லோதுனித் திடுத றக்கார் சிந்தனை யுவப்ப வித லேற்றிட லாறுஞ் செப்பிற் புந்தியின் மிக்கோ ரன்னோர் தொழிலெனப் புகன்றிட் டாரே. (௨)

முண்டகத் தவிசின் மேலோன் முழுதுல களித்து நாளும் கொண்டிடு மொழுக்கந் தன்னைத் தாபித்தல் குறித்துத் தூய பண்டரு மறையைத் தந்து மறையினை நிலைமை பண்ண மண்டலந் தன்னிற் தூய மறையவர் தமையுந் தந்தான். (௩)

மாமறை யவர்கள் யார்க்கு முய்வகை யுணர்த்த வல்லோர் தோயில்சீ ரணையர் தம்மை நன்மையுஞ் சுகமு மற்றுங் காமுறு பிறவும் வேட்டோ னெஞ்ஞான்றுங் கருத்தி னோடு மேமுற வழிபா டாற்றி யினிதுவீற் றிருப்பன் மன்னோ. (௪)

பெருந் துண்ப மெய்திக் கவலுநர் தமக்குஞ் சால
வொழிவரும் பிணியின் மூழ்கி யுழல்பவர் தமக்கு நீங்காப்
பழிபடு பாவஞ் செய்து பரிபவர் தமக்கும் பார்க்கிற்
செழுமறை யவரே, யுய்யுந் திறத்தினைத் தெரித்துக் காப்பார்.

புடகர மாநி யாய புனிதநற் றீர்த்தம் யாவுந்
துட்பமார் கடவுட் கங்கை முதலிய நதிக டாமு
துட்பமெய் யுணர்வின் வேத துவல்பவர் நோன்றுண் மண்ணு
மட்கலில் புனவி னாளு மருவறு வைகு மாதோ. (௧)

பழமறை யவர்க்கொப் பாய பண்ணவ ரில்லைப் பாரில்
விழுமிய வவர்க்கு நேராய் விளங்குதே சிகரு மில்லை
வழிபடு மவரின் மிக்க துணையில்லை மனிதர் காறோ
வழிவிளிந் திரன்முன் னோர்க்கு மருச்சித்தற் குரிய ரன்னோர். (௨)

முடியுடை வேந்தர் செய்தி முத்தழ லோம்ப லோதல்
கொடைபுரிந் திடுத நேயம் புரந்திடல் குரைக டற்பா
ரடையுமன் னுயிர்க ளுள்ள முவப்புற வரசு செய்த
றிடமுறு மனுறு லாய்தல் செருவினிற் புறங்கொ டாமை. (௩)

மதித்திட வுயர்த னல்ல மந்திரச் சூழ்ச்சி மாண
முதுக்குறை விவைபார் வேந்தர் முறையின்னு மொழியக் கேட்டி,
விதிக்குமெக் கருமத் துள்ளு மடியின்றி மிகவும் புத்தி
யிதத்தநற் புரோகி தத்துக் கினியரைத் தமக்கொப் பாக்கி. (௪)

விளங்கிட வைத்து நன்மை வேண்டிய வேந்த னன்னோ
ருளங்குளிர்ந் துவப்ப யாவு முதவுக வணையோர் தாமும்
வளங்கொள்சார் திகமுன் னாய கருமத்தின் மனம்வைத் தோராய்க்
களங்கமின் மனத்தி னோராய்க் கடவுட்டன் மையர்க ளாகி. (௫)

லாய கண்க ளுடையராய நினைக்கற் பாவம்
யாதுமில் லவராய் துண்மையியலுணர்ச் சியுமுன் னோராய்
மூதுணர் பழையோ ராகி யிருப்பினம் முதியோ ராய
வேதியர் தம்மை மந்தர் விசாரத்தின் விடுக்க வேந்தன். (௬)

துயர யடங்கி னோராய் நிபுணராய்த் துணியு முள்ளத்
தாய்தலொத் துளரா யொத்த வமைச்சரை யடுபோர் தன்னி
லீகையிற் பொருள்க ளீட்டு மீட்டத்தி விவைமுன் னாய
மேயபல் வினையி னுள்ளும விடுததுச்சோ திக்க வேந்தன். (௭)

கள்ளுணல காமஞ் சூது கடி

தள்ளிவிட் டொறுக்குந் தண்டஞ் சாற்றருங் கடுஞ்சொற் சாற்ற
றெள்ளிய நிதியுந் தன்னை யளவின்றிச் செலவி னுய்த்த
லொள்ளிய ரிவையோ ரேழும் வியதன மெனவு ஷாப்பர். (௧௩)

மாற்றுக் கிவற்றை வேந்தன் மாநில வரைப்பி நீதி
யாற்றிடி னுயிரை யெல்லாம் வளர்ப்பிக்கு மதுவே யன்றி
யேற்றதோர் செல்வத் துக்கு மேதுவா மிதனு நீதி
போற்றுக் புகழும் வாழ்வும் பொலிவும்பெற் றுயர்தல் வேண்டின. ()

அறத்தினிற் றிறம்பா வேந்தன் வழக்கினை யாராய் போது
திறத்தினைத் தெரிவோ னாகத் தெளிதரு மமைச்ச ரோடு
மறைக்குலத் தவர்க ளோடு மாராய்க் வடிச்செய் தோனை [ன்.
யொறுத்திடா ததுஞ்செய் யானை யொறுப்பதுஞ் செய்வா னென்னி

பழிமொழி யிம்மைக் கெய்தி மறுமைக்கும் பழங்கண் டரா
விழுநா கடைவன் வேந்தன் விழைவின லச்சந் தன்னால்
வழுவுறு மிவற றன்னான் மற்றிவற் றென்ற லேனு
மொழிவிலா வறங்க ளுக்கு மாறதா யுயிர்க டம்மை. (௧௪)

ஒறுத்தவ னதற்கி ரட்டி. யுறுகணுற் றிடுவ னெத்த
திறத்தினு னிகழ்கா லத்துச் செய்தியுந் தென்கு கண்டு
மறப்பிலா நண்பர் கண்ணு மாற்றமா யுள்ளோர் கண்ணும்
வெறுத்திடுங் கொடியோர் கண்ணும் விழுத்தகு நல்லோர் கண்ணும்.

சிறந்துள பெரியோர் கண்ணுஞ் சிறியவர் கண்ணுஞ் செல்வ
நிறைந்திடு தனத்தோர் கண்ணு நிலையிலா வறியோர் கண்ணு
மறந்திகழ் சோரர்கண்ணும் வழாமலா ராய்ந்து பின்ன
ரறந்தவா தொறுத்தல் செய்க வறனழித் தொறுப்ப னாயின். (௧௫)

அறிவிலா தவனு மாகிப் பாவிபு மாவன் வேந்தன்
மறுவில்கா ரியம்மா வைக்கு மந்திர மூல மென்னு
முறுதியால் வருத்த முற்று மமைச்சரை யோம்பல் வேண்டு
நிறையுடை மனத்தி னென்றைத் தமிழனுய் நினைந்தா னேனும். (௧௬)

பின்னரு மொருவன் றன்னோ சொவுக பிறரோ ருத்த
ருன்னருஞ் சூழ்ச்சி தன்னை யறிவுறு துசாவல் வேண்டு
மன்னிய ராய வேந்தர் செய்தியு மாராய் விக்க
நன்னினை வொருத்தர் காணு வொற்றினை விடுத்தா னாளும். (௧௭)

நாளினைக் கடினக் யாக்கி யவ்வந்நாழிகைதனக்கா
மாள்வினை யோடு மாற்றுஞ் செயலினை யசாவா னாகி
நீளுறு முசித மாக நெறிவழா தியற்றல் வேண்டும்
வாளொளித் துறக்கம் பூமி பாதல் மதிக்க வேண்டின். (௨௧)

கரைகளிப் பொருளுந் தன்றே யத்துள கரமுங் காதல்
ஊவுபவ் வியமா யுள்ள விற்பதுங் கொளலு மாய
விருதிதிக் குவையுங் காவி லிருங்குல வரையிற் காட்டிற்
நிரைகடன் முதல வாய தலங்களிற் சேர்ந்த பொன்னும். (௨௨)

தேயதே யத்து வேந்தர் செலுத்திடுந் திறையுந் தெண்ணீ
ராயதி னிலத்தி லுள்ள கனகமு மழகார்ந் தோங்குஞ்
சேயிழை யாடை நல்குஞ் சுற்கத்தில் வருசெம் பொன்னுந்
தூயதா னியவ கைக்கண் வருவதுந் தொகுத்துக் கண்டு. (௨௩)

அப்பொரு ணற்கு ருக்கி யாங்கவற் றொருநு நேனு
மொப்புறு பாதி யேனு மூன்றுகற் றொருநு நேனு
மெய்ப்பொருள் பகிர்ந்து நன்கு மதிப்பதாய் விடப்ப டாதாய்ச்
செப்புதற் கினிய தாய செலவினிற் செலுத்தல் செய்க. (௨௪)

பெருங்கொடை யுடைய னாயி னிருதிதிப் பெருக்க மின்றிச்
சுருங்குவன் மறத்தல் சோம்பன் முதலாகத் தொடர்ந்த குற்றம்
வருந்துவ பிறவு முள்ள வெவையவை தவிர்க மன்னன்
நிருந்துநால் வருணத் துள்ளோ ரொழுக்கமுங் காத்தல் செய்வோன்.

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கு மன்னவ னாத லாலே
நல்லவை தமக்கெஞ் ஞான்றும் வேண்டினோர் நனியு மஞ்சி
வெல்லநுந் தானே வேந்த னாணையுண் மிகந டக்க
வல்லது செய்யிற் றங்கட் கழிதுயர் வினைத்துக் கொண்டோர். (௨௫)

நரபதி யுலகுக் கெல்லா நாதனா நார ணன்றன்
நிருவுரு வெனவே யாரு மனையவற் சேவை செய்க
விரவுறு கீர்த்தி செல்வம் வேண்டிய வேந்தன் ருனு
மருமறை யவரே யெல்லாத் தேவுமென் றாரா திக்க. (௨௬)

இன்னவா நரச ரீதி யெழுதரு மறையி னோடு
பன்னரு மிருதி தானும் பகருமிப் பகர்ந்த பண்பி
னந்நெறி யொழுகும் வேந்த னிம்மைரி னதிக நன்னம்
துன்னுவன் மறுமைக் கண்ணுந் தொலைவிலா விற்பந் துய்ப்பன்.

வணிகர்தஞ் செய்தி கூறின் மகவினை யாற்ற லோத
லுணர்வுடை யவர்க்குத் தான முதவல்லே ளாண்மை யோம்ப
றணிவில்வா ணிகத்தா லீட்ட லானினர் தழையக் காத்த
றுணிவுறு மிவைமற் றன்னோர் செய்தொழி றேறாகை யன்னாய். (௨௯)

கொள்வன கொடுப்ப வாய செயல்களிற் கொண்டு வில்லா
ரெள்ளொடு கந்த மும்பா நெய்முன்னு மிரதந் தாமுந்
தள்ளொணு வுழவிற் செட்டிற் றுணியந் தனங்க ளீட்டுந்
வள்ளியோன் றன்னை நன்கு மதிப்பார்கண் மற்றி யாரும். (௩௦)

பின்னவர் செய்தி பேசுந் பிடுசான் மறையோ ராதி
முன்னவர் மூவர் தம்மை முறையினு தரித்தன் மூவர்
சொன்னவை முடித்த லென்றுந் தூநிதி விதியி னீட்டி
யன்னதை யறத்தி னீத லவர்க்குமுத் தொழிலா மன்றே (௩௧)

வேதிய ராதி யானோர் யாகொன்று விதித்தா ராங்கு
ரீதியி னதுவ முாம விழைக்கவர் நிலைமை தன்னு
லாதரித் திடுவ ரன்னோ ரவர்தமை யடைவே நான்கு
சாதியி னொழுக்கஞ் சொற்றார் தனித்தனி பிரித்துச் சால. (௩௨)

ஈண்டினி தியம்பக் கேட்டி யினையநால் வர்க்கு மொப்பாய்
வேண்டிய பொதுவொ ழுக்கந் விளம்புறிண்மெய்யின் றாய்மை
மாண்டதோர் பொறைமை யாதி *வருணியின் முறைமை வாய்மை
காண்டகு விழைவி னோடும் விருந்தெதிர் கொண்டு காத்தல். (௩௩)

விழுத்தகு பருவ மாதி காலங்கள் விடுத்துப் போக்கி
யொழித்துள காலந் தன்னின் மனைவிதோ ளுறுத லாய
பழிப்பிலா விவையா வர்க்கு மிசைவன பாவை நல்லாய்
வழுக்குறா தினிமே னான்கு வருணவாச் சிரமஞ் சொல்வாம். (௩௪)

என்றிவை யிசைத்தான் மன்னோ வெறிகுடர்க் கயிலை போன்ற
மின்றிகழ் பிறைவெண் கோட்டு வெள்ளிடைப் பாகன் மேருக்
குன்றுறழ் குவவுக் கொங்கைக் கொடிபுரை வுசப்பிற் றீஞ்சொன்
மன்றலங் கருமென் கூந்தன் மலைமக டனக்கு வாய்ப்ப. (௩௫)

ஆகச்செய்யுள், ௯௯௧.

பன்னிரண்டாவது

நால்வகையாச்சிரமமுரைத்த

அ த் தி யா ய ம்.

மழைமதர்த தடங்கண் வாணுத லுமைகேள் வருணவாச ிர
மத்து மாபைப, பழுதிலசீச சாத கருமமுன் னுய பலவகைக கருமமு
மறையோர், விழைவொடு மிழைப்பா வெம்பிணி வரினும வேறிடை
பூறுவந் துறினு, மொழிவுறுங் கருமம் பின்னராற றுவதோ டொருந்
குற வுஞ்றுதல வேண்டும். (க)

சன்றவ னுதர்த திருதயாண் டாதி யாபினு மீங்கிவ னுயிர்ப்பத,
தோன்றிய யாண்டு தொடங்கியே யெனினுந் தொழுகுலத் தவா
தமக் கிருநான், கான்றந் பிராயத கரியதன் சாகைக் கமைதவா றவி
ரொளி முந்நா, றுன்றரித திடுக விமமுறை வேந்தா தரிப்பராண
டொருபதி னென்றில (உ)

இந்நிலை வணிகன் றரிக்கவி ராறி விசசெய விழைததபின் வருணி |
தன்னருட் குரவன் றனையடைந் தனனான் சார்வுழி வைகலுஞ் சாரக்
கன்னவ னேவ விழைத்தரு மறையு மங்கமு மதிகரித திடுக
பன்னருங் கலைமா னுரிவையுந் தரிக்க பலாசயா தண்டமும பரிக்க (ஃ)

முறையினிற் சவுச முயலுமா சமன முதனிய கருமங்கண் முடித்து
நெறியின்வை கறைமுன் னாகிய பொழுது மூன்றினு நீரினிற் படித்து
மறைவழிச் சந்தி வந்தனை புரிந்து மாலையுங் காலையும் வழாது
பொறியழல் வேள்வி சமிகையி னுற்றிப் புகன்மறை நாததழும பேற

பயிலுதல் புனிதஞ் செய்வன வுணர்தல பகாநதிடு மளவினிற் றுய்ததல்
செயிரிலா வடக்க முடைமைகே மலர்க் டிகழுமேற பூச்சொடு தீர்த
லயிலுறு மிலைபா கொழிந்திடல் காம மகன்றிட லுரத்தசொ லினமை
நயனிலா மூர்க்கத னுவந் தனை திடுத னறபய னிலலன தனிதல (ஊ)

குரவனுக் கென்றுஞ் சமிகையு மலருங் குசையொடு கொணா
ந்துவந் தளித்த, லருளுடை யன்னான் மொழிவன வாற்ற லன்ன
வன், புறப்படி னவன்பின், மருவலுற் றேக லாங்கவ னிற்பின் வனை
குபு நிற்நன்மற் றவன்முன், னுரியவா தனத்தி விராமையன் னவ
ன்யா துரைப்பினு முரைகட வாமை, (ஈ)

வேதமோ டங்கம் விழுத்தகு புராணம் விதிவழிக் கேட்டுணர்ந் ததற்
றீதறு விரதந் திடமுடை யவனாய்த் தேசிகன் நிருவரு ளதனா [பின்
லேதமி றீர்த்து யாத்திரை யாக வேகுக தருமமற் றெவைக்கு
மாதியிப் பிரம சரியமா தவினா லறிவுளோ னாற்றுக விதனை. (௭)

இனையவாச் சிரம மினிதுள மடங்கி யாவன்மற் றிழைப்பனங்
கவனேழ், முனிவர ருலக மடைந்துவாழ் குவனிம் முறையினிவ்
வொழுங்கினை முடித்து, மனையினில் வாழ்க்கை யியற்றுதல் வேண்டு
மாசிலா மதியுடை யவனா, யனையதை யுஞற்றி னழிவில்பொன் னுலக
மாங்கவற் கடையலா மதுகேள். (௮)

தருசிராத் தத்தாற் றென்புலத் தவருந் தயங்குமுத் தழுவின்வா
னவரு, மருமறைப் பரிற்சி யாலருந் தவரு மடிசிலால் விருந்தினர்
தாமும், பரிவுறு பவியாற் பல்லுயிர்க் குழாமும் பகர்வுறு மின்சொலா
லெவருங், கருதுசீர் மகவாற் கமலமே லவனுங் கருணையாற் கணிப்பி
லெவ் வுலகும். (௯)

இனிதுவப் புறவில் வாழ்பவ னியற்றல் வேண்டுமெப் பொழு
தினு மொழுக்கம், புனிதமா முள்ளத் தன்புட னிலைமை பூண்டுசெய்
கின்றவ னாகி, நனிமிக வவன்றான் வைகலு மிழைக்கு நற்கரு மங்களை
நவிலிற், றுனையவை கறைக்க னெழுந்துமற் றெமையு மேனைவா
னவரையுந் தொழுது. (௧௦)

காசியம் பதிமுன் னாகிய தலங்கள் கங்கைமுற் கடவுண்மா நதிக
ளாசற நினைந்து விழைவொடும் வழுத்தி யமைத்திடு நகர்ப்புறத் தேகி
மாசறு முடம்பு தூய்மைசெய் ததற்பின் மாநதி தன்னில்வார் தடத்தி
லேசறு தந்த சுத்தியை யியற்றி யிருள்புலர் புலரிநீ ராடி. (௧௧)

சந்திவந் தனையை மாபுளி யியற்றித் தயங்குகா யத்திரி மனு
வைச், சிந்தையுட் செபத்தாற் செஞ்சுடர்ப பரிதிச் செல்வனைச் சேவை
செய் தொளிசேர், வெந்தழல் வேள்வி யியற்றுபு கடவு ளருச்சனை
விழைவுடன் முடித்துச், சந்தமா மறைகண் மிருதிநூல் புராணஞ்
சாலவும் பயின்றுநண் பகலில். (௧௨)

தண்ணறல் படிவுற் றந்நிலைச் சந்தி தகமுடித் தைவகை வேள்வி,
பண்ணிய பின்றைத் தனக்கியன் றுள்ள பரிசீனின் வைகலும் பரிந்து,
நண்ணுறு விருந்தோ டருந்துதல் வேண்டு நலனிலா யாவனோ ரிழு
தை, யண்ணுறீ விருந்தை யெள்ளுவ னவன்முன் னறங்களு மிழந்
தழிகுவனல். (௧௩)

விருந்தினர் விழைவோ டடுத்தவர் கிளைஞர் மிசைந்திடு பேல்
வையின் மேலி, னருந்திடு மடிசில் பகிர்ந்தனை வர்க்கு மனித்துப்பின்
ருனுமார்ந் திடுக, பரிந்துபின் றரும கதைகள் பா ராட்டிப் பகற்குறைப்
பொழுதினைக் கழிக்க, விரைந்தமேல் கடலிற் பரிதியஞ் செல்வ னிழி
வுறிற் சந்திசெய் திடுக (௧௪)

ஆங்கதற் பின்ன ரங்கியின் கரும மாற்றுக வதன்பின்ன ரடிசில்
பாங்குட னயின்று பஞ்சனை படுத்த பள்ளியி லினிதுகண் படுக்க
தூங்கிரு ளுவாவிற் றருப்பையெள் ளுடனே தூயதென் புலத்தவர் பின்ட
மீங்குநன் களிக்க வட்டகை யாய காலங்க ளியல்வெதி பாதம். (௧௫)

திங்களின் முதனா டிகழய னங்கண் மற்றைய புண்ணிய திவச,
மிங்கிவை வரினே தென்புல வாணர்க் கினியபூ சனையிழைத் திடுக,
பொங்கொளி மிகுத்து விளங்குறு தேவர் போற்றரு முனிவாதென்
புலத்தோர், தங்கரு மங்கண் மூன்றினு முந்தூல் வலமிட நடுவுறத்
தரிக்க. (௧௬)

வாய்ந்தசீர் வதுவை முதலிய கரும மரபினி விழைத்திடிந்
முன்னஞ், சாந்திக மோடு பவுட்டிக நாந்திச் சிரத்தமா மிவற்றி
னைத் தந்து. போந்தநற் கருமம் பண்ணுக வறியில் புல்லியர் மயக்க
முற் றெனினு, மாய்ந்திடா தயர்வுற் றென்னினு மகிழ்வுற் றுயினு
தென்புலத் தவர்க்கு. (௧௭)

சொல்லிய கரும மிழைப்பதன் முன்னந் தூயநற் கருமங்க டொடங்கி
னல்லலி னுயர்ந்த வருநா கதனை யளப்பறு காலமாங் கடைவர் [யது
செல்லுறத் தினமு மிழைத்திடு செயலும விசேடமாச் செய்திடுஞ் செ
நல்லவக் காலங் காலம்யார் செய்வர் நான்முக னுள்வரை யனையோர் ()

விண்ணவர் வழுத்தப் பண்ணவ ராகி விளங்குவர் யார்க்கும
வேண் டதளி, பண்ணுமில் லொழுக்கம் பகர்ந்தனம் வனத்தன் பரிசி
னிப் புகன்றிடக் கேண்மோ, திண்ணிய வுணர்வின் மைந்தர்பான
மனையின் வாழ்க்கையைப் பரித்திடச் செலுத்திப், புண்ணிய மனை
யருங்கினை யிவர்பார் பொருந்துறு விடைகொடு போகி. (௧௮)

வனத்திடைப் புகுந்து வார்சடை கட்டி வற்கலை தரித்துமு
பொழுதும், புனற்படிந் தடகு கிழங்குநன் பழங்கள் புசித்துள பொழு
தினைக் கழிக்க, நினைத்தினி தொருவ 'ருழுதுனித் தாதங் குறித்து
நெல்லினை யுகிரற், நனித்தனி பொறுக்கி யாறிலொன் றரசன் றனக்
குவிட் டொழிந்ததா ளியத்தை. (௨௦)

ஒதன மாக்கி யும்பர்தென் புலத்தோ ருணவொடு விருந்தையு
மோம்பித், தீதறு சேட மருந்துக கடவு ளருச்சனை செந்தழல்
வேள்வி, யாதரித் துதவு பவியுட னைய மதிதியூ ணனித்தடைந் தவ
ரைப், போதவு முவப்புந் தீண்டையி னீவிர் போதுதி ரென்றுபுண்
டழைத்து. (உக)

இருப்பிட மளித்தல் வனத்துள தைல மிடுதல்சீ தளமொடு
வெம்மை, வருத்துதல் பொறுத்த லொருபொழு துண்டல் பகலினிற்
கண்படை மாற்றல், கருத்துற வுணருந் தத்துவ சிந்தை மறப்பினை
மடியினைக் களைத, நிரப்படு பிரம சரியமோ டிருத்தல் செபித்திடல்
பார்மிசைத் துயிறல். (உஉ)

மேவுமிய் வொழுக்கம் வழவிடா தியற்றி விழைவொடும் வனத்
திடை வதியின், யாவர்க டமக்கும் பெறலரு நன்மை யேய்க்குமவ்
வனத்தலுக் கென்று, மோவிலா விழுப்பம் பெற்றநான் முகத்தி
றொருதனிக் கடவுள்பே ருலக, மாவது பயன்மற் றவ்வகை யுள்ள
மடங்கியைம் பொறிகளு மவித்து. (உ௩)

பரபதம் விழைவோன் முழுவதுந் துறக்குந் துறவினைப் பற்றுக்
பற்றிற், கருமகற் பிதமு மொருவிமெய்க் குரவன் கற்பனை யாயமார்க்
கத்தான், மருவுதத் துவவாக் கியப்பொரு ளுணர்ந்து மழித்தலுள்
செய்துமா தண்டந். தெரிவுறு குறியாத் தரித்துமூப் பொழுதுந்
தெண்புனன் மூழ்குதல் செய்து. (உ௪)

ஒழிவறு தியான யோகநன் னிலைபெற் றுலப்பிலாப் பராயண
னெனவே, முழுதொருங் குணர்ந்த முதல்வனை யடைக மொழிதருங்
குடினையெப் பொழுதும், பழகினன செபிக்க மடிதவிர்ந் திடுக பலகரு
மங்களின் பயனை, விழைவது விடுக கடினம்விட் டிடுக விழாவுடன்
தீர்த்தமும் வேறும். (உ௫)

காண்பது தவிர்க நண்பகற் பொழுது கழிந்தபி னில்லொழுக் கத்திற்
பூண்பவர் முதலோ ரயின்றபின் சாந்தம் பொருந்துமா மறையவர் புக்கி
லூண்பலி வாங்கி யுண்கவா லயமும் வனமும்வின் னுறுதரு நிழலு
மாண்புறு நதியின் கரையுமென் றிவற்றுண் மனிதரின் நியதல மருவி.

கலங்குற வுளத்த னாகியா ருடனுங் கலத்தலற் றொருதமி யாகிப் [து
பொலஞ்சிலே யேடு பொருவுசிந் தையனுய்ப் புலப்படு சகமுத லனைத்
மில்ங்கிய பரம சிவவடி வெனவே பெண்ணியுள் ளுவப்பொடு மிதயம்
விலங்குறு திரிவில் புந்திய னாகி மெய்ப்பொரு ளினைமிக நினைந்து. (உ௬)

சாலவெப் பொழுதுந் தாரக மனுவே தனிச்செபித் திகெசந் தத்
மும், வாலிய பரம சிவன்றனை வழத்தி மனத்திடை யவன்றனை
வைக்க, வேலவு மவனைக் கணப்பொழு தெனினு மிஷையரு தெண்
ணுக வெகிர்ந்து, மேல்வரு மாகா மியமுநா டாமற் கழிந்தது மீள
வெண் ணாமல். (உஅ)

ஒருபொரு டனையும் பிரார்த்தனை பண்ணு தூழ்முறை கிடைத்
ததி லுள்ளம், பரிவுற நிறைவு பண்ணுக வுண்மைப் பரமவா னந்
தமே யாகிப், பொருளிலா துயர்ந்த தற்பா மாசிப் பொலிவுள பரசிவப
பொருளைப், பெரிதுமொற் றுமையா விரண்டற நினைந்து பிரிவரும்
பெற்றிய னாகி. (உஆ)

எண்ணிலா வுலகம் யாவையு மாயை யியற்றுநா ரியமென விகழ்
ந்து, நண்ணிய வுடம்பு பொறிமுத லெவையு நானலே னெனமிக
நாடி, யுண்மைகொ ளை திதான் சாந்தமா யொழிவில் பேரின்ப மேதன
துருவா, யண்ணுறு மகமென் றுரைத்தசொற் பொருளா யமர்சிவ
மினிதடை குவனாள். (உஆ)

வருணவாச் சிரம மரபுளி யுரைத்தா மற்றினி யாதுகேட் பது
வென், திருண்மணி மிடற்றுச் செய்யமெப் வெண்ணிற் றெறுழ்வளி
நாற்றடம் புயத்துத், தருணவெண் பிறைதோய் பவளவார் சடிவத்
தறுகண்வெம் புலியத ளாடைக், கருணையங் கடன்மற் றியம்பிள
னிமயக் கனவரை யுயிர்த்தகா ரிகைக்கே. (உஆ)

ஆகச்செய்யுள், ௬௬௨.

ப தி ன் ழ ன் று வ து

பொதுவொழுக்கங்கூறிய

அத்தியாயம்.

—*—

துவளு நூலிடைத் தோகையஞ் சாயன்மைக்
குவளை யுண்கட் குலவரை மாமக
டவள நீற்றொளி தான்பழுத் துள்ளதோர்
பவள மேனிப் பரமுனை நோக்குற. (௧)

மூன்று போது முயன்றிடு நற்றொழி
லான்ற நால்வகை யாச்சிர மங்களுக்
கேன்றி மும்பொது வாயெவர்க் குஞ்செயத்
தோன்றி மிந்தரு மம்மெது சொல்லென்றாள். (௨)

வள்ள வார்துழை மாழையொண் கண்ணுடை
கள்ளை மென்மொழிக் கிஞ்சக வாய்மதிப்
பிள்ளை வண்ணுதற் பெண்ணமிர் தேபொது
வுள்ள வான வொழுக்க முரைசெய்வாம்.

(௩)

நலந்த நுந்தகைத் தாகிரன் நீதியி
னிலங்க லுற்றிரு மைக்கு மிதத்ததாய்ப்
பொலிந்த நல்லுல குக்குப் பொருத்தமாய்
விலங்கு றுமறை நூலின் விதித்ததாய்.

(௪)

எவ்வெ வர்க்கும் பொதுவா யிணங்கிய
வவ்வ நத்தை யறிதி கடவுளை
வவ்வ லுற்ற பசுவை மறைபயி
றெய்வ வந்தண ரைத்தே சிகர்தமை.

(௫)

ஆத ரித்து வலஞ்செய் தகலுக
யாதுந் தன்னைப் புகழா திருக்கமற்
றேதி லாரை யிகழ்ந்துரை செய்யற்க
பாத கங்காண் பழிமொழி சொல்லுறின்.

(௬)

உள்ள மான தடக்க முடையனாய்
வெள்ளைப் போது புனைந்துதன் மேனையில்
வெள்ளைப் பூச்சின னாகி விளங்குக
வள்ளி தான மருந்து மணிகளும்.

(௭)

ஆதி யாய பிறவு மனுதினங்
காத லோடுவைத் தோம்புக கையுதிர்
சேத னப்படச் செய்யற்க மீசையை
மீது கொய்யற்க வெண்ப லராவற்க.

(௮)

ஆர்ப்ப ரித்து நகுத லறினல்லா
மூர்க்க ரோடு மருவுதன் மொய்பிணி
தீர்க்க மானவர் தம்மொடுஞ் சேர்ந்திடல்
யார்க்கு நீதியன் நங்கொழுக் கங்கெடும்.

(௯)

உண்மை யாகி யுவப்பா யிதத்ததாய்
வண்மை யார்மொழி சால வகையறிந்
தொண்மை யாக வுரைசெய்க கேட்பவன்
வெண்மை யன்றி விளங்கு மறிவனேல்.

(௧௦)

ஆல்ல னேயெனின் மோன மடைகமற்
 ரெல்ல தாம்வினை யோர்ந்துசெய் யாதவ
 னல்லல் பின்ன ரடைகுவ னாதலின்
 வல்ல வன்மதி யாதுசெய் யானரோ, (கக)

குலத்தி னுல்விஞ்சை யானிதிக் குப்பையால்
 வலத்தி னுற்பிறர் மாட்டுச் சிறிதுமோ
 ரலக்கண் செய்யற்க வாங்கது செய்வனேற்
 ரெலைக்கு மேபொருள் யாவுந் துகள்பட, (கஉ)

கடவுள பாஸ்த கனத்தைக் கட
 றிடைவி டாது முயற்சிகொ டெய்துக
 வடையுங் கங்குலுக் காவ பதற்கணை
 கடிது தேடிச் சுகிக்கநற் கங்குலின், (கங)

மாரி நாளேக்கு வேண்மெவ மற்றெலாஞ்
 சீரி தாகிய வேனிலிற் றேடியே
 மாரி நாளிற் சுகத்தொடும் வைகுக
 வோரு முள்ளத் துணர்வுடை யோர்கடாம், (கச)

இளமை யாய பருவத் திருநிதி
 வளமை யாவினி தீட்டிவைத் தேமிக
 வுளமெ லிந்த முதுமைக்க னோம்பியோர்
 தளர்வு மின்றித் தழைக் மகிழ்வொடும், (கரு)

இம்மை தன்னி லறத்தை
 தம்மை தன்னி லடைகலின் பத்தினைத்
 தம்ம னத்தி லெவைக்குமித் தன்மைபோற்
 செம்மை நல்லறி வோர்தேர்ந்து கொள்வரால், (கக்)

மனைவி தன்னொடு மைந்தர்க டம்மொடு
 மினிது சேர்ந்தொரு தோணியி னேறற்க
 நினையின் மாநதி ரீந்தற்க தேவெனீர்
 வினவி வேறொரு தேவை வியவற்க, (கௌ)

கறங்கு தெண்டிசை மாநதிக் கண்ணெனீர்
 பிறங்கு வேறொரு தீர்த்தமும் பேசற்க
 வறங்க ரைந்த வருமறை யெள்ளற்க
 துறந்து டன்பிறந் தோர் துரம் போய்விடின, (கசி)

தேடி யேகுதல் செய்யல் செழுங்குல
நீடு மாதிரி நிர்தை யுறவகை
நாடொ ஹந்தன் னுயிரினு நன்றிழைத்
தூட றீர்த்திட் டெவந்தினி தோம்புக. (௧௯)

மின்னெ ன்த்தகு செல்வமு மெய்யல
துன்னு மிவ்வுட றுன்ப நிமித்தமா
முன்னம் போயதை மீட்டு முயன்றிடல்
பின்ன ரேவரு கின்றதும் பேசிடல். (௨௦)

நலம தேனு நலமில் தேனுமில்
வுலகி னிற்பலர் செய்வ துஞ்ஞக
பலரொ டும்பகை கொள்ளல் பகைகொளின்
வலியி ழுப்ப வருத்துமல் வான்பகை. (௨௧)

பழுத ளித்திடு காலத்தி னும்பல
நெழியிங் காலத்து மூக்கத்தைக் கைவிடல்
முழுது மூக்க முறத முழுமக
னழிவ தாவ தளந்தறி யானரோ. (௨௨)

பொருப்பிற் றேன்றும் பொருதின மாநதி
யரைக்கு ரோசத் தகனக ரில்லெடுத்
திருக்க தீமை யெழுவற் கடத்தினுஞ்
கருக்க மாகிய துன்பத் தவிர்க்குமால். (௨௩)

இனிய நீரு மெரிசுட ரங்கியு
நனியு மில்லில்லைத் தோம்புக நாடொறு
மெனைய தோரிடத் தேவையி லில்லதா
மனைய தோர்பா லமர்ந்து துயில்கவே. (௨௪)

ஓத னத்துக் குரிய தொருபொருள்
யாதுண் டன்னதை யித்துணை நாளைக்குப்
போது மீதென் றளந்து பொருத்துக
தீதி ருனிய மோம்புக சீர்பெற. (௨௫)

உலக்கை தன்னொ டிலு கல மென்றதைக
கலக்க வோருழைக் கங்குலில் வைத்திட
னலத்த னில்லிற் றிரண நனியெரித்
திலக்கு மவ்வொளி தன்னி லிருந்துணல். (௨௬)

ஒதின் மற்று மொழிந்தநற் காரியம்
யாதுஞ் செய்ய விருகாத் தாற்றலை
மீதி னிற்சொறி யன்மென் னுகிலிலா
தேத மில்புன. லூடே யிழிந்திடல். (௨௭)

தூரும்பு கிள்ளுற ஹுவெள் ளுகிரினு
லரும்பு வித்தலங் கீற லழுக்கடைந்
திருந்தி டன்மற்றி யாரு மிகழ்வுறப்
பெரும்ப கற்கண் டியில்வது பெற்றிடல்.* (௨௮)

கரைக்குஞ் சொல்லிற் களிப்புறு சேட்டடையிற்
சிரிப்ப தாய கருமங்கள் செய்திட
றரைக்கு ளெவ்வகை யாற்பிறர் தற்புகழ்ந்
துரைப்ப ரவ்வகை யாற்றி யுயர்கவே. (௨௯)

வாழ்வு வேட்டவ னைந்து மயிடமுந்
தாழ்வில் பெற்றமோர் மூன்றுந் தயங்கு*குண்
டேழுங் †கோளியோ ராறு மிரண்டசெம்
மேழ கங்கள்வெள் ளாடொன்றும் வேண்டிடல். (௩௦)

ராய வாகரு மிரைததவாக குமட
விளைஞ ருக்கும் விருத்தருக் கும்மறை
யளைப வர்க்கு மரசருக் குஞ்சமை
யுளவ வர்க்கும் வழிவிட் டொதுங்குக. (௩௧)

ஈத லெவ்வகை வாழ்வுக்கு மேதுவா
மாத லாற்றனக் காம்வகை யாற்றின
மோது முள்ள மடக்கி யுவப்பொடும்
போத முள்ளவன் ருனம் புரிகவே. (௩௨)

நல்லொ முக்கமெஞ் ஞான்று நடாத்துவோ
னெல்லு மாறுவந் தீத லுளனெனிற்
செல்லுந் தீர்த்தந் திகழ்விர தந்தவம்
வெல்ல ருந்தழல் வேள்விகொண் டென்பயன். (௩௩)

யாவ ருக்கு மியைந்த வெரழுக்கத்தைக்
காவி யந்தடங் கண்ணி கழறினும்
நீவி னைந்துள தேது நிகழ்த்தெனத்
தேவ தேவனைத் தேவி வினவுவாள். (௩௪)

தருமம் யாவுளுந் தான முயர்ந்ததென்
றுரிமை யாக வுரைத்தா யவற்றினுட்
பெருமை யாகிய தானம் பிரித்தவற்
றருமை காண வறைகுதி யென்றனள்.

(௩௫)

ஆகச்செய்யுள், எஉஎ.

ப தி னு ன் கா வ து

தானமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

சேட்டிள மதிதவழ் செய்ய புன்சடை
நாட்டமோர் மூன்றுடை ஞான நாயகன்
மோட்டிளங் கதிர்முலை முத்த வாணகை
வாட்டடங் கண்ணியின் வதன நோக்குறு.

(௧)

தேனினு மினியசொற் றேனி கேளினித்
தானமென் றுள்ளது சாற்றற் பாலதோ
மானல மளித்திடு மனமுந் தூயதா
மானவுத் தமகதி யதுவு மாசுமால்.

(௨)

ஆதலி னன்னதை யறங்கன் யாவுளு
மீதுய ருத்தம மெனவி ளம்பலாம்
பேதைகேண் மானிடப் பிறப்பும் பெற்றுநற்
போதமு முடையனாய் பொருளு மேனியே.

(௩)

ஈதலில் லவனெனி னுயிரோ டெய்தினுள்
சாதலுற் றவனவன் றுனம் யாவுளு
மேதக வுயர்ந்தவை விளம்பக் கேளினித்
தாதனிழ் நறுமலர்த் தாமக் கூந்தலாய்.

(௪)

தொல்லைய நூல்களிற் றுதிப்ப தாய்மிகப்
பல்பலர் விழைவுறப் பட்டுச் சேடமற்
றெல்லையி னற்பொருள் யாவு மீபல
னல்லகா ணத்தினு னண்ணு வானரோ

(௫)

இருநிதி யளித்திடிற் பலன்கன் யாவையுந்
தருமது வாய்மையே யாபு ளுந்தருங்
கருதுதாய் மையுந்தருங் காண சுத்தியு
மருவுவித் திடுமதன் மாட்சி யார்சொல்வார்.

(௬)

எண்ணிலா வீகைமற மெவறறு ஞஞ்சவைத்
தண்ணற வீகையே சால நன்றென
நண்ணிய வுணர்வுளோர் நாளு நன்புன
லுண்ணென. வேட்டவற் குதவ வேண்டுமால். (௭)

மேலுல கின்பமே யெய்த வேண்டினோன்
சாலவு நிரந்தரந் தடாகங் கூவல்கள்
பால்புரை வாவிகள் சரசு பாரினி
லேலவும் வருந்தியு மியற்றல் வேண்டுமால். (௮)

யாவன்மற் றெருத்தனிங் கிழைத்த வாவிகள்
கூவலா தியினிடைக் கூர்ந்த தாகமுற்
றாவின முதலபல் லுயிரு மண்ணுறீஇத்
தாவறல் பருகினத் தருமம் யார்சொல்வார். (௯)

அன்னதோர் புண்ணிய மவன்றன் சுற்றமாய்த்
துன்னிய யாரையுந் துகளில் சீருடைப்
பொன்னுல கேற்றுமிப் புலியில் யாவனோர்
தன்னுடைப் புனற்கரை தன்னிற் பல்லுயிர். (௧0)

அடைந்துநீர் படிந்திடல பருக லாதியா
லுடம்பொடு முளங்குளிர்த் துவகை பூத்திடத்
தடம்புனல் வேனிவிற் றருவித் தானவன்
மடங்கியோர் ஞான்றினும் வருந்து றுனரோ. (௧௧)

நறியநீர்ப் பந்தர்முன் னான நல்லறந்
தெறுதரு கோடைநாள் விசேடித் துச்செயி
னிறைபய னளித்திடு நெய்வ முங்குறி
னெறிசுடர்த் தழவினுக் கமரர்க் கின்பமாம். (௧௨)

சீதமென் புனல்கொளச் சிரகஞ் சிந்தையி
னாதரித் தளித்திடி னனைய நீரினில்
வேதியர் தூய்மையை மேவிச் செய்யற
மேதகு மாறிலொன் றிவனை மேவுமால். (௧௩)

நிறைதரு குளிரினை நீக்க வாயினு
முறுபசிக் கடிசின்மற் றுஞ்ற வாயினுங்
குறையுறா திந்தனங் கொடுக்கி னிம்மையு
மறுமையு மகிழ்சிறந் திருப்பன் மற்றவன். (௧௪)

தானமிங் கெவற்றுஞ் மன்ன தானமே
மேன்மைய ததனையீண் டிழைத்த வித்தகன்
வானவர் வானகர் வாழ்வெஞ் ஞான்றினு
மானவ னவன்பெறு மின்ப மார்சொல்வார்.

(க06)

அழிபசி தாகமோ டதிதி யண்ணுறின்
விழைவொடு மவன்றனை யாவன் வெம்பசி
யொழிவுறு வித்தவ னவனு றும்பலன்
றமுனியித் துணையெனுஞ் சங்கை யில்லையே.

(க0௭)

விருந்தினர் தென்புல வாணர் விண்ணவ
ரொருங்குள முவப்புற வொருத்தன் றுன்மிக
வருந்தியீட் டியறிதி வகைவ கைப்படத்
திருந்திடப் பகுந்தனன் செலுத்த வேண்டுமால்.

(க08)

தென்புலத் தவருளங் களிசி றந்திட
வன்புடன் றிலத்தினை யளிக்க வன்னதால்
வன்பெரும் பாதக முதல வான் றுயர்
தன்புடை யணுகுற வகைத டிப்பனல்.

(க09)

புனிதமா மறையவன் றனக்குப் பொற்புற
வினியதண் கவிக்கைய நிழலுக் கீவனே
லனையவ னிம்மையிற் செல்வ னாகிமேற
பனிவிசும் புலகினும் பயில்வ னின்பமே.

(க10)

வேதியன் றுளிரை தொடவி ருப்பிறை
பாதுகை யளிப்பவன் பாரி லிம்மையின்
மோதுவெம் பகையெலா முருக்கி யம்மையி
லோதருஞ் செல்வம்வா னுலகி லெய்துவான்.

(௨0)

விழுமிய தானமற் றெவைக்கு மேலதா
மழவிடைச் சகடமா தான நெய்யினுந்
றொழுதகு கடவுண்முன் சுடர்வி ளக்கிடா
முழுதிரு ளகற்றின்வேண் டியமு டிப்பனல்.

(௨௧)

உய்ந்திடு தானமற் றெவற்று ளும்முவர்
நநதுகி லளிப்பதே யதிக மந்தணர்
முந்நுவா னவர்கடென் புலத்தர் மூவர்கள்
சந்தத முவப்பாத் தானஞ் செய்திடின.

(௨௨)

நன்னில ம்ளித்திடல் விஞ்சை நல்குதல்
பன்னருஞ் சிறப்புடைப் பசுவ முங்குதல்
கன்னிகை யுதவிடல் கனிகை யாவுளு
மின்னவை யுயர்ந்தவென் றிசைப்பர் மேலையோர். (௨௩)

இன்கவைத் தீங்கனி யினிது நல்குறிற்
றென்புலத் தவர்மகிழ் சிறப்பர் தேமலர்
நன்கொடை பண்ணவர் நயப்பர் நீழலா
லன்புறு வழிச்செல்வோ ருவகை யாவரால். (௨௪)

முதுவழி முதலிய தலத்தின் மொய்த்தொளிர்
மதுமலர் பொதுளியே மது மென்கனி
யுதவுறு பலதரு வொழுங்கின் வைத்திடி
னதிகநல் லறங்களு ளதிக மாமது. (௨௫)

ஈங்கிவை யாவரு மியைந்திழைத்திடப்
பாங்கினிற் பொதுப்படப் பகர்ந்த தானமாய்
வாங்குத லரியமா தானம் வேறுள
வாங்கவை சொல்லுது மமர்ந்து கேட்டியால். (௨௬)

வேறு.

மாற்ற நும்பிர மாண்டதா னத்தினை வழுலா
தாற்றி னுத்தம முன்னையா யிரம்பிறப் பளவு
மேற்றி யீட்டுபா வத்திர ளனைத்தையு மிகப்பன்
சாற்றி மும்படி யெளியதோ வன்னதோர தானம். (௨௭)

நெளிதி ரைக்கனை கடல்களு சிகழ்பல தீவும்
வளைவு பெற்றுள வனப்புடன் வயங்குபல் லுலகு
மொளிதழைக்கவுள் ளுடையதா யுயர்பிர மாண்ட
மளவில் காஞ்சனத் தாலினி தியற்றியாக் கதனை. (௨௮)

மரபி னுல்வரு மறையவர்க் குவப்புடன் வழங்கு
நாரு ளுத்தம னளப்பிலாப் பவந்தொறு நானும்
விரவு மெவ்வகைப் பாவமுந் தணந்துவெண் மதியம்
பரிதி தாரகை நாள்வரைப் பொன்னகர் பதிவான். (௨௯)

ஏத்த நும்புகழ்ப் பிருதிவி தானமற் றெளிதோ
வடய்த்த தீவொடு மால்வரை பலவொடு மருளிச்
சேர்த்த பொன்வரை திகழ்வதாய் மரபினிற் சிறப்பத
தாத்தி ரிப்பெரு வடிவினைப் பைம்பொனாற் சமைத்து. (௩0)

தூய வேதியர்க் களித்திடு முத்தமன் றென்னுண்
மேய பல்பவத் தீட்டிய வினையெலாம் வீட்டி
யாயு நுண்மறைத் திசைமுகன் கற்பநா ளளவுஞ்
சேய மெய்யொளி திகழ்வுறப் பொன்னகர் சேர்வான். (௩௧)

தான மும்பல விர்தமுஞ் செயற்கருந் தவமுந்
தூநல் வேள்வியுந் தருபயன் யாவையுந் தொகுத்து
மாந லந்திகழ் பிருதிவி தானமே வழங்குந்
தேன லம்புதண் மலர்கீழுந் செந்துவர் வாயாய். (௩௨)

ஆயி ரம்பசு விதியினி லளித்தவ ன்ணைய
மாயி ரும்புவி யருள்பய னிற்பதின் மடங்கு
தூய நன்பயன் பெறுவனெப் பொருள்களுந் துவன்ற
மேய சீர்கெழு மானிகை வேய்ந்துவே தியர்க்கு. (௩௩)

உவநது பொன்னுட னினிதளித் துள்ளவ னுமபா
நிவந்த பொன்னுல கடைந்தா மகனிர்தின் றேத்தக்
கவின்கொள் பேரொளி நவமணி சூயிற்றுபு கனகங்
குவிந்த மானிகை தனிலொரு கற்பம்வை குவனால். (௩௪)

சேய பொன்னினுந் நிலத்தினுந் நிகழ்ந்தகார்ப் பாச
மாய தாற்குளிர் சந்தன மாகிய வவற்றாந்
தூய தேனுனின் வடிவம திழைத்தருட் சுருதி
மேய சீர்கெழு விழுப்பமார் விபிரார்க் களித்தோன். (௩௫)

பல்ப வத்தினு மீட்டிய பாவசஞ் சித்ததை
யொல்லை நீக்கியோர் கற்பநாள் வரைவிழை வுற்ற
வெல்லை யில்வள மினிதுபெந் தின்பமுந் திருப்பன்
மல்ல லஞ்செழும் பொன்னகர் தன்னிடை மருவி. (௩௬)

எவனொ ருத்தன்மந் றேதொரு பொருளின் விழைவ
னவன்விழைந் துள வப்பொரு ளவன்றனக் களித்தோன்
புவனி யெங்கணும் வென்றிடு விறல்கெழு புயத்தாந்
கவன் வெம்பரி மகம்புரி பயனுறுங் கடிதின். (௩௭)

அளப்பி றுனமந் றெவற்றுளு மபயமா தானீங்
களப்பி னன்னது நாவினுந் கீர்த்திப்ப தரிதால்
விளக்கும் வேள்வியுந் தானமுந் தீர்த்தமு மிகவுந்
கொளத்த கும்பயன் முழுவது மினையதாந் கொள்வன். (௩௮)

சீத மென்றுழாய்ப் படலையந் திருமறு மார்பந்
காத ரத்தொடு சினகா முழகுற வமைத்துப்
போத வெங்கணுந் தவளறுண் களபமேற் பூசித்
தாத விழந்தந் தனம்பொழி நடத்தொடுஞ் சார.

(௩௬)

யாவ னல்குவ னன்னவ னினியவெப் பொருளு
மேவி மல்கியே திவ்விய மாய்விழை வனவாய்க்
கோவை வாயர மங்கையர் குழாங்கொளக் குலாவு
தூவி யன்னமா மயின்முதற் சுமப்பன வாகி.

(௪0)

இழைத்த பன்மணிப் பாயொளி பார்திள வெயிலை
யொழிக்க வல்லவாய்ச் சித்தர்சா ரணர்கள்யா முடையோர்
வழுத்து நாதகீ தந்தெழிக் கின்றவாய் வயங்கும்
விழுத்த குஞ்சுடர்ப் பலவிமா னத்திடை விளங்கி.

(௪௧)

உலகம் யாவுளு மினிதுலாய்த் தன்னுயர் கிளையா
விலகு மூவெழு சுற்றமு மொருங்குகொண் டேகி
யலகில் வைபவ முடையநம் முலகினை யடைவன்
கலவ மஞ்ஞையஞ் சாயலிற் கடலமீர் தனையாய்.

(௪௨)

தயங்கு பேரொளி தழைத்தசா ளக்கிரா மந்தான்
வயங்கு சீர்கெழு துவாரகைச் சக்கர வகைதா
னியைந்த ஞானமா யிலங்கொளிச் சிவலிங்க மென்றான்
பயன்கொ ளைவ்வகை யுபகர ணத்தொடும் பரிந்து.

(௪௩)

விதிவழாவகைச் சாந்தரா யுயர்ந்தவே தியர்க்கு
முதிய செய்யபொன் றன்னொடு முகனமர்ந் தளித்தோன்
றுதிகொ ணுல்பகர் தானம்யா வுந்தருந் தூய
வதிக நன்பலன் றம்மினுஞ் சதமடங் காய்.

(௪௪)

பலனை யெய்துவ னிற்பன நடப்பன பலவு
மிலகு சீர்ப்பிர மாண்டமோ டெவையுநம் மிருவர்
மலரு நல்லித யத்தினு ளடங்கியே வைகு
மலகி லாதநா மிருவரு மவற்றடங் குவமால்.

(௪௫)

இனைய வற்றினை யளித்ததா னத்தினு லிசைத்த
வனையு தாபா மாதிய வளப்பிலெவ் வுயிரு
நினைவ ரும்பிர மாண்டமு மளித்தளிள் பலன்கள்
வினவி னெத்துனை யத்துனைப் பலனுமே விடுமால்.

(௪௬)

இங்கும் மூன்றுதா னங்களுந் தருபய னிமய
மங்கை கேளுனக் குண்மையாய் மொழிந்தன மற்றோர்
சங்கை வேறிலைச் சதுமுக னுலகமுன் னுய
பொங்கு பல்லுல கத்தினும் விழைந்துள போகம். (சஎ)

தழையு மூவெழு குலமுறை யோடுதான் றய்த்து
விழுமி தெங்கனுஞ் செல்விமா னத்தின்மேற் கொண்டு
கழிபெ ருங்கிலைக் குழாத்தொடுங் கற்பநாண் முடி வி
லழிவி லாதள விறந்தவா னந்தம தடைந்து. (சஅ)

நலந்தி கழந்திடு நம்பா முத்தியு நாளுந்
துலங்கு சீர்நெடு மால்பா முத்தியுந் தோய்வ
னிலங்கொ ளிச்சிவ லிங்கதா னத்துட னிணையாய்ப்
பலன்கொ டுத்திடு தானமவே றென்றிலை பகரின். (சக)

அறிவ ருஞ்சிவ லிங்கபூ சனைக்கிணை யாகப்
பிறிது பூசையு மில்லையாண் பெட்புற விழைத்த
வெறிசு டர்ச்சிவ லிங்கநற பதிட்டையோ டிணையா
வறைய வல்லதோர் பதிட்டையும் வேறிலை யணங்கே. (ரு0)

உள்ள மெண்ணிய தெவ்வுரு வவ்வுரு யுன்றித்
தெள்ளி திற்புரி பூசனையி னுஞ்சிவ லிங்கக்
தெள்ள வின்னிய பூசனை யேயெமக் கினிது
தள்ள ருஞ்சிவ லிங்கபூ சனைதரு பயனை. (ருக)

பிறிது வேறுபா யத்தினுற் பெறுவதிங் கரிதா
னறைது ளித்ததண் மலைய னாணன் மகவா
னெறிசு டர்க்கதிர் வெண்மதி யிவரமுத லாய
மறுவில் வானவர்க் கதிபரு மற்றையர் யாரும். (ருஉ)

சாற்ற ருஞ்சிவ லிங்கபூ சனையினுற் றுமே
யாற்றல் சான்றுள வழிவிடாப பதவிச ளடைந்தார்
தேற்று மன்புடன் சிவலிங்க தாபனஞ் செய்யி
னேற்ற முப்புவ னங்களுந் தாபித்த தெனலாம். (ருங)

இனிது தாபன மானவவ் வருட்சிவ லிங்கந்
தனின்ம கிழ்ச்சியை நிறைக்கின்முப் புவனங்க டமக்கு
நனிநி னறைத்ததா நற்சிவ லிங்கமு நல்கிக்
கனியு மன்புடைப் பூசார் தமக்குப கரித்தால். (ருச)

அன்ன தாகிய தானமிங் களித்திடும் பயனை
யின்ன தென்றளந் தியம்பிட வொண்ணுமோ வெவர்க்கு
நன்னர் சாலவு மிருமையு நண்ணுற வேண்டின்
மன்னு சிர்ச்சிவ விங்கதா னஞ்செய்க வல்லோர். (௫௫)

தான மொன்றினுற் பெற்றிடாப் பேறுதா னுளதோ
னான புண்ணிய காலமே யரியநற் றலமே
மாந லப்படு பாத்திர மேயெனும் வகையு
ளீன மின்றிவந் தொன்றுநேர் படினுமாங் கீக. (௫௬)

ஈதல வேண்டிய நல்குமா தானஞ்செய யிடததுந
திதி றென்புலத் தவர்கடன் றீர்த்தல்செய யுழியும்
வேதம் வல்லரை மிகவுமா ராய்ந்துடல் வேண்டு
மாத ரத்தினு லதற்கியைந் தாரெனி னளிக்க. (௫௭)

மறுவில் பண்ணவர் தங்களை வழிபட லுறினு
மறுச வைப்படு மன்னதா னத்தினு மடைவோர்
முறைமை யாதெனச் சோதனை செய்திடார் முதியோர்
பெறல ரும்பயன் பெற்றெனப் பேணியேற் றிடுப. (௫௮)

வேதி யன்குலத் துயர்ந்தவ னென்னினு மேன்மைச்
சாதி யல்லவ னென்னினுந் தன்னொழுக் கத்தி
னீதி யில்லவ னென்னினு மையுற னீங்கி
யாத ரிக்கமற் றன்னதா னத்தினி லவனை. (௫௯)

தனது தேயமும் புண்ணிய காலமுஞ் சால
வினிய பாத்திரந் தானுமங் கொருங்குவந் தெய்தி
னனைய போதிலே வளம்பட விழைவுறி னறிந்த
மனித னுனவன் செய்கதா னங்களை வல்லே. (௬௦)

ஈதல் செய்திடி னமருல கின்பமு மெய்து
மீதல் செய்திடி னிழைத்தநல் வினைப்பய னியையு
மீதல் செய்திடி ன் யாவையுந் தன்வய மாகு
மீதல் செய்திடி னென்பகை ஞரையும்வென் றிடலாம். (௬௧)

ஈத லேற்றுள மறையவ ரேத்திடப் பெற்றோன்
மேருது வெய்யபா வத்திரண் முழுவது முருக்கிப்
பூத லத்தொடும் பொன்னுல கிற்புகழ் நிறைவன்
யாதி னும்வ னிறையுமோ ரார்தையெய் திலனூல். (௬௨)

சய்கை யலலவன் பழிமொழி தன்னையு மெய்தி
மாயி ரும்புவி தன்னிலும் விசும்பிலும் வருந்து
மேய விகையே. புண்ணிய கதியினை விளைக்கு
மாய வன்பினிற் காத்திடு மன்னிபோ லவனை. (க௩)

மனித ருக்குநற் புகலிடம் வயங்குசீர்ப் புகழே
யினிய செல்வம்வந் தெய்துதற் கேதுவு மிதுவே
யனைய தன்மையா லீதலே யனைத்திற்கு மூலம்
வினவி னன்னதாற் பெய்தன்மற் றென்றினுன் மேவா. (க௪)

மாந்தர் தங்களி லுத்தமன் மரபினி னீட்டி
யேய்ந்த வந்திதி யினியநல் லறத்தினி லீந்து
வீய்ந்தி டாதவெப் பாவமும் வேரற னீட்டிப்
போந்து பொன்னக ரழிவிலின் பத்தொடு பொலிவன். (க௫)

ராய முத்தமன் பெருமையு மினியநல் வனனு
நோயில் யாக்கையு மருத்தசித் தியுதுவ லருஞ்சி
ராய னீடிய மைந்தரு நற்கதி யாகி
மேய யாவையு மெய்தியே விளங்கவீற் றிருப்பன். (க௬)

நல்ல றத்ததா னங்களை நவின்றனஞ் சிறிது
சொல்ல வேண்டுறின் யாதினித் தோகைகே ளென்ன
வெல்லே யின்றிய பரம்பொரு ளியம்பலு மிய
வல்லி யாயவென் னம்மைமற் றிம்மொழி வழங்கும். (க௭)

மாற்ற ருஞ்சிறப் புடையதோர் மாசிவ லிங்கத்
தேற்ற பூசனை யதிகமென் றியம்பினை யிறைவ
சாற்றி னன்னதன் றோற்றமுந் தன்மையும் பிறவுந்
தேற்ற மாகவிந் குணர்த்துதி யென்றுசெப் பினளால். (க௮)

ஆகச்செய்யுள், எக௩.

ப தினை ந் தா வ து

சிவலிங்கத்தோற்றமுரைத்த
வுத்தியாயம்.

—***—

ஆதி கற்ப முடிந்த வெல்லையி லவிர்ச டர்ப்படை யாழியா
னோது மூன்றல கங்க ளுந்த னிடத்த டங்க வொடுக்குரூப்
போத வெங்கணு நீத்தம் வந்து புகுந்து யாவு மறைத்திட
மோது வெஞ்சின வாள் ராவனை மீது செங்கண் முகிழ்த்தனன். (க)

அங்க தற்பி னாப்பில் கால மகன்றி டக்களி யளிகள் குழ்
பங்க யத்தன் மனச்செ ருக்கொ டெழுந்து பாம்பனை மீமிசைப்
பொங்கு வெள்ள நடுத்து பின்றிடு பூவை வண்ணனை நோக்குரு
விங்கெ வன்னிது மாப்பி னோடு படுத்தி ருப்பவ னென்றுடன். (உ)

அருக ணைந்து விரித்த கைகொ டவன்றோ டைக்க ணடித்தனன்
விரைய வங்ஙன் விழித்து ளான்றனை வெங்க னற்பொறி சிந்திடப்
பெரிது நோக்கி மதர்ப்பி னோடு பொறுமை வந்து பெருத்துற [ன்.
மருவி மூண்டெழு வெஞ்சி னத்தொடு மற்றிவ் வாய்மொழி சொற்றன

யாவ னீபெயர் யாது நின்செயல் யாதி யம்புதி யாவையும்
வீவ வாகவு லீயோ ருத்த னிருந்த வாறெவன் மிக்கநா
னாவி யாய வெவைக்கு மூலம தாயு திப்பது முழிவது
மோவி யேதுவு மின்னி வைகினை னென்னை நோக்கியு மொருவனீ. (ச)

மனச்செ ருக்கு விடாதி ருத்திநின் வன்மை யாதுகொன் மற்றிது
நினைக்கு வந்த மருட்சி யோவென லீனி றத்த னிகழ்த்துவா
னனைத்து யிர்க்கு மியான்க ருத்த னனைத்து மென்னுடை மாயையிற்
சனித்த வெவ்வுல கும்ப டைத்தவை காத்த ழித்திடு தலைவன்யான்.

வேறு.

யாரு மெனது பெருமைசிறி துணரா ரினிய நரருடைய
நா ர மதனி லயனமுற்ற வென்னை நாரா யன்னென்றே
யோரு மறைகள் யாவுமிக வழுத்தா நிற்கு முவந்துநா
னாரும் விழையக் குணத்தையுறி னெனக்குப் பெயர்க ளளப்பிலவாம்.

அனை ய வாய பெயர்பலவு மருமா மறையின் முடிவுணர்ந்தோ
ரினிதி னுணர்வர் யான்பிறம்ற் றரியா மகிமை யியைந்துள்ளேன்
வினவின் முதலு மீறுமிலேன் யானே கருத்தன் மிகவெவைக்கும்
புனித மாமென் னியற்கைவடி வரிய மறைக்கும் புகலரிதால். (ங்)

என்னு லிறுதி யாமுலகோ டொருங்கே யிறவா தெவ்வண்ணர்
தன்ன லுய்ந்து லீயிருத்தி யாதுன் னுமஞ் சாற்றுதியா [ன்
னின்ன லுஞ்றுஞ் செயல்யாது நின்னை யுணர்வான் விழைந்தேனை
றந்நா ரணன்மற் றிவைபுரைப்பக் கமலப் புத்தே ளறைகுற்றான். (அ)

மற்றென் பெருமை யுணரீதற்கு லீயார் மனமும் வாய்மொழியு
மிற்றென் றென்னை யுணராவா லெனது படைப்பிற் சகமண்ட
முற்றுந் தோற்ற மாயினகாண் முதிய சனகன் முதல்யோக
ருற்றிங் கென்னை யேயொருவா றுணர்வார் பிறருக் கொண்ணுமே. (இ)

மகதத் துவத்தின் வருவிக்க வருதத் துவங்கள் யாவையினு
மிகவும் பூரி விபவமா விளங்கு வேளைச் சிவமெனவே
பகர்வுற் றனர்மா யோகிகள்பான் பணிப்பக் கலக்கு மாயைதனிற்
றுகளற் றிலகு மகங்கார மூன்று விதமாய்த் தோன்றிற்றால். (க0)

மற்றிங் கதுபூ தாதியென்று வளர்தை சதம்வை காரிகமென்
றுற்றிங் கடைவே யுளவாகி யுளவா யவற்றி னோர்முறையே
பற்றிந் திரிய மீசார்தும் பதிந்து நிலைமைப் படாமனமுந்
துற்றுக் தன்மாத் திரைகளுமவந் தவற்றைம் பூதந் தோன்றுறுமால்.()

தோன்று மவற்றி லனைத்துலகுந் தோன்று முயிர்தம் வினைக்கீடா
யான்ற விமையோர் கந்தருவ ரவுண ராக்கர் பிதிரொடு
மேன்ற மனித ரெனவுமுட லெடுத்தவ் வுலகந் தொறுமியங்கி
மான்ற மலந்தா லிவ்வகையே தோற்ற மீறு மாறவே. (க2)

அணைய வகைக்குக் காரணமா யழிவற் றிருத்த லாலென்னை
வினையி னிங்கு மயனென்று மநந்த னென்றும் வியாபியென்று
வினைத லரிய வீசனென்று வினைவுற் றினிது நீயுணர்ந்தி
துணைய வினியுன் னுணவத்தை யெல்லாம் விடுத்துத் தொழுதேத்தி.

பயந்தென் னானையுண்ணடத்தி யெனவே பதுமத் தயன்பகா
வியந்து நகைத்து மணிவண்ண னீயார் மேலா னவன்யானே
யுயர்ந்த வுலகுக் கிறைவனும்பா னுனக்கு மிறைவன் யான்றானே
நயந்தி டென்னி லுயர்ந்தோர்மற் றில்லை யெவைக்கு நான்முதல்வன்.

என்றிம் முறையே பலபலசொற் றிகவி யொருவர்க் கொருவர்தம்மின்
மன்ற மதித்துத் தஞ்செல்வ வளையைப் பெருக்கான் மருள்வார்க்குச்
சென்று நாப்ப னுலகெவைக்குந் திகழோ ரொளியா யிரகோடி
துன்று பரிதி மதியங்கி யொன்றாய்த் திரண்டு சுடர்வனபோல். (கரு)

புக்க தொருபே ரொளியாதிப் பொருவில் சிவலிங் கத்துருவாய்
மிக்க வெம்மை குளிர்மையன்றி வெண்மை கருமை பொன்மையன்றித்
திக்கும் புவிபுஞ் சேண்விசும்பும் பாண்டு நிமிர்ந்து தெரிப்பரிதாய்த்
தக்க வேளை யொளிமுழுதுந் தள்ளித் தானே தனிவிளங்க. (க௧)

இருவர் தாமு மதனையெதுந் நோக்கி யிறும்பு தெய்தினரா
யொருவர்க் கொருவர் தாந்தம்மி லுரையா திற்ப ரீதொன்று
பெரிது நமது நடுத்தோன்றிப் பேச வரிய விம்மிதத்தைத்
தருவ தாயிற் றிதன்வடிவு தனைநா முணரா திருநதக்கால். (க௧)

நமக்குப் பெருமை யெவ்வாற்றா லுளதாம் வாளா நாமிருவே
மமைத்தற் கரிய விகலெய்தி யாவ தென்னே யளப்பரிதா
யிமைக்கு மிதற்கு முதலெனினு மிறுதி யெனினு மெவர்காண்பர்
தமக்கு நிகர்வே நெருவரில்லாத் தலைவ ரவரே சாதமிது. (க௮)

என்று மொழிந்து முதலளப்ப வியைந்து மாயோ னேகினு
னன்று முடிவு காண்பனென நளினப் பொருட்டு நான்முகத்தோன்
சேன்று வருந்தி னுளளப்பி லுளங்க ளிருவர் தேடலுற்று
மொன்று மதற்கு முதலிறுதி யுணரார் மிகவு் முளம்வியந்து. (க௯)

மீனாற் றவர்பே ரொளியாகி விளங்கா நின்ற வதையுணர்வான்
முனாற் றிடுவேட் கையராகித் தம்மி விதனை மொழிசுவார்
நீனாற் றிடுமிய் வொளியினைநா முன்கண் டறியே நெடுவிகும்பில்
வாள்விட் டிலகி யளப்பரிதா யாண்டு மாகி வயங்கியதால். (௨௦)

நோக்குந் தோறும் பயமளித்து நோன்மை நமக்கில் லாதபடி
யாக்கு மிதனா னம்வயத்த ரல்லே மானே மாதலாற்
காக்குந் தலைவ நெருவனைநா முடையே மானேங் கருதினெய்யாய்
மேக்குந் கீழுந் தொடர்ந்தவிது நம்மாற் பணிதல் வேண்டுமால். (௨௧)

இதுதா னமக்குக் கருணைசெய்யா திருந்தாற் பயத்துக் கேதுவென
வதுதா முணர்ந்து விழைவுற்ற கருமநன்மை யாவேண்டின்
மதியா லறியப் படுபொருளும் வணங்கும் பொருளு மிதுவேயென்
றுதியா நின்ற கருத்தினராய்த் துணிந்து நமதோ ரொளிவடிவை. ( )

பாரின் கண்ணே முடிதாழ்த்து பரிவுற் றுள்ள மொன்றாகிச்
சேருங் களிப்பை யளிப்பதாய்த் திரையி னமிர்திற் றீஞ்சுவைத்தாய்ச்
கூரும் புகழ்ச்சி யீனிதெடுத்துக் கூறா நிற்பா ராயினார்
காருங் கடலு நிகர்ப்பாணும் விகம்பு நிலனுங் கண்டானும். (௨௨)

வேறு.

நின்னுட னிருவ ராக நிகழ்த்தவே நெருவு ரில்லா
முன்னவ போற்றி யீறு முதனடு வில்லாய் போற்றி
யுன்னருஞ் சிவாய போற்றி யொழிவினி லடைவாய் போற்றி
மன்னுசீர்ப் பரம போற்றி சிவலிங்க வடிவே போற்றி. (௨௩)

அருந்தரை யீறாய் நாத மாதியா யளவி லண்டம்
விரிந்தவை விழுங்கு நீத்த மீதுவீற் றிருப்பாய் போற்றி
பரந்திடும் லேட்கை நீங்கி னடைந்தருள் பரம போற்றி
திருந்துசீர்ச் சிவாய போற்றி சிவலிங்க வடிவே போற்றி.

அற்றமில் பிறவி யாய வழிதயர்ப் பிணிதீர்ந் தாய்
வற்றதோர் மருந்தாய் நானு முதவுறு மொன்றே போற்றி
பற்றறு திக்கட டோன்றும் பரமமே சிவமே போற்றி
தெற்றென வறித நேற்றாச் சிவலிங்க வடிவே போற்றி. (௨௬)

யாவனென் பவனே போற்றி யாதேயென் பவனே போற்றி
யோவிலா வொருவ போற்றி யுயர்பரப் பிரமம் போற்றி
மேவுபற் றறுதி தன்னில் வெளிவருஞ் சிவமே போற்றி
சேவைதற் தருளு போற்றி சிவலிங்க வடிவே போற்றி. (௨௭)

கொழுஞ்சுடர்க் கொழுந்து கோடி கோடியாய்த் திசைக ளெல்லாம்
விழுங்குபு நிறையா நின்ற வெவ்வழற் றம்ப மாகி
யெழுந்துயர் சிவமே போற்றி யாவும்விட் டொழிந்தா லெய்துஞ்
செழும்பரம் பொருளே போற்றி சிவலிங்க வடிவே போற்றி. (௨௮)

எவனெனப் பாலித் தாலு மெதுவெனப் பாலித் தாலு
மவனுமா யதுவு மாகி யன்பரைப் புரப்பாய் போற்றி
யவனேநா னெனப்பா விக்கி னவ்வண மாவாய் போற்றி
யுவமம்வே ரொன்று மின்றி யுயர்பரப் பிரமம் போற்றி. (௨௯)

சிறிதுமோர் விகார மின்றி நித்தமாய்ச் சிதானந் தத்தின்
மறுவிலா வடிவ மாகி விழைவுநின் வருவா யாகி
நிறையுநன் மைகளயா வைக்கு நிலைமையாய் வணங்கு தற்கோ
ருறையுளாய்ச் சிவமா யோங்குஞ் சிவலிங்க வருவே போற்றி. (௩௦)

இனிதுவாழ் வளிப்போ னாகி யேலவு நல்லோ னாகிக்
கனியுமன் பார்க்கு முத்தி கருணையா லருள்வோ னாகி
நனிதவச் சிவமே யாகிப் பற்றறு திக்க ணண்ணுந்
தனிமுதல் போற்றி போற்றி சம்புவே போற்றி போற்றி. (௩௧)

வேறு.

என்றிவை வழத்திக் கரமுகிழ்த் திறைஞ்சி யிலிங்கமுன் னெய்
கிநின் றினிதா, யொன்றுரை செய்வ ரிறைவகேள் யாங்க ளிருவரு
மெவ்வகை யுலகு, நன்றுற நடாத்த லுற்றதி காரர் தன்னிலே நின்
றன நானு, நின்றதா லெல்லாப் பெருமைக ளுக்கு நிலைபெறு மிருப்
பிட மானேம். (௩௨)

நினதுமா ஸையிலே மயங்கினே மதனா னின்னையா முணர்கிலே
நீயா, ருனதுபே ரென்னை சோதியாய்த் திகழ்தி யுன்னுடைச் சூர்

தமே துணாத்தென், றனையவா வினவ நாமிலிங் கததி 'விருநதுமாங்
கவரெதிர தோன்றி, யினிதுற நனகு மதித்துவப் புடனே யாமிரு
வாகருமொன றிசைப்பேம். (௩௩)

யாமொரு வேமே யுலகினுக் கெல்லா மிறைமையுற றெனறை
க்கு மழியாக், காமரு செல்வ முடையமா பென்றுங் கருதினம் வயத்
தமாய் வதிலேந், தாமெவா கஞாதம் வயதகரல லாமற் றுங்கணா
மாய்பான் மருளவா, நாமமிங் கெமக்குப் பல்ல வுள்ள வவற்றி
னிற சிலசில நவிலவாம (௩௪)

உருத்திரன் வீமன பசுபதி யீச னுக்கிரன் சருவனமா கீகவன்,
பரித்திடு பவனென றெமபெப் பிவையா திற்பன நடப்பன பலவாய்ப்,
பெருத்திடு முயிருட யுக்கினுள் விசுமபு ளெங்கணுங் குறைவின்றி
நிறைவேங், கருத்தையுங் கடந்து திலத்தினுட் டயிலங் கலத்தலபோ
லெங்கணுங் கலப்போம். (௩௫)

முதனடு விறுதி யின்றிய நாமம் மிசசையின் முழுதொருங்
குணாவேம், பதிவுறு முலக் முழுதுநாம் விதிக்கப் பரித்திடப் படு
வன பின்னா, விதிமுறை நமமா லழிக்கவும் படுவ நீயிராமற் றிருவருப்
விரிந்து, ததைவுறு முலக் கெவைகருற் றலைவா துமமிரு வருக்கு
நாந தலைமை (௩௬)

நமக்குநா மொப்ப தன்றிமற் றொருவா நமக்கெதி ராயினே நிலை
நமக்குயாந் தவரு மிலலைநுந் தமக்கு நாமுயிரா நமகெறுழ வலியா |
னுமைப்புந் திடுவே முலக்கெலாம் வேத நூலவழி நாமபடைத் திடுக்
கெமக்குள கரண நீயிரிவ விலிங்கத் திபலபினை யறிந்திடலவேண்டின

சாற்றுது முலக்கத் தன்னுளே கருந்து சந்தத்தந் தானவினங் குற
றுப், பாறப்பட வெமது வாழவினுக் கெல்லாம் பதிவுறு மொருநிலை
மைத்தா, யேற்றுள விதுதா னிலிங்கமென றுரு மெம்தொளிக்
கேலவு முரித்தாய்ப், போற்றுநங் குறியே யுள்ளதா யிலய வுறபவங்
கட்கொரு பொருட்டாய் (௩௭)

இருத்தலி னிலிங்க மெனப்பெயா பெற்ற திருவரு மிதனியல்
புணர், வருத்தினே முங்கட குணாச்சிய நீவிர் மறறிதை நோக்
குமி னென்றேங், கருத்தினி லுவந்து வழுத்தியாங் கதனைக் கண்
ணுந் நின்றவக் காலைப், பரித்திடு மதனு ளன்னவா விழிகுபு புலப்
படு பொருளுலாம் பகரின. (௩௮)

அளப்பிலா வீண்ட மமுதவெண் கதிரோ னவிரோளிப்பரிதியங் கடவு
ளுக்குறு செந்தீச் சுடர்விடு முடுக்கள் சூழ்வுறு மிருந்திசை காலம்
விளக்குறும் வேத மந்திரங் கிரியை சங்கற்ப விகற்பமே யுயிர்கள்
வளப்படு மசத்துச் சத்துடனுத்தமனுத்தமற்றெவற்றையுங் கண்டார்.

கண்டவர்க் கதன்பி னுலகமுயர் திடுதல் காரண மாகமுன் காண
விண்டொடர் முடிதாள் விழிப்பல னாக வெளிப்பட மிகக்கனி சிறந்து
புண்டரீ கத்துக் கடவுளுந் தடக்கைத் திகிரியைப் பரித்தபுத் தேளு
மண்டுற நம்மைவணங்குபு சொல்வா ரண்ணனின் னருளினால் யாங்கன்.

பெறலரும் பயனைப் பெற்றன மினிமேற் பெருமயா மிழைத்திடு
கரும, முறையினைக் கற்பித் தருளெமக் கென்ன மொழிந்தன அவர்க்
கிது மொழிவா, மெரிசுட ரிலிங்க மெமதித யத்தி வியன்றுள தித
னில்யா மிருத்தும், பிறிதுவிக் கிரக பூசைக ளுள்ளு மிலிங்கபூ சனை
பெரி துவப்பேம். (சஉ)

யார்சில ரிலிங்கத் தினிய நூல் வழியே யெமையருச் சிப்பராங் கவர்கள்
சீரிய பூசை யாலிரண் டறவே சேர்வார்நம் முடனெனச் செப்ப
வோருரை பின்னு முரைப்பாபூ சனையி னுறுசெய லுபகர ணங்க
ணைர்பட வினவக் காமிக மாதி யாகம விதிநிகழ்த் தினமால். (சஉ)

நிகழ்த்திய பின்றை வேண்டிய தேண்மி னீரிரென் றேமவர்
சொல்வார், மகிழ்ச்சியை யென்பால் வைத்தனை யெங்கண் மனத்திரு
நொந்துவாழ் வித்தாய், புகழ்ச்சியா னின் னும் பெறுவாரம் யாதே பொழி
பெருங் கருணையங் கடலே, நிகழ்ச்சியற் றொக்கு வாகநரு குதி
யேல் யாங்கனொன் றியம்புறக் கேண்மோ. (சச)

பல்வகை யுலகும் விதித்திடு காலைப் பரமரின் னிலிங்கத்தின்
பரிசை, மெல்லவே யெவர்க்கும் விளங்கிட வுணர்த்தி விழைந்துகாத்
தருளுதி யென்று, சொல்லினர் நாமுன் சொற்றவா கமத்தின் றாய
பத் ததிதனைப் படைப்பி, னெல்லையில் நீவிர் விளக்குமி னென்றே
யாமிலிங் கத்தினின் மறைந்தேம். (சரு)

அன்னவர் பின்னர் தங்களில் விடைகொண் டகன்றனர் தம்முல
கடைந்தா, நுன்னருஞ் சிவலிங் கத்திஹற் பவமா மொண்கதை யாவ
னே துற்றான், பின்னவன் ஞான சம்பன னாகிப் பெறலரு நம்முல
கடைவ, னின்னதென் றினைய மகிமையை யுரைத்தற் கெளியதோ
வேடவிழ் குழலாய். (சக)

உலகினிற் படைப்புப் பிறறைவந் தெய்த வுயர்மறைக் கிழவன்யா
முணர்த்து, மலகிலா கமத்துப் பத்ததி தன்னை யருந்தவ முனிவ

ரமார், தொலைவிலா வவுணர்க் கிலிங்கபூ சீனையைத் தூக்காற வுணர்த்
தின னதன்பின், மலரவன் ருனு மாகம விதியா லீனையபூ சீனைமகிழ்ந்
திழைத்தான். (சஎ)

அண்டர்கர் தருவர் கருடர்க ளியக்க ராக்கர்தா னவரருந் தவத்
தோர், மண்டலத் தவர்மற் றெனைவரு முவந்து மாசிவ லிங்கபூ சீன
மேற், கொண்டுநன் கிழைத்து வரலுமக் காலங் குவலயத் தருந்தவர்
சீல்லோர், தண்டருந் தாரு வனத்திலப் பூசை தனைச்செயா தருந்
தவஞ் செய்தார். (சஅ)

செய்தவர் தம்மைப் பின்னர்நாஞ் சென்று சிந்தையை மருட்டி
யங் கதற்பி, னுய்வதற் கிலிங்க மகிமையை யுணர்த்த வுணர்ந்தன
ரென்றிவை யுரைப்ப, வையனை நோக்கி யெம்பெரு மாட்டி யறைகு
ளருந்தவ ரெவ்வா, ரெய்தினர் மயக்க மிலிங்கமான் மியத்தை யெம்
முறை யுணர்த்தினை யென்றாள். (சக)

ஆகச்செய்யுள், அசச.

ப தி னு ரு வ து

தாருகாவன விகாரமுணர்த்திய

அ த் தி யா ய ம்.

— — — — —

அருந்த வத்துப் பிருகுவொ டங்கிரா
வருந்தி நோற்கு மரீசி புலத்தியன்
பொருந்து தக்கன் புலகன் கவுதமன்
றிருந்து மத்திரி செம்மை வசிட்டனே. (க)

கடன்க பாலன் கபிலன் கிருதுவென்
றடங்கி னோரும் பிறரு மநேகராய்
துடங்கும் வெண்புரி நூலணி மார்பினர்
கடிந்தி லிங்க வருச்சனை காமுரூர். (உ)

மாற்ற மின்றிய் மாதவம் பறபல
வீற்று வீற்று விதிவழி வைகலு
நோற்றன் மேயினர் நோற்பவ ருட்சில்
தோற்றஞ் சான்ற கதிரோற் ரொழுபவர். (ஈ)

எரிசு டர்த்தழ லேததுகின றோசிலா
பரவி மறறை யரைபபணி வேராசில
ரரியமாமறை யாய்நதுணா வேராசிலா
தெரிவ ருஞ்செபஞ் செய்பவா தாஞ்சிலா. (௪)

சினதை தன்னிற நியானமுற றோசிலர்
முநதை யோக முயலபவா தாஞ்சிலா
நந்தி டாதமெய்ஞ் ஞானமுற றோசில
ரந்த மிலகரு மமமிழைப பராசிலா (௫)

வெய்ய சோதி வெயிலுண் பவாசிலா
நொய்ய காற்று துகாகின றவாசில
ருய்ய மென்சரு குணபவா தாஞ்சிலா
பைய நீரைப பருகலுற றோசிலா (௬)

சுவையி லாதன துய்ப்பவா தாஞ்சிலா
நவையில் கந்த நயாதுகின பராசிலா
சுவை யகழநது சிறிதயில வராசிலா
தவறில் பாசடை தாமிசை வராசிலா (௭)

இனைய வறறின யென்று மருததுரு
வினையி னீங்கும விரதிய ராயிர
ரனைய ராற்று மருந்தவத தாலுட
துனியு ருதவ ராகித துவன்றியே (௮)

தேவ தாரு வனததிடைச சோந்தனா
யாவர் தாழு மினைய தவமலா
லாவ தாஞ்சில விங்க வருசசனை
மேவு ருது விடுதத தவறினால (௯)

மறறன் னோரை மருடம பொருடவ
ருறற சூழ லுழிசசென றிளவெயி
றுறற பாணுவிற் றோனறித துறனிகள
முற்று மோகிகக மோக வடிவினயா (௧௦)

அளநதி டறகரி தாய வழகொடும
விளங்கி லககணம யாவு மிருநதுளங்
குளிரந்த வின்னிசை ராதமுங் கூததுமுட்
டெனிரது வலலுந மாகிச சிறப்பொடும. (௧௧)

வினை யங்கையின் மென்மெலத் தைவராக்
காணி லையம் பிராயங் கணித்திடு
மாண லத்தொடு மாதவர் மல்கிய
சேணு யர்ந்த வனத்திடைச் சேர்கையில். (கஉ)

வீக்கு மந்துகில் விட்டு விடனென
நோக்கு வார்துண் ணரிவைக் கவருநல்
யாக்கை தன்னொ டெதிர்த்தன மெம்முடன்
நேக்கெ றிந்த துழாய்முடிச் செங்கண்மால். (கஃ)

அம்பொன் வண்ணத் தவிரொளி மேனியுங்
கம்பிக் குண்டலக் காதழ குங்கனச்
செம்பொற் சோதித் திதலை பொதிந்தொளிர்
பைம்பொற் கும்பப் பணைமுலைப் பாரமும். (கௌ)

மட்டு வர்குழ லும்மதி போன்றொளி
விட்டி லங்கு முகமும் விகாசமு
நெட்டி லைப்பாங் கதவி நிகர்த்துள
கட்டெ ழிற்குறங் குங்கண் கவற்றிய. (கொ)

நீடு பொற்பட் டெடையு நிறைசுடர்ப்
பாட கப்பத மும்பதி னுறென
நாட லுற்ற பிராயமு நன்குறங்
கூட நம்மொடு மங்ஙன் குலாவினன். (கக)

வேறு.

மெல்ல நடந்து வினோதித்து நோக்கிச் சிறிது நகைவினைத்துக்
கல்லுங் கனிய விதம்விதமாக் காண மெழுப்பிக் களிசிறந்த
நல்ல நடமோ டொருங்கினிது பாடி யுலாவி நற்றவத்தோர்
மல்குஞ் சூழ விடையடைந்தே மற்றி யாரு மருங்கணந்தார். (கோ)

அங்கை கூப்பி நாமடங்கி யஞ்சி யெளிய மாகியவர்
தங்கட் கியையச் சிலசொல்லோந் தவத்தா லுயர்ந்தீர் தமிழேனுக்
கிங்கு மாதா பிதாவிலையென் னுடனே பிறந்தார் யாருமிலைப்
பொங்கு கிளைஞ ரெவருமிலைப் போந்தேன் யானிங் கொருவனுமேரி

என்னோ டொக்க விரண்டாவ ரொருவ ரில்லை யதனாலயா
னின்னே நும்மை வந்தடைந்தே நெளியே னுடைய பிரகிருதி
தன்னை யறிந்தே யாவர்சிலர் தமிழ் னேனை யுபசரிப்பா
ரன்னோர் தாமே தாய்தந்தை யவரே கிளையு மெனக்கவரே. (கௌ)

எனனைப்போல் விவடா'னு மீனறோ கிளை ரிலல வளென
றனைப போலுந் தமியணமிக வெனபால விழைவு தககுதலா [ஹம்
லெனனைத் தனைது மறறெருருழை யேகா னென்னெரு செஞஞான
பொனனைப போலு மிவளைவிடபெ போகா தெனகங் பொருத்தமிது ()

யாகுத ளிருவே மெம்மிலொன்று யிருகத லறியா சுவையறியா
காகுத ளெனையு மிவளை புமீவ ருத தினைவா கமியனே
நீங்கு ஹமதோ ரேவலைபெற நினைதோ புககி விழைதததனிற் [ம
பாகுகி னிவளை டமாரதுதவம் பண்ண தினைநதே நெனப்பகாரதே

பகாரத மொழிகேட டன்னவரப பரிசே சுகத்தி ளிருத்தியென்றா
புகுந் தாமு மாயிடையோ பன்ன சாலை புதிதாழ்து
மகிழ்நது வைகி யவாமனைக்கண் மருவித் தினமும் பவிவாகு
துகாரது கிழங்கு கனிபிறவு மயின்னு வதிரகே துண்ணிடையாய ()

வஞ்ச மாக வெமவடி வை மறைத்துப் பிறாமற் றரியாமல்
விஞ்ச வாற்றுந் தவவடிவை பேற்கொண்டொழுகி பிவவாறே
நெஞ்சி னினைவு வெளியாகா வண்ணஞ் சிலநா ணீக்கினேம்
பஞ்சி யுறழ்செஞ் சிறடியாய பனியின் காலம் போபிறறால் (உ௩)

அதனபி னடைநத திளவேனி லடாநது நிவந்த பாத்தவங்க
தெநநது படாநத வெள்ளிலைக் குதிரகதுத் துமென றளிரகான்று
வநிநத குழவித் தெனற்றவழா கசைப்பப் பசாது வளம்பெருகி
யிதஞ்செய குயில்கள யாணடுமிரு தினிது கூவு மியன்மேனி (உ௪)

புதிதாரு செவவித் தண்ணடைமேற் பொதுரி மாங்கு வசநதநா
பதியை யுடைய வாயவிளங்கிப் பைாதேன ஹிககும பனிமலாக
டதைய மலாநது களியளிக டமரிக தெழுதுண டாதுபொதி
முதிய மன்றல கமழநதெங்கு மொப்பூ நருக்கண் முகஞ்செயத் ()

காம மருமபக காரணமாம வுசாத காலங் காண்பள்ளிற்
றேமென சுருதி மாடகயாழ் செங்கையே திச செவிவழியே
துமெல் லமிதத் முகுத்தாகஞ்ச சுவையே பிசையு முறைமுறையே
யாமங் கெழுப்பி வாசித்து நின்றே மப்போ தெமைக்கண்டு (உ௫)

இழைத்த லரிய பெருநதவத்தோ ரிலலின் கிழமை பூண்டமதா
மழைக்கண் மகளிர மகிழ்தூங்கி நம்பால வைத்த மனத்தோராயத்
தழைத்த விகார முள்ளமைத்துத் தளவ முறுவல் சிறிதருமபி
யழுத்தம் பாவை யுளராகி நாணு மொருவி யாசையிக்கார, (உ௬)

நம்மோ டொருங்கு வந்தனைந்த வஞ்ச மடந்தை நலனோக்கி
யம்மா தவர்க்குக் குலமைந்த ராற்றுந் தவம்விட் டவளமுகிற்
செம்மார் தடங்காக் காழுகராய்ச் சிந்தை கலங்கித் தெருமந்தா
ரம்மா ணிழையா ரழிந்ததுவு மைந்தர் குறையுந் தானோக்கி. (௨௮)

ஆகி றவத்தின் றுறைபோய வந்த னுள ரெமையீங்கு
வாசம் வேண்டா போதிரென வரைந்தார் வரைந்த வரைநோக்கிப்
பேசி னேம்யா மிருந்தவத்திர் நுமக்கொன் றுரைக்கேம் பேதமின்றி
நேசித் தினிது கேண்மின்கள் வெகுளா தன்மந்து நீவிர்தாம். (௨௯)

வேறு.

நும்மை யொத்துள நுண்ணுணர் வுள்ளவர்
செம்மையிற் குணங் குற்றந் தெரிசுவா
ரெம்மொ முக்கமெஞ் ஞான்றினு மெண்ணுறி
னம்ம வற்பமுங் குற்ற மணுகுறு. (௩௦)

எங்கள் பாற்பிறர் கேட்ட னினியசொ
லங்க வர்க்கின் றளவும் பயன்படப்
பங்க மற்றிப் படியே பவிக்கவு
நங்கள் பாற்குறை யுண்டென நாடினீர். (௩௧)

பழுதி னும்முடைப் பன்னிக ளாணையின்
வழிநின் றேனவர் தங்கண் மனத்திடை
விழையுங் காதலி னுலிங்நன் மேலினேன்
பிழைசெய் தேனோ வலிதிற் பிடித்துநான். (௩௨)

வரம்பி லாததும் மைந்த ரிவடனை
விரும்பி யேவ லிதிற்பிடித் தார்மிக
வரும்பின் வெண்ணகை யாளுமற் றென்செய்வா
ணிரம்ப வாங்கவ ராணையி னின்றனள். (௩௩)

வலிதிற் பற்றிடி னுனை வழிஇயிவ
ணினைநிற் கின்றதே யன்றிரெஞ் சிற்பய
மலிவுற் றுள்பின் மறுக்கவும் வல்லனோ
கலைமுற் றந்தெரி காட்சியின் மிக்குளீர். (௩௪)

ஈண்டி யாமிருந் தின்னு மிழைத்திட
வேண்டி. டங்குறை யுண்டு விதியினிற்
பூண்ட வற்றை முடித்தபின் போகுதங்
காண்ட சும்மொரு திங்கள் கழிந்தபின். (௩௫)

என்று சொல்லவு மீங்குவிட் டேகெனக்
கன்று முள்ளத் தவர்கள் கழறலு
நன்றுபின் னுமஞ் சாது நணுகுற
வொன்று மன்பி னுறைந்தன மாயிடை.

(௩௬)

யாமி ருந்தங் கிழைக்கும் வினோதத்தைக்
காம மின்றிய மாதவர் கண்டனர்
நாமி ருந்தது நன்றென நன்றெனத்
தீமு னிந்தெனச் சீறித் துயர்செய்தார்.

(௩௭)

காண ருந்துயர் கண்ட வருந்தி
நாணு முள்ளத்த ணுட்டம் புதைத்தனள்
வேண வாவினள் வீசிமுன் றுணையாற்
பேணி யாம்படு பிடுகையை யாற்றினாள்.

(௩௮)

ஆனைய காலையி லாங்கவ டன்னையா
மினிது வந்தன மீன்றவ ளென்னவே
நனிமி குந்துய ராற்றிய நங்கையு
மனையி லேக மறைந்தனம் யாங்களோ.

(௩௯)

மறைந்த காலையின மாதவா வைக்ய
சிறந்த வாச்சிர மங்க டிசைதோறுங்
கறங்கு காலொ டெரியெழக் காண்பது
மறைந்தி டற்கரி தாமல் தாதிய.

(௪௦)

அளவி லாதவுற் பாதமுண் டாயின
கிளர ருந்தவர் போதமுங் கெட்டன
தெளிய வின்னது செய்குவ மென்றுண
ருளமு மற்றன ருமர்க ளொத்தனர்.

(௪௧)

அன்ன கால யனையரை யத்திரி
பன்னி யாமந சூயை பகுத்துள்
முன்னி யாவு முணர்ந்தவ ணோக்கிமற்
றின்ன தோர்சொல் வியம்பின ளென்பவே.

(௪௨)

ஊன மின்றி யுயர்தவத் தீர்பழு
தான செய்தியொன் ருற்றினிர் நீவிரப்
பான்மை யாலிப் பயமுள தாயது
யானு ரைத்த விதுதிட மாகுமால்.

(௪௩)

பெரியபாசு யொருவர் பிரிவுறு
வரிய காதலி யோடிங் கணைந்துதும்
முரிய வேவனி னோருழி வைகிறற்
பரிவி னாற்பவி வாங்கிப் பசியினில். (௪௪)

அருந்தி நாளு மருந்தவர் தாமிழைத்
திருந்து ளாரைய மேற்க வருகையிற்
றிருந்து காதலர் தம்மொடுஞ் சேர்ந்துறை
யருந்த திக்கு மெனக்கு மவர்தமை. (௪௫)

இங்கு ருத்திர னென்றுமீவ் வேந்திழை
செங்கண் மாயவ னென்றுந் தெரிவுற
வங்கு ணர்ச்சியுண் டாய தவர்களைத்
தங்கு காரணந் தானொன்று மின்றியே. (௪௬)

சிறற் மேல்கொடு தீங்கு விளைத்துநீர்
மாற்ற மாக்கிக்கொண் டீர்மற் றதுதனா
லாற்றொ ணப்பய மாய ததற்கினி
யேற்ற செய்ம்மின்க ளென்சொலை மெய்க்கொடு. (௪௭)

என்றி தம்பெற விம்மொழி சொற்றபின்
மன்ற லோதி மணையிடைப் போயினள்
பின்றை மாமுனி வோர்பிர மன்னுழைச்
சென்றி றைஞ்சினர் தங்குறை சொபுவார். (௪௮)

தேவ தாரு வனத்துழைச் செய்திக
ளியாவு மோதின ரேடவிழ் தாமரைப்
பூவின் மேலவன் கேட்டற் புதத்தொடு
மாவெ னாநொந் தரந்தையுற் றானரோ. (௪௯)

நீடித் துள்ளத் தியான நிலைபெற
நாடித் கண்டனன் யாவையு நானுமகன்
நேடிச் சென்ற செழுந்தவர்க் கோதுவான்
வாடித் கொண்டு வளர்நெட் டியிர்ப்புடன். (௫௦)

சுண்டு சூரிய ரெண்ணிலர் காலையிற்
கூண்டெ முந்தன கோலத் திளமையோ
டாண்ட ணைந்தவ னுல மிடற்றினன்
பூண்ட காதலி யும்புயல் வண்ணனே. (௫௧)

நீயர் தாம்வந் தடுத்தனர் றுங்களை
நினைவ ரும்பழி நீவிர் விளைத்ததான்
முனிவ ரேயவர் முன்னிற்ப ரோதமக்
கிணைய காரியம் யார்செய்வ ரிப்படி.

(௫௨)

வேறு.

ஆன்றோ வன்றோ வுடல்வருந்தி யளபபில் காலந் தவமிழைத்து
மென்னே சிறிதும் பயன்படா திழந்தீர் ஞான்பா லிறைவரவுங்
கொன்னே பழித்துத் தீள்வியதா றுங்க ளிலையுங் குலத்தொழுங்கு
மின்னு வாகிக் கெட்டனவே யினியோர் சூழ்ச்சி சொலக்கேண்மின்.)

•நுங்கட் கிறையைக் கண்ணுறுதல் வேண்டி யன்றா னுவல்வதனைச்
சங்கைப் படாமற் செனிமித்து நீரம் முறையே தாஞ்செய்ம்மின்
செங்கட் டிமில்வெள் ளேறுயர்த்த தேவர் பெருமா னுளமுவப்புற்
றங்கட் படவே மணியினு லவிர்செஞ் சுடரா டகந்தன்னால். (௫௪)

மண்ணுற் றருவாற் றத்தமக்கு மனத்துக் கியைந்த சிவலிங்கம்
பண்ணிப் பரமன் றனையவற்றிற் றியானித் தினிய பரிவினொடு
மெண்ணற் கரிய விதியினொடு மலர்தூ யிறைஞ்சி யேத்துமின்கள்
தண்மைப் படுமா றங்கவரா லடைந்த கலக்கந் தவிர்மின்கள். (௫௫)

ஆதி கற்பந் தொடங்குகையி லாழி நாபீபட் டியில்வோனு
மோது மறையின் யான்றா று மொருவர்க் கொருவ ருயர்ச்சியெண்ணி
மோது சினத்தாற் கலாமுற்றே மப்போ தெங்கண் முரண்டிப்பான்
சோதி யாய சிவலிங்க மெமது நடுவே தோன்றியதால். (௫௬)

கண்ட போதே யாங்கன்செற்றங் கைவிட் டுளத்தி லிறும்பூது
கொண்டு வெருவி யிவ்வின்க வடிவி னளவைக் குணிப்பமென
வண்ட முழுது மூடுருவு மதன்நன் முடி யை யளந்திடநான்
மண்டு முகங்கள் பலதேடி வருந்திக் காணு ததிகயித்து. (௫௭)

பின்னு மதன்பாற் பெயர்ந் துநான் சாணென் றடைந்தேன் பின்னாதிற்
றன்னே ரில்லாத் தனிமுதல்வன் றானே யெனது முற்றோன்றி
யுன்வந் கரிய சிவலிங்கத் தியல்பை யுள்ள முறையுணர்த்தி
மின்னுந் திகிரிப் படைவேந்தன் றனக்கு மெனக்கு மிகத்தெளித்தான்.

அதன்பின் னவன்ற னின்னருளா லதனை யாங்கள் கண்ணுற்றேந்
துதைந்தங் கதணி லெப்பொருளுந் தோற்ற மாகித் துலங்கலுற்ற*
ததைந்த வண்டஞ் சகங்கால ருத்தி ராதி தம் வடிவு
மிதங்கொள் சம்பு வுடன்விட்டுப் பெருமை முழுது மிகக்கண்டேம்.)

எம்மி னுயர்ந்த வெறுழ்வலியும் வடிவு முளவா யெண்ணில்பொரு
ளம்ம வதனில் வதிந்திலகக் கண்டே மதன்பி னெமக்கருளாற்
செம்மல் சிலசொற் றனனெமது சின்ன மாகிச் சிதைவின்றி
மெய்மை பெறுமீவ் விவிங்கநம்மா லன்றிக் காணார் விரகில்லார். (௬௦)

இருமைப் பயனு மெய்திடலா மிதனி விழைத்த வருச்சனையா
லருமை யாமல் விருபயனு மிதனு லன்றி யடையாவா
முரிமை யிதுவென் றெஞ்ஞான்று மிதனிற் றுணிவுற் றெழிந்துள்ள
கரும மெவையு மகன்றடங்கி யிப்பூ சனையே கைக்கொண்மின். (௬௧)

பழிப்பில் விரதந் தவந்தீர்த்தம் வேள்வி முதலாற் பயனென்னே
யிழைக்கின் றனவா மவைமுழுது மிவிங்க பூசை யில்லார்க்கு
வழுக்குஞ் செயல்க ளாய்ப்பவிக்கு மிதனோ டவையும் வந்தக்கால்
விழுப்பம் பெரிதும் விரைந்தளிக்கு மிதனிற் பணிவோர் மிகச்சுதூர்.

யாவர் சிலர்தாந் தோன்றியிறந் தினேக்குங் கவலை யறநினைவார்
யாவர் சிலர்தாம் பரமசிவத் தெய்த விழைவா ராங்கவர்கள்
மேவும் வருத்தந் தவப்பெற்று மெய்யே யிதனைச் செயல்வேண்டு
மாவ துணர்ந்திங் கிதைச்செய்யா தும்மை மருள்வித் தானமலன். ( )

பெரிதும் விழுப்பஞ் சிவலிங்கத் தருச்சி யார்க்குப் பெறலரிதா
முரிய துணரா தும்முள்ள மயக்க முறுதற் பொருட்டிறைவன்
கருத லரிய விர்திரசா லம்போன் மயக்கங் காட்டினான்
பரிவி னுமக்கு மெய்யேநாம் பகர்ந்தே மின்னும் பகர்கிற்பாம். (௬௪)

ஆசின் றுயர்ந்த வக்கடவுண் மாயை கடந்தோ னருள்ளானத்
தேச திகழும் வடிவனவன் றனதோ ரருளாற் சிருட்டித்த
மாசி லாத வெவற்றையுந்தன் மாயை யாலே மருட்டுவன
ஓசன் செய்தி யறந்தன்னைக் காக்கும் பொருட்டா விருக்குமால். (௬௫)

அவ்வா றறத்தைக் காக்கின்றோ னெவ்வா றறத்தை யழிப்பனவன்
செவ்வா காத விடவேட மான மாயைச் செயலுமுங்கண்
மைவார் கூந்தன் மனைவியரை மைந்தர் தம்மை மருட்டியது
மொவ்வா நின்ற விர்திரசா லந்தா னுண்மை யுரைத்தேமால். (௬௬)

கற்பி னுயர்ந்த பன்னியருங் காதற் புதல்வர் தாங்களுந்தம்
பொற்பின் மிருந்த நிலைமைவழிஇப் போனா ரில்லைப் புண்ணியத்தி
னிற்கின் றவர்க ளன்னவரை நீவிர் விழைந்து வரவழைத்து
நற்சிந் தனைவைத் தவரோடு நாளும் புரிமின் சிவபூசை. (௬௭)

தனது வயததன் றானுகி யன்பிற் றேன்றுஞ் சங்கரனைத்
தினமு ரீவிர் சிவக்குறியிற் சிந்தைக் கலக்கக்.தனையொரீஇ
மனமன் புறவே வழிபடுமின் வழிபட் டிறைஞ்சி வருகைக்கே
கனியு மருளா லவனுமமைக் காப்பன் சிலகா லங்கழிந்தால். (௬௮)

யாதோர் வடிவா யவன்வரினுந் தர்க்க மிடாம லெதிர்கொண்டு
மாதோர் பாகற் றொழுமின்கண் மற்றங் கவன்ற னெவராலுஞ்
சாதித் துணர்தற் கெளியனலன் றானெவ் வருவாய்ச் சார்ந்திடி னுங்
காதல் பெருகி யிறைவனெனக் கருதி வழிபட் டியம்மின்கள். (௬௯)

என்று பதம மாளிகையி லிருந்தோ னியம்ப வெதிர்தாழ்ந்து
நின்ற முனிவர் தங்களுழை யடைந்து நேய மகளிரொடுங்
கன்றும் புதல்வ ரொடுங்கலந்து களிக்கு முளத்தாற் றத்தமக்கு
நன்று மியைந்த சிவலிங்க மியற்றி நானு விதமாக. (௭௦)

பூசை யுவப்போ டெப்போதும் புரிந்தா ரிறையு மையமின்றி
மாசி றவத்தோ ரவ்வாறு வருகைக் கேயுன் றுத்தனெனப்
பேசும் வடிவம் யாங்கொண்டு மற்றங் கவர்பாற் பெரிதடைந்தேங்
கூசும் படிக்குத் தண்ணையா மெமதோர் கோல மவர்கண்டார். (௭௧)

கண்டு கமலக் கடவுள்சொற்ற வொருகட் டொரையைக் கருத்திலுறக்
கொண்ட சூறிப்போ டிருந்திறைவ னைக்கோ லமுநதான் கொள்வ
மண்டு திடத்தால் விடமவடி வாகச் செலவும் வார்சடைமேற் [னென
றுண்ட மதியைச் சூடியெனத் துணிந்தார் பணிந்தார் தொழுதாரால்.

பின்ன ரனையோர் பிடித்தநிலை பெட்புற் றெமது மெங்காட்ட
வன்னர் நம்மை நோக்கியுவந் துருகு முளத்த ராய்ப்பனுவல்
சொன்ன விதியி னருச்சித்துப் பலவாய் வழுத்தித் தொண்டி னுழத்தா
ரின்ன வணக்க மகிழ்ந்துநா மினிய ஞான முதலாக (௭௩)

வேண்டும் பொருள்கள் வேண்டியவா றறித்தாங் கவரை மிகநோக்கி
யாண்டு துங்கட் கயன்சொற்ற விதிவ ழாம லாசைநம்பாற்
பூண்டு ரீவிர் சிவலிங்க பூசை யாற்றிப் பூசையா
லீண்டு பிறவி கடப்பதாஞ் சித்தி யடைந், ரெல்லீரும். (௭௪)

வேறு.

பண்டை ஞான்றெமைப் பாட்டளி முன்றபா சடைசூழ்
புண்ட ரீகமெங் பொகுட்டுறை திசைமுகப் புத்தேள்
கண்டு ரீசிவ லிங்கத்திற் கலந்தினி தென்று
மண்டு மின்னரு ளோடுவை குதியென வணங்க. (௭௫)

அம்மொ ழிபபடிப் பின்னர்தா மெங்கணு மமைந்த
செம்மை நற்சிவக் குறியிடைத் திகழ்வுறறு விளங்கி
யெம்மையேத்துந ரிழைத்திடு பூசனை யாவு
மம்மர் தீர்ந்தவ ருவபுற மகிழ்நதுகைக் கொள்வேம். (எக)

நீடு வாணவர் தானவர் தம்மொடு நீவிர்
கூடி நந்தமைச் சிவக்குறி குயிற்றியங் கவற்றி
லேட விழ்ந்ததன் மலர்சொரிந் தேத்துமி னெம்மை
நாடு கட்புல னாகவே நவிறுபூ சனையின். (எஎ)

புகல ருஞ்சிவக் குறியினி லருச்சனை புரிதல்
பகர்வு றிற்பதி னுயிர மடங்குள பயனா
நிகரி னும்முளம் விழைவன முழுவது நீவிர்
தகுதி யிற்பெற வணங்குமின் சிவக்குறி தன்னில். (எஅ)

சங்கி தன்றியே யின்பமும் வீடுமீந் திடுதற
கூங்கு வேறொரு கருமமு மிலலைந் முருவா
யாங்கெ முந்தநல் வடிவமாங் காமிக மாதி
யோங்கு மாகமத் தொழினிலா டியமநல் லொழுக்கம். (எக)

மற்றி யாவையும் வைத்தன மெழுத்தின்மாண் பிறப்பும்
பற்று மாங்கதன் றெய்வமு மவற்றுடைப் பயனங்
குற்ற மின்றிய வைம்பெரும் பூதத்தின் குணமுஞ்
சொற்ற வவ்வெழுத் தான்வரு மந்திரத் தொகையும். (அ0)

துன்னு சந்தமு மிருடிக னூந்தொட லுற்ற
நன்னி யாதமு நவில்புரச் சரணையு நியாத
மன்னு மந்திரக் கடவுள்பூ சனையுமந் திரத்தா
லுன்னு முனிண் டாம்பிர யோகத்த வொழுங்கும். (அக)

திகழ்சி வக்குறி வடிவமுந் தேவபன் மத்தி
னிகமுந் தோற்றத்தி னொடுநிறை தேசகா லத்தின்
பகுதி யும்பயில் குண்டமண் டபமுறு பாங்குந்
தகுசி வக்குறிப் பதிட்டையி னியற்றுதந் திரமும. (அஉ)

அருச்ச ணைக்குறு முபகர ணங்களி னடைவுந்
தவித்தி டக்கமா மணிகளுந் தவளநீற் றியல்பும்
பரித்த சந்தியு மோமமும் பத்தர்தம் பரிசும்
விரித்த பாசப தாதிய சமயவேற் றுமையும். (அக)

சூவன் பண்புமா ணுக்கன தொழுக்கமுங் சூவன்
விரவுந தீக்கையின் விதிகளு நந்தமை விழைந்து
பரிவி னலகுதா னங்களின் முறையுநம பததா
விரத மா திய விறறுள கருமத்தின் விதியும்

(அச)

நித்தி யத்தொடு நிகழ்த்துரை மித்திக நெறியும
வைத்த காமிய வகையுநம யோகத்தின் பரபும
புத்தி முகதிகள் வழங்குறு திருவிழாப டொலிவு
மொய்தத தேமலா தீங்கனி முதலபூ சணையும்

(அரு)

அமபொ னுலய மமைத்திடு தன்மையு மதன்முன
வமபு லாமலர் வாஸிக ளகழ் திடு முறையு
மிமபா மறறிவை முதலநந தருமங்கள் யாவும்
பைமபொ னினபொறிச சுணங்கிளங் கொங்கையாய் பகாநதேம

()

பகரு மாகம வெ முங்குடைப பதத்தி கனனைத்
தகுதி யாலுணாந ததன்வழிச சிவலிங்கந தன்னிற்
நிகழ ருசசனை செய்மயின்னவ வாகமச செய்கி
முனகய விழநதலர் முண்டக முதல்வன்முன் னுள்ள

(அஎ)

எம்மி டசத்தினி லுணாநதன னவனி-த தெய்தி
நமமு டைக்குறிப பதிட்டையும பூசையு நாளுளு
செமமை யிலவிழைந தாறறுமி னென்றவை தெருடயு
யமமு னிககண மிறைஞ்சநா மறைந்தன மங்கண.

(அஅ)

மறைந்த பின்றையம் மாதவா மன்றலங் கமலக்
துறைந்த பண்ணவற குறுகிநா மாகம முணாந்தாங்
கறைந்த வவ்வழி யடங்கிய வுளத்தொடு மழகு
சிறந்த நங்குறிப் பதிட்டையும பூசையுஞ் செய்தார.

(அக)

அறறை நாண்முத விமையுவு ரருந்தவ ரவுண
ரெற்று தெண்டிரை யிருநில மாந்தாயா வருநாளு
சொற்ற பூசனை யிழைத்தனா வளமபல தோய்ந்தார
மறறி தனசரி தத்தினைக் கேடகுமாண பட்டையோ.

(கூ)

ஒல்லை வல்வினை யொருவிநற செல்வரா யுயர்ந்து
தொல்லை வானவர் தானவா கணந்தமைத் துதிபப
வெல்லை யில்கிறப் பெய்துநம முலகினி விருப்பா
முல்லை வெண்ணகைச செய்யவாய் முகிழிள முலையாய்,

(குக)

நஞ்சி வக்குறி நால்வகை வருணமுன் னானோர்
விஞ்ச பூசனை செய்யவும் வழத்தவும் விதித்தே
மெஞ்ச வில்புக ழிநதிர னிமையவர் குழாங்க
டஞ்ச மெய்த்தவச் சனகன்முன் யோகிக டாங்கள். (௧௨)

பாவ கஞ்செயும் பண்பதாய்ப் பதுமமே லவறகும்
பூவை வண்ணனுக் குமவளந தருவதாய்ப புன்மைப
பாவ வெவவனத துக்கொரு படர்சிகைக் கனலாய்
மேவு றுமமறி வின்மையா மிருட்குவெங் கதிராய். (௧௩)

முத்தி யேறிடு படியொழுங் காய்மொழி வுற்ற
வுத்த மச்சிவ லிங்கதா னமமுரைக் கையிலே
பததி யாகநீ நநதமை வேண்டிய பரிசா
லித்த கைததென வாங்குதன் றேற்றமிங் கிசைத்தாய். (௧௪)

யாது கேட்டிடல் வேண்டு வ தினிதினக கென்னப
பாதி வெண்மதிப படர்ச்சடைப பண்ணவன் பகர்ந தான்
சோதி வாணுதற ருண்டைவாய்க் கெண்டையக தடங்கட்
கோதி லாபபகந தேன்மொழிக் குலவரைக கொடிக்கே. (௧௫)

ஆகச்செய்யுள், ௧௩௩

ப தி னே ழா வ து

க நுமகாரணங்கூறிய அத்தியாயம்.

-***-

அறமொரு நாலெட்டு மடைவினி வினிதாறறும
பிறைதவ ழிமயத்துப பெண்கொடி வினவுறறூள்
கறைமிட றுடையானை கண்ணுதல வானவனை
மறையுணா வரியானை வானவா பெருமானை. (௧)

எமபெரு மான்கேண்போ மாந்தாகச் சாவர்க்கு
மமபுனி மேறறேற்ற மொததுள தானு
முமபர்கள போறசிலர்தா முற்றனர் மிகவின்பங்
கமபலை கைமிக்குக் கவலுநர் சிலர்தாமே. (௨)

இருநிதி சிலரெய்த யாதுமி லார்சிலர்தாந
தெருளுநர் சிலராக வறிலில் சிலரானா
பரவுநா சிலராகச சிலர்பர வபபடுவோர்
திரமொடு சிலர்வைகச சிலர்சில நான்வதுவோர். (௩)

ஒன்றைபு முயலாதே யுறுபொருள் சிலர்பெறுவா
ரென்றுமுழைப்பற்று மெய்திலர் சிலர்யாரும்
மன்றவு நோய்மிக்கு வாடுநர் சிலர்தாங்க
ளொன்றொரு பிணியுமிலா துட ல்கக மாவர்சிலர். (ச)

பல்வள மிகவேய்திப் பல்பகன் மகிழ்வர்சிலர்
சொல்லுறி நொருவளமுந் தோய்கிலர் துயர்வாசில
ரெல்லையில் விதம்விதமா மிவையிவை பலவுங்கண்
டொல்குவ தெனதுள்ள மையுற லுற்றிங்கே. (ரு)

ஐயுற வினிகீக்க யநுள்செயல் வேண்டுமென
மையுறழ் மணிகண்ட மதிதவழ் சடையோன்றான்
றையலொ டிரைசெய்வான் றரணியில் வாழ்மாநதர்
செய்திகள் யாவுங்கேள் செப்புது மவையெல்லாம். (ந)

தாங்கள்செய் வினையாலே தவழ்திரை மாஞாலத்
தோங்குறு மனைவோரு மின்பமு முறுதுயரு
நீங்கரு நல்வாழ்வு நீடிய நல்குரவு
மேவகுறு மிடையூறுந் தளர்ச்சியு பெய்துவரால். (௭)

உண்கல மிசையிட்ட வடிசிலை புண்பதெனப்
பண்புறு மக்காலத் தவ்வவ வினைப்பயனைத்
தண்கடன் மாஞாலத் தவாவர் தாந்துய்ப்ப
ரொண்கடன் மதியம்போ லொளியுமிழ் வதனத்தாய். (௮)

முந்துப வத்தொருவன் நெய்வ முயற்சியினுற்
றந்துள தொருசெய்தி நல்லது தானெனினு
நந்திடு தீதெனினு மாங்கது நல்குபலன்
வந்துற விம்மையிலே யாங்கவன் மாந்துவனால். (௯)

தெய்வத மியாவர்க்கு நடுநிலை யேசெய்யு
மவ்வகை யல்லதுதா னின்பமொ டாழ்துயரென்
றிவ்வகை யொருவர்க்குள் செயவது வேயின்ற
ல்வ்வவர் கருமபல னவாவர் துய்ப்பார்கள்காண். (௧௦)

தொல்லெவினைப்பயனைத் துய்த்திடு காலமவரு
மெல்லையி லெப்படியு மெய்துவ ரீதுணராப்
புல்லியர் புன்கணுறும் போழ்துபொ றுக்கரியார்
சொல்லுவர் தெய்வமிது செய்ததெ னத்துயரால். (௧௧)

இழிசூல் முயர்குலமு மேத்துறு மேம்பாடும்
பழிபடு மிளிவரவும் பாங்கின் வருஞ்சுகமு
மழிதுய நும்பெறுத லாங்கவர் செய்வினையின் ,
வழிவரு பயனல்ல வென்பது மற்றென்னே. (கஉ)

நங்கிவை விரிவாகச் சொல்ல வினிக் கேளாய்
பாங்குடன் யாதொன்று பற்றி யறிந்தனவி
லோங்குறு மறிவாகு மன்ன துணர்த்து தும்பாங்
கோங்குறழ் மென்கொங்கைக் குயின்மொழி மயில்போல்வாய்.()

இம்மையி லேயொருவ னிருநிதி நிறைவுற்றுஞ்
செம்மையி னுகராமற் சிறிதும் வழங்காமல்
விம்மிய விவறுதலால் வைத்தன னவன் மெய்யே
யும்மையி னுவநதீயா னென்றினி துணர்குதியால். (கச)

இருநிதி யில்லவனா யிம்மையி லேயொருவ
னருநிதி பிறர்நல்க வதுகொடு தானறுய்த்து
விரிவுறு சுகமின்றி மெலிசூவ னவன்மேனாட்
கருதிய தன்கையிற் கனபொருண் மிகவைத்தும். (கரு)

சுகமொடு வைகுற்றுந் துதிபெறு தானத்துக்
ககநெகிழ் வில்லவனென் றறிகுதி யாவர்சிலர்
தகமுய லாதிம்மை தனிநிதி யுறுகின்றார்
பகர்வுறி னவர்முன்னாட் பரிவுட னல்லோரை. (கஈ)

வலிதி னழைத்தினிய தானம் வழங்கினர்கா
ணுலகினி லேசிலர்தா முடலம் வருந்திமிக
நலனுறு மிருநிதியை நண்ணின ரவர்முன்னாட்
பலபக விரவலரை நடைகொடு பாளித்தோர். (கஊ)

யார்சில ரிம்மையிலே யேல வழந்தாலு
மோர்பொரு டானுமுறு தொழிசூவ ருற்றலுஞ்
சேர்பொருள் சிதைவாகிப் போவது செப்பினவர்
சார்தர முன்னுளிற் றுனம தேற்போரை. (ககி)

பலபல நன்மொழியாற் பலபக னடைகொள்வித்
தூலையவ ருத்தியுமற் றென்றையு மீயாதார்
சிலர்சில ரிம்மையிலே திகழிள மையில்வறுமை
யலைவுசெய் திடமுதிய ராயபி னிதிபெற்றார். (கக)

ஆங்கவர் முன்னாள் விளமையி லளியாமற்
றங்கிய முதுமையிலே தானம ளிததோர்சூ
ணிங்கெவர் சிலர்நிதிய மெய்தி யிருந்தாலும்
பொங்கிய பிணிநலியப் போகமு துகராதார். (௨௦)

முன்னவர் நோய்களினுள் முதுதுய ரிற்பட்டுப்
பின்னெடு நாட்சென்று பினைம னூர்பற்ற
மநிலை யிற்றான மளித்தவ ரெனவறிவாய்
பொன்னவர் திகிலுமுலைப் புரிசூழல் வரிவளையாய். (௨௧)

எவர்கில நிம்மையிலே யாரினு மேலாய
நவையறு நல்வாழ்வு நண்ணினர் மகிழ்வுற்று
ரவர்கிலர் முன்னாள் லாருயிர் பலகொல்லாச்
சுவைபடு மூன்றின்னாத் தூய ரெனத்தெளிவாய். (௨௨)

நற்புவி யிற்சிலர்தா மிம்மையி னல்லெழிலோ
ரற்பமு மில்லவராய் வைகுந ரவர்முன்னே
பொற்பின் மதித்தவராய்ப் போக மிகுத்தவராய்
பற்பலர் தமையிகழ்வு பண்ணி நகைத்தோரே. (௨௩)

* இப்பொழு தெவர்காதி விடர்மிகு பிணியுற்று
ரப்பொழு தவர்பிறரைக் கடுமையி யவைவசொற்றார்
செப்பரு மார்பினினோய் சேர்ந்தவ ரெவரிங்கே
யொப்பினல் லோர்களுள முலைசெய் தவரங்கே. (௨௪)

சங்கெவர் கல்லெரிப்பு முதல விடர்ப்பிணியாற்
றங்குத லரிதென்னத் தவிக்குந ராய்த்தளர்வா
ரங்கவர் பிறர்தங்கட் காருயி ரழிவாகத்
திங்கு விளைத்துவிட மிட்டவர் சேயிழையே. (௨௫)

சுண்டையில் யாவர்கிலர் வெகுளியி னுலெனினு
மூண்டிடு பிணியாற்று முதுதுய ராலெனினு
மாண்டிடு வோர்விடராய்ப் பிறர்மனை வியையெனினுந்
திண்டருங் கன்னிகையை யென்னினுஞ் சேர்வுற்றோர். (௨௬)

புள்ளிகள் பற்பலவாய்ப் புண்படு முடல்யாவர்
கொள்பவர் பிறர்துயக்கக் கொண்ட புணலையவர்த்
தள்ளுதல் செய்தெனினுந் தங்கள் வாலெனினுந்
தெள்ளிதி னபகாரஞ் செய்தெனி னுங்கவர்ந்தோர். (௨௭)

* இச்செய்யுள் முதலிய சிலவற்றின் பொருள்கள், இப்போது கிடைத்
திருக்கும் முதலாங்குத்திற்குச் சிறிதுசிறிது மாறுபட்டுள்ளன.

இங்கெவ ரங்கைபத மாதிய வெழிலுருவம்
பங்கமுறக்குறையாப் பையு னுழக்கின்ற
ரங்கவர் பிறரையடித் தவருடல் சேதித்து
மங்குற வீக்கியவர் வடிவு கெடுத்தோரே. (உஅ)

அடியினை பங்காங் யங்கை வழங்கார்முன
னிடருற நல்லவர்கட் கேக்கம் விளைத்தவர்காண்
கடியபி ணிப்பட்ட கா லுடை யோராகிக்
கொடிய மருந்தினிலுங் குணமில் யாவர்சிலர். (உக)

அங்கவர் முன்னாள் லடியினை மண்ணதே
பொங்கொளி யாலயமுன் புக்க வருங்காலான்
மங்கல மானகுண மாட்சியி னல்லோரை
யங்குதை செய்தவரு மாகிய பாதகரே. (உ௦)

வெம்பிட கப்பினியான் மேனிலெ டிப்புண்டு
பம்புறு புண்பட்டுப் பையுளு முந்திடுவேர்
கம்பலை மிக்கயாக் கைகளி னுற்புடையா
விம்பரி னல்லவரை யீடழி வித்தவர்காண். (உ௧)

யார்சில ரீனத்தி லீனம தாம்பீடை
சார்பவ ராய்நிந்தை சாற்றிட வேயுலைவார்
தேர்வுறி னவர்முன்னே தியத னிற்றிய
வாராநர் தாம்பிறருக் கங்குனி னைத்தவர்காண். (உ௨)

வேறு.

மூசிடும் வெப்பின் முடக்குகுன் மத்தின்
வீசதி சாரம தாலவர் ணததான
மாசு வருத்து மகோதர நோவாற்
காச மெனும்பினி யாற்கய நோயால். (உ௩)

இன்னவை யாதிய வேளைய வற்றான்
முன்வளி யாதியின் முதிர்பிற வற்று
வின்ன லுழப்பவ ரேதிலர் மாட்டுத்
துன்னிய பற்பல துன்ப மிழைத்தோர். (உ௪)

எவர்க ளின்னாதன வின்ன லடைந்தா
ரவர்கண் முன்னாளு ளில்லவ ராகி
நவையறு பல்லுயிர் நைய வினோதித்
துவகையி னோடு முறுங்கொலை செய்தோர். (உ௫)

மைந்தர்க ளற்றெவர் துன்ப மலிந்தார்
வெந்துயர் தேசிகர் பால்விளைத் தோரு,
முய்ந்திட *மாய்ந்தவர்க் கூணனி யாருஞ்
சிந்தைசெய் பால கரைச்சிதைத் தாரும். (௧௬)

பிணியறு நல்லுடல் பெற்றினி தென்று
மிணையறு செல்வமு மின்பமு மிக்கோ
ருணர்வரி தாய்ப்பிற ருற்றுள வெந்நோய்
தணியு மருந்தவை தந்துயிர் காத்தோர். (௧௭)

இங்கெவ ரேயபன் மார மியைந்திட்
டங்கம் வலிப்பவ ராங்கவர் நல்லோர்
தங்களை யின்சொலி னுற்றம ராக்கிச்
செங்கன கங்கவ டாற்கவர் தீயோர். (௧௮)

பேடி யெனப்பிறந் தார்பிழை செய்யா
வாட வரைத்திரி கத்தை யரிந்து
நாடி ட பத்தின தண்ட நலிந்துங்
கூடுநர் கலவி குலைத்த வருங்காண். (௧௯)

வேறு.

யாவண்மற் றொருத்தி யாழி னிசைவல்லா னெழுத வொண்ணு
வோவியம் வரைவா ளின்ப வுருவத்தி னமைந்தாள் செல்வ
மேவினள் விளங்கா நின்றுந் தனைக்கொண்கன் விழைவு ருது
பூவினு மழகு சாலப் பொலிவின்றி வாட லுற்றாள். (௨௦)

ஆங்கவள் கற்பின் மிக்க வாயிழை தனக்கு முன்னுட்
டங்குறு மதிம யக்கஞ் செய்தவள் கொண்கற் சேர்ந்தா
ளீங்கெவள் கொழுநன் வாழ்வுற் றிருப்பவு மின்மை யுற்ற
ணீங்கருங் கணவன் பொன்னை வஞ்சித்துக் கவர்ந்த ரோள். (௨௧)

இப்பவந் தன்னில் யாவ ரிருநிதி பல்காற் கேடாச்
செப்பரும் புன்கண் சேர்ந்தார் திடமாக நம்பி வைத்தோர்
கைப்பொருள் கவர்ந்து கொண்டு கவர்ந்தன மில்லை யென்று
தப்புணை யாணை கூறிச் சாதித்த வஞ்சர் தாங்காண். (௨௨)

சுண்டெவன் குரவ னுள்ள முவப்புற வுணர்ச்சி யெய்திப்
பூண்டுணர் கல்வி மானாய் திபுணனுய்ப் பொலித லுற்றான்
மாண்டநற் குணத்தி னன்னேன் மதியின லுணர்ந்த விஞ்சை
வேண்டிவந் தடைந்தோர் தங்கட் கீந்தவன் மேனான் மாதோ. (௨௩)

* மாய்ந்தவர் - தாய்தந்தையர் முதலியோர்.

உணர்வது குறைந்து னோர்க்கு முணர்வுறப் பலகாற் சொல்லி
யிணையிலா ஞானந் தன்னையிம்மையி லளிப்பான் யாவன்
குணமுடை யவற்கெஞ் ஞான்று மறிவினிற் குறைவ நூது
மணமலி நறுமென் கூந்தன் மதிநுதல் வல்லி போல்வாய். (சசு)

இப்பிறப் பதனில் யாவ ரினியநல் லவைக்க ணேறிச்
சேப்பும்விஞ் சையிற் செருக்கித் திகழ்வுறுங் கலைஞர் தம்மை
யொப்பில் பங்கப் படுத்தா வெல்குந ரவரே யோதிற்
றப்பின்மா ணுக்கர் கன்பாற் றவறின்றி நூல்போ தித்தோர். (சரு)

இந்நிலத் தெவர்மற் றில்லா னுவப்பெய்த வினிய ராகிக்
கொன்னு நோடி மின்றி யின்புற்றுக் குலவி வாழ்வோ
ரன்னவர் முன்னே வாய்மை யழிவின்றி யருண்மிக் காராய்
நன்மறை யவரைத் தாமே யழைத்துநற் றுனஞ் செய்தோர். (சசு)

இங்கியார் வேறு பட்ட வவயவ மியைந்த மைந்தர்
தங்கனோ டழகில் பாரி தன்னொடு கவலை யெய்தி
யங்கொரு பொருளு மின்றி நோடியுழர் தயர்வ ரன்னோர்
பொங்குவெஞ் சினமு லோபம் போதவுற் றின்மை கூறி. (சஎ)

செருக்கினுற் பிறரை நாளுந் தீங்கிழைத் தரந்தை செய்தோர்
தரைக்குளிங் கெவர்கள் செல்வர் வாய்தலிற் றடைப்பட் டுள்ள
முரைப்பருந் தைனி யத்தி னுறுகணுல் வதனம் வாடி
யிருக்குந ரணையர் முன்னு ளிரக்கமி லுளத்த ராகி. (சஅ)

களித்திடு செருக்கி னாலே கடியராய்க் களித்து நானு
வளத்தினிற் பலபோ கத்தின் மனம்வைத்தா ராகி வந்தார்க்
களித்திடா துறையுள் வைகி யவகாச மில்லார் போல
விளைத்திடப் பன்னாள் போக்கி வறிதேக வியற்றி னோர்கான். (சக)

இருசில வேந்த னாலே யார்சில ரேது வின்றிப்
பெரிதுதண் டிக்கப் பிழை பெற்றலை வுற்ற ரன்னோ
ரொருகுறை தானுஞ் செய்யா தவர்களை யொறுத்தல் செய்து
பருவரல் படவே செய்தார் பனிவரை யுயிர்த்த பாவாய். (ரு0)

யாவனிக் கினிய செல்வர் தன்னொடு மின்ப முற்றான்
மேவுதன் மணக்கி முத்திக் குவப்பினை யிழைத்தோன் மேனாள்
யாவனிக் கில்லா னுகி யங்கமு மீன முற்று
நோவன்மற் றவன்மன் பாரி நோதக வரந்தை செய்தோன். (ருக்)

மைந்தரோ மீறவி னோடு மற்றெவ ரீண்டு மாய்வர்
முந்தவர் சிறிது தீங்கு முயன்றுள பிறரை மோதிச்
சந்ததி யானு ரோடுங் கிளையொடு மடியச் சால
வந்தம திழைத்து னோர்கா ணடங்கருங் கடுஞ்சிறு தத்தால். (௩௨)

நீசராய்த் தொழும்பு பட்டு நித்தமும் பழிப்புக் காளா
யேசல்பெற் றெற்றுண் டிங்கே பருவா லெய்தா நின்றோர்
பேசினன் னவர்கண் மேனாட் பிழையில்பல் லோரைப் பிடித்
துசலி னுளந்தன் ளாடப் புடைத்தொறுத் தொதுக்கி னோர்காண். ( )

நினக்கிளிப் பலவுஞ் சொற்று நிறைவதென் யாவன மேனா
•டனக்குளர் தோற்று மொன்றை யிழைத்தவ னதைத்தப் பாம
லனைத்துமக் காலந் தன்னி லடைகுவன் மெய்யே யாகத்
தனக்குவெம் பகையுந் தானே தனக்குகல் லுறவுந் தானே. (௩௪)

தன்னுடை நலந்தீங் குக்குத் தானுடை யவனே யன்றி
யுன்னிடின யீற்றொ ருத்த ருடையவ ரலாக் கால
மன்னிய வளவிற் றன்பால் வருமின்ப துன்பங் கட்டுத்
துன்னுற வொருவ னேது வாய்வந்து தோன்று வன்காண். (௩௬)

ஆதலா லறிந்தோன் நிய செயலினை யஞ்சி நீங்கித்
திதிலா தகனை யோர்ந்து தன்னுயிர்க் கின்பந் தேடிப்
போதமெய் வருத்த முற்றும் பிறர்க்கிடம் புரிதல் வேண்டு
மேதுவிந் கெவைக்குஞ் சொற்றும் யாதினிக் கேட்ப தென்றான். ( )

ஆகச்செய்யுள், ௯௯௪.

ப தி னெ ட் ட ன வ து

ஞானயோகமுணர்த்தியஅத்தியாயம்.

என்றிவற்றை வகுத்துரைத்த விறைவன் றன்னை பெவ்வுயிரு
மினிதளித்த வெம்பி ராட்டி, மன்றல்கமழ் செழுங்கமல வதன
நோக்கி மகிழ்தூங்கு முளத்தினோடு வழங்க லுற்றான், கன்றிளமான்
காதலத்துப் பவள மேனிக் கலையமுத மொழுகுசிலாக் கதிர்வெண்
டிங்கட், பின்றிகழ்வார் சடையிமையோர் பெரும கேட்டி யிருவினை
யின் காரணமும் பெரிது சொற்றாய். (௧)

இனையபல கருமத்தை யிடைவி டாம விழைத்தலா லிம்மை
யினு மறுழைக் கண்ணு, நனிநுகரு மின்பதுன்ப மாண வற்றை

நாடோறும் வந்துபோய் நரர்தான் துய்ப்ப, ரணையதொரு பரிசாலி
கரும மென்ற னுளத்துக்குச் சுவைப்பதிலை யாத லாலே, வினைமுழு
தும் பிறவிக்கு நிமித்த மாகி மிக்கதுன்ப வேதுவாய் வினைவ தாகும்.

சங்கிதனு விவ்வினையைக் கடப்ப தாகி யின்னுயிர்கட் கிதமாகி
யெண்ணி ரேற்ற, நீங்கரிய விறுதியெனு மிரண்டு நீங்கி நித்தியவா
னந்தமாய் நல்லதாகி, யோங்கியமெய்து ஞானத்தை யுணர வுள்ள
முற்றதுபெட் பெனக்கதனை யுரைத்தி யென்று, டேங்கனியு மமுது
முறழிறைவி திஞ்சொற் செவிமடுத்த விறைவனிலை செப்ப னுற்றான்.

கருமமெனும் பாசத்தைத் துணித்து நீக்கிக் கணிப்பில்பிறப்
பினைக்கடத்திக் கணிந்து நாளும், பெருகியவா னந்தபர ஞானக்
கேட்டி பேதமுறு கருமத்தின் பெற்றி யென்று, முரிமைதரு கற்பு
மிக்காள் கணவன் றன்னை யொருவுரு ததுபோன்று நீழல் போன்றும்,
பிரிவிநாய்ப் பல்லுயிரைப் பிறவி தோறும் பின்றொரு மொன்று
கிப் பிணிப்புண் டம்மா. (ச)

இன்னுயிர்தேர்ப் பாகனென வுடறே ராக விந்திரியம் புரவியா
விழையா நின்ற, தொன்மையினை வழியாய்த்தன் னிச்சை தன்னிற
றுனையவே யோடுமதை நிறுத்த மாட்டா, ரன்னவரவெம் பிறவியிலே
யேலத் துன்ப மடைவரக னுல்வினையை யகன்று ளாரைச், சொன்ன
விலை தாமேவிட் டகன்று போருந் துணிந்தடையோ கத்ததினல்

பற்றறினை பிறவினை யறுக்க லாகும் பயில்கின்ற யோகவழல்
பாவக் கூட்டை, முற்றும்விரைந் தெரித்துவிடும் யோகா னந்த முதி
ருமனு போகத்தான் முடிவி லாம, லுற்றிடுபுண் ணியக்கூட்டர் தானு
மாளு முஞ்றுகரு மப்பயனை யுள்ளத் தோர்ந்து, மற்றதன்சா ரமு
மசா ரமுமாயின்ன வகுத்துணரின் வினையறுக்க வல்ல தாகி. (சு)

பற்றறுதி வரும்வந்த பருவந் தன்னிற் பகாரிய புறப்பாசப்
பழங்கண் போகு, மற்றதுபோ னுலுள்ளிற் கவலை தீர்த்து மன்னுயி
ரைச் சிந்திக்குஞ் சிந்தை வாய்க்கும், பெற்றிதிகழ் பரமசிவந் தன்
னைத் தன்னிற் பேதமறக் காண்பதுபே சரிய ஞான, முற்றவது சாத
கஞ்சா தனத்தி னோடு 'மோங்குசாத் தியமாகி யுள்ள மூன்றும். (ஏ)

இன்றியே முத்திக்கு நிமித்த மாகு மெண்ணிலா முற்பவக்
டோறு மீட்டு, நன்றியாற் கருமசோ தனைவந் துற்ற நற்காலத் , ய
தொரு ஞான முண்டாம், பின்றையதான் முன்னையவாம் டிறப்பி னுள்ள

பெரியவினைப் பயன்வருந்தி துகர்ந்து நித்த, மொன்றியநை மித்தி யத்தை விழைவு ருனா யுவர்த்திழைத்து ஞானவாழ் வுவந்தோ னாகி.

நாடோறும் யோகத்தி லொருமைப் பாடு நண்ணினவ னிரு வினையு நண்ணு னாகித், தேடரிய சித்தியடைத் திடுவன் தீராச் செருக்கிரண்டும் பந்தகா மணமாய்ச் சேரு, நீடுமவற் றினைப்பரமா னந்தம் வேண்டி னீங்குதல்வேண் டெந்தன்பா னேயம் வைத்தோ, னேடவிழ்தண் பிணையவளி நறுமென் கூந்த லிலவவிதழ்க் கலவமயி லியலொப் பாய்கேள்.

(௯)

இவ்வடயோ கந்தான்மற் றிராசயோகத் தினுக்கினிய சாதன மென் றியம்புவாரா, லவ்வடயோ கப்பெயரு மடாற்கா ரத்தா லரி தாகப் பயிலுதலி னறைவர் முன்னாட், செவ்வுடையோ ரிணையதொரு யோகந் தன்னைத் தினம்வருந்திச் சாதித்துஞ் சேர்தல் வேண்டும், வவ்வுகின்ற யோகஞ்சா தித்தல் செய்யின் வாயுக்க ணிலைமையாய் வைகு மாதோ.

(௧௦)

வேறு.

ஆதனப் பிராண யாமம் பிரத்தியா கார மன்றித் தீதிறு ரணை தி யானஞ் சமாதிரிவ் வாறுஞ் செப்பி னேதமில் யோகத்துக்கா றங்கமா மிவற்று ளாதி பூதசா திகளெ னைத்துண் டத்துணை யுண்டு போத.

(௧௧)

அங்கவற் றதிக மாய வாதன மீரைந் தாகும் பங்குறு மவற்று ளாதி பதுமவா தனம் தன்பாற் றங்கலுற் றியம மாதி சாற்றிய குணங்க ளொய்தி யிங்கினி தாத னத்தே நிலைமைபெற் றிருந்த டங்கா.

(௧௨)

வருத்துக பிராண யாம மாங்குது வகுப்பி னுள்ளே சரித்திடு வாயுத் தன்னைத் தடுப்பதாந் தடுக்கு மாறும் பொருத்திரே சகத்தி னோடு பூரகந் கும்ப கம்மென் றுரைக்கின்மூன் றவற்றை வல்லோ ருணர்த்திட வுணர்ந்து செய்க.

(1)

மன்னிய ரேச கத்தின் மாத்திரை யீரா ருகும் பின்னுள பூர கத்தின் பேறுமப் பெற்றித் தாகு முன்னிய கும்ப கத்தி னளவையோர் முப்பத் தாறு முன்னிய வினைய மூன்றின் றன்மையை யுணர்த்தக் கேண்மோ.

(௧௩)

உள்ளாறு வாயுத் தன்னை யுரைத்தவவ் வளவை யாலே மெள்ளவே புறத்தி லேக விடுப்பது ரேச கங்காண் டெள்ளிதற் புறமே வுற்ற வன்னதைத் திருப்பி யுள்ளே தள்ளரி தாய்தி றைத்தல் பூரகத் தன்மை யாமே.

(௧௪)

நிறைத்ததைச் சமம தாக நிறுவல்கும் பகமா மிவ்வா
றுறைத்துள பிராண யாம முரைத்திடிற் சகர்ப்ப மென்று
மறைத்திடா வகர்ப்ப மென்று மாயிரு வகைமைத் தாகுஞ்
சிறப்புடைச் செபத்தி னோடுந் திகழ்வது சகர்ப்ப மாமே. (கக)

அன்னதை யின்றி யாற்ற வகர்ப்பமெவ் வளவு வாயுத்
தன்வயம் வருவ தாகு மவ்வள வுந்தா ழாது
மன்னுறு கலக்கற் தீர்த மனத்தையப் பிராண வாயுத்
தன்னைவா துவர்கள் யானை தடுத்தல்போற் றடுத்தல் வேண்டும்.(கங)

மாருதந் திரிதல் செய்யின் மனந்திரிந் திடுந்தி நிரதாற்
சேருமைப் பொறிக டாமுந் திரிந்திடு மதனாற் சிக்குன
ராவே காலை வன்பிற் றித்திடிற் புடபா கத்திற்
சார்தரு முலோக மாசு தள்ளல்போற் றணக்கும் பாவம். (கஆ)

சொல்லினிப் பிராண யாம சோதனை யொருமூன் ருரு
மெல்லவேர் வரும்புங் காறு மடக்குதல் கடையா மேனி
யொல்கிக் கம்பிக்குங் காறு மடக்குத லிடையு டம்பு
வல்லதாய்ப் பறக்குங் காறு மடக்குத றலையா மாதோ. (கங)

இயமமு நியமந் தானு மியற்றிக்கை வந்த பின்னர்
நயம்வரு மாத னத்தி னண்ணினா டொறுமு ஞற்றி
வயம்வா வாயுத் தன்னை வருத்தியே கொண்ட தற்பிற
பெயர்வற முயறல் வேண்டும் பிரத்தியா கார தன்னை. (உ0)

பல்வகைப் புலனைப் பற்றிப் பரம்பியைப் பொறியும் பாழிற்
செல்பவை செல்லா வண்ண மனத்தினாற் றிருப்பிக் கோடல்
வல்லதாற் பிரத்தி யாகா ரப்பெயர் மருவிற் றுமை
மெல்லுறுப் படக்கி யாங்குப் பொறிகளை யடக்கல் வேண்டும். (உச)

விழிகளிற் செவியிற் காட்சி கேள்வியா திபவி கார
வழிகளில் யாது யாதோர் குறிப்பாக வரும் வற்றை
யழிதகத் திரித்துச் சுத்தி காதனத் தமர்ந்து நாளு
முழிதரு வாயு வைத்தன் வயமாக்கி யுறுதி புற்றால். (உஉ)

மற்றதன் பின்னர்ச் செய்க தாரனை வல்லோன் கைகாற்
பற்றறு சேட்டை முற்று நிறுவியே பலபொ ருட்கட்
சுற்றுறு மனத்தைத் தூய புருவத்தி னடுவ னாகி
யுற்றிடு தலங்க டம்மிற் றரித்தரு ரணையென் றோதும் (உஈ)

மன்னுத லண்ண மார்பு நாபியாண் குறியா தார
மென்னுமித் தலமோ ராறு முறையிலே யிதழி ரண்டு
பன்னுமீ ரெட்டுப் பத்துப் பன்னிரண் டாறு நான்கா
மன்னுதா மரைக்கண் வேறோர் பற்றின்றி மனத்தை வைக்க. (௨௪)

வேறு.

அன்னதற்குப் பின்னரொளிர் பாமவா காயமெனுஞ்
சென்னியுறை நூற்றுப்பத் தடுக்கியசே யிதழ்க்கமலத்
தெந்நெறியா நிலைபேறு மந்நெறியா வினிதியற்றித்
தன்னுளாக் கலக்கமொன்று மற்றுறுதி யாய்த்தரிக்க. (௨௫)

ஈங்கொருவன் சித்தத்தால் யாதொன்றை யினிதகன்று
ஹக்கதனைத் திரும்பப்பா வித்திடுத லடைவன்று
லோங்குசித்தத் தால்யாதொன் றுறவருந்தி நிலைபேறு
தாங்கினனன் னதிறுளுே திடமாகத் தரிக்கமனம். (௨௬)

எவ்வகையா லுசிதம்வரு மவ்வகையா லினிதடைவே
யுவ்வகையாற் றினமுஞ்றத் தாரணைவா துறுதியாஞ்
செவ்வினது கைவந்தாற் றியானத்தின் மனமுய்க்க
கவ்வையாற் கலங்குமனஞ் சித்திபெறக் கடவதன்று. (௨௭)

பேருயிரின் றன்னுழையே பிறழா ன் பெரிதுமனஞ்
சாருமெனின் றியானமது சகுணமொன்று திர்க்குணமொன்
றோரிருபாற் றஞ்சகுண முரைக்கிறுநு வழுநிறமுஞ்
சீரியபல் கிரியைகளு நற்குணமுஞ் சேர்த்திடுமே. (௨௮)

கேவலமாய்ச் சாந்தமாய்க் கெழுதகைய சோதிவடி
வாவதா யானந்த மாயாண்டு மமைந்துள்ள
பாவனதிக் குணமாகும் பரயோகி பரிந்துளத்தால்
யாவதையா வதைநினைவ னவ்வவசித் தியையியைவன். (௨௯)

ஆதனத்தா னெய்களாறும் பிராணயா மந்தன்னாற்
பேதைமையாம் பாவமறும் பிரததியா காரத்தின்
சாதனையா லிந்திரிய விகாரமறுந் தாரணையான்
மேதகைய மனத்துக்கு நிலைபேறு மேவுமரோ. (௩௦)

தரிக்கின்ற தியானத்தாற் றுனவனுந் தன்மைவருங்
கருத்துறைந்த பரயோகி கைவல்லி யச்சுடரென்
றிருப்பதொரு முத்திசமா தியைப்பெறுவ னினிதாக
வுரைத்தபிரா ணயாம முதலியன வோரொன்றும். (௩௧)

ஆறிரண்டா நிரண்டளவே சமாதியுமற் றவ்வகையே
வேறுவே ரோரொன்று மேவுமுப்பத் தாறளவே
தேறுகின்ற பிராணயா மம்முதல சித்தியாய்க்
கூறிய தியானமொடு கூடுநர்க்குச் சமாதியுமம்.

(௩௨)

உயர்சிவமுஞ் சிற்றுயிரும் பிரிவின்றி யொற்றுமையா
யியைவுபெறு மினிமையா லெப்பற்று மில்லதே
யயர்விலாச் சமாதியா மாங்கதுவே வந்தக்காற்
பெயர்வரிய சங்கற்ப விகற்பமெலாம் பின்னிவலாம்.

(௩௩)

பாவகத்தை விடுவித்தா னெவன்சீவ பாவயிக்க
மேவுற்ற சிவியோக மவனுளத்தி லுளதாகும்
யாவனே நடந்தாலு நின்றாலு மிருந்தாலு
மேவுதாயில் கொண்டாலும் விழித்தாலும் விழைந்தொன்றை.

(௩௪)

இழைத்தாலுந் தவிர்ந்தாலு மெண்ணுவது மறப்புமின்றி
யழுத்தமுற லால்விசிர் தி யடையான்மற் றவனில்லி
னுழைப்பொருந்தி னும்வனத்தே யுறினுமவன் றனைக்கண்ட
தொழிற்செயல்வெம் பரிதிசுண்ட தூங்கிருள்போற் றுரமாம்.

(௩௫)

இம்மொழிமற் றுண்மையே யிலங்கிழா யேலவுநீ
நம்மைவேண் டிக்கொளலா னவின்றேமிஞ் ஞானத்தைத்
தம்மைவிழைந் தவராகித் தாமுத்தி விழைந்துள்ளா
ரம்மவித னைப்பயிறல் வேண்டுமா லைசவின்றி.

(௩௬)

நினக்கின் னும் யாதுகேட் டிடல்வேண்டு நிகழ்த்துதிநின்
றனக்குள்ள முவப்புறவே நாம்விழைந்து சாற்றுகின்றே
முனக்குவேண் டி யதேதென் றிறைவனிலை யுரைத்தருள
வனைத்துயிர்க்குந் தாயாமென் னன்னையிலை யறைகின்றான்.

(௩௭)

கடவுளே யானிங்குக் காணவேண் டுவகண்டேன்
றிடமதா யுணரவேண் டியவெல்லாந் தெரிந்துணர்ந்தேன்
மடமையா லையுறலாஞ் சேதகத்தை மண்ணினேன்
புடவிமேல் வளம்பலவும் புலப்படுத்தப் புலப்பட்டேன்.

(௩௮)

உரைப்பரிய விருவினையி னுருவுகளு முணர்வுற்றேன்
நெரிப்பரிய ஞானயோ கத்துண்மை தெளிவுற்றேன்
கருத்துடனே விரதமுற்றுங் கைப்பலனும் படிநோற்றேன்
நிருத்தகுசீ ரருந்தவங்கள் செய்யுமுறை களிற்செய்தேன்.

(௩௯)

அளப்பரிய நீன்னருட்கு வைப்பிடமா னேனென்று
கிளத்தலுமாம் கவடன்னைக் கேடில்பாஞ் சுடர்நோக்கி
யுளத்திலமை யீர்வுவகை யுன்னுழைவைத் தேமுனக்கு
வளத்தகைய வரம்பாது கேட்டிடுதி வழங்குவாம்.*

(ச௦)

ஐயுறு தேகேளென் றருட்கடலீ தியம்புதலு
மெய்தினே னெவ்வரமு மிவற்றிலினி வரம்பாது
செய்யசெழுந் திருமேனிச் செம்பாதி யிடமளித்தே
யுய்யும்வாழ் வொருங்கருள்செய் துபகரிக்கப பெற்றேனே.

(சக)

என்னினுமோர் வரங்கேட்கே னிறைவகேள் யாமிருவர்
பன்னியவிக் கதைமுழுதுங் கேட்பவர்கள் பகல்கான்ற
மின்னவீர்செஞ் சுடர்ப்பரிதி வெண்மதிதா ரகைக்காலந்
தன்னளவும் பொன்னுலகிற் றுமிருத்தல் வேண்டுமால்.

(சஉ)

இத்தலமற் றெவற்றுள்ளு மதிசுமா யேந்தெழிற்கோட்
பெத்தமத்தென் கயிலாய மொண்கயிலா யம்போல
நித்தியசா நித்தியமாய் நீயமர்ந்துன் னன்பர்க்குச்
சத்தியமாய் முத்தியினைத் தந்தருளல் வேண்டுமால்.

(சங)

திரைசுருட்டிக் கரைபொருத தேம்னென்பொன் முகரியெனுந்
தரைவழுத்து மிந்நதியு மெநநதிக்குந் தலைமையதாய்ப்
பரிவினொடுந் தரிசனத்திற் பரிசனத்தி னுணத்தின்
விரையவே யனைவர்க்கும் வினைகளகற் றிடல்வேண்டும்.

(சச)

வேறு.

என்றிவை யுலகேழு மினிதரு ளென்னம்பை
நன்றிவை யுரைசெய்ய நாயக னவில்கின்று
னொன்றிய பரிவுடனா முன்னொடு முரைசெய்த
மன்றவு மேலாமிக் காதையை மனம்வைத்து
யாவர்கள் கேட்கின்றூ ராங்கவ ரெமதருளாற்
றேவர்கள் வாழுகிற் சீரிய ராய்வக
வேவரு மகிழ்வற்ற வித்தலம் யாவுள்ளு
மேவரு முத்தமமாய் மிகவும் விளங்குகவே.

(சரு)

(சசு)

மாமதி தவழ்கோட்டு வானுய ரிவ்வளையை
யாமொரு கரலத்து மிடைவிடு வதுசெய்யேங்
காமரு கயிலாயம் போன்று களிப்பெய்தி
யேழுறு சிவலிங்க மாகி யிருக்கின்றேம்.

(சஎ)

யாரெமை வழிபடுவோ ரீங்கவர் பாவமெலாந்
தீர்தரு பவராகி நம்முல கஞ்சேர்வுற்
தேர்பெற வெக்கால்ந் தன்னிலு மின்பவளஞ்
சார்தரு பவராகித் தழைகுந ராகுவரே. (ச)

விழுமிய செந்துகிரும் விரிசுடர் வெண்முத்துஞ்
செழுனிய மாமணியுந் திரையெறி பொன்முகரி
யொழுகிய வெந்திக டம்முளு முத்தமமாய்
முழுகுநர் யாவர்க்கு நல்குக முத்திலன். (சங)

என்றிவை யினிதுமொழிந் தருளி யிருந்தவரா
யொன்றிய சனகன்முதல் யோகிக டமைநோக்கி
மன்ற னறுங்கொன்றை வார்சடை வானவன்மற்
றென்றுரை செய்கின்ற னொழிவறு மின்னருளால். (சூ)

துங்க டமக்கிவண்யா துவலுறு ஞானத்தை
யங்க ணெருப்பட்ட வுள்ள மமைந்தேராய்த்
தங்கு தவத்தோர்க்குச் சாற்றுமி னுங்களைநாம்
பொங்கிய பத்தியிறற் போத வுவந்தனமால். (சூக)

விழுவொ மெக்குவரம் வேண்டுவ கேண்மினென
மழையுறழ் கண்டனையம் மாதவர் தாடொழுது
மொழிகுவ ரெம்பெருமா னின்னுழை முட்டாது
தழுவுறு மன்புநிலை பெறுவது தால்வேண்டும். (சூஉ)

எங்க டமக்கிதுவே வேண்டுவ தென்னலுமே
யுங்கண் மொழிப்படியே யாக வுரைத்ததெனத்
திங்கண் முடித்திலகுஞ் செம்பவ ளச்சடையிற்
கங்கை மிலைந்திரான் கருணை பொழிந்தருளி. (சூஃ)

வேறு.

தலைமை யாஞ்சன காதியர் போற்றிட
வுலகெ லாமினி தீன்ற வுமையொடுங்
கலைவ லோர்புகழ் காளத்தி நாதனென்
றிலகு சீர்ச்சிவ லிங்கத்து ளெய்தினுன். (சூச)

மங்கை பாகன் மறைந்தபின் மாதவ
ரங்க வன்றரு ஞான மகமகிழ்ந்
தெங்கு மாமவன் ருள்பணிந் தேத்தினர்
தங்க ளிச்சைப் படிதணர் தாரரோ, (சூசி)

ஸ்றற டககை ஸ்சயவ்வண் ணீற்றுமெய்க்
கற்றை வார்சடைக் கண்ணுத லோன்வரைப்
பெரீற்றொ டிக்குப் புகன்றருண் ஞானமிங்
கின்றை வைக விசைத்தே முனக்கியாம்.

கதித ருந்திருக் காளத்தி மால்வரைப்
பதியின் மேன்மையும் பைம்பொன் முகரிமா
நதியின் மேன்மையு நாந னுரைப்படி
விதிவ முாம லுனக்கு விளம்பினோம்.

(௫௭)

ஆகச்செய்யுள், ௧0(௫)க.

ப த் தோ ன் ப தா வ து

விசிட்டத்தலமுரைத்தஅத்தியாயம்.

—*—

ஆழி யம்பெயர் படைத்துள வகல்வனத் தருந்தவத் துறைபோய
வாழி யந்தணர் சூதமா முனிவனை மற்றிது வினவுற்றார் [தே
பூழி வெண்பொடி யொளிபழுத் திலகுமெய்ப் புரிசடைத் தவக்குன்
சூழு மெவ்வகைத் தத்துவ விசாரமுந் துகளற வுணர்ந்தோய்கேள்.(௧)

யாங்கண் முத்தியின் சாதனங் கேட்பதற் கினிதுளம் விழைகின்றே
மாங்க தற்குவே ருளவிலா விதஞ்சொல்வ ரங்கண்மா ஞாலத்திற்
பாங்கி னாற்சிலர் கேவல ஞானமே பகருவர் சிலர்தாங்க
னோங்கு முத்தம கருமத்தை யறிவுட னுஞ்றுகின் றதைச்சொல்வர்.

தான மென்பதைச் சாற்றுவர் சிலர்சிலர் விரதமே தருமென்ப
ஞான மில்சிறப் புடையவேள் வியைச்சில ருரைப்பார்கள் சிலர்தாங்கண்
மாந லந்திகழ் தவத்தினை யியம்புவர் மற்றுவே றுளசில்லோர்
மேன்மை தங்கிய வருணியின் முறையினை விளம்புவர் மேலாக. (௩)

இல்ல றத்தினைச் சிலரெடுத் தியம்புவர் வனத்தன தியறன்னைச்
சொல்ல லுற்றனர் சிலர்சிலர் முழுவதுந் துறப்பதைச் சொல்கிற்பா
ரெல்லை யில்சிறப் புடையதீர்த் தப்பய னிசைப்பவர் சிலர்தாங்கன்
சொல்ல ரும்பழ மறையினை யோதுதல் சொற்றனர் சிலரம்மா. (௪)

சிலரு யர்ந்துள சிவதலத் தமர்வதைச் செப்புவர் சிலரின்னும்
பலன் தப்பட முத்திசா தனத்தினைப் பன்னுவ ரிவற்றுள்ளு
முலகின் மன் னுயிர் யாவையு முஞ்றுதற் சூரியதா யுயர்முத்தி
நலனு றத்தரு கின்றதா யுள்ளதை நவில்கென நவில்கின்றான். (௫)

வம்மின் மாதவக் கிழமையி னுயர்ந்துள மறையவ ரீனைவ்ரு
தும்மு ளத்தினிற் றுணிவொடுங் கேண்மின்க ணுவலரு முத்திக்கு
மெய்ம்மை யாந்தனிச் சாதனம் விளம்புதும் வியாதமா முனிமேனாட்
கொம்மை வெம்முலைத் திருமகள் கொழுநனைக் குறுகிவை குண்டத்திவ்

வணங்கி மற்றிது வினவலு மாங்கவன் மனங்களி சிறந்தோங்கி
யிணங்கு மன்றலம் பதுமபீ டத்தம ரிலங்கிழை தன்னோடும்
பிணங்கு வெண்புரி நூலணி மார்புடைப் பிரமன்விண் ணவரோடுங்
குணங்கொள் காட்சியின் வியாதமா முனியொடுங் கயிலையிற் குறுகுற்றன்.

புலிய தட்கலை புனைந்தருள் புனிதனைப் புனைகழற றுள்போற்றி
புலகி னுக்கினி தாயமற நிகுதனை புசாவின் னப்போதி
லலகில் சோதியாய் முழுதொருங் குணர்த்தினி தறுமுத லொருநானகு
மிலக நல்குவோ னாகியெவ் வீசர்க்கு மீசனே தானாகி. (அ)

பதிக ளுக்குமோர் பதியிவ னென்னலாய்ப் பழிப்பில்சீர்த் தேவுக்கு
மதிக மாகிய தேவென லாயருட் பரமனா யனீவோர்க்கு
மதிவி ழைந்துள யாவையும் வழங்கிட வல்லவன் றானாகி
யிதம னைததுயி ரும்பெற வளிப்பதி லினியனா யாவைக்கும். (ஆ)

வல்ல னாகிமற் றுண்மையாய் ஞானமா யானந்த வாழ்வாகி
யெல்லையின்றிய நிறைவுபெற நெனைவர்க்கு மினியசான் நெனநின்ற
தொல்லை வானவ னருள்செய லுற்றனன் றுழாய்ந றுந்தொடையோய்க்
ணல்ல வற்றுளு நல்லது நீயெமை வினாபது நவில்கின்றும். (க)

ஈது முன்னமு நம்மையித் தேவிமற் றென்னென வேகேட்டா
ளோதி னேமிவட் கனையதோ ரிதனையிங் குணக்கியா முரைக்கின்றோம்
யாது முத்தியின் சாதன மென்றியு ன் ஞானமே யிதுசொல்லின்
வேத நன்கிரத் துள்ளதென் றென்மதி மிகத்தெளிந் ததுவாமால். (இ)

தொல்லை நான்மறை தம்மொடு மிருதிநூல் சொற்றதோர் வழிநின்ற
நல்லொ முக்கமேல் கொண்டுபல் பவந்தொறு நன்கினி தொழுமுறு
வல்ல சித்தியை யடைந்தவர்க் கெமதருள் வைப்பினாற் சிவஞான
மொல்வ தாகுமற் றல்லதிக் கெளிதினி லுறுவதோ வஃதம்மா. (ஈ)

இயற்றி டுங்கரு மங்களிற் றிரும்பிய வந்தண னிஞ்ஞானப்
பயிற்சிக்கு கிங்கதி காரியா குவன்மிக மற்றைய பார்ப்பாரு
மயர்ப்பில் வேந்தரும் வணிகருங் குறைவதி கங்களா லதிகார
வியக்கு மிக்குல மாதரு முரியவர் வேதநூ லினைக்கேட்க. (ஊ)

கணைய ரேவலை யியற்றுபின் னவர்களும் புராணநூ லீனிற்கேள்வி
கணைய டைந்துஞ் னத்தினை யெய்துவர் *விஞ்சையர் சிலர்தாங்கண்
முனமி யம்பியபாநதரும் பின்னவர்க் கொப்பென மொழிவார்கள்
கிளவின் மற்றைய சாதிபும் பாடையேற் றுமையின்மே விடுஞானம்.

மேவு கின்றதுஞ் சீறிதுகா லஞ்செலி னெனவிதித் தனநூல்கள்
யாவ ரிம்மையிற் சாதன மின்றியு மிணையஞ் னம்பெற்றே
ராவ ரன்னவர் தமக்குமுற் பவத்தினி லமைத்ததா ரிம்மைக்கட்
டாவில் சீர்த்தவ மறையவர்க் குத்தடை யின்றியே வருஞானம். (கரு)

தடையுண் டேனையோர் தங்களுக் கிம்மையின் முத்தியைத் தரமாட்
தொடியி லாவுளப் பற்றொடுங் கூடிய ஞானமா யுளதாலே [டா
முடிவி லாதவிப் பரமஞ் னந்தனை மொழிவுறின் விசுத்தற்கே
யடையு மாதலா லீனவரும் வருந்திடா தடையமாட் டார்முத்தி. (க௧)

தானம் யாகமுன் னாகிய பலவகைத் தவங்களுந் தகுமுத்திக்
கான சாதன மன்றத் னுல்வருந் தாமலே யனைவர்க்கு [மே
முன மின்றியெப் பொருட்டினுன் முத்திவர் துறுமெனி னுரைக்கின்
மாசி லத்தெமக் குத்தம மாகிய மாதலம் பலவுள்ள. (க௨)

இங்கி வற்றினு னோருழி தனையடைந் தினிதமார் திடன்முத்தி
யங்கண் மாசிலத் தளிப்பவா மத்தல் மாங்கவை யெவையென்னிற்
கங்கை சூழ்தரு காசிமா நகரெமக் களித்திடுங் களிப்பென்றுந்
தங்கி யன்னதின் முடிவுறு பல்லுயிர்க் கெமதரு டன்னுலே. (க௩)

முத்தி யெய்துறத் தாசகப் பிரமம்யார் தானமா முயன்றிலே
மத்த லத்திடையா ருயி ருலப்புறி னடைந்தி டலாமுத்தி
சித்தி நல்குறு தென்கயி லாயம்யார் தினங்கனி சிறந்தோங்கித்
தத்து தெண்டுகை சுருட்டுபொன் முகரியெத் தலத்திலே சார்வாகி. (க௪)

பாவ நாசமா யெவ்வகை யுலகினும் பயில்வுறு தீர்த்தங்கள்
யாவுந் தன்னிடை நித்தசா னித்திய மெய்திமா தந்தோறு
மேயி மெய்தி பா தத்தின் மகத்தினின் மிகுமக மாதத்திற்
றாவி லாகிவா ரத்தினிற் புதையிரு டன்னிலே நீராடி. (௨௦)

ஆங்க மார்தகா ளத்திரா தனையடைந் தாதரித் தருச்சிப்போர்
தாங்கள் யாவர்மற் றுயினும் யாண்டொன்று தினந்தினந் தயாவோடும்
பூங்க முற்றுணை வணங்குபு புசிக்கமற் றன்னது புரியாரேற்
பாங்கி லேபிரு திங்களே யெனினுமப் பண்பிலே பணிவுற்று. (௨௧)

அருந்தல் செய்கமற் றன்னதான் முத்தியை யளிப்பதோ ர்ருண் ஞானம்
பொருந்து மாங்கவ ரியுதியா மெல்லையிற் பொருந்திய ஞானத்தாற்
றிருந்து முத்தியைச் சேர்வார்ம் றியாவரே யாயினுந் தில்லைக்க
ணிருந்து வைகலு சியமமாய் மன்றினு ளிறைவனை யினிதேத்தி.(உஉ)

அடிப ணிந்திடி னன்னவர் முத்தியை யடைவரை யுறல்வேண்டா
மடிபு கழந்திடு பழமலை யதனிடைப் பரிவொட ராண்டெய்தி
முடிவி னித்தமு நியமமா யாவனே யெனினும வலம்வந்து
கடவு ளைத்தொழி னன்னவன் முத்தியைக் கைப்பல ஞ்ச்சேர்வன். ()

அத்த லங்களில் வைகுறு மளவிலே தன்பிற விகட்கச்சம்
வைத்தி டானவை யெளிதினி னீங்குவன் மாயிரு ஞாலத்தின் [ப்
முத்தி வேட்பவன் மொழிந்தவிப் பதிகளி லொன்றினை முயன்றெய்தி
பத்தி யிற்பணிந் தமர்ந்திடக் கடவனென் றிறையவன் பகர்போ தில்.()

அனை யவாய்மொழி செனிமடுத் துவப்புறு மாழியம் படைவேந்தன்
புனித நாண்மலர் முளரியந் தவிசினிற் பொருந்திய வயனோடும்
வினையி னீங்கிய விமையவர் குழாத்தொடும் விபாதமா முனியோடுங்
கனியி தழ்த்திரு மாதொடுங் கயிலையங் கடவுளைக் கழல்போற்றி.(உரு)

வேறு.

விடைகொடு புறமேகிச் செங்கால் வெள்ளன்னக்
கடவுளை யிமையோரை செல்க வெனக்கழறு
வுடைதிரை யாழிமிசை யறிதுயி வினிதுற்றோன்
படிபுகழ் காளத்திப் பதியினை மிகநாடி. (உ௫)

உலக மெவற்றுள்ளு முத்தம வுத்தமமா
யிலகுற வைந்தாய யோசனை யெனுமகல
நிலைபெறு மீரைந்தா மோசனை யெனுநீள
மலைவறு புண்ணியமா யமர்வுறு தலமாகி. (உ௬)

முள்ளுடை மூலமெனு முண்டக மேலோ னுந்
தெள்ளிய படிக்கிறத் தேமொழி நாமா துங்
களளவிழ் கடிமலர்மென் கற்பக நறுநீழல்
வள்ளலு நீலையெனும் யோகினி மடவரலும். (உ௭)

படரொளி மணியுமிழும் பைனிரி பருவாயின்
கிடமுறு நாகமெனுங் காளனும் வெண்பிறைரின்
வடிவுற ழிருகோட்டு மழைமத வண்கலுழி
யுடைதிரை மாந்திபா யத்திபு மும்பர்களும். (உ௮)

கனிவுறும் யாழிசைய கந்தரு வர்கடாமும்
வினையகன் முனிவரும் விழைவொடும் வழிபட்ட
புனிதன் னகராகிப் புத்தியு முத்தியுமாங்
கினிதரு டலமாகி யிணையிலை யெனலாய.

(௩௦)

தென்கயி லாயமெனுஞ் சீரிய நன்னகரை
மென்கம லத்தவீசின் மெல்லிய லொடுமுற்று
னன்பது மாசனனு நாமக டன்னோடு
மன்புறு பழமலையை மகிழ்வி னடைந்தனனால்.

(௩௧)

வேத வியாதனுமா விழைவொடு காசியெனு
மாதி வளம்பதியை யணுகின னமர்களு
மாதவர் தங்குமுவு மகிழ்வொடு தில்லைநகர்
காதலி னெய்தினரார் கடவுளு ரைப்படியே.

(௩௨)

யாதொ ரிடந்தனிலே யிலகிய மணிமன்று
ளாதி நடம்புரிவ தாயிடை யருமுனிவர்
மூதுள பிறந்தொறு முற்று தவப்பயனற்
போதவு மடைவுற்றுப் போற்றி வதிந்தார்கள்.

(௩௩)

சீர்பெறு நாந்தாமுன் றென்கயி லாயமுரு
வோர்வரு டங்காறு முயருந் வியாதமுனி
பேரரு ளால்வையிப் பெட்புறு தில்லையினுஞ்
சார்வுற வப்பரிசே தங்குபு வையியின்.

(௩௪)

பழமலை தன்னினுமப் பான்மையின் வையியின்
விழைதரு கங்கைநதி வெண்டிரை செம்பொன்னு
நிழறிகழ் பன்மணியு நித்தில முஞ்சொரியு
மழகிய காசியினு மம்முறை யேயமரா.

(௩௫)

ஞான மடைந்தனமா னீனிநு நன்குறவிம்
மாநக ரானவையு ளொன்றினை மருவுற்று
மேன்மைய முத்தியெற வேண்டுதல் செய்ம்மின்க
ளான விவற்றினிடை முத்தி யடைந்தவந்தாம்.

(௩௬)

எண்ணில ரென்றிதனை யெறிசுட ரடலாழி
நண்ணிய வாரணியத் துற்றுள நற்றவராம்
புண்ணிய மாமுனிவர்க் கினிது புகன்றினு
லுண்ணிஹ கருணையொடு முயர்தரு சூதமுனி.

(௩௭)

இருபதாவது

நூற்றுப்பன்னிருவர் முத்திசாதனம் பெற்றஅத்தியாயம்.

தொல்புராணவிதி யாவையு முணர்ந்துதுக ளற்றவுணர்வி
னெல்லை யில்பெருமை பெற்றகரு ணைக்கட டெனத்திகழ்பவன்
மல்கு நீற்றொளி பழுத்திலக யக்கமணி மாலேவனையுஞ்
செல்வ ஞானகுண சீலம்வளர் சூதமுனி செப்பலுறுவான். (க)

உன்ன ருந்தவ முஞ்நறிமெய் யுணர்ந்துயரு முத்தமர்களே
யின்னு மோர்வகையின் முத்தியுறு நல்வழி யெடுத்துரைசெய்கே
மன்ன தொன்றிய வேதமுடி விற்றெளிவ தாகுமதனைப்
பன்னு தும்முள மொருப்பிதல் பெற்றினிது கேட்கபரிவின். (உ)

அவாவ றுத்துமறை சொற்றவிதி யற்றொழுது மந்தணர்களிற்
சுவேத வச்சவ தாப்பெயரி ஞானிறுதி யாயதுறவோர்
தவாத நூற்றினொடு பன்னிருவர் வெண்பொடி தயங்குவடிவோர்
சிவாய வென்றுதிரி புண்டர மழுத்தியெழில் சேர்துதலினார். (ஈ)

அக்க மாலிகை விழைந்துபுனை யாபாண மாமழகியோர்
முக்கண் ஞானபரி பூரண முதற்பொருளை முப்பொழுதினு
மிக்க பூசனை விழைத்துவழி பட்டிடும் விழுப்பமுடையோ
ரொக்க யாவரு முஞ்நறிய நற்றவ முவப்பொடுசெய்தார். (ச)

யாதொர் சூழறெரி சித்தவள விற்கொடிய பாவமெவையு
மோது மெவ்வழி விட்டதொரு பஞ்சென முடிந்திடுவவா
மோது மவ்வகை யெனப்பிறன் தாமுமொழி வுற்றிடுவவாம்
யாதொர் சூழலிடை வைகியிடு மாந்தர்க ளெவர்க்குமிறையோன். (ஐ)

ஆத ரித்துவிரை வோடுபா முத்தியை யளித்தருள்செய்வான்
யாதொர் சூழலிடை யந்தணர் தமக்கொருவன் யாண்டுகடொறும்
யாதொர் தானம தியன்றதை யுவப்பினொடு மீந்தளவிலாத்
திது மல்குபவ பந்தமுழு துங்கடிது தீர்வனெனிதா. (ஊ)

யாதொர் சூழலி னிருந்துசிவ னன்பர்கையி லினிதுதினமு
மோது முட்டியள வாயினுமொர் பிச்சையிட லுற்றவுடனே
நோத ருங்கொடிய பாவமுழு துங்கடிது நொய்தினகல்வன்
யாதொர் சூழலிடை நல்லசிவ ஞானித னிடத்துமகிழ்வாள். (எ)

நூற்றுப்பன்னிருவர் முத்திசாதனம்பெற்றஅத்தியாயம். கருந.

ஒத னம்மெனினு மாடையெனி னும்முதவி செய்தவொருவன்
சாத றேன்றுத றவிர்த்திடுவன் யாதொரு தலத்தினிடையே
மாத வஞ்செப மகத்தொழி நியானமகிழ் தானமிவைதா
மேதி லர்க்கெனினும் வேதியர் தமக்கெனினு மீறில்பலனும். (அ)

வேறு.

அணைய தோர்திருக் காளத்தி யாகிய
வினிய நற்றலத் தன்னோ ரிழைத்திடு
புனித மாதவத் தாற்புக முன்பினால்
வனிதை பாகன் மகிழ்ந்தெதிர் தோன்றினான். (க)

கண்டு மாதவ ருள்ளங் களிப்புற
மண்டு காதலின் வீழ்ந்து வணங்கினர்
தொண்டு செப்தனர் முத்தியின் சூழ்ச்சியை
யண்டர் நாயக னேயரு ளென்றலும். (க0)

பவள வார்சடைப் பான்மதி சூழ்நுண்
டவள நீறு தயங்கத் தழைசெவிக்
கவள யாணை யதன்பொதி கண்ணுத
றுவளு நூலணி மார்பர்க்குச் சொல்லுவான். (கக)

உத்த மத்தவ மேகொண் டோமுருவீர்
முத்தி சாதன மீங்கு மொழிகுவாம்
பத்தி தன்னொடுங் கேண்மின் பரமமாய்ச்
சுத்த மாய்மறை வாமது சொல்லுறின். (கஉ)

மறுவி லாதி வருணர்முன் னால்வர்க
ளுறுதி யாக வொழுகு மொழுக்கநான்
கறுதி யாக வவையடைந் தாலன்றிப்
பெறுவ தாமோ பெறலரு முத்தியே. (கங)

யாவன் றன்குலத் துக்கியை யுஞ்செய
லோவு ரும லுஞ்ஞறுவ னுங்கவன்
காவ லாய கடவு ளருளிநாற்
றாவில் வேதியன் றன்குலத் தெய்துவான். (கச)

அணையன் சாத கருமமுன் னாகிய
வினைக ளாற்றி விமல மடைந்துபின்
பனுவ லின்வழி முந்நூல் பரித்துநன்
கினியு னைக்க குாவனை யெய்துற. (கஞ)

மறைப் யின்று மணம்புணர் வெய்திநற
பொறிகொள் வெந்தழல் வேள்வி புரிந்துபின்
முறையி னாற்பல தான முயன்றிழைத்
தறிவி னோடு மருந்தவ மாற்றுக.

(க௭)

இழைக்கை யிற்பயன் யாதுமெண் ணாதிழைத்
தழுக்க தாபவெம் பாவ மகன்றிடக்
கழித்து நான்கு கரணமுந் தூயனாய்
விழுத்த கும்பர ஞான விழைவினில்.

(க௮)

உலக வாழ்வினில் வேட்கை யொழிந்துபின்
பலவு கைப்படு தோடம் பகுத்துணர்
புலமை யாற்பரி பக்குவம் பூண்டுணர்
நிலைமை யெய்தி நியாத மடைகுவன்.

(க௯)

முத்தி வேட்ட முறையான் முழுக்குவென்
றத்த னிப்பெய ரெய்துவ னன்னதோர்
வித்த கத்தின் விதிப்பட் டுறைத்தவன்
கொத்தை தீர்ந்த குடசக னாகியும்.

(க௯)

தான்வெ கூதக னாகியுஞ் சந்தத
மான பிக்குக னாகியு மாங்கவன்
மேன்மை யஞ்ச விருத்திய னாகியு
மீன மில்லா வெமதின் னருளினில்.

(௨0)

பரம வஞ்ச விருத்தியைப் பற்றுவன்
றரும சாந்திநற் றுந் தி திதீக்கதை
யருமை நானஞ் சவுசங்கொல் லாவற
முரிமை யன்றிய பொய்ம்மொழி யோவுதல்.

(௨௧)

மொழியு மந்திரத் தான்முழு நீறுடற்
பழைய நான்மறைப் பண்ணவன் பச்சைமான்
மழுவ லானெ னு மூவர் வடிவுமாய்த்
தழைவு றுந்திரி புண்டா தாரணம்.

(௨௨)

அருட்சு டர்ச்சீவ லிங்கத் தருச்சனை
யுரைத்த விம்முறை யாவு மொருதனிப்
பொருட்பெ றும்பழை யோர்கள் புரிந்திடு
சரித்தி ரங்க ளெனச்சொ ளுந் தன்மைய,

(௨௩)

நூற்றுப்பன்னிருவர் முத்திசாதனம்பெற்றஅத்தியாயம். ௧௮௮

மறைச்சி ரப்பொருள் வாக்கியங் கேட்டவை
யுறத்த ரித்த லுவப்பொடுந் தேசிகள்
குறித்த வேவ லிழைத்தலிக் கூறிய
வறத்து றந்த வவன்புரி செய்திகள். (௨௪)

இன்ன பண்பி னொழுகு மிணையவன்
முன்னை நாளினின் முற்றிய நற்றவந்
தன்னி னாற்சிவன் றன்னரு ளால்விரை
துன்ன ரும்பர ஞான முறுவனால். (௨௫)

உற்ற தாயவவ் வொண்மறை யின்கிரஞ்
சொற்ற ஞானத்தி னான்முத்தி தோய்குவன்
பற்றி லாப்பர ஞானத்தி னாலன்றி
மற்றொன் றுற்பர முத்தியும் வாய்க்குமோ. (௨௬)

மொழிந்த னந்தொகுத தேமுத்தி சாதன
மழுந்தி ஞான மடைதற்கு நீருளந்
தழும்பி ருத்தல்செய் விரோனத் தண்மதிக்
கொழுந்து குடுங் குழகன் மறைந்தனன். (௨௭)

அறிவின் மேம்படு நீவிரு னன்னவா

ருறுதி யெண்ணி யுயர்தென் கயிலையிற்
பெறல ருஞ்சிவ ஞானம் பெறுகுதிர். (௨௮)

அந்ந கர்க்க ணடைந்திடி னல்லதை
யுன்ன ரும்பவ மிங்கொழி யாதிது
தன்னை நம்புமின் சத்தியஞ் சத்தியஞ்
சொன்ன விம்முறை யாருந் துணிமினோ. (௨௯)

வழுவி லாமல் வருணி முதலியோ
ரொழுகு நான்கொழுக் கந்தனை யுற்றலா
லழிவின் முத்தி யவாவுத லுற்றவன்
கழிபெ ரும்பவத் துன்பங் கடந்திடான். (௩௦)

உரைத்த விம்மொழி யுண்மையீ துண்மையே
கருத்தி னையுற னீங்கக் கழறினே
மருத்து மாய்கமழ் மார்பினன் றன்னினும்
விரித்த நான்மறை வேதியன் றன்னினும். (௩௧)

நறிய கற்பக நன்னிழ லானினும்
பிறைகு லாஞ்சடைப் பெம்மா னதிகனென்
றறியுங் காலம் வராத வளவும்வெம்
பிறவி கோடி பிறந்தும் பிறப்பறா.

(௩௨)

தெளிவி னோர்ந்து சிவனே பிரமமென்
றறிய வுள்ளத் தறியு மறிவுறா
தெளிதின் முத்தி விரும்பினஃ தில்லையென்
றொளிய காட்சி மறைக னுரைக்குமால்.

(௩௩)

முழுதொ ருங்குணர் முன்னவ னாகியே
யொழிவில் பேரரு ஞத்தம னாகியே
பழுதில் சீர்த்திய னாய பரசிவன்
மொழிவன் ஞானமின் றேன்முத்தி யின்றென.

(௩௪)

வலம்பு ரித்தடக் கைச்செங்கண் மாயனும்
பொலஞ்ச டர்க்கம லத்திற் புனிதனு
மிலங்க லைக்குவி சப்படை யேந்தியுந்
துலங்க யாவரு மம்முறை சொற்றனர்.

(௩௫)

அறிவின் மேலவ ராயைம் பொறியையுந்
தெறுத லுற்றவ ராயுண்மை செப்புறு
மறுவில் சார்தர்க ளாயுள மாதவத்
துறவி னோருமவ் வாறுசொற் றாரோ.

(௩௬)

மாசில் காட்சியின் மாதவத் தீர்பல
பேசி யென்னை பெருமறை யுச்சியி
னாகி லாவரு ஞானமில் லாமலே
யேசி லாப்பா முத்தியெய் தாதரோ.

(௩௭)

மாந்தர் கட்டு மறைவழி ஞானமே
யேய்ந்த சோபன மாய்ப்பழு தில்லதாய்
வாய்ந்த தன்னிய ஞான மறைவழி
யாய்ந்த ஞான மடைவதற் கேதுவாம்.

(௩௮)

என்று சூத னியம்பின னேடகிழ்
கொன்றை வேணிக் குழகன் குலவரை
மன்றல் வார்குழன் மாதொடு முண்மகிழ்ந்
தொன்று சீர்த்திருக் காளத்தி யுண்மையை.

(௩௯)

இருபத்தொன்றுவது
காளத்திமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

—***—

வேதமொர் நான்கும் வகுத்த வியாத
ஐதர விற்கொல் புராண மனைத்து
மோதிய குதனொ ருண்மை யுரைப்பான்
மாதவர் நேமி ஷீனத்தவர் கேட்பு. (க)

முற்றிய நற்குண மூதுணர் காட்சி
பெற்றியின் மிக்க பெருந்தவர் நீவி
நுற்று வினாய வுரைப்படி யின்னு
மிற்பென வொன்றை யிசைக்குவல் கேண்மின். (உ)

எண்ணில வாகிய வெவ்வுயிர் கட்டு
நண்ணரு முத்தியை நல்குவ தாகி
யொண்மறை யின்முடி வாலுணர் கின்ற
வண்மைய தாயுள் தோர்தல மாதோ. (ங)

புத்தியு முத்தியு நன்கருள் பூவை
நித்திய மாகி நிறைந்தமெயஞ் ஞான
வித்தக மேனி விளங்கிழை வெற்பி
னுத்தமி யாமுமை யாடலை நாளில். (ச)

வேறு.

தேவ தேவனை யுலகநா தனைத்தெரிப் பில்லா
வோவி லெவ்வுயிர்க் குஞ்சும மாகியுள் ளானை
மேவு ஞானசம் பன்னனை மெய்யிலக் கணங்கள்
யாவும் வாய்த்தவன் றன்னையான் மிஞ்செறி யிறையை. (ரு)

பொருவில் சோதியைத் தனக்கொரு குறியிலாப் பொருளைக்
கிருத காடினி யம்மெனக் கேவலங் கருனை
யுருவ னைப்பா மானந்த நடனவுத் தமனைக்
கருதொ னாதவ னைக்குணங் கடந்துநின் றுனை. (க்)

மறைந்து ளான்றனை மாகுண மூர்த்திகள வழுத்த
நிறைந்து ளான்றனைக் குரவனை யெங்கணு நீங்கா
துறைந்து ளான்றனை யொருவருந் தன்னொடொப் பின்றிச்
சிறந்து ளான்றனைச் சிவனைமுன் வணங்குதல் செய்து. (௭)

வேண்டிக் கொள்பவ ளாயிது வினவுவன் விமல்
விண்டு யிர்க்குநன் முத்தியை யளிப்பதா யெளிதிற்
பூண்டிழைத்திடத் தக்கதி யாதெனப் புகலக்
காண்ட குங்களி மயிலியற் கிறையவன் கழறும். (௮)

தேவி கேண்மதி யெம்மைநீ வினவுமிச் செய்தி
தாவில் சீருல குக்கித மாயது சால
வாய்வு நின்மிக நல்லது நல்லதா தரவா
லோவி லாவிது முன்னநாஞ் சொன்னதன் றுனக்கு. (௯)

இனியு ணர்த்துது மமைந்துகேண் மறையவ னென்னு
நனிமி கக்கடை யாயவ னென்னினு நாணின்
வனிதை யென்னினும் பேடிமற் றென்னினும் வறிய
தனிய னென்னினுஞ் செவ்வனே யென்னினுஞ் சால. (௧௦)

அபுத னென்னினு மூர்க்கனே யென்னினு மன்றி
விபுத னென்னினும் வித்தக னென்னினு மிகவுந்
தபுச முக்கனே யென்னினுந் தருணனே யென்னினு
முபக ரித்திடு முதியவ னென்னினு முலகில். (௧௧)

இல்லை யென்பவ னென்னினு முண்டென்ப னென்னினுஞ்
சொல்ல ருஞ்சிவ தலங்கண்மற் றெவற்றுநுந் தூய்தாய்
வல்லி றுண்ணிடை மடந்தை சின் னாலுநம் மாலு
நல்லு வப்பினி தளிர்க்குநம் மைந்தர்க ளாலும். (௧௨)

நந்தி யாலுநம் மழவிடை யாலுநம் டாலிற்
சிந்தை யன்பர்க ளாலுநற் றிசைமுக னாலும்
பைந்து மூய்நறுந் தொடைபுனை பசியவ னாலு
மிந்தி ரன்முத லாகிய வெண்மர்க ளாலும். (௧௩)

இருள்கி ழித்தெழு மெறிகடர்ப் பரிதியி னாலுந்
திரளு மின்னமிர் தளித்திடு செழுமதி யாலு
மருள கற்றிடு கடவுளர் மற்றெவ ராலு
மருளி யக்கர்க ளாலும்வல் லக்கர்க ளாலும். (௧௪)

இவர்க ளாதிய வெவ்வனிக யுயிர்களி னாலுந்
கவரு மெவ்வகைத் தவங்களுந் கைப்பல னாதற்
சுவகை தூங்கிய வுளத்தொடு முறைந்திடு தலமாய்த்
தவள நித்திலங் கொழித்தபொன் முகரியந் தலமாய். (௧௫)

காளத்திமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

நந்த மக்கினி துவப்பதாய் நானிலம் பரவு
மந்த மில்புகழ் வளர்நிருக் காளத்தி யதனிற்
சிந்தை யன்பொடும் விரதமோர் யாண்டுசெய் தமரிற்
பந்த நீங்கிய முத்திசா தனமிகப் பலிக்கும். (௧௧)

வேறு.

சித்தி ரைச்சித் திரைப்பொன் முகரியிற்
பத்தி யிற்புல ரிக்கட் படிந்தெழுந்
தொத்த தானஞ்செய் துண்ணையு நம்மையு
மெய்த்த மிழ்த்திருக் காளத்தி வெற்பையும். (௧௨)

வல்ல வாறு வலஞ்செய்து மண்மிசை
மெல்லத் தாழ்ந்து விழைந்தெதிர் போற்றுபு
நல்லு ணப்பக லின்றி நனியிருந்
தெல்லி யின்க ணினிது மிசைகவே. (௧௩)

புகழ்வை காசி விசாகம் புலரிபொன்
முகரி யம்புனன் மூழ்கி முடிவன
வகம கிழந்தளித் தமமுறை நந்தமைத்
தகவ ணங்கி யயில்கவத் தன்மையின். (௧௪)

ஆனி மூலத்து மந்நெறி நன்னதி
நானஞ் செய்து நலனோ டியன்றன
தானஞ் செய்துநந் தம்மையு நின்னையு
மேன்மை யிற்பணிந் துண்கவவ் வெல்லையில். (௧௫)

ஆடி யுத்தரா டத்தினு மம்முறை
நீடு மன்பினி னீர்படிந் தந்நெறி
கூட லுற்ற கொடுத்து வலங்கொடு
பாடி நம்மைப் பணிந்துண்க பண்டையின். (௧௬)

ஊன மில்சிறப் பாவணி யோணநா
டாலு மம்முறை தண்புன விற்படிந்
தான தான மளித்து நமையுமப்
பான்மை யிற்பணிந் துண்கவப் பண்பினின். (௧௭)

போற்ற ரும்புரட் டாதிப் புரட்டையிற்
சாற்று மம்முறை நானமுந் தானமு
மேற்ற வாறுசெய் தின்புற நல்வல
மாற்றி நம்மைப் பணிந்துண்க வம்முறை. (௧௮)

அலகிலைப்பசி யச்சுவ திக்கும்ப்
புலரிக் காலையிற் பூப்புன லாடிநற்
றலைமை யோர்கையிற் றுனமுஞ் செய்தெமை
வலமோ டேத்துபு மாந்துக வம்முறை. (உச)

கார்த்தி கைத்திருக் கார்த்திகை நாட்கதி
வாய்த்த வந்தி வார்புனற் றேய்வுறு
வேத்து தானமும் யாதொன் றியன்றதைப்
பாத்து நம்மைப் பணிந்துண்க வப்படி. (உரு)

மார்க ழித்திரு வாதிரை வைகறை
நீர்ப டுந்துபின் னேர்படு தானமு
மாவ மாக வளித்து நமைப்பணிந்
தேர்பு வாழ்த்தி யியற்றுக் விம்முறை. (உ௧)

தையிற் பூசந் தனிலே புனல்படிந்
துய்யத் தான முதவி யுவந்தெமை
மெய்யிற் றுழந்து விதிமுறை போற்றுபு
மையற் சிந்தையற் றம்முறை மாந்துக. (உ௨)

மாசி மாத மகத்தினின மாந்தி
வீசு தெண்புன லாடிநல் வேதியர்க்
காசை யாலியன் றுள்ள தளித்தெமைப்
பூசை செய்து புசிக்கநற் கங்குலில். (உ௩)

உவந்த பங்குனி யுத்தர நாளினிற்
சிவந்த பொன்னும்வெண் முத்துந் திரையெறி
தவந்த ரும்பொன் முகரி தனிற்படிந்
திவர்ந்து தானமும் யாவு மியற்றுக். (உ௪)

வேறு.

இம்முறைமை திங்கடொறும் யாவனொரு வன்றான்
விம்முறு முவப்பினெடு மிவ்விரத நோற்கு
மம்மவவன் மெய்யிதுதி யாமளவி லேநா
மெய்ம்மையொ டளிப்பம்மிரை கிற்பரம ஞானம். (௩0)

இந்நிலையி னிவ்விரத ஞானமடை விக்கு
மந்நிலைய ஞானமுயர் முத்தியை யனிக்குஞ்
சொன்னனிது மெய்ம்மையிதை யிப்பொழுது சொற்றே
முன்னினனை வர்க்குமெளி தாயிது வுஞ்ற. (௩௧)

அணுவிலணு வாயபொரு ளீண்டையி னளிக்கி
னிணையரிய மேருவரை யாய்வனரு மென்று
துணிவினொடு சொல்வபல தொல்பனுவ னாளு
நணுகரிய விவ்வுழியி னண்ணிய நர்க்கும்.

(௩௨)

போகமொடு முத்திதிட மிந்கநர் புகுந்தோர்
மாகடிய பாவவிற குக்கெரியும் வன்னி
தாகமுறு காமிக டுமக்கரிய போக
மாகவிது காரண மருந்தவமு ளார்க்கு.

(௩௩)

ஈங்குறைதல் கிட்டிடு மிருண்டிடு மனத்தோர்
தாங்களறி யாததிது தூயவினை தன்னு
லாங்குநம தின்னரு ளடைந்தறிவர் பின்னைத்
தீங்குடைய னேனுமுணர் வில்சிறிய னேனும்.

(௩௪)

இன்றென வுரைக்குமவ னேனுமிவ ணெய்தி
நன்றுநமை யேத்தினவ னம்முலகு சேர்வ
னென்றவுடன் முத்திதிர மாயெவர்க ளுக்குந்
துன்றுசம மாயரிய தூயபய னல்கும்.

(௩௫)

மற்றிதுநம் மாற்பிரம னுற்கரியு மாலாற்
றுற்றவிமை யோர்குழவி னுற்சுகம தாகி
யுற்றுறைவ தாமறி வுளோன்மடி யிலாமற்
பெற்றிடுக வித்தல மெனச்சுருதி பேசும்.

(௩௬)

என்றிறைவ னிந்கநா மான்மிய மியம்பி
மன்றல்கமழ் வார்குமுன் மடந்தையுமை தன்னை
யொன்றெனு மயிக்கமத னாவினி துவப்பிற்
றன்றிரு மலர்க்கைகளி னுற்றமுவி னாலை.

(௩௭)

அந்திலையெ னம்மைகொழு தையனை வணங்கி
யுன்னரிய பூசனை யுவப்பொடு புரிந்தா
ழிந்ககரின் மேன்மையிறை போனிறைவி கேட்பச்
சொன்னபடி நாயினிது சொற்றன முமக்கு.

(௩௮)

நீயிரு மினிக்கருமம் யாவையு நிறுத்தி
யோவறு முவப்பொடுமவ் வுத்தம நகர்க்கண்
மேவுதி ரிதேகருமம் வேறுகரு மங்கள்
யாவையு மிகப்பொழுது போக்குவன வென்றும்.

(௩௯)

என்னவுயர் சூதமுனி வேதமுனி யென்று
பன்னிய வியாதமுனி சொற்றபதி னெட்டுத்
தொன்மைய புராணமு முணர்ந்துதெளி தூயோ
னுன்னரிய தென்கயிலை மான்மிய முரைத்தான்.

(ச0)

ஐகச்செய்யுள், ககஈஎ.

இ ரு ப த் தி ர ண் ட ா வ து வசிட்டர்வினாவிய அத்தியாயம்.

தொடையுறு மீனைய நூற்குத் தடையிரு ருப்ப வேண்டி
வடிவினாற் புருட னாகி வதனத்தால் யானை யாகிக்
குடவயி றுடைத்தாய்ச் சார்த குணத்ததாய்ப் புனித மாகி
நெடிதுளங் கடந்து நின்ற வொளியினை நினைதல் செய்வாம். (க)

பண்டைநாள் வசிட்டன் வெள்ளிப் பனிவரை படைந்து மோனங்
கொண்டுநற் செயலி னழைக்குந் துணிவொடைம் பொறியுங் கொன்று
மண்டுறு மருத்து னாவா வைந்தழ னவெண் வைகி
யண்டர்யாண் டரைஞ் தூற்றி னளவருந் தவம்பு ரிந்தான். (உ)

உளந்தனி லமைய வொன்சீ ருருத்திர நாப்ப னாகித்
தெளிந்தருள் குடிசை யோடு மாறாகித் திங்கு மாற்றி
விளங்குறு மெழுத்தோ ரைந்தும் விதியினின் வழாது வாய்ப்பக்
களங்கனி மிடற்றி னானைக் கண்ணுறச் செபஞ்செய் தானால். (ங)

இன்னவா ரியற்று மெல்லை யன்னவ னெதிரே யேடார்
பொன்னிலா மிதழி குடும் புரிசடைப் புராணன் போந்து
மன்னிய பீடத் தோடுஞ் சிவலிங்க வடிவ மாளு
னன்னமா முனிவ னோக்கி யற்புத மிகவு மெய்தி. (ச)

எனதுகட் புலன தாகத் தோன்றிய விதுமற் றேறு
கனிதரு கருனை யாலே கடவுள்வந் தனனோ வென்று
மனமகிழ் சிறந்து தூய புனலாட்டி மலர்கள் வேய்ந்து
கனியினி தருத்திப் பூசை யிழைத்தனன் கழல்கள் போற்றி. (ஊ)

அந்நிலை யிலிங்கத் துண்ணின் ருதியம் பகவ னாவின்
மென்னிழ லுடைய னாகி வெம்புலி யதனோ னாகி
மன்னுபுத் தகழு மக்க மணிவடந் தானு ஞானம்
பன்னுமுத் திரையு மான்பாற் கும்பமும் பரிப்போ னாகி. (ஈ)

வெண்ணிலார்க் குழம்பு போன்று விளங்குநீர் நெளிப முதத
வெண்ணிலாப் பணிகள் பூண்டங் கிலங்குபா னிறத்த மெய்யுங்
கண்ணொரு மூன்றுந் தெய்வக் கங்கைநீர் கலைவெண் டிங்க
ண்ணுவார் சடையுஞ் சோதி நளிமதி வதனந தானும். (எ)

பைமமணிக் கவைநாத துத்திப பாததண்முந நூலுழ பாதத்
செம்மணிப பூணும யோக பட்டமுஞ் செங்கட சிறு
வெமமுய லகன்மேற ருளு மிகுவீரா சனப்பொற ருளு
மம்மநீ டிலக்க ணங்கள் யாவையு மமைநதோ னாகி. (அ)

சகமுழு துக்குந தானே தலைவனா தகைமைப பாடு
மீகமகிழ் சனகன் முன்னோர் வழிபட வருளாற நென்பான்
முகமலர் நோக்கு மாகி முன்னாவா திருநதான கண்ட
புகரில்சீர் முனிவன் ருழ்நது போறறுபு தொழுவா மாகு (க)

ஆதியு மவனை நோக்கி யமிர்,தினு மினிய சொல்லொன
நேதுவன் வாராய் வேத முணர்நதுளரா தமிழு யாநதோ
யாதுகா ரணமாச செய்தா டிததவ மேல நினபா
லாதா வானோங் கேட்டி வரமயாவு மளிதது மென்றன். (க0)

என்றலும் பின்னுந தாழா விருநதவன் வழிபட் டேததி
நனறுளம விழைநத யாவுந கேட்கின்றான் ஞான மாகி
மன்றவு நிறைநதா னநத மயமுறு வடிவ முற்றேய்
துன்றுமெவ் வுலகி னுக்குஞ் சாமிநீ சொல்லக கேண்மோ. (கக)

வேறு.

எண்ணி லுலகம் யாவைக்கும் யாது நிமிதத மிவவுலகை
நண்ணி யென்று நடாததலுற றாயாவ ரவாககு முலகுக்கு
மண்ணு முறவே தசிததுமாய்ச் சிததுமாய வனைததுலகும்
பண்ணப் படுகின் றவையாகி யுண்டா கின்ற பரிசேது. (கஉ)

பலதத் துவங்க னெவறறுஎன்றம பாதத துவமாய பாமசிவ [க்
முலகத் தினுக்குத தானவேறே வன்றே வுரைக்கி னெதையிலக்காய்
குலவுற நிருபப தனையசிவங கூறி னதற்கு வடிவேது
நிலவப படுமவ் வடிவாவ தேது முததிக் கெதுநிமிததம். (கங)

பாதம் யாதாற் பல்லு யிர்க்கும் பகவன் நனக்குப பதிகளெவை
பாத நடுவ ணைதழில்லோ நெவ்வா றருச்சிக் கப்படுவான்
சிந்தை விழைவெண் ணீறென்று செப்பப படுவ தேதெதனான்
முந்து பன்ம மாயதுதுன் பொழிபப தேது மொழிதலுறின். (கச)

பன்ம விதப்பா டெத்துணைய பன்ம மெவர்க்குத் தரித்திடலாம
 பன்மந் தரிப்ப தெம்மனுவாற் பன்மந் தரித்த லெப்பரிசு
 பன்மந் தரிக்கும் பாவகமென் பலனே தென்று பகருமறை
 நன்மந் கலமா மக்கமணி நயந்து தரிப்ப தெவ்விடத்தே. (கடு)

தரிக்கின் றதுமெம மநதிரததாற றரிககி னதற்குப் பாவனையென்
 றரிக்க லாமிந் கெவர்கட்குத் தரித்தா லதற்குப் பலனே தீந் |தான
 குரைக்கின் மறையோர் செவிப்பதெவ னுருநீவற றிடுமா நெப்படித்
 பரக்குஞ் செபமெப படிசசெய்தல பயிற்சி செய்த லெவ்வண்ணம் ()

மற்றிங் கதற்குப் பலனேது வருணி முதலோ ராசார
 மெற்றென் றுரைக்கு மினியமறை யுகத்தின் றரும மெவ்வண்ண
 முற்றுந் தெளிந்த முழுமுதலோன் முன்னுட டாரு வனமதனி
 லுற்றந் கணையா னென்னசெய்தா னுயர்மா தவத்தோ ரென்னசெய்தா ()

பரமன் ருனங் கெதுசெய்தான் பரமன் போய தேதுக்காப
 பிரமன் பரம னருளாலே ரிபுவைப் பெற்ற பேறென்னே
 பிரமன் பயந்த வப்புதல்வன் பின்னா நிதாகன் பெரிதுமுய்யப்
 பிரமந் தனையாங் கெவ்வண்ண முபதே சித்தான் போருளால் (கடி)

திய செயலாற் றிகழ்ச்சுதுதன் தேவர் கோன்வாழ் பொன்னுலகிற்
 போய தெவ்வா றவனஞான மெவ்வா றடைநதான் புகன்றருளென்
 றுயு மறையின் றுறைபோய வருமா தவத்து வசிட்டனெனா [ன
 தூய முனிவன் வினாவினான் மழலென் விடையோன் விடைசொல்லா

ஆசசெய்யுள், ககடிசு.

திருபத்துமுன்றுவது
 உலகின்றோற்றமுணர்த்திய
 அத்தியாயம்.

வினவி வந்த முறையே விளம்புது
 முனிவ கேட்டி முழுதல குற்பவ
 மினிது ரைக்கி னிவற்றிற்கு மாயையே
 நனியு மேதுவென் பார்மறை நாடினோ

நண்ணு மாயை நமது வயத்ததா
மெண்ணி லாவுயி ரீட்டும் வினையினுற்
கண்ணி லுற்ற கருமபா கத்தினும்
பண்ணுங் கால பரிபக் குவத்தினும்.

(உ)

முக்கு ணத்தின் முழுவடி வாகியே
பக்கு வத்திற் பகுத்துப் பகர்ந்திடத்
தக்க தாகிச் சகற்க ளனைத்துமாய்
மிக்கு ின்று விதியி னெடுங்குமால்

(ங)

இன்ன மாயையை யாமதிட் டிக்கவே
தன்ன தாய பெருமை தலைப்படா.
மன்னு மாங்கது மாமாயை யாமென
வன்ன காலையப் பேரை யடையுமால்.

(ச)

அனைய மாயை யிரண்டா மவற்றினு
லெனைய யாவு மியற்றுவிப் பேமியாம்
புனித மாயையி னாத முதற்புக
லினிய தத்துவ மைந்து மியற்றுறா.

(ரு)

மற்ற மாயை மருங்கற் கஃ
லுற்ற மாநிலங் காறு முதிப்பியாத்
துற்ற வன்னவற் றுள்ளே தொகுமுயிர்
பற்று டம்பும் பலகா ணங்களும்.

(க்)

மிக்க தம்வினைக் கேற்புற மேனியே
புக்கி ருப்பப் பொருந்து புவனமுந்
தக்க போகமுந் தங்குவித் திம்முறை
தொக்க றுண்ணிய தோற்றம் வகுத்தபின்.

(எ)

தூல மானவைம் பூதமுந் தோற்றுவித்
தேல விம்முறை யாவு மியற்றுறா
மேனி வற்றை விரிவு படுத்தவும்
பால னஞ்செய்து பாங்கிற் புரக்கவும்.

(அ)

நானெ னப்படு நாம்விட லுற்றதோ
ரித துண்ணிய நாமென் ருயதி
லரியு திக்க வளித்தன மாங்கவன்
பெரிதுந் தோன்றி யயனம்பெற் றானதில்.

(இ)

ஆன பண்பி னவனைநா ராயணன்
நுனெ னும்பெயர் தொன்மறை சாற்றுமான்
மேன்மை யாகி விடப்படு நாரமு
மீன மின்றி யிரணிய வண்ணமாய்.

(௧௦)

பரிதி வானவன் போன்று படரொளி
விரிய வன்ன விரணிய மெய்யினைக்
கருவ தாம்படி கற்பித் தயன்றனை
யரிய ளித்தனன் பின்னரங் காதலால்.

(௧௧)

இருக்கு வல்லவன் றன்னை யிரணிய
கருப்ப னென்று கழறுவ ராங்கவன்
பெருத்த பூதமைந் தாற்பே ருலகெலாம்
விரிப்பன் மாயன் விரித்தவை காப்பனே.

(௧௨)

அயன்ற னக்குமவ் வம்புயை கொண்களு
யியைந்த மாயன் றனக்கு மியையநாம்
பயின்று நல்லுயி ராகிப் பதிந்தவர்
முயன்றி னுழப்பவை யாவு முடி த்துமால்.

(௧௩)

துற்ற வைம்பெருந் தூலபூ தங்களான்
மற்றிவ் வாறு மலரோன் வருத்துள
பெற்றி யாற்பிர மாண்டப் பெயரினை
யுற்ற திவ்வண்ட மீரே முலகது.

(௧௪)

இதனி டத்திலு மெண்ணில வின்னுயிர்
விதமி குத்த வினையின் பயன்களாற்
றுதைத லுற்றன குக்கும வண்டமா
மதனி டத்திலு மவ்வா றடைவன.

(௧௫)

சுருக்க மாம்படி சொற்றே நினக்கியாம்
வருக்க மாமுல கெல்லாநம் மாயையின்
பெருக்க மன்றிப் பிறிதில வின்னுமல்
விரிக்கி னென்பயன் வேண்டா விவையெலாம்.

(௧௬)

மாயை யின்செய லென்று மறுத்தொழிந்
தாயு மின்னுயிர்க் காய பயன்றனை
நீயு ணர்ந்துகொ ளென்று நிகழ்த்தினன்
பாயி ரும்புளல் வேணிப் பாஞ்சுடர்.

(௧௭)

இருபத்துநான்காவது

தலவிசிட்டமுணர்த்திய அத்தியாயம்.

உலகுண் டாவதற் கேதுகா ரணமென வுரைத்தா
யலகி லாவுல கியாவையு மாயையி னுமென்
றிலகு காணங் கூறின ஸ்மினிச்சிவ னியல்புந்
தலைமை யாயவ னினிதமர் தலங்களுஞ் சொல்வாம் (க)

ஆறிஞ் கேள்சிவ னேபர தத்துவ மவனிற்
பிறிதொன் றில்லையப் பரமன திலக்கணம்.பேசின்
மறைக டம்மிலெக் காலமுங் கேட்கலா மறுவற்
றுறைவ தாகமெய்ஞ் ஞானவா னந்தமா யொளிரும். (உ)

உலகின் றோற்றமுன் னுகிய வெவைக்குமோ வின்றி
யிலகு மப்பர தத்துவ மேமிக வேது
மலைவி லாதவன் வடிவினை மறைகளே யுணரும்
புலன கன்றவவ் வடிவது புகலுதற் கெளிதோ. (ங)

நித்த மாயுமை தன்னொடு நிகழ்வதஹ் நீலம்
வைத்த தோர்மணி மிடற்றதாய் முக்கண்வாய்த் துளதாய்ச்
சுத்த மாய்த்தன துண்மையைத் தோற்றுவிப் பதுவாய்
மெய்த்த தோருவப் புள்ளதாய்த் தாண்டவ விழைவாய். (ச)

முளரி வேதனு முகுத்தனுந் தினந்தொழு முதலா
யளவில் போகமும வீடுநல் லறனும்வந் தடைந்தார்க்
குளம கிழந்தனிக் கின்றதாய் வதிர்தசீ ருருவந்
தெளிவி னென்றுநீ சேவைசெப் தேத்திடத் தகுமால். (ரு)

மாயை தீர்ப்பது மன்னதே யன்னதோர் வடிவை
யாய்வு றின்னவ னேயது வாவனஃ தறியான்
றீய தாகிய மாயையாற் சிக்கபாப் புறுவன்
றாய வீழல னவிச்சையாற் கட்டுண்ட தொடர்பால். (சு)

அவ்வு ருத்தனை யறியினப் பாசம்விட் டகலுஞ்
செவ்வி தானவவு வறிவுறுண் மறைச்சிரந் திகழும்
வெவ்வ முற்குடர் வேள்வியே முதலிய வினைக
ளெவ்வ மின்றிய ஞானமுண் டாவதற் கேது. (ஏ)

ஏந்தெ ழிற்குவட் டெறிசுடர்க் கயிலைவெற் பெமக்கு
வாய்ந்து சீரிதா யாவரும் வணங்கமன் னுயிர்க்
ளேய்ந்து சூழ்வதாய்ப் போகமும் வீடெய்யா மீதற்
காய்ந்த வுத்தமத் தலமதா மெமதிட மதுவாம்.

(அ)

சுரித்து வார்த்தினி தொழுகிவெண் முத்தமுந் துகிரும்
விரித்து வெண்டிரை விண்டொட நிவந்தெழ வீசிப்
பரித்தி டங்கரை பொருபுனற் கங்கைசூழ் பதியாய்த்
தரித்த காசிமற் றெமக்குரித் தாகிய தலமால்.

(ஆ)

சுழிகை யொண்மணிக் கணபணத் துத்தியங் கவைவநாப்
படிவ மாகிய பதஞ்சலி பாய்ந்தெழு பசுவாய்க்
கடிய வாளுகிர்க் கனல்விழிக் கொடுவரிக் காலோ
னடன மெவ்வுழிக் கண்டன ரந்நகர் நமதாம்.

(க0)

பிறந்து ளோர்க்குவி டளிப்பதாய்ப் பிரளய தினத்து
நறுந்தண் சேயிதழ் நறைபொழி நளினபீ டத்தி
லுறைந்த செந்திரு வுவந்தெமை வழிபட லுஞ்ஞஞ்
சிறந்த புற்றிடஞ் செறிநகர் தினமெமக் கினிதால்.

(க1)

கம்பை நன்ன திக் கரையினிற் காஞ்சியம் பதியி
லம்பை நாடொறு மமர்ந்தெமக் கருச்சனை யாற்ற
நம்பி வந்துகேத் திரவுப வாசநண் ணினர்கட்
கிம்பர் முத்தியை யளிக்குமந் நகரெமக் கினிதால்.

(க2)

பருப்ப தஞ்சுட ரெறித்தெழு பாசிவ லிங்கத்
துருப்ப திந்துள தெமதிடங் கழுமல முயிர்கர்
விருப்பொ டுந்தொழ ஞானநன் களிப்பது வேதன்
பெருத்த பூசைகற் பந்தொறு மிழைப்பதெம் பேரூர்.

(க3)

பொன்னி மாநதி வடகரைப் புழைக்கைநாற் கோட்டுக்
கன்ன மாமதக் கலுழிநால் வாய்க்களி யானை
முன்ன ருச்சனை யிழைத்தது யாண்டுமுக் குளரீர்
தன்னின் மாகமா தத்திலா றுந்திதி சாரின்.

(க4)

இடபத் திங்களி லீரெழு திதிவரி னிருட்சி
யடையப் பட்டவெண் டிதிவரி னுனிக்கு மவற்றிற்
கடவுட் கார்த்திகை யிற்பதி னுன்கினிற் களிப்பிற்
படிகுற் றற்றைஞான் றுணவொரீ இப் பரிவொடு மடிசில்.

(க5)

வுருத்தி யங்கியன் றுள்ளபா னங்களு மளித்தோர்
விருப்பின் விட்டினை யாதொரு தலத்தின்மே வுறுவர்
பரித்த வீருவாத் தோறுமோர் யாண்டுரீர் படிந்து
கருத்தொ டுந்தவ ரெங்கனம் வாழ்வுகைக் கொள்வார். (கக)

அன்ன தாயவெண் காடெமக் கினியதா மழகாய்
மன்னு காவிரித் தென்கரை மருவிடை மருத
நன்ன லத்ததார் தீர்த்தநங் கணபதி நம்மை
முன்ன ருச்சனை யாற்றினன் முயன்றுதைப் பூசம். (கௌ)

ஆய வைகலி னரும்பெறற் பொன்னிரீ ராடித்
தூய வேதியர்க் கடிசிலங் கருத்துவோன் சுரையூண்
மாய வெவ்வழல் வைத்தல்வே தியன்வதை மற்றுந்
திய பாசகந் தணந்தம ருலகினைச் சேர்வன். (கஅ)

பரிவின் மாதமா தத்தினும் பருவங்க டம்மி
விரைபு னற்படிந் திறையைமூ வலமிழைத் திறைஞ்சி
யுருகி யேத்துவோ னெருவரு டத்தினி லுள்ளங்
கருதும் யாவையு மடைவனஃ தெம்மிடங் கண்டாய். (கக)

குடந்தை மாநகர் தீர்த்தநந் குரைபுனற் பொன்னி
யடைந்த தென்கரை யமர்வதங் களப்பில்லா னேரு
மிடைந்த பல்வகைத் தேயம்வாழ் மாந்தரும் விரவி
யிடங்கொ ளாதுகுழ்ந் தேத்துமா கந்தனி லெய்தி. (உ௦)

எண்ணி தீர்த்தமற் றியாவையு மெறிதிரைப் பொன்னி
நண்ணி மூழ்கியாங் கிறைவனை நயந்துபூ சனைசெய்
தண்ண றென்புடை யமர்ந்ததோ ரலைபுனற் றடாகத்
துண்ணி றைந்தினி திருக்குமத் தீர்த்தங்க ளொருங்கு. (உ௧)

அதத டத்தினிற் கடவுண்மா தீர்த்தமதாபுக்
கைத்தி யன்றன யாவனே கிளிப்பொடு மீவன்
சுத்த னாமவ னடைகுவன் றெல்சிவ லோக
மத்த ஸம்பெரி துவப்பினை யெமக்களிப் பதுவாம். (உ௨)

வேறு.

திகழை யாறெனுந் திப்பிய வெத்தல
மகிழும் டுபான்றி வடகரை வாய்ந்தது
புகழு மாநதி யைந்து பொருந்துவ
தகழுந் துன்பத்தவ் வைந்து நதிகளும். (உ௩)

ஆதி தன்னை வழிபட லாற்றின
யாதொர் சூழலி லெய்திச் சிலாதனன்
மாத வஞ்செய் திறையை மலர்கடுய்க்
காத லிற்றொழக் கண்ணுத றேன்றுறா. (உ௨)

முந்து நல்வர் நல்க முடிவிலா
நந்தி யைப்பயந் தானெவ னுடருஞ்
சுந்த ரத்தவே முன்னையர் தூமலர் ,
சிந்தி வாழ்வடைந் தார்சிவ னுலரோ. (உ௩)

யாண்டுப் புண்ணிய மெய்தி யிறைவனை
வேண்டிப் பூசனை யாற்றி விடையுருப்
பூண்டுற் றுள்ளது பொன்னிப் புனல்படிந்
தாண்டுத் தேவை வழிபட் டவனெவன். (உ௪)

ஒல்லை யன்னான் சிவன்வடி வுற்றிட
வல்ல னாகுவ னவ்வுழி வாழ்தும்பாம்
நல்ல சேது நடுக்கந்த மாதனத்
தெல்லை யெய்திமுன் னிர்திரை காதலன். (உ௫)

உலகி னுக்குப் கார முற்றப்பொருட்
டிலகு தாச ரதியென் றினிதுதித்
தலைக டற்றென் னிலங்கை யாக்கனைக்
கொலையி னைத்த கொடுவினை நீங்குற. (உ௬)

சிவனைத் தாபனஞ் செய்துதன் பேருற
வவனைப் போற்றின னாயிடை மீளவு
முவணப் புள்ளின னொண்புன றேய்ந்துவெங்
கவணப் பாய்விடை யூர்தியைக் கைதொழா. (உ௭)

உள்ளந் தன்னை யுவப்பித் தழுகியு
கள்ள விழ்ந்த கருங்குழற் செய்யவாய்
வெள்வ னைக்கைப் பசுமயின் மெல்லியல்
வள்ளை யங்குழைச் சானகி மாதொடும். (உ௮)

ஆத ரத்தொ ட்மர்ந்தங் கடிசிலும்
வேதி யார்க்கு விழைவோ டளித்தினி
தேத மற்ற விமையோர் குழாத்தையு
மாத வத்து மறைமுனி வோரையும். (உ௯)

மாந்த் ரோடு மகிழ்வித் தனையர்மாட்
 டேய்ந்த தொன்றை விழைந்தங் கியம்புவா
 னாய்ந்த தையினி லாடிப் புரட்டையிற்
 ரேய்ந்த தோர்புனர் பூசத்திற் றாமதி. (௩௨)

நின்ற நாளி னிகரில் விடுக்களி
 லன்றி மற்று மயனங் களிலொளி
 துன்று சந்திர சூரியர் தோற்றத்தை
 வென்றி நாகம் ஸீமுகுறு நாள்களில். (௩௩)

மற்றை யொண்கிரா ணத்தில் வறிதெனப்
 பெற்றி மும்பரு வங்களிற் பேரொளி
 யுற்றி மிங்கிர கங்க ஓடுதிக்கையி
 லற்ற வாகி யவைதா மறைகையில். (௩௪)

ஈண்டி யாவ னெறிபுனன் மூழ்கியன்
 றாண்ட விரந்தியன் றுள்ளத னாலநுள்
 பூண்ட வந்தணர்க் கூட்டிப் புனைகலை
 காண்ட கும்பொருள் காசினி யாடைகள். (௩௫)

கன்னி தான மிழைத்துக் கடவுளைப்
 பன்னி யேத்திப் பணிந்தன னோவவன்
 றுன்னு தீவினை முற்றுந் தூர்த்துவிட்
 மின்ன ருஞ்சிவன் றன்னொடு மொன்றுற. (௩௬)

நல்ல ரந்தர வேண்டு மெனநனி
 மல்ல லோங்கு தயரதன் மைந்தன்முன்
 னீசால்ல வம்முறை யேசுரர் மாதவ
 ரெல்லை யின்றிய யாரு மியைந்தனர். (௩௭)

இனைய நின்வர மீச னருளினு
 லனைய தாகவென் றுங்கவர் நல்கினர்
 முனிவ வற்றைஞான் றும்முத லாகவே
 தனைதி கர்த்துள தாமத் தலத்தினில். (௩௮)

செய்த நன்றி செகுத்தல்சே தாவினை
 யுய்த லுற்ற கருவை யுயிர்த்துள
 தைய றன்னைத் தடிதல்கள் ளுண்டிட
 லெய்த ருங்குரு நிர்தை யிழைத்திடல். (௩௯)

கடவு ணிந்தை பிறர்மனை காமுறல்
படரு மின்னவை யாதிய பற்பல
விடல ருங்கொடு வெவ்வினை யாவையு
முடன கன்றொழி வுற்றிடு மொல்லையின். (௪0)

ஆங்கி லக்குவன் ருனு மதன்பினர்
திங்கில் காட்சிச் சிவப்பிர திட்டையைப்
பாங்கி னோடுதன் பேரினிற் பண்ணியங்
கோங்கு தீர்த்தமொன் றுண்டாக் கினன்னோ. (௪௧)

பழிப்பி றீர்த்தத்தின் பாங்கரிற் பங்கியை
மழித்து மூழ்கியவ் வைக லுணவைபு
மொழித்துச் சேவை யுளுற்றிட லுற்றவன்
விழுத்த குஞ்சிவன் றொல்புர மேவுவான். (௪௨)

யக்க ணனுமஓ டங்கதன்
சுக்கி ரீவன்மற் றேனையர் சோதியை
யொக்கத் தாமும் பதிட்டை யுளுற்றினர்
மிக்க வத்தலம் யாம்விழை வுற்றதால். (௪௩)

சோம நாதஞ் சுடர்மதிப் பூசனை
யாம திற்பணிந் தார்பின் னவனியிற்
ருமு தித்திட லில்லைத் தவத்தினின்
மாம னத்தினை வைத்த வசிட்டகேள். (௪௪)

வேறு.

திதில்கே தாரஞ் சிறந்தகே தாரன் சிவன்றனைத் தாபனஞ் செய்த்;
தாதியா மதனி லநாதியைக் கங்கை யணங்குமுன் வணங்கியா தரித்
துத், தாதவிழ் மலர்தூய் வழிபட லாற்றித் தவத்திரைத் தொடுகட்
றன்னைக், காதல னாக விழைந்துள மகிழ்ந்து கலந்தன னம்மிட மது
காண். (௪௫)

புகரில்சீர் தழைத்து விளங்குவி மேசம் புண்ணியத் தலங்க
வதுதா, னிகரில்போர் யீம னருச்சனை யிழைத்த நீணை ரதுதனி
னிறைந்த, மகிழ்வினாற் கோதா வரிநறு மலர்தூ யிறைவனை வணங்குபு
வழுத்தித், தகைமைசால் வாங்க ளினினுபெற் றனள்காண் சாலவு
மெமக்கினி ததுவே. (௪௬)

பழமலை பகரிற் பாய்புணல் யாண்டும் பார்தொரு பற்றிலா துவக்
முழுவதுங் காக்கப் பெறுபிர ளயத்தின் முகட்டினின் முடிவிலா திரு

க்குஞ், செழுவிய வீணிய தொல்கிரி தெய்வத் திருமணி முத்தநன் னதியில், விழுமிய தென்பாற் றடங்கரை யமர்ந்து விளங்குவ தத் தனிடையேனாள். (௪௭)

விண்டொட நிவந்த வேந்தெழிற் குடுமி விளங்குறு பொதிய மால் வரைவாழ், தண்டமிழ் முனிவன் றுதவிழ் மலர்தூய்த் தலை வனைத் தொழுதுபார் சமமாய்க், கொண்டனன் மகத்தின் மாகமா தத்திற் கோதில்சீர் வெள்ளிவா ரத்திற், நெண்டினை மணிமுத் தார் னினிற் படிந்து செயத்திரு தானமுஞ் செய்யின். (௪௮)

அழிவில்பே ரின்ப வீட்டின யடைவ னதனிலோர் பிடியள வேனும், விழைவொடு மன்ன தானம் தியற்றின் விளங்குவ னிருமை யும் விருப்பம், பழகிய வதற்கு வடகிளை தனிற் கோ பருப்பதற் திக ழுவதப் பதியின், மழைமதர்த் தடங்கட் கவுரிநம் முடனே மகிழ்வனை யாட்டொடும் வதியும். (௪௯)

ஆதிவா ரத்திற் பருவமென் பவற்றில் விடுக்களோ டயனமா மவற்றிற், நீதில்வே னைகளிற் நிகழ்வலஞ் சூழ்ந்து சென்னிதாழ்ந் தினிதுசே வித்தோ, னோதரு முத்தி யடைகுவு னன்ன மொருபிடி யுதவினு மதிக, மீதுநம் மிடங்காண் முக்குறும் பெறிந்த விருந்தவக் கிழமையி னுயர்ந்தோய். (௫௦)

இலகுகா ளத்தி யென்றொரு தான மெங்கணும் புகழ்பெருத் துளதா, மலைபுனற் செழும்பொன் முகரியங் கரைக்க ணமர்ந்துள தாங்கதி லடைந்து, மலர்மிசைப் புத்தேள் வார்புனற் றேய்ந்து வரு ந்திருஞ் னருந்தவம் புரிந்தான், கலியுக மதனி னாற்குலத் தவருங் கடியதீ வினையுளோ ராவர். (௫௧)

ஆங்கவ ரெவ்வா றுய்குவ ரெனவே யன்னவ னிறைவனை யலர் தூய்ப், பூங்கழ ரொழுதா னநிலை நாமப் புங்கவன் றனக்கெதிர் தோ ன்ற, வீங்கிதற் கினியோர் சூழ்ச்சிசொல் லென்று பின்னரும் வழி பட விழைத்தான், நேங்கமழ் பதுமத் திசைமுகன் றனக்குச் செப் பின மங்கனோர் செய்தி. (௫௨)

மார்கழித் திங்கட் புதையிரு டன்னின் மறிதிரைப் பொன்முக ரிக்கட், சீர்கெழு நானஞ் செய்துநற் றுனஞ் செய்துபின் சினகாந் தன்னைப், பார்க்கெழு வலமோர் மூன்றுமவர் தெம்மைப் பச்சிளங் கிள் னைமென் குதலைக், கார்கெழு கூந்தற் கயல்புரை தடங்கட் கவிரித முமையொடும் பணிந்து. (௫௩)

இம்முறை மையின்மார் கழிமுத லாக வீரறு திங்கடோ றியை
நத, பொம்மல்கு ரிருளின் றிதிபதி னைந்திற் பூசனை யிழைத்திடி
வருடத், தம்முடி வினில்வர் துனதுளம் விழைவுற் றதனைநா மளிக்
ருது மென்றேஞ், செமமலர்த் தவிசின் மேயவன் மறித்துந் தினை
யெறி தண்புணன் மூழ்கி. (ருச)

இன்னதோர் வீர்த முஞ்றலுற் றேனென் றியைந்துள கருத
தினை யியம்பி, யன்னவா ரொழுகி மாபுளி வழாம லனைத்தையும் விழை
வொடாற றினனாற், பின்னர்நா மவனுக் குமையொடு தோன்றிப்
பிரமீ பேசிய படி யே, யுன்னருக் கலியி னாற்குலத் தவருந் தீவகுரு
ரொழுக்கமுற றுயர்வார். (ருரு)

என்றிவை சொற்றே யுமையொடு மறைந்தே மாதலா லெறி
திரை கூருட்டித், துன்றுவெண் முத்தஞ் சிந்துநந நதியிற் றாங்கிருள
விடுவய னங்க, ளொன்றிய வெதிபா தந்தமின் மூழ்கி யுலகுதா
னம்புரிந் துருகி, மன்றவுங் கடவுட் பராய்த்தொழு திறைஞ்சின வளி
யபா தகமெலாந் தீரும். (ருக)

கேத்திர வுபவா சமபுரிந் தங்கே கிளர்ந்தெழு முவகையா லிறை
யை, யேத்துபு பணிகதோ னாகிடை யெய்தா னிமமொழி யுணமை
கா ணின்னுய், வாய்த்திடு தலங்கள் பறபல வுள்ள மறறவற றுள்ளெ
மக் கிதுவே, சீர்த்தது சால வெண்ணிலா ரிதனிற சோந்தெயை யரு
ச்சனை செய்து. (ருள)

தள்ளரும் பிறவித தனைதனை யெளிதிற றணைதுவி டெய்தினா
தலைநா, ளள்ளிலைச் சூலத் தடுதிறல் வடுக னருச்சனை புரிந்தளப்
பரிய, தெள்ளுசீர் வண்மை படைத்தனன் பெரிதுஞ் செங்கதார்க் கட
வுளும் வழிபட், டொள்ளிய வொளியை யடைந்தனன் மதியு முஞ்
றினன் சிதள முற்றான். (ருஅ)

பலபல மீட்டு மீட்டுரைப் பதுவென் பழமறை நூறுமுறை போ
கிக், கலைமுழு துணர்ந்து முக்குறும் பெறிந்தோய் காளத்தி நாதன
நம்மை, நிலைபெற நினைந்து நிகரில்பொன் முகரி நீர்ப்புக தாலயஞ்
சூழ்ந்து, தலையினாற் ரொழுதோன் யாவையுப் பெறுவன் சங்கையு
றிடேலிது தன்னில். (ருக)

விஞ்சைதான் கிழையின் விஞ்சையு மேலாம் வீட்டினை
யின்மேல் வீடு, மஞ்சொலின் மகவை கிழைவுறி னதுவுந் கன்னியை
கிழைவுறி னவளும், வஞ்சனோ யின்மை கிழையினுந் கதுவும் வல

ஹ ஸிழையினவ் வலனுந், தஞ்சமாம் வசியம் விழைவுறி னதுவுந்
தனமெனிற் றனமுமங் கடைவன். (௧௦)

அந்தணர்ச் செகுத்தோர் கள்ளினை யுண்டோ ரவர்முத லளப்
பில்பா தகருஞ், சந்ததந் திருக்கா ளத்திரா யக்னைத் தாடொழின்
முத்தியை யடைவர், பைர்தொடி யுமைக்கு* நமங்குமந் நகரம் பக
ரொண வுவுகைபா லிக்குஞ், சிநதைபிற் றுணிந்து நீயுமங் கெம்மைச்
செய்துதி யருச்சனை யென்றான். (௧௧)

ஆகச்செய்யுள், ௧௨௬௪.

இ ரு ப த் தை த் தா வ து

விசேடபூசையுணர்த்தியஅத்தியாயம்.

தூய மறைதூல் சொற்றதறஞ் சொற்ற வதுதான் பாஞ்ானி
யாய நினக்கு வேற்றுமைகா ணறம்பா வங்க ளிரண்டற்கு
மேய மறையே பிரமாணம் விளங்கும் வருண நிலையினருக்
கேயு மவ்வ வாசாரத் திறைவற் பூசித் திடல்வேண்டும். (௧)

முந்து திதியிற் புனன்மூழ்கி மோன மடைநது கோமயத்தாற்
சிர்தை யுவந்து தைவந்து திகழா தனத்தைக் கற்பித்துப்
பந்த மகற்றுஞ் சிவலிங்கத் தாவா கித்துப் பரசிவனைக்
கந்த நறும்பூம் புனலாட்டிக் கருதற் கரிய வைந்தெழுத்தால். (௨)

தருமா த்ணத்துப் பதிட்டித்துத் தூவெள் ளரிசி தனைச்சாத்தி
மருமா மலர்கள் பலளித்ததால் வனைநது தூப மணித்தீபம்
பெருமாற் களித்தின் னமுதருத்தி முக்காற் சூழ்ந்து பெரிதேத்திக்
குருமா மலர்த்தா டாழ்ந்துபய னென்றங் குறியா தேயளிப்பின். (௩)

மறையோற் றடித்த திங்கடிலு மற்றிம் முறையே திதியிரண்டி
விறையோன் வழிபா டினிதியற்றி யெள்ளாற் றாவெள் ளரிசியினான்
முறையால் வனைந்திட டற்றைவைகள் முழுது முணவை நீத்திருப்பி
னறையே பருகுங் கரிசகலு நாநன் கருனை நலத்தினால். (௪)

மூன்றாற் திதியி லம்முறையே முதல்வற் பணிந்து முழுமறைதோர்
சான்றோர்க் கினிய பாலடிசில் சால்பி னளித்தாற் றமனியத்தை
மான்ற மனத்தாற் கவர்த்தகுற்ற மடியா நிற்குந் திநிரான்கி
வீன்றா டனினு மினியானே யினிய வழிபா டிழைத்ததற்பின். (௫)

ஓலலும வகையா ஸீதல்புரிந் துளனேற் குருதற் பத்தீதும்
வல்லை யொருவுந் திதியைந்தின் மற்றிந் நெறியே வழிபட்டான்
மெல்ல வுடம்பாட் டாலணைநத வினைபா யகலுந் திதியாற்றிற்
சொல்ல வரிய பரம்பொருளைத் தூய்தா மிழுதாற் சந்தனத்தால். (௧)

அதிக மாக வபிஷேக மாற்றி னுபபா தகமகல்வன்
நிதியோ ரேழி லதிகமாப் புனிதத் தெண்ணீ ரினிதாட்டின்
வதியு நொய்ய வினைதணப்பன் மற்றிப் பரிசே திதியெட்டில்
விதியா லானைந் தாட்டலுறின் வினைகள் யாவும் விட்டகன்று. (௨)

௪௪ னுலகிற் சிவனுாவன்மற் றிவ்வா ரென்பான் நிதிதன்னில்
வாச நறுந்தே னுவந்தாட்டின் வாழ்வன் மூவேழ் சுற்றமுட
னசில் சிறப்பிற் நிதிபத்திற் குசையு மலநு மவற்றொடுபா
நேசு திகழ்மென் றாரீருஞ் சேர்த்துச் சிவனுக் காட்டல்செயின். (௩)

அரிய ஞான மினிதடைவன் பதினோர் திதியி லடிசிலகன்
றுரிய வழிபா டெற்றலுறி னிறைவனுலக முவநதடைவன்
கருது மீரா நெனுந்திதியிற் கமழ்குங் கிளிய நரிபபுகை
பரிவோ டளிக்கி ன்றவொழுகும் பதும மேலோன் பதியுடைவன். (4)

முறையே பதின்மூன் றுந்திதியின் முதல்வன் நிருமே னியைமுழுது
நறிதாஞ் சீதச் செழுஞ்சந்தக் குழம்பாற் பொதிந்து நனிவணங்கி
னுறுபா வங்கன் யாவையும்போ மீரேழ் திதியென் ஞாடனரிசி
வெறியார் கொழுந்தே மலர்வளைந்து விழைந்து வழிபா டாற்றியபின்.

குலமா மறையோர்க் கினிதருத்திற் கோவி னுலக மேவிடுவ
னலமாம் பதினைந் தினினறிய மலர்தூய்ப் பூசை நனியாற்றிப்
பலமா மறையின் றூயோரைப் பரிவி னூட்டி னிம்மைமயிலே
நிலமா தரிப்பச் செல்வ மெய்தி நிதிசே ருலக நண்ணிடுவன். (௧௧)

வேறு.

தலைநாளிற் சங்காற்கு வழிபா டாற்றித் தகுமறையோர்க் கருத்
தின்மருத் துவர்க டம்மூர், பலனாகும் பாணியிலே யவ்வி ரண்டும்
பண்ணுலுறி னமனுலகம் பதிவ னன்னோ, னலனா கார்த்தியையிற்
பழைய பான்மை நன்கியற்றிற் செந்தழவி னகாஞ் சேர்வன், வலனா
வுரோகினியி லிவற்றைச் செய்யின் மலரவன்ற னுலகினிது மருவு
வானால். (௧௨)

மான்றலைநா ளருச்சனையு மறையோர்க் கூணும் வளைதுகிதி
மகிழ்தளிக்கின் வயங்குஞ் சோதி, யான்றமதி யுலகடைவ னுதி

ரைக்க ணம்முறைசெய் திடின்றான மடைந்தி றத்த, றேன்றலிலாப் பரசிவத்தை யடைவ னினன தூயவறம் புனர்த்தத்திற் றுணரிநீது செய் தோன், சான்றவரெண் ணதிதிபத மடைநது பின்னர்த் தனிமுத லாம் பரசிவனைச் சார்வன் றானே. (௧௩)

பூசநாட் பூசையிழைத் தந்த ணுளர் போசனமுஞ் செய்விக்கிற் போதந் தன்னுன், மாசில்லியா முத்திடுமெ நிதகரே யாவன் வரண் முறையா யிலியநாள் வழிபா டாற்றி, வீசுபரி மனநறுந்தண் புனல் வேட் டோர்க்கு விழைநதளிக்கின் விடமுமிழ்வெள் ளொறிற்றுச் செங் கட், காய்சினவெம் பொறிப்பருவாய்க் கவைநாச் சூட்டுக் கணபணப் பாந் தளினுலகங் கைக்கொள் வாளுல். (௧௪)

நன்மகத்தி லருச்சையை யாற்றி யெள்ள நானாழி யேனுமத னிரட்டி யேனு, மன்னதன்றிப் பதக்கேனுந் தூணியேனு மளித் திடிற்றென் புலத்தவர்வா முலகிற் சேர்வன், றென்மையதாம் பூரத் துப் பூசை யாற்றித் தூயமறை யோர்க்கியன்ற தளித்தல் செய்யி, னுன்னரிய பகனுலக மினிது சேர்வ னுத்தரத்திற் பூசையுள்ள முவ ப்போ டாற்றி. (௧௫)

மழவிளங்கன் றெடுமழகு வாய்த்துத் திம்பான் மடிசுரந்த மணிமிடற்ற புனிற்றுச் சேதாப், பழமறையோர்க் களிக்கின்வெயிற் கற்றை வீசிப் பாயிருள்சீத் தெழுபரிதி யுலகஞ் சேர்வன், விழுமியசீ ரத்தத்தி வியன்ற தானம் விழைநதுதவின் விரிசுடர்வெய் யவனுர் சேர்வன், றெழுதகைய சித்திரைநாட் பூசை யாற்றிச் சோதிமணி விரலாழி தானஞ் செய்யின். (௧௬)

வானவர்கம் மியனுலகிற் சேர்ந்து பின்னர் மாசில்கிரீ சன்றனை யே மருவா நிற்பன், பான்மைதிகழ் சோதிராட் பூசை யாற்றிப் பன் மறையோர்க் கினிதன்னம் பரிநது நல்கின், மேன்மைதிகழ் வாயுவுல கடைவுற் றின்ப மிகமேவி வீற்றிருப்பன் விசாக நாளிற், றுனமா நிதியளித்துப் பூசை செய்தோன் றகுமிந்தி ராக்கினியின் பதத்திற் சாரந்தே. (௧௭)

ஒளியுமிழ்தே சினின்மிகுத்துள் ளுவநது வாழ்வ னுவந்தனுடத் தருச்சையை மாபோ டாற்றிற், களிசிறநது விமானமிசை யூர்ந்து சென்றே கவின்றெழுமித் திரலோகங் கைக்கொள் வாளுற, றெளி வறக்கேட் டைபில்வணங்கி மாட தானஞ் செய்திடினாங் கவனினிய செழுமென் றேறற், றுளிதுளித்து மணிச்சிறைவண் டாற்றுஞ் செம் பொற் றோடவிழ்கந் பகரீழ விற்பந் துப்ப்பன். (௧௮)

மூலநா ளாருச்சீனையை முதல்வற் காற்றி முதியமறை யோர்க் குணவு முயன்று நல்கிற், சாலவே நிருதியுல கதனைச் சேர்வன் றது பூரா டம்பூசை தானுஞ் செய்து, சீலமா மறையோர்க்கு மியன்ற நல்கிற் சேர்வனம் துலகிணையுத் தராட நாளின், மேலதாம் பூசையிழைத் தரிசி யேனும் வேறியா தேனும்வே தியர்கட் கீர்தால். (௧௬)

மன்றல்கமழ் நறைபொழிபூந் தவிசின் மேய மறையவன்ற னுல கெனினு மங்கண் வாறோர்க், கொன்றியகம் மியனுலக மெனினுஞ் சேர்வ னேணநா ளாருச்சீனையெய் துணவு தன்னை, நன்றுமுவர் தந் தணர்க்கு நல்கிற் செங்க ணாணன்ற னுலகடைவ னவிட்ட நாளின், முன்றிகழ்பூ சீனையாற்றி னெண்மராக மொழியும்வசக் கனினுலக முறையிற் சேர்வன். (௧௭)

மிகமகிழ்ந்து சதயநா ளாருச்சித் தேத்தி மென்றுகிறு நிருதி தான் வேதம் வல்லோர்க், ககனமர்ந்து தானமினி தளிக்கின் யார்க்கு மருள்பொழியும் வருணனுல கடைவ னன்பின், முகனமர்ந்து பூ ட்டா திக்குப் பூசை முடித்தக்கா லொருபாதர் மூதூர் சேர்வன், நிகழ்தருமுத் தாட்டாதி பூசை தானஞ் செய்யினகிப் புத்தினிய தேவூர் சேர்வன். (௧௮)

விளங்குமிரே வதிநாளிற் பூசை யாற்றி வெண்டம்பாற் புனிற் றாவை வேத வாணர்க், குளங்குளிர வழங்கினிரு பிரந்து நாளு முலகு விளக் குறும்பரிதி பதத்தைச் சேர்வன், றுளங்குகதிர் ஞாயிற்று வா ர்தன்னிற் சோதிமணி யிழைத்தகின் காதத்தைச் சூழ்ந்து, வளர்ந்த மகிழ் சிறந்திறைவர் றொழுது போற்றி மரசிலா மறையவர்க்கு மாபி னீர்து. (௧௯)

காமுகில்செஞ் சந்தொடுகுங் குமச்சே ருட்டிக் கதிர்முத்து வட நகிற்குக் கனக்கப் பூட்டி, மாதையொண்கண் மையெழுதி நறுமென் கூந்தல் வண்டாற்றுந் தண்டொடையல் வளைந்து வாய்ப்பச், சூழ மணி மேகலைபொற் சிலம்போ டார்ப்பத் துடிமருங்கு றுவளவின் தோகை போன்று, கேழ்கிளர்மென் றாறியனப் பெடைபோன்றெய் திக் கேடில்சீர்ச் சிவயோகி தன்னைக் கிட்டி. (௨௦)

ஆங்கவனை யின்பநல னுகர்வித் தேல வகமகிழ்வித் தவன் டம்பே றதனைக் கேட்டி, திங்கிலுயர் கொலைகளவு கள்ளு டி குவணம் மடியவர்க்குச் சிறந்த பூசை, பாங்கினெடு செய்யினுமீப் பாவ நீங்கிப் பலரும்வணங் குறமேன்மை படைத்து வாண, னோங்கி

யனப நுகர்ந்துமறு மைககண் வெய்யோ னுறழ்விமா னத்துமையா னுலகிற் சேர்வன். (௨௪)

நுண்ணிறிற் பலகலையுந் தேர்ந்து வல்ல நுடங்கியவெண் புரி நூலின் மார்பன் நன்னை, நண்ணியுவர் தருச்சித்து நவையில் செம் பொ னல்கியறு சுவையடிசி லருத்தி நல்ல, பெண்மையினிற் சிறந்த பொது மகளி னோடும் பெரிதின்ப நுகர்ந்துவகை பெறச்செய் வித் தோ, எண்ணரிய தீவினைப்பூட் டறுத்து நாளு மீறிப்பெருஞ் செல்வமெய்தி யினிது வாழ்வன். (௨௫)

வெண்ணிலவுக் கதிர்கான்ற மதிவா ரத்தில் விழைந்துவழி பாடி யற்றி வேத வாணர்க், கொண்ணிதிய ழியன்றதளித் துள்ளோன் வெம்போ ருடற்றமரி லடுபகையை பொறுப்ப னுண்மை, பண்ண வனைச் செவ்வாய்வா ரத்திற் பூசை பரிந்தாற்றித் தானம்பா வித்தோன் போரி, எண்ணலரை வென்காண்பன் புதனிற் பூசை நாதனுக்கு நன் கியற்றிச் சிவயோ கிக்கு. (௨௬)

தயிலமிடு வித்துத்தண் ணறுநீ ராட்டிற் நன்னுடல மின்பமெய் தித் தழைவன் வாழ்வி, லுயர்வியா முத்திறைவர் குவந்து பூசை யுளு ற்றுபுளு னிகட்குமுனை வுதவல் ஷெய், னயர்வரிய சிவஞான மடை வன் வெள்ளிக் கருச்சித்துத் தானமுமர் தணர்க்கு நல்கின், மயிலிய ளின் வந்திக்கு மகவிண் டாகு மனத்துவிழைந் தவையனைத் தும் பெறு வன் மாதோ. (௨௭)

மந்தவா ரத்திறைவர் பூசை யாற்றி மறையவர்க்கு மினிதளிக் கின் மன்னர்க் கேற்பச், சிந்தையுவுப் புறவொழுதி யீறில் செம்பொன் சேர்வன்வெநீ பாதத்தி லடிசி லேனு, முந்தியநன் னிதியேனு மரிசி யேனு முயன்றளித்து முதல்வனுக்குப் பூசை செய்தோ, னந்தமிநீ வினைமுழுதுந் தணந்து தூய வமருலக மடைந்துமுத்தி யதன்பின் சேர்வன். (௨௮)

பீண்டுமீண் டொரப்பதெவன் சிவனைப் பூசை விழைவினோடும் புரிசுவனேன் மேலோ னல்லாற், தீண்டரிய கீழாயோன் றுறு நீங் காத் தீயகொடும் பவந்தீர்வன் நேவன் பூசை, யீண்டுமகிழ்ந் தெவ னிழைப்ப னன்னோன் சால வின்துத நிரயம்பா ராம விற்பம், பூண் டமலன் நனையடைவன் பொருவில் வேள்வி புரிதவங்க நெறுபெர்நி யடக்க மெல்லாம். (௨௯)

நின்னுடைய சிவபூசைக் கொப்ப வல்ல நீயிதனைத் திடமாக
வுணர்தி யென்று, மின்னுகதிர் விட்டெறிக்கும் குழவித் திங்கள்
வெண்டிரைபாய் சுருட்டுதெய்வ விரிரீர்க் கங்கை, பொன்னிதழித்
தண்படலை கற்றைச் செய்ய புன்சடையின் மிலைந்தசெம்பொற் பொ
ருப்பு வில்லி, மன்னுமருந் தவவசிட்டற் குணர்த்திப் பின்னர் மாசி
நிரு வெண்ணீற்றின் மகிமை சொல்வான். (௩0)

ஆகச்செய்யுள், ௧௨௬௫.

இ ரு ப த் த ா ரு வ து

திருவெண்ணீற்றினமகிமைகூறிய

அ த் தி ய ர ய ம்.

பன்ம மென்பது தூய்மையாய்த் தலைமையாய்ப் பகரி
னுன்ன ரும்பா ஞானவா னந்தமா யுளதாற்
றுன்னு பாவம்யா, வற்றையுந் தூந்துபர்ச் சனஞ்செய்
நன்மை யானனி பளித்திர் மளித்திடு நலத்தால். (௧)

பெரிதும் பன்மமென் றதன்பெயர் பேசிடப் பெறுமாற
சுரிபங் கிக்குறந் தாட்பெரும் பூதத்தாற் சுடர்விட்
டெரிசெங் குஞ்சிவென் ளெயிற்றுநெட் டலகையா விருண்ட
வரையின் றோற்றவா ளரக்கால் வன்றுயர்ப் பிணியால். (௨)

ஆய வின்னல்க ளகன்றிட விரக்கையாற் றிடலாற்
றிய பல்பவந் தீர்ந்திட விரக்கையென் திடலாற்
றாய தாமதற் கிரக்கையென் றொருபெயர் சொல்வ
ராய்வு நின்மிக விளக்கலாற் பசிதமென் றறைவர். (௩)

கடிய பாவங்க ளியாவையுங் காரமாக் குதலா
னெய்து மன்னதைக் காரமென் றுரைப்பர்நீ ணிலத்திப்
படிவி ளங்குயிப் பன்மவுற் பவம்பகுத் துணர்ந்தே
யொடிவி லன்பொடுந் தரித்திட லுத்தம மாமால். (௪)

அணைய வுத்தம வெண்பொடி பாக்கினை யத்தோ
டினிய சீர்திகழ் கவுணமென் றிருவகைத் தாகும்
வினவி னவ்விரண் டெம்மறி வின்மையை விலக்கிப்
புனித ஞானம தளித்திடும் புகன்றிடக் கேண்மோ. (௫)

மற்றி வற்றினு ளாக்கினே யம்மிரு வகைத்தா
முற்றி மெங்கவு ணம்மொரு நால்வகை யுடைத்தாம்
பற்று மக்கினி கோத்திரந் தன்னிலும் பயனாய்
முற்றி மெவிர சாமகந் தன்னிலு முறையால்.

(௭)

உள்ள தாக்கினே யந்தின முஞ்றுமோ மத்திந்
றள்ள நுந்தவ வருணிசெய் சமிதையந் தழலிற்
றெள்ளு சீர்திக முட்டிலில் விளங்குசெந் தீயிற்
கள்ள லாந்தகாட் டமுலிடை யுள்ளது கவுணம்.

(௮)

இவற்று ளாக்கினி கோத்திரத் தியன்றவெள் ளியநீ
றுவப்பின் மூவகைக் குலத்தவர் தமக்குரித் தாகு
நிவப்பு றும்விர சாமகத் தெழுந்தவெண் ணீறு
மவர்க்கு ரித்தென லாகுமுன் னறைந்ததே போல.

(௮)

தினமு ஞற்றிடு செந்தழ லோமவெண் டிருநீ
றணைய வில்லறத் தொழுகுறு மவர்க்குரித் தாகு
மனமு வந்துள சமிதையந் தழற்பொடி வருணி
புணைய லாகும்வே தியர்கட மட்டிலிற் பூத்த.

(௯)

தவள நுண்பொடி பின்னவர் தரித்திட லாகுந்
திவளும் வெவ்வனத் தடுதழற் பிறந்தவெண் டிருநீ
றவர்க ளன்றிய குலத்தவர்க் கணிந்திட லாகு
மவைவ ணிந்திடற் கியைந்துள மனுவினை யினிக்கேள்.

(௧௦)

ஆய வக்கினி முதலிய வதர்வண மாறு
னாய சீர்கொள்சா பாலமே ழிம்மனுச் சொற்றுத்
தீய பாவம்மிட் டகன்றிடச் சிந்தையு ணிவறந்த
நேய மாய்முழு நீறுபூ சுகநெறி நின்றோன்.

(௧௧)

தயங்கு றந்திரி யாயுட மந்திராத தாலும
வயங்கு சீர்கொண்மே தாமனு வா லுநல் வருணி
நயங்கொ ஞந்திரி புண்டரந் தரிக்கஞ் னத்தா
லுயர்ந்தி யாவையுந் துறந்தவன் றரிக்குமா றுரைப்பாம்.

(௧௨)

கூற நுந்திரி யம்பக மனுவினற் குடிசை
யேறு மைந்தெழுத் தானுதன் மார்புதோ ளிவற்றுந்
தேறி நெந்திரி புண்டர மஞ்சமந் திரத்து
நீறு பூசியே தரிக்கவே னையாற்ற நிகழ்த்தின்.

(௧௩)

ஆதி தன்னல்லே குடிடையா யந்தத்தி னமவாயத்
நீதில் சீர்நடுச் சிவமெனு மனுவினைச் சேர்த்திட்
டோத ருந்திரி புண்டார் தரிக்கமற் றெழிந்தோர்
நீதி யாற்றிரி புண்டா மும்முழு நீறும்.

(க௭)

மனுவை யின்றியே வனைகளிவ் வரன்முறை செய்யி
னனையர் தங்களுக் ககலுமைம் பாதக மவற்றோ
டினைவ தாமுப பாதக முங்கெடு மிதுமெய்
நனிது நந்தவன் நனக்கிது ஞானத்தை நல்கும்.

(க௮)

வனத்த னுக்குமா ஷரத்தியை வழங்குறு மனையை
நினைத்த வன்றனக் கறங்களு நீதியு நிறைக்குந்
தனித்தி டும்வரு னிக்குநான் மறையுணர் தகுதி
யனைத்து நல்குறும் பின்னவற் கினிதற மளிக்கும்.

(க௯)

மற்றை யோர்களுக் கொழித்திடும் பாவமில் வண்ணஞ்
சொற்ற பான்மையி லணிந்திடான் றுனொரு துணியைப்
பற்றி வேறொரு பரிசினுற் றரிப்பவன் பாரி
லுற்ற சென்மமும் பலனான மலப்பன்றி யொப்பான்.

(௧௦)

பாவர் தாஞ்சில ரிம்முறை தரித்திடா திகழ்ந்து
தாவில் சீர்மறை சாத்திரஞ் சொல்லிய தரும
மேனி யாற்றினு மதன்பய னில்லைமிக் குயர்ந்த
னாவெண் ணீற்றினை யொருவனெற் றியினிடைத் தோன்ற.

(௧௧)

அங்கு நோக்கிமற் றெவன்வெகுண் டானவன் நன்னை
யிங்குச் சங்கர சாதியென் றறிகவிந் நீற்றைப்
பொங்கு மன்பினிற் றரித்துளான் றனைக்கண்டு பொறுமை
தங்கி யாங்கேனோ ரந்தன னிகழ்ச்சிகள் சாற்றின்.

(௧௨)

அன்ன வன்றனைப் பின்னவற் குப்பிறற் தவனென்
துன்னி யோர்கவொண் டவளநீற் றினையுவுந் தணிந்தோன்
நன்னை யேபுடைத் தானெவ னன்னவன் நன்னை
இந்நி லத்தினி னீசனென் றேயறிந் திடுக.

(௧௩)

எனையர் தாஞ்சிலர் வேதநூல் வழியினு மிலகப்
புணையும் வெண்டிரு நீற்றினு மன்பின்றிப் போவ
ரனைய ரனையர் வயிற்றிடைக் கருவினு ளனுஞ்
சன்ன நான்முத லுள்ளநாள் வரையிலுஞ் சால.

(௧௪)

இழைத்த நற்றவ நல்லற னின்றியே யிழப்பார்
தழைத்த சோதிவெண் ணீற்றினில் யார்சிலர் தமக்குப்
பழிப்பி ருந்திடு மவர்கள்வே தியரெனப் படினும்
பிழைத்த தாகியே யிழிபிறப் பாமவர் பிறப்பு. (௨௨)

எவனொ ருத்தன்றா னீசனே யென்னினு மன்றி
யவனி தன்னிடைப் பின்னவ னென்னினு மவன்பாற்
சிவனி லாஞ்சனை யாகிய திருவெண்ணீற் றினைக்கண்
டுவகை யாவனோ வாங்கவ னேயுயர் மறையோன். (௨௩)

யூவர் நீற்றினை யணிந்தவர்க் கண்டினி னுவப்பர்
தேவர் மாதவ ரவர்தமைப் பூசிப்பார் தினமு
மோவு ருதவ ருணர்ந்துள கல்லியே கல்வி
மேவி யன்னவ ருளுற்றிடும் வேள்வியே வேள்வி. (௨௪)

தழைய வாங்கவ ராற்றிடுந் தவங்களை தவங்க
ளொழுகி மற்றவர் நடாத்திடு மொழுக்கமே யொழுக்க
முழுது நீறணிந் தவன்றனை முற்படக் கண்டு
விழைகு வான்றனை விண்ணவர்க் கிறைவனும் வியந்து. (௨௫)

உவந்து தாள்பணிந் தருகின் றாடுவ னுடனே
சிவந்த காட்சிகொ ணிலாக்கதிர் கான்றவெண் ணீற்றிட்
டவன்றின் னுதது தின்னிணுந் தினத்தக்க ததுவே
கவர்த வன்னதாற் பாவமு மில்லைகாண் குறினே. (௨௬)

இனைய நீற்றினுக் கிறையுநீ யையுற வெய்தேல்
புனலின் மூழ்கியே யாவன்வெண் ணீற்றினுற் பொதிய
நனிமெய் பூசுவ னன்னவன் வருணியா னுறு
மனையில் வாழ்பவ னென்னினும் வனத்தனே யெனி னும். (௨௭)

அளவில் பாவம்பா வையுந்நணந் தருங்கதி யடைவன்
நெளியும் வேதிய னக்கினி கோத்திரத் திருநீ
நெளிவ வேதின மூழ்குக யதியதை யுளுற்றின்
வெளிய தண்புனன் மூழ்குகின் நதனினு மேலாம். (௨௮)

அறலின் மூழ்குறி னதனிடை யுயிர்வதை யாகு
மறியு மப்புனன்மாயையென் றறிகவம் மாயை
நிறையு யிர்க்குவன் னிகளமென் றுணர்கவர் நிகளம்
பறிப டத்திரு நீற்றுநா னஞ்சொலப் படுமால். (௨௯)

மைய லைத்தெறு மற்றந் னற்புத நம்மாற்
செய்ய 'நாவினாற் சொலவரி தாகுமித் திருநீ
றுய்ய நன்கணிந் தேகரை யேறிடா துலகோர்
செய்யு மேனைய வறங்களிற் றேம்புவர் சால. (௩௦)

உனக்கு நாமினிப் பஷபட வெனைத்தென வுரைப்பேந்
தனக்கு நேரிலாத் தவளதுண் பொடிதரிப் பதுவே
யனைத்து ஞந்தலை யாகிய தருமதா ரணமா
நினைத்து வைசலூர் தரித்திடி. நேடித்த லின்றி. (௩௧)

வல்லை யிற்பா ஞானபோ தம்வரும் வனைவோன்
சொல்ல நும்பெரும் பாவியேற் பாவங்க டொலையு
மில்லைபையறு வித்திரு நீற்றினுக் கெதிராச்
சொல்ல வேறொரு பொருளுமற் றுண்டுகொ றாயோய். (௩௨)

புரத்தல் காரண மாகவு நன்மையின் பொருட்டும்
பரித்த தூய்மையி னேதுவே யாகவும் பண்டு
கருத்தி லெண்ணினா மிதனைபுண் டாக்கினங் கவுரி
தரித்தி மும்படி யவட்கினி தளித்தனந் தவத்தோய். (௩௩)

இங்கி யாவன்மற் றிதனைநம் வடிவென வெண்ணித்
தங்கு மாக்கினே யத்திடைச் சார்ந்ததே யெனினு
மங்க தல்லது கவுணத்தி லாயின தெனினும்
பொங்கு மன்புடன் மனுவினாற் புனைவனே வன்னுன். (௩௪)

பன்ன ருஞ்சிவ ஞானமும் பெற்றுயர் பதமா
முன்ன ரும்பா முத்தியு மடைவனென் றுரைத்தான்
பொன்னின் வார்சடைப் புனிற்றிள மதிதவழ் புனிதன்
பின்ன ரக்கமா மணியின தியல்புபே சுவனாள். (௩௫)

ஆகச்செய்யுள், ௧௩௩௦.

இருபத்தேழாவது

உருத்திராக்கமகிமையுரைத்த
அ த் தி ய ர ய ம்.

அருந்தவ வரம்பு கண்டசீர் வசிட்ட வறைகுதுங் கேண்மதி
யன்பிற், றிருந்திய வக்க மணியினை யிலகு சேயொளிப் பொன்னில்
வெள் ளியினிற், பொருந்துறப் பொதிந்து சிகையினிற் காதிற் புரிந்த

முந் நூலினிற் காத்தி, லுரத்தனின் மிடற்றி விவற்றினு ளொன்றி
லுன்னருங் குடிலையை யுரைத்தும். (க)

'அன்றியைந் தெழுத்தா லாயினு மல்ல தான்மமந் திரத்தினு
லெனினு, மொன்றினை நினைந்தாங் குணர்வுளோன் றரிக்க வுவந்தினு
தரித்திடி னுவம, 'மின்றிய சிவஞா னம்பெறு வுதனுக் கேதுவா மிரு
ஞ்சிகை தரித்த, பொன்றிகழ் கடவுண் மணியினை யரிய பொருளெ
னும் பரபத வடிவா. (உ)

சுந்தனை செய்க செயிணி மணியைச் சிவமொடு சத்தியாத்
தெரிசு கந்தர மணியைக் கலைமக ளலது கனலியென் றெண்ணுக
முந்நூ, றந்தணி மணியைக் கடவுளர் யாருந் தாமென வெண்ணுக
வருணி, முந்தறு நால்வர் தமக்கும்வே திபர்கண் முதலிய காற்குலத்
தவர்க்கும். (ஈ)

மாபினில் விதித்த மனுவினைப் புகன்று வணையலா மிம்முறை
வனைந்தோன், விரிசுட ரெறிக்கு முருத்திர வடிவாய் விளங்குவ னையு
றல் வேண்டா, பரிவொடுந் தரித்த வணையவன் றன்னைப் பார்க்கினுங்
கேட்கினும் பற்றாக், கருதினுந் தரித்தோன் றன்னைமோந் திடினும்
களைகுவன் றீவினை யனைத்தும். (ச)

மொழியல வற்றை மொழியினு நாளு முயன்றுடல் வருந்திட
விழைக்குந், தொழிலிடைப் பயின்று துவளினும் கவலை தூப்பவன்
றுயரொடுஞ் செல்வா, வழியினிற் சென்று தெருமா லுறினு மூத்திர
முய்த்திடா விடத்தில், வழுவுற விடினு மற்றிது வனைந்த மாட்சியான்
வல்வினை முழுதும். (ரு)

தூறப்பன்மற் றினையோ னகமகிழ்ந் தியாண்டுத் துய்ப்பினு மாயி
டை தூய, சிறப்புடைப் பரமன் றுய்த்ததோ ரிடமார் தெரிந்தவன்
பருசிய யாவு, மறக்கட லணையான் பருசிய வவைபா மன்னவன் மோந்
தவை யனைத்து, மிறப்பொடு பிறப்பு மில்லவன் மோந்த வென்னலா
மன்றிமற் றிலவே. (கூ)

சங்கிது தரிக்க வுளத்திடை நாணம் யாவனுந் திருந்தன னவன்முற்
றீங்கதி னின்று நீங்குத விலலைச் சீரிய விதுபுனைந் தவனை
யாங்கெதிர் நோக்கிப் பழிப்பவன் யாவ னன்னவன் சங்கர சாதி
பாங்குருத் திரர்கள் யாவரு மிதனைப் பரித்தலாற் பரனடி யடைந்தார்.

எண்ணருந் தவத்து முனிவரர் யாரு மினிதுவந் திதுபுனைந்
ததனா, லுண்மையி னுயர்ந்த சித்திக ளடைந்தா ருலகெலா முதலிய

பிரமன், வண்மைசே ரக்க மணியினை வணீந்து மகிழ்பிர 'மத்துவ மடைந்தான், நிண்ணிய விதனைத் தரிப்பது தனிலுஞ் சிறப்பெவ னுடலெடுத் தவர்க்கே.

(அ)

விழுமிய விதனைப் புனைந்தவன் நனக்கு மென்றுகி லாயினு மன் றிக், கெழுமுறு நிதித ளெனினும்பா தெனினுங் கிளர்வுறும் விழை வுட னளித்தோ, 'எழிதகு பாவ முழுவது மொருவி யழிவிலாச் சிவ னுல கடைவன், வழுவில்சீ ரிதனைத் தரித்துளான் நன்னை வருதி யென் நழைத்துள மகிழ்ந்து.

(க)

உயிர்த்துள விருவர் பலிகரு மத்தி லுறுசுவை யடிசிலூட் டிய னே, யயர்ப்பிலா வவன்ற னன்னையும் பிதாவு மகமினி துவப்பாங் கவனும், வியப்புற மகிழ்தென் புலத்தவ ருலக மேவுவன் மற்றிது வேய்த்தோ, னயத்தகு பதத்தை மண்ணுரீர் பருகி னன்கு வாழ் குவன்சிவ னகரில்.

(க0)

ஆதரித் திதனை மாலிகை யாக வங்கையிற் கடகமே யாகத், நீதி ல்சீர் மற்றை யவயவத் தணியுஞ் செறிசுடர் மணிக்கல னாகப், பேதமு நணின்தா னுருத்திர வடிவம் பெறுவன்மற் றிதுதனை வானா, யாதொரு தலத்தி லாயினு மனுவோ டென்னினு மனுவிலா தெனினும்.

(க1)

பாவகத் தோடு கூடியு மன்றிப் பாவக மின்றியும் பரித்தோன், மேவுநால் வருணத் துள்ளவ னேனும் வேறுளா னென்னினும் வெள்கா, தோவறத் தரித்தோ னுடற்றுபா வங்கள் யாவையும் வல வினார் தொருவி, மேவரு ஞான போதமுற் றிடுவன் மற்றிதன் மகி மையை விளம்பின்.

(க2)

ஏலவு மிறும்பூ திதுசொல முடியா தாதலா விதனையெப் பொழு துஞ், சாலரீ தரித்துக் கொள்ளுதி முன்னுட் சாதிசண் டாளன்பு ரொருத்தன், மேலதாம் விடமன் வைகலொன் றினுக்குண் மிகுதக் பல் லாயிரம் பசுவை, நூலுணர் பல்லா யீரமறை யோர்க டங்களைச் செருத்துளா னெய்தின்.

(க3)

அன்றியு மளப்பி றறக்கொடும் பாவ மனைத்தையு மிழைத்தன னிழைத்து, நன்றுறு மக்க மணிதரித் ததனு னவிலரும் பாவங் கெல்லார், துன்றிய வனத்துச் சுடுதழற் டட்ட தூயவெண் பஞ்சு போற் றொலையும், நின்றியே போய வன்னவ னாயு னீறுதிரி லடைத் தெம துதர்.

(க4)

நடுவனதுலகிற் கொண்டுபோ யவனை நடுவன்முன் விடுத்தனர்
நடுவன், கொடியவன் தன்னைக் கண்ணுறு வென்று கூறினன்குலீன
கேட் குதியா, நெடுநில வரைப்பி லளப்பிலாத் தீங்கு நீயிழைத் துள்
ளன வனைய, கடியவல் வினையின் பலனையா நன்கு கணித்தறிந் தவற்
றினுக் கியைய. (௧)

ஒறுத்திடுந் தண்டத் துன்றனை விடுத்தற ட்கொன்றுகின் றோம
லம் பாதாற், பொறுத்தன மென்றகே னுருத்திர வக்க மணியைநீ
புனைந்தபுண் ணியத்தாற், செறுத்திடு பாவ முழுவதும் வெந்து தீந்
தன நீயினித் தேவும், பெற்றகரி தாமில் விமானமேற் கொண்டு பிஞ்
ஞக னுலகிலே கென்றான். (௧௬)

பின்றையங் கவனும் பரிதியங் கடவுட் பேரொளி பெருகியே
யாண்டுந், சென்றிடு விமான மூர்ந்தா மகளிர் சீரிய வாடல்பா
டலினே, டொன்றிய வான தூதுபி முழக்கோ வெப்பொடு சூழ்ந்
தெதிர வழுத்த, மன்றவு மகிழ்தூங் குள்ளமோ டென்று மறுவில்
சீர்ச் சிவபுரம் புகுந்தான். (௧௭)

இன்னதன் மையினு லிம்மணி தன்னை யாவருந் தரித்திடல்
வேண்டு, மன்னவர்க் கிதுவே போகமும் விடு மனித்திடு நாமுமீ
தணிவோ, மென்னவே சொற்றானு மலையா சுயிர்த்த விலங்கிழை
பாகனு மிறையோன், பின்னரும் வசிட்டன் பெரிதுள முவப்பத்
தாரகத் துண்மைபே சுவனூல். (௧௮)

செய்யுள், ௧௩௪௮.

இ ரு ப த் தே ட் டா வ து

பிரணவமகிமைபுரைத்தஅத்தியாயம்.

ஒரெழுத் தாகிய வோமெ னும்பதந்
தாரக மென்னவுஞ் சாற்ற லாமது
சீர்திகழ் பிரணவ மென்றுஞ் செப்பலாங்
கூரிய மறைமுடி புணர்ந்த கொள்கையோர். (௧)

தினந்தொ றும் விசேடமாச் செபிப்பர் காணதை
நினைத்திடி னிருடிமுன் நிகழ்த்து மேழினை
மனந்தனில் வகைபெற வகுத்துக் கொண்டுபின்
கனிந்துரு வேற்றுதல் வேண்டுங் கற்றுளோர், (௨)

செவித்திடு மதற்குள நியாணந் தேசிக
஁னுவப்பொடு முணர்த்துப தேச வுண்மையிற்
றவப்பய ஁னுணர்ந் துளத்திற் றங்கிடக்
கவற்சியை விடுத்தவர் கண்டு கொள்கவே. (௩)

யாவைமற் றுலகினு மியன்ம றைக்கனு
முவகை முவகை யாமொ ழிந்திட
லாவன வவையவை யரிய தாரகத்
தாவில்சீர் வடிவென வுணர்தி சாலவும். (௪)

உலகினு மறையினு மொன்ற தாகவே
பிலகுமே காந்தத்தில் யாது தோன் றுவ
தலகில்சீ ரன்னது மனைய தாரக
நிலகிடம் வடிவென நினைந்து கோடியால். (௫)

஁தலாற் றாரக மழிவின் றுகிய
தினாதிர் பரசிவ மென்னத் தேறுதி
காதலாம் பலபல காரி யங்களின்
சாதனத் தினிலுணர் பொருளின் றனகணும். (௬)

அறிதராப் பொருளினு மையு றும்படி
செறிதரு பொருளினுந் திடங்கொ ளப்படும்
பிறிதொரு பொருளினும் பேதம் பேதமா
யுறுவன வாசியே யுறுபொ ருட்கணும். (௭)

எல்லையி லுயிரெலா மென்று மோமெனச்
சொல்லுவ ஁னாவா னந்தத் தோற்றமா
யொல்லுறு சிவமுமோங் காரங் கட்புலப்
பல்பொரு ஁ருவமு மதனின் பாலவே. (௮)

மொழிகளும் வன்னமு முழுது மன்னதே
கழிதரு காரண காரி யங்களா
லொழிவிலாக் கேவலப் பொருளி னுண்மையா
மழிவிலா வியல்பின யதுவென் றேயறி. (௯)

஁னமில் பரசிவ ஁லகொ நெற்றிடிற்
ரு஁மவ் வுலகொடு தங்கி வைகுமவ்
வானவன் றனக்கிது வாச கப்பொரு
ளானதா மவ஁ல குருவ ஁ப்பிடின. (௧0)

அதுவுமல் புண்ணா சகம தாய்விடும்
பதியுல கொடுபயி லாதொ ருத்தனாய்
வதிவுநிற் றுனுமொன் றுகி வைகுறு
மதுவென வவனென வில்லை யன்னியம்.

(கக)

ஈசனுந் தாரக மென்ற நாதமும்
வாசக வாச்சிய மெனும்வ குப்பினு
னாசமி விலக்கிய விலக்க னையினுந்
பேசுமிட நதற்குந் தமக்கும் பேதமில்.

(கஉ)

தாரக மநாதுநாந் தாம நாதியிச்
சீரினி லாங்கதன் சிறப்பைத் தேசிகள்
பேரரு ளாற்சொல்ப பெற்றிட் டைம்பொறி
யோர்வழிப் பட்டிட வுள்ள டங்குறு.

(கங)

முனிவினைத் தணந்துமா மோன மெய்தியோர்
தனியனாய்ச் சுவத்திகா தனத்தி லேமன
மினிதுற நிலைமைபெற் றிருந்து வா னுயர்
பனிவரைக் குவட்டினி னதியின் பாங்கரில்.

(கச)

பதிவுறு குகையினிற் பரமணீ கோயிலின்
மதியினுக் கியைந்துள மற்றி டங்களின்
முதிர் தழல்வேள்வியின் முன்னிற் கீழ்த்திசை
யதுதனை யாயினும் வடக்கை யாயினும்.

(கரு)

தண்ணுறீஇ யிலைகனி கந்தம் பாரிடை
யண்ணுறு முணவென வுண்டு மல்லது
நண்ணிய வையமேற் றுண்டு நாடொலைத்
தெண்ணருங் குரவனை யிறையென் றெண்ணுபு.

(கக)

உளந்தனில் வணங்கிமெய் யுணர்ச்சி வல்லனாய்த்
தெளிந்திது செபிக்கவிச் செபத்தை யிம்முறை
வளம்பெற மூன்றிலக் கம்வ குத்திடின
விளங்கிய மந்திர சித்தி மேவுமால்.

(கஎ)

வெவ்வா றிருகடர் விழுங்குங் காலையில்
வவ்வுறு முணவினை மறுத்தெண் னாயிர
மவ்வுரு வாய்ந்துபா லனங்கை தொட்டிடிற்
செவ்விதின் முற்பவந் தெளிவ னுங்கவன்.

(கஅ)

மனங்குளிர்ந் தொருவனோர் வருட வெல்லையுந்
தினம்பனீ ராயிர முருச்செ பிப்பனே
னினைந்திட லரியதாய் நிகரி லாச்சிவங்
கனிந்திடு மனையவன் காணத் தோன்றுமால்.

(௧௯)

பொற்றுணர் நறைகமழ் பலாசப் போதினாற்
கற்றையஞ் சுடர்த்தழல் வேள்வி கைக்கொளின்
மற்றவன் முழுவதூஉம் வல்ல னாகுவன்
முற்றவுந் துறந்துள முனிவ கேட்டியால்.

(௨௦)

குழைத்தெழு பிப்பிலச் சமிதை கொண்டொளி
தழைத்திடு முத்தழ றமைவ ளர்த்தியுன்
விழுத்தகு பிராமணத் தன்மை மேவுறு
மொழுக்கமுந் தவமுமிக் குயர்ந்த மேலையோய்.

(௨௧)

பசியதண் டோட்டறு கதனிற் பண்ணுறின்
வசையில்சீ ரிருதிலம் பரிக்க வல்லனா
மிசையும்வெண் பொரியினாற் செய்யின் மேதகு
நசையுறு கன்னிகை விவாக நண்ணுவான்.

(௨௨)

தண்ணறு நெய்யினாற் றழல்வ ளர்த்திடி
னெண்ணிலா மேட்கைகள் யாவு மற்றிடு
நண்ணிய திலத்தினா னயந்தி ழைத்திடிந்
றுண்ணெனக் கவலைசெய் நோய்தொ லேந்திடும்.

(௨௩)

வேறு.

சுழிபுன நோய்நதுட றாயவ னாகி
விழுமிதி னிந்திரி யங்களை வென்றே
யொழுகு மிலக்கம தாகிய வோமப்
வழுவற வாற்றுதல் வல்லவ னென்னின்.

(௨௪)

பிராறி யாவகை பிழை விளைத்து
மறையவ னைத்தெறும் வல்வினை நீங்கு
மறைபுனன் மூழ்கி யதன்கரை வைகி
யுறுதி யிலக்க முருச்செப முற்றால்.

(௨௫)

மறைந்துகள் ஞாண்டதொர் வன்பிழை மாளு
நறும்புனன் மூழ்குபு நாதன்முன் னாக
வுறைந்துரை யாட லொழிந்தொ ரிலக்கந்
திறம்ப லிலாது செபித்திடு வானேஸ்.

(௨௬)

காந்து செழும்பொரு னைக்கவர் வுற்றுப்
பொருந்திடு தீவினை போம்புண லாயு
யரும்பொறி யைந்து மவித்து வெகுட்சி
பிரிந்துதென் பான்முக நோக்கு பிரான்முன். (௨௭)

மோன மீடந்து முயன்றோ ரிலக்கந்
தாணுரு வேற்றுவ னேற்குரு தற்பத்
தீன மறைப்பி விழைத்தத னாலா
மூனம தாகிய வவ்வினை யோடும். (௨௮)

தெண்புன லாடுபு செங்கதி ரோன்முன்
னண்பொ டயர்ந்தொ ரிலக்க நவ்ற்றிற்
பண்பிலர் தம்மொ டும்பட லாய்
புண்படு தீவினை போய்விடு மன்றே. (௨௯)

சீத நறும்புனன் மூழ்குதல் செய்து
நாதன்முன் னேயொ ரிலக்க நவ்ற்றி
னேதிலர் தாமறி யாம வியற்றும்
பாதக மாமெவை யும்பறி போமால். (௩௦)

ஒடிவி லுவப்பொடு மொண்புன றேய்ந்து
கடவுண்மு னேயுரை யாடுதல் கைனிட்
டடைவி னூருப்பதி னாயிர மேற்றி
னொடியி லகன்றிடு நொய்யபல் பாவம். (௩௧)

துறந்தவன் வேதியர் தோகையை யாரு
மறிந்திட வின்றி யணைந்திடின மூழ்கி
யெறிந்து புலன்சிவன் முன்ன ரிலக்கஞ்
சிறந்து செபித்திடி னவ்வினை தீரும். (௩௨)

ஆன்னவன் மன்ன ரணங்கொடு பல்காற்
றுன்னி னிலக்க முருத்தொ கை யேற்ற
மன்னிய வவ்வினை மாளுமி தல்லா
வின்னு முரைத்து மிருந்தவ கேட்டி. (௩௩)

வணிக மடந்தையை மற்றவ னுளு
மணைவுறின் யாரு மறிந்தில ராயிற்
பணிவொ டிலக்கமொர் பாதி செபித்தாற்
றணிவரி தாகிய வவ்வினை சாரான். (௩௪)

பின்னவ னோப்டிறர் தாமறி யாம
 லன்னவ னாளு மனைந்துள பாவ
 முன்னிய வாயிர மோடொரு நானூ
 யேற்றிடி.

வருணியு மன்றி வனத்தனு மிவ்வா
 றிருணிறை பாவ மிழைத்தன ரென்னின்
 முரணற முன்ன மெதிக்கு மொழிந்த
 வருடரு மச்செப மாற்றுதல் வேண்டும்.

(௩௬)

இல்லினில் வாழ்பவ னிப்பிழை செய்யிற்
 சொல்லி விதித்திடு முன்றொகை தன்னி
 னல்கிய நான்கினி லொன்று நவிறி
 னல்லல் வினோத்துள வவ்வினை தீர்வன்.

(௩௭)

மாகில் சிறப்புடை வானவர் தாமிவ்
 வோசையை யேழுத லாகவு ளார்க
 ளாசை தவிர்த்திடு மக்கதை யன்றிப்
 பேசுமி நோற்றமொன் றும்பிறி தில்லை.

(௩௮)

குடியையி னாவிமை யோர்கள் குழாமு
 மடைவொடு சன்னத்த மாகுவர் நாளு
 நெடிதுமவ் வோசையை யேறினை வாரகட்
 கிடருறு பாதகம் யாண்டினு மில்லை.

(௩௯)

இன்னதன் மேன்மை யெமாற்சொல லாற்றா
 துன்னுறி னற்புத மற்புத மோமென்
 றன்னதை நாடொறு மாய்குவன் யாவன்
 முன்னவன் றீமை முதிர்ந்துள னேனும்.

(௪௦)

ஊன முறுந்தொழில் யாவு முழந்துந்
 தானொரு தீங்கினை யுந்தழு வானா
 லீனமி லெவ்விர தங்களு மெண்ணி
 ருனமு மீட்டு தவங்க ளனைத்தும்.

(௪௧)

பழமறை கற்ற பயிற்சிகள் யாவும்
 விழுமிய பற்பல வேள்விகண் முற்று
 மழகிய தீர்த்த மடங்கலு மாடுந்
 தொழில்களு மேனைய னாய வறங்கள்.

(௪௨)

முழுவதும் வேத மொருங்கு மொழிந்த
வழுவக னற்செயன் மற்றுமில் வெல்லா
மொழிவறு தாரக முள்ள மழுத்து
மழினில் பலத்தொடு மொப்பென லாகா.

(ச௩)

ளிரித்து ளிரித்து விளம்புவ தென்னே
சுருக்கி யுனக்கிது சொற்றன மின்னு
முரைப்பரி தாகிய தாரக மொன்றாற்
பிரிக்கரி தாய பிறப்பற லாமால்.

(ச௪)

இன்னதொர் தாரக மென்னும் விளக்காற்
றன்னுயி ரைச்சிவ மாம்படி தான்கண்
டன்னவன் வாழ்வ னசேதன ராகி
மன்னிய நால்வரு ணுச்சிர மத்தில்.

(ச௫)

வழுக்கிய புல்லரு மற்றிது தன்னா
லிழுக்கிய பாவ விருங்கட றன்னைக்
கழித்துமெய்ஞ் ஞான மெனுங்கரை யேறிப்
பழிப்பில் சிவத்தொடு மொன்றுவர் பண்பால்.

(ச௬)

நின்னுயி ருய்ந்திட நீயு மினிக்கே
ளின்ன வெழுத்தினை யென்று நவின்றிட்
டன்னியம் யாவு மகன்றுவி டென்றான்
றன்னொடு மொத்தவர் தானல தில்லான்.

(ச௭)

ஆகச்செய்யுள், ககக(ந).

இ ரு ப த் தோ ன் ப தா வ து

வருணர்ச்சிரமங்கூறியஅத்தியாயம்.

- *** -

செம்மைசேர் மறையவர் செயல்க ளாறவற்
றிம்மையில் வேண்டுவ பாதி யேனைய
வம்மையில் வேண்டுவ வாரு மாங்கவை
தம்மையில் வாறெனப் பகுத்துச் சாற்றுதும்.

(க)

மாசறு மிருநிதி வாங்கல் வேள்வியை
யாசிலார் தம்மைக்கொண் டாக்கு வித்திடல்
பேசரு மறையினைப் பிழையி லார்தமக்
கேகூற வோதுவித் திடுத விம்மைய.

(உ)

ஒதுதல் வேட்டல்கைத் துதவ லம்மையி
னேதுவா மன்னர்க்கு வணிகர்க் கீதலும்
வேதமும் வேள்வியு மூன்றும் வேதியர்
நீதிபோ லம்மையி னிமித்த மென்பவே.

(௩)

அறைகழற றுணைவே லரசர்க் கிம்மையிற்
பெறுபய னீதியிற் பிழைத்து ளோர்தமை
முறையினிற் றண்டித்தன் முணையில் வஞ்சகஞ்
சிறிதுமில் லாதபோர் செய்து சீருறல்.

(௪)

வணிகருக் கிம்மையில் வாணி கத்தொடு
தணிவிலவே ளாண்மைசெய் திடல்ச தூர்த்தருக்
கீணையிலிம் மூவரு மின்பு றம்படி
தணிவிலா தவர்பணி தமையி னைத்தலாம்.

(௫)

இம்மையின் பயனிது மறுமைக் கும்மிதே
செம்மைநாற் குலத்தவர் தமக்குஞ் செய்தொழின்
மம்மர்தீர்த் துரைத்தனஞ் சுருக்கி மற்றினி
யம்மவாச் சிரமநான் கவையி யம்புவாம்.

(௬)

வருணியில் வாழ்பவன் வனத்த னீத்தவ
னருண்மிகு நால்வாச் சிரமத் தாரெனத்
தெருண்மிகு மறையுடன் மிருதி செப்புமிப்
பொருண்முறை வருணிக்குப் புகலக் கேட்டியால்.

(௭)

ஏற்றிடு மையமுங் குரவ னேவலுஞ்
சாற்றரு மறைநளின் றிடலுஞ் சந்தியிற்
போற்றுவந் தனைகளு மிரண்டு போழ்தினு
மாற்றருஞ் சமிதையான் மகம்வ ளர்த்தலார்.

(௮)

இல்லறத் தொழுகுவா னிறைவன் பூசனை
நல்லவு பாசன வோம நாடொறுஞ்
செல்லிருந் தோம்புதல் யாகஞ் செய்திட
லெல்லையி லுவப்பினுற் றுண மீர்திடல்.

(௯)

மேயசீர் வனத்தவன் வேட்ட லோதுதல்
காய்கனி சுருகிலை கந்த மாதிய
வாயபல் லுயிர்க்களித் தருந்தல் வைகலூர்
துயநித் தியத்தொழி லாற்றல் சோர்வற.

(௧௦)

துறந்தவன் செய்வினை நித்தி யத்தொழின்
மறந்திடல் பக்குவ வுள்ளம் வந்திட
லிறந்துள புசிப்பினும் யாக்கை யாதிய
நிறைந்தபல் பொருளினும் வேட்கை நீங்குதல்.

(-க)

பலியெடுத் துணல்சிவத் தியானம் பண்ணுத
லலைபுனன் முப்பொழு தாடல் வெண்பொடி
யிலகவுத் தூளவு மிடுத லின்னுயிர்
நிலையினை யினிதுணர் நிமித்த மாகவே.

(கஉ)

மாசறு காட்சிசேர் குரவன் நன்வயி
ஞ்சறு மறைமுடி வமர்ந்து கேட்டிடல்
பேசுடி னனையவன் பெற்றி யின்னை
நேசமா மில்லுறை பவனை நீங்கலா.

(கங)

மூவருஞ் சிற்சில முறைசெ யப்படு
மேவுமம் முறைசொலி னுப்பு மென்புளி
யோவுதல் புணர்ச்சியை யொருவ லாதிய
தானில்சீ ரொழுக்கமார் தவத்தின் மேலையோய்.

(கச)

எம்முடை யருள்பெற யாவர் வேண்டுநர்
தம்முடை யொழுக்கமே தவறின் ருற்றுக்
வம்முறை யாற்றிடி னவர்க்கெஞ் ஞானறினு
நம்மரு ளாலிலை நரக வேதனை.

(கரு)

பிறந்துள வருணவாச் சிரம நீதியிற்
பிறந்துள புண்ணியம் பிறவி நீக்குமா
லறந்திக முன்னவ னமைய றிந்திடு
நிறைந்தஞா னத்தினைப் பெற்று நேரிலா.

(கசு)

நமதியல் பாகிய வடிவை நண்ணுவ
னமர்வரு ணாச்சிர மத்தொ முக்கம்ளிட்
டெமதொரு முத்தியை யிச்சிப் பார்க்குவெந்
துமிரவல் வினைகளும் பவமுந் தீர்ந்திடா.

(கஃ)

வேறு.

முன்னநாட் சாண்டில் வியனெனு மறையோன் விஞ்சையிற்
பிறநாண் முயல்வுந், நன்னவ னறத்தின் சாதக மான வருமறை
வசனமவிட் டுகன்று, துன்னரும் பிறனில் விழைவதும் பின்னுஞ்

சொல்லருந் தீவினை பலவு, மன்னவெஞ் ஞான்று கிழைத்துமா
யோனை மறைசொலா மார்க்கத்தின் வணங்கி. . (௧௮)

வந்தனன் பின்னர் மலர்மகள் கொழுநன் மற்றுநம் மாயையால்
வடிவொன், றந்தனன் முன்ன ரெடுத்தெதிர் தோன்ற வரிதனை யாங்
கவன் கண்டு, சிந்தையீ லுவந்து வழிபட லாற்றிச் சேவடி பன்முறை
பணிந்தான், பைந்துழாய் நறுந்தண் படலையங் கடவுள் பகர்வனங்
கவன்றனைப் பார்த்து. (௧௯)

கேட்டியான் மறையோய் கெடுமதி யுடையோய் கெட்டது
கெட்டதுன் கிரியை, நாட்டி லிவ் வுயிர்க்குட் டுணிந்தவ னீயே நால்
வரு ணாச்சுர மத்தை, யீட்டிய மறையின் வழியினை நின் போ லிழந்
தவ னூலகின்மற் றெவனை, வாட்டுறு கடும்பா வியர்க்குணி வலியை
மற்றுனக் கெதிரிலை யெவரும். (௨௦)

சுருதியி லுனக்குச் சார்தியு மில்லைத் துணிந்தசான் டில்லிய
குமார்க்கப், பரிவினி லெனினு நமையருச் சித்தா யாதலாற் பன்
னெடுங் கால, மருமறை விதியை யடைத்திட லின்றி யருகிய பாஞ்
சராத் திரதான், மருவிய முறையே பெட்பொடு நமது பூசையை மறை
யவர்க் கொண்டு. (௨௧)

பண்ணுவி யென்றிம் மொழியினைப் பகர்ந்து பரிதிபோ லொளியு
மிழ் திகிரி, யண்ணலம் படைக்கைப் பண்ணவன் காந்தா னங்கத்ற்
பின்றையற் தணனு, மெண்ணிய பாஞ்ச ராத் திர வழியே யெறுந்
வளித் தடம்புய லீல, வண்ணனை வழிபா டெருற்றியே வந்தான் மறை
யொழுக் கந்தணர் தவர்க்கு. (௨௨)

தன்னொரு பெயரால் வயினைவ நூல்சான் டில்லிய சங்
யென்றொன், றந்திலை சமைத்தான் பாவயோ னிகளா யமைந்தபா
சண்டரா மாந்தர், பின்னதன் வழியே யொழுகினர் தீக்கித் திம்
முறை பெரிதுநாள் செல்லத், துன்மதி மறையோன் றெலைத்தன்
வாணுடொலைதலு நமன்னிடு தூதர். (௨௩)

பாசமார் கையர் வெருவரு முகத்தர் படர்த்தெழு சிற்றர்வென்
ளெயிற்று, முகநெட் டியிர்ப்பின் மூர்க்கரா யவனை முாணுற் சிக்
கவே பிணித்து, விசுகான் மேலாப் பிடித்துமுற் காத்தால் வெரு
வரப் புடைத்தலைத் தீர்த்து, நாசமி விருட்டுக் கிணற்றிடை விழ்த்த
நலிந்தனர் கொண்டுபோய் நமன்முன். (௨௪)

விடுத்தன ரவனும் வெருவரு தோற்ற மீக்கொடு வெகுண் டெனார் மிகவுங், கடுத்திடு முகத்தா லணையனை நோக்கிக் கடியதன் றாதருக் குரைப்பான், பிடித்துள விவனை வருத்துதி ரென்றான் பிசொ லணையரு மவனை, யடர்க்குமுற் காங்க ளள்ளிலைக் கழுமு ளாதிய படைகளா லடர்த்தார். (உரு)

பிறறையு நடுவ னழலெழ நோக்கிப் பேசுவான் பெட்டவர் குறிப்பு, மற்றவர் குறிப்பும் பரிகரித் தற்குச் சுருதியின் பெலத் தில்வா திப்ப, ரொற்றுநீ வரைப்பின் மறைநெறி யொழுக்கம் யாவலெ றிமுதையா லிறந்த, தற்றமில் பதக னுமிவன் றன்னை யப்பெரும் பாவங்க டொலைய. (உ௬)

தீயினுங் கொடிய ரவுரவ மாதி நரகிடை முறைமுறை செலு த்தி, வாய்திறக் கொண்ண வன்றுய ருறுத்தி மறித்துமித் தீயனைப் பற்றி, நீயிர்கள் வம்மி னென்றன னவரு நிகழ்த்திய சொல்வழிக் கொடுபோ, யாயுதன் மறையின் றுறைபிழைத் தவ்னைப் பலபதி னுயிர மாண்டு (உ௭)

வெந்திர யத்து வீழ்த்தினர் மெலித்து மீட்டும்வெங் கூற்றெனார் விடுத்தா, ரன்னவன் றன்னை மறையெண் ணுற்றுக் கடைவுற வெருரு மொழி யறைவா, னன்மைமிக் குடையோய் மறைவலைய வாறாய் நனிதவப் பொறுப்பதற் கரிய, துந்நெறிப் பாவப் பயனெனும் பழங் கண் டெய்தனை தொலைத்தனை யினிப்போய். (உ௮)

விண்டுவிண் பரம பதமடை கென்றான் விரிசுடர் விமானமே லேறிக் கொண்டுவே தியனல் வரிசையா னறவு கொப்புளிக் கும்பசுந் துளவத் தண்டுண ரலங்கற் றடமணி மெளலித் தாமரைச் செங்கண் னுலகை யண்டின னவனை யவிர்சுட ராழி யடுபடை யண்ணலுங் காணு. (உ௯)

விழைவுட னொருசொன் மொழிசுவன் வருதி வினைதவிர் விழும் யோய் வேத, வழியினைத் தணத்த லாலுறு பழங்கண் மாந்தினை பாஞ்சராத் திரதா, றழுவுதற் திரத்தா னமைவழி பட்ட தன்மையால் யாழ்னை யுவந்தே, மொழிவற நீயு நமையுவந் தவன்கா ணின்னுநீ யுத்தம குலத்தில. (௩௦)

சென்றம தருளாற் பிறந்துயர் வருணச் சிரமநல் லொழுங்கி னுக் கேற்பத், தோன்றுபட் டென்ன மறைவகுத் தனவார் துகளறு நல் வழி தோய்ந்து, நன்றுற வியன்ற செய்துநம் மருங்கு நனிதவப் பெட்

பொடு நமக்கு, மன்றவு மாரா தனையினில் விழைவு மல்கியே பிரமஞ்
னத்தை.' (௩௧)

அடைந்துரீ யமிர்த னாகுதி யென்று னனையசொற் செவிப்புல
னுற்றே, னுட்குவெண் புரிநான் மறையவர் குலத்தி னுலருந்
தீழர்குநேர் மகிழை, யுடன்பிறந் துவண முயர்த்தவ னருளா லுயர்
தரும் வருணியி னொழுங்கிற், நிடம்பெற வுறைந்து மறையெலாம்
பயின்று திகழ்தரு நானநல் விதம். (௩௨)

இனிதிழைத் ததன்பின் மணம்:புணர் வெய்தி யில்லறக் கிழமை
பூண் டதனை, யனுதினந் திடங்கொண் டங்கியா தான பாதிய வேள்வி
யின் கருமந், தனைமுத லாயு வறம்பல வுஞற்றித் தகவிலெப் பாவமுந்
தணந்து, புனிதனாய்ப் பரம ஞானமெப் போதும் புந்தியிற் கொண்
டய னாகி. (௩௩)

ஈசனை யன்றி யெனைத்துள பொருளு மிறப்பன வெனவுநர்
தெளிந்து, பாசிலா வருளால் விரத்திவந் தடைந்து மற்றெவந் தினும்
விழை வின்றிப், பேசருங் கருமம் யாவையு மொருவிப் பின்னொக்
கருணையைப் பெற்றே, யாசிலா வேத சித்தினிற் றெளியு மகண்டித்
ஞானம தடைந்து. (௩௪)

அன்னதா லுலக மெவைக்குமோர் விதாதா வாகிமற் றெனைத்
துமோர்ந் ததுவாய், மன்னியா வைக்குங் காரண் மாகி வாய்மையா
யானந்த வடிவாய், முன்னடு விறுதி யின்றிய முதலாய் மொழிந்திடு
மளவைகட் கரிதா, யின்னதென் றொருவர் பகுப்பதற் கரிதா யினை
யிலாப் பாசிவ மெனலாய். (௩௫)

நிறைந்துள நம்மைத் தன்னுயி ருடனே நீக்கமற் றுள்ளதா
வென்றுந், திறம்பிடு தெளிதாக் கண்டன னெடுத்த தேகத்துக்
கடுத்துள பயனைப், பெறுந்துணி வதனா லுலகினை யிகழ்ந்த பெரு
விளக் கம்பெரி னுளனாய்க், குறைந்தசே ட்மதாம் புசிப்பினைத் தவி
ராக் கொள்கையா லாதா வின்றி. (௩௬)

துய்த்தனன் கருமந் தொலைந்திடு முடிவிற் றொடக்குறு மானை
விட் டகன்று, னித்தகை யாய வருணவாச் சிரமத் தியன்றவா
பான் மறையின், வைத்தசித் தார்த வருத்தம தாலே மல
யன்றிமுத் திக்குப், புத்திவே றில்லை யில்லைகா ண்ளப்பில் புனித
மார் தருமநான் முழுதும்.

மேதகும் வேத வங்கமு முபவே தங்கனும் புராணத்தின் விரி
வுந், தீதில்சாங் கியம்தோ கங்கன்பா சுபதச் செய்தியுந் திகழும்வே
தஞ்சொல், சாதிகண் மிகுமாச் சிரமங்க ஞடைய தருமமு மேனைய
பிறவு, மாகிநூ லாய மறைக்குமா நிலதா மெனிந்து வேபிர மாணம்.

அன்றிய வ்னைத்து மோர்பிர மாண மன்றுகா' ணைவைசிலி
மிருதி, நின்றுள மறைக்கு மாறுபா டாவ நிகழ்பிர மாணமற் றல்ல,
நன்றுமீவ் வியல்பான் மறைசொலு முறையே நடைபெறல் வேண்டு
மென் றுரைத்துக், கொன்னையம் படலைப் புரிசடைக் குழகன் யுக
வியல் கூறலுற் றனனல்.

(௩௬)

ஆகச்செய்யுள், ௧௪௩௪.

மு ப ப தா வ து

யுகதருமங்கூறியஅத்தியாயம்.

—*—*—*

கால தத்துவ வறிஞர்நான் குகமெனக் கணிப்ப
ரேல வற்றினுண் முதலுகங் கிருதமா மிரண்டாம்.

பாலதாவது திரேதமூன் றதுதுவபரமா

ஞால மீதினி னுன்கதா முகங்கலி நவிலின்.

(௧)

முண்ட கத்தனி சுகந்தவன் முதலுகக் கடவுள்
விண்டொ டர்ந்தெழு கதிரிரண் டாவதின் வேந்தன்
றண்டு முாய்நறுந் தாமன்மூன் றுவதின் றலைவன்
மண்ட லம்புக முருத்திரன் கலிக்குமன் னவனே.

(௨)

சத்து வங்குண மாவது முதலுகந் தனக்குச்
சத்து வத்துட னிராசத குணமடுத் ததற்கு
வைத்த ராசத குணத்தினேத் துவாபா மருவு
மெத்தி றத்தினுங் கலியுகந் தாமத மெய்தும்.

(௩)

ஒன்ற தாகமே லாகியே யோளிதிக முறந்தான்
மன்ற நாடொறுந் துயதாய் மழனிடை வடிவாய்
நின்ற நம்முடை யூர்திகா னுங்கது நீதி
துன்று முந்திய யுகத்தினற் பதத்தொடுஞ் சுடரும்.

(௪)

முப்ப தத்தொடு நிலைபெறு முதிர்ந்திரே தத்திற்
செப்ப ரும்பத மிரண்டொடு துவாபாஞ் சேரு
மப்ப தத்திலொன் றேகலி யுகத்தினி லமரு
மிப்ப குப்பிளி னுணர்தியா வினிகுத தருமம்.

(௫)

முன்னு கத்தினிற் முத்தமுன் மறையவர் வலியோர்
பின்னு கத்தினிற் பெருந்திறன் மன்னவர் பெரியோ
ரன்ன தற்கடுத ததனிடைய வணிகரே யதிக
ருன்ன ருங்கலி யுதத்தில்வே ளாளரே யுயர்ந்தோர்.

(௧)

ஆதி யாமுகந் திழானமுந் தவமுமாற் றிடலாம்
போது ஞானயோ கம்புரிந் திடறகுந் திரேத
மாது வாபரங் கருமயோ கம்வகுந் திடலாம்,
பேத மாங்கலி தானமொன் றுஞ்செயப் பெறுமால்.

(௨)

முந்து கத்தினி லனைவர்க்கு முழுத்திடு மாயுள்
வந்து தேவருந் திருத்தியா யுவப்புடன் வதிவர்
கந்த ரீந்திகழ் வடிவம்வா னுள்வலி தொலையா
வந்த மில்பல னிவ்வுகத் தனைவர்க்கு மொக்கும்.

(௩)

அடுத்த திற்சிறி தொருவருந் கொருவர்மா ருவர்
விடுக்க ருந்துவா பரத்தினில் வெம்பசி தாகந்
தொடுத்துண் டாகிய பலதுயர் மறையவர் தோய்வர்
கடைப்ப டுங்கலி முறைமையைக் கழறுதுங் கேட்டி.

(௪)

பிரம சிட்டித னாகிவிஞ் சையிற்பெரி யவனு
முரிமை வேதியன் தனைத்தபோ தனன்றனை யுயர்ந்த
தருமசிட்டிதன் தன்னையெவ் விடத்தினுஞ் சால
வருமை யெண்ணிடா தனைவரு மிகழ்வார் கங்கே.

(௫)

மறைய வன்றனை மன்னனை வணிகனை வாக்கான்
முறையி கந்துள பழிமொழி தன்னையு மொழிவர்
தெறுத ருங்கொலை யாதிய வினைகளுஞ் செய்வர்
குறையில் வஞ்சக மொளியம் பெருமிதங் கோபம்.

(௬)

காமம் பொய்யுரை மயக்கமீ யாமையாங் கார
மாமனை த்துமெக் காலமுங் கலியின தழுக்காற்
றாமி யற்கையா மாந்தர்பாற் றங்குறு குணமாய்த்
தீமனத்திடை விழைவுடன் வளர்வன தினமும்.

(௭)

சிவனி டத்தினி லன்பரா சியசிலர் திருமா
லவனி டத்தினி லன்பரை யவனையாங் கிகழ்வ
ரவனி டத்தினி லன்பரா சியசில ரானுந்
பவம கற்றிய வன்பரை யவன்றனைப் பழிப்பார்.

(௮)

முருகு விம்மிய முளரியந் தவிசின்முன் னவனைப்
பாவு வேர்சிலர் பணிப்பகை யங்கையப் பழிப்ப
ருருவி லான்றுய ருழப்பவன் விஞ்சைகற் றுணரான்
றிருவி லா னுர னில்லவன் நம்மைநிந் திப்பார்.

(௧௪)

எள்ளல் செய்பவ ர்வவுகத் தெண்ணிவர் மழையுற்
றுள்ள வச்சமு மொண்பயி ருலப்புறு கேடும்
விள்ள ரும்பொரு ளழிகையும் பன்முறை மேவுங்
கள்ள மாந்தர்கள் கருணையு மறிவுமில் லவராய்.

(௧௫)

கடவுள் விம்பமும் வெஞ்ஞியிற் பிடுங்குவர் கையால்
னடிவு சேர்திரு மேனியை மறையவர் முதலா
வடைவின் மூவரு மலர்கடு யருச்சனை யாற்றா —
தொடியி முள்ளமோ டொருவுவ ரச்சமு முறராய்.

(௧௬)

மருண்டு தத்தமக் கமைத்துள முறையினை வழுவி
யிருண்ட புல்லிய வெழுக்கத்தி லெய்துவ ரினையர்
தெருண்டு பெட்பொடும் வீடுபே ரெய்துவான் சிந்தை
முரண்டொ லைத்திடு முதுமறை நன்னிறிடன் முயலார்.

(௧௭)

ஈட்டு மொண்பொருள் வேட்கையா விம்மையின் பயனில்
நாட்ட மாடுநால் வேதசாத் திரங்களை நவில்வார்
வேட்டு வேள்விமுன் னாகிய நற்செயல் வினையார்
மூட்டு வெவ்வினைக் கலிவந்து தோன்றினிம் மூவர்.

(௧௮)

பொருளை யீட்டுவர் நீதியின் நிப்புக்கும் வேண்டி
யிருளை யோட்டிய வெரிசுடர் வேள்வியை யிழைப்ப
ரருளை விட்டுவ ராருயி ருய்ந்திட வன்பான்
மருளை வாட்டிய மகஞ்செயார் மறுமையைக் குறியார்.

(௧௯)

தாங்கள் பின்னவன் நன்னுழைக் கேட்பர்க டனத்து
விங்கு பெட்டினு லவன்றனை வியந்துசே விப்பா
ராங்க வன்றனே டுடுத்துரை யாடியெஞ் ஞான்றும்
பாங்கி னாற்பரி சித்துட னுண்டுகண் படுப்பார்.

(௨௦)

வினைஞர் வேந்தனுக் கமைச்சரா யறிவின்மேம் படுவர்
புனித வேதிய ரருளின்றி யுயிர்க்கொலை புரிவ
ரினிய தண்புனல் படிதலர் செப்பல வியற்றார்
முனையின் முத்தழல் வளர்த்திடார் வறிதருந் துவரால்.

(௨௧).

கடவுள் பூசையிற் கருத்தில ராகுவர் கலியின்
முடிவின் மந்திரத் தொடுமுழு நீறுபூ சுவதும்
வடிவு றத்திரி புண்டரக் தரிப்பது மறந்து
நெடிது மோர்மயக் கத்தினால் விடுவிரிந் நெறியை. (௨௨)

ஊற்று முள்ளன வாகிய வறங்கீளு மறையி
லுற்ற வக்கினிட் டோமமா தியவுயர் மகமு
மெற்றை ஞான்றினு மிடைவிடா தியற்றுதம் விதியு
முற்று நீக்குவர் முதுதிரி புண்டர மெனினும். (௨௩)

தரித்தி டார்மறை தம்மொடு சாத்திர புராணம்
பரித்த பாரத மிவற்றினை நொய்தெனப் பழிப்பர்
விருப்பொடு ஞ்சிலர் லியந்துகா பாலமே வுயர் க
ளருத்தி யாற்சிலர் பாசுப தத்தினை யடைவர். (௨௪)

சிலர்ப வுத்தமே விழைஞுவர் சிலர்பா சிவத்தைப்
பலவி தப்படு மென்பர்க ளொன்றெனப் பகரார்
சிலர்ம கிழ்ந்துலோ காயதம் பெரிதெனத் தெளிவர்
சிலர்வி ரும்புவர் யாமளஞ் சிறந்ததென் றெண்ணி. (௨௫)

சிலரி லாகுளஞ் சீரிதென் றினிதுசின் திப்பர்
சிலர்க டாம்வயி ரவத்தினை மேலெனத் தேர்வார்
சிலர்து ணிந்தவ ராகிவா மந்தனிற் றிகழ்வர்
சிலர்கள் சாத்தமுஞ் சிலர்கள்சாம் பவமுமாய்ச் சேர்வர். (௨௬)

வேறு.

தந்தஞ் சமயத் தினுங்கியையத் தாந்தா முயர்ச்சி பெறச்சாற்று
மந்தண் பனுவல் களுமற்றைச் சமய நூலு மருமறையால்
வந்த பிரமா ணத்தனவா வவற்றைத் தாமே மதித்துமிகச்
சிந்தை யுவந்து கலிமுடிவிற் செய்வார் மறையோர் முதன்மூவர். (௨௭)

கலியின் முடிவிற் பின்னவர்தாங் கறையற் றிலகு வெள்ளையிறுந்
தலைமுண் டனமுந் துவராடை யுடையு முளராய்த் தவஞ்செய்வ
ருலகிற் சிலர்தா முடம்புவிற் பருயருந் தீர்த்தஞ் சிலர்விற்பர்
சிலர்தண் டயிலம் விற்றிடுவர் சிலர்விற் றிடுவர் தெய்வத்தை. (௨௮)

சிலர்தாந் தீம்பால் விற்றிடுவர் சிலர்தாங் கருதம் பகர்ந்துடுவர்
சிலர்தாம் புதல்வர் தமைப்பகர்வர் சிலர்தா மனைவி களைவிற்பர்
சிலர்தாம் பகர்வர் தானியத்தைச் சிலர்தாந் தெண்ணீர் தனைவிற்பர்
சிலர்கள் னியரை விற்றிடுவர் சிலர்தாம் பசுவை விலைசெய்வர். (௨௯)

சிலருன் றன்னே விற்றிடுவர் சிலர்கள் ளினையே விற்றிடுவர்
சிலர்தம் முடனே பிறந்தவரை விற்பர் தீய கலியுகத்தி
னிலவு கதிர்கான் நிடுமுந்நான் மறையோர் தம்பா னிதிகவர்வான்
புலவு கமழுங் கூரிலேவே லரச சேவற் பொருபடைஞர். (௩௦)

தானைப் பிணிப்பர் தடங்கையைச் சிங்கீ யாப்பர் தனையிடுவர்
முருந் துயர்செய் திம்முறையே முழுதும் பழிப்பர் முறைபிறழ்ந்து
நாளு முயர்ந்த வாதனத்தி னுன்காம் வருணத் தவரிருப்ப
ராளுந் தலைவ ரெனக்கீழ்தின் றந்த னுளர் சேவிப்பர். (௩௧)

ஆன்னோர் தம்மை வாழியெவன் றருமா மறையோர் பழிச்சுவர்கண்
முந்நான் மாப்பர் மேலிருத்தல் கண்டாற் பின்னோர் முகங்குறுப்பர்
பின்னோர் தம்வா யிலின்மறையோர் சமயம் பண்துப் பெரிதிறுப்ப
ரன்னோர் தமக்கு மறையவர்க ளாருநால் வருத்தி யறிவிப்பார். (௩௨)

மறையின் பொருளை மாந்தியின் பொருட்டு மற்றுங் கவர்க்குரைப்பர்
முறையின் றெவருங் கலிதொடங்கிற் பிறனில் விழைந்து மோகிப்ப
ரறையி னின்னு மெத்துணையென் றறைவோ மறையின் வரம்பாய
துறையு மழிந்து விடுமெவ்வா ருய கலியின் றோடமீற. (௩௩)

செயிர்தீர் மறையின் முறைநிறுவச் சனகன் முதலோர் திறத்துநா
மயர்வின் ஞான முணர்விப்போ மாழி யேந்து ரெடுமாறு
முயரு முலக முழுதீமினி தோம்பற் பொருட்டோ றுருவுகொடு
பயனு மறையின் பொருடெரியப் பலகுத் திரங்கள் பண்ணுவனாள். ( )

ஆனையேன் றனக்கு மாணவக னாகி யுள்ளான் சயிமினிமற்
றினையோ னமதா னையின்வயத்தால் வியாபிக் கின்றோ னிவன்றாறு
நனியுங் கரும காண்டநடத் தற்கு மனைவாழ்க் கையைநண்ணி
வினைதீர் வேள்வி தானங்க ளிழைத்து விதியின் மிகவொழுதி. (௩௫)

தன்னு மத்தாற் சயிமினிசூத் திரமென் றுரைப்பன் றருமத்தை
யின்னோ ரிருவர் தாமுமறை வரம்பை யினிது நிறுவிடுவ
ரந்நான் மறையின் றுறைவழியை யாகு மளவை பயின்றெவரு
யின்னா தனதீர் தினிதுய்வ ரிதனான் வருந்தி யெவ்விதத்தும். (௩௬)

விடு விழைந்த மறையவன்றான் வெய்ய கலியின் றோடமற
நாட லரிய மறைபொழுக்க நிலைநின் றினிது நடாத்திடுக
தேடு ஞானத் தீச்சைவரிற் றிகழுங் கிரியை விரிவின்றிக்
கூடு மவற்றைச் சிறிதிழைத்து ஞானப் பயிற்சி குறித்திடுக. (௩௭)

ஞானப் பயிற்சி யாற்பாவ நண்ணி டாது சருகுதிரள்
கானக் கனலி னகப்பட்டாற் கணத்திற் றுகளாய்க் கரிவதுபோன
ஞானத் தழலா லறிந்திழைத்த வினையோ டெல்லா நசித்துவிடு
ஞானி கிரியை செய்திடினுங் கலியின் றோட நணுகுறான். (௩௮)

வேத முடிவின் கேள்வியின்றி விடினு மிசையா ததைமிசைந்து
நீதி யல்ல செய்திடினு மவனைத் தீங்கு நெருங்காவாம்
போதும் பரம ஞானமுறிற் சிவமே யாவன் புண்ணியமுந்
திது மவனைச் சேராமற் சிதைத்து விடுமெய்து ஞானத்தால். (௩௯)

சிறிது முயற்சி யோடிருந்தும் பெரிது முயிர்க்குச் சிறப்பளிக்கு
மறுவி லின்ப நலனுதவு மிடையூ றனைத்து மாற்றிவிடு
முறுதி யாக வெஞ்ஞான்று ஞானப் பயிற்சி யுறல்வேண்டு
மறவி னிடைவா யிடுகும்ப மமிழ்த்தி நெவ்வாற் றுனுமது. (௪௦)

சின்னாட் சென்ற வளவிலே தெண்ணீர் நிறைந்து விடுமதுபோற்
பன்னா டோறும் பயின்றவர்க்கு ஞானம் பரிபூ ரணமாகுந்
துன்னா நின்ற விர்தனத்து ளிருந்த வன்னி சுடல்போல
வுன்னா நின்ற ஞான்முழுள் ளிருந்தெ மாசை யுடன்றெரிக்கும். (௪௧)

நீசக் கன்னி தனைநிருபன் விழைந்தா லவளு நிருபனுக்கங்
காசைக் கிழத்தி யாமெவரும் பழிப்பற் றவளை யறமதிப்பா
பூசக் கரத்தி னெய்யவனு ஞான வேந்த னெடுபொருந்தின்
மாசற் றவனை வானவர்தா னவரும் பழியார் மதிப்பரே. (௪௨)

எற்றை ஞான்று மிஞ்ஞான மெனுமு தியத்துக் கழிவில்லை
மற்றை யதுவு மறைமுடிவின் ஞான மன்றி வேறன்று
சொற்ற வினைய முறையன்றி யாவ னெனினுந் தொல்காசி
பற்றி யடைந்து பரிவினெடு மணிகன் னிகையிற் புனல்படிந்து. (௪௩)

ஆதி யகிலே சனைச்சேவித் தியன்ற பூசை யாங்கியற்றி
யோது மொருநா ளானாலு மிரவு பகலு முணவொழிந்தோன்
மோது கலியின் றோடத்தைத் தணப்ப னன்றி முரிதிரைநீர்ச்
சீத நறும்பொன் முகரிசூழ் திருக்கா ளத்தி சென்றடைந்து. (௪௪)

தெண்ணீர் தோய்ந்து தென்கயிலை நாதன் றனையுந் தெரிசனைசெய்
துண்ணு தற்றைக் குபவசித்துப் பூசை யிழைத்தோ னெருகாலு
நண்ணுன் கலியின் றோடமவன் பிறவிப் பிணியு நளிதீர்வன்
விண்ணோர் பரவு மப்பதியை வருந்தி யெனினு மிகவடைந்து. (௪௫)

அன்பி னுடனே யாவனொரு மனித னுங்கண் வதிவனவ
னின்ப மனிதர் தம்முளுமற் றெல்லோ ருள்ளு மிணையிலான்
றுன்பக் கவிதோ டர்தூர்ப்போ னிம்மா நகர்க்கே துணிந்துறைக
நன்கு திருக்கா ளத்திருநர் நாதன் றன்னை வணங்காமல். (சக)

முத்தி விழைந்தோன் முதிர்ச்சிக்குச் சொன்றி யல்லான் முதியவிடந்
துய்த்த சதூர னாகுவரை சுருதி முடிவின் மறைவாகி
வைத்த ஞான முனக்கிசைத்தேம் வந்த திதுதான் வழிவழியாச்
சத்தர்க் குணர்த்து மற் றையர்க்குச் சொல்லே லென்றான் பாஞ்சோதி.

ஆகச்செய்யுள், ௧௪௮௧.

மு ப ப த் தோ ன் று வ து

ஞானோபதேசமுணர்த்தியஅத்தியாயம்.

—*—

முந்துவே ரொருகற் பத்தின் முதுதேவ தாரு காவி
லந்தனர் பிருகு வென்பா னத்திரி வசிட்டன் றாய
சிந்தையின் புலக னாதி கவுதமன் றிகழ்மா ரீசன் •
முந்துபி கால பத்ர னாயுண்மான் சுமந்து துக்கன். (௧)

கிங்கண னுருத்ர பத்தன் கிஞ்சகப் பிரபன் மாரன்
கங்கணன் கவுசி சூன்கா கோலுக னருட்கா குத்தன்
றங்குகா சிபன்சம் வத்த னுதுர்தோ து தவக்கி ரீடி
யங்கமர் பிரிய னாதி வருணன ரோக்கி யன்றன். (௨)

கண் ணுவன் விசுவா மித்ரன் புலத்தியன் கணன்சு கேது
நண்ணிய கிருது சீல வானே துர்ப் பெலன்மெய்த் ஞான
மண் ணுது ரதிக்ர மன்று னாதியா மருந்த வத்தோ
ரெண் ணுது நாற்பத் தெண்ணு யிரவரங் கிருந்தா ரன்றே. (௩)

அன்னவர்க் கிருநீ வீட்டி யரியஞா னம்போ திப்பான்
முன்னநாங் கணவ னாக முகுந்தன் மனைவி யாகப்
பன்னருங் கோல மெய்திப் பாசடைத் தவப்பன் ளிக்கட்
ளென்னர் காணச் சென்றேம் பரியெனத் தொல்வ னத்தே. (௪)

மற்றவர் பன்னி மாறெம் வனப்பினை வந்து நோக்கி
யற்றன ரறிவு நாணு மாகைகைம் மிக்க ழிந்தார்
பற்றகன் முனிவர் மைந்தர் பாரியாம் வஞ்ச மாதை
முற்றினர் தழுவி யாரு முயங்கினர் மோகித் தார்கள். (௫)

அழிதரு கிழத்தி மாரை யந்தண ரறவோர் நோக்கித்
தழலெண்ச் சீறி யாபி சாரமாங் கிழைத்தா ரெம்பான்
முழுவது மேவிச் சாரா முறைமைகண் டெவரு மொய்த்துப்
பழிவிளைத் தவனீ யார்கொல் வந்ததென் பகர்தி யென்ன. (க)

எண்ணைநா னின்ன னென்றே யியம்புவ னுமக்குப் பின்னர்
மன்னிய விவளோ டிண்டு வந்தது தவத்துக் கென்ன
நின்னுடைத் தவத்துக் கேது குறையென நெருப்பிற் பொங்கித்
துன்னினர் நீங்கி யில்லந் தோறுமியாம் படுகொள் போதில். (க1)

ஏந்தெழிற் கற்பின் மிக்க வருந்ததி யெம்மை நோக்கிப்
போந்துதாள் விளக்கி யன்பி னாதனத் திருத்திப் போற்றி
யேய்த்தபாத் தியமுன் னாய் யாவுமீந் தினிய கூறி
வாய்ந்திடு பழியு நல்கி வணங்கின ளொன்று சொற்றாள். (க2)

யாண்டுளிர் யாவர் நீர்தும் மொழுக்கம்பா தென்றாள் யாந்தா
மீண்டுந் தருவ னன்று தேவனன் றியக்க னன்று
காண்டகு மாக்க னன்று கருதினமா னிடனு மன்று
தீண்டரும் பாம்பும் புள்ளும் பசுவும் னுண்மை செப்பின். (க3)

சத்தமுன் னைந்து மன்று தயங்குமைம் பூத மன்று
புத்தியைம் பொறிக ளன்று செய்விப்பான் புசிப்பா னன்று
வித்தையன் றவித்தை யன்று விதந்தவாச் சிரமி யன்று
துய்த்திடு மின்ப மன்று துன்பமு மன்று தோகாய். (க4)

சாதனஞ் சாத கன்சீர்ச் சாத்திய மன்று சாற்றப்
பேதைகேள் சித்தர் தம்முட் பெரியர்யாம் பிரிவற் நெங்கு
நீதிய வியோமம் போன்று நிறைந்துளே நிறைந்த வாற்றால்
யாதொரு தலத்தி னின்றும் போந்தன மெனப்ப டேமால். (க5)

ஆயினு மவிர்செஞ் சோதி யருக்கன்மண் டலத்தே நின்றுஞ்
சேயிழை யோடு வந்தே மிருவர்க்குஞ் சிந்தை தம்மின்
மேயின செய்த ருளே விழுத்தகு மொழுக்க மாரு
நீயினி யுணர்ந்து கோடி நிகழ்த்திய வினைய நீரால். (க6)

நின்னுடைக் கணவ னெம்மை யாதரித் ததனு னீவர்
தென்னிடைப் பரிவு கூர்ந்திட டினிதுப சரித்த வாற்றா
லுன்னிடத் துவகை யுற்றே மெனவவ னெருவி வஞ்ச
மின்னிடை யவடன் னோடு மறைந்தனம் விரைந்து மாதோ. (க7)

வேறு.

அங்கண்மா ஞாலமு மசைந்த தத்தவர்
தங்கண்மந் திரங்களுந் தவறச் சிந்தையிற்
பொங்குறு தியானமும் பொலிவ ழிந்தன
மங்கல வனமும்பின் வனப்பின் ருயதால். (௧௪)

ஆங்கவ ரனைவருங் குழுமி யநிலைத்
தேங்கம லத்தவி சுவந்த தேவனைத்
தாங்குறு குற்றனர் தொழுது தாழ்ந்தன
ரீங்குறு செய்திகள் யாவஞ் சொற்றனர். (௧௫)

சொற்றவை கேட்டலுஞ் சுருகி நான்முக
னுற்றெமை யுளத்திடைத் தியானத் தூ லுணர்ந்
திற்பென விசைப்பனும் மிருக்கை யெய்துறப்
பெற்றவன் மாலொடு பிறைகொள் வேணியான். (௧௬)

கட்புல னாகவுங் கடவுட் டன்மையை
யுட்கொளா னுணர்விழந் தூம ராயினீர்
மட்குற மகமுதன் மற்றி யாவையுந்
திட்பமாங் கல்வினைகள் விகளுஞ் சிந்தினீர். (௧௭)

முந்துபல் பவந்தொறு முயன்ற நன்மையா
லந்தமில் பரம்பொரு ளணையப் பெற்றுநுஞ்
சிந்தையின் மருட்சியாற் நெறிவு ருமையின்
வந்தனீர் மலர்கடீய் வழிப டாமலே. (௧௮)

எவனரு ளாலு கினிது தோன்றுவ
வெவனரு ளாலவை யினிதொ டிங்குவ
வவனுமை யடுத்ததும் மாண வத்தினு
விவனென வறிவுறீ ருமைவிட் டேசினான். (௧௯)

அறிவுமக் கின்மையா லவம தித்தனீர்
மறுவில்சீர் வானமுன் வகுத்த பூதமு
மெறிகதிர்ச் சுடர்களுந் யாவ னுணையி
னெறியினி னின்றதந் தொழினி கழ்த்துவ. (௨0)

அவற்றினுக் கிசனா மவனை யெள்ளியே
தவக்குறை யாலையோ தவறி ழைத்தனி
ருவப்பீறு பிரமனு முவண ஓர்தியுஞ்
சுவர்க்கமன் னனுமவன் வேறு சொல்வதென். (௨௧)

இனிதளிப் பவனவ னில்லென் பானவ
 னனைவருக் கும்முயி ராவ னன்னவ
 னெனையவற் றொடுமியைந் தியைந்தி டானவன்
 றனைநிக ரவனியல் சாற்றற் பாலதோ. (௨௨)

மாசிவ னுருத்திரன் மகேச னீச்சுரன்
 பேசருஞ் சங்கரன் பிரம மென்றுமற்
 றேசறு பெயரினால் யாண்டுந் தோயினு
 மாசிலிவ் விடத்துளா னெனவ கப்படான். (௨௩)

பாவனை யில்லவன் பாவிக் கப்படா
 னோவரு மலங்கனோ ரைந்து முற்றிடான்
 மேவுமைந் தெழுத்துரு வாய்வி ளங்குவான்
 யாவினும் வடிவில னென்ன லாகியும். (௨௪)

மற்றுதம் மிடத்தருள் வைத்த தால்வடி
 வுற்றுமக் கெதிருற வுலகம் யாவையும்
 பெற்றிடு மாயனும் பெண்ண ணங்குடன்
 றுற்றதம் வனத்திடை வந்து தோன்றினான். (௨௫)

அன்னவன் முத்தியை யளிப்ப னென்றுளத்
 தன்னிரீர் சாண்டைந் துய்ய வேண்டுமே
 விரிநிலை யேசிவ லிங்க பூசனை
 மன்னுபு நாடொறு மிழைத்து வாழ்த்துமின். (௨௬)

எத்தலத் துளதுகா எத்தி யென்பது
 தத்துபொன் முகரியெத் தலத்தி னுற்பவ
 முத்தியை யறம்பொரு ளின்ப மூன்றுடன்
 பத்தர்கட் கெத்தலம் பாலிக் கின்றது. (௨௭)

எந்நதி கங்கைதோயந் தமல மெய்தினண்
 மன்னுகோ தாவரி வந்து மூழ்கியே
 பொன்னெடுங் கிரிவலம் வந்து போற்றுபு
 தன்னடைந் துளவினை தணந்து போயினள். (௨௮)

நன்னதி யாவுமெந் நதியின் மூழ்குபு
 தன்னருந் தம்வினை தூந்து போகுவ
 வந்நெடுந் தலந்தனை யடைந்து நீயிரு
 முன்னருங் காமமா தியவு ருதொரீஇ. (௨௯)

ஐந்தையு மடக்கியந் நதியி னுடிமற்
றெந்தைகா ளத்திவெற் பினையு நல்வலம்
வந்துதாழ்ந் தெழுந்தவண் வைகி யற்றைநா
ளந்தணர்க் குஞ்சிவ யோக ராயுளார். (௩௦)

தமக்குமற் றன்பர்க டமக்குந் தானங்
ளுமக்கியன் றனவளித் துணவொ ழிந்திருந்
தமைப்பருந் தொல்வன மடைந்தி லிங்கத்தி
லுமைக்கொரு பாகனை யுவந்த ருச்சனை. (௩௧)

ஆற்றுமி னப்பொழு தண்ண ரேன்றுவன்
போற்றுமின் பூசனை புரிமி னன்னவன்
மாற்றருங் கருணையால் வளங்கொண் மீமறை
யீற்றினின் ஞானமாங் கினிது ணர்த்துவன். (௩௨)

வெய்யதோர் மாயையை வீட்டி வீடெனு
மையறு காட்சியா னந்த வாழ்வுபெற்
றுய்யுமி னெனவய னுரைப்ப வாங்கவன்
செய்யதாள் பன்முறை பணிந்து சேவித்தே. (௩௩)

குழறிய மோழியினர் கூப்புங் கையினர்
பொழிபுனல் விழியினர் புகழு நானினர்
விழுமிதின் விடைகொடு போதன் மேயினார்
தழுவுபொன் முகரியந் தண்ண றம்புனல். (௩௪)

ஆடினா ராடுறு மளவின் முன்னமே
கூடிய பாவம்யா வுங்கு லைந்தகன்
ரேடின விறைவனை யுவந்து கண்ணுறீஇ
மாடுற மும்முறை சூழ்ந்து வாழ்ந்துபின். (௩௫)

மறைமொழி மனுஷினும் வழக்கி னும்புகழ்ந்
திறைவனை நினைந்துண வின்றி யப்பக
லுறுபுனற் பிறறைஞான் றுவந்து மூழ்குபு
குறைவில்சீ ரந்தன ருவகை கூர்ந்திட. (௩௬)

ம்முவிளங் கன்றொடு சுரபி மாநிலம்
விழுமிய நன்னிதி விழைவொ டுந்தனர்
செழுவி யகனிகழங் கீதல் செய்தனர்
பழுதில்சீர் வேதியர் பரம யோகியர். (௩௭)

கண்ணுத லடியவர் களிசி றந்திட
வுண்ணுறு மறுசுவை யடிசி லூட்டுபு
கண்ணுகா ளத்திரா தற்குப் பூசனை
பண்ணிரல் விடைகொடு பணிந்து போயினர். (௩௮)

பண்டையி னெல்லையிற் பதிந்து நற்றிரி
புண்டர னுதலினர் புனித னைந்தெழுத்
தண்டுறு தாராகத் தழுத்து நாவினர்,
மண்டொளி திகழ்சிவ லிங்கம் வாய்ப்புற. (௩௯)

கட்டழ குறக்கொடு கமழ்தெண் ணீரினான்
மட்டவிழ் மலரினால் வளர்செஞ் சாந்தினு
லுட்டொளி வுண்டயர்பூ சனையு ஞற்றினார்
தட்டுத விலாதுபல் காலந் தங்கியே. (௪0)

இன்னண மொழுகுறு மேல்வை தன்னில்யா
மன்னவர் மகிழ்ந்துறை யவ்வ னத்தினி
னன்னலந் திகழ்திரு நீறு நன்னுதன்
மன்னுபுண் டாமொளி வயங்கி வாய்ந்திட. (௪௧)

கொடிபுரை நுண்ணிடைக் கொம்மை வெம்முலைக்
கடிகமழ் கருங்குழற் கவுரி தன்னொடு
நடைபயின் றுள்ளுள்ளே நகைகொண் டன்னவர்
கடைதொறும் பவிரினைக் கைக்கொள் வாமென. (௪௨)

அடைந்தன மந்நிலை யனையர் கண்ணுறீஇத்
தடங்கம லத்தயன் சாற்றும் வாய்மொழி
திடங்கொளு மனத்தினர் சிந்தை யாலறிந்
துடங்குவந் தனைவரு முவந்து கிட்டினர். (௪௩)

அண்ணலிவ் வண்ணமே யனைவ னென்றுளத்
தெண்ணியிங் கவனெழுந் தருளி னுனைனத்
துண்ணென வார்த்தனர் தொடர்ந்து குழந்துநந்
தண்மலர்த் தாளினை பற்றிச் சாலவும். (௪௪)

மனமகிழ் சிறந்துபன் முறைவ ணங்கினர்
புனல்பொழி விழியினர் புளக மெய்யினர்
கனிதரு முளத்தினர் கரையில் காதலர்
நனிமிகக் குழறிய நாவி னுற்சொல்வார். (௪௫)

இறையுமோ ரறிவிலா திருண்ட சிந்தையிற்
சிறியரோஞ் செய்பிழை பொறுத்தி தீரரும்
சிறவியங் கடலிடைப் பெரிது மாழ்கிமற்
றுறுதுணை யின்றிறொநர் துளையு மெங்களை. (௪௬)

புரந்தருள் புரந்தரு ளென்று போற்றிநின்
பிரந்திரர் தடியில்வீழ்ந் தெழுந்து பன்முறை
கிரந்தன ரருச்சுனை நிரப்ப வந்திலை
வரந்தரு முமைபொடெம் வடிவு காட்டியே. (௪௭)

சொற்றன மிவையருந் துறவிர் காளுமக்
கற்றமின் ஞானமா யநாதி யாகிவீ
நிற்றிட லாய்மறை யுரைத்த தாமொரு
சொற்றனைச் சொல்லுதுந் துணிந்து கேட்டிரால். (௪௮)

துண்ணனு வுக்குநா துண்ணி தாமனு
வொண்மகத் தினுக்குநா முறும கத்தெனல்
பண்ணுமெவ் வுலகும்பாம் பழையன் றுனும்பா
நண்ணிய புருட னு மீசன் றுனுநாம். (௪௯)

இரண்மயின் றுனும்பா மேக நாதன்யாங்
கரமொடு தாள்செவி கண்ணின் றுயினுந்
தெரிசுவ முழுவதுஞ் செப்பல் கேட்குதுந்
திரிசுவ மெங்கனுஞ் செய்வம் யாவையும். (௫௦)

எம்மிலே யாவையு முணர்தும் யாமெமை
நம்முடை யறிவினா னனியு ணர்ந்துளே
மம்மமற் றென்றினா லறிகின் றேமலேஞ்
செம்மைவே தங்களாற் றெரிசு வோமும்பாம். (௫௧)

மாமறை மூலநா முறையி னீற்றினிற்
சேமுறு வித்துநாந் தீங்கு நன்மைக
ளாமவை யெமக்கிலை யழிவுந் தோற்றமு
நாமறி யோம்வரு ணாதி யும்மிலை. (௫௨)

சத்தமுன் விடயமுஞ் சாற்று மாயையும்
புத்தியு முடலமும் புரிவி னைப்பயன்
றுய்த்தலுஞ் செய்தலுந் தொழில்செய் வித்தலு
முய்த்திடு கருத்தனு மொன்று மன்றியாம். (௫௩)

எம்முள்யாம் விளங்குதும் யாமெ வற்றையு
மெய்ம்மையாய் விளக்குவம் வெளியி னின்றும்பா
மம்மவோ ரியல்பிலே மலம கன்றுளே
மிம்முறை யாகிமற் றென்றும் வைகுதும். (௫௪)

தொடருநம் மாயையி னுலகந் தோன்றுவ
வுடவினை வேறென துயிர்க டாமெனு
மடமையி னாற்பலன் விழைந்து மன்னுயி
ரிடருறு பலவினை யீட்டு கின்றன. (௫௫)

மெய்யினை யுயிரென மேற்கொள் புத்திதா
னெய்துத வியல்பிலே யெமக்கின் றுதலாற்
பொய்ப்பு முடவிலேம் பொய்ய தாமுடல்
செய்திடுந் தொழில்களு மெமக்குத் தீர்த்தன. (௫௬)

முன்னும்பா மொருவமே முழுதந் தோன்றிட
வன்னவற் றெடுகலந் தாலும் வேறியா
முன்னிடி னவையெலா மொடுங்கிப் போய்விடிற்
பின்னும்பா மொருவமே பிறர்மற் றில்லையால். (௫௭)

நமக்குமுன் னொருபொரு ளில்லை நாடுறி
னெமக்குமற் றொருபொருள் பின்னு மில்லைநந்
தமக்கினை தானிலைச் சகங்க ளியாவையு
மமைப்பம்பா மெமக்கடங் காத தொன்றிலை. (௫௮)

விளங்குசங் கற்பமும் விகற்ப புத்தியுந்
தெளிந்திடி னெமக்கிலை செப்பி னெம்மிடத்
தளந்திடு மளவையு மளக்குங் கோல்களு
மளந்திடு வானுமற் றில்லை யாமரோ. (௫௯)

திகழுவெஞ் ஞான்றினு ஞான சிந்தையின்
மகிழ்வுறு மின்பமா மிலக்க ணம்வதிந்
திகழ்வுறு வெமையறி யார்கள் யாவருந்
தகுதியா னம்மைநார் தாமு ணர்ந்துளேம். (௬௦)

அனைத்துமுண் டாக்குதற் கெம்மை யன்றியே
யினைத்தென யாதொரு பொருளு மில்லையா
லெனைத்துநா முணர்ந்திடு மியல்பு தேயலாற்
றினைத்துனை யுயிர்க்கொரு செயன்மற் றில்லைபே. (௬௧)

இயன்றுநாஞ் செய்திடப் படாத தேனும்
 லயர்ந்தமூ டர்களுறி யாதி ருப்பம்பயார்
 தயங்குமெவ் வுயிர்க்குஞ்சான் ருகி வைகுலோம்
 வியம்பெறு தோற்றமுந் தோன்றி வீவதும். (கூஉ)

உன்னிடின மலத்தினு லலது பிர்க்கிலை,
 முன்னுயி ரின்னதோர் முறையிற் றேன்றியீ
 தின்னுமே யின்னண மாவ தென்றிடு
 மன்னதோர் விகாரமு மாவிக் கில்லையால். (கூங)

அழிவில நித்திய மாகு மாருயிர்
 பழையன வியாபகப் படுவ வவ்வுயிர்க்
 கொழிவிலா வுயிருப்பா மொன்ற் தருவமை
 மொழியினு மநேகமா மொழிவ ரேனுமாம். (கூச)

வேறு.

பண்டை ஞான்று பரிபக் குவத்தராய்க்
 கண்ட நுண்ணிய காட்சி யறிஞராய்
 மண்டு னாய மனத்தின ராய்ப்பலர்
 தொண்டு பட்டுச் சுருதி மொழியினால். (கூரு)

தமக்கு நாமுயிர் தானென வெண்ணியே
 சுமக்கு மோகக் கருமங்க ளைத்துறந்
 தமைப்பி ரும்பா ஞான மடைந்தனர்
 நுமக்கு மச்செயல் வேண்டி னுவலுவாம் (கூசு)

வருண வாச்சிர மத்து வகைப்படுங்
 கரும நீத்துக் கழியு முடலென
 வொருமித் தெண்ணி யுமக்குயி ராவெமைத்
 தெரிம னத்திடைச் சிந்தைசெய் துய்திரால். (கூஎ)

மாயை மெய்யினின் மானிடப் பாவக
 மாய சிந்தை யகன்றுசங் கற்பமோ
 டேய பேத விகற்பம்விட் டெம்மைரீர்
 னாய வின்னுயி ராய்த்துணிக துய்யுமின். (கூஅ)

நிகரில் வேத நிதியாய்ப் பழையதாய்ப்
 புகரி னாய பொருளா கியவெமை
 யகலு ருதம் முயிர்க்குயி ராவெணி
 துகரு மின்பமுற் றேயிரு நோன்மையால். (கூக)

இன்ன ஞான மியம்பின மின்னரு
டண்ணை வைத்தளி னானுந் தமக்கியாம்
பின்ன மற்றிதைப் பெற்றாற் கிரியைக
டுன்னி யாங்கவர் தம்மைத் தொடர்வுறு. (௭௦)

தண்ணந் தாமரைப் பாசடைத் தங்குரீர்
வண்ணம் போன்று வதியுமல் லால்வினை
பண்ணு வானறனைப் பற்றித் தொடர்ந்திடா
துண்மை ஞானமுற் றேன்வினைக் குட்படான். (௭௧)

அன்ன வன்னிடத் தவ்வினை யென்செயும்
வன்னி யுண்ட துகிலென மாய்ந்திடும்
பின்னர்த் தூண்டுதொட ராமுற் பிறப்பினிற்
றுன்னு கின்ற வினைப்பயன் றுய்த்ததும். (௭௨)

ஞானத் தானசி யாதது ஞானிக்கு
மூனத் தாற்கும துண்டே யுலப்புறு
ஞானத் தாற்குமுன் னானுள சஞ்சித
மீனப் பட்டிடு மேயெரி பஞ்சென. (௭௩)

வினையை மேற்கொடு செய்பவர்க் கவ்வினை
துணையப் பின்னருஞ் சூழ்ந்து தொடர்வுறு
மனைய தாற்பின் னு மவ்வினை யின்பயன்
றனைய ருந்தச் சரீர மெடுப்பரே. (௭௪)

எடுத்த ருந்துழி யின்னு மிழைப்பர்க
ளடுத்த டுத்து வினைகளை யாற்றலாற்
றடுப்ப தின்றிச் சகட்டுருள் போற்சகந்
தொடுத்த வின்றிச் சூழன்று திரியுமால். (௭௫)

உண்ண வுண்ண வுஞ்ஞறும் வினைப்பய
னெண்ண வெண்ண வளவின்றி யீண்டுறு
நண்ணு சாந்தியி னாலு நசித்திடா
வெண்ணு ஞானத்தி னாலன்றி யாவர்க்கும். (௭௬)

இழைத்தி டும்வினை யாற்பிறப் பேகுமோ
வழுத்து நன்மையுந் தீமையு மாம்பய
னொழிப்ப தன்றவை யுண்டிடத் தக்கன
செழிக்க வுண்டுபின் சேடித்து நின்றவும. (௭௭)

குறித்தி டிற்சத கோடிகற் பஞ்சென்று
மறித்து முண்டு தொலைத்தன்றி மாள்கிலா
செறித்த நிட்டையிற் செந்தழல் வேள்வியி
லுறைத்த பூசையின் மற்று மொழிந்நுள.

(௭௮)

வினையி னாலும் வினைக ளொழிவுறு.
வனைய தாம்வினை யன்றியஞ் ஞானமு
மினைய ஞானத்தி னாலன்றி யேகுறு
தெனவு ரைப்ப ரினிதுணர் மேலையோர்.

(௭௯)

முத்தி நல்கு முயலும் வினையென
வித்தி னத்தி னளவு மியற்றினீர்
புத்தி யின்மையைப் போக்கதும் லாஸநு
வைத்த லாலுமை தன்னொடும் வந்தனம்.

(௮௦)

வந்து நாம்பலி வாங்குநர் போலடுத்
துய்ந்தி மும்பர ஞான முமக்குறத்
தந்தி மும்படி சார்ந்தன நீவிர்வா
முந்தண் பாசடை யாச்சிர மந்தொறும்.

(௮௧)

அளவி லாத வரும்பிறப் புத்தொறு
மொளிருஞ் செந்தழல் வேள்வி யுயர்தவம்
வளருந் தானமற் றுள்ளவற் றுன்முனற்
தளர்வில் பாவந் தொலைந்தவர் தங்கட்கு.

(௮௨)

ஞான சிந்தனை நண்ணுறு நற்றவந்
தானம் வேள்வி தகுதீர்த்த யாத்திரை
பூன மில்லிவ பூசை யுளுற்றிடும்
பான்மை யாலிது வல்லே பயன்படும்.

(௮௩)

துங்க ளுக்குமுன் னோற்குந் தவங்களிற்
றங்கு கின்ற மயக்கந் தழைத்தலாற்
பொங்கு சீர்ச்சிவ பூசை மகத்துவ
மிங்கு ணர்ந்திவி ரிற்றைஞான் றெல்லையும்.

(௮௪)

நறவு பில்கிய நாண்மலர் மேலவ
னறிவு றுத்த வறிந்தருச் சித்தனி
ரிறைவ னைத்திருக் காளத்தி யீசனைப்
பெறல ருந்தவத் தாற்றொழப் பெற்றனார்.

(௮௫)

பெற்ற தாற்பல பாவப் பெருக்கெலாஞ்
செற்று வீர்திகழ் வேத சிரத்தினி,
ஹற்ற ஞானமு முள்ளங்கை வில்லம்போற்
பற்றி நீரோன்று கேண்மின் பகர்ந்திட.

(அ¹)

மறுமை யில்லெனு மாசுடை யாளர்க்கு
மறிவெ னுஞ்சுட சற்ற குருடர்க்கு
முறுதி யாயவிஞ் ஞான முருகியா,
மறுமை யில்லெனும் வஞ்சக ரொள்ளுவார்.

(அஎ)

தெருளி லாருந் திகைத்திது கொள்கிலர்
மருளி லாத மதியுடை நீவிரிப்
பொருளை யெண்ணிப் புனியிடை மாந்தருக்
கருளொ மும்பரி பாகத் தறையுமின்.

(அஅ)

ஊன மின்றிய நான்மறை யுச்சியி
லான ஞானமெஞ் ஞான மதைநுமக்
கின மாயை யிருளறுத் தின்புறு
மோன முத்தி பெறநா மொழிந்தனம்.

(அஆ)

மன்னு கின்ற விதனை மறைவழி
தன்னி னிற்பவர் தங்களுக் கோதுமி
யர்க்கறி வித்தா ல்
நன்மைக் கேதுவன் றாய்விடு நாடிடின்.

(அஃ)

அங்கண் மாநிலத் தைதிக னூல்களு
மிங்கு நாம்விதித் தேமவை யெண்ணுறிற்
பங்கு பங்காய்ப் பலபல மூர்த்தியைத்
தங்க டங்களிற் றுபித்துக் கொள்வன.

(அஇ)

அணைய மார்க்க மளப்பரும் பாவிசுட்
கினிய வாக விருக்கு மவர்களுக்
கெனைய கோடிகற் பங்க ளிகக்கினும்
வினையி னீங்கிய விடுபே றில்லையே.

(அஉ)

மற்று நீவிரிவ் வைதிக மார்க்கத்தை
யெற்று நீர்வரைப் பின்க ணிதமுயி
ருற்றி மும்படி யோதுமி னென்றுநாஞ்
சொற்ற னந்துற வேராது கேட்டடின்.

(அஃ)

கரமு கிழ்த்துக் களிதூங் குளத்தினர்
சிரமு றப்பணிந் தேத்துபு சிந்தைநைந்
துருகித் தங்க ஞாயிர்க்குபி ராகமைப்
பரிவி னோடென்றும் பாவிக்கும் பண்பராய். (க௭ச)

நாமு ண்ணர்த்திய ஞான வலியினுந்
தோமில் பத்தியி னாலுஞ் சுருதியி
னாமொ முக்கந் திடங்கொண் டரியநாண்
போமு ளத்தின ராயெப் பொழுதினும். (க௭டு)

அம்மு றைக்க னொழுகி யறிவுளோர்
தம்மி டத்தினுந் தாபித் தனரதை
யிம்மு யற்சியி னிவ்வுப தேசத்தனைச்
செம்ம னத்தி னவர்க்குத் தெளித்தனம். (க௭சு)

பிறறைக் காலஞ் சிறிது பிறகிடப்
பற்றிக் கேள்விப் படுமவர் தாமெலா
முற்றக் கேட்டு முறையே நிலைநின்று
மற்றுப் பேத மிலாது வதிந்தனர். (க௭௭)

அன்ன வர்க்குட் சிலர்க்கரும் பாவத்தாற்
சொன்ன ஞானந் துலங்கிய தில்லையாற்
பின்ன மீம்முனி மைந்தர் பெருந்துயர்
தன்னை யெய்தினர் தத்தமிற் றஞ்சிலர். (க௭அ)

வீற்று வீற்று விகார மடைந்துமுன்
னோற்றி ருந்தகா ளத்தியி னொய்தடைந்
தேற்று வெண்டிறை முத்த மெறிந்திடும்
போற்று புண்ணியப் பொன்முடி ரிக்கணை. (க௭க)

சென்ற டைந்துநற் றீம்புன லாடினார்
மன்றன் மாக மகத்தின் மகிழ்வொடு
நன்று மும்முறை நம்மை வலஞ்செயா
வொன்று சிந்தையொ டோரைந் தெழுத்தினால். (க௭௦)

நித்தம் பூசை நிரப்பியொ ராண்டுசெ
லத்தி னத்துறு மாசி மகத்தருண்
முத்தி நல்குநன் னீரினின் மூழ்கியே
யுத்த மத்த ருளத்தெமை யுண்ணினார். (க௭௧)

அணைய காலையி லம்பிகை தன்னொடு
மினிய பால நிருவ ரொடுமுளங்
கனியு நந்தி கணத்தவர் தம்மொடும்
வனச மேலவன் நன்னொடு மாவொடும். (௧0௨)

வச்சி ரப்படை வாசவன் நன்னொடு
மிச்சை வானவ ரேணையர் தம்மொடு
முச்ச கத்தின் முனிவர் குழாத்தொடு
நச்சு மன்புடை நம்மடி யாரொடும். (௧0௩)

பூரணைக்கட் பொருந்திய வம்மகத்
தூரணத்தி னருந்தவ ரெண்ணிய
காரணத்தின் கருமம் பயன்படச்
சீரளித்திடு தீம்புன லாடினேம். (௧0௪)

ஆடு கின்ற வதன லவர்தமைக்
கூடி நின்றவெம் பாவங் குலைந்தன
தேடு ஞானந் தெளிந்தனர் சிந்தையி
னீட வேதரித் தார்நிலை பெற்றனர். (௧0௫)

மறித்து மந்நகர் தன்னிலம் மாதவர்
சிறப்பி னத்தலத் தெய்விக மேன்மையைக்
குறித்துக் கொண்டவண் வைகிக் குலர்வினர்
பெற்றக ரும்பயன் பெற்றிடு மாயிடை. (௧0௬)

இயன்ற வாற்றி னிருநிதி தானிய
முயன்றி யாதொன் றளித்த முழுத்தவ
னயன்ற ருஞ்சிவன் நன்னுரு நண்ணுவான்
பயின்ற வப்பதி யும்பதி சூழ்தரு. (௧0௭)

நாடு தானு நமக்குநந் தேவிக்கும்
பிடு சான்றிடு பெட்பளிக் கின்றன
நாடி யங்கண் வதிந்தவர் நல்லநந்
தேடி னூத்திரும் பப்பிற வார்களே. (௧0௮)

வாய்மை சொற்றனஞ் சொற்றன மற்றெவர்
தூய்மை பெற்றவந் நாடு துயர்ந்நிடத்
தீமை செய்வது சிந்தையி லெண்ணினோர்
யாமி சைக்குதுங் கேளவ ரின்னலை. (௧0௯)

உலறு பங்கி யொடிகவு ளாழ்ந்தகண்
ணிலகும் வாஸெயிற் றெக்கும் வயிறுடை
யலகை யாகி யயுத வருடமட்
டுகவு பெற்றுப் பிறந்தே யுழன்றபின்.

(கக0)

புன்ம ஸ்த்திற் புழுமுத லாகிய
சென்ம முற்றுத் திளைப்பர் கொடுந்துயர்
நன்மை யாற்றியந் நாட்டைப் புரந்திடுந்
தன்மை யாளர் பெறும்பயன் சாற்றுகும்.

(கக1)

இம்மை யிற்பெருஞ் செல்வ மினிதுபெற்
றம்மை யிற்சுட ரம்பொன் னிமானமேற்
பொம்ம னல்லெழிற் புத்திரர் பேரர்ச
டம்மொ டுந்தமைத் தந்தவர் தம்மொடும்.

(கக2)

தேறல் பில்கிய செம்பொற் றருநிழன்
மாறில் செல்வ வளநக ரத்திடை
யீறில் கால மிருந்தின்ப மெய்தித்தே
ஹாறு தாமரை யொண்பொகுட் டெற்றவன்.

(கக3)

மல்ல லோங்கெழின் மாநக ரத்திடை
மெல்லை யின்றிய ளின்ப நுகர்ந்துபின்
முல்லை மூரன் முகிழ்முலை யம்புய
வல்லி கேள்வன் வளம்பதி தன்னிடை.

(கக4)

அங்க வன்றனக் கொத்த வரும்பெறன்
மங்க லந்திகழ் வாழ்வு நெடிதுதுய்த்
தெங்க ணும்மினை யின்றிய நம்முல
கங்க டைந்துநம் பாலன்ப தாகியே.

(கக5)

இன்பம் யாவையு மெய்தி மலர்மக
ளன்பன் றன்னொரு கற்ப மமர்ந்ததன்
பின்பு ஞானமும் பெற்றுநம் பேரரு
ணன்கு சேர்முத்தி நண்ணுவ ரன்னவர்.

(கக6)

செப்பி டிற்றிருக் காளத்தி நாதனுக்
கொப்ப தாக வொருசுவ லிங்கமும்
வைப்பின் மூவுல கத்துளு மற்றிலை
யப்ப திக்க ணடைக வறிந்தவன்.

(கக7)

மறைச்சி ரத்தினில் வாழ்ந்தி யாயுயர்
சிறப்பு டைப்பா ஞானத்தின் செய்கினை
யுறக்க ருத்திலர்க் கோதவொண் ணாதிது
பிறப்ப ரத்துணி வார்கட்குப் பேசலாம்.

(ககஅ)

ஈண்டி யாவார்க ள்வவத்தி யாயத்தை
மூண்டு கற்பவர் கேட்பவர் முந்தையிற்
றுண்டு பாவத் தொடர்பற்று ஞானத்தைப்
பூண்டு பேரின்ப வீட்டிற் புகுவரே.

(ககக)

ஆகச்செய்யுள், கக௦௦.

மு ப ப த் தி ர ண ட ா வ து

* இருபு* நிதாகனுக்குபதேசித்த
அ த் தி ய ர ய ம்.

முருகவிழ் தாமரை முதல்வன் முன்னோள்
விரிவுறு முலகுபிற் விதித்துங் காமத்தாற்
பிரிவருந் தேவியுந் தானும் பெட்புடன்
மருவினன் பன்னெடுங் காலம் வைகினான்.

(க)

மற்றவன் முப்பதி னாயி ரம்மகப்
பெற்றன னன்னவர் கண்ட பேதையர்ப் !
பற்றினர் புணர்ந்தன ரனையர் பாங்கரிற்
றுற்றிய வரக்கரெண் ணிலர்க டோன்றினார்.

(உ)

ஆங்கவ ராலுல கலக்க னெய்தலு
மேங்கினர் முனிவர ரமரர் யாவரும்
பூங்கம லத்தவன் செவிபு லப்படத்
தாங்கரு முறையிடத் தணந்து மோகத்தை

(ங)

பரமனை யுளத்திடைப் பதிவித் தெண்ணுறாப்
பிரமனஞ் சேலென வவரைப் பேசியே
வரமிகு மொருமக வுயிர்ப்ப மற்றவ
னுமிகு மாக்கரை யொருங்கு வீட்டினான்.

(ச)

அருந்தவ ரிமையவ ரச்சந் தீர்த்துபோ
யிருந்தன ருலகெலா மின்ப மெய்தின
பிரிந்துள மலரயன் பின்னைத் தன்னையொந்
தரந்தையுற் றென்னல்செய் தறைகு வானினை.

(ரு)

* ரிபுவென்றும் இப்பெயர் வழங்கும்.

யாதுசெய் தன்னியா நெனது காமமித்
தினுடை மைந்தரை யுயிர்த்துந் தீர்த்தில
போதநெய் சொரிதொறும் பொங்குந் தீயெனக்
காதல்கைம் மிகுந்ததென் றுளங்க வன்றுபின்.

(க)

தன்னுடை மனைவியுந் தானுஞ் சாத்திக
மன்னியைம் பொறியையும் வாட்டி மாநிலத்
தெந்நக ரங்களு மிணையின் றாகிய
நன்னக ராயகா ளத்தி நண்ணினான்.

(எ)

பின்னலந் தாழ்சடை முடித்துப் பேரொளி
நன்னலந் திகழ்நரு நீறு நன்கணிந்
துன்னருஞ் சீனாயு முடுத்து ருத்தீன்
றன்னுடை யக்கமா விகைத ரித்தனன்.

(அ)

புனிதநீற் றுத்திரி புண்ட ரம்புனைந்
தினியவெண் டிரைகொழித் திலரு நித்தில
நனிசொரிந் திலங்குபொன் முகரி நன்னதி
தனின்முழு கினன்றிரி காலந் தம்மினும்.

(க)

சருசொரூ கந்தமுங் கன்யுந் தானுகர்ந்
தொருபதப் பெருவிர் னுதியை யுன்றிரின்
நிருகர முச்சியின் முகிழ்த்தி யாகினும்
பரிவொரீஇ யுடற்கொரு பற்று மின்றியே.

(க0)

உள்ளமும் வெருவா லொழித்தொன் றாய்நறுங்
கள்ளவி ழிதழியங் கற்றை வார்சடை
வள்ளலை மறுவில்கா ளத்தி மாநகர்க்
கள்ளையந் தேமொழி யுமைதன் கேள்வனை.

(கக)

குறித்தெழுத் தைந்தையுங் குடிலை தன்னொடுஞ்
செறித்திடு செபத்தொடு சிந்தித் திம்முறை
மறுக்கருந் தேவர்தம் வருட மாயிர
முறைத்திடு கருத்தினே டென்றி னன்றவம்.

(கஉ)

* அவன்மனைக் கிழத்தியு மனைய பான்மையிற்
றவநளி யிழைத்தன ளிருவர் தம்மையு
முவகையுற் றுமையொடு மொருங்கு தோன்றினோந்
கவிலையந் திருவரு மெம்மைக் கண்ணுரு.

(கங)

வீழ்ந்தனர் பன்முறை வீழ்ந்து பின்னருந்
தாழ்ந்தனர் தாமரைத் தாளிற் றந்துயர்
போழ்ந்தன ரொருமொழி புகலுற் றராவர்
வாழ்ந்தன ராகியோர் வரங்கு றித்தனர். (௧௪)

வழுவினா வறத்தினன் கீருணை வாய்த்தவன்
கெழுவிய விதிவிலக் குணர்ந்த கேள்விய
னழிதரு பொறிகள்வென் றடைந்த ஞானவான்
விழுமிய வொருமகன் வேண்டு மென்றனர். (௧௫)

ஆங்கவ ரியம்பிய வவையெ லாநிறைந்
தோர்கிய வொருமக னுமையும் யாமுமாய்ப்
பாங்குற வளித்தன்னம் பரம ஞானியா
வீங்கவன் பெயரினை யிருபு வென்பரால். (௧௬)

ஆன்னவன் றையுயிர்த தளவல்ல காதலா
னன்மறைக் கிழவனு நண்பிற் றேவியும்
பன்முறை தழீயினர் பணிந்து காளத்தி
மன்னனைப் பின்னருங் கேட்ப ரோர்வாம். (௧௭)

மாகமா மகத்திற்பொன் முகரி வார்புன
லோகையாற் படிந்துதக் கிணையு வந்தளித்
திகையா வியன்றதா னமுமி ழைத்துநின்
போகமா ராலயம் பொருந்திச் சேவித்தே. (௧௮)

நூற்றெட்டா கியவலஞ் சூழ்ந்து நோன்பென
வேற்றிடு பகலுண வின்றி வைகியே
போற்றினர்க் கினியநற் புதல்வற் பேறருண்
மாற்றருஞ் சிறப்பினிவ் வாழு நல்கென்றார். (௧௯)

என்றலு மிறைவியை யிறைவ னேக்குற
நன்றருள் பொழிந்துபின் னனின் பிடமா
மன்றலம் பொகுட்டுறை மறைய வன்றனை
யொன்றுற நோக்கிமற் றிவையு ரைப்பனூல். (௨௦)

மற்றிவண் மாசியின் மகந்தொ டங்குற
வுற்றுள மகிதொறு மகமு தித்தநாட்
பற்றியிந் நோன்பினைப் பண்பி னூற்றிப்பின்
முற்றுமா சியின்மகந் தனின்மு டித்தவன். (௨௧)

பின்னரோர் யாண்டினிற் பெறுவன் மைந்தனைக்
கன்னிகை யாபினுங் காளை யாபினு
மின்னவா றிழைக்கினிப் பயனை யெய்துவர்
துன்னிய வறுமைபோஞ் சொற்ற வெல்லையில். (௨௨)

வெம்பகை வென்றிட நோற்றின் வெல்குவர்
செம்பொனை விழைவுநிற் செம்பொன் சேரீருவர்
நம்பிய விஞ்சையை நாடி னண்ணுவ
ரிம்பரி னின்பமே யெண்ணி னெய்துவர். (௨௩)

இவ்வுழி யொருவனுக் கிருக்க வில்லிடஞ்
செவ்விதி னல்கிடி னன்றிச் சிந்தையில்
வவ்விய தொன்றினை வழங்கி னாற்கவு
னுய்வுறு பரகதி யுறுவ துண்மையால். (௨௪)

சுண்டையி னியற்றிய யாக நற்றவம்
பூண்டிடு மாசெபம் புரியுந் தானங்கள்
வேண்டிய வனுவுள வெனினு மேருநிற்
காண்டகு பெருமையாய்க் கதிவ முங்குமடல். (௨௫)

என்றிவை யினிதுரைத் திறைவ னேடவிழ்
மன்றலம் புரிசுழன் மகர வர்குழைக்
குன்றுறழ்வுகிழுலைக் கொடிது சுப்பிடைத்
தன்றுணை யுமையொடுந் தான்ம றைந்தனன். (௨௬)

வேறு.

மறைவுறு மேல்வைக்கண் மலரவன் மகிழ்தூங்கி
யெறிபுன னதிமூழ்கி யிறையவ னுறைகோயின்
முறைமுறை சூழ்போந்து முகமலர்ந் தினிதேத்தி
நிறையுறு தேவியொடு நீடுல கெய்தினனாள். (௨௭)

சிறந்துள விருபுவெனுஞ் செங்கனி வாய்மைந்த
னிறைந்திடு ஞானமொடு நீணில மினிதுய்யப்
பிறந்திடு பொழுதேநற் பேரறி வொடுதோன்றிக்
கறங்குதெண் டியையுலகிற் கடவுளர் வருடத்தில். (௨௮)

ஒயு தங்காறுந் திரிவுற வுலகுள்ளோர்
நேர்பட வன்னவனைக் கண்டுள நெக்கிலரற்
நீர்வரி தாக்கமுனாட் செய்துள தீவினையா
லார்வ முடன்பணிவுற் றவனுயர் ஞானத்தை. (௨௯)

பெற்றினி துய்யாமற் பேதை யாப்வைக
மற்றவ னம்முழையே வைத்திடு மன்பினனாய்ப்
பற்றொரு சிறிதிலனாய்ப் பல்லுயி ரின்கண் ணு
முற்றிடு மின்னருளா லொருநினை வுட்கொள்ளா. (௩௦)

என்னுடை ஞானமிஃ திவ்வுல கின்கண்ணே,
மன்னுதல் பெறல்வேண்டு மற்றிடை யூறின்றி
யுன்னுறு மாணவக றொருவனை யான்றேடி-
யன்னவ னுக்கருள்வ லென்றினி தாராய்ந்தான். (௩௧)

இரைபுனல் படுகரிடத் தெவ்வகை யிழிதருமவ்
விரைவென வும்பலநான் மிசுபல மாதங்கண்
மருவிய வ்ருடநீசை யெவ்வகை மருவுறுமப்
பரிசென விதுபெறவோர் பாலக ரெனையடைக. (௩௨)

என்னுமொர் துணிவுடனே யெங்கணு மினி துலவ
வந்திலே யேயொருவ னளவில் பவந்தோறு
முன்னுறு நல்லறனு முற்றிய நமதருளுந்
துன்னிய வொருபுதல்வன் வந்தெதிர் தோன்றினனால். (௩௩)

புலத்தியன் மைந்தனவ னிதாக னெனப்புக்ல்வோ
னலத்தகு மில்லொழுக்க நாளு முயன்றுடையோன்
சொலத்தகு தூமறையோன் கண்டு துதித்திறைஞ்சிக்
குலத்துயர் தன்னில்லந் கொண்டு நடந்தனனால். (௩௪)

ஆரமு துறழினிய வடிசிலை நுகர்வித்துச்
சீரிரு புவினுக்குச் செப்புவ றொருநீஞ்சொல்
பேரரு னம்முணர்வும் பெற்றுள பெரியோய்கே
ளோர்தமி யேனுக்கிக் குய்வகை யருளென்றான். (௩௫)

சொற்றிடு மவன்விழைவுந் தூய்மையு மெதிர்நோக்கிப்
பெற்றினி தவனுய்யப் பெறலரு ஞானத்தைத்
தெற்றென வின்னருளாற் றெளிவுற வுணர்விப்பான்
மற்றவன் முகநோக்கி யொன்று மகிழ்ந்துசொல்வான். (௩௬)

மறையவர் குலம்வாழ வந்த நிதாகாகே
ளிறையுமொர் மறுவில்லா யாதொரு பொருடன்னு
னிறைதரு மெவ்வுலகு நீடி யளப்பிலவாய்
முறைபெற மாயையிலே நின்று முகிழ்த்திடுவ. (௩௭)

யாதொரு பொருளாலே யினிதவை நிலைபெறுவ
போதவு நிலைபெற்ற வாங்கவை முன்போல
யாதொரு பொருளாலே மாயையி லேபின்னு
மோதிய வரன்முறையே யாவு மொடுங்குதுவ. (௩௮)

அப்பொருள் பன்மறையின் ஸ்ரீஷ்டக ளாய்ந்துதுவே
மெய்ப்பொரு ளாயசிவ மென்று விளம்புவதார்
தப்பற வன்னதுதான் சகமுழு தும்விளி
யப்புற முந்தானே யாயழி வின்றியதால். (௩௯)

வேறு.

உலக முழுது மசத்தாகத் தான்சத் தாகி யுள்ளதது
தொலைவி னிருத்த மனிருத்த மாமெப் பொருளுந் தேய்கத்துக்
குலவு மூலக நிலையின்மை யாகத் தனக்கக் குறையின்றி
நிலவு மூலக மவிச்சையென விச்சை தானும் நிறைந்துளது. (௪௦)

யாதோ ருயிர்க்கி யாதொன்று செவியா லோசை யியற்றுவது
யாதோ ருயிர்க்கி யாதொன்று கண்ண லொளியை யியற்றுவது
யாதோ ருயிர்க்கி யாதொன்று மூக்கா னற்ற மிழற்றுவது
யாதோ ருயிர்க்கி யாதொன்று நாவாற் சுவையை யியற்றுவது. (௪௧)

யாதோ ருயிர்க்கி யாதொன்று மெய்யாற் பரிசு மியற்றுவது
யாதோ ருயிர்க்கி யாதொன்று மனத்தா னினைவை யியற்றுவது
நீதா னனைய தொருபொருளைப் பரம சிவமென் றேநினைதி
யோதி னதுதான் பஞ்சமய கோசங் கடந்தே யொளிருமால். (௪௨)

ஐந்து கோசத் தன்னமய கோச மெனுமிவ் வாக்கைக்கு
வந்து கனவி லுறும்யாக்கை மற்றெவ் வாறு பொய்யாய்ப்போஞ்
சந்தித் துணரி னம்முறைபோற் றிரளு மன்ன கோசமாய்ப்
பந்தித் துள்ள விவ்வுடலும் பொய்யா யொழிந்து பாறுமால். (௪௩)

கழியு முடம்பி னின்னுயிரைக் கட்டுப் படுத்திக் கைகாலிற்
றொழில் களியற்றி மாயையாற் சுழல்வித் துள்ளும் புறமுமா
யுழிதந் துலவும் பிராணனென வுரைக்கு மருத்து முதலாய
பழுதில் பலவு ரீயென்று நினைத லறிவின் பாலதன்றால். (௪௪)

தடுத்தலரிய மனோமயமாங் கோசந் தானுஞ் சங்கற்பந்
தொடுத்த விகற்பம் பலவுமெய்போற் றுணியு மதுவு ரீயன்று .
படுத்தி யிதனுக் கிதுபொருளே யென்று பலவற் றையும்பகுத்துத்
ஓடத்தை யுடையுட் புந்தியுரீ யன்று தேர்த்து தெளிவுறினே. (௪௫)

இன்ப மடைந்தேன் றுன்படைந்தே னியாது மறிந்தேன் யான்செய்
னென்பதேதொன் றதுநீகா ணினை யுணமப் பொருட்கில்லைத் [தே
தன்பேர் மெய்ம்மை பாஞ்ஞான மனந்த மெனவே தனிமறைக
ளன்பால் வழத்தப் படுகின்ற தேதொன் றதுவே யருட்சிவங்காண். ()

உளத்தி னிடமா யுணர்ந்திடுதற் குரிய பொருளா யுளவெவையுங்
கிளப்பில் யானே யல்லவென வகன்ற ததுவே கிளர்சிவமா
மளப்பில் பரம ஞானமா யழியா விற்ப வெள்ளமாய்க்
கிளத்த லரிதாய் நின்றதது ஞானத் தாலே கிடைப்பதால். (சஎ)

அனைய பொருளை விளக்குவன வங்கண் விசம்பி னுடுவன்று
பனிவெண் டிங்கள் பரிதியன்று படர்ந்த மின்னுக் குழாமன்ற
வினைய வாய வெவற்றினையுந் தன்னால் விளக்கி யெஞ்ஞான்றுந்
தனது விளக்கந் தன்னாலே தானே விளங்குந் தன்மைத்தால். (சஅ)

யாதோர் பொருடான் வாக்கினுற் பலவா வியம்ப விலக்காயு
மோதா நிற்கு மம்மொழியைக் கடந்த ததுவே யொப்பில்சிவம்
யாதோர் பொருண்மற் றுளத்துக்குக் கரியா யிருந்து மினிதுளத்தின்
போதந் தன்னுற் பிடிபடா துள்ள ததுவே பொருவில்சிவம். (சகூ)

கண்ணுக் குரிய காட்சியினைத் தன்னு லுயிர்க்குக் காண்பித்துக்
கண்ணுக் குரிய காட்சியினைக் கடந்த தேதொன் றதுசிவங்கா
ண்ணுஞ் செவிக்குக் கேள்வியினைத் தன்னு லுயிர்க்கு நல்கித்தா
னெண்ணற் கரிய கேள்வியினை யிகந்த ததுவே யிணையில்சிவம். (ரு0)

யாதொன் றுணர்ந்த பொருளென்றும் யாதொன் றுணராப்
பொருளென்றும், பேத முறுமவ் விருபொருட்கும் பிறிதாய் நின்ற
பொருள்யாதொன், ரோதி லதனை மறைமுடிவி னுண்மை மொழியா
ஹுதிக்கொடு, தீதில் சிறப்பிற் பரமசிவ மென்றே யுளத்திற் றெளி
குதியால். (ருக)

உடலென் றுயிரென் றோர்ந்துபகுத் துணரு முணர்வா மொள்ளமுலா
மடமை யுடைய தர்க்கமின்றி வருணி முதலா மாச்சிரம [ன்
ரடையு மொழுங்குஞ் சாந்தியொடு தாந்தி யிரண்டு மவிபுதவுஞ்
சுடர்செய் வேள்வி முதல்யாவுந் துறந்தாற் றாய விச்சையுண்டாம். ()

விச்சை யதனாற் பவந்தீர்வன் வீடு பேறு மதுதானே
யிச்சை யுடைய வவிச்சையினுற் பிறவி நீங்க வில்லையா
லச்ச மில்லா வாகையா லாற்றுஞ் செயல்க ளளவில்லை
நச்சி யவற்றை யாற்றுகொறு ஞானந் தலைக்க டுதலரிதே. (ருங்)

வேறு.

இம்முறை யெண்ணி யென்று மிருத்திரீ யிருத்தற் காய
வம்முறை திடங்கொண் டெல்லா மகலுதி மறையந் தத்தின் [லோர்
மெய்ம்மையித் துணையென் றோர்ந்து விளம்பினென் றவத்தின் மே
தம்மைநன் குணர்ந்தோர் யாரு மிம்முறை சாற்றி னார்கள். (௫௪)

பரயொளிப் பனிவெண் டிங்கட் படர்ச்சடைப் ப்வண் மேனி
நாயக நெனக்கிவ் வாறே நவின்றன னாற்று முாயின்
சேயிதழ்க் கமலச் செவீவிச் செங்கண்மா றுனு மிவ்வா
றேயவே யிசைத்தா னன்ன ஆர்தியு மிதுவே சொற்றான். (௫௫)

நின்னுழை வைத்த தூய நேயத்தா னிகழ்த்தி னேன்யான்
பின்னர்வே றொருவர்க் கேது பேசிடே னெனவந் நாவின்
மன்னிரும் புவியின் மீது வயங்குற நிதாகன் றன்பா
லுன்னுதத் துவஞா னத்தை யுணர்த்தியே யிருபு போனான். (௫௬)

போயபி னிதாகன் றானும் புந்தியு ளிதனைச் சிந்தித்
தாயுமா றில்லா னாகி யயர்த்தன னவன்ற னக்கு
மேயமுற் றவமுஞ் சின்ன மாதலான் மெய்ஞ்ஞா னத்தி
னேயமுற் றிலனாய் பின்னுங் கிரியையே நிகழ்த்தி னானால். (௫௭)

இன்னண மொருகா சிற்ப விமைபவ ராண்டு தன்னிற்
முன்னுமீ னாஞ்ஞா றாண்டு தெரீலைந்திட விருபு தோன்றி
யன்னவன் முன்னரெய்தி யதிதியைப் போன்ற ராய்நான்
முன்னுற நின்ற போழ்தின் முற்றிழை யொடுநி தாகன். (௫௮)

ஆங்கவன் றன்னைக் கண்ணுற் றயுபணிந் தகத்து ஞய்த்து
விங்குறு பெட்போ டாறு சுவையுண்டி மிசைவித் தான்பின்
யாங்குளீர் யாண்டுப் போதற் கெய்தினீ ரினிய வுண்டி.
பாங்குற வமைந்த தோவென் றுரைத்தனன் பரிவி னோடும். (௫௯)

அன்னசொற் செவிப்பு லத்தி லடைதலு மனையோன் சொல்வா
னின்னுழி யிருந்து வந்தே னின்னுழிப் போவே னென்னும்
பின்னமற் றென்பா லில்லை பேருடம் பிறப்ப தாதி
யின்ன லும் பசிதா கங்கள் யாவுமிங் கில்லை யென்றான். (௬௦)

என்னலு நிதாகன் சீறி யென்னென வுரைத்தாய் பொய்யை
யுன்னொடு மென்கண் காணு முடலமு முண்ட ஆணு
முன்னிய பசிதா கங்கண் முழுவது மில்லை யென்றாய்
துன்மதி யுடையோய் வாய்மை சொற்றிலை தூரப் போதி. (௬௧)

மெய்ம்மைகூறுத மாந்தர் வெந்நிர யத்திற் பன்னு
ளம்மவோ துயரு ளாழா வழங்குவ ரணைய வின்
தம்மொடு பேசி னுலுஞ் சாரினுங் கண்ணுற் றுலும்
விம்முறு நாகா மென்று விதித்தன ருணர்வின் மேலோர். (௧௨)

என்றிவை நிதாகன் கூற விருப்பாத் தெண்ணு கின்று
னென்றுநா முரைத்த தின்னோ னுறுதிகொண் டெணர்ந்தா னில்லை.
நன்றினி யதனை யின்னு நாஞ்சொலக் கடவ மென்று
மன்றவு மவனை நோக்கி மற்றிது வினவ லுற்றான். (௧௩)

தொன்மறை நிதாக யாது சொற்றனை நீயிப் போதிங்
கன்னதை யின்னு மாராய்ந் தறைகுதி யரிய வாய்மை
மன்னிய நிலைமை யுள்ளோய் மாந்தரு ஞாயர்த்தோய் விஞ்சை
யென்னவுந் தெரிந்தோ யின்னு மிசைத்திமற் றிதனை யென்ன. (௧௪)

பிறறையு மனைய வாறே பேசின னிதாகன் கேட்டு
முற்றுணர் வுடையோன் மீண்டு முகமலர்ந் தருளி னோடு
மற்றுமா னுக்க னுக்கு வரன்முறை வழுவா வண்ணந்
தெற்றென வவனுட் கொள்ள வுணர்த்தினன் றிறம்பா ஞானம். (௧௫)

உணர்த்திய விருபு பின்ன ருரையுணர் விறந்தி யாண்டுந்
தணப்பற வமைந்து நின்ற தனிமுத றுனே யாகிக்
குணத்தினைக் கடந்த வொன்றின் குரைகழல் குறித்தே தொன்றும்
பிணிப்பில னாகி வாளா திருந்தனன் பின்னி தாகன். (௧௬)

அவ்வுப தேச முள்ளத் தமைவுற வுணர்ந்தோ னாகிச்
செவ்விய குரவன் வாக்கைச் சிந்தித்தே யிறும்பூ தெய்தி
வவ்விமும் முறைசூழ்ந் தேத்தி வணங்கினன் மனைவி யோடு
முய்வகை தெரிந்த வன்ப னொருமொழி றுவல லுற்றான். (௧௭)

மறுவறு காட்சி மேலோய் மற்றுநின் னருளி னாலே
நிறைவுறு முவகை யுற்றே நென்றலு நிதாகன் கேட்ப
முறையுணர் குரவன் சொல்வான் முன்னுனக் கிதுபோ தித்த
வறிவன்யான் மறித்தும் வந்தே னின்னுடை யறிவு காண்பான். (1)

நினக்கியா னளித்த விஞ்சை நிலையதோ வன்றோ வென்றுன்
மனைக்கண்வந் துற்றே னீயு மறந்தனை மறித்துஞ் சொற்றே
னனைத்துள செயலுந் தெய்வச் செயலென வறிந்த டங்கி
யினிக்கரு மங்க ணீங்கி யாஞ்சொற்ற விதனை யென்றும், (௧௮)

பாமென் விருத்தி யென்று பணித்தனன் போய பின்றைப்
பிரமன்மெய்ப் புதல்வன் மைந்தன் பெறலரும் பெரிய பேற்றைத்
திரமுற வுள்ளத் தெண்ணித் தெளிந்தனன் வழாது வைகக்
சூரவனும் யாண்டொன் றேகக் குறுகின் னவன்பாற் பின்னும். (௭௦)

குறுகலு நிதாகன் கண்டு கூறிய வாழ்மை தன்னை
யறிவுற வெளிப்ப டுத்தி யறைந்தன னதற்குப் பின்னர்
மறுவறு சிறப்பின் மிக்க வரம்பிலா னந்த வின்ப
நிறைவுறு மமிர்த மான ிதிகரில்லீ டடைந்தா னன்னான். (௭௧)

கெடலரு முத்திப் பேறு கெழீஇயவ னடைந்த பின்றைச்
கூடருமெய்ஞ் ஞானத் தீயாற் பாவங்கண் முழுதுஞ் சுட்டு
நெடிதுளந் தூய னாகி நிதாகனு மனைய நீரா
லடைவுறு வருணி முன்னோ ராற்றிடு செயல்கள யாவும். (௭௨)

நீத்தினன் மாயை யென்று நித்தமீவ் வுடற்கு நீங்கா
மாத்திரை யாகிச் செய்வ செய்தனன் மண்ணில் வைகிக்
காத்திரர் தனக்க மைத்த கருமசே டங்க மிய்த்துத்
தேய்த்தபின் முடிவு தன்னிற் றினைத்தன னழியா வின்பம். (௭௩)

மாசில்சீர் வசிட்ட வேதம் வகுத்ததாய் மறைவதாகிப்
பேசொணு வுலக முய்யும் பெற்றித்தாம் பரம ஞான
மாசிலா மறையோ னாய குரவன்றி னருளப் பெற்றுத்
தேசின்மா ணுக்கன் வீடு பெற்றிடு சிறப்புச் சொற்றாரீ. (௭௪)

ஆகச்செய்யுள், ௧௯௭௪.

மு ப ப த் து மு ன் று வ து

பின்னவன்முத்திபெற்றஅத்தியாயம்.

—***—

தூய தவத்தி லுயர்ந்த வசிட்டா தொன்னாளின்
மாயிரு ஞாலம் வழுத்திய நாலாம் வருணத்தி
லாய வொருத்தன் கான்மீ ரப்பே ரடைகின்ற
தேயம் வதிந்தோ னருள்சிறி தேனுமி றீயோனே. (௧)

பல்லுயிர் கட்கும் பையு ளிழைப்போன் பண்டுள்ள
நல்வினை யாலே யொருசுவ யோகி நடந்தெய்து
மெல்லுட றேமீபி வருத்தமொ டெய்தலும் வினையோன்கண்
டொல்லையி லுள்ள மிரங்கி யவன்றளர் வுட்கொண்டு. (௨)

மற்றவன் மெய்யைத் தன்னிரு கையால் வருட்டுந்துத்
தெற்றென வின்னலை நீக்கின னதனாற் சிவயோகி
பற்றமி லருளுட னன்னவ ணைப்பார்த் தறைகின்றான்
குற்றமி லன்பு மிகுந்துள வேளாண் குலமுள்ளாய்.

(௩)

சின்னுழை வைத்த வுவுப்பினி லொன்று நிகழ்த்துறா
முன்னுடை யில்லவ டன்னொடு நீகே ளுலைவுற்ற
வென்னிடை யாற்றிய நன்றியி னாலுன் னிடமாய்முன்
றுன்னிய பாதகம் யாவு மகன்றே தொலைவுற்ற.

(ச)

ஈண்டினி நீகதி யெய்துறும் வண்ண மியம்பக்கேள்
சேண்டொடு குவடு திகழ்ந்த திருக்கா ளத்திக்குப்
பூண்டவுன் மனைவிபொ டீடகுதி யென்றிது போதித்து
வேண்டல் வெறுத்த விரண்டு மிலாதவன் விட்டேக.

(ரு)

இம்மொழி தனது செவிப்புல னாக வியைந்துள்ளோன்
செம்மொழி யென்று திடங்கொடு மனைவி யுடன்சென்று
பொய்ம்மொழி புரையு மருங்குவின் ஞானப் பூங்கோதை
யம்மலை மகளொடு மிறையம ரந்க ரடைவுற்றான்.

(கூ)

மாசி மகத்தீர் பொன்முக ரிக்கண் மகிழ்ந்தெய்தி
வீசிய வெண்டிரை தண்டர ளங்கண்மிகச்சிந்திப்
பூசலின் வண்டறை தண்டலை தேறல் பொழிந்தென்றுந்
தேசு திகழ்ந்த வருத்திர தீர்த்தஞ் சென்றாடி.

(எ)

அன்னதில் வைகலு மின்னனை யாளொடு மவன்மூழ்கிப்
பொன்மதின் மண்டப மாளிகை பொற்கோ புரமாதி
துன்னுறு மாலய நூற்றொடு மெட்டு வலஞ்சூழ்ந்து
முன்னவ னம்பொன் மலர்ப்பதம் வீழ்ந்து முயன்றேத்தி.

(அ)

கண்ணுத லன்ப ரருட்சிவ யோகிகள் கனிகா
விண்ணமிர் தின்சுவை யொத்துள வடிசிலை மிசைவித்து
நண்ணிய திங்கண் மகந்தொறு நல்வெதி பாதத்தும்
புண்ணிய மாநதி யாகிய வதனிற் புனலாடி.

(கூ)

இலகிய வானெய்த் தீபமு நாதற் கினிதேற்றி
நலமலி யுந்தன முதலிய தானமு நனிசெய்து
பொலிவுறு கன்றொடு பால்பொழி வுற்ற புனிற்றாவுங்
குலமறை யந்தண ரின்புற வினிது கொடுத்தானால்.

(க0)

பின்னரு மறையவர் யோகர் நமைத்தொழு போனப்
ரென்னு மிவர்க்கு மியன்ற தளித்தன னிவ்வாறே
முன்னிய நோன்பொரு யாண்டு மெல்லை முடித்திங்ஙன்
மன்னி வதிந்தன னிறுதியி னெல்லையின் மடி வற்றான். (௧௧)

கிடிதலு மும்மத நான்கு மருப்புயர் மால்யாளை,
யட்கெழு குவிச நெடும்படை வானவ ராசாகிக்
கொடிபுரை துண்ணிடை மடவர றன்னொடு குலவுற்றுக்
கடவுளர் போற்றக் கற்பக நறுநிழல் கைக்கொண்டு. (௧௨)

களிதரு மின்ப நுகர்ந்தனன் மீண்டுங் காளத்தி
யொளிதரு செஞ்சடை வெண்பிறை வானவ னருளப்ப்புக்
கிளிகள் புகழ்ந்திட மஞ்ஞை நடிப்பக் கிளீர்ந்தே
மனிபயி ரண்டலை சூழ்ந்தபொன் முகரியி னன்னுகுற்று. (௧௩)

தண்டுள வெண்டிரை துண்புன ரேய்ந்துமை தன்கோளை
யண்டர்க டொண்டுசெய் புண்டரி கப்பத மவைதாழ்ந்து
கண்டுளி கொண்டிட மெய்புள கப்பக் கைகூப்பி
யொண்டொடி தன்னொடு பூசை யிழைத்தவ னுற்றானால். (௧௪)

வேறு.

பழகிபுள வந்ககர் பதிந்தினி திருப்ப
விழைவுறு பெருங்கருணை வைத்திடும் வியாழ
னழகினொடு தாரக மடுத்தபத மைந்துஞ்
செழுவிதி னுணர்த்தியவ னுக்கினிது செப்பும். (௧௫)

இருவகை நியாதமு மியற்றியுரு வேற்றிங்
கரியவித னுக்கிருடி யா தியவொ ரைந்துந்
தெரியமறை சொற்றமுறை செப்பின முணர்ந்தா
யொருவரிய பூரகமுன் மூன்றையு முஞ்ஞாழ். (௧௬)

விண்ணரசு கேட்டியிது வெந்தழலின் வேள்வி
புண்ணலுறு சேடமுண லுப்பொடு புளிப்பு
நண்ணுத விலாதினி தருந்திருனி காம
மெண்ணரிய சிற்றமுதல் யாவையு மிகந்து. (௧௭)

ஒருரையு மின்றியொ ரிலக்கமுரு வேற்றிச்
சிரியலிம் மந்திரநற் சித்திபெறு மாற்றற்
கூரிய வுளத்தினிது கொண்டு விழைவுற்ற
காரிய முனைத்தையு மடைந்துகளி கூர்தி. (௧௮)

உற்றவிது சித்திபெறி னேங்குலக மூன்றுட்
பெற்றிடுவ தற்கரிய பேறுபிறி தில்லை
மற்றெவ னொருத்தனிதை வைகறை யெழுந்து
முற்றும்வகை நூற்றினொடு மெட்டுரு முயன்றான். (௧௯)

அன்னவ னிடத்தளவில் பாவமவை யெல்லா
முன்னுமொர் கணத்தினி லொழிந்துவிடு நீச
னென்னினும் விழைந்துசிவ வென்றதொரு வாக்குச்
சொன்னவனொ டேயினிது தோழமைய னாக. (௨௦)

யாவனொரு வன்மறைகள் யாவையு முணர்ந்து
நாவினூற் வேசிவ வெனத்தின நவிற்குன்
பாசியவ னேய்வனொ டேயயி லொணுது
மேவியுரை யாடினமிகு சாந்திசெயல் வேண்டும். (௨௧)

உவப்பொடிது நிர்த்தமுமெண் ணாயிர முருத்தான்
செவிக்கின்மறை யோனாயிர் செகுத்தவினை யாதி
தவக்கொடிய பாதகமு மாறுமதி தம்மு
ளெவர்க்குமக லும்பிணிக டர்வுறு மிதற்கே. (௨௨)

வயம்வர வருட்டலவரு ள்த்திட்ட லகற்றல்
பயனுற மயக்கல்லவி திரும்வலை பண்ண
லுயிரொருவு வித்தலென வுள்ளசெய லாறு^௦
நயமொடு மளிக்குமிது நாடினெளி தன்றே. (௨௩)

ஈதணிமை யாதினெனு மெண்வகைய சித்தி
சாதனை தரும்பல வுரைப்பதென் றவத்தோய்
மேதகைய வீடுபெற லுந்தருதன் மெய்கா
ணாதவி னிதைக்கடி தியற்றென வறைந்தான். (௨௪)

அவ்வுரை மனக்கொடவ னுயிடை யமர்ந்து
செவ்விதி னிலக்கமுரு வேற்றுவது செய்தான்
றெவ்வடு திறற்குவிச பாணியுறு செவ்வ
மெவ்வமென நீத்தய னிருக்குமுல கெய்தி. (௨௫)

முள்ளுடைய மூலமெனு முண்டக மமர்ந்த
தெள்ளிய மறைக்கெழுவ னைக்குறுகல் செய்து
விள்ளவரி தாம்பிரம சரியநிலை மேவித்
தள்ளரிய வைந்தையு மவித்துயர் தவத்தால். (௨௬)

செப்பழிய வாய்மையுள னாய்ச்சிறுக வுண்டி
தூய்ப்பவனு மாயுரிய தூயதனி நிட்டு
தப்புத விலாதுயர் சமாதியி விருந்தா
னப்பொழுது நான்முக னவன்றனை யுவந்து. (உஎ)

இருளறு பாஞ்சுட ரியற்கையறீ விப்ப
மருளறு மனத்தன்மல ரோனடி வணங்கித்
தெருளுற வுளத்தது தெளிந்துருள் சகட்டி
னுருளுறு முடம்பொருவி முத்திரல னுற்றான். (உஅ)

விடுறுதல் கண்டுளவிண் ணோருமுனி வோரு
நீடுபிற விக்கடலை நீந்துதல் விழைந்து
நாடுதனி லெந்நகரு மொப்பரிய ஞான்
விடுதவு தென்கயிலை மேனினர் வினாந்தே. (உச)

மற்றவர்க ளுட்சிலர் வளம்பெற விழைந்து
பெற்றனர் சிலோரபயம் வேண்டியது பெற்றார்
பற்றகலும் வீடுபெற லேசிலர் பவித்தார்
முற்றுமவர் தந்தநினை வின்படி முடித்தார். * (௩௦)

ஆனபரி சாலரிய வந்நகரி லுள்ள
மேன்மையத னுனமது மிகீகவரு டன்னாற்
பான்மைபெற லுற்றபரி பாகமத னுல்வர்
துனமில் சிறப்புடைய வத்தலனி லுற்று. (௩௧)

வேண்டிய பயன்களெவை யும்பெற விழைந்தே
யாண்டற னியற்றியடை தற்கறிவி லாதா
னீண்டு லெடுத்தவகை நாயுட லெடுத்து
மாண்டிடுத லும்புழுவின வாழ்க்கையு நிகர்க்கும். (௩௨)

அப்பதி யடைந்துத னுளப்பறு பிறப்பைத்
தீப்பவறி யான்பிறவி தான்மிகு சமக்கென்
றொப்பரிய நுண்ணிய வுணர்ச்சியுடை யோராய்ச்
செப்பரிய மேன்மைமுனி வோர்களுரை செய்தார். (௩௩)

ஆண்டுதனி லோர்திவச மேனுமவ ணெய்திக்
காண்டகைய தென்கயிலை யங்கடவுள் சேவை
பூண்டிடல்செ யான்பிறவி புல்லிதென வெள்ளி
மாண்புமதி துப்பமுடை யோர்மிக வருத்தார். (௩௪)

கடைப்படு பிறப்பினனு மக்கயிலை தன்னி
விடைப்படி லவன்பிறவி யேபிறவி யென்ற
திடப்படு மறைக்கலைநூர் செப்புவர் வசிட்டா
வெடுத்தினிது பற்பல விசைப்பதெவன் மாதோ. (௩௫)

கொடிதுகொடி தோர்புதுமை கூறுது முயர்ந்தோய்
விடலரிய தென்கயிலை நன்னகரம் விட்டு
முடிவில்பா முத்திபெற வேறுதல முன்னி
யடையுமவர் தங்களறி வின்மைகொடி தந்தோ. (௩௬)

இபரம ஞானமறை யீற்றினுறு சார
மொப்பரிய வீடுபெறு தற்குள வுபாயந்
தப்புறு மசேதனர் தமக்கடை யொணுது
செப்பின நினக்கருளி னுற்றெளிய வேநாம். (௩௭)

இங்கிதனை யன்பினொடு பத்தியுள மில்லார்
தங்களிடை யோதரிது நம்முடைய தாளிற்
பொங்குபெரு வேட்கை யுளராய்ப் பொருளுணர்த்துந்
தங்கள்குரு வின்னிலமை தாமுளரு மாகி. (௩௮)

உன்னியுணர் வித்தகரு மாகியொரு சொல்லி
சொன்னெறிக்கொ ணல்லறிவு சூழ்புனித ராகி
மன்னுரு வன்சொலை மறுதவரு மாகி
நின்னுடைய தாளினிறை நேயர்களு மாடு. (௩௯)

உடலுமுயி ரும்பொருளு மொண்குரவ னுக்கு
நெடிதுவகை யாலுதவு நேயர்களு மாணற்
கடியபிற விக்கடல் கடப்பது பொருட்டுத்
திடமுற வுணர்த்திது தெருண்டிடு முளத்தோய். (௪௦)

விழைவினொடு நீயெமை வினுவிய திரத்தா
லழிவகலு முத்தியடை தற்கிதை நினக்குக்
கழறினம் வசிட்டவிது கைப்பல னளிக்கு
மொழிபல வுரைப்பதெவன் முத்துவழி யீதே. (௪௧)

இன்புறு லயிங்கமெனு மிவ்வுப புராண
நின்பெயரி னாலுலகி லென்றுநிலை நிற்க
நன்கிது புராணமெவை கட்குநல மாரு
மென்பது திடங்கொளித னுக்குவமை யின்றால். (௪௨)

இப்பனுவல் பத்தியொடு மெம்மருள் விரும்பி
யொப்பரிய பெட்டினொடு மோதுபவர் யாவ
ரப்புனிதர் வாக்கினிலெஞ் ஞான்றுமமர் வாள்காண்
டப்பரு மகேசையெனு மெம்முடைய சத்தி.

(௪௩)

ஆங்கவ ருளத்திடை யநாதிபர மாளே.
ளேங்குற விளங்குவ னுவப்பொடிது கேட்போர்
நீங்குவர்க ளெவ்வினையு நீடுல கெவைக்குந்
தீங்கினை விலக்குமிது திண்ணமிது திண்ணம்.

(௪௪)

எண்ணியித னைத்தின மியம்பிடுக வென்றும்
புண்ணிய தினத்திலெனி னும்புகல வல்லோன்
பண்ணுவினை யாவையு மகன்றுபரமன்மோன்
மண்ணுலகில் யாவரும் வணக்கமுற வல்லோன்.

(௪௫)

என்றிவை வசிட்டமுனி யின்பொடு களிப்ப
மன்றல்கமழ் பொன்னிதழி வார்சடையெம் வள்ளல்
வென்றிதிகழ் பின்னவன் விளங்குபர முத்தி
யொன்றிய வருங்கதை யுரைத்தருளி னானால்.

(௪௬)

என்னுமடை விற்கதைகள் யாவையு முரைத்தான்
மன்னுபுகழ் நேமிவன மாதவர் தமக்குப்
பன்னிய வியாதமுனி பால்னெனு மேன்மை
துன்னிவளர்சூதமுனி தொல்லுணர்வின் மேலோன்.

(௪௭)

வேறு.

வாழி யேதிருக் காளத்தி வானவன்
வாழி யேயவன் வாமத்தில் வாணுதல்
வாழி மைந்தர்கள் வாழி யடியவர்
வாழி வைதிக சைவ மரபெலாம்.

(௪௮)

வாழி பொன்முக ரித்தெய்வ மாநதி
வாழி யந்தி சூழ்வள நாடெலாம்
வாழி காளத்தி மாநகர் நாடொறும்
வாழி வையகம் வாழி மழைமுகில்.

(௪௯)

வாழி வானவர் வாழிய வந்தனர்
வாழி யானினம் வாழிய மன்னவன்
வாழி யிக்கதை வாழி படிப்பவர்
வாழி கேட்பவர் வாழி யெழுதுவோர்.

(௫௦)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொருளைநதி யுவட்டெறியுந் தமிழ்நாட்டி லளகைநகர்

பொருவும் வீரைக்

குரிசில்பரி மளகவிரா சன்றமிழ்தே ரானந்தக்

கூத்தன் விண்ணோர்

பரவுமியற் கர்சிதனில் வாசமா யகிலேசன்

பாதம் பெற்றோன்

சுருதிபுகழ் காளத்திப் புராணத்தைச் செந்தமிழாற்

சொன்னு னன்றே.

*ஐந்தாவது

கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

— ❖ ❖ ❖ —

பொன்னுமா மணியு முத்தும் பொருகரி மருப்பும் வீசித்
துன்னும்வெள் ளருவி ஶீழுந் துதைமலர்ப் பொதும்ப ரூடு
மன்னிய விருள்கால் சீத்து வளரொளிக், கற்றை கான்று
பன்னக மணிசூ லாவும் பாங்கரே ஞாங்கீ ரெங்கும். (க)

இம்மெனக் கவித்த மேக மிகலெனக் கன்னு சீறி
மும்மதி கலுழி வேழ முறைமுறை மதர்த்துப் பாயும்
வெம்முழைப் பாழி தோறும் வெள்ளுகிர்ப் பகுவாய்ச் சீயந்
தம்மினத் தோடுங் கூடித் தனியா சிருக்கு மாதோ. (உ)

முள்ளரிக் குலங்கண் மேய்ந்து முகரையா லுழுத தொய்யி
லொள்ளிய குறிச்சி யாதி யும்பர்தோய் குவட்டின் காறுந்
தெள்ளொளி வயிர ராசி திகழ்லெவள் ளருவி யேய்க்குங்
களளவிழந் தொழுகல் செய்ய கதிர்மணி நிரைகள் னோலும். (ங)

அடைகிடர் தூர்பி வேங்கை யானினைக் கறுவா நிற்கும்
பெடையொடும் பறவை யீட்டம் பெருங்கனி யாட்டம் பேணும்
விடையொடுங் காட்டாப் பேழ்வாய் விட்டிளங் கன்றுக் கூட்டுங்
குடமடி பொழிந்த நீம்பான் மிருகங்கள் குடிக்கு மன்றே. (ச)

இனையபல் வளத்த தாகி யிரசுதத் தகடு போன்று
புனைநெடுங் குடுமி பூத்த பொற்புறு திருக்கா எத்தி
வணசூரக் கதிப னுகன் வளமிகு முடிப்பூர் வாழ்வான்
நினமடு படைக்க லங்கற் றுளியிற் செருக்கு மொய்ப்பன். (ரு)

* இந்த அத்தியாயம், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒரேபிரதி யில்மட்டும் இருந்தமையாலும் இந்த நூலின் முதலாவாகிய வடமொழிப்புரா ணத்தில் இந்தச் சரித்திரம் காணப்படாமையாலும் இந்த அத்தியாயச்செய் யுள்ளடை இந்நூலாசிரியருடைய செய்யுண்டையைச் சிறிதும் ஒவ்வாமை யாலும் பத்திமீளாகிய யாரோ ஒருவர் இடையேயுயற்றிச் சேர்த்திருக்கலா மென்று எண்ணுதற்கிடமாக இருந்தமையாலும் இது தனியே பதிப்பிக்கும் படிநேர்த்து.

ஆறலைப் படுத்துஞ் சோரர்க் கதிபனை விளித்துப் பூகத்
தாறலைத் துகள்குன் மந்தி தண்பனைப் பலவிற் பாயத்
தேறலைப் பொதியி ரூலிற் நிகழ்குடக் கனிகள் கீறி
மாறலைத்தொழுகு. செந்தேன் மருதநாட் டிருக்கை யேவி. (சு)

கவ்ருமா னிரையும் பொன்னு மணிகளும் கலனும் பெற்று
நிவரும்வாழ்க் கையனா நாக னீணகர் பாது காத்துங்
கவனவெங் காடு காத்துங் கானவர் புனங்கள் காத்துந்
தவநெடுங் கால மெல்லார் தத்தையோ டிருந்து வாழ்ந்தான். (எ)

தேமொழி மழலைச்செவ் வாய்ச் சிறுரிலா மையினு லெஞ்சித்
தாமநெட் டிலைய வைவேற் சண்முகன் கோட்டம் புக்குக்
காமுறு தவத்தார் றத்தை காரரிக் குருளை போலத்
தோமிலா மகவை யீன்றாள் சோபன முலகு போர்ப்ப. (அ)

திண்ணென் றினிய நாமஞ் சிறுவனுக் களித்து நாக
னெண்ணுமை யாண்டு மேவ வியற்படைக் கலங்கள் கற்பான்
புண்ணியக் குரவற் றீசர்ப்பக் கற்றவன் பொருவி லாமற்
றண்ணளிக் தூள மேக மனையதோற் றத்து மிக்கான். (க)

மாச்செறி விடையே வேடர் மகாரொடுந் திண்ணன் மேவ
வுரப்பரி குருளை கைம்மா முலையுண ளூட்டா நிற்கும்
வரிப்புலி பறழைக் காட்டா மடியினில் விடுக்கும் பல்லக்
கருப்பெருங் குட்டி தாழக் கவரியு ளவரியு மன்றே. (க0)

சிறுவனில் வாறு லாவத் திரைநரை முதிர்ந்து நாக
னெறுழ்வலித் தடந்தோ ளாலே கார்முக மேற்றி வேட்டைக்
குறுபகல் செல்லான் வைக வுரைத்தன புள்ளு மாவுந்
துறுகலு முழைஞ்சுந் தூறுங் கலித்தன தொடர்ந்து டற்ற. (கக)

இறவுளர் வளாக மெல்லா மேனமுங் காட மாவும்
பறவையு முருக்கிச் செல்லப் பதறிநெட் டியிர்ப்பெ றிந்து
மறவருக் கதிப னைன் வாய்தலின் முறையிட டார்கள்
குறவர்க ளாதி யான குடிகளும் பிறரு மாதோ. (கஉ)

அவ்வுரைக்கேட்டுநாக னதார்தான் றுடிப்ப நக்கு
வெவ்வலி மூப்புக் கொண்டே னென்செய்கேன் வினய முற்றச்
செவ்வியட் குமான் றண்ண விடுத்துறஞ் செல்ல றீர்ப்ப
னெவ்வரீத் திருமி னென்றா னிகறெறு புலவு வேலான். (கங)

கண்ணப்பூர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௨௩௯

நாகிளங் குமரன் றன்னை நாகன்முன் விளித்து மைந்தா
வேகமா மிருக வேட்டை விட்டுநா ஞ்ண்டிப் போது
பாகமி குதலைத் திஞ்சொற் குறத்தியர் பரணு நூறி
மாகரீள் வேலி பேர்த்துப் புனமெலா மழித்த மாக்கள். (௧௪)

• எனச்சிலர் குறிஞ்சி மாந்த ரிசைத்தன ரவர்குளோடுங்
கணக்கொடு மாம்பவை வேவ்வாள் கப்பணர் திகிரி யேந்துஞ்
சினக்கடு வீர ரோடும் வனமெலாந் திரிந்து சூழ்ந்து
மனத்தொடு கன்னி வேட்டை யாடி ரீ வருதி யென்றான். (௧௫)

ஆந்திலைக் கரிய சீய மலங்கரித் ததுபோற் றிண்ணன்
• மின்னெறி மணிப்பூண் சாத்தி வெம்படைக் கலங்க ளுர்த்துக்
கன்னலிற் கணிந்த திஞ்சொற் கவிரிதழ்ச் சூறத்தி கேள்வன்
பொன்னிதழ்க் கமலத் தாள்கள் போற்றியே விழவு செய்து. (௧௬)

கல்லென முரசு மார்ப்பக் காகுளி யார்ப்பத் தாரை
பல்லிய மிரலை யார்ப்பப் படைமற வீர ரார்ப்ப
வல்லியக் கரிய கூர்வாய் ஞமலிகண் மருங்கி லார்ப்ப
வில்லொலி யார்ப்ப வேட்டைக் காட்டினமேல் விரைந்து போனான். (1)

மங்குல்கண் படுக்குங் கோட்டுக் காளத்தி வரையின் சூறற்
கங்குலெனத் திருண்டு வீங்குங் காட்டகத் தாரி தோறும்
வெங்கனல் கொளுந்திச் சூழ்ந்து வெடிபடக் கொடிய வீர
ரெங்கணு நுழைந்து வானத் திடியென வார்த்துப் பொங்கி. (௧௮)

பறையடித் தூறி மாவும் பறவையு மெழுப்பி யோடுங்
கறையடித் தொகுதி மாய்த்துக் கனலுமிழ் தறுகட் பேழ்வாய்க்
குறுகுவல் வியத்தைப் பாணங் கூட்டுண விடுத்துப் பாய்ந்து
கறுவுவல் லுனியங் குத்திக் கடியி னுயிரை யுண்டார். (௧௯)

வேறு.

பட்டன மாவினம் பாயு மாமுயல்
பட்டன கடமைகள் பறக்குங் கோசிலம்
பட்டன மயிர்குலம் பசிய கிள்ளைகள்
பட்டன மேதிகள் பறவையிட்டமே. (௨0)

வேறு.

அஞ்சிறைப் புள்ளு மாவு மலகிலூர் வனவுந் தத்தி
விஞ்சமின் னுயிர்கள் யாவும் வெங்கொலைப் படுத்தப் பார்திச்
செஞ்சிலை குழைத்த வேடர் திறல்கண்டே யுட்கி யோடி
மஞ்சறை திருக்கா ளத்தி வரையினிற் புகுந்த மன்னோ. (௨௧)

‘கடிமதிட் சாலங் கோலிக் கண்ணிதீ பகங்கள் வைத்தாங்
கொடியெறிந் ததகா மாற்றி யுட்சில ஞமலி பேவிச்
செடிபடு கடமா வாதி விலங்கெலாஞ் செகுத்துப் பின்னும்
பிடிபடா திரியல்போன வராகத்தைப் பிடித்துக் கொன்றார். (௨௨)

இத்திறம் வேட்டை யாடி யிகனிமாக் குறும்ப றுத்தார்
மத்தியிற் றவனன் போந்து வடவையிற் கதிரெ றிப்ப
வித்தகக் குரிசி னிற்ப வீரர்நீர் விடாயிற் சென்று
கைத்தல முகிழ்த்து வீரன் கழல்பணிந் திணைய சொன்னார். (௨௩)

வேறு.

எய்ச்சது தாணைகள் யாமெ லாமினி
யுச்சயார் மாத்தசை யுண்டு நீர்குடித்
‘தச்சிறு வேலியூ ரணைவ மென்ன லும்
வச்சிர வாகுவான் வனமெங் கேயென. (௨௪)

காவத மரையினிற் கமல வானியுங்
கோவெனும் பெரியவைங் குடுமித் தேவுறை
பூவலர் நறியதண் பொழிலுந் தெண்டிணை
தாவூபென் முகரியுந் தயங்கு மென்னவே. (௨௫)

வேறு.

இரைத்தெழு தாணை வேந்த னினியநன் னிமித்த மெய்த
விரித்தபொன் முகரி யாற்றின் றடங்கரை மேவி லேடர்
பரித்துவந் தறுத்த வேனப் பருந்தசை யாணி யாலே
நெருப்புகுத் தவித்து வக்கு நீரென நிறுவிப் போனான். (௨௬)

வேறு.

உற்றதத் துவங்களை யொருங்கு நீத்துயிர்
கொற்றவன் கயிலையைக் குறுகு மாறெனச்
சுற்றிய வீரர்தந் தொகுதி நீக்கியே
பொற்றிருக் காளத்திப் பொருப்பி லேறினான். (௨௭)

தொடுகழற் றுளொடுந் துணைவர் தம்மொடு
நெடுவரிச் சிலைகொடு நீர்வி னுய்விற்
கொடுவரிப் புவிபெனக் குறுகு நாயனை
முடுகிடாக் குடுமியந் தேவின் முன்னுய்த்தார். (௨௮)

செந்துண ரிளநுத் துளிப்பத் தென்றலும்
வந்துலா வக்குளிர் மருவி யந்தளி
ரத்தியிற் பொதுளிய வடவிக் கோட்டுறை
சுந்தரக் கடவுளைத் தொழுது கண்டனன். (௨௯)

கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்து அத்தியாயம். ௨௪௧

வேறு.

முன்னையல் வினையா லேயோ முக்கண் னருளா லேயே
சன்னிதிப் படுத லாலே தம்பிரான் திருக்கண் சாத்தத்
துன்னிய வினைக ளெல்லாந் தொலைந்தரு ளருவ மாண
னநிலை வேட னென்ற லானருள் விளம்பற் பாற்றே. (௩௦)

வேறு.

கண்டதோர் காலையிற் காந்தத் துசிசெ
லெண்டகு குணமுறீஇ யிருகை யாற்றழீஇ
மண்கொ ளத்திமா மலைக்கொ முந்துவீழ்
கொண்டனின் வில்லொடுங் குழைந்து வீழ்ந்தனன். (௩௧)

வேறு.

அன்புநெக் குருகிக் கண்ணீ ரலைகொழித் துவட்டி வீழ
வின்பழேர் வடிவ மாகி யாரையுந் திரிந்து நோக்கான்
றன்குணத் தெழீஇநின் றெந்தை தயங்குமைங் குடுமி மீதே
நன்புனல் வார்த்துச் சேதப் பச்சிலை நயந்திட் டாரார். (௩௨)

சாற்றுதி யெனவே நாணன் றுனநிற் திடுவன் முன்னுள்
வேற்றொழி னிபுண னான துந்தைமுன் வேட்டை யாடி
யாற்றிடை வந்த போதோ ரந்தணன் குடுமித் தேவுக்
கூற்றினன் னண்ணீர் பின்னர்ப பச்சிலை யுவந்திட் டானே. (௩௩)

என்றது கேளா முன்ன மெம்பெரு மாணுக் கீதே
நன்றென வுலகை பூத்து நானுமில் வாறு செய்வே
னின்றிவ னென்று சற்றே நீங்கநெட் டியிர்த்து விம்மித்
துன்றுவ னலம்வந் தேங்கித் துணையின்றே யிறைவற் கென்பான். ( )

வல்லியந் திரியுஞ் சீறி மதகரி திரியும் பாய்ந்து
சல்லியந் திரியு மிங்குத் தனிமையாய்த் துணையு மின்றி
யெல்லியுங் கிராதர் போல விருந்தனை யந்தோ வென்று
புல்லுவன் றழவி னுடே புணர்ந்திட்ட மெழுகு போன்றான். (௩௫)

வேறு.

செம்மணிச் சுடிகைப் பறைலைப் பார்த்த
டிங்களங் கண்ணியெம் பெருமா
னிமலைப் புறத்தே வெயிலின னுணங்கி
தத்தனை காலமா விருந்தான்

வெம்மனக் கொடியே னுதலாற் பொறுத்தேன்

வேறிது கண்டெவர் தரிப்பா

ரம்மவென் றிரங்கிக் கலுழந்தமு தருத்து

மருத்தியி னொருவியே செல்வார்.

(௩௭)

வேறு.

மீளுவர் புனீற்றிளங் கன்று வேட்டுயிர்

மாளுமோ ராவென மறுகிச் சூழுவர்

காளகண் டனையெவர் காப்ப ரென்றுநொந்

தாளரி யன்னவ ரமுதுக் கேகினார்.

(௩௮)

வேறு.

வரவுகண் டெழுந்து காடன் வந்துநல் லிறைச்சி யெல்லா

மரணியிற் றீயுண் டாக்கி யறுசுவப் படுத்தி வைத்தேன்

விரைவினிற் றினவா வென்ன விடைகொடார் போக நாணன்

வரையினிற் றேவர்க் காளாய் மரபிகந் திட்டா னென்றான்.

(௩௮)

ஆரணி யத்தில் வீர ரமுதுசெய் வித்தற் கான

பேரிர தத்து மாவும் புட்களும் பிடித்து வந்து

கூரல கம்பி னாலே கொழுந்தசை யீர்ந்து கொண்டு

பாரினில் வையார் கல்லை பண்ணிவைத் தனலுண் டாக்கி.

(௩௯)

வேறு.

கோவினி னிரைநிரை கோத்துக் காய்ச்சியே

சாலவே சூதட்டிமென் றசைசு வைத்தபின்

வாலிய கண்டொரு கல்லை வைத்தனர்

பாலது கண்டவர் பரிந்தை யோவென.

(௪0)

கதித்தெழு முதரவெங் கனலு டற்றவும்

வெதுப்பின விறைச்சியு மிசைந்தி டாதிவன்

கொதித்திடு மெமக்குமே கொடாது மிச்சிலுங்

கதித்தவ ரெனவெடுத் தெறிவன் காடெலாம்.

(௪௧)

வேறு.

துண்ணலுந் திருக்கா ளத்தித் தேவனார் பேய்கொண் டிற்று.

னண்ணலா நாகன் முன்போ யறிவித்து வேல னோடு

நண்ணியே யிவன்பேய் தீர்த்து நாங்கொடு போவே மென்னக்

கண்ணினர் விரைந்து போனார் கானவர் விட்டி போரார்.

(௪௨)

பல்லின லதுக்கப் பாததுப் பவூத்தலு னமுது தன்னைக்
கல்லையோ டொருகையேந்திக் கான்மலர் தலையி லேந்தி
விலலொரு கரத்தி லேந்தி விரைப்புன றீருவா யேந்தி
யொல்லையிற் கொண்டு தேவ ருறப்பசித் திருப்பா ரென்றே. (௪௩)

சிந்தனை கொண்டு சென்று தேவனா திருமு னின்ற
வந்தனை பண்ணி யெந்தாய் வாடினை பசியா லென்ற
சந்தாச் செருப்புக் காலாற் சோதியைங் குடுமிப் போதை
யுந்தினர் வாயி னீரை யூற்றித்தம் முடிப்போ திட்டார். (௪௪)

பசிகலந் திருத்தி வைத்த பழுதிலா னமுதை முன்னே
• விரியுமா தரவா லேற்றி வெதுப்பினன் பதம்பார்த் தைய
வரியையீ றாமுது செய்வான் கொணர்ந்தன னுண்ணென் றேத்தி
யருகிருந் தருத்தி னர்போ தத்தமித் திருண்ட தன்றே. (௪௫)

காரிருட் பிழம்பு சூழ்ந்து கதுவவே விலங்கி வன்மேற்
பேருறத் தினவு நீவும் பின்னையென் செய்யு மோவென்
றோரிரு கண்கண் மூடா துலவினர் யாம மெல்லாங்
கூரிடும் பகழி கோத்துக் கொடுமார் திகிரி யாக்கி. (௪௬)

புலரியி லெழுந்து நாதன் பொன்னடிக் கமலம் போற்றி
யலரிவர் தெழுமுன் கானத் தழுதுவேட்ட டைக்குப் போனார்
புலவுகொப் புனிக்கும் வைவேற் புண்ணிய மூர்த்தி யன்னார்
பலகலைத் துறைபோய் ஞானம் பரிணமித் தனைய நீராணீ. (௪௭)

வேறு.

கோதி லாச்சிவ கோசர மாமுனி
யாதி நூன்முறை யண்ணலைப் போற்றவெப்
போதும் போலப் பொருக்கென நண்ணலும்
பேத மாகப் பிறங்கின கோட்டமே. (௪௮)

வேறு.

சிறுகருந் தசையு மென்புஞ் செருப்படிச் சுவடு ஞானி
நின்றைரு மடியு மிச்சிற் கல்லையு நிரந்து காட்ட
மறைவல னுருத்துக் கெட்டேன் யார்செய்தார் மதியா தென்று
குறைபடு முளத்த னாக வேடுவர் கூசா ரென்றான். (௪௯)

அங்குழந் தசையு மிச்சிற் கல்லையு மலகிட் டோச்சிப்
பொங்குகோ மயத்தி னாலே யெங்கனும் புனித மாக்கிச்
சங்குஞ் னுனைந்து லாவித் தவமும்பொன் முகரி யாடி
மங்குறேய் திருக்கா ள்த்தி மால்வரை யேறிச் சென்று. (௫௦)

வேறு.

பின்னரும் பவித்திர மாக்கும் பெற்றியான்
முன்னரும் கடனெலா முழுது மாற்றியே
மன்னுப கரணமு மருங்கு வைத்தான்
பொன்னடி விதிமுறை பூசை பண்ணினான். (ருக)

வேறு.

எம்பெரு மானே போற்றி யேகநா யகனே போற்றி
யம்பிகை பாகா போற்றி யரியயற் கரியாய் போற்றி
சம்புவே யானே போற்றி சதுமறைப் பொருளே போற்றி
நம்பனே திருக்கா ளத்தி நாதனே போற்றி போற்றி. (ருஉ)

மண்முதற் பூத மாகி மனமுதற் கரண மாகிப்
பெண்ணுமா யானு மாகிவ் பிறங்குபல் லுயிரு மாகிக்
கண்ணுதன் மூர்த்தி யாகிக் களைகணு யெவர்க்கும் வைகு
மண்ணலே திருக்கா ளத்தி யப்பனே போற்றி போற்றி. (ருங)

வேறு.

இனைய தன்மையா லேத்துபு வணங்கியே மறையோ
னினைவு முற்றியே பன்னக சாலையி னிறையும்
புனித மாதவர் குழாத்தினி லமைந்தனன் பொருவேன்
முனைவார் பின்னரும் பூசனை செய்தது மொழிவாம். (ருச)

வேறு.

பன்றியு முயனு மற்றும் பறவையும் வேட்டை யாடி க்
கொன்றொரு குழ லிட்டுத் தீக்கடை கோலி னாலே
மின்றிகழ் நெருப்புண் டாக்கி வெதுப்பிமென் றிராதம் பார்த்துத்
துன்றவே கல்லைப் பச்சைப் பரிகலந் துலங்கச் சேர்த்து. (ருரு)

உமிழ்ந்துமிழ்ந் தழுது தன்னைப் படைத்தபின் னுத்தி யானத்
தமைந்தபொற் றகட்டுப் போதைப் பறித்தணி முடியிற் சூடிக்
கமழ்ந்தபொன் முகரி யாற்றிற் புதுப்புணல் கனிவாய் மொண்டு
நிமிர்ந்தஆ னமுது மேந்திச் சென்றுமுன் னின்று கொண்டு. (ருசு)

செருப்புடைக் காலா லீசன் றிருமுடிப் போதைத் தள்ளி
விருப்பொடு கனிவாய் மொண்ட மஞ்சனம் விரைவி னாட்டிக்
கருப்பொலி சிகையிற் சூடுங் காமரு மலருஞ் சாத்தி
மருப்பொலி தேன்வி ராய்முன் வைத்தஆ னமுத மேற்றி. (ரு௭)

அப்பனே யுண்ணு மெங்க ளன்னையே யுண்ணு முத்தி
வைப்பெனுந் திருக்கா ளத்தி வள்ளலே யுண்ணு நன்றாய்த்
துய்ப்பதற் கான செந்தேன் விரவிய சூட்டி றைச்சி
கைப்பதன் றுண்ணு மென்னக் கரைந்தமு தருத்தி நின்றார். (ருஅ)

கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்ததித்தியாயம். ௨௪௫

திரும்பியே போன நாணன் வேழிவர் திலக மாண
சுரும்புளர் தெரிய னாகன் முன்சென்று தொழுது நின்று
கருங்கரி முதலா வுள்ள விலங்கெலாங் கருவ றுத்துப்
பெருஞ்சுனை நீர்வி னாவிக்காளத்திப் பிறங்க லெய்தி. (௫௯)

* கார்மலி சோலை யுற்றேங் காளத்திக் குடுமித். தேவன்
சார்மலி பேய்கண் டேனு முறக்கமுந் தணந்து போனா
னோர்மனை நினைய கில்லா நெருவரை நோக்க கில்லான்
சீர்மலி திண்ண நென்றான் செந்தழ லொழுகக் காய்ந்த. (௬௦)

மயநெடுஞ் சலாகை காத்திற் பாய்ந்தென மயங்க நாக

* நயலவர்க் கூனிக் கெட்டே னாரசெய்த மாய மோநம்
மியலுறு கோமா னைக்கொண் டேகியே யுவன்பேய் தீர்த்துச்
சயிலம்விட் டிறக்கிப் போது வோமெனச் சடித்தி போனான். (௬௧)

காளத்தி வரையிற் சென்றே கண்ணுத றிருமு னின்ற
வேளைக்கை நெழுங்கப் புல்ல விடைகொடா ருதறித் தேவன்
ருளைத்தாம் பற்றிக் கொண்டார் தங்களா லான மட்டு
மீளத்தாம் றக்க வண்ணம் பார்த்துக்கை விட்டுப் போனார். (௬௨)

வேறு.

மாலைவந் தடைதலும் வரிவி லேற்றியே
சோலையி விரவெலரீர் துயில்கொ ளாதிருட்
*காலையில் வேட்டையைக் கடைப்பி டுத்தருட்
சீலமார் பூசனை தினஞ்செய் தாரரோ. (௬௩)

வேறு.

பழமறை யமுத மூற்றிருந் தொழுகும் பவளவாய்த் தவளமுப் புரிநா
லழகனாஞ் சிவகோ சாமுனி வானா னாயிடை நித்திய மடைந்து
வழுவதா மிச்சிற் கல்லையுந் தசையும் வாரியே திருவல கிட்டு [தும்.
மழுதழு திரங்கி நொந்துநொந் தித்திங் காற்றினர்க் கேளென முனிந்

வேறு.

முன்புபோற புனித மாக்கி முறைவிதி வழாமற் பூசை
யின்புறப் புரியு நாளி விரவவன் கனவிற் றேன்றிப்
பொன்பொ தி சடிலன் னானப் பூங்கோதை யம்மை கேள்வ
னன்பன்செய் பூசை யேற்ற மாகுரீ சலியே லென்னு. (௬௫)

நீயவன் பத்தி கேண்மோ நேயமோ டோடிக்கானிற்
போயவ னாடி வக்கிப் புசித்திடா திரதம் பார்த்துப்
பாயிலை சேர்த்த கல்லைப் பரிகலத் திட்ட தேனா
னையமா மூனிவ ரிட்ட வனியினு மினிய தாமால். (௬௬)

‘பூற்றிரை புரட்டுந் தெண்ணீர்ப் பவீதி யவன்வா யாலே,
பூற்றிய ரீருக் கொவ்வா துழ்பர்கோன் முதலா, வுள்ளோ
ராற்றிய பூசை வேலை யணிந்தகற் பகநன் போது
நீற்றிகழ் கரிய குஞ்சி யிடுமலர் நிகரா தன்னோன். (௬௭)

துன்பொரு ளின்றி யன்பா னுவ லும்பொன் மொழிக்கெஞ் ஞான்றும்”
பண்பறிந் தலகில் வேதம் பழிச்சுவ போலா வன்பன்
றிண்படு செம்ம னீவுஞ் செருப்படி நமது மைந்தர்
தண்படு பசிய தோட்டுத் தாமரைத் தானைப் போலும். (௬௮)

வேடுவ னவனென் றெண்ணேல் வேடமு நமது வேட
நீடுமெய் யன்பீ வன்மெய் நினக்கவன் பத்தி காட்ட
மாடுறக்கூந்து நானே ‘வைகுதி யென்று போனான்
கோடுமா முனிவ னுள்ளங் குளிந்ததி சயித்து றங்கான். (௬௯)

அதிர்கட லமுதம் பெற்ற வாதுலன் போல வார்த்துக்
கதுமென வெழுந்து முன்போற் காளத்தி யப்பர் பூசை
விதிமுறை முடித்து யோகி விமலன்பின் கரந்து வைகி
நிதிமுகில் வரவு பார்த்து நின்றபைங் கூழு மொத்தான். (௭௦)

இலையமு தொருகை யேந்தி பெழிற்சிலை யொருகை யேந்தி
மலைமலர் தலைபி லேந்தி வாயின்மஞ் சீனமு மேந்திச்
சிலையரு கணைய முன்னே தியதுந் நிமித்தங் காட்ட
வுலையுமுள் எத்த னாகிப் பதறியே யோடி யோடி. (௭௧)

தேவனுக் கடுத்த தென்னோ வறிகிலேன் றீங்கே தேயோ
காவதங் கடந்து போனேன் கடுகநா னினிச்செல் வேனென்
றோவிலா தரவு கூர வோடியே திருமுன் சென்றார்
மாவுலா முனிவற் கனபு காட்டுவான் வலக்க னாலே. (௭௨)

செய்யவெங் குருதி காட்டத் தேவனைக் கண்டு திண்ணர்
கையினிற் சிலையுஞ் சோரக் கல்லையுந் தசையுஞ் சோர
மையுறு சிகைப்பூச் சோர வாயின்மஞ் சனமுஞ் சோர
மெய்யுமா ருயிருஞ் சோரக் கதறியே வீழ்ந்து கட்டி. (௭௩)

இப்படி வந்த தென்னோ வெம்பிரா னென்றென் றேங்கிச்
செம்பென வுரையா டாமே தேவனு ரிருப்பக் கண்டு
குப்புற வீழ்வர் சூழ்வா ரோடுவார் குறுகிப் பார்ப்பார்
மைப்பெரு விலங்கோ மீளி மறவரோ யாரோ செய்தார். (௭௪)

கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்தஅத்தியாயம். ௨௪௭

சுதென் வரிவி லேற்றி யிழுத்தொழு கம்பு கோத்துக்
காத்தமு மரையுஞ் சென்று காடெலார் துருவ வாங்கே
போதுவா ரொருவர்க் காணார் புள்ளும்வல் விலங்குங் காணார்
பேதுறு முளத்தார் மம்மர் பிடித்தொரு கணத்திற் றேறி. (௭௫)

வெம்படைக் காபு மாற்று மருந்தெல்லாம் வினவி யோடி
டிம்பர்தோய் குன்றுங் காணு முரவுபொன் முகரி யாற்றின்
வம்பவிழ் கரையி னாழை வழிச்சென்று பறித்து வந்து
தம்பிரான் றிருக்கண் மீது பிழிந்தனர் தனிதல் காணார். (௭௬)

அரைத்தரைத் துருண்டை யாக்கி யல்கொழித் திழியுஞ் சோரி
கரைத்திடத் திருக்கண் மீதே கையினாற் றைவற் தெய்த்து
நிரைத்துமோர் மருந்து காணே னிறைவினா யுணைக் கடவே
சரத்தினு லென்கண் வாங்கிச் சாத்துவ னெனக் களித்து. (௭௭)

வலமுழு கண்ணை யம்பால் வாங்கியே யப்பச் சோரிச்
சலமறைந் திடக்கண் மீதே தாரைவிட் டுதிரங் கால
விலகுநன் மருந்து கைகண் டேனினி மற்றைக் கண்ணை
யல்கொளி யம்பா லீரந்தாங் கப்புவ னென்று சேறி. (௭௮)

மன்னொரு கண்ணும் போனல் வள்ளலின் குருதி நீத்தீர்
துன்னிடு கண்கு றிப்புத் தோன்றாமை யுளத்து நாடித்
தென்னுயி செருப்புக் காலைத் திருவிழி யதனி லூன்றிப்
பொன்னல கம்பாந் தங்கண் பொருக்கென விடக்கும் போது. (௭௯)

தேம்பொழி திருக்கா ளத்திச் செல்வனார் திருக்கை நீட்டி
வாம்புலி யனைய வீரர் கரத்தினே மகிழ்ந்து வவ்வி
மேம்படு மன்ப னான கண்ணபப விழியைச் சூலே
லாம்பரி சுணர்ந்து செய்தா யாறிய கண்ணோ வென்றார். (௮௦)

கண்ணினு குளிர்ப்ப வுள்ளங் களித்திட மறைந்து வைகும்
புண்ணிய முனிவன் கண்டான் புரந்தா நயன்மால் கண்டார்
விண்ணவர் முனிவர் கண்டார் விரைமலர் மாரி பெய்தார்
பண்ணினான் மறையு மார்த்த பஞ்சதூர் துபியு மார்த்த. (௮௧)

செவிவழி யினிய கானத் திவனியா முயிர்தந் தேக்குங்
கவிரித முறன்மென் கூந்தற் காமாங் கனையா ரோடு
மனிரொளி மகிள்கி ரீடத் தமரு முனிவர் தாமு
முவர்படு திரையி னூர்த்துக் காளத்தி யோங்க லுற்றார். (௮௨)

டுவள்ளைவா ரணத்து வேந்தன் விரைமலர்ப் பொகுட்டுப் புத்தேள்
கொள்ளைமா தவத்துக் கண்ண னுதியோர் குழுக்கொண் டெய்தி
வள்ளலைத் திருக்கா ளத்தி வரதனைக் கலவித் தாழ்ந்தே
யெள்ளிடை யின்றித் துன்னி யெய்தினார் கருணை மூர்த்தி. (அ௩)

கரந்தனை நெகிழ்வித் தன்ப கண்ணாப்ப நம்வ லப்பா
னிரந்தர நின்றியென்று நிற்குமா நிறுத்திக் கொண்டான்
புரந்தரன் முதலா வுள்ள புங்கவ ரிறம்பூ தெய்திச்
சிரங்களால் வணங்கிப் போனா ரன்பினிற் சிறந்த துண்டே (அ௪)

மந்திர மறியா னீதி மாதவத துறையுந் தோரான்
றந்திர மறியான் வேடன் சங்கரன் பூசை யாலே
யிரந்தரன் முத்தி னோர்க ளெப்துதற் கரும்பே றுற்றான்
சிரந்தையால் விதியிற் செய்தார் பெருமையார் தெரிக்கு றீரார். (அ௫)

வேறு.

இனைய தன்மையால் வைகலோ ராறுநின் றிறைஞ்சி
யனைவ ரும்புகழ் திண்ணருஞ் சிவபத மடைந்தார்
நினைவ ருஞ்சிவ கோசரி முனிவனு நிமலன்
றனைய ருச்சனை புரிதலாற் பரகதி சார்ந்தான். (அ௬)

இன்ன மும்பல காளத்தி மான்மிய மிசைக்கிற்
பன்ன காதிப னுரைக்கினு மனந்தநாட் படுமே
யுன்ன ருந்தவ் வியாதமா முனியெனக் கொஞ்நட
சொன்ன வாறெலா நினக்குரைத் தேனெனச் சொன்னான். (அ)

என்றி வற்றினைப் பரத்துவா சன்பெரி தியம்பிப்
பின்றை யேசிவ மான்மியம் பேசுவா னெனவே
மன்ற லம்பொழி னைமிசா ரணியமா தவர்க்கு
நன்று சொற்றனன் சூதமா முனிபின்னு நவில்வான். (அ௮)

அரும்பதவுரை

காப்பு. (பக்கம்-க.)

க. செழுவிய - செழித்த. வடமொழிப்புராணத்தை. மா - மஹா. குழவியந்திங்கள் - பிறை. வேழம் - யானை; விநாயகக்கடவுள். திங்களையணிந்த வேழம் காக்கும்.

உ. செஞ்சந்தம் - செஞ்சாந்து. கனபம் - யானைக்கன்று. கலவைச்சந்தனம் கொங்கையையுடைய மங்கை. பொன் - திருமகள். 'செஞ்சந்தென்

னமிந்தாவுண்ட' என்பது, "ஆலமுண்டமுதே மிகத் தேக்குவர்" (திருக்கடவுள்) என்னுந் தேவாரக்கருத்தைத் தழுவியது. அஞ்சந்திப்பிள்ளை - அஞ்சந்திப்பிள்ளை - பஞ்சஸந்திவிநாயகர்; இவர் ஸ்தலவிநாயகர் அந்தி, சந்தியாதலின், அஞ்ச அந்திப்பிள்ளையெனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்ளினும் பொருந்தும்.

கடவுள்வாழ்த்து. (ப. க.)

க. சித்து - அறிவு. சத்து - உண்மை. யாண்டும் - எவ்விடத்தும். அகஎம் - குற்றமற்றது. அகண்டம் - பிரிவற்றது. கா - சோலை; உகரச்சாரியை பெற்றது.

உ. தோற்றம் - பிறவி. ஈறு - இறப்பு. எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும் அழிதாயர் - மிக்கதாயர். அருளாகிய இனியபாலை. ஆனந்தத்தை அருளுகின்ற.

ங. கான் - நறுமணம்; அம் - சாரியை; கானம் - காடென்றமாம். நானம் - மதம் துடங்குகின்ற இடை. வானப்புத்தரு - இந்தரு. மகவான் - இந்திரன்.

ச. சந்தச்சேறு - சந்தனக்குழம்பு. திதலை - தேமல். பஞ்சஅங்கம் - பஞ்சினது அழகு. முச்சந்தி - காலை, உச்சி, மாலை.

ஞ. 'மா' என்றது சூரபன்மன் கொண்ட மாமரவுருவத்தை; இதில் மா, அரசு, வேல் என்னும் மரப்பெயர்கள் தொனிக்கின்றன.

க. திருந்திதேவர்க்குச் சிவபெருமான் உவமை. 'எந்தை' என்றது, சிவபெருமானே.

எ. செபவடம் - ஜபமலை. ஞானமுத்திரை - சிம்முத்திரை. குண்டிகை - கமண்டலம்.

ஊ. அறிவானபுத்தகம் - ஞானதூல் எழுதப்பெற்ற புத்தகம். பால்நிதம் - வெள்ளைநிதம்.

க. இந்து - இம்புலன்கள். கரகம் - கமண்டலம். ஆறு - நதி ஒன்று. நான்து, இந்த, ஆறு, ஏழு என்னும் எண்ணுப்பெயர்கள் ஒரணிபட நின்றன. பொன்முகரி - பொன்னிறத்தையும் பேரொலியையும் உடைய நதி; முகரம் - பேரொலி; அகத்தியமுனிவர்தவம்புரிந்து பொன்முகரியாற்றைக்கொணர்ந்த வரலாற்றைச் சீகரமாதீபிப்பூரணத்துள்ள பொன்முகரிச்சருக்கத்தாலுணர்க; "இருந்தமிழ் மாமுனியழைப்பவந்து" என்பர் பின்னும்; கஅ

க0 தென்கையையென்பது திருக்காளத்தியின் திருநாமம். நந்தி - சிவபெருமான். அத்தி - யானை; வானரசு - இந்திரன்; இதில் சிலந்திமுதலியபெயர்களில் வேறுபொருள் தோன்றும்படி பாராட்டியிருக்கும் நியம் அறிந்து இன்புறற்பாலது.

கக. மண் இடந்து - மண்ணைப்பெ

புர்த்து. மணி - நீலமணி. விண் இடந்து - ஆகாயத்தை உருவாகச் செய்து. மறைக்கிழவன் - பிரமதேவர். கண் இடந்து. கண் மூன்று - முக்கண் இருகண்ணுக்கு மூன்றுகண்ணைப் பெற்றனரென்பது ஒருவியப்பு. உ. வண்ணம் - அழகு திண்ணென்பது, கண்ணப்பநாயனருடைய பிள்ளைத்திருநாமம்.

கச. கல்லாலின் நிழலிடைவீற்றி ருத்தவரைக் குருத்தமரத்தின் நிழலின் கண் வருவித்து என்பதுபாராட்டத்தக்கது.

கதி. பைந்தாமம் - பசியஒளி. துழாய்ப்படலை - துளபமாலே; படலை - இலமாலே அந்தாதி=அந்தமும் ஆதியும்-முடிவும் முதலும், அந்தாதியென்னும்பிரபந்தம். கண்ட-பார்த்த, செய்த. அந்தாதிகாண்பரியார்க்கு அந்தாதி கண்டவரென்பது ஒரு சொல்லழகு.

கசு. கன்னிகுமரி - கன்னியாகுமரியாறு உலகேழுந்தருகன்னி - உமாதேவியார் தலையிற் 'ஒருகன்னியை யும்' பக்கத்தில் ஒரு கன்னியையும்

ஆடைய தலைவரை இந்த இரண்டுகன்னியர் மணந்தது அருமையென்பது அறியத்தக்கது.

கஎ. கதியிலி - அகதி. ஒருமரத்தினடியில் அகதிபோலிருந்த ஒருவருக்கு யாதவவேந்தர் கோபுரமுதலியவை அமைத்தளித்த அருமையை இக்கவி தெரிவிக்கின்றது.

கஅ. அமிர்தம் - நீர். அமிர்தமாகிய பால், பொன்முகரியின் கரையிருமருங்கும்வதிக்கவரென்பதற்கு இருகரையிலும் எழுந்தருளிய தேவர்களுள்ளும் தீரவாவிகளென்றும் பொருள் கொள்ளலாமென்பர்.

கக. அன்னவற்றை - அத்தான் களை பெற்றி - தன்மை.

உ0 பாசமுதன்மூன்று - திரிபதார்த்தம்; அவை:—பதி பசு பாசமென்பன பரஞானம் - சிவஞானம்.

உச. எழுத்தொடு சொல்பொருள்-எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், பொருளிலக்கணம். விழுத்தகு - சிறப்புப்பொருள் ப

உஉ. வீரை - வீரவல்லூர்.

அவையடக்கம். (ப. கூ.)

க. வேதமுனி - வியாசர் முதலில் இப்புராணத்தைச் சூதமுனிவருக்கு உபதேசித்தவராதலின் வியாசரும் சவுனகாதியருக்கு இத்தலமகிமையை உபதேசித்தவராதலின் சூதமுனிவரும் இத்தலத்தைப்பாடியவர்களாதலின் சமயாசாரியர்கள்நாலவரும் கைலைபாதிக்காளத்திபாதியந்தாதி முதலிய பிரபந்தக்களை இயற்றியவராதலின் நக்கிரதேவரும் இத்தலத்தைப்புகழ்ந்தவர்களாகக் கூறப்பெற்றனர். ஆதிய சான்றோரென்றது, கண்ணப்பதேவர்திருமறமியற்றிய கல்லாடதேவரையும் திருப்புகழியற்றிய அருணகிரிசாரையுமபிறரையும். என்சொல்கேன்-யாதுகூறுவேன்.

உ. கனி அமிர்தம் - சுவைமுதிர்ந்த அமிர்தம்.

கஉ. மரு படியும் - நறுமணம்பொரு

ந்திய; இது கீடம்பமலீர்க்கு அடைகடம்பன் முருக்ககடவுள்; “மணங்கமழ் தெய்வத் தினநலங் காட்டி” (திருமுருகாற்றுப்படை, உக0) என்பதனால், “மருப்படியும்” என்பதை முருக்ககடவுளுக்கு விசேடணமாக்கினும் பொருந்தும். வேடன் - கண்ணப்பநாயனார். “சேற்றடிக்கஞ்சுவயற்றாசி நாத செருப்படியுக்கும், மாற்றடிக்குந்தொண்டர் வில்லடிக்கும்புகன் மற்றில்லையே” என்பது காசிக்கலம்பகம், அஅ.

ச. இச்செய்யுளும், “ஆக்கு மறிவானவது பிறப்பினால், மீக்கொ ளுயாவியிழிபு வேண்டற்க - நீக்கு, பவரா ரரவின் பருமணிகண் டென்றல், கவராரக் கடலின் கடி” (நன்னெறி - உஉ) என்பதும் கருத்தால் ஒத்திருக்கின்

நூல்வல்லாறு. (ப. கூ.)

பலபுராணமெனநந்தகுப பதி
 னெண்புராணங்களுள், சிவபுராணங்
 கள் பத்தும் சிவஸ்தலபுராணங்கள்
 பலவுமென்று பொருள்கொள்க இக்
 தலப்பெருமையை விசேடித்துப் பல
 விடத்தக்கூறுதலால், மசேதிகாசமா
 கிய சிவரகசியமும் ஈண்டுக்கொள்ளா
 பாலது பொன்முகரிககளுத-ஸ்ரீஸவ
 ணமுகரீமாஹாதர்மம்

௮ சூதசங்கிதைத்தனனில் நூயன்ற
 வை - சிவமாஹாதர்மகாண்டத்தில்
 ௧ ஏழாவதும், எஜனிய வைபவகாண்டச
 தில் இருபத்தொன்றாவதும், மூப்பச
 தாருவதுமாகிய அததியாயங்கன் வா
 சிட்டலைகமென்பது உபபுராணங்க
 ளுள் ஒன்று

சு மறறு, அசைநிலை. தோடைப
 படுத்திய - சோதத, செய்யுட்களாக
 இயற்றிய என்னுமாம் இப்புராணத்
 துள்ள ௩௩ * அததியாயங்களுள்,
 முதற்பதினெட்டும் ஸ்வாணமுகரீமா
 ஹாதர்மம் எனவும் ௧௩ - வதுமுத
 லியமூன்றாம் சூதாங்கிதையிலிருந்து
 எடுத்தவை எனவும், ௮ - வதுமுத
 லியபன்னிரண்டாம் வாசிட்டலைகத்
 திலிருந்து எடுத்தவைஎனவும் கொ
 ள்க

௯ டாறறு - பகுதியாகவுள்ளது
 இரண்டாவது சிவவெருநான திருமா
 லமுத்தியவாக்குக்குக்கடிகொடுத்தது
 அவன் - சிவபெருமான

பதிகம். (11. 1.)

௮ பாங்கா பகம் கண்ணுர -
 கண்டு சரிதை - சரித்திரம் எவ்வை -
 காலம்
 ௯ மறைக்கிழவன் பிரமத்தவா
 உரைக்கிழத்தி - ஈமகன்
 ௧ துத்தியாகியபொறி, துத்தி -
 பாம்பின்படப்பொறி. அத்தன் சிவ
 பெருமான
 ௧௧ அள் - கூடாமை உமபா மேல்
 ௧௨ தீவு இருமுன்று - ஆறுகீவுகள்
 ௧௩ வாலத்தீவு - சம்பத்தீவு

௧௧ அளி - திருமால்
 ௧௨ ஆண்டு - வருடம் தோன்றி
 ௧௩ தோன்றி பரிந்து - அன்புறு
 ௧௪ வினவியபடிக்கு - தேடப்படியே
 ௧௫ அக்கமாமணி - நுத்திராகக்
 மணி
 ௧௬ தாரகம் - பீரணவம் திரம்
 ௧௭ கம் - யுகம்
 ௧௮ தாருகா தாருகாவனம்

முதலாவதுஅதத்யாயம். (11. கூ.)

புலப்பகை - மீட்புலங்கனாகிய
 பகை உணர்வுதான் - மானதோல் கா
 கக்கத்திரம் - ஒருயாகம்
 ௨ காட்சி - அறிவு ஈண்டு - இங்
 கே.
 ௩ மகிழ்தூங்கு - மகிழ்ச்சிதங்கிய
 ௪ அமையாது - முடியவில்லை,
 திருபதிநககவிலலை உவாததல் -
 வெறுத்தல்
 ௫ ஆலம் - விஷம் ஆயம் - ஆசை,
 அது பெறக்கடவதன்மேல்து சூதன்,
 எழுவாய்

௬ மறைச்சிரம் - உபநிடதம்
 ௭ குனிதல் - வீளாதல்
 ௮ காண்டவப்பிரகதம் - ஒருபழை
 யக்கரம் முனதநதை பெரியததை,
 திருத்தாட்டிரன்
 ௯ ஆழியான-கண்ணபிரான முனி
 வன் - நாரதர்
 ௧௦ ஓலியம் - சித்திரம் ஒருத்தி
 திரௌபதி செறறம் - தன்யாகக்
 பம்
 ௧௧ பாங்கு - உறவு என்ன - என்று
 நாரதாசொல்ல

கஉ. சுரபி - பசு. அரசு - அரசன்.
கரு. கவிழ்த்தலை - கவிழ்ந்ததலை.
சேண் - நெடுந்தாரம்.
கசு. சொல்தவறாவண்ணம். விடை
அருளுதி. அவன் - தருமபுத்திரர்.
கக. கிறன் அல்லாதவற்றை.

உ0. தடுத்தோர் - தடுத்தவர்களு
டைய. நடாத்துகு - நடாத்துவேன்.
உக. உண்டியர் - பக்கத்துள்ளார்.
உங. பழிச்சினன் - துடித்தான்.
உச. தூறிது அளித்தனன்.
உசு. வேங்கடத்தில்.

உ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கக.)

க. பொன்முகரித்திருநாடு - ஆற்
றார்வனநாடு

உ. வரையுலகு-குறிஞ்சிநிலம். காளி
தன்வாழ்க்கையுலகு - பாலைநிலம்.
தளவம் - முல்லை காடுமேலுலகு -
முல்லைநிலம் தீம்புனலுலகு - மருத
நிலம். புண்ணைப்பெருமணலுலகு - நெ
ய்தலநிலம்.

ங. அளாய் - அளாவி; கலந்து.
தூங்கும் - தங்கும். முழை - குகை
இறல் - தேன்குடி.

ச. குரவை - குன்றக்குரவை, வே
ற்கை - வேவுகைமரம். தூய் - தூவி.
தொண்டகம் - ஆகோட்பறை.

ரு. அங்கி - அக்கினி. ஆளவழக்கு -
ஆடவர்செல்லுதல். சில் இடை - சில்
இடம். பரல்முரம்பு - பருககைக்கற்
களாலாகியமேடு.

சு. விடர் - வெடிப்பு. உழை - மான்.

எ. ஆம்பலந்தீவகுழல் - வெண்கல
த்தார் குமுதவடிவாக அணைசுபண்
ணிச் செறிக்கப்பெற்ற இனியஒசை
யையுடையபுல்லாங்குழல். பொதுவர் -
இடையர். கொன்றையந்தீங்குழல் -
கொன்றைப்பழத்தாலாகிய இனியகு
ழல்; சிலப்பதிகாரம், ௪0௬-ம்பக்கம்
பார்க்க. பதலை - தயிர்த்தாழி. குழக்
கன்று -

அ. -ம்புகூன் படலம் - உடம்பு
வளைந்தபடலம்.

க. அரில்-பிணங்குதல். சுறப்பகடு -
ஆண்சுற. பரவையிந்தேவை - வரு
ணதேவனை. சுறக்கோட்டில் - சுற
மீனின் கொம்பில்.

க0. கான்ற-கக்கின; வெளிவிட்ட.
அளவர் - உப்பளப்போ. குரம்பை -

குடிசை. வளை - சங்கு. கைதை - தா
ழை. பெண்ணை - பனை.

கக. தீம்புனல்நாடு - மருதம்.

கஉ. மென்பால் - மருதம்.

கங. படுகர் - படுகை. தொழுதி -

ஒலி. உகண்டு - பாய்ந்து.

கசு. பணிநிலம் - சங்கம்.

கரு. படப்பை-தோட்டி, தாயை-

தென்னை. குதம் - மாமரம்.

கசு. அறல் - நீர். கிண்டு - கிழித்து.

கஎ. குரகதமுகமாய் - குதிரையின்

முகம்போன்று. சாலி நெற்பயிர்.

கஅ. செருத்தல் - மடி. குண்டு -

ஆழம். வள்ளை - ஒருவகைக்கொடி.

கக. கவரிப்பாலை - கவரிபோலும்

பாலை.

உக. அலம்பு - முழங்க. பார்ப்பை -

குஞ்சினை.

உஉ. 'பவளச் செந்நெல்', 'செழு

ம்பவளக்கொழுஞ்சாலி' என்பர்பின

னும்; உஅ, ட0).

உங. கிணை - ஒருவகைப்பறை. கா

ரேறு - எருமைக்கடா. தொளி-சேறு.

உச. அமுதுஅடு - உணவுசமைத்

தலாலுண்டாகிய.

உசு. குண்டால்-கிழ்ச்சுத்திசையில்

பாசுபதம் பாசுபதாஸ்திரம், கலுழன் -

கருடன்.

உஎ. காவில் - சோலையில். பைந

தேன் - செவ்வித்தேன். கொண்டல்

துஞ்சு.

உஅ. கறித்து - கடித்து. சங்கத

தாளம்; சங்கத்திலிருந்துண்டாகிய

முத்து.

உக. 'வருக்கைக்குடக்கனி' என்

றார்முன்னும்; கக. கிண்டு - கிழித்து.

கோழ் இலைய - செழித்த இலையகலை
புடைய

௩௦. கண்ணல - கரும்பு தாரகை -
நகத்திரம்

௩௧ மதுச்சாடி - சேனசாடி நாறு -
நாற்று சேதாமடல், வெள்ளாம்ப
வெண்விளாப்ப பைங்குவளை, செவ
சுவையெனச்சிவப்ப சேதாமபலெ
ன்றது, கீழுதட்டை பைங்குவளையெ
ன்றது கண்களை

௩௨ துணை - ஆண அன்னம் குண
கரை - கீழ்க்கரை

௩௩ எறறைஞானறினு ம எந்நா
ளிலும்

௩௪ கபாடம் - கதவு

௩௫. ஈரமும் மன்றலுக்கொண்டு
சென்றலதவமுறஎன்றதஞல் சென
றலின் நடைகளமூன்றம் கூறப்படு
பறந், அவையாவன சைத்தியம்,
லெளரப்பியம், மாந்தியமெ ள்பன
பின்னுள்ள "சுந்தரத்தெய்வக்கலை"
(ப ச ௪ - ௨௩) என்னும்செய்யுளி
லும் சென்றல் இவ்வாறுகூறப்பெற்ற
ள்ளது வீற்றவீற்றம் - மேல வ
ப அ ஆவி ஈவிய பண்ணவா
தேவா

௩௬ களங்கனி - களாப்பழம்
சக நெறிதல - கொளிதல் படலம் -
கூட்டம்

௪௦ கவனம் - வேகம்

௪௧ கண்ணுற்ற - தரிசித்து

௪௨ பெடபு - விருப்பம் [வா

௪௩ தந்திரத்தலையா - சேனைத்தலை

௪௪ குவடு - மலையுச்சி இளமதி

இருலின் மேனியை இழிக்கும்

௪௫ கவரி - கவரிமான நரகம் -

கஸ்தூரி - கஸ்தூரிமீருகம்

௪௬ பாசனப்பள்ளி - பசுமை

அடை பள்ளி பசை இலையால ஆகிய

தவச்சாலை; பன்னசாலை பைப்புள

அடங்கின. திருக்கழுக்குன்றத்தில்

இரண்டுபறவைகளே தவஞ்செய்கின

றன், இம்மலையில் எல்லாப்பறவைக

ளும் தவஞ்செய்கின்றன என்றா

௪௭ உள்கணை - ஞானகணை உள்

ஒளி - சிவம் காஞ்சி மாஅடியில் காஞ்

சீபுரத்தில் மூரமரத்தின் அடியில் அதில்

அம்பிகை தூண்டாவிளக்குவற்றிவ்
ததம், "அலகி வீடவதூ தற்பபெ

ருஞ செல்லி யண்ட மாந்திரு மனை
கிடு சீபம்" (பெரியபுராணம், திரு

கதறிப்பு ௭௨) எனப்பற்றலும் அறி
யலாகும்

௪௮ அடைநததற்கு அமைந்த
யானைக்கு மடங்கல் - எங்கெங்கு தொ

லதத்தாகியசிறுபுள் - ஸ்ரீசரஸ்வாததி

௪௯ காளை - கீததலத்தில் வழி

பட்டபாம்பு மதியும் அரவம் ஒன்றி

வாடி சமஸம், கருத்துடையடை

௫௦ செங்கமலம் திருமகள் வந்த

தையும், பணிலம் திருமாத வந்ததை

யும், வெள்ளோதிமம் பிரமத்தேவாவந

ததையும், வெண்டாமரை கலை நகவந

ததையும் தெரிவிக்கும்

௫௧ கானகலா - கோட்டிப்பூ, கொ

டிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ செருத்தணி -

திருத்தணிகைமலை அத்திலுள்ள கணை

மலா - நீலொற்பலமலா, திருத்தணி

னகமலைச்சுனையில், கலை உச்சிமலை

எனும் முக்காலங்களிலும் உற்பலம்

மலாத்தலை, கந்தபுரணம், வள்ளிசை

றைசிறுமணப்படலம், - ஆம்

செய்யுளா ஓழுண்ணாக

௫௨ ஆறுவ முகத்துவ மேன்

மனமதன் சின்னகத்யில் - சின்ன

மாகியதயில், சிறியதயிலென்பது மற

நெருப்பொருள் ஒலியுடைமையாற

பெரிய

௫௩ கூடல் - மதுரை மதுரை

யில் நாரை எனையொழித்து சியமத

தோடிருந்தசரித்திரம் இவ்வகை அறிய

ததகத்து

௫௪ தொழுதி - கூட்டம் கூடற

கருங்குருவி தானுமதன்னினமுமே

பயனுற்றெண்ணின்மையின், களவுடை

யமென்றா

௫௫ மதுரையிற புலிமுலையைப

புலவாயகருஅருக்கியது ஒரு திருவி

ளையாடல் "புலிமுலை புலவாயக கரு

ளியை போற்றி" (திருவாசகம்,

போற்றி, ௨(1௭), "தழுவியிழி பீழ

வாயத தரக்கின றுளிமுலை, பைங்கட

புலவாய பாலுணைக கண்ட, வருணி

றை பெருமான" (கல்லாடம், ௪௨).

‘இதனைத் திருவாலவாயுடையார் திரு
விளையாடும்புராணத்தாலுமுணர்க.

கக இந்நிரன், இராமன், முசுருந்
தன் இவர்கள் இத்தலத்திற்பூசித்துப்
பேறுபெற்றவர்கள்.

கஉ. தாழ்ந்த ஆம் - தாழ்ந்தனவர
கியு

கச. இடிபட - இடியோசையுண்
டாக.

க௪. ஆரவடம் - முத்துவடம்.

எ௦. தாழை - தென்னை. வருக்கை-
பலா.

எ௧. பூதகம் - பாக்குமரம்.

எ௨. சரளம் - ஒருவகைமரம்.

எ௩ பச்சிலைகள் - பச்சிலைமரங்கள்.
மதுகம் - இருப்பை. நீர்தம் - நாரத்
தை. சம்பீரம் - எலும்பிச்சை. ஞாங்
கர் - பக்கம்.

எ௪. அரக்கு - சிவப்பு.

எ௫. கம்புள் - சம்பங்கோழி. கார
ண்டம் - நீர்க்காக்கை.

அ௦. மிருதி - தருமசாஸ்திரம். திட்
பியஞானம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள
ஞானம்.

அ௩. எடா - எடுத்து.

அ௪. கொடா - கொடுத்து. ஈங்கு
வா என - இங்கு வாவென்றழைத்து.
ஆதனத்து இருத்தி. முகமன் - உப
சாரம்.

அ௫. தேமில்லு காட்சியன் - குற்
றமற்ற அறிவியுடையவராகிய.
மா மகிழ்ச்சியால் - மிக்க மகிழ்ச்சி
யோடு. அது வந்தது.

அ௬. சுற்றமும் தானும் அருந்த்
தூன். என்ப, அசை.

௩ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௨௮.)

க. ஆண்டகை - அருச்சுனன்.

உ. சிரத்து இதுழியையமில்லந்த. கார
ணத்தால் யானே மிகவும் படுத்திய
வான்.

௩. நதிக்கண் - நதித்துறையில்;
“பொன்முகரித் தண்டுறையெம்மத்
தன்” என்பர்பின்னும்; இ.

இ. பரம் - பாரம்; கடமை.

எ. குரு - ஓர் அரசன். தரும் ஆதர
வால்.

அ. இறையும் - சிறிதும். ‘எங்குரு’
என்றது, அங்கிராவை; இப்புத்தகம்
எசு - ஆம் பக்கத்துள்ள க௩௨ - ஆம்
பாடலாலுணர்க.

க. அத்தலம் - பிறதலம்.

க௩. தவம்போல் யாதுசெய்தது
வோ.

க௫. நீல - ஒருயோகினி; ௩௧ -
ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

க௬. பண்ணவரயாண்டு - தேவவரு
டம். யாண்டுகாறு - வருடம்வரையில்.
கேள்வன், எழுவாய்.

க௮. முன்னவன் - இறைவன்.

க௯. மறித்தும் - மீட்டும்.

உ௧. மேனாளில் தென்கைலாயமெ
ன்றும் இத்தர்ப்பெயருண்டு.

உ௨. மொழியை வழங்கி.

௩௩. பஃறலை அநந்தன் - பலதலை
களையுடைய ஆதிசேடன்.

௩௪. தந்து - தூல்.

௪௦. அகடு - வயிறு. சிகரம் - கோ
புரம்.

௪௧. முற்றி - முதிர்ந்து.

௪௨. தேங்குதல் - நிறைதல்.

௪௩. கணம் - கூணம்.

௪௪. குரம்பையென்றது, சரீரத்
தை.

௪௫. மார்கேட்பாரோ? அவர்வாழ்
வார்.

௪௮. ஆர்ப்பரவம் - ஆர்ப்புஅரவம்.

௪௯. குன்றி - குன்றிமணி. தழை
யாகியஆடை.

அரும்பதவீரை. •

ச - ஆவதுஅத்தியாயம். (11. ந.ந.)

உ. முகிழ்த்தநிலா - அரும்பியபிறை.
இங்கேகுறித்த மாயை - சிவமாயை
யென்னும்பெயரால் முதலூலில்வழி
கதப்பய்கின்றது. பாரி -
• தன்மறத்து - தன்னைமறந்து •
ச. குழுமி - கூடி. கோர்படு - எதி
ர்ப்பட்ட.
எ. கழியும் - மிதந்த. உணர்வுஅழி
யும்.
க(). சோதியையுடைய இமையவர்.!

கக. இயற்கையைப்பாற்றி - இயல்
பெயர்விட்டுவிட்டு.
கஉ. கையரை - கீழ்மக்களை.
கங. பிறந்து - பிறத்தலால். இறந்
துபாடு - இறந்துபடுதல்.
கஈ. மகத்து - மகநகரத்திரத்தில்.
கஎ. தூனம் - குறைவு.
உங. பணிந்தனூன்றேபோயிற்று.
உக. மரபுளி - விதிப்படி.

ரு - ஆவதுஅத்தியாயம். (12. ந.ந.)

க. முன்தவத்தால்.
உ. அழுங்கும் - வருந்தும்.
க. பின்னர் - பின்பு மன்ற - தெளி
வாக; இஃது ஓரிடைச்சொல்.
எ. வேகம் - நஞ்சு, கோபம் செவ்
வே - செவ்வையாக.
அ. அரலைக்கற்கள் - ஒருவகைச் சிறு
கற்கள்.
க. நன்கு பெறவேண். திருமுன் -
கக. வழுவை - யானை. அழிதழர் -
மிக்கதழர்.
கங. உடல்நெருங்கி. •
கரு புள்ளாக - கருடன்.
கஅ. மாதிரங்கள்பரிப்போர் - நிக்
பரலர். இருவராகியமருத்துவர்.
கக. செங்கைமுகிழ்த்தனர் - கை
தார்.
உ(). புட்கரம் - ஒரு மஹாநிர்த்தம்.
உக. பருப்பதம் - ஸூசைலம்.
உஉ. ஆதிபுராணமும் - முதன்மை
யுள்ள புராணங்களும்.
உங. தென்றலங்கன்று - இளந்தெ
ன்றல.
உச. அளிகள் வேழமதத்தைவிட்டு
ஒழிப்பற்றும்படி.
உரு. குருந்தம்பூவும் நிலாவும்போல்
விளங்கிய பால்நிறமெய்
உக. வயங்கு அபயம்.
உரு. 'சயசய' என்பதற்கு எல்லா
ருக்கும் மேற்படவிளங்குக என்பது
பொருளுணைபர்.

உரு. சசகமானது மாயையின்வித
மெனவிட்டு.
உஅ. தகைந்து - தடுத்தது.
ச(). ஒருமுதல், விளி.
சக. 'ப்ரஹ்மாதில்தம்பரியந்தம்'
என முதலூலிற்காணப்படுகின்றது.
உச. அல்லவ, விளி.
உக. கருணைக்கடலை. [ய்வாய்.
சஅ. உயிராதிப்பிப்பாய் - அழகென
சங. உருதம்பண்ணும் - ஒலிக்கச்
செய்யும்; ருது - கத்தல்.
ரு(). நிராவம்புரியும்தொழில் - உரு
க்குதல்.
ருக. ரு - பிறவித்துன்பம்; நிராவ
ணம் - ஒட்டல். சிவதரம் - மங்கலப்
பொருள்களுள் உயர்ந்தது.
ருஉ. பலிக்கும் - உண்டாகும். மிகு
வாய் - மிஞ்சியிருப்பாய். பலங்கடந்து
மேவும்பொருட்டுப் பாவத்திடுவர்.
ருச. மாதேவன் - மகாதேவன். கீர் -
வாக்து.
ருரு. பிருகத்துவம் - பெரிதாயிருத்
தல் எனதக்காட்டிலும் பெரியது
வேறென்றும் இல்லையோ அது பிரம்
மென்பர். விண்டு - விஷ்ணு; வியா
பகமுடையவர், பொருட்டு-காரணம்.
ருக. பயனை - பிரயோசனத்தை.
சடம் - அறிவில்லாதது
ருஅ. மெய்த்த - உண்மைபுற்ற.
சு(). மகோதய - பெரியவைகள்
உண்டாவதற்கு ஐடமாக இருப்பவ
ரோ.

சுக. க. ஸ்தியென்பது காள்
த்தியென மருவியது.

சுஎ. உலம்புதல் - முழங்குதல்

எக. இத்தீர்த்தமென்றது, பொன்
முகரியாற்றை.

அக. தேறல் - தேன்.

சு - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௫௧.)

க. கரிசு - குற்றம்.
உ. ஆயிரம்அசுவமேதம்.
ங. அழிதாயர் - மிக்கதாயர்.
ச. இணையா - ஒப்பாக.
ங். இதழி - கொன்றை. உணர்
வு இல் மாந்தர்.
சு. புரக்கும் - காக்கும். நிரந்தரம் -
எப்பொழுதும்.
எ. உடையேர் - தலைவர்.
அ. அளிக்குதம் - பாதுகாப்பேம்.
க. பிறவிக்குருடர் - அஜ்ஞானமு
டையவர்.
க(). பரித்தவன் - தாங்கியவன், கரு
மநிரதன் - தொழில்சுளை இடைவிடா
மற்செய்பவன். அல்லி - அகவிதழ்.
கக. பரிந்து-அன்புகூர்ந்து. பருதி-
பகுப்பு.
சு. ட. ஞாதிரு - அறிபவன். ஞே
யம்-அறியத்தக்கது. பாவகம் - ஞா
னம். அண்டஅரிதாகி - அணுகுதற்கு
அரியதாகி. ஒற்றுமையாற் பேதலில்
இன்பம் - ஸகஜநந்தம் - சேதனம் -
அறிவு.
கச. முப்பத்தாறு - டக. தத்துவங்
கள்.
கஈ. இந்தனம் - விறகு. விரகு -
உபாயம்.
கஎ. விரிசுடர் - அகண்டசோதி.
கஅ. ஒட்டை - ஓரளவு. இனமயெ
ன்று - செய்வாயென்று

உக. வித்தேச்சுரர்-வித்தியேசுவரர்.
முதற்கணத்தோர் - கணத்தலைவர்.
உஉ. வியோமம் - ஆகாயம்.
உஎ. நாகர் - தினம்.
ஙக. சரிதங்கள், அறிதற்கரியன;
எத்சப்பெறுவன; இசைக்கப்பெறு
வன.
ஙக. கண் அகழ்ந்து. நெடுமாற்கு
அளித்தவன்.
ஙஎ. கடு - விஷம்.
ஙஅ. பொற்குவடு - மேரு. 'இந்தி
ரைகொழுநன் - திருமால். சாதித்து -
கருவிகளாகச்செய்து.
ஙக. விற்கோலம் - வில்வீரக்கோ
லம். உங்கரித்து - உங்காரம்செய்து.
ச(). ஒதாக்கள் - யாக்குச்செய்பவர்.
ஒருத்தரால்நிறுத்தா
சஉ. ஞமலி - நாய். கிராதி - வே
-
சங. முண்டகமுதல்வன் - பிரப
தேவர். மருப்பு இரலை - நகரம்
யுடையகல்பாள்.
சச. வான் அரமகளிர்.
சஎ. ஒருவி - நீங்கி.
சஅ. பொற்றக - இ. இதழ், பொற்
தகடுபோன்ற மடல்.
சக. அதன் உடை
ங. குழிலை - பிரணவம்.
ங். கணக்க - மிக.

எ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௫௨.)

க0 செவம் - ஜபம்.
கஉ. மந்திரங்களாகியமறைகளை.
மானிடத்து - மானிடப்பிறவியுள்.
கக. எத்துணை - எவ்வளவு.
உஅ. போன்று ஒங்கும்.
ஙக. மாகத்தில் - மாசிமாதத்தில்.
ங். மணிகண்ணி - மணிகண்ணி

சக. வதிவன் அத்தூர்க்கை.
சஉ. திகிரியேந்துமின் - மத
ஸாரமர்த்தனி. ராயசூயம்-ஒருயாகம்.
சங. அதிராதர் - ஒருயாகம்.
சச. தயங்கும் - விளங்குவார்.
சரு. வாசபேயம் - ஒருயாகம்.
சக. திரியம்பகமந்திரம்.

- இடு. யதுமராகம் - மாணிக்கம்.
 இஉ. மகரமாதம் - தைமாதம்
 இங. அப்பொழுதானது கிரஹண
 காலத்திலும் பொலிவினையுடையது.
 இச. யாகிகை-கோத்தமாலே இண்
 டை, சுருக்கு, தொண்ட, சூட்டு இவை
 மாலையிடுதல்கள்.
 *இடு. மலயம் - பொதியில்மலை,
 பொன்னம்பர் பூவம்பரேன்பன, வாச
 னைப்பண்டங்கள்.
 இசு. பொருளை - தாம்பிரபன்னி
 நதி.
 இங. தொண்டை-கொவ்வையக்கனி.
 கொடி துடிப்பு - பூங்கொடியோன்ற
 இடை. உரை - சொல்.
 கூடு. களாசி - காளாஞ்சி.
 கூசு. நிவளம் - விளங்குகின்ற.
 கூரு. காவணம் - பந்தர்.
 கூசு. செருடி - ஒருவகைவீருது.
 பதானை - பெருங்கொடி. [மும்.
 கூஎ. குவால் - குயியல். துகிர் - பவ
 கூக. வீரபாளிதபபடாம் - வீரக்
 கொடி; பாளிதம் - அடையாளத்தை
 யுடையது.
 எடு. பாளிதம் - பச்சைக்கருப்பூரம்
 பாகு - பாக்கு.
 எசு. எலவிலேவேல் - குலம்.
 எக. கிந்து அவித்தார் - கிம்புலன்
 களையும்வென்றவர். அபுதம் - பதிரு
 யிரம்.
 அடு. பைத்தலைக்கு - (ஆதிசேட
 னது) படங்களையுடையதலைக்கு.
 அஉ முக்குறும்பு - காமம், வெகு
 னி, மயக்கம். மான்றல் - மயங்குதல்.
 அங. வகையால் தினமும்.
 அச. ஆதியாம் திதி - பிரதமை.
 கன்னலின் பாகு - வெல்லம்.
 அக. சாகுனி-கிரை. கடு-கடுக்காய்.
 அஎ. மதி பரிதியைச்சேர்ந்திதி -
 அமாவாசை.
 அக. அறன் ஏதுவா - தருமம்
 னைமரீக.
 கூஉ. பிண்டி - மா.
 கூரு. பூசையை.
 கூஎ. இலிங்கம் இரண்டு-திருக்கோ
 லிலிலுள்ளதொன்று, மாவாற்செய்த
 புதியதொன்று.
 கூஅ புத்திலிங்கம் - மாவாற்செய்த
 புதிய இலிங்கம் அத்தன் - சிவபெரு
 கூக. பங்கினர் - முடவர் அந்தா
 ருருடர் வெகிரர் - செவிடர்.
 கடுஉ. தணந்திடா - நீங்காத
 கடுங் மயிற்பறவைகளால் தாங்கப்
 பெற்ற விமானத்தின்மேலே, காணை -
 கண்டு.
 கடுச. குலிசபாணி - இந்திரன்.
 கடுரு. கற்பம் - பிரமதேவருடைய
 வாழ்க்கை.
 கடுக. பெரிதும் உத்தமம்.
 ககக 'அத்திதி' என்றது, பெளர்
 ணிமையை
 ககஉ. இசுனல், திங்களாணியண்
 ணலுடையதிருவுருவம் அமைக்கும்
 தர்கூறப்பெற்றது.
 ககங். இதனால், திருமாவின் திரு
 வுருவம் அமைக்கும்விதம் கூறப்பெற்
 றது.
 ககச. முயன்று அமைக்க.
 ககசு. அட்டிய - வைக்கப்பெற்ற.
 ககரு - ஏ இவற்றால் தக்பிறைமூர்
 ததியின் திருவுருவம் அமைக்கும்விதம்
 கூறப்பெற்றது.
 ககக. அர்த்தநாரிசுவடிவம்.
 கஉடு கட்டங்கம் - கட்டுவாங்கம்.
 கஉச. இன்காதலினால் - இளிய
 விருப்பத்தால்
 கஉரு பசியீதநல் - அம்பிகை.
 கஉசு. ஏனம் அனம் ஆகி - பன்றி
 யும் அன்னமுமாகி.

அ - ஆவதிஅத்தியாயம். (ப. எகா.)

- இ. புரம் - இகிகே சிற்றார். பஃ
 ரெழில் - பஸ்தொழில்.
 எ. இருப்பாய் - இருப்பிடமாய்.
 அ. கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு. தே
 தழ் - கள்.
 முள் -

1. கக. மகி - மகிமையையுடையது. உப்பு உதீதி.

கரு சாமம் - சியாமம். சிங்கம் - கேசரி. இக்கு - இக்ஷு.

கஎ. வெம்மை - உஷ்ணம். மணி வரை - ரத்நசைலம். திவாகரம் - திவா

கஅ. இசைக்கியாதி - இசையை யுடைய கியாதி. மாணவகர் - யர்.

கக. வேணுமத். துதிமான் - த்யுதி மான்.

உ0 வித்தி - வித்தியு தெயிகர் - தமிகர். சுண்மிகள் - சுஷ்மிகள்.

உக. அரிதம் - ஹரிதம் வயித்து தம் - வைத்துதம்.

உஉ. விதிருணை - கண்ணர் - கிருஷ்ணர்.

உ௩. கேமகம் - கேக்மகம்.

உச. சிசியும் விபாபையும்

க - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. அ0.)

க. கமலக்கண்ணிகை - தாமரைப் பூங்கொட்டை.

உ. தான் - அழகு.

௩. மஞ்சவான் -

ச. சுபகூம். விருஷம்.

௫. தொன்மரம் - ஆல். போதி - அரசு.

ச. பொழில்களென்னும் எழுவாய், அடுத்தசெய்யுளிலுள்ள நிற்குமேன் னும் பயனிலைபைக்கொண்டு முடிந தது.

எ. தெக்கிணத்து - தெற்கில். வம மும் இமகிரியும்.

க. கண்டமென்பது இங்கு வருட மென்னும் பொருளில் வந்தது

கக. பன்முவாயிரம் - பதினமுவா யிரம்.

கஎ. இறலிக்கனி - இத்திக்கனி.

உஉ. எண்ணிருபிராயம் - பதினாறு பிராயம்.

உஅ. சனபதம் - நாடு.

௩. பத்திராசுவமுதலிய கண்டங் களில் திருமால் முறையே ஹயக் கிரீவரூபியாயும் கூர்மரூபியாயும் வரா கரூபியாயும் யச்சரூபியாயும் எழுந் தினர்.

க0 - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. அரு.)

ச. இவறுதல் - கொடுக்கவேண் டிய இடத்துக்கொடாமை.

சு. பழங்கண் - துன்பம்.

அ. பவம் - பிறவி.

க. அம்மகமென்றது; புத்திரகா மேட்டியை.

கஅ. நந்தாவனம் - கெடாதவனம், சந்து - சந்தனம்.

கக. பூவர்: அர், பகுதிப்பொருள் விருதி.

உஉ. மூ எழு சுற்றம் - இருபத் தொரு தலைமுறை.

உ௩. தம்பம் - பற்றுக்கோடு. அம ருலகு - அமரருலகு.

உ௫. மாரவுரவம் - மகாரௌவம்.

உஎ. வயிர்த்த - வயிரக்கொண்ட போத - மிக. என் என்னாய்; "என் னெளயாரிகுவர்" என்பர் பின்னும், ௩0.

௩0. பாவகாரிகள் - பாவங்களைச் செய்பவர்கள்.

௩௧. 'தற்பம் = தல்பம் - படுக்கை. மாரபாதகம் - மகாரபாதகம்.

௩௩. உய்வழி - பிழைக்கும்வழி. இழுதையர் - மூடர்.

௩௪. எற்று - யாது.

௩௬. தகை - தாகம். லிஞ்சை - வித்தை முதுக்குறைவு - பேரறிவு.

௩௭. பொறை அரு துயர் - பொ றுத்தற்கரியதுன்பம்.

அரும்பதவுரை

கக ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கூக.)

<p>டு. கவலுநா - கவலையடைபவா க. மட்கல - ஒளிமழுங்குதல க. மடி - சோம்பல க0 சாந்திகம் - அரிட் யினபொருட்டுத் தேவர்களைக் குறித்த செய்யும் கிரியை [யாததுவும் கடு ஒறுத்திடாத்துவம் - தண்டி கள உறுகண் - துன்பம் மாற்ற மாயுள்ளோர் - பகைவா கக மந்திரம் - ஆலோசனை 1) உசாவுக - வினாவுக ஒற்று - ஒற்றாகன</p>	<p>உக. ஆளவினை - முயற்சி அசா வானாகி - தளரானாகி உஉ கனி - சூரங்கம் கரம் - திறை பவலியமாபுள்ள - உயர்ந்தனவாயுள்ள பொருள்களை. உசு தமக்கு எஞ்ஞானம் நல்ல வற்றை வேண்டினவா அல்லது - பாவம் உக மகவினை - யாக்காரியத்தை 11) என, சந்தனம், பால் நெய்முத் லிய ரஸப்பொருள்கள் எனப்பற்றைத் காம விலைக்குக் கொண்டு வல்லாரா.</p>
---	--

கஉ - ஆவதுஅத்தியாயம். (11. கூக.)

<p>12 அங்கம் - வேதாங்கங்கள் ச அழலவேளவி - இங்கே சமிதா தானம் டு மேற்பூசு - சந்தனம் சு குஞ்சு - தருப்பை க. பவி - ஒருவகைக் கருமம் கக. புஷி - விடியற்காலம் கஉ இவகைவேளவி - பிரமயாசம், தேவயாகம், மானியாகம், பிதிரயா கம், பூதயாகமென்பன கச பகிரந்து அனைவாக்கும் இரை ந்த - முழங்கிய கடு. அங்கியின்கருமம் - அக்கினி காரியம் தூங்கு இருள் உவா - செறி ந்த இருளையுடைய அமாவாசை அட டகை அஷ்டகைகள். கசு அயனங்கள் - தக்ஷிணயனம், உத்தராயணம் தம் கருமங்கள் முந் தூலைத் தேவி கருமங்களில் வலமாக வும், தென்புலத்தோர் கருமங்களில்</p>	<p>இடமாகவும், முனிவா கருமங்களில் நடுவறவும் தரிகக் கள. பவுடிகம் - புஷ்டியினபொ ருட்சு செய்யப்படுங் கிரியை கக வனத்தன் - வானப்பிரதன பரித்திட - சுமக்க உ1 வறகலை - மரவுரி அடகு - இலை அங்குரித்தன் - முளைத்த உக் கம் உஉ ஏயக்கும - பொருந்தும். விழு பபம் - சிறப்பு உசு. பரபதம் - முத்தி கற்பனை - கட்டளை உசு புககில - வீழ். உஎ தமிழ் - தனிமை சிலை - கல துரிவு - மயக்கம் உஅ தாரகமனு - பிரணவமந்திரம் வாலிய - தூய ஆகாமியம் ஆகா மியக்குமம். உப யதி - சநயாசி.</p>
---	--

கச - ஆவதுஅத்தியாயம். (12. கூக.)

<p>க. சேம - பெருமை. டு சேடம் - மிச்சம் காணம் பொற்காசு எ அறவ சகை - தீர்த்தநாணம் அ கூடவல் -</p>	<p>க கூர்ந்த - மிருந்த. அணு வந்து தாவுகின்ற அறவ, அறவ - நீர் 1) கப தன் என்றது செயலித்தவனை. கக தருவித்தான - வருவித்தான.</p>
---	---

௧௩. சிரகம் - கரகம். ஆறில்ஒன்று-
பூறுபாகத்தில் ஒருபாகம்.

௧௪. அழிபசி - அறியுமுதலியன
அழிதற்குக் காரணமாகியபசி, சங்
கை - அளவு. [ந்தனன் - பகுத்து.

௧௫. தென்புலவாணர் - பிதிரர், பகு
கூட. கலிகை - குடை.

௨௦. பாதுகை - பாதரகை.

௨௧. சகடம் - வண்டி. விளக்கு
இடா - விளக்குவைத்து.

௨௨. அம்துகில் - அழகியஆடை.

௨௩. விஞ்சைநல்குதல் - வீத்தியா
தானம்.

௨௪. பலதரு - பலமரங்களை.

௨௫. பாங்கு - அழகு. அமர்ந்து -
விரும்பி.

௨௬. பிரமாண்டதானம் - பிரமாண்
டத்தைப்போலப் பொன்னால் ஒருரு
வம்செய்வித்துத் தானஞ்செய்தல்.
இகப்பன் - நங்குவன்.

௨௭. காஞ்சனம் - பொன்.

௨௮. தாததிரி - பூமி.

௨௯. அரமகளிர் - தெய்வம்ங்கை

௩௦. கார்ப்பாசம்-பருத்தி. தேனு-

௩௧. சஞ்சிதம் - ப.

௩௨. கீர்த்திப்பது - சொல்லுவது.
சு. கோவை - கொல்வைக்கனி.

௩௩. கல்வமஞ்ஞை - கலாபத்தை
யுடையமயில்.

௩௪. முரன் அமர்ந்து - முகமலர்ந்து.

௩௫. இருவரென்றது, சிவபெரு
மானையும் திருமாலையும்.

௩௬. இனையவற்றினை-சாளுக்கிராம
முதலியவற்றை.

௩௭. சங்கை - சந்தேகம்.

௩௮. விழுந்து - சிறப்புடையதாக.

௩௯. எள்ளல் - இகழ்தல்.

௪௦. நன்னர் - நன்மை

௪௧. புண்ணியகாலமுதலிய மூன்
றனுள் ஒன்று.

௪௨. வல் - விரைவாக.

௪௩. அரந்தை - துன்பம்.

௧௫ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௧௧௩.)

௧. ஆழியான் - திருமால்.

௨. பூவை வண்ணன் - காயாமலர்
போன்ற நிறத்தையுடைய திருமால்.

௩. வீவ ஆகவும் - அழியவும்.

௪. மருடசி - மயக்கம். நீல நிறம் -
நீலநிறம். கருத்தன் - தலைவன். சனி
த்த - உண்டாகிய.

௫. இயற்கைவடிவு புகலரிது.

௬. பூரிவிபவமா.

௭. அங்கி - அக்கினி.

௮. வாளா - சும்மா. இமைக்கும்-
பிரகாசிக்கின்ற. 'சரதம் - சத்தியம்.

௯. முடிவு நன்றுகாண்பன். உகங்
கள் - யுகங்கள்.

௧௦. வான் - ஒளி. யாண்டும் - எவ்
விடத்தும்.

௧௧. நோன்மை - வன்மை. மே
க்கு - மேல்

௧௨. நீத்தமீது - வெள்ளத்தின்
மேல்.

௧௩. பற்று அறுதிக்கண்.

௧௪. முகிழ்த்து - குவித்து.

௧௫. திகழ்தி - விளங்குநின்றாய்.

௧௬. இறைமை - தலைமை. கரு
தின் நம்புவத்தமாய். தாங்கள் நம
மாயையால்.

௧௭. பரித்திட - காக்க.

௧௮. பொருட்டு - காரணம்.

௧௯. வருத்தினேம் - வருவித்தேம்.

௨௦. அமுதவெண்கதிரோன் - சந்
ரோன். உடுக்கள் - நகந்திரங்கள்.

௨௧. திகரி - சக்கரம்.

௨௨. ஞானசம்பன்னன் - ஞானத்
தோடுகூடியவன்.

௨௩. அலகுஇல் ஆகமத்து.

௨௪. தண்தரும்.

அ ரு ம் ப த வு ரை

கக - ஆவதி அத்தியாயம். (ப. ௧௨௦.)

௨. கடிந்து - நீக்கி.
 ௩. பைய - மெல்ல.
 ௪. துய்ப்பவர் - உண்பவர். கந்தம் - கிழங்கு. சிவை - வேர். பாசடை - பசுமையான இலைகள்.
 ௫. அ. அருந்தரு - அருந்தி. துன்பம்.
 ௬. உழி - இடம். பானுவின் - குரியன்போல.
 ௭. தைவரா - தடவி. வயம்பிராயம் - இருபத்தைந்துபிராயம்.
 ௮. வீக்கும் - கட்டிய.
 ௯. மட்டு - தேன். விநாசம் - மலர்ச்சி. குறங்கு - துடை.
 ௧௦. பாடகம் - ஓர் ஆபரணம்.
 ௧௧. கானம் - இசைப்பாட்டு. அடைந்தேன் - சென்றேன்.
 ௧௨. இன்னே - இப்பொழுதே. பிரகிருதி - இயல்பு.
 ௧௩. தணந்து - பிரிந்து.
 ௧௪. புகில் - வீடு. பன்னசாலை.
 ௧௫. பவி - பிணை.
 ௧௬. வீஞ்ச - மிக பஞ்சி - பஞ்சு.
 ௧௭. நிவந்த - உயர்ந்த.
 ௧௮. தண்ணடை - குளிர்த்தலை. நரபதி - அரசன். தமரித்து - முழங்கி.
 ௧௯. அரும்ப - உண்டாக. யாம் அங்கு எழுப்பி.
 ௨௦. ஒருவி - நீக்கி.
 ௨௧. அந்தமாணியையார்.
 ௨௨. வாசம் - தங்குதல்.
 ௨௩. பன்னிகள் - பத்தினிகள்.
 ௨௪. வலிதின் - பலாத்காரமாக.
 ௨௫. குறை - காரியம். திங்கள் - மாதம்.
 ௨௬. கன்றம் - கோபத்தால் தழும்பிய. அஞ்சாது - பயப்படாமல்.
 ௨௭. நன்று, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.
 ௨௮. வேணவா - ஆசைப்பெருக்கம். முந்தானையால் விசி. பீடை - துன்பம்.
 ௨௯. ஈன்றவனென்னவே இனிது உவந்தனம். ஆற்றிய - தணித்த.
 ௩௦. காலொடெரிவு - காற்றும்

நெருப்பும் உண்டாக் அஃது - தீயெழல்.
 ௩௧. அவண் - முனிவர்களுக்கு மிடங்களை.
 ௩௨. லயம் ஏற்க - பிச்சைஎடுக்க. அவர்தமை நோக்குகையில் என ஒரு சொல்வருவிக்க.
 ௩௩. இசம் பெற - இனிமைபெற. சக கேட்டு அற்புதத்தொடும். ஆ, இரகசக்குறிப்பு அரந்தை - துன்பம். இட. நமக்கு முன்னிற்பவோ.
 ௩௪. அன்னை அன்னை - லியோ லியோ. கொன்னே - பயனில்லாமல் இன்னிதிக் - இனிமையில்லாதனவாகி.
 ௩௫. கண்ணுறுதல் - காணுதல். சங்கை - சந்தை. ஆடகம் - பொன்னி. தாய் - தாவி.
 ௩௬. நாப்பண் - நடு. கலாம் - சண்டை.
 ௩௭. செற்றம் - தணியாக்கோபம். மண்டும் உகங்கள்.
 ௩௮. விட்டு - செம்மல்.
 ௩௯. அடையாளம் - அடையாளம். அனந்தம் - அனந்தம். அனந்தம் - அனந்தம்.
 ௪௦. பவிக்கும் - உண்டாகும். அது - திறமையுடையவர்.
 ௪௧. செய்யாது - செய்யாதபடி.
 ௪௨. செய்வாகாத - லீந்மையாகாத. விடவிடம் - காழகவிடம்.
 ௪௩. வயத்தன் - வசத்தன். சிவக்குறி - சிவலங்கம்.
 ௪௪. சாதித்து - முயன்று.
 ௪௫. விடமவடிவு - விடவடிவு.
 ௪௬. பணுவல் - தூல்.
 ௪௭. மமம் - மயக்கம்.
 ௪௮. நியாதம் - நியாஸம். புரச்சனை - மூலமந்திரத்தை ஐயித்தல்.
 ௪௯. பன்மம் - திருநீறு.
 ௫௦. அதன்முன் - அக்காலிலின் முன்னே.
 ௫௧. பதிட்டை - பிரதிட்டை.
 ௫௨. தெருட்டி - தெளியச்செய்து.

௧௭ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௧௩௨.)

உ. கேணமோ - கேன; மோ, முன
 னிலையசை மிக இனபமுறறனா
 ௩ திரம=ஸ்திரம - நிலை
 இ. ஐயுறலுற்று ஒலகுவது
 எ. நலகுரவு - தரிததிரம்
 அ அவவவ - அந்தஅந்த
 கூ மாநதுவன - அனுபவிப்பன
 கூ() செய்வம் - ஸ்ரீலீலை
 கூ இளிரவரவு - இழிவு, வறுமை
 கூ அறிவாகும் அனைதை
 கூ உமமை - முற்பிறப்பு உவ
 நது ஈயான்.
 கூ தானத்தகு - தானமுசெய
 தற்கு அககெழிவு - மனஇரககம்
 கள பாலிதேதா - பாதுகாததவர்
 கூ வருத்தியும்-வருந்தசெய்தும்
 உக. முன - முற்பிறப்பில் அந
 தானம்

உ. பொற்பினால் டுதித்தவராகி -
 சினால் தம்மைப்பாராட்டியவராகி
 ச. அப்போழுது - முற்பிறப்பில்
 ௩ கல்லெரிப்பு - ஒரு நாய
 வீடமஇட்டவர் - விஷமிட்டவர்.
 உ. தம் களவால்.
 உ. பங்கம் - பழுது சேதிகது -
 வெட்டி வீக்கியவர் - கட்டியவர்
 உ. பங்கு - முடம் ஏக்கம் - இங்
 கே கையையும் காலையும் குறைத்து
 ஏங்கச்செய்தல்
 ௩() மண்ணை - கழுவாமல் புக
 கவரும் - புகுந்தவரும் குணமாட்சி

யின-குணமாட்சி அவரு
 உதைசெய்தவர்
 ௩ க வெம்பிடகப்பிணி-மகாபிடக
 வியாதி; பிடகம் - கொப்புளம்
 ௩ வெப்பு-ஜீவரம். வீச அதி
 சாரம் விரணம் - புண காசம் -
 சுவாசகாசம். கயரோய - கூயவியாதி
 ௩ வளியாதிவின் - வரமுதலிய
 வறறால் ஏதிலா - அயலா
 ௩ வினேதித்து - விளையாடி
 ௩ தேசிகா - ஆசிரியா
 ௩ அபனமாரம் = அபஸமாரம் -
 காக்கைவலிப்பு கவடு - வருசனை
 யால்
 ௩ திரிகம் - மூன்றுஎல்லம்புள்ள
 கூடியஇடம்
 சக அவன்கொண்கண - அவளு
 டைய கணவனை இனமை - வறுமை
 சந் அவைககண - சபையில்
 ச. வாயமை அழிவின்றி - பெப
 மமையழியாமல்
 ௩ அநாதை-துன்பம் வாயதல் -
 வாயில் தைனியம் - தினத்தனமை,
 எளிமை
 ௩, ஏது-காரணம் பீழைபெற்று -
 துன்பத்தைப்பெற்று
 இக நோதக - நோக.
 ௩ தொழுப்பு - அடிமை எற
 றுண்டு - மோதுண்டு ஊசலி ன -
 ஊஞ்சல்போல
 ௩ வீற்றொருத்தா - வேறொருத்
 தா

௧௮ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௧௩௩.)

க. கனரகிய இளமான
 உ. இழைத்தலால் - செய்தலால்,
 சுவைப்பதிலை - இனிப்பதிலை.
 ௩ பெப்பு - விருப்பம்.
 ச. கடத்தி - நீங்கச்செய்து. ஒரு
 வருத்த - நீங்காததை பிணிப்புண்டு
 பின் றொடரும்
 இ. இழையாநின்ற - செயயாநின்ற

எ. பழக்கண - துன்பம்.
 ௩. செவவுடையோ - செவவை
 யுடையோ
 கக. பூதசாதிகள் - பிராணீசாதி
 கள
 கள வாதுவர்கள் - யானைப்பாகா
 க. கால் - காற்றை. புடபாகம்
 புடத்திற்பககுமாதல்.

தக செல்லின இப்பிராணையாட -
வோவு - வியாவை கம்பிகுதற்காறம் -
நடுவகுமவறையில்

உ0 வயம் - வசம்

உஉ உழிதருதல் சுழலுதல்

உ௩ நிறுவி - நிறுத்தி

உ௪ ஆதாரம் - மூலாதாரம்

• உ௭ செவ்வில் செவ்வையால் கவ
வை - கவலை

உ௮ இருபாறா ம - இரண்டிக்கு
வெய் யுடையதாகுடி

உ௯ பாவனம் - பாவனை

௩௦ விகிதி - வேறபாடு

௩௮ சேதம் - சேறு

௪௪ பரிசனம் - கொடுதல்

௫௨ முட்டிதி - குறையாமல்

௫௬ விசய, விளி

க௯ ஆவதுஅத்தியாயம். (11. க௯௮.)

யம் பெயர்படைத்துளவு
னம் = னைசிச - விசாரம் விசாரிச
தல்

யாவகை

உ1 புதையிருள் ஆமாவாசை

௪ பாசதா ம - என்னதது, குதரை

௩௭ ஆழிண்ணிய ஆண்ணியம் -

டைசிசாரணியம்

உ0 - ஆவதுஅத்தியாயம். (11. க௯௯.)

உ ஒருபபிதல் - ஒருமைப்பிதல்
௭ முட்டி - முஷ்டி, கைப்பிடி
க௩ மறு இல் அறுதியாக முடி
வாக

க௫ சீர்தருமம் - ஜாதகாமம்

௭ நானகு கரணமும் - அந்தக்கர
ணங்கள் நான்கும்

௯ தோடம் தோஷம் நியா
தம் - நியாஸம் - விதிதல்

௧௧ உறைதது - உறுதியுற்று கொ
ததை - குருடு குடசகன - குடிசையி
லுள்ளவன்

உ0 பகடதகன - பலிபுத்தன
ஜலததையுடையவன், எவரும் உணர்
வன் பிக்குதன - பிக்குகன அரு
சவிருத்தி - ஹமஸவிருத்தி

உ௧ பரம் அஞ்சவிருத்தி - பரம்
ஹமஸவிருத்தி சாரதி - மனத்தை
யடசகல் சாதி - சூரததுபுஷ
தா பொறுத்துக்கொள்ளுதல் திதி

௧௧௧ = திதிக்கதா சுத்துக்கதா
பபொறுத்தல் சவுசம் சுசியுடைமை,
வேறுவிதமாகச் செல்லுவதமுண்டு.

நானம் ஸநானம்

உ௪ அறத்துறத - முறநத்துறநத.

௩௩ அளிய அனபமைந்த தெளி

கின் - தெள்ளிதின்

௩௫ குவிசப்படையேந்தி - இநதி

ரண

௩௮ சோபனம் மனகனம்

௬ உணமையை நுயம்பிணன்

• உ௧ - ஆவதுஅத்தியாயம். (11. க௯௯.)

௪ புத்தி - போகம் உமைபாள்
தலைநாளில் [தாண்டவம்

௬ பிரமான்நதநடனம் - பரமான்நத

௧ உலகுக்கு இதுமாயது

௧0 நாணிணவனிறை நாணிண
யுடையமங்கை. வறிய தனியன் -
தனிமையையுடையவறியன்

௧௧ அபுதன - அறிவிலலாதவன்
தருணன் இளைஞன்

௧௭ சித்திரைச சித்திரை - சித்
திரைமாதத்துச சித்திரைக்கத்திரை
தில்

௨௨ ஸ்ணம் - திருவோண நகூத
திரம்

உங. புரட்டை - புரட்டாதி நகைத் 'உக. விரதமானது. உன் னி'ன் திரம்.

உரு. பாக்து - பகுத்துக்கொடுத்து. பகுத்தவருடைய பாவமாகிய

உசு. எர்பு - எழுந்து. விறகுக்கு தாகம் - ஆசை.

உக. இவாந்து - விரும்பி. உள. அயிச்சம் = ஐக்கம்

உஉ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௧௬௨.)

க. இந்த அத்தியாயமுதலியன வாசிட்டுலங்கத்திலிருந்து எடுக்கப் பெற்றவையாதலின் இச்செய்யுளால் வியைகரைத்துத்திரம்.

உ. மருத்து - டனுவா - காற்றை உணவாகக்கொண்க.

ங. சீர் உருத்திரம் - ஸூ'ருத்திரம். கண்ணுற - தரிசிப்பதற்கு.

ச. புராணன் - பழையவன். உமா தேவியாரும் உடன் எழுந்தருளினாள் என்று கூறும் முதலால்.

சு. ஆல் - ஆலமரம். ஆலின் மென் னிழல்உடையவனாகி - தவினாழர்த் தியாகி

எ. நீற்றொளிபழுத்தமெய்யும். பணிகள் - ஆபாணங்கள். நீளி-செறிவு.

க. சனகன் - ஸனகர்.

கக. நன்று - மிக. சாயி - நிலைவன்.

கஉ. நிமித்தம்-காரணம் உறவு-சம்

கங. இலக்கு - லக்ஷம். [பந்தம்.

கசு. பதிகள் - ஸ்தலங்கள். பன் மம் - பஸ்மம். எதனால் அது பன்ம மென்று பெயர்பெற்றது.

கரு. பாவகம் - தியானம்,

கஎ. எற்று - யாது. தாருவனம் - தாருகாவனம். யான் - அவன்.

கஅ. ரிபு - ஒருசிலஞானி.

கக. சதுத்தன் - சதுர்த்தன்.

உங - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௧௬௩.)

உ. கருமபாகி - கருமங்களின்பரி பக்குவம்

அதிட்டிக்க இடமாகக்கொ ண்டிருக்க. தலைப்படா - தலைப்பட்டு மாமாயை - மகாமாயை.

ரு. புனிதமாயை - சத்தமாயை.

மற்றமாயை - அசுத்தமாயை

க0. இரணியம் - பொன்.

கக. கரு - கருப்பம்.

உசு - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௧௬௪.)

ங. ஒவின்றி - ஒழிவின்றி. மலைவு இலாது - மாறுபடுதலில்லாமல்.

சு. சிக்க - அகப்பட.

எ. எவ்வம் - குற்றம்.

க0. படிவம் - வடிவம். கொடுவரிக்க காலோன் - வியாக்கிரபாதமுனிவர்.

அந்நகர் - சிதம்பரம்.

கக. புற்றிடம்செறிநகர் - திருவா ரூர்.

கஉ. இம்பர்முத்தி - சீவன்முத்தி.

கங. பருப்பதம் - ஸூசைலம். கரு டிலம் - சிகாழி.

கசு பொன்னிமாநதி - காவிரிநதி. நாற்கோட்டியானை - கிராவதம். 'யா ண்டு' என்பதன்பின், 'அங்கே' என

ஒருசொல் வருவிக்க. முக்குளத்தைப் புஷ்கரமூன்றென்று கூறும், முத

கரு. இடபத்திங்கள் - வைகாசி மாதம். இருட்சிஅடையப்பட்ட எண் திதி - அபரபகஷ அஷ்டமி.

கசு. அருத்தி-உண்பித்து. பானம்- பானகம், 'நீர்மோர் முதலியன. ஈர் உவா - அமாவாசை, பெண்ணிமை.

அ ரு ம் ப த வ் ரை .*

கஅ. 'சுரை' - கன்ன.
உ0. மாகந்தனில்-மாகவருடத்தில்;
மாகவருஷம் - கட-வருஷங்களுக்கு
ஒருமுறை வருவது.
உஉ. 'அத்தடம்' என்றது மாம,
தீர்த்தத்தை. கைத்து - பொன்.
உங. திகழ் - விளங்குகின்ற லீய
று - திருவையாறு; சூரியபுட்கரிணி,
சந்திராமர்த புட்கரிணி, இறைவனு
டைய சடைக்கங்கை, ஆம்பிகையின்
திருமுலைப்பால், திருநந்தி தேவரு
டைய வாய்நுரை இவ்வைந்தும் நதிக
ளின்வடிவங்களாக இருக்கப்பெற்ற
மையின், இத்தலம் இப்பெயர் பெற்
றது.
உச. சிலாதன் - ஒருமுனிவர்.
உகீ. புண்ணியம் - தருமதேவனை.
உஎ. இந்திராகாதலன் - திருமால்.
கந்தமாதீனம் - ஒருமலை.
உக. உவணப்புள் - கருடன்.
கக. ஏதம் - குற்றம்.

கக. விடு - விஷ்டபுண்யகாலும்.
இராகுவாவதுகேதவாவது சந்திரனை
யும் ஏதாவது ஒருகிரகமும் சூரியனையும்
மறைக்கும் தினங்களென்பது முத
னாற்கருத்து.
கச. மந்தையொண்கிராணம் -
அந்தாரகக்ஷிஹணமுதலியவை.
கௌ. என - என்று இராமர்கேட்ப.
சஉ. பங்கி - ஆடவருடைய தலை
மயிர்.
சங. அக்கிரிக்கண் - அத்தக்கந்த
மாநனமலையிலு.
சரு. கேதாரன் - ஒருமுனிவர்.
சக. கோபருப்பதம் - ஒருதலம்.
பசுத்தனாற் பூரிக்கப்பெற்றமையின்,
இத்தலம் இப்பெயர்பெற்றது.
கௌ. சீர்த்தது - சிறப்புற்றது.
கஅ. பிறவித்தனை - பிறவியாகிய
பந்தம். வடுகன் - வைரவக்கடவுள்.
கடு. வசியம் - பிறரை வசமாக்கிக்
கொள்ளுதல்.

உரு -

க. வேற்றமை - வேறாயது; உன
க்கு வேண்டுவெதிலல்லையென்றபடி.
ங. தரும் ஆதனத்தில் பதிட்டி
த்து பிரதிஷ்டித்து.
அ. மூவேழ்சுற்றம்: உக - குலத்தா
ரென்று முதலூலிற் காணப்படுகின்
றது.
கக. கோவின்உலகம் - கோலோ
கம்.
கஉ. மருத்துவர்கள் தம்மூர் - அசு
வினி தேவருலகம்.
கங. மாணுறலைநான் - மிருகசீரிட
நகர்த்திரம். புணர்தம் - புணர்பூசம்.
கச. பாந்தனின்உலகம் - நாகலோ
கம்.

யாயம். (ப. கௌரு.) உ .

கங. தென்புலத்தவர் வாழ்உலகு -
பிரிருலகு. பகன் - ஒருசூரியன்.
கௌ. வானவர் கணியன் - துவஷ்
டா. இந்திராக்கினி - ஒருதேவதை.
இது புஷ்டியைக்கொடுப்பதென்பர்
கஅ. மீத்திரன் - ஒருசூரியன். மா
டம் - உழுந்து.
உக. ஒருபாதர் - ஏகபாதர். அகிர்ப்
புத்தினியத்தேவு - ஒருதேவர்.
உச. தீர்குவன் - நீங்குவான்.
உக. ஒறுப்பன். தண்டிப்பன். வெ
ன்காண்பன் - முதுகுகாண்பன்.
உஎ. வந்தி - மலடி.
உஅ. மந்தவாரம் - சனிவாரம்.
உக. நிரயம் - நீரகம்.

உக - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கஅரு.)

க. பன்மம் - பஸ்மம். பர்ச்சனம் -
வறுத்தல்.
உ சுரிபங்கி - சுழிக்கப்பட்டுள்ள
தலையிர்.
ங. இரக்கை = ரணகூ-பாதுகர்ப்பு.
பாணம் (விளக்கல்) செய்வது பணி
தமென்பர்.
ச. காரம்ஆக்குதலால் - அழியச்செ.

ய்தலால்; கூாரம் - அழிவு. உற்பவம் -
தோற்றம்.

சு. அக்கினிகோத்திரம் - அக்னி
ஹோதர். விரசாமகம் - விரஜாஹோ
மம்.

எ. ஓமம் - ஹோமம்; சமிதையந்த
ழல் - சமிதாதான்ம் அட்டில்-மடைப்
பள்ளி.

கூ. பொடி - திருநீறு.

கௌ. அன்றிய - அல்லாத. மனு -
மந்திரம்.

கக. அக்கினி முதலிய - ‘அக்னி’
என்னுமொழியை முதலாகப்பெற்ற.
சாபாலம் = ஜாபாலம்.

கஉ. திரியாயுட்மந்திரம் - சாமவே
தமந்திரம்; மேதாமனு - யசர்வேதமந்
திரம்.

தூ. அஞ்சமந்திரம் = ஹம்ஸ்மந்த்
ரம்.

கசு. விரத்தி - நிராசை.

உரு. இலாஞ்சனை - அடையாளம்.

உசு. அணிந்தவரைக்கண்டு. [கது

உசு. தினத்தக்கது - தின்னத்தக்

உள. இறையும் - இறையனவும்;

சிறிதும். எய்தேல் - அடையாதே.

உஅ. யதி - சந்தியாசு. [ஸ்நானம்

உக. நிகளும் - விலங்கு. நானம்

நக. தலையாகிய - முத்தன்மையா

ய. நேடித்தல் - தாமதித்தல்.

நஉ. போதம் - தெளிவு.

நரு. புரத்தல் - பாதுகாத்தல்.

= உமை.

நரு. உயர்பதம் - உயர்ந்தபதவி.

அக்கமாமணி - உருத்திராக்ஷமணி.

உஎ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௧௮௪.)

௧. பொதிந்து - மூடி.

. ஆன்மமந்திரம் - ஹம்ஸ்மந்தி
ரமென்பர். பரபதம் - பரத்தவம்.

நீ. கந்தரம் - கழுத்து. கனலி -
அக்கினி.

நி. கவலைதரப்பவன் - கவலையை
ஒட்டுபவன். தெருமால் - சுழலுதல்.

சு. துறப்பன் - நீக்குவன். துய்ப்
பினும் - உண்டாலும்.

கௌ. உயிர்த்துள் இருவர் - தாய்தந்
தையர். பலிகருமம் - சிரத்தம். பத
த்தை மண்ணுரீர் - பாதத்தைக்கழு
வியரீர்.

கக. மாலிகை - மாலை.

கஉ. வென்காது - வெட்கமடையா

‘மூது -

கசு. அற - மிக.

கரு. நடுவனதுங்கு - ‘யமலோகம்.
குலீன - உயர்குலத்திற்பிறத்தவனே.
யாம் கணித்து அறிந்து - நாம் கணக்
கிட்டறிந்து.

கசு. செறுத்திடு - கோபிக்கின்ற.

கஎ. சீரிய - சிறந்த.

கஅ. தாரகம் - பிரணவம்.

உஅ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௧௮௪.)

கூ. வன்னம் = வர்ணம் - எழுத்து.

கசு. தணந்துநீங்கி. தீர்தனியனாய்-
ஒப்பற்ற தனிமையையுடையவனாகி.

கசு. கண்ணுரீடு - பார்த்து. கந்
தம் - கிழங்கு ஐயம் ஏற்று - பிணை
வாங்கி. இறையென்று - சிவபெருமா

கஅ. அவ்வுருவை - ஆய்ந்து. பால
னம் = பாயஸம், முற்பவம் - பழம்பிறப்
பின் வரலாற்றை.

கக. பன்ராயிரம் - பன்

உௌ. பலாசப்போது - புரட்சுபூ.

உக. பிப்பிலச்சமீதை - அரசுஞ்

உஉ. தண் தோடு அறுகு.

உரு. நயந்து இழைத்திடிள் - விரு
ம்பிச்செய்தால்.

உசு. இலக்கம் - லக்ஷம்.

உரு. பீழை - துன்பம்.

உசு. திறம்பல் - மாறுபடுதல்.

உள். கரந்து - மறைந்து. தென் பால்முகம் நோக்குபிரான் - தகழிண முர்த்தி.

நக. நொடியில் - நொடிப்பொழு தில். நொய்ய - அற்பமான.

நக. தொகைஹற்ற-கணக்கேற்ற.

நக. எதி - சந்நியாசி.

நக. சன்னத்தம் - வலித்தம்.

ச(1). முன் - முன்பு.

ச(2). பலம் - பிரயோசனம். [திய.

சச. பிரிக்கரிதாய-பிரிக்க அரிதா

சஎ. அகன்றுவிடு - நீங்கிவிடு.

உ௬ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௧௧௩.)

உ. செற - செதலற. இம்மைய - இம்மைக்கு உரியன.

நக. கைத்து-கையின் கணுள்ளபொ ருளை. அம்மையின் - மறுபிறப்பின்.

ச(1). முனையில் - போர்க்களத்தில்.

நக. வேளாண்மை-உழவுத்தொழில்.

சு. மம்மர் - மயக்கம். நான் மங்களாகிய அவற்றை.

எ. வருணி - பிரமசாரி.

அ. வந்தனை - ஒருகிரியை.

க. நல்ல ஒளபாஸன ஒமம்.

க(1). வனத்தவன்-வானப்பிரஸ்தன். சருகு இலை. சோவற ஆற்றல்.

கஉ. பலி - பிணை. வெண்பொடி- திருநீறு.

கங. மறைமுடிவு - உபநி - தம்

கஎ. திமிரம் - இருள்.

கஅ. பிறன்இரு-பிறன்மனைவியை. மன்ன - நிலபெற.

உ(1). கேட்டி - கேட்பாய். பாலி யர்க்குள் நீ வலியை.

உக. குமார்க்கம் - கெட்டமார்க்கம். பெட்டி - விருப்பம்.

உக. தீக்கித்து -

உச. சீற்றர் - கோபமுடையோர்.

முற்கரம் - ஓராயுதம். புடைத்து அலை த்து ஈர்த்து. நலிந்தனர் - நலிந்து.

உ(2). மீக்கொடு - மேற்கொண்டு.

கமூனன் - சூலம்.

உச. நடுவன் - யமன்.

உஎ. திறக்கொண்ணை - முடி யாத. மறித்தும் - மீட்டும்.

ந(1). மாந்தனை - அனுபவ

யாம் உன்னை.

நக. தொன்றுபட்டுள்ள - பழமை யாயுள்ள.

நஉ. அமிர்தனாகுதி - முத்தியு யடைவாய். உவணமுயர்த்தவன் - கரு ட்க்கொடியை உயர்த்திய திருமால்.

நக. திடம் - உறுதி.

உச. விரத்தி - வீராசை. ஒருவி -

ந(2). விதாதாவாகி - செயல்பட தாகி.

நக. நிறம்பிடாது - மாறுபடாமல்.

நஎ. அருத்தம் - பொருள்.

நக - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௧௧௪.)

க. என் அவற்றினுள் - ஓட அவற்றன்.

உ. கதிர் - சூரியன்.

நக. அடுத்தி - இரண்டாமயுகம்.

ச. நாற்பத்தொடும் - நான்கு களோடும்.

அ. முத்துஉகம் - முந்தியயுகம்.

முழுத்திடம் - பூர்த்தியுற்றிருக்கும். திருத்தி - திருப்தி. வாணன் - வாழ் நான்.

கக. ஒளவியம் - பொருமை.

கஉ. ஈயாமை - கொடாமை. ஆங் காரம் - அகநகாரம். ஆம்அனைத்தும்- ஆகிய எல்லாம்.

கச. பணிப்பகை - சூரியனை. உரு விலான் முதலியவர்களை உருவுளான் முதலியவர்கள் நிந்திப்பார்.

க(2). செய்பவர் எண்ணிலர்.

கக. விம்பம் - பிம்பம். திருமேனி யை - தேவர்களின் திருவுருவங்களை.

“௧௭. முரண் - மாறுபாடு.
 ௧௮. நாட்டமாகி - நாடுதலுற்று.
 ௨௦. பரிசுத்து - திண்பு.
 ௨௧. வறிது - சுமமா.
 ௨௩. ஏற்றைஞான்றினும் - எந்நாளிலும்.
 ௨௪. காபாலம் - ஒருவகைமதம்.
 ௨௮. கறை - மாசு. துவராடை - காஷாயவஸ்திரம். தீர்த்தம் - புண்ணியதீர்த்தங்களை.
 ௨௯. கிருதம் - நெய்.
 ௩௧. தலை - விலங்கு. ஆதனம் - ஆசனம். தலைவரென இருப்பர்.
 ௩௨. நிறுவிலவர் - நிறுத்துவார்.
 ஆகும் அளவை - இயன்ற அளவு.
 இன்னதன் - துன்பம் தருபவைகள்.
 ௩௭. ஒழுக்கத்தில்.
 ௩௮. சருகுதிரள்-சருகின்திரட்சி -

இஞ்சாரியை பெறாமல் நின்றுது;
 திரள்கானமெனக் கூட்டிப்பொருள்
 கொள்ளினும் பொருந்தும். கணம் -

௩௯. மிசையாததை - உண்ணுதற்குரித்தல்லாததை.
 ௪௦. அறலினிஷ்ட - நீரினிடத்தே. வாயிலிகும்பம் - ஊமைக்குடம்.
 ௪௨. கிழத்தியாம் - உரியவளாவான். பூசக்கூரத்தில்-பூமியில், கொய்யவனும் - அற்பனும்.
 ௪௩. மணிகன்னிகை - மணிகர்ணிகைத்துறை.
 ௪௪. அகிலேசன் - விசுவேசர்.
 ௪௫. அற்றைக்கு - அன்றைத்தினம்.
 ௪௭. சொன்றி - சோறு. சுதூரன் - திறமையையுடையவன்; இகழ்ச்சி.

நக -

நியாயம். (ப. ௨௦௫.)

௧. தேவதாருகாவில் - தேவதாருகாவனத்தில். தூயசந்தையனாகிய புலகன். ஆதிமென்பது ஒருவர்பெயர்.
 ௨. ‘காகோலுகர்’ என்னும்பாடத்திற்குக் காகர் உலாகரென்று பொருள்கொள்க. ‘உதார்தோது’ என்பது ஒருவர்பெயர்.
 ௩. பன்னிமார் - பத்தினிமார். கைமிக்கு - அதிகரிக்கப்பெற்று. முற்றினர் - சூழ்த்தார்.
 ௬. ஆபிசாரம் ஆங்கு இழைத்தார். நீயார் கொல் - நீயாவன்.
 ௭. பொங்கி - கோபித்து.
 ௯. ‘அன்று’ என்பது கீம்பால் மூவிடத்திற்கும்வரும்.
 ௧௧. சித்தர் - வித்தர். வியோமம் - ஆகாயம்.
 ௧௨. மேயின் அலிரும்பியவற்றை.
 ௧௩. அவன் ஒருவி - அவ்விடத்தை நீங்கி.
 ௧௪. அசைத்தது - நடுங்கியது.
 ௧௫. குழுமி - கூடி. குறுகுற்றனர் - அடைந்தார்.
 ௧௭. மட்டுரு - ஒளிமழுங்காத.
 ௧௯. உழை அடுத்தும் - உங்களைச் சார்ந்தும்.

௨௧. எள்ளி - இகழ்ந்து. தவக்குறையால் ஐயோ. தவறு - குற்றம்.
 ௨௨. இல்லென்பான் - இல்லைமென்பவன்.
 ௨௫. தூற்ற - நெருங்கிய.
 ௨௮. எந்தியில்.
 ௨௯. சூனியம்.
 ௩௧. அமைப்பு அரு - அமைத்தற்கு அரிய.
 ௩௩. காட்சியாகிய ஆகந்தவாழ்வு.
 ௩௬. பிற்றை ஞான்று - மறுநாள்.
 ௪௦. தட்டுதல் - தடை.
 ௪௩. உடங்குவந்து-ஒருமிக்கவந்து.
 ௪௬. உளையும் - வருந்துகின்ற.
 ௪௭. நிர்ந்தனர்-வரிசையாய்வின்று.
 ௫௨. மறைமூலம் - பிரணவம் சேமுறு - சேமமுற்ற.
 ௫௩. ஒன்றும் அன்றுயாம்.
 ௬௦. யாவரும் எம்மை அறியார்கள்.
 ௬௨. வியம் - விசாலம்.
 ௭௦. நுத்தமக்கு யாம் இயம்பினம்.
 ௭௭. சேடித்து - சேஷித்து.
 ௮௧. ஆச்சிரமநொறும் சார்ந்தனம்.
 ௮௬. வில்லம் - வில்வுகளி.

அஎ. உருசியா - இனிமைபயவாது, விஞ்சிதொக்கது.

அஅ. பரிபாகம் - பக்குவம்.

கஉ. இக்கினும் - கடந்தாலும்.

கங. உயிரானது இதம் உற்றிட.

கரு. ஆம் ஒழுக்கம்.

கசு. அதைத் தூப்பித்தனர்.

க(1)எ. முயன்று - முயற்சிசெய்து.

நயந்தரும் - இன்பத்தைத்தருகின்ற.

க(2)க. துயர்ந்திடையாமுறும்படி.

க(3)க. எக்குதல் - உள்ளே

தக்கொள்ளுதல்.

க(4)க. நெடிது - நெடுங்காலம்.

க(5)க. முந்தை - முற்பிறப்பு.

நஉ - ஆவதுஅத்தியாயம். (11, 220.)

உ. அன்னவர் பற்றினர். அனையர் பாங்கரில் - அவர்களிடத்தே. துற்றிய - நெருங்கிய.

ங. மோகத்தைத் தணந்து.

ச. பிரமன், எழுவாய். அவரைநோக்கியேன ஒருசொல் வருவிக்க. ஒருமகிவன்றது, உக்கிரனை.

சு. கழும் தீர்ந்தில்.

எ. சாத்திகம் - ஸாத்துவிகம்.

அ. சீரை - மரவுரி.

க(1). முகிழ்த்து - குவித்து. யாதினும் பரிவு ஓர்இ - எந்தப்பொருளினும் பற்றுநீங்கி.

கஉ. மறுக்கரு - மறுத்தற்கரிய.

கசு. வாழ்ந்தனராகி - மகிழ்ந்து

கசு. இருபு - ரீபு.

கஎ. தழீஇனர் - தழுவினர்.

கஅ. தக்கினை - தக்பினை, பாகம் - செல்வம்.

உஉ. இன்ன ஆறு இழைக்கின் - இற்தப்படியே செய்தால்.

உங. நோற்கின் - நோற்றால். நம்பிய - விரும்பிய.

உச. இல்-வீடு.

உஅ. உய்ய - பிழைக்க.

உக. திரிபுற - சஞ்சரிக்கே.

உஉ. படுக - பள்ளம், பாலகர் - கேட்டுச் சிந்திக்கும் வன்மையுடைய மூணக்கர்; 'ஒருபுதல்வன்' என்பர் பின்னும், டங.

ஙச. நிதாகனென்பது அவன்பெயர்; இவனை 'பிரமன்' மெய்ப்புதல்வன் மைந்தன்' என்பர் பின்னும்; எ(1).

ங(2). ஆரூது - அரியஅமுதம். சீரூருபு. தீஞ்சொல் - இனியசொல்.

ஙசு. தெற்றென - விரைவாக.

ஙஎ. முகிழ்த்திடுவ - உண்டாவன.

ச(1). நிருத்தம் - நிருத்தம் - சொல்

லப்பட்டபொருள்; அநிருத்தம் = அநிருத்தம் - சொல்லப்பட்டாதபொருள்.

சஉ. பரிசும் - ஸ்பரிசும்.

சங. எவ்வாறு பொய்யாய்ப்போம் -

எப்படிப் பொய்யாகிப்போமோ, பாறு

ம் - கெடும்.

சச. உழிதந்து - சுழன்று. மரு

த்து - காற்று.

சஅ. உடு - நகரத்திரம். மின்னுக்

குழாம் - மின்னற்கூட்டம்.

சக. இலக்கு-ஊயம். கரி-ஊகரி.

ச(2)உ. விச்சை - ஞானம்.

ச(3)ங. நச்சி - விரும்பி.

ச(4)ச. இருத்தி - இருப்பாய்.

ச(5)ரு. அன்னவூர்தி - பிரமதேவர்.

ச(6)எ. அயர்த்தன் - மறந்தான்.

ச(7)எ. ஆதலால் - சிதைத்துப்போன

மையால்.

ச(8)அ. அத்தியைப்போன்று - விரு

நதினைப்போன்று.

ச(9)க. அகத்துள் - வீட்டினுள்ளே.

மச்சைவித்தான் - உண்பித்தான், யாந்

குளர் - எங்கேயுள்ளீர்; உமதிருப்பி

ட்டம் யாதுஎன்றபடி.

ச(10). இன்னுழி - இன்ன இடம்.

பின்னம் - வேறுகாடு. மற்று, அசை

நிலை.

சஉ. ஈனர் - தாழ்ந்தவர்.

சங. இருபு, எழுவாய்.

சசு. இறந்து - கடந்து. ஏதொன்

றும் பிணிப்பு இலனாகி - யாதொரு

பந்தமும் இல்லாதவனாகி. வாஸாது -

சம்மா; "வாஸா திருத்தியாறம்பியே

ன்றார்." (திருவிளையுணர்ச்சுமந்த. சக.)

சுவ. வவ்வி - கிரகித்து.

எங். சேடங்கள் - சேஷங்கள்.

சுக. விஞ்சை - ஞானம். [ம்பாய.]

எச. தேசின் - தேசினையுடைய.

எ0. பரமசுட்டமை.

ங்ங - ஆவது அத்தியாயம். (ப. ௨௨௬.)

௨. எய்த்து - தது. :ம்பி -

௨௪. அணிமை - அணிமா.

௩. வருடுற்று - தடவி. [வாடி.

௨௫. எவ்வம் - குற்றம்.

௪. சேண் - ஆகாடிம்.

௨௬. கீர்தையும் அவித்து + கீர்த்து

௫. நோன்பை.

௬. இந்திரானுகி.

வசம் = நான். எள்ளி - இக்

௭. கண் துளி கொண்டிட.

ழந்து.

௮. தவக்கொடிய - மிகக்கொடிய.

சசனர் =

௯. வ்யம் - வசம். வருட்டல் =

௪0 நெடிது உவகையால். இ

வயமாக்கல்; "வாழே 'னெனவிருக்

உணர்த்து.

கும்வரிக் கண்ணியை நீவருட்டி"

௪௩. இப்பனுவல் - இந்தநூலை.

(திருக்கோவையார், ௨௬௬.)

முறைமையால்.

சிறப்புப்பாயிரம். (ப. ௨௩௬.)

பொருளை நதி - தாம்பிரபன்னி டைய சிறப்புப்பெயர். ஆனந்தக்கடத்த

நதி வீரை, வீரவல்லூர். பரிமள னென்பது இவரது இயற்பெயர்.

கவிராசனென்பது இந்நூலாசிரியரு

திருக்காளத்திப்புராணத்துள்ள அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அக்கமணி - உருத்திராக்ஷம். கூ, ச. ௩, எசு, கருடீ.

அக்கரநியாதம். ச(1), கூ(1).

அக்கினிகோத்திரத்திருநீறு. கஅக.

பிரம். கஅக, உ(1)உ

அக்கினிப்பிரபன் - திருக்காளத்தியில் வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற ஓரசுரன். ௩௩௨.

அக்ங்காரம் மூன்றுவிதம். ககந.

அகண்டம் - கண்டமில்லாதது. க.

அகண்டித்ஞானம் - இடையீட்டில்லாத அறிவு. ககஅ.

அகம் - வீடு. உஉ௭.

அகர்ப்பம் - மந்திரஜபமில்லாமற்செய்யும் பிராணயாமம். கசஉ.

அகழ்ந்து பெயர்த்து. நக.

அகளம் - அருபம். க.

அகற்றல் - உச்சாடனம். உ௩௨.

அகிப்புத்தினியச் - ஒருருத்திரர்; இப்பெயர் அகிர்ப்பதநெனவும் வழங்கும். கஎஅ.

அகிலேசன் - விசுவேசர். ௩௧(1).

அகிற்குழம்பு. கூக.

அகின் முரும - அகிற்கட்டை. கச,

பியாசம். சஉ.

அங்கம் ஆறு. சஉ, ந(1), கூ(1).

அங்கி - அக்கினி. கச, ககரு; சூரியன். உ(1)க.

அங்கியாதானம் - அக்கினியாதானமென்னும்கிரியை. ககஅ.

அங்ஙன் - அங்கு. கஉ௨.

அசத்து - இல்லாதது. சக, உஉரு.

அசித்து - அறிவில்லாதது. கக௩.

அசுத்தமாயை. ககரு

சத்தனா - அறிவில்லாதவர். உ௩ச.

அஞ்சந்திப்பிள்ளையார். க, உ.

அஞ்சமந்திரம் - ஹம்ஸமந்திரம். கஅக.

அஞ்சலிருத்தி - ஹம்ஸவிர்த்தி; ஸாம்

ஸர் - ஒருவகைத்துறவினர். ககரு.

அஞர் - வருத்தம். க௩க.

அட்டகை - அஷ்டகை. மாரகழி, தை, மாசியென்னுமாதங்களில் அபா

பகூத்திலவரும் அஷ்டமிகள். கஅ.

அட்டநீதிநிதிற்புகிக்குமுறை. கஎக.

அட்டமூர்த்திகள். நரு

அட்டில் - மடைப்பள்ளி. கஅக.

அட்டிய - சேரத்திய. எச.

அடகு - இலை. கூஅ.

அடியோகம்-ஹடயோகம்.கச(1),கசக.

அடாற்காரம் - ஹடாற்காரம், வலாற்காரம். கசக

அடுதல் - கொல்லுதல். சக

அடை - இலை. கஉ௩

அடைப்பை. கூஎ.

அடையாடுடுங்கடை. கக.

அண்டகபாலம் - அண்டத்தின்மேல் மூடி. எஎ.

அண்ணல் - தலைவன். அ, கூ.

அணங்கு - மாதா. கக.

அணிமை - அணிமாவென்னும்சித்தி. உ௩௨.

அத்தன் - சிவபெருமான். அ.

அத்தன் - மரம், யானை. ௩.

அத்திரிமுனிவர். ௩௨.

அதர்வமந்திரம் ஆறு. கஅக.

அதன் - தோல். கூ,கசஅ, கரு௩.

அதிகரித்தல் - அதிகாரியாதல். கூக.

அதிகாரம். ககஎ.

அகிசாரம் - ஒருநோய். க௩க

அதிட்டிக்க - இடமாகக்கொள்ள.

ககரு.

அதிதி - விருந்து. க(1)எ, உ௨௭.

ஆதிதிபதம். கஎஎ.

ஆதிராத்திரம் - ஒருயாகம். கூச

புத்தணர் அறுதொழில். கூ.
 அந்தம் - அழகு. உ.
 அந்தர் - குருடர். எக.
 அந்தாதி - முழவுமுதலும், ஒருவகைப் பிரபந்தம். ச.
 அந்தி - சந்தி, மாணிக்காலம். உ.
 அந்நுயை - அ.
 அந்நகன் - முடிவில்லாதவன். ககடு.
 அநாகதம் - ஆதாரங்கள் ஆறனுள் நாலாவது. டு௦.
 அநாதிபரம். உ௩சு.
 அநிருத்தம் = அநிருத்தம் - சொல்லப் படாதது. உ௨டு.
 அபயதானம் - க௦க.
 அபன்மாரம் - அபஸ்மாரம். கீ௩௬.
 அபுதன் - மூடன். கடுஅ.
 அம்புயை - திருமகள். கசுசு.
 அம்பை - உமை. கசுஅ.
 அம்ம. க, க௦, கசசு.
 அம்மவோ. உ௨அ.
 அமருலகு - அமரருலகு. டுசு, கக௨, க௬க.
 அமிர்த (= நீர்) ப்பால். இ.
 அமிர்தமானயீடு - அழிவில்லாதமுத்தி. உ௨க.
 அமிர்தனாகுதி. கசுஅ.
 அமைச்சர். க௨.
 அமையாது. க௦.
 அயன். ககடு, க௨க.
 அயனம். ககசு, கசுடு, க௬க.
 அயிச்சம் - ஐக்கியம். கசுசு.
 அயிலல் - உண்ணல். க௨க.
 அபுதம் - பதினாயிரம். சுசு.
 அரக்கர். ககடு.
 அரகரதீர்த்தம். சு௨.
 அர (ஹர) சப்தார்த்தம். ச௬.
 அரசாந்தொழில். க௨.
 அரசு - அரசாட்சி, ஒருவரம். டு.
 அரத்தை - துன்பம். கக௨, க௨சு.
 அரம்பை - ஒருதேவதாசி. டு௩ ; வாழை. கசு.
 அரமகளிர் - தெய்வப்பெண்கள். க௦க, கஅ௬.
 அரயன் - அரசன். இசு.
 அரலைக்கல் - ஒருவகைச்சிறுகல். ச௦.
 அரவு - பாம்பு. சு; முழக்கம். கடு.

அரி - திருமால். அ; பன்றி. உ௩௬.
 அரிப்பனசுரும்பு. கசு.
 அரில்வலை - பின்னுதலையுடையவலை. கடு, கசு.
 அரிவருடம் - ஏழுவருடங்களுள் ஒன்று. அ௨.
 அரிவை - பெண். கசு.
 அருக்கியமாதி - அருக்கியம் பாத்தியமுதலியவை. க௦.
 அருச்சுனன் விலை. உஅ.
 அருட்டும்பால். க.
 அருந்ததி. க௦, க௨டு.
 அருந்தாதல் - அனுபவித்தல் அக.
 அருவ் ஆரவடம். உசு.
 அருவிமதம். உ.
 அல்லி - அகவிதழ். இ௨.
 அலக்கன் - துன்பம். உ௨௦.
 அலதம்பு - ஒருவகைப்பாணம். உசு௨.
 அலகிட்டி - பெருக்கி. உசு௩.
 அலகையின்வழுவம். உசுசு.
 அலங்குளைப்புரவி. இசு.
 அலம்புதல் - முழங்குதல். கசு, க௬.
 அவத்தைமூன்று. இடு.
 அவமிருத்து. அ௩.
 அவி - ஹவிஸ். உ௨சு.
 அவிச்சை - அஞ்ஞானம். உ௨டு.
 அவுணர் - அசுரர். ககடு.
 அழல்காய்வித்தல் - சூளிகாய்ச்செய்தல். சுசு.
 அழிதயர் - மிக்கதுன்பம். சக, இசு, க௬க.
 அழிபசி. க௦௬.
 அழிபெரும்பசி. க௦.
 அள்ளிலைமழு. அ.
 அளவர் கடு.
 அளவி - கலந்து. உ.
 அளவுகோல். இடு.
 அளாய் - அளாவி. கசு.
 அளி - வண்டு. க௨க.
 அளவிலைவாழ்க்கை. கடு.
 அற்கம் - குறைவு. சசு.
 அற்றம். க௬க.
 அறல் - நீர். கசு.
 அறிஞ. க௨.
 அறுகம்புல். கக௦.
 அறைவது - சொல்லுவது. க௨.
 அன்பு. கசுசு.

அன்றிய - அல்லாத. கஅக.
(அனம்) என்னுஞ்சொல், ிம்பரீஸ்
மூலிடத்திற்கும் வருதல். ௨௦௬,
௨௨௫.

அன்னதானம். க௦௭, க௧௨.
அன்னப்பறவை மயில் முதலியவற்
ருல் சுமக்கப்படும் விமானம் க௧௦.
அன்னமயகோசம். ௨௨௫.
அன்னையர் எழுவர் - ஸப்தமாதாக்கள்.
க௭௦.

அன்னே - லியோ. க௨௭.
அனுமதி. க௨.
ஆக்கினேயத்திருநீறு இருவகை.
கஅ௦, கஅக.

ஆகாமியம். க௦௦.
ஆச்சிரமம் - ஆச்சிரமம். அ.
ஆச்சிரமம் நான்கு. க௯௪.
ஆச்சிரண - ஆசரித்தல். க௯௮.
ஆசைகிழத்தி. ௨௦௪.
ஆடகம் - பொன். க௨௭.

ஆடிமாதத்து வீரதம். எசு. [க௫௦].
ஆண்டு - அஷ்டவிடம். க௧; வருடம். ௬,
ஆணை - ஆஜ்ஞை, க௦, ௫௬, க௧௫.
ஆதாம் - ஆசை. ௩௨.

ஆதடி. க௧, ௨௬.
ஆதனத்தின் பயன். க௪௩.
ஆதனம் - ஆசனம். க௦.
ஆதனமுதலிய ஆறு. க௧௧.

ஆதானம். க௧௨.
ஆதிசேடன். ௩௩.
ஆதிபுரணம். ௪௨.
ஆதியம்பகவன். ௬௩.

ஆதிவருணர். க௬௩.
ஆதலன் - ஏழை. ௨௪௫.
ஆப்சாரஹோமம். ௨௦௬.
ஆம்பலந்தீங்குழல். க௬.

ஆமை உறுப்புக்கல். ௪௪௨.
ஆயிடுமுனிவர். ௬௪.
ஆயிரவிலிங்கம். ௬௪.
ஆயுதசாலை. க௧.

ஆரப்பரவு - மிகவும் முழங்குதல். க௫.
ஆரப்பரித்து - முழங்கி. க௦௧.
ஆர்வம். ௬௦.
ஆரணக்கிழவர். க௬.

ஆரம் - முத்து. க௫; ஹாரம். ௬௮
ஆரமுது - அருமையான, அமுதம்.

ஆலம் - விஷம். க௦, க௨௬.
ஆலம்பமுத்த மணிமிடம். க௦.
ஆலவட்டங்கள். ௭௭.
ம் - தடை.

ஆவரணம் கிந்து. ௭௫.
ஆழி - சக்கராயுதம். க௦; மோதிரம்.
௬௮.
ஆழிப்பெயர்வனம் - னைபிசம். க௧௭.

ஆழி யாரணியம் - னைபிசம். க௫௧.
ஆழியான் - கிருமால். க௧௩.
ஆளி - யாளி. ௨௩௭.

ள தாமரைக
ளின் இடங்கள். க௪௩.
ஆறெழுத்து - பிரணவத்தோடிகூடிய
பஞ்சோக்கரீம். ௫௬.

ஆன்மமந்திரம். கஅ௫.
ஆனிமாதத்துவிரதம். எசு.
ஆனைந்து ஆட்டல். க௭௬.
இகத்தல் - கடத்தல். க௦, ௨௧௬.

இகல். க௧௩.
இங்கன் - இப்படி. க௨௪.
இச்சாரூனக்கிரியை. ௫௫.
இடந்து - பெயர்த்து. ௩௩.

இண்டை - ஒருவகைமலை ௬௬.
இணை - ஒப்பு. ௫௧, ௬௧.
இதம் - வரிதம் - நன்றை. க௨௬, க௪௮,
௨௧௬.

இதழி - கொன்றை. ௫௧.
விறகு. ௫௩, க௦௩.
௬௨.

இந்திரசரஸ். க௨௮.
இந்திரநாதலிங்கம். ௬௨.
இந்திரநீலம். ௬௭.
இந்திரன்புகித்தது. ௨௩.

இந்திரன்முதலியதிக்குப்பாலர். ௩௨.
இந்திராக்கினிபதம். ௧௭௭.
இந்திரியம்பத்து. ௧௧௫.
இந்திரை - திருமஞ்.

இம்மை - இப்பிறப்பு. ௬.
இமவான் - இமயமலை. ௮௩.
இமைக்கும் - விளங்கும். க௧௩.
இயமமாதிகுணங்கள். ௧௪௧.

இயைந்து - மனம்பொருங்கி. க௧.
இரக்கை - ரணை - திருநீறு. கஅ௦.
இரசதம் - வெள்ளி. ௨௩௭
இரண்மயன். ௨௧௧.

இணையகருப்பன். ௧௬௬.
 இரணியம் - பொன். ௧௬௬.
 இரணியான். ௮௧.
 இராய்வருடம். ௮௨.
 இரலை - மாள். ௨௩, ௫௭.
 இராகவன். ௬௧.
 இராசகுமாரகம். ௬௪. [௪௪.
 இராசத்தால் இறைவன்பிரமனாதல்.
 இராசயோகம். ௨௦.
 இராமன். ௩௦.
 இராமன் பூசித்தது. ௨௩௬.
 இருபு - ஒருயோகி. ௨௨௨.
 இருபேர் - இருவர். ௫௦.
 இருளுவா - அமாவாசை. ௬௮.
 இரேசகம். ௧௪௧.
 இரேணு - ஒருநதி. ௮௧.
 இரௌர்வாநிரகங்கள். ௧௬௭.
 இல் - இல்லை. ௨௧௬.
 இல்லறவொழுக்கம். ௧௬௪.
 இல்லையென்னுமவர் க்கில்லையவன்.
 ௫௬.
 இல்வாழ்க்கையிற் செய்யவேண்டிய
 வை. ௬௭.
 இலக்கிதலக்ஷணை. ௧௮௬.
 இலக்கு - லக்ஷம். ௧௬௩, ௨௨௬.
 இலகுளி - ஒருசைவதேசிகர். ௩௫.
 இலயம் - ஒடுக்கம். ௧௧௮.
 இலாகுளம் - ஒருவகைமதம். ௨௦௨.
 இலாஞ்சனை - அடையாளம். ௧௮௩.
 இலிங்கத்திற்கண்டவை. ௧௧௬.
 இலிங்கத்தின்பெருமை. ௧௧௮.
 இலிங்கபூசை சாயுச்சியமளிக்கும்.
 ௧௧௬.
 இலிங்கம், பரமசிவன்ஹ்ருதயத்திலு
 ண்டாகியது. ௧௧௬.
 இலையென்பார்க்கில்லாது. ௪௫.
 இவர்ந்து - விரும்பி. ௧௧௦.
 இவறுதல் - பொருளை இறுகப்பற்று
 தல். ௧௩௪.
 இழுது - நெய். ௧௭௬.
 இழுதையர் - மூடர்.
 இழை - தூலிழை. ௩௩, ௩௪.
 இழைக்கை - செய்தல். ௧௫௪.
 இளவிரதவருடம். ௮௨.
 இளிவரவு - இழிவு. ௧௩௪.
 இறடி - தினை. ௧௪.
 இறலி - இத்திமரம். ௮௨.

இறவித்திலுள்ள சாதி நான்கு, நதி
 ஏழு, மலைஏழு, வருடம்ஏழு. ௮௦.
 ல் - தேன்கூடு. ௧௪, ௨௧, ௨௩௮.
 மீழ்து - ஆச்சரியம். ௧௧௫, ௧௨௭,
 ௨௨௮.
 இறை - சிவபெருமான். ௮, ௧௮௬.
 மை - தலைமூம். ௧௧௮.
 ம - சிறிதும். ௧௮௩, ௨௧௧.
 இறைவன் - சிவபெருமான். ௭.
 இறைவன் இடக்கையிலுள்ளவை.
 ௪௩.
 இறைவன் திருக்காளத்தி மலையை
 வலம்புரிதல். ௮.
 இறைவன்வலக்கையிலுள்ளவை. ௪௩.
 இன்றிய - இல்லாத. ௭, ௬௦, ௭௨, ௮௬,
 ௯௦, ௯௧, ௯௬, ௧௧௧, ௧௧௩, ௧௧௮,
 ௧௨௦, ௧௨௩, ௧௮௫.
 இன்னஇன்ன யுகத்தில் இன்னஇன்
 னதொழில் சிறக்குமென்பது.
 ௨௦௦.
 இன்னஇன்னயுகத்தில் இன்னார்இன்
 னர் வலியோரென்பது. ௨௦௦.
 - துன்பம். ௧௨௭.
 ௧௭௬.
 இன்னிசை. ௧௧.
 இன்னுயிர். ௮.
 இன்னுழி - இன்னஇடம். ௨௨௭.
 இன்னே - இப்போதே. ௧௨௨.
 ஈச சப்தார்த்தம். ௫௩.
 ஈசன். ௫௫, ௧௧௫, ௨௧௧.
 ஈண்டு - இங்கே. ௧௦
 ஈய்கை - ஈதல் (எதுகை). ௧௧௩.
 ஈயாமையின் இழிவு. ௧௧௩.
 ஈவோன் அடையும்பயன்கள். ௧௧௩.
 ஈறு - மரணம். ௧, ௧௧௫.
 ஈன்றதாயினும் இனியன். ௬௦.
 ஈனப்பட்டிடம் - குதையிடம். ௨௧௬.
 ஈனர் - ஸ்ரீனர். ௨௨௮.
 உக்கிரன் - பிரமதேவருடையபுத்தி
 ருள் ஒருவன். ௫௫.
 உகம் - யுகம். ௬, ௧௧௧, ௧௧௬.
 உகிர் - நகம். ௬௮.
 உங்கரித்து. ௫௬.
 உச்சம் - உயர்வு. ௨௪௦.
 உசாவல் - வினாவல். ௧௪௮.
 உசிதம் - தக்கது. ௧௬௩. [௪௮.
 உசப்பித்தல் - சேர்த்துக்கொள்ளல்.

உஞ்றீதல் - (சயதல. ௧௦).

உடங்கு - கூட. உ௧௦.

உடம்படல் - உடன்படல். ௧௧௧.

உடல் பொருள் ஆவி என்பவற்றை
ஆசிரியனுக்கு உதவவேண்டும்.
உ௩௪.

உடெப்பூர். உ௩௭.

உண்ணாமலே இறத்தல் - பிராயோப
வேசம். ௭௦.

உணங்குதல் - உலர்த்தல். ௧௪.

உத்தமத்தல்வகளுள் உத்தமத்தலம்
திருக்காளத்தியென்றல். ௨௬

உத்தமர் செய்கை. ௧௧௩.

உத்தூளனம் - திருநீற்றுப்புச்சு. ௧௧௩.

உத்கும்பநாணம். ௧௦௬.

உபகாணம் - முக்கியமான உதவித்
கருவிகள். ௧௧௦.

உப்கருமம் - முக்கியமான கருமத்
தீரு முன்னர் செய்யும் அநீகத்
தொழில்கள். ௨௪௪.

உபபாதகம். ௧௭௭, ௧௮௨.

உப்புராணமாகிய லைங்கம். ௨௩௪.

உபவேதங்கள் - ஆயுர்வேதம், தனுர்
வேதம், காந்தருவவேதம். ஸ்தாபத்
தியவேதம். ௧௧௧

உம்பர் - மேல். ௮.

உமாதேவியாருலகு. ௧௭௬.

உய்ய - பிழைச்சு. ௨௨௩.

உயிர் ஒருவயித்தல் - இறக்கச்செய்தல்.
௨௩௨.

உயிர்த்தல் - பெறுதல். ௨௨௧.

உருசியா - சுவைப்பனவல்ல. ௨௧௬.

உருத்திரகணிகைமார். ௬௬.

உருத்திரகன்னியர். ௨௦, ௭௨.

உருத்திர சூப்தார்த்தம். ௪௬.

உருத்திரதீர்த்தம். ௩௧, ௬௩, ௭௧,
௨௩௦.

உருத்திரம் - ஸ்ரீருத்திரம். ௧௬௨.

உருத்திரர். ௭௨

உருத்திரவக்கமணி - ருத்திராக்ஷம்.
௧௮௧.

உருத்திரவடிவு. ௧௮௩.

உருத்திரவத்தியாயம். ௩௮.

உருத்திரன். ௩௩.

உருத்து - வெப்பமுற்று.

உருதம் - ஒலி. ௪௬.

உருவேற்றல். ௧௮௭.

உரைக்கிழத்தி - நாமகள். ௭.

உரோதிப்பிப்பாய் - அழச்செய்வாய்.
௪௪.

உலப்புற - அழிதலுற. ௧௪.

உலம்புதல் - முழங்கல். ௪௮.

உலறல் - காய்தல். ௧௪.

உலறுபங்கி.

உலாய் - உலாவி. ௮.

உலாகலம் - உரல். ௧௦௩.

உலோகாயதம் - ஒருமதம். ௨௦௨.

உவட்டி - பெருக்கெடுத்து. ௨௪௧.

உவணம் - கருடன். ௧௭௦, ௨௦௭.

உவப்பு - மகிழ்ச்சி. ௨, ௩.

உவர்ப்பு - ஒருகவை. ௧௦.

உவர். ௧௮௮

உழி - இடம். ௭௦.

உழை - இடம். ௧௨௩, ௨௨௪; மான்.
௬, ௧௪.

உழையர் - பக்கத்துள்ளி சேவகர் முத
லியோர். ௧௨.

உள்ளங்கை வில்லம் - உள்ளங்கையி
லுள்ள வில்வக்கனி. ௨௧௬.

உள்ளம் தழுப்பியிருத்தல். ௧௩௩

உளியம் - கரடி. ௨௩௬.

உற்பவம் - உற்பவம் - தோற்றம். ௧௬௪.

உறுகண் - துன்பம். ௧௩௮.

உறையுள் - இருப்பிடம். ௧௧௭.

உண்மத்தன் - பைத்தியமுடையவன்.
௧௨௬.

உணக்கம் - உள்ளக்கிளர்ச்சி. ௧௦௩.

உணங்கு - மிகுதி. ௧௩௦.

உணமர் - உணமைகள். ௧௨௩.

உணமைக்குடம். ௨௦௪.

உணழி. ௧.

உணனம் - குறைவு. ௧௨.

உணனுக்கு உணனென்னும் பழமொழி.
௨௪௩.

எக்கும்வயிறு - உள்ளிழுக்கப்பட்ட
வயிறு. ௨௧௬.

எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும். ௧.

எதி - சந்நியாசி. ௧௦௦, ௧௬௨.

எமதூதர். ௧௮௬.

எய்ச்சுது - இளைத்தது. ௨௪௦.

எய்த்து - இளைத்தது. ௨௨௬.

எருத்துடைகளாம். ௧௩

எருமை கிந்து. ௧௦௪.

கவுலீரும். க0.

எவ்வம் - துன்பம். க௬௭, ௨௩௨.

எள்ளி - இகழ்ந்து. ௨௩௩.

எள்ளெளா - எள்ளளவு எள்ளளவாக.
௩0, அக.

எழுத்து - எழுத்திலக்கணம். இ.

எற்று - யாது. ௪௬௪.

எறுழுவல் - மிக்கவல். க௧௮.

ஈன்கொல் - யாது. ௬.

ஈகபாதர் - ஒரு சிவமூர்த்தி. க௭௮.

ஈகநதசியற்பூசிக்ருமுறை. க௭௬.

ஈகார்தம் - ஒருமுடிபு. க௮௮.

ஈடு - பூவின் இத்தழ். க௧௧.

ஈதம் - குற்றம். ௭, க௭0.

ஈதிலர் - அயலார். க௩௩, க௧௧.

ஈது - க௬ரணம். க௩௮; யாது. க௧௮.

ஈய்க்கும் - பொருந்தும். ௧௬.

ஈர்பு - எழுத்து. க௬0.

ஈல்வை - காலம். ௭, ௩௭, ௨௧0.

ஈல் - மிக. ௨௬, க௩௪, க௬௩, க௬௩,
க௭௮.

ஈலவும் - மிகவும். க0, க00, க0௬,
க௧௭, க௧௮, க௪௪, ௧௮௬.

ஈழுமுனிவர் ஈலகர் - ஸப்தரிஷிவோ
கம். ௧௭.

ஈனம் - பன்றி.

ஈங்குமித்தேவு - திருக்காணத்திநா
தர். ௨௪0, ௨௪௧.

ஈஞ்ஞாழி - ஈந்நாழி. ௭௧.

ஈதிகதூல்கள் - ஈதி ஹய தூல்கள்.
௨௧௬.

ஈப்பசிமாதத்துவிரதம். ௭௪.

ஈம்பாதகம் - பஞ்சமஹாபாதகம். க௮௨.

ஈயம் - பிச்சை. க௨௬, க௮௧.

ஈட்டை - ஓர் அளவு; பத்துவிரற்கிடை.
௩௩.

ஈடியெறிதல் - மரக்கிளைகளை ஈடிய
வெட்டுதல். ௨௪0.

ஈப்பல் - பொருத்தமல்ல. க௨.

ஈர் இ - ஒருவி - நீங்கி. க௨௬, ௨0௮.

ஈருங்கு - ஈருமிக்க. ௭, ௬.

ஈருப்பட்ட - ஒன்றுப்பட்ட. க௪௬.

ஈருப்பட்டு - துணிந்து. க0.

ஈருவி - நீங்கி. ௨0௬.

ஈல்கினேன் - ஈதுங்கினேன். ௬.

ஈழிவு - நிவ்ருத்தி. க௧௬.

ஈளியாய்வயங்குகின்றான். இ௧.

ஈளியுரு தேஜோரூபம். இ௨.

ஈற்று - வேவுகாரர். ௧௩.

ஈன்றொருபிணி. ௧௩௩.

ஈகை - பெருமகிழ்ச்சி. க௩.

ஈங்காரம் - பிரணவம். ௪௬, ௩0.

ஈணம் - திருவோணம். ௧௩௬.

ஈதன்ம் - அன்னம். க௩௩.

ஈதாக்கள் = ஈதாசாக்கள்
ருக்வேதசம்பந்தமான கருமங்களைச்
செய்பவர்கள். இ௭.

ஈதை - ஈசை. ௧௬.

ஈருதல் - உணர்தல். ௬.

ஈல் - முழக்கம். ௧௬.

ஈவல் - ஒழிதல். ௧௭௭.

ஈவியம் - சித்திரம். ௧௧.

ஈவகைநதி. ௧௨, ௨௬, ௪௮, ௧௩௧,
௧௬௮, ௨0௮.

ஈவகைமுதலியமகாரதிகள். ௪௨, ௧௭.
ஈங்காளவேடம். ௭௪.

ஈஞ்சம் - தாமரைமலர். ௧.

ஈஞ்சமலரிற்கடவுள். ௭௨.

ஈட்டங்கம் - ஈராயுதம். ௪௩, ௭௪.

ஈட்டிரைத்தது - நன்றாகச் சொல்லி
யது. ௭.

ஈடம்பன் - முருகக்கடவுள். ௬.

ஈடமை. ௨௩௬.

ஈடலேழு. ௭௭.

ஈடவுட்டிர்த்தங்கள் - ஈதய்வத்தன்மை
யையுடைய தீர்த்தங்கள். ௧, ௩௧.

ஈடிதல் - நீக்கல். ௧௨0.

ஈடிது - விரைவு. ௧௧.

ஈடு - கடுக்காய். ௭0; விஷம். ௩௬.

ஈடுமபு - சுற்றம். ௧௬௬.

ஈண்ணவேணி - கருவண்ணவேணி. ௧௩.

ஈண்ணி - ஒருவகைமரலை. ௧௩, ௨௪0.

ஈண்ணுரு - கண்டு. ௭.

ஈண்ணுறீது - கண்டு. ௨0௬.

ஈண்ணுறுதல் - தரிசித்தல். ௧௨௭.

ஈணம் - கண்ணம். ௨0௪.

ஈணதர்கள் = காணதர் - தார்க்கீகர். ௪௩.

ஈணிப்பு - அளத்தல். ௪௬.

ஈதலி - வாழை. ௧௨௨.

ஈதியிலி - அநாதன், ஆதாரமற்றவன். ௪.

ஈந்தம் - கிழங்கு. ௧௨௧.

ஈந்தமாதன்ம் - ஒருமனை; இராமநாதர்
எழுந்தருளியிருக்கப்பெற்றது.
௧௭0.

கந்தரம் - கழுத்து. ௨௮௫.

கந்தருவர். ககடு.

கந்தவேள்புராணதூல் - காந்தம். க().

கப்பணம் - இரும்பாற்செய்த யானை
நெருஞ்சிமுள். ௨௩௬.

கம்பலை - நடுக்கம். க௩௨.

கம்பாநதி - காஞ்சிபுரத்துள்ள தீராயு.
க௬௮.

கயங்குநெஞ்சு - கலங்கியமனம். ௩௩௫.

கயம் - கடியநோய். க௩௬.

கயல்மின்கள். க௬.

கயை-குறுபுண்ணியஸ்தலம்; கயனெ
ன்பவனல் உண்டாக்கப்பட்டது
௪௮.

கரகம் - கமண்டலம். ௨.

கரணநான்கு - மனம், புத்தி, சித்தம்,
அகங்காரம். க௫௪.

கரணம் - கருவி. க௮௮; துணைக்கார
ணம். ௪௪.

கரம் - அரங்கறை. க௬.

கரி - சாக்ஷி. ௨௨௬.

கரிபுரம் - அத்திபுரம். க().

கருத்தன் - தலைவன். க௬௪.

கருப்பை - கருப்பமுடையவன். ௭௮.

கருமகந்திதம் - வினைகளாற்கொடுக்
கப்பட்ட இன்பதுன்பங்கள். ௩௯.

கருமசேடங்கன் - வினைகளில் மிஞ்
சியவை. ௨௨௬.

கருமசோதனை - கருமசுத்தி. க௪().

கருமத்தன்மை. க௪().

கருமநிரதன் - தம்மைக்குறித்து
அடியார் செய்யும் காரியங்களில்
மிகுந்த பிரீதியுடையவர். ௩௨.

கருமபாகம் - இருவினைகளின் பக்கு
வம். க௬௫.

கருமம் - தொழில். க௬௬.

கல்லால் - திருக்காணத்திஸ்தலவரு
கூங்களுள் ஒன்று. ௩௩, ௪.

கல்லெரிப்பு - ஒருநோய். க௩௫.

கல்லை - தொனினை. ௨௪௨.

கலாம் - சண்டை.

கலியின் தோஷத்தை நீக்குதற்குரிய
உபாயங்கள். ௨().

கலியுதத்தின் நிலைமை ௨(). ௨().

கலுழன் - கருடன். க௮.

கலைமடந்தை - நாமகள். ௨.

கவ்வை - கவலை. க௬௩.

கவரிக்கொத்து. ௬௭.

கவரிப்பாளை - கவரிபோன்றபாளை.
க௬.

கவரிமான். ௨௧.

கவிதை - குடை. க().௭; கொடை.
க().௮.

கவிதை - செய்யுள். ௩௩.

கவிர் - முன்முருங்கை. ௨௩௬.

கவிழ்தலைமா - கவிழ்ந்ததலையைய
முடைய மதுமரம். ௨.

கவுணம் = கௌணம் - ஒருவகைநிறு
நீறு. க௮().

கவுதமி = கௌதமி - ஒருநதி. ௮௪

கவுரி - கௌரி. க௮௪.

கழல் - பாதம். க௩.

கழற்கால் - வீரக்கழலையுடையபாதம்.
க௬.

கழறி - சொல்லி. ௩.

கழை - மூங்கில். க௬.

களங்கனிச்சுருளோதி - களாப்பழம்
போன்ற சுருண்ட கூந்தல். ௮௬.

களங்கனிமிடற்றோன். ௨().

களங்கனிவண்ணன் - நிறுமல். ௫௬.

களங்கனிவார்த்துல். ௩௭.

களிபம் - கலவைச்சாந்து. க. ௬௬;
சுண்ணம்பு. க௬; முப்பதுபிராய
முள்ள யானைக்குன்று. ௨.

களாசி - காளாஞ்சி. ௬௭.

களிற்றினை வீழ்க்கும் வாளி. க௬.

களைகண் - ஆதாரம். ௭௭.

கற்பகஞ்சுரு காமவல்லி. ௨௩.

கற்பம் - பிரமன்வாழ்நான். ௪௬.

கற்பனை - கட்டளை. ௬௬.

கறையடி - யானை; உரல்போன்ற
அடியையுடையது. ௨௩௬.

கன்றுதல் - கோபித்தல். க௨௫

கன்னல் - கரும்பு. க௬, ௨௩௬.

கன்னலங்காடு - கரும்புங்காடு. க௮.

கன்னலின்பாகு. ௭().

கன்னிகாதானம். க().௮.

கன்னிகுமரி - கன்னியாகுமரிநதி. ௪.

கன்னியங்கதலி. ௨௫.

கன்னியரிருவர். ௪.

கன்னிவாளை. க௮

ட்டை. ௨௩௬.

ந்து. ௬.

கனி - சுரங்கம். ௧௪.
காஞ்சி - ஒருவகைப்பறை. ௨௩௬.
காசம் - ஒருவகைக்கோய். ௧௩௮.
காசி. ௧௨, ௩௦, ௪௮, ௬௬, ௧௪௬,
௧௫௧, ௧௬௮, ௨௦௪.
காசி, காளத்தி. ௩௦.
காசிமுதலியதலங்கள். ௬௪.
காசிமுதலிய தெய்வநகரங்கள். ௪௨.
காஞ்சி - தங்கம். ௧௦௮.
காஞ்சிநகரில் அம்பினைவைத்த தூண்
டாவினக்கு. ௨௧.
காஞ்சியம்பதி-காஞ்சிபுரம் ௨௧, ௧௬௮.
காட்சி - அறிவு. ௧௦.
காட்சன் - ஒருவேட. ௨௪௨.
காண் - முன்னிலை யொருமை அசை
நிலை. ௧௨.
காண்டவப்பிரத்தம் - ஒருநகரம். ௧௦.
காண்ம் - பொற்காசு. ௧௦௫
காதலர் - கணவர். ௧௨௬.
காதை - கதை. ௬, ௧௦.
காந்தத்துவம். ௨௪௧.
காந்தநூல். ௬.
காபாலம் - ஒருமதம். ௨௦௨.
காமதேனு - விருப்பத்தை அளிக்கும்
தெய்வப்பசு. ௨௭.
காமிகம் - ஓராகமம். ௧௧௬.
காமிகாதி ஆகமங்களிற் கூறப்பட்ட
தாயங்கள். ௧௨௦ - ௧௨௧.
காயத்தரிஜபம். ௬௭.
கார் - கருமை. ௧௬; மேகம். ௧.
கார்த்திகைமாதத்து விரதம். ௭௫.
கார்ப்பாசம் = கார்ப்பாஸம் - பருத்தி.
௧௦௬.
காரணம் - வேறு. ௪௪.
காரம் = காரம் - திருநீறு; பாவங்க
ளைக் கரையச்செய்வது. ௧௮௦.
காரியம் - பயன். ௪௪.
காரேறு - எருமைக்கடா. ௧௭.
கால் - காற்று. ௧௨௫.
காலவயிரவர்கோயில். ௬௪.
காலவைரவர். ௬௪, ௬௫.
காலன் - யமன். ௬௫.
காலாந்தகழார்த்தி. ௫௭.
காவணவிதானம் - மேற்கட்டியை
யுடைய நடைப்பந்தர். ௬௭.
காவி - நீலோற்பலம். ௧௧.
காவிரி - காவேரிநதி. ௨௬.

காவல் - சோலை. ௨, ௮௮.
காளத்தி - காளஹஸ்தியென்பதன்
மருஉ.
காளத்திநகர். ௬, ௧௦, ௫௦.
காளத்திநாதன். ௪௮, ௫௦.
காளத்தி, பிரமதேவருடைய அநாக
தஸ்தானம். ௩௦.
காளத்திமான்மியம். ௭.
காளத்தியில் மாதந்தோறும், அனுட்
டிக்கவேண்டிய விரதங்கள். ௧௫௧
௧௬௦.
காளத்தியிற்செய்யும் தாணங்களில்
விசேஷம். ௬௬.
காளத்தியென்னும் பெயர்க்காரணம்
௪௮.
காளன் - ஒருநாகன். ௮, ௩௬, ௧௫௦.
காளி - ௧௪. கரியநிறமுடையவன்
காளம் - கருமை.
காறு - அளவு. ௭௭.
கான்மீரதேசம்-காசமீரதேசம். ௨௨௬
கான்ம்-இசைப்பாட்டு. ௧௨௨, ௧௮௫, ௨.
கான்வன் - வேடன். ௬.
ஞ்சுகம் - முன்னுமுருக்கை. ௧௦௧.
- மருதநிலப்பறை. ௧௭.
சம்புருடவருடம். ௮௨.
கிரகணவிசேடங்கள். ௧௭௧.
கிரவுஞ்சத்திலிலுள்ள சூதி நான்கு
நதி ஏழு, மனைஏழு, வருடம்ஏழு
௭௬.
கிராதமுர்த்தி. ௫௭.
கிராதரூபம். ௭௪.
கிராதி - வேடிச்சி. ௫௭.
ப்தார்த்தம். ௪௭.
'யறி வீழ்ந்துமடிதல் - ப்ருகுபர
னம். ௭௦.
கிருதகாமுனியம் - நெய்போற் கடினை
மாயிருத்தல். ௧௫௭.
கிருதம் - நெய்; உறைவது. ௨௦௨௪.
கிழத்திமார் - உரியமனைவிபர். ௨௦௪.
கிழவன் - உரியவன். ௩.
கிளை - சுற்றம். ௫௨.
கின்னார். ௨௪.
கிண்டு - கிழித்து. ௧௧.
கிர் - சொல். ௪௭.
கிர்த்திப்பது - சொல்லுவது. ௧௦௬.
குங்கிலியப்புகை. ௧௭௬.
'குங்கிலியமரம். ௨௫.'

குங்குப்பூ. சுசு.

குச்சித்திலிள்ளசாதிநான்கு, நத்யமு,

மலைவழு, வருடம்வழி. எசு.

குசை - தருப்பம். கஎசு.

குடமுழவம் - ஒருவாத்தியம். சுஎ

குடிலை - பிரணவம். நுஅ.

குடிசகன் - துறவிகளுள் முதலான
வன்; குடிசையிலிள்ள குபுவன்.
கருசு.

குடுமித்தேவர், குடுமித்தேவு; திருக்
காளத்திநாதர். உசு, உசுக

குடைத்தானம் - சத்திரகானம். க(எ).

குண்டிகை - கமண்டலம். உ.

குண்டி - ஆண்குதிரை. க(உ); ஆழம்.
கஎ.

குணக்குன்று - குணமலை. உசு.

குணிப்பம் - கணக்கிடுவோம். கஉஎ.

குப்பை - மிகுதி. சுஎ

குப்பகம் - முச்சைஅடக்கல். கசுக,
கசஉ.

குரகதம் - குதிரை; குளம்பினால்படப்
பது. கசு.

குரம்பை - சிறுகுடி. கரு.

குரவன் - ஆசிரியன். கருஉ, உஉஅ.

குரவைநீக தது-கைகோத்தாடும் ஒரு
வகைக்கூத்து. கசு.

குருடர் - ஆறிலில்லாதவர். உசு.

குருதற்பம்=குருதல்பம் - குருவின்
படுக்கை. கஎசு, கசுக.

குருந்தமலர் - சஉ, சு(உ).

குருந்திணர்க்கண்ணி - குருந்தமரத்
தின் பூங்கொத்தாலாகியமலை. கரு.

குருவருடம் - குருவரவடம் அக.

குருவின்மெருமை. சுசு.

குருளை - குட்டி. உஉஅ.

குரோசம் - ஆயிரம்விற்கிடைத்தூரம்.
க(உ).

குலீன - நல்லகுலத்திற்பிறந்தவனே.
கஅஎ.

குவடு - மலையுச்சி. கசு

குவால் - குவியல். சுஎ

குழக்கன்று - இளங்கன்று. கரு.

குழகன்-இளமைப்பருவத்தையுடைய
வன். உஅ.

குழவித்தென்றல் - இனித்தென்றல்.
கசு, கஉஉ.

குழவியந்திங்கள்வேழம் - விநாயகர். க.

குழறியமொழி. உ(உ).

குழரம் - கூட்டம். உ.

குழும்பு - கூடி. உ(உ).

குழை - காது. க(உ).

குறங்கு - துடை. கஉ.

குறிச்சி - குறிஞ்சிநிலத்தூர். உஉ.

குறிஞ்சிநிலம். கசு.

குறம்பு - சேடையை. உசு.

குறை - முடிக்கப்படுங்காரியம். உசு

குண்மம் - ஒருவகைநோய். கஉசு.

குன்றவர் - வேடர். கசு.

குன்றி - குன்றிமணி. உசு.

கூட்டு - கூட்டி. எ.

கூண்டு கஉசு.

கூவல் - நின்று. கசு, கரு.

கெண்டை - ஒருவகைநோய். கசு.

கெழு - ஒருசாரியை. உ, கசு.

கேசரம் தாமரைப்பூவின் உட்கொட்

டையைச் சூழ்ந்தவைகள். அக.

கேண்மோ - கேள். எஎ.

கேத்திரவுபவாசம் - கேத்திரோப
வாசம். கசுஅ, கஎசு.

கேதாரம் - திருந்தலம். சஅ, கஎ.

கேதாரமுனிவர். கஎசு.

கேசுமாலகண்டம். அஉ.

கேவலஞானம். கசு.

கேவலப்பொருள். கஅஅ.

கேவலம் - ஒற்றைப்பொருள். கசுஉ.

கைத்து - கையின்கண் உள்ளது. கசுக.

கைத்துதவல் - கையின்கண் உள்ள
தைக்கொடுத்தல். கசுசு.

கைதை - தாழை. கரு

கைதொடல் - உண்டல். கஅசு.

கையர் - சிறியர். உசு

கைலமலை. கசுஅ.

கைவல்லியச்சுடர். கசுஉ.

கொத்தை-குருடி; அஞ்ஞானம். கரு.

கொம்மை - வட்டம். கசு

கொல்லாஅறம். கருசு.

கொன்றையந்திக்குழல். கரு

கொன்னே - பயனில்லாமல். கசு.

கோசிகமுனிவர். உசு.

கோட்டம் - கோயில். சுஉ.

கோட்டி - வளையச்செய்து. உசு.

கோதமன்பன்னசாலை. உசு.

கோதாவிரிநதி. கஉ, உசு, கஎ, உ(அ).

கோதானம். க(உ).

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கோபருப்பதம். ஒருஸ்தலம்; பசுபூசிக்
கப்பெற்றது. க௭௩.
கோலம் - வேடம். க௨௧
கோலோகம். க௭௬.
கோவை - கொவ்வை; (எதுகை) க௧0.
கோழிலையகதலி - கொழுவியதுலை
கலையுடைய விராழை. க௮.
கோளி - பெண்குதிலை. க0௪.
கெண்ணத்திருநீற்றின் நால்வகை.
க௮௧.
கெளண்ம் - ஒருவகைத்திருநீறு. க௮0.
கெளதமமுனிவர். ௩௨.
சக்கரதானமூர்த்தி. ௫௬.
சக்கரவானமலை. ௭௭.
சகடதானம். க0௭.
சகடு - உழை. ௨௩௩.
சகத்திரலிங்கம் - ஆயிரஇலிங்கம். ௬௪.
சகர்ப்பம் - மந்திரஜபத்தோடுசெய்யும்
பிராணயாமம். க௪௨.
சகுணத்தியானம். க௪௩.
சங்கராசாதி. க௮௨, க௮௩.
சங்கரநாரணன் - திருக்காளத்திப்புரா
ணவடநூலத்தமிழில் வசனமாகச்
சொன்ன ஓந்தனர். ௩.
சங்கற்பம் - கோரிக்கை. க௪௪, ௨௧௨,
௨௨௩.
சங்கை - அளவு. க0௭; சந்தேகம்.
க௧௧, க௨௭.
சஞ்சிதம் - தொகுத்துவைக்கப்பெற்ற
கர்மம். க0௧; ௨௧௪.
சட்டி (ஷஷ்டி) திதியிற் பூசிக் கு
முறை. க௭௬.
சடம் - அறிவில்லாதது. ச௭.
சடிதி - விரைவு. ௨௧௩.
சண்முகன்கோட்டம் - முருகக்கட
வுள் கோயில். ௨௩௮.
சத்திகளமுவர். ச௪.
சத்தியஞானியார் - திருக்காளத்திப்
புராணநூலாகிரியருடையகுரு. ௩.
சத்தியோசாதமுதலிய பஞ்சப்பிரமம்.
௩௩.
சத்து - உள்ளது. க, ௨௨௩.
சத்சத்து. ச௬.
சதம் - நூறு. ௩௧.
சதமடங்கு - நூறுமடங்கு. ச௮.
சதி - தாளவொற்று. ௬௭.

சதுர்த்தன் - சதுர்த்தன். க௧௪.
சதுர்த்தசித்தியிற் பூசிக் கு முறை.
க௭௬.
சதுர்த்தர்தொழில்கள். க௬௪.
சதுர்த்தித்தியிற் பூசிக் கு முறை. க௭௩.
சதுர்த்திறமையையுடையவர். க௨௮,
௨0௩.
சந்தக்ஷேஸ்வர - சந்தனக்குழம்பு. ௨.
சந்ததம் - எப்போதும். க௧௮.
சந்திவந்தனை - ஸந்தியும் வந்தனையும்.
௬௬.
சந்து - சந்தனமரம். க௪.
சபதம் - பிரதிஜ்ஞை; உண்மையாக
நிறைவேற்றுவது. க௨.
சம்பத்து - செல்வம். ௩௩.
சம்பு - சிவபெருமான். க௩, ச௭
சம்புசப்தார்த்தம். ச௭.
சம்புத்திவிஜ்ஞன்புதுவருடங்கள்.
௮௧
சமாதி - மனத்தைச் சிவத்தில் வைத்
தல். க௪௪, ௨௩௩.
சமா - லக்கணம். க௪௪.
எல்லோருக்கும் மேலாக
விளங்குவாயாக. ச௪, ச௩.
சரசு - ஸரஸ் - தடாகம். க0௭.
சரதம் - உண்மை. க௧௬.
சரிதம் - சரித்திரம். ௩௩, ௧௧௭.
சரிதை - வர்லாறு. ௭.
சருவ (சர்வ) சப்தார்த்தம். ச௭.
சருவன்
சல்லியம் - முன்னம்பன்றி. ௨௪௬.
சவுசம் = செளசம் - சுசியின் தன்மை.
௧௩௪.
சமூக்கு - அறியாமை. க௩௮, ௨௩௩.
சன்னத்தம் - ௧௧௨.
சனகாதியோகியர். ௩௩, ௩௧, ௧௧௪,
௧௪௬, ௨0௩.
சனபதம் - நாடு. ௮௪.
சனந்தகுமாரமுனிவர். ௭௬.
சனித்த - ஜனித்த - உண்டாகிய. க௧௧.
சாகத்திலுள்ள சாதிரான்கு, நதிவழு,
மலைவழு, வருடம்வழு. ௭௮.
சாகினி - கீரை. ௭0.
சாங்கியம் - ஒருமதம். ௧௧௬.
சாங்கியர்கோள்கை. ச௧.
சாண்டிலியசங்கிதை - ஒருவைஷ்
ணவதால். ௧௧௬.

சாண்டில்லியன்-ஒர்த்தன்ன். க௯௫.
சாத்தம் - ௨0௨.

சாத்திகம்=ஸாத்திகம் - ஸத்வகுணத்
தின் தன்மை. ௨௨௧.

சாத்தியம்=ஸாத்தியம். க௪0, ௨0௬.

சாத்துவிகத்தால் திருமாலாதல். ச௧௧.

சாதகம் - பயிற்சி. க௪0.

சாதகர் - பயிற்சிசெய்பவர். ௯௪.

சாதகமும்முதலியவை. ௯௬, ௧௫௩.

சாதகன். ௨0௬.

சாதனம் - துணைக்காரணம். க௪0,
௨0௬.

சாதனை - உதவி. க௪௩.

சாதிசண்டானன். ௧௮௬.

சாதித்து - தேடி. ௧௨௯.

சாந்தம். ௯௬, ௧௪௩.

சாந்தன் - ஒருசைவாசாரியர். ௫௬.

சாந்தி - மனவாட்கம். ௧௫௪; பரிகா
ரம். ௧௯௬, ௨௧௪, ௨௨௧.

சாந்திகம் - வந்ததுண்பத்தைப் போக்
குதற்குத் தேவர்களைக்குறித்துச்
செய்யும்கிரியை. ௯௨, ௯௮.

சாபாலம் (=ஜாபாலமந்திரம்) எழு.
௧௮௧.

சாம்பவம் - ஒருமதம்; சம்புசம்பந்தமா
கவுள்ளது. ௨0௨.

சாலி - நெற்பயிர். ௧௬, ௭0.

சாளக்கிராமதரினம் - சரீலக்கிராமதா
னம். ௧௧0.

சான்மலித்திலிலுள்ளசாதிகள் நான்கு,
நவீனமு. மலைஎழு, வருடம்வழு. ௭௬

சான்று - சாக்ஷி. ௫௩, ௧௪௮, ௨௧௩.

சானகிமாது. ௧௭0.

சிக்க - அகப்பட. ௫௮.

சிக்கயாப்புறுவன். ௧௯௭.

சிகைக்கனல் - ஜ்வாலையையுடையதி.
௧௩௨௨

சிவசுமுதலியவற்றில் அணியும் அக்க
மணிகளை இன்னஇன்ன தெய்வ
மாகப் பாலிக்கவேண்டுமென்றல்.
௧௮௫

சிங்கத்தோலாடை. ௪௩.

சித்தாந்தஅருத்தம் - முடிவானஅர்த்
தம். ௧௧௮.

சித்தி=விரித்தி - ஜயம். ௧0, ௩௧,
௧௪௩, ௧௪௮.

சித்தி-சித்திரைமாதத்துவிதம். ௭௩.

சித்திரசேனன் - வருக்கானத்திலு
வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற ஒருகந்
தருவன். ௩௩.

சித்து - ஞானம். ௧௯௩.

சித்துரு - ஞானவடிவு. ௧.

சிதம்பரம் - ௨௨, ௧௫0, ௧௫௧, ௧௬௮.

சிதாந்தம் - ஞானநீந்தம். ௪௫.

சிரகம் - ஒருவகைப்பாத்திரம். ௧0௬.

சில்லிடை - சிவபுடும். ௧௪.

சிலந்தி - ஒருவகைப்பிணி. ௩.

சிவமுனிவர்பெயர் ௪௨, ௯௬, ௧௨0,
௨0௫.

சிலாதர் - ஒருமுனிவர்; இவர் கல்லை
யே உணவாகக்கொள்ளுபவராத
லின், இப்பெயர் பெற்றார்; திரு
நந்திதேவருடைய தந்தையார்.
௧௭0.

சிலை - வில். ௧௧.

சிவசுப்தார்த்தம். ௪௬.

சிவஞானமே முத்திக்குக்காரணம்.
௧௫௪.

சியானம். ௯0.

சிவத்தியானயோகியர். ௨௪.

சிவதரம் - மங்களங்களுள்ளே சிறந்த
பொருள். ௪௬.

சிவநாமத்தினையயர்வு. ௨௩௨.

சிவபுனைப்பயன். ௧௯௧.

சிவபெருமான் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு
ஆதமங்கள் கூறியது. ௧௧௬.

சிவபெருமானே பரத்தீதுவம். ௧௯௭.

சிவபெருமானை விக்ரகவடிவத்தில்
பூசிப்பதினும் இலிங்கவடிவத்தில்
பூசித்தல் சிறந்தது. ௧௧௬.

சிவபோதம். ௫௧.

சிவமாயை. ௩௩, ௫௨, ௫௩, ௧௧௭,
௧௧௮, ௧௨௮, ௨௧௨.

சிவயோகம். ௧௪௪

சிவயோகி. ௩0, ௧௭௮, ௨௨௧.

சிவலிங்கதானம். ௧௧0, ௧௧௧

சிவலிங்கத்தோற்றம். ௮.

சிவலிங்கப்பிரதிட்டை. ௧௧௧, ௧௭௩.

சிவலிங்கபூசை. ௧௧௧, ௧௫௪, ௨0௮,
௨௧௫.

சிவலிங்கம். ௫௫, ௧௧௩.

சிவலோகம். ௧௯௧

சிவனிலாஞ்சனை - சிவச்சின்னம்,
௧௮௩

சிவாயு. ககசு.

சிவை - வேர். கஉக.

சின்னம் - அடையாளம். கீஉஅ.

சின்கரம் - கோயில். நடு, கஎந்.

சிகாழி. சுஅஅ.

சீரை - மரவுரி. உஉக.

சீவபர - லீக்கம். கஃச.

சீற்றம் - கோபம். கஉகீ.

சீநடி - சிறிய திருவடி. உ.

சுழிகை - உச்சி. அ.

சுணங்கு - தேமல். கக.

சுத்தஞானம். நுட.

சுத்தமாயை. ககநு.

சுத்தி லீந்து. சுநு

சுத்திகாதனம் - ஸ்வஸ்திகாஸனம்.

கசஉ. ௭.

சுரபி - பசு. கக.

சுருக்கு - ஒருவகைமலை. சுசு.

சுரும்பு - வண்டு. கசு.

சுருள் - ச்சுருள். சுஎ.

சுருள்கம். எசு. அ().

சுவத்திகாதனம் - ஸ்வஸ்திகாஸனம்.

அது துடைகருக்கும் முழங்கால்க

நிற்கும் மத்தியிந்திரபாதங்களை மாறி

வைத்துக்கொண்டிருந்து வயிற்று

தியானத்தோடேயிருத்தல். கஅசு.

சுவேதஅச்சுவதரமுனிவர். நடு, கநுஉ.

சுவேதஅச்சுவதரன் இறுதியாகிய

நூற்றுப்பன்னிருவர். நடு.

சுவேதன் - ஒருசைவாசாரியர். நுசு;

ஓராசன். இஎ.

சுவைப்பது - இனிப்பது. கசடு.

சுற்கம் - ஆடைவரி. சுச.

சுருக்கோடு - சுருமீனின் கொம்பு.

கநு.

சுருப்பகடு - ஆண்சுருமீன். கநு.

சூக்குமசிருட்டி. கசுநு.

சூக்குமஅண்டம் - ஸூக்ஷ்ம அண்டம்.

கசுசு.

சூட்டிதைச்சி-சுமேதலையுடைய இறை

ச்சி. உசச.

சூட்டு - ஒருவகைமலை. சுசு.

சூதச்சங்கிதை. எ.

சூதம் - மாமரம். கசு.

சூதமுனி - சூத புராணிகர். சு, கடு.

சூதன் - சூதபுராணிகர். கடு.

சூரியப்படாம்-ஒருவகை விருது. சுஅ.

சூரியமண்டலம். உடுசு.

சூல் - கருப்பம். கசு.

சூளாமணி - முடிமணி. உச.

செஞ்சந்தம் - செந்திரமுள்ளசந்தனக்

குழம்பு. க.

செஞ்சொல் - உரியபொருளை உன

துஞ்சொல். சு.

செட்டி - வியாபாரம். கநு.

செந்தமிழ்க்குறுமுனி. கடு.

செந்தமிழ்மணத்தினோடு தென்றல்

கன்றுலாவ. சந்.

செப்புக்கன் - சொல்லுவேன். க.

செபம் - ஜபம். கஉக.

செபவடம். உ

செம்பாதி - சரிபாதி. கசநு.

செம்மாந்து - இறுமாந்து. கஉச.

செய்தி - செய்கை. கஉஅ.

செருக்குஇரண்டு. கசக.

செருத்தணிவரை - திருத்தணிவரை

மலை. உஉ.

செருத்தணிவரைச் சுனையிற்பூக்கும்

முப்போது. உஉ.

செருத்தல் - எருமை, பசு

மடி. கஎ.

செல்வு - பிரயாணம். சஉ.

செவ்வில் - நேரானவழியில். கசந்.

செவ்வுடையோர் - நேர்மையுடையோர். கக.

செவ்வே - நேராக. சடு.

செவம் - ஜபம்; (எதுகை). சுடு.

செழுவிதன் - செழுமையாக. கசு.

செழுவிதன் - செழுமையுற்ற. க, கசசு,

கஎந்.

செற்றம் - தணியாக்கோபம். கக,

கஉஎ.

சென்னி - தலை. சஉ.

சேட்டை - சேவட்டை. கடுசு. கசஉ.

சேண்-ஆகாயம். உநடு; நெடுந்தூரம்.

கசு.

சேதகம் - சேறு. கசச.

சேதனம் - ஞானம். நுட.

சேதா - செம்மையையுடைபசு. சுசு.

கஎக.

சேதித்தல் - அறுத்தல். கந்.

சேது - சேது - கரை. கஎடு.

சேதுவில் இராமர் சிவலிங்கப்பிரதி

டைசெய்தது. கஎஉ.

சேம் - சேமம். உகக.

சேய - சிவீந்த. க0க.

சேவடி - செம்மையான திருவடி. உ.

சேவை - ஸேவை - கைங்கரியம். ககௌ.

சேரடி - ஒருவகைவிருது. கூ௭.

சைமினி - ஹைமினிமுனிவர். இவரின்

வியாசமுனிவருடைய மாணிக்கர்;

பூர்வமாமம் ஸைய இயற்றியவர்.

• உ0௩.

சைவத்திப்பியநானம். முகூ.

சைவதேஜிகர்முவர். முகூ.

சைவர்கள். ச0௬.

சொல் - சொல்லிலக்கணம். மு.

• சொல்கேன் - சொல்லேன். கக.

சொற்ற - சொல்லிய. க0

சொறிதல். க0ச.

சொன்றி - சொறு. உ0௩.

சோதிட்டு - சோதிட்டோமமென்

னும்யாகம். கூஉ.

சோதிட்டோமம் - ஜ்யோதிஷ்டோ

மம். கூ௩.

சோதிட்டோமமுதலிய யாகங்கள்.

சஉ.

சோதியிமையவர். ககூ.

சோதிலிங்கம் - திருக்காளத்தியிலுள்

ளமணிகர்ணிகேசர். கூ௩.

சோமநாதம் - ஒருசிவஸ்தலம்; சந்தி

ரன்புசித்தம். க0உ.

சோரர் - திருடர். கக

சென்னகாதிமுனிவர். கூ.

நாதிரு - அறிபவன் - முகூ.

நாளி - நாய். உச௩.

நான் - தொங்கிய. எச.

நான்று - தினம். எ.

நானக்கொழுந்து - நானப்பூங்கோ

தையம்மை. அக

நானக்கூடர்வடிவு. முஅ.

நான - நான். ஜ்யோதிஷ்டோமம்.

• நானசம்பன்னன் - நானத்தால்நிறை

ந்தவன். கககூ, க0௬.

நானசிகாமணி. மு.

[கூச.

நானசுந்தரி - நானப்பூங்கோதை.

நானப்பூங்கோதைபாகன். க௩.

நானப்பூங்கோதையம்மை. க, உ, க௩,

உ0, க௩, க௩.

நானப்பேரொளியாமப்பேதை - நான

ப்பூங்கோதை. எகூ.

நானபோதம். கூ.

நானமுத்திரை - நின்முத்திரை. உ,

எகூ, ககஉ.

நானயோகம். அ, கசச.

நானவுயர் - இறைவன். ச௭.

நானவேந்தன் - அறிவாகியஅரசன்.

உ0ச.

நானியின்பெருமை. -

நெழுங்க - அழுந்த. உச௩.

நேயம் - அறியப்படும்பொருள். முகூ.

தக்கயாகசங்காரமூர்த்தி. ௭க, க௩.

தக்கனயாகம். மு௭.

தக்கினாமூர்த்தி. முஅ.

தக்கினாமூர்த்தியின் திருவுருவம்.

ககஉ, கக௩.

தக்கினை - தக்கினை. உஉப.

தகை - தாகம். கூ0.

தசுமித்தியிற்புகிக்குமுறை. க௭௭.

தட்டுதல் - தடை. உக0.

தட்டை - கினிகழகருல். கச.

தடாகப் - முதலிய.

தண்டிலம் - அரிசி. கச.

தண்டை - ஒருவகைக்ஞாலணி. கச.

தண்ணடை - குளிர்த்துலைகள். கூ.

தண்ணளி - தண்ணியஅன்பு. அ, க0.

தண்ணீர்ப்பந்தர். கூஅ, க0க.

தணத்தல் - பிரிதல். கசகூ.

தண்மை. கஉகூ.

தத்துவநிந்தை - ஸ்வதார்த்தவீசாரம். கூகூ.

தத்துவஞானம். உஉ௭.

தத்துவம்முப்பத்தாறு. முகூ.

தத்துவவாகியப்பொருள் - மஹாவாக

கியப்பொருள். கூகூ.

தத்தை - கண்ணப்பநாயனொருடைய

அன்னை. உகஅ.

ததைவு - ஸ்ருங்குதல். ககஅ.

தந்து - தால். க௩.

தப்புரை - தவருவியசொல்.

தம்பம் - ஸ்தம்பம் - பற்றுக்கோடு. அஅ.

தமரித்து - முழங்கி. க௩.

தமி - தனிமை. கூகூ.

தமியர் - தனிமையாகவுள்ளார். கக.

தமிழ்க்காளத்திற்கு. கஅ

தமிழ்மாமுனி - அகத்தியா. க௩, க௩.

தயவு - தயை. (வதுகை) ௭அ, ௭ச.

தருப்பணம் - தாப்பணம். கூ0.

தருமகதைகள். ௧௮.
தருமதாரணம் - தருமத்தைத் தரித்தல்.
க௮௪.
தருமநிபந்திதன் - தருமத்தில் மிகவும்
நிலைபெற்றிருப்பவன். தருமத்தை
யே முழுவதாகக் கொண்டவன். ௨௦௦.
தருமம்விடைவழி. ௧௯௯.
தருமன் - தருமபுத்திரர். ௧௦.
தருஷித்தல் - வருவித்தல். ௧௦௬.
தலங்கள் - (சிவ)ஸ்தலங்கள். ௧.
தவஞ்செய்வோர். ௨௪.
தவத்தோருணவு. ௧௨௧.
தவப்பள்ளி - தவச்சாலை. ௨௦௩.
தழல் - அக்கினிதேவர். ௧௨௧.
தழீஇ - தழுவல். ௧௨.
தழீஇயினர் - தழுவினர். ௨௨௨.
தழையாடை - தழையாலாகிய உடை.
௩௩.
தனவம் - முல்லை. ௧௪, ௧௨௩.
தற்பரம் - ஒருவன் எந்தப்பொருளை
முக்கியமாகக் கொண்டானோ அ
தையே இடைவிடாமற் பற்றுதல்.
௧௦௦.
தனஞ்சயன் - அருஞ்சன்; தனத்
துக்காக அரச்சரைவென்றவன். ௧௨.
தாசாதி - இராமர். ௧௭௦.
தாண்டவம் - சிவபெருமானுடைய நட
னம். ௧௬௭.
தாதிரி - பூமி. ௧௦௮.
தாதகிவருடம் - ஒருநீர். ௭௮.
தாது - பூந்தாது. ௪.
தாந்தி - சரீரத்துன்பங்களைப் பொறு
த்தல். ௧௩௪, ௨௨௬.
தாபரம் = ஸ்தாவரம் - ம மரமுத
லியவைகள். ௧௧௦.
தாமதத்தால் - ல. ௪௪.
தாம்பு - கயிறு. ௧.
தாமம் - ஒளி. ௪.
தாமரைஇலைநீர். ௨௧௪.
தாசகப்பிரமம். ௧௪௧.
தாசகம் - பிரணவம்; பிறவிக்கடலைக்
கடத்துவது. ௪௩, ௭௭, ௧௮௭.
தாசகமந்திரம் - பிரணவம். ௧, ௧௦௦.
தாசகமே பரசிவம். ௧௮௮.
தாசகை - நகரத்திரம்.
தாசனை - யோகாங்கங்களுள் ஒன்று;

தாசனையின்பயன். ௧௪௩.
தாரி - வழி. ௨௩௬.
தாருகா - தாருகாவனம். ௧.
தாருகாவனத்து முனிவர். ௨௦௩.
தாருவனம் - தாருகாவனம். ௧௨௦.
தாரை - ஒருவாத்தியம். ௨௩௬.
தாலை - தென்னை. ௧௪.
தானம் - மதம். ௨; - கொடை. ௮.
தானம் கலியுகத்திற் செய்யத்தக்கது.
௨௦௦.
திங்கள் - சந்திரன். ௧; மாழம். ௧௨௪.
திடம் - உறுதி. ௨௧௭.
திண்ணர் - கண்ணப்பநாயன்குடைய
மம். ௨௩௮.
லம். ௨௩.
தமல். ௨.
திதிக்கதை - திதிக்கதை - பொறுமை
யாக இருக்கும் தன்மை. ௧௩௪.
திதிபதினைந்திலும் பூசிக்கு முறை.
௧௭௩.
திப்பியம் = திவ்யம் - செய்வத்தன்மை
யுள்ளது. ௪௦.
திமிரம் - இருட்டு. ௧௯௩.
திமில் - விடையின் முரிப்பு. ௧௨௭.
இன்பயன். ௧௪௩.
திரணம் - துரும்பு. ௧௦௩.
திரையோதசியிற் பூசிக்கு முறை. ௧௭௬.
திராவணஞ்செய்தல் - ஒட்டுதல். ௪௬.
திராவம்புரிதல் - உருக்குதல். ௪௬.
திரிந்துநோக்கான் - திரும்பிப்பாரான்.
௨௪௧.
திரிபுண்டரம். ௧௩௪.
திரிபுண்டரமும் முழுநீரும். ௧௮௨.
திரிபுராந்தக மூர்த்தி. ௩௬, ௩௬.
திரியம்பகமந்திரம். ௧௩, ௧௮௧.
திரியாயுடமந்திரம் = திரியாயுஷ மந்தி
ரம். ௧௮௧.
திருக்கழுக்குன்றம். ௨௧.
திருக்காளத்தி. ௩௬, ௧௪௬, ௧௩௮.
௨௦௪.
திருக்காளத்தி நாதர் மலையை வலம்
வரல். ௬௬.
திருக்காளத்தியிலுள்ள திர்த்தங்
ளும், கோயில்களும். ௬௨.
திருக்குடத்தை யின் விசேடம். ௧௬௬.
திருதியை திரியிற் பூசிக்கு முறை.
௧௭௩.

திருந்தி. க0.

திருநாமத்தை ஐபித்தலாலுளதாதும்
பயன். சக.

திருநீற்றின்வகையும் பெயர் னும்.
கஅக.

ஆக்கினேயஸ்

நானம். கஅக.
திருப்பருப்பதம் - ஸூசைலம். கஉ,
சஅ, கஅஅ.

திருமணிமுத்தந்தி. கஎக.

திருமால் - பத்திராசுவகண்டமுதலிய
வற்றிலுமுந்தருளியிருக்கும்வடிவு.
அச.

திருமால்பூசித்தமை. உஉ.

திருமுன் - ஸந்தி. சக.

திருமேனி. உ0க.

திருவமுது. சக.

திருவாரூரின் விசேடம். ககஅ.

திருவாரூடல் - அவபிருதம். கஉ.

திருவிடைமருதூர்த் தைப்பூசவிசே
டம். ககக.

திருவிடைமருதூரின் விசேடம்.
ககக.

திருவிழாப் புத்திமுத்திகளைக்கொடுக்
கும். கஉக.

திருவிற்கோலம் - சிவபெருமானுடை
யவில்வீரவடிவம். கக.

திருவையாற்றின்விசேடம். ககக.

திருவெண்காட்டின்பெருமை. ககக.

திருவெண்காட்டுமுக்குளநீர். ககஅ.

திருவெண்ணீற்றியல்பு. க.

திருவேடகத்தினமகிமை உஉ.

திரை - அலையையுடையகடல். ககக.

தில்லை - சிதம்பரம். கஎ0, கஎக.

திலதானம். க0எ.

திலதைலம்போற்கலத்தல். ககஅ.

திலம் - ஏன். கச, எ0, கபு, ககஅ,
கக0.

திவீலியம் - தெய்வத்தன்மையுள்ளது.
(ஏதுக); கஅ, கக0.

திவசம் - நான். உஉக.

நாம் - விளங்கும். கஅக.

நம்மபல் - மாறுபடுதல். கக0, உஉஅ.

தினப்போர். சச.

திக்கித்து - திகழித்து. ககக.

திஞ்சவை - இனியசுவை. க

திஞ்சொல் - இனியசொல். —

திபகம் - பார்வையிருகம். உச0.

திம்பர் - திமையையுடையார். கஉ.

திம்பால் - இனியபால். க.

திர்க்கசத்திரம் - ஒருபாகம். க.

திர்த்தங்கள் பல திருக்காளத்தி
அடைதல். கஉ.

திர்த்தானம். கபச.

திர்த்தம்முன்றரைக்கோடி. உ

திர்த்தயாத்திரை. எ, கக.

திர்த்தவைபவகண்டம் - காந்தத்திலு
ள்ள ஒருபகுதி. க.

திவினப்பூட்டு - பாவமாகியவிலங்கு.
கஎக.

திவு - தவீபம். அ.

திவு ஏழு. எஎ

திபூதினெட்டு. அஉ

துகள் - குற்றம். கக

தர் - பவழம். கச.

துத்தி - பாம்பின்படப்பொறி. அ,
கஉ, கக.

துதைதல் - நெருங்குதல். கஉஎ.

துந்துபிகள் - பேரிமுதலியவை. சஉ.

துநெறி - துநெறி - கெட்டவழி.
ககஎ.

துய்த்தல் - அனுபவித்தல். கக; உண்
ணல். ககக.

துயர்ந்திட - துயரீடைய. உகஅ.

துரக்க - ஒட்ட. க0.

துவட்டாவுலகம் - ஒருதேவசிறப்பின்
உலகம். கஎஎ.

துவாதசியற்பூசிக்குமுறை. கஎக.

துவாரகாசக்கிரதானம். கக0.

துவிதியையிற் பூசிக்குமுறை. கஎக.

துழாய்ப்படலை - துழாய்மலை. கக0.

துழாயவன் - திருமால். எ.

துற்ற - நெருங்கிய கஉக.

துறவியின்கொழில். ககக.

துறைபோதல் - நல்லதோர்செயடை
தல். கஉச.

துணி - துன்பம். கஉக.

துங்கல் - தங்கல். க0, கச, கக.

துங்குருள் - செறிந்தஇருள். கசச.

துணி - நாலுமரக்கால். கஎஎ.

துரிதி - புனிதமர்ன்பொருட்குரியல்.
கக.

தூடி - தூவி. கச.
தூலகிருட்டி-ஸ் தூல்ஸ்ருஷ்டி. கசுஞ்
தெய்வச்செயல். உஉஅ.
தெய்வபூமி. அங்.
தெய்வமுயற்சி. கங்.
தெய்வமுனிவன். கசு. ௫
தெருட்டி - தெளியச்செய்து. கங்.
தெருமந்தார் - (மனம்) சுண்ணாள். கஉச.
தெருநூர் - தெளிபவர். கங்.
தெற்றெண் - தெளிவாக, விரைவாக.
கசு, உஉச, உஉஅ, உஉசு
தென்கடற்றேயம். கஉ.
தென்கயிலை - திருக்கானத்தி. ட, சு, அ, கஅ, கங், கஞ், உங்.
தென்கைலைமாநகர. கசு.
தென்கைலைமால்வரை. சு.
தென்புலத்தவர் - பிதிரர். ககஉ.
தென்புலத்தவருலகம். கஅசு.
தென்மொழி - தமிழ். சு.
தென்றலின் நடைமுன்று. ட, ச, கசு
தென்றல்கண்டு - (எனக்கென்றல்)
சுங்.
தென்னம்பழம். கஅ.
தேசிகன் - குரு. கஞ்.
தேயம் - தேசம். கக.
தேவதாருகா - தேவதாருகாவனம்.
உ௦௦.
தேவதாருவனம். சஉ, கஉக, கஉசு, உ௦௦.
தேவதாருவனமுதலியவனம். சஉ.
தேவபன்மம் - தைவபன்மம் - திரு
நீறு. கங்.
தேறல் - தேன்றெளிவு. கசு, ௦௦.
பசு - பசு. க௦க.
தைசதம் - தைசத அகங்காரம். ககஞ்.
தைப்பூசம் - (திருவிடைமருதூர்)
கசு.
தைமாதத்துவிரதம். எஞ்.
தைவரா - தைவந்து; தபு. கஉஉ.
தைனியம் - ஏழைமை. கங்.
தொகைப்படுத்தின் - சேர்க்கால். எ.
தொடை - ஒருவகைமாலை. சங், சுசு,
துடை - கக
தொடைப்படிய - சேர்த்த. எ.
தொண்டகம் - குறிஞ்சிநிலப்பறை
கசு.
தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. கங்.

தொய்யில் - சேறு. உங்.
தொழுவுலத்தவர். கசு.
தொழுதி - பறவைகளின் ஒலி. கசு
தொழும்பு - அடிமை. கங்.
தொளி - சேறு. கஎ.
தோணி. க௦உ.
தோற்ற புராண பீடனம் - ஸ்தோத்ர
படனம், புராணபடனம்; படனம்;
படித்தல். எக.
தோற்பாவையாட்டு. ௦௦.
தோற்றம் - பிறவி. க.
தோன்றிடா - தோன்றி. சு, ,
தோன்றதல் - பிறத்தல். கஞ்.
நச்சி - விரும்பி. உஉசு.
நஞ்சம் தென்னமீர் தாவுண்டநாதர்.
நட்சத்திரங்கள் இருபத்தேழி லுய்
பூசிக்குமுறை. கஎசு.
நடுவண் - நடு. கசு.
நடுவண் - யமன். கஅஎ.
நந்தாவனம். அஎ.
நந்தி - சிவபெருமான், திருநந்திதே
வர். ட, கஎ௦.
நம்பிய - விரும்பிய. உஉங்.
நயன் - நயம். உஉஅ.
நரசிங்கப்பதி - விஹ்மாசலடி. கஉ,
நரந்தம் - கஸ்தூரி. உக
நரன். கசு.
நல்கி - கொழுத்து. க௦.
நல்லுயிர். கசு.
நலத்தரும்படி. எ.
நவாயிற்றுப்பூசிக்குமுறை. கஎசு
நளினம் - தாமரை. ககசு.
நறை - தேன். ச, க.
நன்கு - மிக. கங்.
நன்று - மிக. ககசு, கசு.
நன்னர் - நன்மை. ககஉ.
நன்னயம் - செப்பி. உஎ.
நனி - மிக. கங்.
நனிதவ. கஎ, ககஎ.
நனிமிக. ௦௦, கஎ.
நனியும். க௦; கசு.
நாகன். உங்.
நாகினமேதிகள். கஎ.
நாகினவானை. சசு.
நாட்டம் - நன். ககஞ்.
நாட்டிய மாடல். சுஎ
நாடுகள். அசு.

நாண்மீ. உசக.

நாத்முதல் பூயிவரை. ககசு.

நாந்திச்சிராத்தம். கூஅ.

நாப்பண் - நடு. ககரு; உஉஎ.

நாமடந்தை. உஉ.

நாயன் - தலைவன். உசு(1).

நாரதர். எசு.

நாரம். ககசு, கசு(1).

நாராயணசுப்தார்த்தம். கசு. கசுசு.

நாவலந்தீவு. அ, எஅ.

நாவாணர். புலவர். கூ

நாவாழி - மரக்கல்ம். கரு.

நாழி - ஒருமுகத்தலளவை. கஎஎ.

நான் - தினம். (ரு).

நாளிலுள்ளநாழிகைகளிப் பகுத்துத்

தொழிற்செய்யவரையமுத்தல் கூசு.

நாற்குலவொழுக்கம். அ.

நாற்பத்தெண்ணுயிரவர். உ(1)ரு.

நாறு - நாற்று. கஅ.

நான்மறைப்பெருந்தகை - பிரமன்.

உஉ.

நானம் - ஸ்நானம். கசு(1), கருசு, கருகூ.

நாநாழி - ஒருமுகத்தலளவை. கஎஎ.

நிசனம் - நிலங்கு. கஅரு.

நிட்டை - நிவந்தா - முடிவு. உகரு,

உருரு.

நித்தசாணித்தியம். கசுசு.

நித்தம். க.

நித்திலம் - முதது. அ, கூஅ.

நித்தியசாணித்தியம் - எப்பொழுதும்

பிரத்தியகூத்திலிருத்தல். கசுந.

நிதாகன்-சிவஞானியாகியஞ்ஞந்தனன்.

உகூ, ககசு, உஉசு.

நிதிசேருலகம் - ஸ்வர்க்கலோகம்.

கஎசு.

நியமசீலன். உஅ.

நியாதம்-வைத்தல். கூ(1); ஸந்தியாஸம்.

கருசு

நியாதம்இரண்டு-அங்கநியாஸ கருநியா

ஸங்கன். உஉ

நிர்த்து - நியானம். கசுரு.

நிரந்தரம் - இடைவிடாமல், எப்பொ

ழுதும். கரு, ருஉ, உசுரு

நந்தன் - வரிசைப்படநின்ற. உகக.

நிரயம் - நரகம். அகூ, கககூ. உஉஅ.

நிருத்தம்=நிருத்தம் - சொல்லப்பட்

டது. உஉரு.

நிவ்நாதர் மணல். கரு

நிவந்த - ஓங்கிவளர்ச்சு. கஉரு.

நிவந்தல் - நிரம்புதல். உசுஅ.

நிவ்ருத்தி - திரும்புதல். கசு.

நிறும்பசுதிபாய்தல். ருஅ.

நீச்சக்கண்ணி. உ(1)சு

சன். கஅசு.

நீ - வெள்ளம். ககரு,

நியாயம். கஅ

நியாகண்கன். கூ.

நீரில்விழுத்திறத்தல் - ஹஸ்தனம். எ(1).

நீல் - நீலநிறம். உசுரு.

நீலமலை. கூசு.

நீலமாலிகை - நீலமூலமலை. கூசு.

நீலை - திருக்காளத்தியிற்பேறுபெற்ற

ஒருயோகினி; ரு(1).

நுடங்குதல். உ.

நுண்மை தன்னிலு நுண்மையன் -

சிவபெருமான். ருரு

நுதி - நுனி. கசு.

நூற்றுப்பன்னிருவர். அ, ரு(1), கரு.

நூனம் - நயூனம் - குறைவு. ருஎ.

நெட்டைப் பேய். கசு.

நெய்தனிலம். கரு

நெய்முழைக்கூந்தல். கரு.

நெய்யைத் தானம்செய்தல். க(1)சு

நெருப்பில் விழுந்திருத்தல் - அக்கினி

பதனம். எ(1).

நேசித்து. கஉசு.

நேடித்தல் தாமதித்தல். கஅஅ.

நெய்வனம் - நையசம். கரு(1), உருரு.

நைமிசாரணியம். கூ.

நைமித்திரிகம் - நிமித்தத்தாற்செய்யப்

படுவது. கசுக.

நெய்து - விரைவு. உகஎ.

நோய்களினபெயர். கருசு.

நோன்பு. உஅ.

நோண்மை. ககசு, உகரு

பதவிதிகாட்டி - தூக்கையின்னோ

யில். கூ.

பதவிதீர்த்தம். கூ

பதனாலகம் [பகன் - ஒருநியன்] கஎஎ

பகிரதன். ரு(1).

பகுதி - பகுப்பு. ருஉ

பருந்தன் - பகுத்தான். க(1)எ.

பகுந்துகொடு. எஅ.

பங்கயத்தன் - பிரமகேவர். ககசு.

புலி - தலைமயிர். கஅ(), உகக.
 பங்கினர் - முடவர். எக.
 பங்கு - முடம். கீக.
 பங்குனிமாதத்துவிரதம். எக.
 பசிதம் = பவிரதம் - (பிரகாசிக்கச்செய்வது) திருநீறு கஅ().
 பசு - உயிர். சக.
 பசுநெய்த்தீபம். உக.
 பசுநெய் - சிவபெருமான். து.
 பசுபதிசப்தார்த்தம். சக.
 பசுபதிமுதலிய திருநாமங்களின் சப்தார்த்தம். சக.
 பஞ்சதுந்துபி. உச.
 பஞ்சப்பிரமம். து.
 பஞ்சமயகோசம். உக.
 பஞ்சமாபீரதகங்கள். அக.
 பஞ்சமயிற்சூசிக்குமுறை. கஎ.
 பஞ்சாக்கரத்தைஐயித்துப் பயன்பெற்றோர். கக.
 பஞ்சாக்கரம். து, கக.
 படரு. கது.
 படப்பை - தோட்டம். கக.
 படல். கது. [எரு, கஅ(),
 படலை - இலைகளாலாகியமாலை. ச,
 படிசம் - ஸ்படிசம். து.
 படிவம். வடிவம். கக.
 படுகர் - பன்னம். கக, உக.
 படுதல் - ஒலித்தல். கச.
 பண்ணவன் - தேவன். க.
 பணி - கைக்கீரியம். கக.
 பணிகள் - பாம்புகள். கக.
 பணிலம் - சங்கு. கக.
 பத்தி - வழிநூல்; ஆகுபெயர். கக,
 கக.
 பத்தியைக் கேட்டமுனிவர் பெயர் - கக.
 பத்தியைப் பிரமர் உணர்த்தியது. கக.
 பத்திராசுவகண்டம். அக.
 பதக்கு. கஎ.
 பதஞ்சலிமுனிவர். உக, கக.
 பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதர். உக.
 பதலை - ஒருவகைப்பாத்நிரம். கது.
 பதாசை - பெருங்கோடி. கஎ.
 பதினாளுக்குப்பதி - இறைவன். கச.
 பதிட்டை - பிரதிஷ்டை. கக, கக.

பதிட்டித்து - பரதிட்டித்து. கஎ.
 பதினெந்தாத்தியிற்பூசித்தல். கஎ.
 பதமஆதனம் - இரண்டுதடைகளின் மேலே இரண்டுபாதங்களையும் மாறிவைத்துக்கொண்டு இரண்டுபாதப்பெருவிரல்களை இரண்டுதடைகளாலும் பிடித்துக்கொள்ளுதல். கக.
 பதாபீடம். கச.
 பதமராகக்குடை. கஎ.
 பதமராகம் - மாணிக்கம். கது.
 பயம் - பயன், அச்சம். கஅ.
 பயிலல் - பழகல். க.
 பர்ச்சனம் - வறுத்தல். கஅ.
 பரிவயோகி. க.
 பரஞானதேசிகன். து.
 பரஞானபோதம். கஅ.
 பரஞானம் - சிவஞானம். கது, உக.
 பரத்துவம். கக.
 பரத்துவாசமுனிவர். எ.
 பரத்துவாசரதுயிற்றை. உக.
 பரத்துவாசருக்குக் காளத்திமகிமையையுறிவித்த அசிரியபரம்பரை. |
 பரத்துவாசருடையவிடை. உக.
 பரப்பிரமம். கஎ.
 பரபதம் = பரத்துவம். கக.
 பரபதவடிவு. கஅ.
 பரம் - கடமை. உக, உக.
 பரமஅஞ்சலிருத்தியன். கது.
 பரமசிவம். கக.
 பரமஞானத்தைச் சனற்குமாரர்முதலியோர் கேட்டது. எக.
 பரமஞானம்-சிவஞானம். கக, கக.
 பரமபதம். கஎ.
 பரமமுத்தி. து.
 பரமயோகம். து.
 பரமவாக்யம். கக.
 பரமுத்தி. கது, கது, கஅ.
 பரயோகி. கக.
 பரல் - பருக்கைக்கல். கச.
 பரவுநர் - துடிப்போர். கக.
 பரவை - கடல். கது.
 பரிசனம் - ஸ்பரிசம். கச.
 பரிசித்து - ஸ்பரிசித்து. உக.
 பரிசு - தன்மை. கக; விதம். கக.
 பரிந்து - அன்புவைத்து. க.
 பரிபக்குவம். கது.

பரிபாசம் - நல்லபக்குவம். உகக
பரிபுரத்தொனி. சுஎ.
பரிமகம் - அசுவமேதம். சுஉ.
பரிமேதம். சுஉ.
பருப்பதம் - பரிசைலம். கக.
பருப்பதமுதலியமலை. சுஉ.
பருமைதன்னிலும் பருமையன் - சிவ
பெருமான். நுஉ.
பருவரல் - துன்பம். ககஅ.
பல்லம் - சீரடி. உகஅ.
பல - பலமரம். கச.
பல (பழி) தானம். கஅஅ.
பலவின்குடக்கனி. கஎ, கஅ.
பலாசு - புரசமரம். கச, ககஅ.
பலி - பிச்சை. கஉக, கஉச, உஅச.
பலகருமம் - சிராத்தம். கஅச.
பவ்வியம் - உயர்ந்தது. கச.
பவசிப்தார்த்தம்
பவபந்தம். ககஉ.
பவம் - பிறப்பு. நுஉ, கசஅ.
பவளக்குடை - சுஎ.
பவளச்செர்நெற்காடு. கஎ, கஅ.
பவன் - சிவபெருமான். நுநு. [ககஅ.
பவன்முதலிய ஏட்டுத்திருநாமம்.
பவித்தல் - உண்டாதல். சுஎ.
பவித்திரம் - பரிசுத்தம். கஅஅ, உசஅ.
பவுட்டிகம்-மழை, தோயினிமை, ஆயுள்
என்பவற்றை வேண்டித் தேவர்க
ளைக்குறித்துச் செய்யும் கிரியை.
கஅ.
பவுத்தம் - பெளத்தமதம். உஅஉ.
பழங்கண் - துன்பம். அசச.
பழமலை - விருத்தாசலம். ககஅ, ககக,
கஎஉ.
பழிச்சினன் - துதித்தனன். கஉ.
பழிது - குற்றம். கஅ.
பற்றுதி பந்தத்தின் நீக்கம். ககஎ.
பற்று - குட்டி. உகஅ.
பன்மம்-பன்மம்-விபுதி. ககக, கஅஅ.
பன்மவுற்பவம் - திருநீற்றின்தோற்
பம். கஅஅ.
பன்னசாலை - பன்னசாலை. உசச.
பன்னசாலை - இலையாலாகிய சிறு
குழி. ககக.
பன்னபோசனர் - இலையையே உ
வாகவுடையவர். உச.

பண்ணி-பத்தினி - மனைவி. ககச,
ககக.
பண்ணிமார் - பத்தினிமார். உஅஅ.
பனுவல் - தூல். கஉச, ககக, உஅஉ.
பாரு - பாக்கு. கஅ.
பாங்கர் - நல்லீட்டம், பக்கம். எ.
பாங்கா - ஐரிமையாசி. கக.
பாங்கு. கஉக.
பரசடை - பச்சிலை. ககச.
பாசண்டன் - வைதிகதருமங்களை
மறுப்பவன் ககச.
பாசமுதல்முன்று. நு.
பாசபதம் - ஒருவதைமதம். ககக,
உஅஉ.
பாசபதத்திரம். ககச.
பாசப்திராதிசமயம். ககஅ.
பாசுராதத்திரநால் ககக.
பாடை - பாலை. கசக.
பாத்து - பகுத்து. ககஅ.
பாதவம் - மரம். ககக.
பாதுகாதானம். ககஎ.
பாந்தன்முந்நால் - நாகயஜுரோப
வீதம். ககச.
பாந்தி. உகக.
பாம்பு, சிலந்தி, யானை, இத்தலத்தல்
வழிபட்டமை. உக.
பாரதநால் உஅஉ.
பாரதவருடத்துள்ள ஒன்பதுகண்டம்.
அச.
பாலகன் - மாணக்கன். உஅச.
பாலித்தது - கொடுத்தது. க
பாலித்தல் - கொடுத்தல் ககச.
பாலேநிலம். கச.
பாவகம் - பாலித்தல். ககக, ககக,
கசச, ககச.
பாவகாரி - பாவத்தைச் செய்பவன்.
அக.
பாவங்கள். அச.
பாவங்களும் - அவற்றின்பயன்களும்.
அச, ககச.
பாவனம் - பாவனை. கசக.
பாவனை - தியானம். சநு, ககச.
பாழி - குகை. உகஅ.
பாளிதம் - அடையாளம். கஅ.
பாற்றி - நீக்கி. கக.
பாற்று - பாலது; [பால்-பகுதி.] எ.
பாறுதல் - கொடுத்தல். உகக.

பிஞ்சு - பிஞ்சு. ௧௫௪.
 பிஞ்சாடனமூர்த்தி. ௫௭.
 பிஞ்சுப்பிணி - பொப்புளம். ௧௫௪.
 பிண்டி - மா. ௭௧.
 பிணிப்பு - கட்டு. ௫௪.
 பித்திகை - சுவர். ௭௭.
 பிதிரர். ௧௧௫.
 பிதிரஞ்சலம். ௧௭௭.
 பிப்பிலம் - அரசமரம். ௧௧௧.
 பிரகருதி - இயற்கை. ௧௨௨.
 பிரணவத்தைப் பிக்கும் முறை. ௧௮௮.
 பிரத்தியாகாரத்தின்பயன். ௧௪௩.
 பிரத்தியாகாரம் - யோகாங்கம் எட்ட
 ௧௪௨.
 பிரதமைத்தியிற் பூசுக்கும் முறை.
 ௧௭௫.
 பிரமசுரம். ௮௧.
 பிரமசுப்தார்த்தம். ௪௭.
 பிரமசரியன். ௧௧௧.
 பிரிமசரியவொழுக்கம். ௧௧௪, ௧௧௪.
 பிரமத்துவம். ௧௮௪.
 பிரமநீட்டிதன். ௨௦௦.
 பிரமதேவர் ஸரஸ்வதியோடு தவஞ்
 செய்துவரம்பெற்றது. ௨௧.
 பிரமன்முதல் புலவனாயில். ௪௫.
 பிரமாண்டம். ௧௧௪.
 பிரமாண்டதானம். ௧௦௮.
 பிரயாகை - கங்கையில் யமுனைகலக்கு
 மிடம். ௪௮, ௧௧௧.
 பிரவருத்தி - செல்லுகை. ௫௪.
 பிராசாதமந்திரம். ௫௧, ௧௦.
 பிராணவாயு. ௨௨௫.
 பிராணயாமசோதனை. ௧௪௨.
 பிராணயாமப்பயன். ௧௪௩.
 பிராணயாமம். ௧௪௧.
 பிராணயாமமுதலியவற்றின் கால
 அளவு. ௧௪௩.
 பிராமணத்தன்மை. ௧௧௦.
 பிரகத்துவம் - பெரியதன்மை. ௪௭.
 பிருதிவிதானம். ௧௦௮.
 பிறறைஞான்று - மறுநாள். ௨௦௧.
 பிறவிக்குருடா - அஞ்ஞானிகள். ௫௩.
 பிறவித்தனை. ௧௭௪.
 பிறவிநெடுங்கடல். ௧௧௧.
 பிறைக்கொழுந்து. ௪௭.
 பிறையெயிற்று அரா. ௪௦.
 பின்னம் - ஷேதுபாடு. ௨௨௭.

பின்னவர்தொழில். ௧௫
 பின்னவன். ௧, ௩௦.
 - துன்பம். ௧௧௦.
 வீடு. ௧௧௧, ௧௨௩.
 புட்கரத்திவு. ௭௮.
 புட்கரமுதலியதீர்த்தங்கள். ௪௨, ௧௨.
 புட் (ஷ) பதானம். ௧௦௮.
 புட்பூகம். ௧௪௨.
 புண்டரீகம் - வெண்தாமரை. ௧௨௧.
 புண்ணியங்கள். ௮௫.
 புண்ணியங்களும் ஆவற்றின்பயன் க
 ளும். ௮௭, ௧௩௭, ௧௩௮.
 புண்ணியாகம் - புண்ணியாகவாசனம்
 ௭௧.
 புத்தி = புத்தி - போகம். ௧௫௧.
 புத்திலிங்கம் - புதியலிங்கம். ௭௧.
 புத்திரப்பேற்றிற்குத் திருக்காஷத்தி
 யில் அனுட்டிக்கவேண்டியவிரதம்.
 ௩௮.
 புத்தேன் - தெய்வம். ௧௧௪, ௧௨௧.
 புதல்வன் - மாணக்கன். ௨௨௪.
 புரட்டாசிமாதத்துவிரதம். ௭௪.
 புரட்டை - பூரட்டாதி. ௧௧௧, ௧௧௧.
 புரம் - நகர். ௧௦.
 புரலிங்கம் - அகவழைதம்.
 புராணப்பதினெட்டு. ௧௧௨.
 புராணமழுவகை. ௭.
 புராணிகள். ௫.
 புருடன். ௨௧௧.
 புரோகிதர். ௧௨.
 புவர். ௨௨
 புலப்பகை. ௧.
 புலப்படுத்திடல் - விளங்கச்செய்தல்.
 புலம் - இடம். ௧௪.
 புலமை. ௭.
 புலரி - விடியற்காலம். ௭௧, ௨௪௩.
 புலி. ௧௫.
 புலோமனை - இத்திராணி; புலோம்
 நென்னும் அசுரனுடைய மகள்.
 ௫௭.
 புழுரு. ௧௧௧.
 புழை - உள் துளை. ௧௧.
 புன்னிநிலம். ௧௪.
 புளகம். ௨௧௦.
 புறப்பாசு. ௧௪௦.
 புன்கண் - துன்பம். ௧௧௧.
 புனர்தம் - புனர்பூசம். ௧௭.

புன்கூடு - மருதம். சுச.
 புனிற்று - ஈன்ற அணிமையையுடையது. கரு.
 புனிற்றுமதி. சுச, கரு.
 புசக்கரம் - வட்டமான பூமி. கரு.
 புண். கரு.
 புதம்மிந்து. கரு.
 புதாதி. கரு.
 புதானம். கரு.
 புரகம். சுச.
 புரகமுதலியமூன்று. உரு. க.
 புரணை. உரு.
 புரிவிபவம் - அதிகமான செல்வம். கரு.
 புவம்பர் - ஒருவகை வாசனைப்பண்டம். சுச.
 புவர் - பூக்கள். அரு.
 பூவை - நாகணவாய்ப்புள். சுச.
 பூவைவண்ணன் - காயாமலர்போன்ற நிறத்தையுடைய திருமால். கரு.
 பெட்டி - விருப்பம். சுச, உரு.
 பெண்ணை - பனை. கரு.
 பெருமீதம். உரு.
 பெற்றம் - பசு. சுச.
 பெற்றி - தன்மை. கரு. [உரு. சு.
 பெற்றித்து - தன்மையையுடையது.
 பேருயிர் - பரிமாண்மா. சுச.
 பேறு - இலாபம். சு.
 பையன் - துன்பம். கரு.
 பொருட்டு - தாமரைமலரின் உட்கொட்டை. கரு.
 பொதியவரை. கரு.
 பொதும்பர் - மாச்செறிவு. சுச.
 பொதுவர் - இடையர். கரு.
 பொதுவொழுக்கம். அரு.
 பொதுவால் - செழித்தல், பெருங்கல். சுச, கரு.
 பொய்குறுமிடம். கரு.
 பொய்கை. உரு.
 பொய்ப்பது. கரு.
 பொருட்டு - காரணம். சுச, கரு.
 பொருத்தம் - சேர்க்கை, பொருந்துதல். கரு.
 பொருளை - தாயிரப்பன்னிதி. உரு.
 பொருளைதியை அகத்தியர், கொணர்தன்மை. உரு.

பொருளை நத்தலவடம். சுச.
 பொருப்படியில் ஸ்ற்றிருக்கும் புண்ணியன் - திருக்காணத்திரிநீன். சு.
 பொருள் - பொருளிலக்கணம். கரு.
 பொலம் - பொன். அரு.
 பொற்றான் - பொன்னடி. கரு.
 பொறுத்தல் - தாங்கினவர்களாக. கரு.
 பொன் - திருமகள். கரு.
 பொன்கொழிக்கு முகரிருழ்போர்த. சு.
 பொன் முகரி - பொன்னிறத்தையுடைய முகரியாறு. உரு, கரு.
 பொன் முகரிக்கண். அரு.
 பொன் முகரிக்கரைக்குப் புழநீர் நிலை. கரு.
 பொன் முகரி ச(ஸ)ம்மிதி செல்லல். கரு.
 பொன் முகரித்திருநாடு. கரு.
 பொன் முகரித்துறைவன். உரு.
 பொன் முகரித்தென்றல். சுச.
 பொன் முகரிநதி திருக்காணத்தியை அடைந்தகாலம். சுச.
 பொன் முகரியத்துறைவன் - ஸ்வாழி. கரு.
 பொன்னம்பர் - ஒருவகை வாசனைப்பண்டம். சுச.
 பொன்னிதழ்ச்சண்பீகம். உரு.
 பொன்னெழுத்து. சுச.
 பொத - மிக. கரு.
 பொதவும் - மிகவும். கரு.
 பொந்து - வந்து. அரு.
 பொர்விரித்துறுதல். சுச.
 மக - பிள்ளை. சுச.
 மகத்தத்துவத்தினின்றும் மற்றத் தத்துவங்கள் வந்தன. கரு.
 மகத்து - பெரியது. உரு.
 மகதிவினை - நாரதருடையவினை. கரு.
 மகம் - யாகம். கரு.
 மகரக்கொடி. சுச.
 மகரதோரணம். சுச.
 மகரயாழ். சுச.
 மகவான் - இந்திரன். உரு.
 மகாதேவசப்தார்த்தம். சுச.
 மகி - பூமி. அரு.
 மகிதா (ஷா) சுரயர்த்தனிகோயில்.

மேதூதய - பெரியவைகள் உண்டாவ
தற்கு இடமாக இருப்பவனே. சஅ.
மேகோதரம் - ஒருவகைநேரம். தந-சு
மட்கல் - ஒளிகெடல். துசு, உ௦௭.
மட்டு - தேன். கஉஉ.
மண்ணுதல் - கழுவுதல். கநசு, கசச.
மணிகர்ணிகேசர். சுந.
மணிகன்னி - மணிகின்
சு. சுந.
மணிகன்னிகை - கங்கு.
ஒருதுறை. உ௦ச.
மணிமான் - ஒருயக்ஷன். நு().
மணிமான்முதலிய இயக்கர். நுந.
மணிவண்ணன் - நீலமணிபோலும்
நிறத்தையுடைய திருமால். நு.
மத்தம் - புத்தம். அ.
மத்தனம். சு௭.
மதர்ப்பு - களிப்பு. ககச.
மதலை - பின்னை. நு..
மதிதுட்பம் - துண்ணறிவு. உந் நு.
மதியுலகீம் - சந்திரலோகம். க௭சு.
மதிவாரம் - கோமவாரம். க௭சு.
மதிற்சாலம் - மதிவிலை. உச௦.
முதுஞ்சாடி. கஅ.
மதுரையில் உபதேசம்பெற்ற 'கரிக்
குருவி. உஉ.
மதுரையில் முத்திபெற்றநாரை. உந.
மதுரையிற் புலிமுலை புல்வாய்க்கு
அருத்தியது. உந.
மந்தகர். எஅ.
மந்தவாரம் - சனிவாரம். க௭சு.
மந்திரங்கள். சஉ.
மந்திரங்களை உருவேற்றல். கசச.
மந்திரசாஸ்திரவிஷயம். கந௦.
மந்திரசித்தி. கஅசு.
மந்திரமவல்லவார். ச௮.
மந்திரமறைகள். சுக.
மந்திரவிசாரம். கூஉ.
மந்திரவுரு. ச௮.
மம்மர் - மயக்கம். கந௦.
மயக்கல். உந் உ.
மயிடற்காய்ந்த அணங்கு - தூர்க்கை.
சுச.
மயிடன் - மகிஷாசுரன். சுச.
மயிற்றைவைகள் தாங்கும்விமானம்.
௭௨.
மயூரதீர்த்தம். சுஉ.

மீரங்களும் வழிபாடுசெய்தல். நு.ச.
மரபு - முறைமை. கூ.
மரபுளி - விதிப்படி. கக, நுஅ, க௭ச.
மரீசிமுதலியபதினமர். து௭.
'மரு - வாசனை. சு.
'மருட்சி, ககச, மயக்கம். உ௦௭.
'மருட்டல் - மயக்கல். கஉக.
'மருத்து - காற்று. கசஉ, உஉ௮.
'மருத்துவர்களினார். க௭சு.
'மருதநிலம். து௮.
'மலப்பன்றி. கஅஉச.
'மலயச்சந்தனம். சுசு.
'மலரவன் - பிரமதேவர். எ.
'மழகனிறு - யானைக்கன்று. உ.
'மழலை - எழுத்துவடிவுதோற்றம் இள
ஞ்சொல். கசு.
'மழலைக்கிள்ளை. உ௦, உ௮.
'மழவிடை. அ.
'மழவிளங்கன்று. சுசு.
'மழித்தல் - மொட்டையடித்தல். கூசு,
க௭உ.
'மழுப்படை. அ.
'மற்று - ஓர்இடைச்சொல். க௦, கக.
'மறவி - யமன். து௭.
'மறித்தும் - மீட்டும். நு௦.
'மறு - குற்றம். கூ.
'மறை - இரகசியம். து௮.
'மறைக்கலைஞர். நு.சு.
'மறைக்காடு உந்.
'மறைக்கிழவர். கஉ.
'மறைக்கிழவன் - பிரமன். எ, க௭சு.
'மறைச்சிரம் - உபநிடதம். க௦.
'மறைமூலம் - பிரணவம். உகக.
'மறையவர்தொழில் ஆறு. ககநு.
'மறைவு - இரகசியம். க௮நு.
'மன்ற. து௦, கக௮.
'மன்றம். து௮.
'மன்றல் - வாசனை. கஉநு.
'மன்றவும். ச௦, சஅ, சுசு, சுஅ, கந் நு.
'கச௮, கசுநு, க௭சு, கஅ௭, ககஅ,
உஉஅ.
'மன்னவர் தொழில்கள். ககசு.
'மனத்திருள் - அஞ்ஞானம். ககக.
'மனு - மந்திரம். சஉ, கசசு.
'மனையறம் - இல்லறம். க௭.
'மனோமயத்தோசம் உஉ௮.
'மாக்கதை. க.

மாகதர். எஅ.

மாகம் - மாகவருஷம்.

ரண்டு வருடத்திற்கு ஒருமுறை

வருவது. கசக. மாசிமாதம். சுந.

மாகமடசத்துத்திகளிறி செய்யப்ப

டும் தானமும் விரதமும். எப.

மாகாளன் - மஹாகாளன்; நந்திக்ணத்

தருவருள் ஒருவர். ந.

மாளிகம். ந. எ, ந. அ, சுந, உகஎ.

மாடகம் - யாழ்ப்பாணத்துக்குள்ளு ஒன்று.

கக, கஉந.

மாட (உழுந்து) தானம். கஎவு.

மாணிக்கவாசகர். ந.

மாதமிழ்நன்முனி - அகத்தியர். சுக.

மாதவக்கிழவன். கப.

மாதிருகாரியாசம். சு(1)

மாதேவன் - மஹாதேவர். நுரு.

மாந்துவன் - அனுபலிப்பவன். கந. ந

மாமாயை - மஹாமாயை. கசநு.

மாமுதல். உ.

மாயர். எஅ.

மாயாசக்தி. நுச.

மாயாபீஜம். நுக, சு(1).

மாயை. நுச.

மாயைநூண்டு. கசநு.

மார்க்கண்டதீர்த்தம். சுரு.

மார்க்கண்டலிங்கம். சுரு.

மார்க்கண்டன் - மார்க்கண்டேயர்.

உச.

மார்கழிமாதத்துவிரதம். எரு.

மாலிகை - மாலில. கரு.

மாவீரவருடம். எஅ.

மாழ்கி - மயங்கி. உகக.

மாற்றம் - பகைமை, மாறுதல். உரு.

நக, சுந, கஉப, கஉச.

மானம் - மயங்கிய. கசரு.

மான்தல் - மயங்கல். சுக.

மானோரேற் போர்வைமார்பர். சு.

மானசோத்தரமலை. எஅ.

மனதர். எஅ.

மானம் - விமானம். எஉ.

மானிடப்பாவகம் - மனிதராகப்பாவித்

தல். உகக.

மிகுவாய் - மிகுதியிருப்பாய். சஎ.

மினசதல் - உண்ணல். கஉக.

மிடறு - கழுத்து. கப, கஉச.

மிண்டு - வலி. நுஎ.

மித்திரலோகம் - சூரியர்கள் பன்னிரு

வருள் ஒருவருடைய உலகம். கஎஎ.

மிதப்பு - தெப்பம். ந.

மிருத்துஞ்சயன் - மிருத்தியுஞ்சயன்.

மிருதி - ஸ்மிருதி. நு, கசஅ, கஉ.

மிசை. க(1)க.

மிண்டன் - மீட்டன். கக

முக்குறும்பு. கஎந, கஎச.

முஞ்செய்தல் - தோன்றுதல்.

முகமன் - உபசாரம். தக.

முகரை - முக்கினடி. உந. எ.

முகனமாந்து - முகமலர்ந்து. கக(1).

முகிழ்த்தல் - உண்டாதல். உ. உ. எ.

முகிழ்த்து - குவித்து. ககஎ, உகஎ,

உகக.

முசுருந்தன். உந, ந(1), ந. உ.

முட்டாது - குறையாமல். கச. சு.

முட்டி - முஷ்டி - கைப்பிடி. கரு. உ.

முடக்குதல் - வளையச்செய்தல். கக. சு.

முண்டகம் - தாமரை. நுஎ

முண்டன் - வபன். உ(1)ப.

முத்தமிழ்க்கிழத்தி - நாமகன். ப.

முத்தமிழ்தெளித்தவித்தகன் - அகத்தி

யர். எச.

முத்தழல். கஎ, கக(1).

முத்திசாதனம். அ, கச. எ, கரு. நு.

முத்திசாதனம் ஞானம். கச. அ.

முதுமரம் - ஆல்மரம். கச.

முந்த - முற்பட. கப.

முந்து - முன்பு. கஉ.

முந்தை - முற்பிறப்பு. உ. உ. ப.

முப்பத்தாறின் மேலாய நுறைவன்.

நு.

முமுக்கு - முமுகு - முத்தியைவரு

ம்புகிறவன். கருச.

முயலகன். கச. ந.

முரண் - மாறுபாடு. உ. உ, ந. எ, ச. க.

முரம்பு - பருக்கைக்கல்லாலாகியமே

டு. கச.

முருக்கி - அழித்து. உ. அ.

முருகு - வாசனை. கக, கச.

முலலைக்கான். கரு.

முழுத்திடம் - முழுமையாகும். உ(1).

முழுற்று. கச. க, கஅ. உ, உ(1)உ.

முழை - குகை. கச.

முழைஞ்சு - குகை. உ. அ.

வலம்நூற்றெட்டு. நூள், உரிநூல்.

வலம்வரல். ௩௮.

வலிதீர்த்தல் - ஆறு அருஞ்செயலை

ஞன் ஒன்று. ௨௩௨. [௧௦௮.

வழிப்பக்கங்களில் மரம்வைத்தல்.

வழிவிட்டுஒதுங்குதற்குரியோர். ௧௦௪.

வழிது - வழுவீ. ௧௨௮.

வழுத்தல் - துதித்தல். ௧௨௬.

வழுவை - யானை. ௪௧.

வள்ளியம்மை. ௩௪.

வள்ளை - உலகனைப்பாட்டு. ௧௭.

வளநாடு. ௧௮.

வளம் - செல்வம், நன்மை. ௧௩௧.

வளை - சங்கு. ௧௩.

விற்கடம் - கூாமகாலம். ௧௦௩.

வற்கலை - மரவுரி. ௧௮.

வண்ணம் - வர்ணம் - எழுத்து. ௧௮௮.

வண்ணி - நெருப்பு. ௧௪௧.

வன்னியுண்டதுகில். ௨௧௪.

வனத்தன் - வானப்பிரஸ்தன். ௧௪௭.

வளிதை. ௧௩௩.

வாகு - தோள். ௨௪௦.

வாச்சியம் - வாத்தியம். ௧௮௬.

வாசகம் - வார்த்தை. ௧௮௮.

வாசபேயம் - ஒருயாகம். ௩௧, ௩௩.

வாடிதை - ஒருவழைமாலே. ௧௬.

வாசிடிலைங்கம் - உப்புராணங்களுள்

ஒன்று. ௭, ௨௩௪.

வாமம் - இடப்பக்கம், ஒருகீதம். ௨௦௨.

வாய்தல் - வாயில். ௧௧.

வாய்மை - உண்மை. ௧௨.

வாயிலிருப்பம் - ஊமைக்குடம். ௨௦௪.

வாயுவுலகு. ௧௭௭.

வாரங்களிற் செய்யப்படும் வி ர த ன்

௧௭. ௧௭௮.

வாரணம் - யானை. ௨௪௩.

வாவி - ஆற்றிலுள்ள ஓடை.

வாழ்க்கை - உலகவாழ்வு. ௭௧.

வாழ்க்கைப்பட்டு - மணந்தி. ௪.

வாழி. ௧௪௭.

வாள் - ஒளி ௧௧௧.

வாளாது - சுமமா. ௨௨௮.

வாளி - அலகம்பு.

வானைத்தன்று. ௧௭.

௧௭.

வானைக்குழக்கன்று. ௧

வானைப்பகடு. ௧௭.

வானைழீனி. ௧௪௭

வான்பசு. ௧௨.

வாண்டாறு - ஒருவகைத் தெய்வ

வாத்தியம். ௧௮௭.

வானப்பிரத்தன் ஒழுக்கம். ௧௮.

வானப்பிரத்தன் தொழில்கள். ௧௧௪.

வானோர் கம்மியனுலகம். ௧௭௮.

ந்புத்தி. ௨௧௨.

பம் - வேதபாடு. ௧௪௪, ௨௨௩.

விதாசம் - முகமலர்ச்சி. ௧௨௨.

விநீர்தி - வேறுபடுதலையுடையது

௧௪௪.

விச்சை - ஞானம். ௨௨௩, ௨௨௬.

விசிட்டத்தலம் - விநிஷ்ட ஸ்தலம் -

விசேஷமான இடம். ௧௪௭.

விசுத்தன் - முக்கூர்யன்மையுடைய

மீலன். ௧௪௬.

விசுப்பு - ஆகாயம். ௧௧௩.

விசேடபுதை. ௧௬.

விஞ்ச - மிக. ௧௨௩.

விஞ்சை - வித்தை. ௧௭௪.

ம. ௧௬.

விடமன் - விஷமன். ௧௨௬, ௧௮௭.

விடர் - தூர்த்தர். ௧௪.

விடன். ௧௨௨, ௧௨௮.

விடாய் - தாகம். ௨௪௦.

விடு - விஷாபுண்ணியகாலம். ௧௩௭,

௧௭௧.

விடுக்கள் - விஷாபுண்ணியகாலங்கள்.

௧௭௩.

விடை - விடுத்தல். ௮, ௧௧.

விதி - கொள்ளத்தக்கவை. ௧௧௬.

விடைக்குக் கைலவமை. ௧௩.

வித்தகம் - திறமை. ௧௩௪.

வித்தகர். ௨௩௪.

வித்தியாதானவிசேடங்கள். ௧௩௭.

வித்தியாதானம். ௧௦௭.

வித்தேச்சகர் - வித்தியேசுவரர். ௩௪.

வித்தல் - எடுத்துச் சொல்லுதல்.

௨௦௬.

விதாதா - பிரமதேவர். ௧௬௮.

விதபாதம் - வியதிபாதயோகம். ௨௩௦.

விதிபாதம் - வியதிபாதம். ௧௪௬.

வித்தகிரி - வித்தியமலை. ௨.

விபுதன் - மிக்கஅறிவையுடையவன்.

௧௩௮.

பம்பம் - பிம்பம். ௨௦௧.

பிம்மிதம் - ஆச்சரியம். ௧௧௩.

சிறப்புத் தலைவற்றின் அகராதி.

வீயுதனம் ஏழு. கூட.
 வியம் - விசாலம். ௨௧௩.
 வியாக்கிப்பாதுணிவர். ௧௯௮.
 வியாசமுனிவர். ௧௦, ௨௧, ௧௫௧, ௨௦௩.
 வியாபி - எங்கும் நிறைந்திருப்பவர்.
 ௧௧௫.
 வியாழம். ௧௭௧
 வியோமம் - ஆகாயம். ௫௪, ௨௦௬.
 வீரகு - துண்ணறிவு. ௧, ௫௩, ௧௨௮.
 வீரசோமகம் - வீரஜாஹோமம். ௧௮௧.
 வீரணம் - ஒர்நோய். ௧௩௧.
 வீரத்தி - நிராசை. ௧௮௨, ௧௯௮.
 வீரதங்கள். ௬௬.
 வீரவுதல் - கலத்தல். ௩
 விருப்பு - வீருப்தம். ௬.
 வில்லாளி. ௫௬.
 விழவறவீதி. ௧௧, ௨௦
 விழுப்பம் - சிறப்பு. ௬௬, ௧௦௬, ௧௨௮.
 விழைந்த - விரும்பி. ௮
 விழைய - விரும்ப.
 விளக்கீடு. ௧௦௭.
 விளையுள் - விளைச்சல். ௬௬.
 வினவுதல் - கேட்டல். ௧௦.
 விளைக்கீடு. ௧௧௫.
 வினோதம் - பொழுதுபோக்கல். ௬௭
 வினோதித்த ௧௨௨, ௧௩௬.
 விஷ்ணுசப்தார்த்தம். ௪௭.
 விஷாபஹரணமூர்த்தி ௫௬.
 வீக்குதல் - கட்டுதல். ௧௨௨.
 வீமசேனன் சிலப்பசைசெய்தது. ௧௭௨.
 வீமன் - சிவபெருமான் திருநாமங்க
 ளுள் ஒன்று. ௫௫.
 வீமேசம். ௧௭௨
 வீரபாளிதப்படாம் - வீரத்திற்குரிய
 அடையாளமமைந்த ஆடை. ௬௮
 வீராஸனம். ௧௬௩.
 வீரை - வீரவல்லுர். ௫.
 வீவது - அழிவது. ௧௧௪.
 வீற்றிருத்தல் - கவலையின்றியிருத்தல்
 ௮, ௧௧.
 வீற்றவீற்று - வேறவேறு. ௧௨௦.
 வீறு - வேறு. ௨௧௭

வெகடதகன - பெகடதகன். ௧௫௪
 வெண் கமலத்தில் அயனிருத்தல். ௧௧.
 வெண்ணீர் நெளிபழுத்த. ௧௦.
 வெண்மை - வெள்ளறிவு ௧௦௧.
 வெதிபாதம் - வியதிபாதயோகம்
 ௧௭௪.
 வெதிரர் - செவிடந். ௭௧
 வெதிபாதவ்யதிபாதயோகம். ௧௭௧
 வெப்பு - ஒருநோய். ௧௩௬.
 வெயிலுண்டிவர். ௧௨௧.
 வெள்ளிக்கிழமை. ௧௭௧.
 வெள்ளிலை - சருகு. ௧௨௩; வெற்
 றிலை. ௬௮.
 வெள்ளிவெற்பு. ௮.
 வெள்ளைக்குடை. ௬௭
 வென் - முதுகு. ௧௭௧
 வேகம் - விடம் ௪௦.
 வேகவதிநதி. ௧௩.
 வேங்கடமாமலை. ௧௩.
 வேங்கைமலர். ௧௪.
 வேடகை - ஆசை. ௧௧௬.
 வேட்டி - விரும்பி. ௨௪௨.
 வேடர்குலப்பெருமை. ௨௪.
 வேணவா - ஆசைப்பெருக்கம். ௧௨௫.
 வேத அங்கம். ௧௧௧.
 வேதருமலி. ௫௭.
 வேதத்தின்பெருமை. ௧௧௮.
 வேதநான்கு. ௪௨, ௫௩.
 வேதமுனி - வியாதர். ௬.
 வேதவாணர். ௧௭௧.
 வேதியர்குலமணி. ௫
 வேலன் - வெறியாட்டாளன். ௨௪௨.
 வேலை - காலம் ௧௧, ௬௩.
 வேள்வி கிடுது. ௧௭.
 வைகறை - விடியற்காலம். ௨௩௨.
 வைகாசிவீரதம். ௭௩.
 வைகாரிக அகங்காரம். ௧௧௫.
 வைணவயாகம் ௧௨.
 வைதிகசைவத்தவர். ௫.
 வைதிகமார்த்தம். ௨௧௬.
 வைபவம் - ஓசல்வழமடையது. ௫௫.
 வைரவம் - பைரவமம். ௨௦௨.

